ക്രിഷ്ണഗാഥ

[illegible]

T.D.R. 325A
1894
R.R.No. 241

O,892L.K
O,892LKB,
M79
116608

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளையாடல்

நாடகம்.

...(0)...

இஃது

திரிசிரபுரத்தைச் சார்ந்த திருக்யம்,

கிருஷ்ணபாரதிகள் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

ஷெயார் பௌத்திரர் ஸாமிஅய்யர் புத்திரராகிய

முத்துவையரால்

மகுலிபட்டணம்,

டோவ்முத்திராக்ஷர்சாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை, ரூபாய் இரண்டு.

விகாரி ஹு.

1899

Copyright Registered.

OFFICE OF THE REGISTRAR ... MADRAS. 16 SEP 1899

O,892LKB,T
M99

325K

116608

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

கி ரு ஷ் ண பா ர தி க ள்

சரித்திரச்சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியராகிய கிருஷ்ணபாரதிகள், திரிசிரபுரம்ஜில்லாவில் நரிமணம் என்னும்கிராமத்தில், கலியுகம் [illegible]த்துக்குச்சரியான சாதாரணவருடம் பங்குனிமாதத்தில், பிராமணஜாதியில், மழநாட்டுப்பிரஹசரணம் என்னும் அந்தணர் மரபில் அவதரித்தனர். இவரது பிதாவின்பெயர் வேங்கடராமய்யர். மாதாவின் பெயர் அன்னபூரணியம்மாள். இவர் பால்யத்தில தமது பிதாவிடத்திலே வித்யாப்பியாசம்செய்யப்பெற்றுத் தமிழில் நல்லதேர்ச்சியை அடைந்தனர். தமிழைத்தவிரச், ஹிந்து, சம்ஸ்கிருத பாஷையும் அப்பியசித்துச் சங்கீத வித்தையிலும் வேண்டியதேர்ச்சியைஅடைந்தனர்.

இவ்வாறு தென்மொழி வடமொழிகளிற் பயின்று, சங்கீத லக்ஷியலக்ஷணங்களில் வல்லவராகிப் பாரதிகள் என்று சிறப்புப்பெயர்பெற்று, நெடுநாள் தம்மூரிலேயே அநேகருக்குக் கல்விகற்பித்துக்கொண்டு வாசம்செய்துவந்தனர். அக்காலத்தில் அவ்வூரில் மழைவளம்குறைந்து விளைவில்லாமல் கொடியதேசக்ஷாமம் உண்டாயிற்று. அதனால் பாரதிகள் தம்மூரைவிட்டு, செஞ்சிஜில்லாவில, சீர்வளமும்நிலவளமும் பொருந்திய வேலூரென்னும் ஊரினில், தமது குடும்பசகிதம் சென்று அங்கு இருபது வருஷகாலம் இருந்துவந்தனர்.

இங்ஙனம் தமது வித்வத்தால் காலக்ஷேபம் செய்துவருகையில், தாம் கற்ற கல்வியால் அழியாத கீர்த்தியும் ஓர் பெரும்பயனைப் பெறவேண்டி, ஓர் சிறந்த நாடககாவியம் செய்ய உத்தேசங்கொண்டு, பகவத்விஷயமானதும், பக்தியைத் தருவதும், கேட்பவர்க்கு இரஞ்சனமானதும், நீதி, அன்பு, பொறுமை, முதலிய நற்குணங்களைப் போதிப்பதுமான சரித்திரமொன்றைக் கீர்த்தனமாகச்செய்யநினைத்து, திருவிளையாடற்புராணமென்னும் ஹாலாஸ்யமான்மியத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மிகவும் பாடுபட்டுத், தமக்கு நேர்ந்த பல இடையூறுகளையும் பொருள்பண்ணாது, அருமையாக அதனை பாடிமுடித்துப், பரீதாபி வருஷம் புரட்டாசிமாதத்தில், மதுரையிற்சென்று அநேகபுலவர்களும் பிரபுக்களும் கூடிய பேரவையில், யாவரும் கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டாடும்படி, அதனை அரங்கேற்றித், தம் நெடுநாளைக்கப்பெறரிய பெரும்புகழைப்பெற்றனர். இவ்வரியநூலைத் தாம் வேலூருக்குப் போகுமுன்னமே பாடத்தொடங்கி, நடுவில அநேக விக்கினங்களால் முடிவுசெய்யக் கூடாமல், பின்பு தம்மூருக்கு வந்து நெடுநாளைக்குப் பின்னர் செய்துமுடித்தனரென்று கேள்வி.

இதன்பின், திருவரங்கமான்மியம், திருத்தவத்துறைமான்மியம், திருவன்பிலாலந்துறைமான்மியம், குமாரசம்பவம், பிரபோதசந்திரோதயம், முதலான அநேக நூல்களைக் கீர்த்தனையாகச், செய்து பல மாணாக்கர்களுக்குப் போதித்து, கலியுகம் [illegible]த்துக்குச்சரியான பிரபவவருஷம் ஆவணிமாசத்தில், த

போற்றிமகிழ் வுறவாக் கேற்றிறனுற் றிலுயர் பொன்னிவட பாலினக்கு ம்
பூணூட்டு மணிமல்கு சோணாட்டில் விபவம் பொருந்துதிரு வயநகரில்வாழ் அ
திசயத் திகழுமறை காட்டுப் பெருந்தனைத் தந்தவரின் மந்திரியைசேர், ஆம
வரில் வேங்கட்ட ராமவே தியனின்ற வலகவுணியகுலீனன், ஆரணத்தன்ம
னெலி பூரணைத் தனயுகன அபாவ நாராயன், அப்பாவை யப்பெயரொடிப
பாரோ ராம்புகழு மதுலகவி கிருஷ்ணய்யனே.

——(0)——

மதுரை—அஷ்டாவதானம்,

நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்களியற்றியது

சாற்றுகவி நான்கா யிரத்துத் தொளாயிரத் தைம்பதுடன் மூன்றாமின்
மேற், சாலிவா கனவருட மாயிரத் தெழுநூற்றி னெழுபத்தொன்றுகார்க்
த, தக்கபுகழ் தாமிரா மந்நிறைகு சம்வற் சரமகன்னி மதிசேகர், தாஇனா
தேதியில் பூர்வப் க்ஷத்திதியை சௌமியவா ரமுமத்தமும், ஏற்றச் சி
ணத்திற் பாஞ்சோதி மாமுனிவ னெம்பிரான் றெளகூடலில், எளிதிற்புரிந்
தகிரு விளையாட லைட்டெட் டிறுக்குமட மொழிபினின் றும், இனியதாநீ
மிழிற் புராணஞ்செய் காதையினை பெற்றிலைப் பொன்னிகதி ருஞ்ச, தென்
னில்லை றுற்ற ஞ்சா றுட்டித் பசுந்தன விலங்குமணி மார்பணமுத்தர், பே
ற்றுதிரு மால்முந்த வெளிருவர் தன்னிதி பொருந்தியெக் காலுமழியாப், புண
ணிப தலாவுதிருவயகரின் மேன்மையிகு பூசார் குலாதிபதியாம், புவிதண
வேங்கடராம னினிதினருள் புத்திரன் புந்தியினி லன்றுமதா; புரியாச
புரிகோய சத்தாத் டைவளிரு பொன்னுலை மறவாதவன், நாற்றிசையி லு
னவிசைகூண கவிநூர் கொண்டாபி நாவன்பாவினமிக்க; நயமதாக் கவிகிருஷ்ண
பாரதி யைத்தமிழ்த ராவாரி கொண்டேகினில், ஏக்கோர்க்கு மெக்கோர்க்
குமானந்த மீக்கொள்ள நாடகச் செய்யுளாக்கி, யிலாக் கேற்றிற முறக
த்பிடிபிகை நாவலர்கள் துதிசெய்யவே.

——[0]——

தையூர் செட்டிநாயகர்க்கிக் கவிராயரியற்றியது

நடந்திகழ் தருஞ்செலி யடிக்கொடி செம்பிய லவழ்த்திடு பிறக்க விடை
வாய், தவம்பெறு மறஞ்சீக வழுதலுக் கிரணமால் தவளவெளை ஆழலி மதி
யம், சந்தத முவர்தாங்கு வாய்க்கதென வெண்கோமி தாங்கியோங் கிப்பாவு
றும், தானமொரு மூன்றும் பொழிக்கடைச் திசைமேல் தந்தா வளங்கடாங்
கும், நெரிம்புலி களிக்கவிரு தின்கூல முக்கரைய கீலைபெற்ற வாகைத்தமாம்,
நீச்சற்ற வெள்ளமா கேழ்பரிகொ ளாழியான் கேயமுற லெய்து நெறியைய,
செகிழா திருத்தளவு மூயர்புரிசை வாழ்கூட ஷித்தியன் குணமெட்டினன்,
திருமலனை மழுவாளி மாறளி யருளாளி சின்றேங்கு சோதியாதி, படக்கொ
டு விளக்குறு திறற்கட்செவிப்பூண் படைத்தான் படைத்த செல்வன், பண
டமழற்கட் பிரான்றன்னிலை யாடலாம் பற்றுமறு பத்து நான்கும்,
பாஞ்சோதி கூறத் தமிழ்க்கிலைய நாடகப் பாவினில் விழைவிற்கூறிசற், பஞ்
ல கூஷணிபண ருஞ்சேட ணுர்தலை பரித்தசைப் பச்செய்தனன், வடம்பயி

செழுந்தரள மன்பரோ டிமென் மடவியர்க ணித்தெறிய வான், முனைதெ
றுக் தென்னிலா வேவிரித் தார்சோழ மாநகர நாட்டின்மேவும், வாஞ்லசம்
பொன்னிக்கு வடபாற் பொருந்தியின் மாத்திரு வயப்பதியில்வாழ், மறையவ
ர்கள் குலாத்த மாங்கல்வி யகைடலை மாத்திய கிருஷ்ணய்யனே.

——(*)——

திரிசிரபுரம் வித்வவேதாந்த விவேகசிரோமணியாகிய

ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களியற்றியது.

பொரு ளயமுஞ் சொன்னயமும் பானயமு மின்சுவையும் பொலிந்து தோன்
இருமையும் பெறவெவர்க்கு மியற்செவியோ ளெம்லாக்கு மினிமை யாக (ற
அருணமஞ்சேர் கூடனகர்க் கீசனணி யாடலைநா டகமாச் செய்தான்
திருவயமப் பாவைய னெனும் கிர்ஷ்ண பாரதிமா செல்வ வானே.

அறுதிபதி பசுபாச மெனப்புகலா கமப்பொருளா யரிய முன்னூல்
மறுதிபதிர் தளக்கரிதாம் பூரணமே மூலலிங்க வடிவ மாகிக்
கறுதிபதி மாவமுற் றங் கல்பருக்கா கூடல்புரி காதை முற்றுந்
தறுதிபதி யெனுங்கிருஷ்ண பாரதிநா டகமாகச் சாற்றினனே.

——(0)——

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான்.

மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களியற்றியது.

பரவுதிரு வாலவாய்ப் பெருமானா டலறு பத்து நான்கும்
உரவுசெறி பல்பதமாப் புனைந்துரைத்தா னியாவர்களு முவக்கு மாறு
காவுதவி வளம்பொலியுந் திருவயந்தி லெஞ்ஞான்று மளிபடோன் மேன்மை
வாவுதவி ராதபுகழ்க் கிருஷ்ணபா ரதியெனுமா மறையோன முனே.

——[*]——

கும்பகோணம்காலேஜ் தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதர்.

திரிசிரபுரம்தியாகராஜசெட்டியார் அவர்களியற்றியது.

மாமேவு திருவால வாயிலிடத் தருட்கடலாய் வவு மெம்மான்
ஆமேவு விளையாடற் சொற்பொருணற் பத்திலக் கிலக்கி யேவப்
பாமேவு செந்தமிழாற் பாடியுலாத் தனைக் கழல்ட பரப்பிற் பொன்சேர்
பூமேவு திருவயம்வாழ் கிருஷ்ணபா ரதிப்பெயர்ப்பூ சுரவேங் கோனே.

——(*)——

திருவயம் — மாத்ருபூதேச்வரசாஸ்திரிகள் இயற்றியது.

சீருலவு திலமக ளுறைதலக மென்னவொளிர் திருவால வாய்த்த லத்தில்
திருமாலு மயனுமறி யாதரு வடிமுடித் தேவதே வன்பு ரிந்த
ஏருலவு விளையாட லறுபத்து நாலினைய மிவற்றமு தென்ன வுன்னி
யாவரும் விருடபுகழ் தமிழ்நாட கமாவியற் றினனெனக் கருதும்
தேருலவு பொன்னைகரு நாள்முன மீதுறத் திருவை யிருக்கு மடமால்
திகழ்திரு வயப்பதியில் வேங்கட்ட ராமவே தியனுதவு சுதனிவனெனி
சீருலவு செஞ்சடைச் சோமசுந் தரபடிமை சிந்தனிலை சிந்தனை னைவி
நேசனுக் கொப்பான கிருஷ்ணபா ரதிநாம நிபுணகவி நேசகுருவே.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றும்

உ

படல அகாதி.

படலம்.	பக்கம்.	படலம்.	பக்கம்
அங்கம்வெட்டினபடலம்.	197	நரிபரியாக்கியபடலம்.	347
அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்	222	நாகமெய்தபடலம்.	200
அருச்சனைப்படலம்.	404	நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.	296
அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்த	93	நான்மாடக்கூடலானபடலம்	161
இசைவாதுவென்றபடலம்.	278	பரிநரியாக்கியபடலம்.	362
இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்த	327	பலகையிட்டபடலம்	276
இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்	25	பழியஞ்சினபடலம்.	137
இந்திரன்முடிதகர்த்தபடலம்	124	பன்றிக்குட்டிக்குப்பால்கொடுத்த	282
இரசவாதஞ்செய்தபடலம்	237	பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கிய	290
உக்கிரபாண்டியதேவர்திருஅவதார	103	பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.	385
உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல் வளை		மலையத்துவசனையழைத்தபடலம்.	100
செண்டுகொடுத்தபடலம்.	112	மண்சுமந்தபடலம்	369
உலவாக்கிழியருளியபடலம்.	211	மாணிக்கம்விற்றபடலம்.	141
உலவாக் கோட்டையளித்தபடலம்	245	மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்	192
எல்லாம் வல்லசித்தர் திருவிளையா	165	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்த	249
ஏழுகடலழைத்தபடலம்.	68	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்	204
கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.	120	மாறியாடினபடலம்.	184
கரிக்குருவிக்குபதேசித்தபடலம்.	293	மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.	207
கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபட	169	மேருவைச்செண்டாலடித்த	131
கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்த.	321	யானையெய்தபடலம்.	178
கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.	318	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டி	255
குண்டோதரனுக்கன்னமிட்ட...	90	வருணன்விட்டகடலைவற்றச்	
சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம்.	325	செய்தபடலம்.	156
சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.	308	வலைவீசினபடலம்.	331
சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.	392	வளையல்விற்றபடலம்.	215
சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.	303	வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமும்	
சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்	242	அழைத்தபடலம்	399
தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதார	49	வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம்	338
தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.	231	விடையிலச்சினையிட்டபடலம்	224
தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்த...	312	விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.	179
தலவிசேடம்.	15	விறகுவிற்றபடலம்.	265
திருநகரங்கண்டபடலம்.	43	வெள்ளானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.	36
திருமணப்படலம்.	62	வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடிய	86
திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.	272	வேதத்துக்குப்பொருளுரைத்த	133
திருவாலவாயானபடலம்.	297		
தீர்த்தவிசேடம்.	621		

முற்றும்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

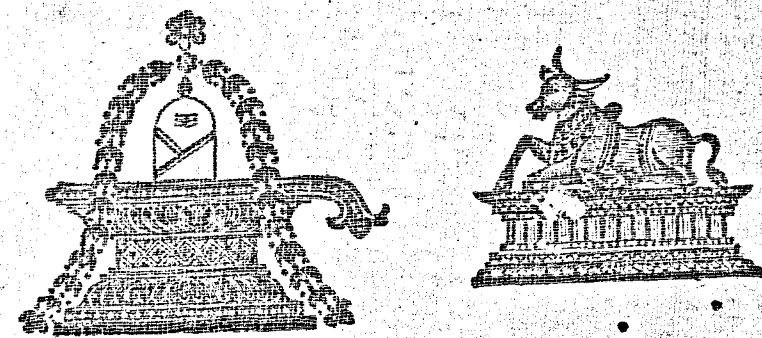

திருவிளையாடற்புராண

நாடகம்.

விநாயகர்வணக்கம்.—நேரிசைவெண்பா.

சீரிலகு மீசன் திருவிளையா டற்கதையைப்
பாரிலகு நாடகமாப் பாடவே—ஏரிலகும்
சங்கமலர்ச் செங்கையுமை தந்தசித்தி குஞ்சரத்தின்
துங்கமலர்த் தாளே துணை.

தரு—ராகம், மத்தியமாவதி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

கணபதி சரணம் ஜயஜய கணபதி சரணம்

அநுபல்லவி

குணாகரனேபர னேசுபகரனே—கோலமேவுபா சாங்குசதரனே; கணபதி

௧ சோதிவிநாயகனே—பசுந்தோகைவாகனுக்கு மூத்தவ ... கனே
ஆதிசுந்தரிமகனே திருவிளையாடல்நாடகத்துக் கருள்செய்கஜ முகனே
கணபதியா

௨ மங்களகரம்காணும் உன்னுடைய வரத்திருமேனல்லவாக்குகள் தோணும்
அங்கமதுவாலூனும் திருவிளையாடல்நாடகத்துக்கருள்செய்ய வேணும்
கணபதியா.

௩ தொண்டருக்கிதவானோனே கொடுத் தும்பிமுகாசுரனை வென்றஸ்ரீமானே
அண்டர்கள்பணிவோனே திருவிளையாடனாடகத்துக்கருள்செய்கீதானே
கணபதியா

சுந்தரேசர்தோத்திரம்

விருத்தம்

செந்திருவளர்ந்திருக்கும் திருவாலவாயில் விளங்கு
சிந்தையில்செய் திருவிளையாடல்செய்து
சுந்தரமடியார்க் கருள்சாதித்தம் புரியும்
சுந்தரக் கடவுள் செம்பொற் றுணையடி வணங்கு வேனே.

௨ இராகம் சுருட்டி தாளம் திரிபுடை.

பல்லவி.

கருத்தி லுனதடி நினைக்க வெனக்கருள்வாய்—ஸ்ரீசுந்தரேசா கருத்தில்

அநுபல்லவி.

மருத்துவன்பழியை யகற்றிப்பின்னவிரா
வதத்துக்குருசுரபம் ... மதுரை
காத்தையமைத்தும லயத்துவசனுக்கரு
கயற்கண்ணியைமக ளெனத்தந்தவனே கருத்தில்

சரணங்கள்.

செனித்ததடாதகை மணத்தைச்செய்துநீதி
செலுத்தி ராஜதவம் படைத்துள்நடித்துயர்
அனத்தைக்குறட்பசிக் களித்தன்னக்குழியும்
அழைத்துவையையுமக் களித்ததெய்வமே கருத்தில்

தனிக்கடலைவர வழைத்துமலயத்வ
சனைப்பொன் னுலகைவிட் டழைத்துக்கிரும
ரனைத்தந்துசத்திசக் கரத்துடனே செண்டும்
அளித்தவளையுக்ரனைக் கொடுத்தவரனே கருத்தில்

௩ தடக்கடல்சுவற விடுத்திந்திரன்முடி
தகர்த்துவடமலை யடுத்துப்பெருநிதி
எடுத்தந்தணமுனி வருக்குமறைப்பொருள்
இருக்கும்வகைதெரித் துரைக்குமண்ணலே கருத்தில்

௪ விலைக்களவில்மணி யளித்தொருவருணன்
விடுத்தகடலைவற் றடித்துமதுரையைச்
சதுக்கூடபுரமென் றுரைக்கச்செய் துசித்த
சரித்திரம்புரிந்தா தரிக்குமையனே கருத்தில்

௫ பருத்தகருங்கல்லா னையைக்கரும்பருந்தும்
படிக்கிசைத்தமணர் ரேவப்புக்கயல்கொன்று
விருத்தனைக்குமார னுருசெய்துவழுதி
விருப்பின்படிமாறி நடிக்கின்றவனே கருத்தில்

௬ சமிக்கரியகொடும் பழிக்குநிமகாபா
தகத்தைநத்தவிர்த்தா சிரியர்க்குவினையை
ரமிக்கதிசைத்தசி டனைச்செகுத்துவாள
ரவைச்சங்கரித்தவி டபத்துவசனே கருத்தில்

௭ இழிக்கவருமாயப் பசுக்கடிந்துதென்னன்
கெலிக்கும்படிசாமந் தனுக்கருளிப்பரி
செழிக்குமுலவாக்கி ழியைத்தந்துவணிகத்
தெருக்குள்வளைவிற்ற முதற்கடவுளே கருத்தில்

௮ இடத்துடனஷ்டசித் தியைச்சொல்லிச்சென்னிக்குச்
சிறக்கும்வாசல்திறந் தடைத்தொருசெழியன்
படைக்குநீர்ப்பந்தல்வைத் தடுத்திரசவாதம்
பலிக்கச்செய்தருளன் பருக்கெளியனே கருத்தில்

௯ செறிந்தசோழனை மடுவிற்றள்ளிப்பின்னொரு
திருத்தொண்டனுக்குத்தன் டிலப்பைகொடுத்துமுன்
குறித்தமாமனாக வழக்குரைத்துவர
குணத்துச்சிவனுல கினைக்குத்தய்யனே கருத்தில்

௰ ஞானத்தின்தனச்சமை வகித்துலவித்திரு
முகத்தைவரைத்துச்சே ரனுக்கனுப்பித்தங்க
மணிப்பலகைவாணர் களிசைக்குதவியவன்
மனைக்கிசையில்வாது வெலச்செய்தவனே கருத்தில்

௧௧ தவிக்கும்பன்றிக்குட்டி களுக்குமுலைப்பாலு
தவிப்பின்னவைக்குமந் திரித்தனத்தைத்தந்து
பலித்திடுங்கரிக்கு ருவிக்குபதேசித்துப்
பழிப்பில்நாரைக்குமுத் தியைத்தந்தவனே கருத்தில்

சொலுக்குத்தரும்பொருளும் கலக்கமின்றியறிந்து
சொல்லிப்போதிக்குந்துணி வுண்டோ
நிலைக்கும்நவரசத்தின் விலக்கமும்வண்ணவகை
நெறிகண்டோதவுந்துணி வுண்டோ
ஒலிக்குமராகப்பிரிவை தாளப்பிரிவைதெரிந்
தாசரிக்கவுந்துணி வுண்டோ நலமிலாவிசன்
றுணர்ந்திலேன் குற்றமின்னதென் றுணர்ந்திலேன் சொல்லிமெய்ப்பிக்க
உணர்ந்திலேன் சாமிமெய்ப்பிக்க உணர்ந்திலேன் ஒன்றுமில்லைமல்
ஒருபிறவிக்குருடன் ஒன்றொன்றறிப்பதுபோல்
பொருள்சேருன்றன்புகழைப் புகழ்ந்துமாலையாத்தொடர்ந்தேன் சாமி

௨ முன்னேயுமைக்குச்சொன்ன துதிக்குறும்ப
முனிக்கதைச்சண்முகன்சொன்ன
பின்னதையம் முனிசொன்ன துணர்ந்தேயன்பு
பெருகுபாஞ் சோதிசொன்ன
தன்னைபொருகடகம் பண்ணத்துணிந்திதென்
நவறுவெளிப்படுத்த லானேன்
உன்னுங்கவிலலை சொன்னகவிதைதவிதென்
றேசிதிதிக்கப்பட லானேன்
மன்னுஞ்சபமொழிய சபமொழியுங்காணுமென்
மதியைத்தெரிவித்திட லானேன்
மின்னுமணிவிளக்கும் பன்னகபூஷணுமென்
விரசமறிவித்திடலானேன் ஆகையாலெந்த
விதத்திலுஞ்சொல்லவெனது மதத்திலுங்யாதுந்தோலுமல்
பிழற்றிறுமுன்சித்தத்தின் இதத்திலுஞ்சொன்டுபொறுத்தே
வெள்ளைமொழியிதுவென் றெள்ளிவிடாமற்றன்
பிள்ளைகுளறுதல்கேட் டின்மகிழ்வதுபோல சாமி

நூற்பெருமை

விருத்தம்

பகரொணு வீசன் காதை பலகோடி சரித்ர மாகும்
தொகையிலோ ரெழுத் துரைத்தாற் றெடர்பலந் தொலையு மென்றே
குகன்சொல முனியகஸ்தியர் கூறிய நெறிகண் டத்த
மகிமையான் றெரிந்த மட்டும் வகுத்துதை யுரைசெய் வேனே.

தோடிராகம்,—ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பெறவொணுதமோக்ஷத்தரு பிறவிக்கடைதயே

குறமுனிமுகவாரிஜ மலரில்பெருகும்சுவைதயே பெறவொ

அநுபல்லவி

பெறவேண்டும் பேறுகள் பெறுவதல்லால் முடிவில்
பிறப்பறுக்கும் மருந்திது பெறவொ

சரணங்கள்.

மதுராபுரி நாதன்செய்து வந்ததுமுன் றுளை
ளாருந்திரு விளையாடலை மகிழ்ந்துகேட்பதாலே
மதியாமல்தன்றுலே சங்க நிதியோடிசவாலே பத்ம
நிதியாநிதன் பாலே பெற்ற நிதிநிதைப்போலே
நிதியுந் தருகும் மேலே
நிரம்புக்கூடனே நெருங்குமொருக்காலே பெறவெ,

மரணம்வரி வெய்த்தன் பினை வாராமலே முடிக்கும்
சாகெருல கதிலேசென்று மன்னும்படி விடுக்கும்
சாருபம்வந்தடுக்கும் அங்குள் ளரியபோகம்கொடுக்கும் நிவ
தருமம்செய்த வெடுக்கும் ஐயன் திருவடிக்கொழுக்கும்
பெருகும் இன்பம் தொடுக்கும்
பீடுறவெக்காலும் பிரியாமலேதடுக்கும் பெறவொ

புத்ரசம்பத்துடனே பெறு பொருளும்வந்து சாடும்
பொருளும்பகை முடுக்கங்கொண்டு புறங்காட்டியேயோடும்
மெத்தவலம்தேடும் மங்கலத்தை யுறச் சூடும் நோ
வற்றவாழ்வும்நீடும் குறை வற்றசெல்வத் தேடும்
புத்தி யறிவும் நீடும்
பூர்ணயிசடனே போகபாக்யம் கூடும் பெறவொ

அவையடக்கம்

விருத்தம்.

காருநீ ருங்கமிறும் பதரு மாமிக்
கான்றுமலர் பான்மணிசெல் விவர்றிற் கூடில்
பாருலகில் விலைமதித்துக் கொள்வார் போலே
பங்கயன்மால் தேடியுங்கா ணுத மூர்த்தி
பெருபருந் திருவிளையாட் டதனிற் சேர்ந்த
செல்விகொண்டேன் புன்மொழியா லிசைத்த வித்தை
பேருயரும் நாடகப்பா வினத்திற் குற்றம்
பேசிலார் கல்விசிறந் மாசிலாரே.

முக்தியையன் தந்தபொற்று [illegible]மையில் [illegible]
முதலவர்படிக் தடைக்குளம்பே [illegible] விப்போ
[illegible] தீர்த்தத்தில மகிற [illegible]
முடிமுத்தி பெறுகின்ற [illegible] நில
கந்தரிறு நியகதைகளைக் [illegible]
௩ கடமுனிவர் சொலப்பாநருந்த [illegible] புகன்றார்
செந்தமிழ்க்கீர்த் தலையாக [illegible] சொல்லினன்
தெருளுவி [illegible] தீர்த் திருறு விரே.

சாவேரி ராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி

குற்றம்பொறுக்கவேணும் [illegible] நல்லோரே குறைக்
குன்றின்மேல்விளக்கும் [illegible] வல்லோரே.

அநுபல்லவி

முத்திபுரத்திலொரும் கர்த்தன்சரிதையிந்த
முறையென்றனைக்குமுயர் ராமதும்சொல்லுமென்றன் குற்றம்

சரணங்கள்

பூர்வமீசனுரைத்த சக்திரதியிலாலவாய்ப்
புகழுமையுமைக்குச் சொல்லி விரித்தாரே
சர்வமுணமகழ்கிய [illegible]களேதிரித்தனைக்கும்ப
சம்பவ முனிவர்க்குச் சரித்தாரே
ஏர்வையாகவம்முனி [illegible] ஒழிபால்
இருமுன்றுபிரமாவில் உரித்தாரே
ஆர்வமு டையபரஞ் சோதிதமிழ்க்கவிமூ
வாயிரத்துமுன்றுறு விரித்தாரே
சேர்வையா யிவர்கூற நாலுமதற்குப் பின்னர்
சிங்கங்கர்ச்சிக்கவொரு முயலுங்கூவிய தென்னப்
பார்வைக்கி தொருநா டகம்[illegible] மன்னாப்
பைந்தமிழறியாவென் னேழைமையினுற்சொன்ன குற்றம்

கன்னகந்திமுதலாக் சேரும்வாரிதிதன்னில்
கால்வாயுஞ்சேருமன்றோ [illegible] சொனுமல்
புங்கமிகும்பெரியோர் சொல்லைக்கொள்ளுவிரென்றன்
புன்சொல்லைதயுக்[illegible] [illegible]மல்
அங்கமிருந்தவிலக்கியமுமிலக்கணமும்
ஆய்ந்தவுங்கள்போற்கற்றத் தோனுமல்
துங்கமுடையதொண்டர் துதிக்கக்கீர்த்தனையாகச்

சொல்லத் துணிந்தேன் சற்றும் நாணமல்
பொங்கும் வாரியுண்டவர் அகத்திய லகமுய்யப்
புனிதமாக் கயமுகில் போலே நீங்களுக்குய்ய
திங்கள் னியும்கூடல் நாதர்க்கி னிமைசெய்யத்
திசைந்தி யடியார் செவிக்கமு தெனப்பெய்யக் குற்றம்

௩. இத்தரை யிலகர முதலாமெ ழுத்துக்கள் போல்
எங்கும் பசலி யென்னென் னையும்போலே
சத்தகோ டிமந்திரங் களுக்குள்ளுந் தெழுத்தேயா
தாரமாயிருப்பதுன் மையினாலே
சத்துக்க ளுனைக்குக்கா தையைச்சொல்ல இலக்கண
சம்பிரதாயம்அறிவே னுமேலே
தந்தைப்பித் தாகவே அன்னைமுன் குளறிய
சவலைமொ ழிக்கினியா யொருக்காலே
மத்திம மொழியினால் அறைந்திட்டா லும்நீக்க
மகிமையுள்ளவுங்களா லமேயல்லதுசேர்க்கச்
சித்தமாயிருக்கிறீர் அவைச்சொல் முழுச்சொல்லாக்கத்
தெரிந்தோர்கடனென்றென்னி மொழிக்கேதுங்களால் நோக்க குற்ற

கடவுள்வணக்கம். தோடயம் – விருத்தம்

அருவுருவாய் முதலிடையாய்க் கடையு மாகி
அனந்துயிர்க்கு முயிராகிச் சாக்ஷி யாய்நின்
றரியவொரு முச்சிறப்பும் பொருந்தி வாழும்
ஆலவாய்த் தலத்தில் முனைத் தெழுந்து சோதிச்
சொருபமதாய்ச் சிழ்க்கொழுந்தாய் வளரும் சோம
சுந்தரக்க டவுளடியார்க் காகச் செய்த
திருவிளையா டலையொருநா டகமாச் சொல்லச்
சிந்தித்தேன் தோடயத்தை முந்தித் தானே.

தோடயம். — நாட்டைராகம், ஜம்பைதாளம்.

க ஆயனரிதேடிய ஐக தீசன் அணிமதுராபுர நகர் வாசன்
கயல்விழிமாதுள மகிழ் நேசன் கதையை யான்பாட ஆஆ
உயிருவானவர் பயம் நீக்கும் ஒருகொம்பினுலக ரனைத் தாக்கும்
ஜயவருள்பூண்டவ னியைக் காக்கும் தந்திமுகன் துணையே ஜயஜய

உ வரைமகளாகிய உமை பாகன் வடிவிலிலிங்கிய விடைவாகன்
திருவிளையாடிய கன யோகன் திருப்புகழைப் பாட ஆஆ
சரபதிமாமகன் மன வாளன் சருதிகள்தேடிய இருதாளன்
பரவிய ஆறிரு புனி தோளன் பாதபதுமம் துணையே ஜயஜய

௩ புனமிசைதியனி செழு வேணி புரமெரிதருமிள நகைபூணி
சந்துலவியமழு மிருக பாணி கதையையான்பாட ஆஆ
சதுமுகன் அகமகிழ் கவி யாணி சகலருகதொழுமருள் திரிகோணி
மதிவரவுதவிய கலை வாணி மலரடிகள் துணையே ஜயஜய

௪ தலைமுழுதும்அடியவ ராக கூலன் சந்திமதியையுதைத் திடுங்காலன்
பலமகலவேயருள் குண சீலன் பன்பிஷகையைப் பாட ஆஆ
அவனடிதொழுவரும் சரா பந்தி அவனிருடியிலைதுனை தடிபொந்தி
நவமணிநிதநடே செயும் சந்தி நாதன்ஏனுள் துணையே ஜயஜய

௫ மாதங்கமேயிய தனை யுரித்தோன் மாவினம்விழ் பாலெரித்தோன்
ஏதங்கள்யாவும் பட கரித்தோன் இன்னிசையைப்பாட ஆஆ
வேதங்கள்தேடரும் சிவனே பொருவேதிய நாடகந்துயரத்தவரும்
ஆதங்கமம்பட யறுப்புத திருசுந்தரர்தான் துணையே ஜயஜய

௬ முந்தியமூவர்க்கு முதல் நாதன், முடியுந்தலெவிகத் தவநீதன்
சுந்தரமூர்த்தி நிக்கி னிய நாதன் சபங்களதயை ப்பாட ஆஆ
ஐந்தெழுத்தாலமை னரிகள் பூட்டும் அருங்கல் துடனேகட லையுமீட்டும்
அந்தமிலெழுமிற லியும் நாட்டும் அப்பர்தான் துணையே ஜயஜய

௭ இசைபாமருளிய கலைதக் கண்டன் இருவினையிருவகத் தியசண்டன்
தகையுள தொண்டருக்குத் தொண்டன் சரித்திரத்தைப் பாட ஆஆ
சகமிதழ்காழியி துதித் நடத்த சமணரைக்குழுவும சசெய்துயர்த்த
மகிமைபெறுகும்சான சம்பந்த வள்ளல்தான் துணையே ஜயஜய

௮ ஆணிப்பொன்மாமலைதனைவன்ற நதோனறைப்த்தமூலர்க்கருள்வினைத்தோன்
பேணிக்கொள்வாருளமதிக்மூலைத்தோன் பெருமையைக்கொண்டாட ஆ
ஆணிக்கையாகுமன பதிகேரும் ஆதியைத்தொழுதவரடிசேரும்
மாணிக்கவாசகருள்சாரும் மலரடிகள் துணையே ஜயஜய

மங்களம், விருத்தம்.

ஆதிபக வனுக்குமு வருக்கு மிந்தி
நாதிதே வருக்குமுனி வருக்கும் நந்தி
நாதருக்கும் கணபதிவே லருக்கும் தொண்டர்
நால்வருக்கு மிக்கைநூன் ஷணைத்தோ ருக்கும்
நீதகலும் அடியார்க்கு மிதையன்போடே
செப்புவர்க்குங் கேட்பவர்க்கும் யாவ ருக்கும்
மாதுமையுங் கயந்கணிக்கும் மதுரா நாதன்
மங்களத்தை வளம்பெறயான் வழுத்து வேனே.

சுருட்டி ராகம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் சந்தத மங்களம் அங்கயற்கண்ணி தன்கணவருக்கு மங்களம்

அநுபல்லவி.

கங்கைவளர் சாத்ரருக்கு நாமேந்திரி கேத்ரருக்குத்
துங்கவேத ஸ்தோத்ரருக்கு த்வாதசாந்த க்ஷேத்ரருக்கு மங்களம்

சரணங்கள்

௧ இந்திரனைக் காத்தவர்க்கு ஐராவதத்துக் கிருடிசாபம் தீர்த்தவர்க்குச்
சிந்தையிருள்நீத்தவர்க்குத்தொண்டரிடத்துச் செழுக்கருணைபூத்தவர்க்கு

அந்திவண்ணம் பூண்டவர்க்கு அவனிமுழுதாண்டவர்க்கு
விந்தைசெய்யுந்தாண்டவர்க்கு மேலும்புகழ்நீண்டவர்க்கு மங்கள

௨ பூமதியைத் தரித்தவர்க்கு மதம்பொழியும் போதகத்தை யுரித்தவர்க்கு
காமனங்க மெரித்தவர்க்கு முப்புரமெரி காணமென்னச் சிரித்தவர்க்கு
சாமகான லோலருக்கு தண்டதர காலருக்கு
யாமவன் சீலருக்கு வையிருந்த குலருக்கு மங்கள

௩ வாரிதியையழைத்தவர்க்கு ஆலகாலத்தை வாரியுண்டுபிழைத்தவர்க்குப்
பாரிலென்றுந்தழைத்தவர்க்கு லீலைகளறு பத்துநாலுமிழைத்தவர்க்குப்
பாரிஜாத நாதருக்குப் பங்கஜைச மேதருக்கு
சீருலவும் வேதருக்குத் தேடரும்பொற் பாதருக்கு மங்கள

பாயிரம் முற்றும்.

வெண்பா ௩, விருத்தம் ௮, கீர்த்தனை ௭.

உ

சிவமயம்.

புராணவரலாறு.

திருக்கைலாசச் சிறப்பு.

விருத்தம்.

கடவுளெம் பெருமா னன்பு கூர்ந்துதொண் டருக்காச் செய்த
ஆடல்கா லெட்டுரண்டு மரியநா டகமாச் சொல்ல
மாமேவீ டருள்பு ராண வரலாற்றை யுரைக்க முக்தித்
தேடருந் திருக்கை லாயச் சிறப்பினைப் புகலு வேனே.

சௌராஷ்ட்ர ராகம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

திருக்கயிலாசச் சிறப்பினைக் கேளும் மண்ணில்
திரிகாலத்திலும் அழியாமல் நீளும்

அநுபல்லவி.

திருக்கைக் கலைக்குவித்துத் திருமாலயன் முனிவோர்
சென்னிமேல் வைத்துத்துதி செய்ய வாமனித்து
இருக்குமு தல்மறையின் முடிதனை புங்கடந்த
ஏகன் வீற் றிருப்பதும் இருப்பிட மாயுயர்ந்த திருக்கயி

சரணங்கள்

௧ மகவானுலகுமா யவனுலகும் திசை
மாதிவருதின்றபோ திஅமிலைதும்
மகிமையைக்கொண்டு முழுதோறும் தனது
வலிகெடாமலேவிசி நின்றாடிரும்
பகரும்தெய்வமங்கையர் பாடலொலியுமாடு

பரதநாட்டியவொலியும் மத்தளத்தின்றொலியும்
கின்னரங்கள் யாழொலியும் பம்பைமுரசொலியும்
விண்டலத்தன் னிலேநிறைந் தெண்டிசையும்நிறைக்கும் திருக்கயி

௨. அன்னைவிழிச் சித்திரத்தை யாதுசொல்வோம் கண்ணீர்
அருவியுங்கீறனிமே னியும் யோகமும்
வன்மைகொண்டமுனிவோர் களைப்பித்து உள்ளம்
மகிழ்ந்திடத்தனதாசர் ரூபம்கொடுத்து
வெண்மையுள்ள வஸ்திரம் விரித்ததுபோலருவி
வெள்ளமுமெய்ப்பொருளாந் தேடித்தாங்காமத்துறந்த
பண்ணும்விரதமுனிவர் கண்களில்லின்றுவரும்
பாவங்கள்நீங்கும்பெருமை வாய்ப்பகர்ந்திடத்தகும் திருக்கயி

௩. கோட்டுமலரும்நீரும் கொடிமலரும் நீரில்
குலவும்மலரும்பசுந் செடிமலரும்
பாட்டுமலர்களுங்கொண் டசைபடிமேல் பூசை
பணிந்துசெய்யுந்தொண்டர்கள் சூழ்ந்திருபால்
கோட்டானைகளும்புலி களுஞ்சர்ப்பங்களும்உண்மை
கூர்ந்துமுனிவர்களைக் கண்டாதிபயத்துபூசித்த
நாட்டமூன்றுடையவ னைக்கொண்டவரை
கண்ணுவதனைக்கண்டு விண்ணும்மண்ணும்புகழும் திருக்கயி

சூதரைத்துதித்து முனிவர்கள் பிரகதை சொல்லவேண்டல்.

விருத்தம்

கயிலையான் சன்னிதிக்கண்டுயெதிர்த்து அத்தின்
கரையினிலோ ராயிரக்கால் மண்டபத்தில்
இயமிய மக்களுடன் புலித்தோ லின்மேல்
இருக்கிலகும் சூதபுரா ணிகரைப் பார்த்தே
அயனிணை சோதரனே செளா னீயன்
அரபத்தன் சநாதனன்முதலோ ரெல்லாம்
வயமுறையும் தங்கள்மனத் தையம் தீர
மதிக்கின்றார் அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றாரே.

சாவேரி — ஆதி

பல்லவி

சூதமுனிவரே ஆதிபகவன்கதை தொடுத்துச்சொல்ல வேணும்
எங்களுக்கருள் கொடுத்துச்சொல்ல வேணும்

அநுபல்லவி

வேதவி யாசமுனி யருளாலுலகில் மன்னா
விளங்கும்புரா ணம்பதி னெட்டும்மெய்யாச் சொன்ன சூதமுனி

சரணங்கள்.

௧ மேருமந் தாம்வெள்ளிப் பொருப்புமு தலனந்தம்
விடையோனு றையும்பதி வளமைசொன் னதில்பதம்
சாருமின் பமும்வீசும் தருவதெ லும்பிரபத்தம்
தன்னைக்கா ரணமுடன் சாற்றிவந் திரேஷுத்தம் சூதமுனி

௨ பத்திவ ரும்சத்தேக மூதலாக்குந் நமும் தாமும்
படிக்கெங்க ளுக்குச்சொல்லக் கேட்டுவக் கறிந்திடும்
சித்தநி லகன்றுள்ளம் தெளியவில் லையே காளும்
திறமைகண் டருள்செய்ய வேணுமின் னமும் கேளும் சூதமுனி

௩ சாற்றருந் தலங்கட்குள் முதலாம தெமை பூணும்
தலமூர்த்தித் தங்களுக்குள் கலமாகத்தித் தமுந்தோணும்
மூர்த்திக ளுக்குள்ளருள் மூர்த்தியா கவும் காணும்
முன்னாம்வி ளங்கும்சிவ ஸ்தலமொன்று ரைக்க வேணும் சூதமு

சூதமுனிவர் புராணவரலாறு முனிவர்களுக்குக் கூறல்

விருத்தம்.

முனிவர்களிவ் வாறுரைக்கத் தெரிந்து சூதர்
முகமலர்ந்து புராணமு வாறுட் காந்தம்
தனைபிருமச் சங்கிதையாச் சனத்கு மாரன்
சங்கரன்மா லயன்குதன் கதிரோன் சொலத்
தனிவளரும் சங்கிதைக்கு வீசன் சொன்ன
சங்கிதையின பொருளையுமக் குரைக்கும் போதே
அனைமடிமீ திருந்துகதை முழுது முள்ளத்
தாக்கிறு ளதிரண்டு கேட்கிறுளே.

குகனதிர்து கும்பமுனிக் குரைத்தா னந்நாட்
கொண்டதுவே யகஸ்தியசங் கிதையா யின்றிச்
சகமதிற்பேர் கேட்டனவி வின்பம் விடு
தருந்தலமொன் றதிற்சொ லுமத் தலம்யா தென்னில்
மகிமைதரும் திருவாமு வாயென் றோத
மகிழ்ந்தவராம் முனிவரைப்பார்த் ததைசெங் கட்குப்
பகரும்போ தெனத்துதிக்க மனங்கொண் டன்பு
பரிக்கின்றார் சூதர்மொழி விரிக்கின்றாரே.

தரு சௌராட்டிராகம், ரூபகதாளம்.

௧ புராணவர லாறுகேளும் புண்ணியமுனி வோரே பெருங்
கராசலத்தை புரிந்தனியுமுக் கண்ணனுக்கடி யாரே

௨ பண்டுநான்முகன் காசித்தலத்தில் பரிமேதம்செய்யத் தொடுத்தான் நவ
மண்டும்மைமிசா ரணியவாசிகள் வரும்படிச்சொல்லி விடுத்தான்.

௩ அகஸ்தியர்சன காதியர்சகர் அத்திரிபாத் வாசர் சக்தி
மிருத்தவசிட்டர் வாமதேவர்வான் மிருகுணர் வ்யாசர்

௪ புலஸ்தியர்கவு சிகர்கவுதமர் போதாயனரொப் போதும் தவ
கலத்திலிருந்த கௌசிகர்காசிபர் நாரதர்முத லோதும்

௫ மகத்தொழில்முடித் தனைவருமுயர் வரிசைபெற் றுக்கொண் டாடினர் இந்த
ஜகத்தைவிதிக்கும் பிரமதேவரும் சத்யவுலகம் கூடினர்

௬ நின்றமுனிவர் யாவரும் காசி நிலைகண்டபின் பணிந்து முத்தி
மண்டபத்தினில் வந்தமர்ந்தன் வசனித்தனியா விருந்து

௭ வசிட்டரைமுதல் முனிவர்களாதி மாமுனிமுகம் திரும்பி எங்கும்
பரிசித்தமாகவே மூன்றுமொருமுகம் பார்த்துவைத்திரே விரும்பி

௮ இவ்வுலகிய எத்தலமும் உள்ளதும் தீர்த்தமும் கிரமம் கேட்க ஒரு
நாகவல்லத்தின் மகிமையெமக்குச் சாற்றுவீரென்று கேட்க

௯ மகிழ்ந்து சூதர் சொல்லத் துவங்கவே மாரீசுவரின் பாலே படித்
துகந்த வியாசரிடத்தினிற் கேளுமென்றே துறைநாதன் மேலே

௰ வேதவியாசர் சூதனுரைத்திட வேதத்தோட்டப்போருக் காலே சலே
போதுமகஸ்திய முனியைக் கேட்டிரீ முனிவீரென்றிப்பாலே

முனிவர்கள் அகத்தியரை வினவச் செல்ல வெண்ணுதல்.

விருத்தம்.

மாதவ வியாசர் இந்த வகைசொலக் கன்றி கேட்க
போதமா முனிவோரெல்லாம் பொதியமா மலைபாற் சென்றே
ஓதரும் தமிழ் வளர்க்கும் ஒண்முனி செவ்வன் சேர்ந்து
வேதமோர் ஆறிரண்டோல் விளக்கிடத் துதிக்கின்றாரே.

பந்துவராளி ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

கூடவேணும் கும்பமுனியை கூடவேணும்

அநுபல்லவி

கூடவேணும் சிவபத்தி மீறவேணும் திருவினை
மாறவேணும் சென்மக்கடைத் தேறவேணும் கிருபைசெய்து கூடவே

சரணங்கள்

௧ ஆரூத்ரா கூவிபூதி தாரணமுக் கிரப்போதும்
பாரில் காவிரி பாகவதம் சேருந்துரந்த வந்தைக் கண்டு கூடவே

௨ காவிரியில் கும்பமுனிவர் ஆவியைக்கு வத்திமேலா
தாவிவில் வ கவிசக்கொண்ற தேவலோக முனிவைத்துக் கூடவே

௩ சந்திரன்ற விக்கிட்டது நற்றோயாக் கின் வைவதும்
விந்தமாம லையின்கரு வந்தனித்த செம்முனியே கூடவே

௪ ஆழியில்வருத் தவிசக்கைய பெருசங்க வியப்பதக்கம்
பொதியைக்கு வத்திமேலைக் காதியைக்கொள் கும்பமுனியே கூட

௫ வாமதேவ னுமையவன் மாமணத்தன் விலெதெற்று
பூமிநிறுத் தப்பொதிய மாமலை கும்பமுனியே கூடவே

௧௧ சன்முகரிடத்திலேயின் உண்மையுறத் தைத்தெரித்து
தென்மொழிந்த வைப்பொழிந்த கண்மணியாம் கும்பமுனியே கூடவே

௧௨ புவிதுள்ள வருவந்த பாவலர்த மிழ்க்கிசைந்த
நாவிடகுத் ராத்தந்தைந்த தேவனேய குன்புரிந்து கூடவே

அகத்தியர் முனிவர்களுக்கு ஆலவாய்ப் பெருமை கூறுதல்.

விருத்தம்

வசையறுஞ்சீர் வசிட்டாதி முனிவோரேந்த
மகிழ்ந்தகஸ்தியர் முத்திமண்டபத்தின் நான்கு
திசையிலுறும் சேவக்கோ க்கரன்வி சாகன்
தெகுமூ மூர்த்தியையும் பணிந்தே மக்குப்
பசுபதியும் விசைக்கருள் சக் கிதையைச் செவ்வேள்
பகர்ந்தவற்றி லெட்டெட்டா மூர்ந்கெய் தீசன்
இசைபெறுமுச் சிறப்புமுள ஆலவாய
மிக்கிலதிவினோமென நியம்ப லானே.

அருமைபெறு முனிவர்களே மத்தலத்தே
அரையுமொரு முச்சிறப்பு மகிமைக் காறும்
தருமாதிக் பலவுயிர்க்கும் அருள்செய் தோங்கும்
சங்கரன்செய் திருவிளையாடல் வெட்டும்
பெருமையைத் துதித்தேவலவனெனக்குப்
பதிதேகன்றே விளம்பியவா றயக்குச் சொல்வேன்
ஒருமையுடன் கேட்டிடுவீரென்று கும்பத்
துதித்திட்டார் விதிமறையாப் பதித்திட்டாரே.

புராணவரலாறு முற்றும்.

ஆக. விருத்தம் ௭, கீர்த்தனை ௨, ஆகு ௯.

தலவிசேடம்

விருத்தம்.

திருவரு முனிவர்களே கேட்பீர்ஸ்ரீ செப்புகின்ற திருவாலவாயைப்போலிந் — தாரணியி தொருதலமுமதிலே செம்பொற் றாமரைபோ லேயொருதீர்த் தமும்போற் சொன்னைத் — தாரணியும் சோமசுந் தரமா லிங்கம் தனைப்போலே லிங்கமுமூ அதும் சென்று — பாருமகி தென்னுரை நற்றநாவி கேட் படித்திட்டா ரெழுகடலைக் குடித்திட்டாரே.

சாவேரி ராகம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

தலத்தின் மகிமைகள் சொப்ப தரிதரிதே உவாக்கவேறுப்பு
வைத்தி ஜெக்குட்பவ தலத்து மிதுபெரிதே

அநுபல்லவி

நலத்தினடியவர்க் காகவேமொழிந்த காருபதினுறுலீலைகள்பொருந்த
நிலத்தில்விளையாடும்சுந்தரர்க்குமுந்த சேயமாருமாலயமெனச்சிறந்த — தல

சரணங்கள்

க அவனியிற்றருய தலம்பெரிதவற்றில் அதிகமாஞ்சிவ க்ஷேத்திரம்
அவற்றி லறுபத்தெட் டதிகமவைதம்மில் ஆரும்பதினுறு க்ஷேத்திரம்
கவனமாக்கேளு மவற்றில்காலுதலம் கதிதந்தென்றுசொல்லும் சாஸ்திரம்
கனகசபைகாசி காளத்தியாலவாய் கனத்ததென்றும்வேதன் தோத்திரம்
இவையிற் காணத்தில்லை யிறக்கக் காசி — தனில்
இசைத்தார்ச் சிக்கக்காளத் தியிற்ப லமே — தெனில்
பவிகமாகுமிக பாபிஞகா — ரினில்
பரிக்குங் கேட்டிவின்ப வீடளிக்கும் — தனித் தலத்தி

உ நினைக்கச்செல்வமும்கேட்கஅறமும் தரிசனத்தாக்கின்பமும்கொடுக்குமே
இராத்தாமும்வசித் திருந்தவர்க்கு மோக்ஷ நிலைமைதருநெறி யடுக்குமே
கனத்தகாசிமுதற்றலத்தின் மறுமையில் கதியளிக்குமிவை யெடுக்குமே
காயத்துடனிவன் முத்திதந்துபர கதியிலிருபின்னே விடுக்குமே
தனிக்கும்பலதலம் தேடிப்போய் — மெய்க்கும்
தலுஞ்செய் வதினிய பாலுடன்று — சிக்கும்
அனைத்தாதக்கவிட்டு முழுவளைக்குந்தே — நக்கும்
அவனுக்கினியாகும் பெருமைகொண்டு — ருக்கும் தலத்தி

ங அங்கமுடனைம்ப ஸ்தலத்திலேயரிமே ஞீடுமகம்செய்த — பேறுமே
அநிலதானங்கள் செய்தபேறும் இவைகூட அனைத்தையும்புரிந்த — பேறுமே
கங்கைநதிமுதல் வாபிபேறுமுயர் காசிமுதலெத்தலமும் — பேறுமே
கருவமிதில்வதிக் கோர்க்குளங்கைகெல்லிக் கனிபோல்வரும்பல — பேறுமே
வன்கொடும்பிரமஹத்திமுதற் — சற்றி
வருகும்பாதகம் ஜுர்தைபும — கற்றிப்
புக்கமிருக்குல கொல்லிஞம்பர — ந்த்தி
பூண்டிலங்கும்பீக்கள் வேண்டும்சிவன் — முக்திந் தலத்தின்

ச மதியக்கோரணம்சாந் த்ராயனத்தைதச்செய்து வருகும்பலனிதில் — பாருமே
வாசம்செய்துநக்த போசனத்தைச்செய்த மகிமையிருல்லக்க — சேருமே
பதியுமொருதிங்கட் பட்டினியிக்கோர் சான் பட்டினியிருக்கில் — சாருமே
பகருகாலுமாத விரதபலனதுடயி பரிந்து கொற்றிடல் — சேருமே
ஜுதிகொளாறுதிங்கள் சோற்குமபலன் — ஒரு
சோமவாரகோன் பிறிவிருக்கில் — தரும்
சதிர்கொளாண்டொன்று சோற்கும்பயன் — அரும்
சைவராத்திரிகோன் பிக்கிருக்கில் — வரும் தலத்தின

ரு ஐம்பொறியும்வென்ற பேர்கட்பொருதன்ன மருத்தினுலிதில் — காணுமே
அரியவாயுபக்ஷணஞ்செய்திட்டபல னைடையவிருலிதை — நீருமே
அன்புடனொருத்தர்தம்க்கோர்பிவைக்ஷ யந்தனர்க்குமுதைப — கேளுமே
அளித்தவர்க்குப்புதம் பெறக்கூடினேம்பதி ஜூதின்பயன்வந்து — மூளுமே

பின்பல்வகைப்புரிசை செய்ய்யுந் — தக்கும்
பெருகும்பலதர்மம் செய்பலனும் — எக்கும்
பண்புபெருகும்பல கேள்வியால்வி — ளக்கும்
பலனுந்தருமிதில் இருப்பவர்க்கி — லக்கும் தலத்தின்

விருத்தம்.

விதிமுதனுட் கையெமுதம் தலமோர் தட்டும்
விளம்பியவித் தலமோர் தட்டும் ஆக்கி
அதிக்கனங் கண்டதினு லுலக முன்றுள்
ஆலவா யுயர்ந்ததென்ற தற்கு நாமம்
நதிபெருகும் சிவநகரம் சமட்டி வித்யா
நகரமுத்தி புரமகனி புரம்தென் கூடல்
மதுரைநகர் கடம்பவனம் த்வாத சாந்தம்
வன்மையாம் காரணத்தா லுண்மை யாமே

தலவிசேடம் முற்றும்.

ஆக விருத்தம் உ கீர்த்தனை க ஆக ங

தீர்த்தவிசேஷம்.

பொற்றாமரையின் உற்பத்தி கூறுதல்.

விருத்தம்.

பூத்தெழுங் கடம்பு சூழ்ந்து பொருந்திய வால வாயாம்
க்ஷேத்திர மகிமை யாவும் தெரிந்தெவ ருரைக்க வல்லோர்
வாய்த்தவத் தலத்திற் செம்பொன் வாரிஜ மலர்கள் மேவும்
தீர்த்தமா மகிமை தன்னிற் சிலதெடுத் துரைசெய் வேனே.

ராகம் — ரீதிகௌளை — சாப்பு

க தீர்த்தவரலாறு கேளும்த வமுனி — வோரே — அஷ்ட
மூர்த்திதிருவடிக் கன்புசெய்யக்களி — வீரே
உ கங்கைமுதலாம் நதியுங்கருங்கடல் — நீரும் — மே
கங்கரும்போற்றுமுன் றுதவுண்டான — பாரும்
ங இட்களமாகிய சுந்தரமூர்த்திதன் — னுலே — மூல
விக்ரகத்திற்சக லங்கொண் டெழுந்தார்முன் — னுலே
ச வெண்மதிசூடும் சடையுமாவணி — தாலும் — முக்
கண்ணொளியும்திரி சூகைபாலமும் — மேலும்
ரு வாமத்தி லங்கயற் கண்ணியுமையவள் — வாழ — வெகு
சேமத்துடன்சத்தி யாதிகணக்கரும் — சூழ
சா மெய்யொளிக்கெல்லும் விசஉாகர — காரமும் — ஒளி
செய்யும்மகவான் புரமும்மலரயன் — புரமும்

௭ அஸ்திரிருத்தலை குத்தபரிமுஷ்கன் போகும் வெள்ளி
அஸ்திரியும்புருத் தாலவாயில்வரும் போது
௮ மாலயனும்மக வானும்முனிவரும் வணங்க இரு
காலுநிசையும் பரவும்சுந்தரர் இணங்க
௯ குழுமலர்க்சரும் பேறுகொடுத்தருள் புரிந்து நிதம்
சாருமிலிங்கம் தன்னிருபமொலிலிங்கம் பரிந்து
௰ சித்திரமுதலோர் பணிந்துசுதித்தன்பு பூணும் சோம
சுந்தரலிங்கம் தனைக்குரோராட்டயும் வேணும்
௧௧ மந்தாகினிமுதல் ஆறில்லை யானையி லுவே முத்தி
தந்தாளுந்தீர்த்தமொன் றுண்டாகுமென்றுரைப்பாலே
௧௨ மூலலிங்கத்துக்கு தெற்கெதிர்ப்பாகக் காட்டுறார் நிரி
குலத்திறுலே தடாகமுண்டாகவே காட்டுறார்
௧௩ காட்டவும்அண்டலில் லேதிர்த்தர்தீர் கதிக்கும் வெள்ளம்
காட்டவும்கைகொண் டமைத்துத்தம்கெவனியில் பதிக்கும்
௧௪ தெய்வதன்னிளைக் கண்டுபெருத்தீர்த்தம் ஆக்கிறார் பல
சைவசமைத்துடன் சாருமகிழ்கம் நோக்கிறார்
௧௫ சண்பகசையிற்பல தீர்த்தங்களுக்குமுன் றுமே இக்கு
கண்டதுலாதி தீர்த்தமென்னும்பெயர் ஆமே
௧௬ இன்னமுண்டாக்கும்மற் றீர்த்தமெனைகட்டும் இலங்கும் நலம்
மன்னுதலாலே பரமதீர்த்தமென்று விளங்கும்
௧௭ தங்கள்மருண்கெட முழ்கிவோர்பலா வாரும் சப
மங்களத்தைப்பெற வாலேயேதீர்த்த மாரும்
௧௮ பேதைமைசெய்யும் பிறவிப்பழுமெய் ஞானம் தரும்
ஆதலினுலிதுவா தீர்த்தமெனும்பேர மானம்
௧௯ இந்தடத்தாடி எழுந்து தன்னதயும்நினைத் தெண்ணிறார் முத்தி
பெற்றிடலாம் முத்திதீர்த்தமெனும்பெயர் பண்ணிறார்

பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின்மகிமைகூறுதல்.

விருத்தம்

இந்தநீர் படிந்துதாப்ப றுதி மையச்செய்
தெழுந்தைந்தாம் ஒதிமெமக் குஞ்சீ ராட்டிக்
அந்தணி புனதீர்த்தம் முத்துமுப்பொய்தல்
அருள்ஸ் சருந்தாய்க்தர்க் கிப்பீ லரன்தே
சுந்தரமூர்த் தியுமொழிக்குத் நடத்தி வாடிக்
குத்தபல காணக்கிணயும் தோய்த்தி டச்செய்
தந்தமிருக் தருமலிங்கத் தப்பு குத்தும்
சமைத்திட்டார் இம்முசமாய்ச் சமைத்திட் டாரே

இதுவுமது.

இருந்தபின் அந்தீர்த் தங்கொண் டிலிங்கமா முடிமே லாட்டித்
திருந்திய விதியாற்பூசை செய்துயர் சுந்தி யாதி
பொருந்திய கனத்தோர் வேண்டும் பொருளெலா மடைந்தா ரிப்பால்
வருந்தம வியக்கத்த மகிமையு மினிச்சொல் வேனே

மோகனராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கீர்த்தியிருக்கிறதே தீர்த்தமகிமைதன் கீர்த்தியை என்ன சொல்வேன்

அநுபல்லவி

காத்திசையிலுள்ள தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம்
ஏற்றமதாயுற்ற மூர்த்திகரம்பெற்ற கீர்த்தி

சரணங்கள் [பேறும் பல

௧ பார்த்திடில்பாவத் தொடர்ச்சியும் ஸ்நாகம் பணின்ஸ் அபிஷேகம்சை
தீர்த்தமுமதும்பலனிதிலேயிருத்தம் சேர்ந்தாடவேவரும் கூறும்
ஆர்த்தவிதிப்படிமந்திரத்தைச்சொல்லி ஆடுதபல தீர்த்தத்தோடும் ஆடி
வாய்த்தமனையவர்க்கெப்பொருத்தநாளம் வண்மையி லீந்திட்ட பேறும்
தோற்றும் நினைவுலே முநிமொருக் காலே
தொட்டாலும்பாவங்கள் ஓடாதெது போலே
தேர்த்தும்மனமதியாமல்தொடின் மேலே
சேத்திசடாமல விடுதோ ...அது போலே
தேடிலும் பத்தி கூடியிருக்கத்தி
ஆடிநீவன்முத்தி நாடிவரும்சித்தி கீர்த்தி

௨ உற்றதிலாடிப்பாவியுந்தேடி புவக்குதொழக்கதி அடுக்கும் பல
சுத்தநாலுக்கு சொலும்பாசுத்தத்தில் சுத்தமென்றேபுகழெடுக்கும்
சித்தம்விரும்பாதபேருயிதில்ஸ்நானம் செய்யில்துறக்கத்தில்விடுக்கும் மனம்
பத்திகொண்டாடித்தருப்பணம்செய்யில் பலமகம்செய்பலன் கொடுக்கும்
மற்றஸ்தலங்களி லேயிருந்து ஸ்நானம்
மாதலம்பூசையோமம்விரதம் தானம்
சத்தியமாகச் செயுந்தருமம் தியானம்
தம்மைச்செயும்பலன் தன்னிலுமெய் ஞானம்
தங்குமிதி லாடிக் கங்கிலவை நாடி
இங்குசெயில்கோடி பங்குவரும் நீடி கீர்த்தி

௩ உதித்தநாளில்அந் நீராடல்சென்மம் ஒழியும்கும்பமேடம் தேனும் மூப்
பனுக்குயாடிப் பிதிர்பிண்டம்வைக்கில் பலமவர்க்கிவ்வென்க, நாளும்
விதித்தவாறபிதிர்க்களுக்கென்றீர் விடுக்கில் அவர்கட்குக் கேளும் அதில்
பதித்தனன்னொரு நூக்காயிரமாண்டும்பர் பக்கத்தராசது ...ரும்
கதித்துலகுள்ள தீர்த்தம்தொழக் கொண்ட
கனத்ததீர்த்தமெங்காளும்அதி சொன்னது

மதித்துமூழ்கிக்கடப்பத்தரு நின்ற
வனத்தனைப்பூசைசெய்யப்பிறப் பென்ற
வாரிக டத்தருள் வாரிப டித்திருள்
சேருமனம் தெருள் சாரும்சிசப்பொருள் கீர்த்தி

௪ பேறுதருந்தானத் தவமுதற்செய்து பெறும்பலனைத்தட மீது மலம்
கூறுமடியவர்க்கிர்துவரும்பேற்றில் கோடியிலொன்றுக்கொள் வாது
மாறுகொள்முற்பவந்தோறுமொழுக்கம்மகம்விரதங்கள்பொய்யாது செய்து
தேறும் அருந்தவச்சித்தருக் கல்லாதிச் சென்மத்திலாடக்கிட்டாது
வேறுவேறுய்கதி தீர்த்தம்பல விதம்
விளங்கிறுலும் அவையிதற்குச் சதம்
நூறுயிரத்தில் ஒருபங்கிலே சதம்
நூறுயிரத்தில் ஒருபங்கிலே யிதம்
துவலவா மல்ல துவமையா வல்ல
தெவையுண்டாகு சொல்ல அவனிமேல் நல்ல கீர்த்தி

௫ செங்கதிரைமதி சேர்கைபிலாடல் செயும்பலனொன் றுக்குநூறு வரும்
திங்கட்பிறப்பதி லாடில்வரும்பலன் செப்பவெண்டுக்கப்பத்து நூறு
பொங்குந்துலாயிசித்திரைப்பிறப்பிலாடில் புண்ணியம்நூறுக்குநூறு வரும்
தங்குமுறும்அய னங்களிலாடிற் சொலும்பலநூறிரு நூறு
தங்கும்பலன்லக்ஷம் பங்குபராகத்தில்
தர்ப்பணம்செய்யத் தரும்விதிபாதத்தில்
அங்கதிலாடிச்செயும் தருப்பணத்தில்
ஆரும் அனந்தம் ப[illegible]ன்சோமவாரத்தில்
ஆயுக்கதிர்மதி [illegible]தோயிற்படிவதி
லெயனந்தம்கதி பெயருளும்மதி கீர்த்தி

௬ சிராமகாமுழுதும்ப்ரயாகையில் சென்றுமகந்தானினி யாகும். பலன்
ஆராயில்லதில்மனுமுறையோரினம் ஆடல்புரிந்திடில் சிகும்
ஈராறுதின்படித்துமைபாகனை ஏத்தும்சியமத்தால் ஆகும் பலன்
நிராமலடிக்கு கன்மகப்பேறு சிறக்கவுண்டாந்திறம் கூடும்
நோராகக்கண்டதி லுறைதத்தின் பலம்
நேருந்தொடப்பெருள் சேருமங்கைத் தலம்
நீரையுட் கொள்ளவின் பம்பெருகும் நலம்
நின்றதிலாடவே வீடருளும் பலம்
நீடவதிந்தாதி நேடறுஞ் சியாதி
படவிசையாதிக் கூடற்புரத் தாதி கீர்த்தி

பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் திருநாமங்கூறல்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

பெருமைதரு மித்தமா தீர்த்தமுன் னவர்சொலும் பெயர்தேடவர்சே ரியித்
பெருகுமந்தாகினிப் புனல்கலைத் திடலிறைப் பெரியசிவ கங்கை யெ
ஒருமைகொண் டுலகுள்ள தீர்த்தங்க ளுக்கதிக உத்தமம் பெற்றி [illegible]

உத்தமத் தீர்த்தமென மெண்ணுவது நாலிறு துயர்காம தீர்த்த மெனவும்
தருமமுதல் நாலுபொரு ளுந்தருளுமானதால் தருமமிகு தீர்த்தமெனவும்
ஞானதருமையானந்த தீர்த்தமெனவும் முத்தி சாக்ருத்தி தீர்த்தமெனவும்
இருமையும்பற்றிவரு பாவமெறும்விழகிறுக் கெரியாகமேவிமலர்கொள்
ஆரணியக்கமலம்வா காமைபொற்றாமரை யெனும்பொர்க்கலுவிதுவே.

விருத்தம்.

இப்படித் தலத்தின்மிக்க பெருமையு மிதழ்செறிக்கும்
பொற்பது மத்தீர்த்தத்தின் பெருமையும் புகலக்கேட்டோர்
ஒப்பிலாப் போகம் வீடு முறுகுவ ரென அறிந்த
வைப்பினி துயருஞ் குடமாமுனி மொழிந்திட் டாரே.

தீர்த்தவிசேஷம் முற்றும்.

விருத்தம் ௪. ஆசிரியம் ௧. கீர்த்தனை ௧. தரு ௧. ஆக ௭.

மூர்த்திவிசேடம்.

சோமசுந்தரமூர்த்தியின் பெருமை கூறுதல்.

விருத்தம்.

திருவால வாயிற் பொற் கஞ்ச தீர்த்தத்தின் பெருமை யெல்லாம்
ஒருவாமல் துரைக்க வல்லோ ருவேளைப் புரளோ மூர்த்தி
தருவான்றுக் கல்லை வாய்தத் தலத்தின் மதிவானந்த
உருவாய்வந் திலிங்க மாதுயுதித்தவா றினிச்சொல் வேனே

சங்கராபரணம் சாப்பு.

பல்லவி

மூர்த்திவரைறுகேளும் சிவா முத்திபுரத்திலு நித்தநிலையாரும் மூர்த்தி

அநுபல்லவி

மூர்த்திக்கெல்லாமாதி மூர்த்தியென்றே மெத்த
கீர்த்திவிளக்கியருள் பூர்த்தியொடு விருந்த மூர்த்தி

சரணங்கள்

௧ மெருமந்தரம்கேதாரம் துய்ய வெள்ளியங்கிரி கங்கையோரம் தங்கும்
வாரணவாசிகம்பீரம் வளர் மாதவமூர்த்திகொண்டா காரம்
சேரும்பராபரச் சிவலிங்கங்கட்கு முந்தச்
சாரும்கடம்பவனத்திற் சைவலிங்கமா வந்த மூர்த்தி
கோலமந்தலம்லிங்கம்பால மருள் குறிகொண்டிறக்கும்பின்புமேவும் விண்
போலொளிமிகுதெய்வத்தாலமில்லை பொருந்துமேலவிரண்டாலகூவும்
சீலமெய்யொளிமுர்த்தம் திரண்டொருவாய்த் தேதும்
மூலலிங்கமென்றே மூவுல கமும் கூறும் மூர்த்தி

௩ அந்தமென்னுங்கங்கையுங்குடி மேனி அழகுஞ்சுருப்பழுமாடிக் கொண்டு
மந்தகாசத்துடன் நீடி மெய்யில் வளருங்கொன்றையழகுங் கூடிச்
சந்தமுழுங்கின்றும் தலைசெம் மீதுஞ் சோம
சுந்தரனைத்தேவர் சொல்லித்துதித்த காம மூர்த்தி

௪ திருவுக்குருவாகத் திகழ்ந்தொளி விடச் சாகைதழைப்புறுபோற்சிறைப் பெற்றுப்
புரியும்விளையாடலிங்கமே சென்றும் போற்றம்பலவிளக்கத்திப்பாவை
உருவமர்ந்துவருந் துணையாடிக் கொண்டு
அருமையாமுனித்தம்பர்க் கருளையெப்பிரியு மொண்டு மூர்த்தி

௫ அதிகசாகரமெங்கும் வ்யாபி ஆகவேநிறைந்திலங்கும் அந்த
மகிமைதனக்குச் சாக்ஷிதங்கும் புகழ் வழுதிகைப்பிரம்படிபொங்கும்
பகவன் திருமேனியில் பட்டதழும்பு மூர்த்தர்
சகலஉயிர்களுக்கும் தாக்கொப்த சிறந்த மூர்த்தி

——(...)(*)(*)(...)——

ஈசலிங்கவிசேடங்கூறுதல்.

விருத்தம்.

திருநிலத் தெந்தலத்தின் மாலவென் றுரைக்கி னன்று
திருவிளையாடல் செய்த தேவன்மற் றயனுக் கொப்பா
விரியுமெய் வுலகின் பாலும் விளம்புதற் கரிதாந் தன்மை
அருமையாக் கேளு மென்றே யகத்திய முனிசொல் வாரே.

சௌராஷ்டிர ராகம், சாப்பு தாளம்.

பல்லவி

லிங்கங்களுக்குட் சிறப்பாகும் மூல லிங்கவிசேஷத்தைக் கேளும்

அநுபல்லவி.

மங்கைபாகருமெய் யன்பர்கட்கருள்தான் வாழுந்திருக்கயிலாசமூர்த்திய லிங்க

சரணங்கள்.

௧ பாரிக்கமலைக்குள்மகாமேருப்போலும் பண்ணுமகத்திற்பரிமேதம்போலும்
தாருக்குள்ளேகற்பகத்தருப்போலும் தானங்களின்னதானத்தைப்போலும்
லிங்கங்க

௨ வானவருக்குள்மகாதேவர்போலும் மந்திரங்கட்குட்பஞ்சாக்ஷரம்போலும்
மாளிகைக்குள் மறையவர் போலும் மாவிரதத்திற்று வாதசிப் போலும்
லிங்கங்க

௩ மின்னுமணிக்குட்சிந்தாமணிபோலும் மேலாமதத்துட்சிவதர்மம்போலும்
மன்னுக்குதிக்குட்சிவசுருதிபோலும் மாநிலத்துள்ளாலவாய்த்தலம்போலும்
லிங்கங்க

நீர்த்தங்களுக்குட்பொற்றாமரைபோலும் தேனுக்களிற்காமதேனுவேபோலும்
மூர்த்திக்குள்ளேசோமசுந்தரர்போலும் முத்தருக்குட்சிவபத்தரைப்போலும்
லிங்கங்க

சோமசுந்தரலிங்க மகிமை உரைத்தல்.

விருத்தம்

கூறிய மூலலிங்கம் கண்டோர் பாவம்
குலிசமருந் திரவியெரி சிங்கம் கோபம்
வீறுகரு டன்வாய் லோபம் காமம்
விளங்குசிவ ஞானயிவ் வா திரண்டின் முன்னே
மீறுமலை கோயிருள்பகு சானை கோன்பு
வித்தைபணி முகில்குணங்கள் லழிவ மாசோ
டாதிரண்டும் மதித்திடுதல் போல்மா சத்தை
அடையுமதன் மகிமையினி யதிருவீரே.

கல்யாணி ராகம், சாப்பு தாளம்.

பல்லவி

இந்தவுலகில் கதம்பவனந்தனில் வாழும் சோம
சுந்தரலிங்க மகிமைதனைச்சொலக் கேளும்

அநுபல்லவி

மந்தரம்மேருகைலாசம்ஸ்ரீபர்வதம் வாரணவாசி முதலாம் பலவிதம்
அந்தலிங்கமெல்லாம் வந்துதொழுகிறதம் ஆகத்தந்தனுமாலயாலுன்னதம்

சரணங்கள்

௧ சிவத்துடன்ப்ராதக்காலத்திலேசென்று சேவித்திடுகை குருலே நாலு
தென்கடல்குளும் புவிமுழுதுந்தானம் செய்தபலன்வரும் பாலே
மேலுச்சிக்காலத்தில் சேவித்திடல்மறை வேதியர்தங்கட்கன் பாலே உன்ன
மெய்த்திடவாயிரம் கோதானம்..லன் மேவுந்தவப்பயன் போலே
கோலத்துடனந்தி வேளையிலேசென்று கும்பிடக்கோடிகோ விந்தபலனுண்டு
மாலைத்திருமர்த்த ஜாமத்திலே கண்டு வந்திக்கமாமேதம்செய்தபலனுண்டும்
இந்தவுலகில்

௨ புண்ணியம்சேர்ந்தக் காலங்கள்தோறும் பருந்துதரிசித்த பேர்க்கு இக
போகங்களையும் கொடுத்தீசன்தாமரைப் பூவடிநிழலில் சேர்க்கும்
தின்னமுடன்நாமம் சாதிலுதிப்பத்துச் சென்மவினைகளைப் போக்கும் நாலு
சென்மவினைசர் கினைக்கிலகலும் தெரிசிக்கவீரடி பார்க்குள்
கண்ணவிடலாயிரம் சென்மவினைதீரும் ராஜசூயயாகமாயிரத்தைப்பாரும் [ரும்
பண்ணும்பலனுதித்தோர்க்காயிரம்சேரும்பரிமேதப்பலனபார்த்தவர்க்கேசா
இந்தவுலகில்

௩ அங்கையனவாரும் கன்னிநிறுலே அபிஷேகத்தையொரு நேரம் செய்யில்
அன்னியலிங்க மனந்தங்களுக்குச் ஆட்டியதாமந்த லாரம்
பொற்கமுறைத்தும் கலந்தபிஷேகங்கள் பூசையிட்டுப ஈரம் கொண்டு
போற்றிப்புரிந்திடிற் புண்ணியமாகி பொருள்தாலையுந்தரும் நிரம்
மங்கலமாகச்சி வாகமத்திற்கூறும் வண்ணமொருக்காற்றிரவியங்கள்தோறும்
அங்கத்குளிரவே யாட்டில்வரும்தேறும் ஆயிரஅசுவமேத ம்செய்தபேறும்
இந்தவுலகில்

௬ வன்னமலரொன்றருச்சித்திடப்புவிக்குள் வாழும்லிங்கந்தோறுந்தேடி தடிக்
மாமலர்நூறுகொண்டர்ச்சித்திடும்பலன் வந்தடைபிக்குமே தேடி
மன்னியொருக்கால் நறும்பலகையீந்திடல் வாக்குமனமெய்யும் கூடி செய்த
வன்பிழையாயிரம் நீக்கும்விளக்கிடல் வந்திடுஞ்சாருபம் தேடி
அன்னநிவேதனம் தன்னைவிற்கோருகம் அன்னதானம் விருக்கத்தரும்சுகம்
மின்னும்பளிதவிளக்கிடல்மெய்யகம் வெண்ணிறமுறநந்தவனமும்வருமுகம்
இந்தயுகமில்

——(*)(*)——

சோமசுந்தரர்திருநாமம்உரைத்தல்

ஆசிரியம்.

சுந்தரம் வளர்சோம சுந்தரன் மகுடசுந்தரன் மான் மதச்சுந்தரன்
சமட்டிவிந் யாபுரே சன்கடம் பவனசுந்தரன்முத்தி புரநா யகன்
சுந்தரீசு சண்பகச் சுந்தரன் புகழ்பெருகு கன்னிகா புரநா யகன்
கல்யாண சுந்தரன் பழியஞ்சு சுந்தரன் கருதரிய மதுரைநாதன்
சொக்கநாத முப்பிரம சுந்தரன் பூலோக சிவலோகநாத னருளும்
இருபர் கற்பூர சுந்தரன் மகிமைவளர் திருவால வாய்ச்சுந்தரன்
அந்தமிகு ட்டான சுந்தரன் யாவர்க்கு மருண்மூல லிங்க முதலா
அறிவுநிறை பெறவந்த வைவின் சுந்தரக் கலாந்தநா மங்க ளுளவே

விருத்தம்.

இந்துமகா லிங்கத்தின் முன்னொருக்கால்
இயற்றியமஞ் சிரமோமம் தருமந் தானம்
வந்தனுவி ளைவுசெயின் மேரு வாகும்
மகிமையென னத்துரைக்க வல்லோர் முத்தி
தந்திடும்இத் தலம்போலே தலமுஞ் செம்பொற்
றாமரைபோற் றீர்த்தமுமெய் பொலிவித் தாகும்
சுந்தரமா லிங்கம்போ லிலிங்க மும்முந்
தொன்னூசகு மில்லையெனச் சொல்லி னூர்.

ஏர்ந்திவிசேடம் முற்றும்.

ஆக விருத்தம் ௭. ஆசிரியம் ௧. கீர்த்தனை ௩.
ஆதிபீடிகைமுற்றும் பெற்றது.

————(*,[(°°* °°)](*,————

* *
* ஸ்ரீமீனாக்ஷிசோமசுந்தரேசர் *
* திருவடிகளே துணை. *
* *

முதலாவது.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்

——(—0—)——

அவதாரிகை, — விருத்தம்.

விண்ணவர் பெருமான்முன்னாள் விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
எண்ணரும் பழிவி டாம லெத்தலங் களினும் தேடி,
மண்ணினி லுயர் கடம்ப மாவனம் தனிலே வாழும்
அண்ணலை யிறைஞ்சிப் பூசித் தகன்றவா றுரைசெய் வேனே.

குருவைக் காணமல் இந்திரன்தேடுதல்.

விருத்தம்.

ஆதியுகம் தனிலேகற் பகவி ருக்ஷத்
தடிதனில் வரியணைமீ திருந்த ரம்பை
மாதினு டன்கண்டும் பாடல் கேட்டும்
வாசவன்மோ கக்கடலில் மயங்கும் காலைப்
போதமிகும் குருவந்தா ரவர்க்குப் பூசை
புரிந்திடா திருந்திடக்கண் டகன்று ரந்தால்
மாதனங்கு [illegible] மகிமை கொள்ள
வாடினன் பின்குருவைத் தேடி னானே.

மோகனம், சாப்பு.

பல்லவி

தேடித்திரிந்தலைந் தானே தங்கள் தேசிகனை இந்திரன் தானே.

அநுபல்லவி

தேடிக்கண் கெட்டபின் சூரியநமஸ்காரம்
செய்வது போலேதன் செல்வங்கள் போனபின். தேடி

சரணங்கள்

௧ ஆசாரிக்கு யிடத்தன்னில் நோக்கியே
அவ்விடத்தில்லாமை கண்டருள். தேக்கியே
பாசங்களைக்கெடுத் திட்டமுனிவர்
பலர்கள் விளங்கும்பதிசென்று நாக்கியே தேடி

௨ மும்மண்டலத்திலும் தங்கும்இடம் வன்னி
முற்றிலும் காணமலாகுசோசனை பன்னி
எம்முடையகுரு வானவரெங்கிடம்
எனவிருக்கின்ற சோவென்றென்று தென்னித் தேடி

௩ எங்கெங்கும்ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் காணுப
லெங்கைகொண்ட மனம்சாத்தும் காணமல்
புங்கமரையன் தங்கும்தலத்தும்
புகுந்தயகுயில்லா தரிந்தொன்றும் தோணமல் தேடி

பிரமன்இந்திரனைப் பார்த்துக்கூறல்.

விருத்தம்.

திசைமுகன்றன் னிருக்கையிலும் பார்த்த வன்போந்து
சேவடியிற் பணிந்திறைத்தும் சொன்னான் வந்த
வகையெல்லாம் அறிந்துகுரு வருமட் டெந்த
வட்டாவீன் றவைகராகு லந்திவலர்ந் தான்
இசையுடைசெய் வதிறுமும் அறிவி னுமம்
வந்துமுடை பொன்றுமென் முடையோ னை
விசுவரு பனைக்குருவாய்க் கொள்வாயென்று
விதித்திட்டான் இந்திரனைச் சமதித்திட் டானே.

அதவிந்த விதுவாக்க வவனெனன னைத்து
அறியாமல் வையுமத்திந் திரனவ் வாறே
குருவென்றே விசுவருபனை வரித்துக்
கொண்டவன்மா யத்தையறி யாமலப்பா
ஒருமகஞ்செய் திடவென்றே யென்றுரைப்போ
தம்பருக்குக் கம்வாக்கர்த் தொனித்து வந்து
வருவதற்பா னைநுனை நுங்கு முடிமம்
வருவெனக் குந்மகம் புரிவென் றானே.

தரு. காம்போதி - சாப்பு.

௧ ஆகண்டலன்தெய்வ லோகந்தனிற்சிறப் பாகும் சுகம்பெற காணும் மிக்க
யாகஞ்செயும்போதி லெகவடாக படைத்தைச் சொல்லுவேன் கேளும்

௨ வானவர்கோனுக் கொருகுருவாக வரித்துக்கொண்டும்பிர தாபன் இசல்
தானவருக்குள் மகிமைமிகுந்த நன்றுன் துவாஷ்டனினை ... ருடன் [கொடும்

௩ தேவர்களுக்கவிர்ப் பாகமெல்லாங்கொடுக்கும் தெரியும்படியாகக்கொடுத்தான
பாவிஅசுரருக்கும் அவிர்ப்பாகம் பரோக்ஷமதாகவுங் கொடுத்தான்

௪ செய்யுமகத்திலே வடிக்கிறவன்றானே தேவதைகளை விடுத்தான் மலர்க்
கையினிலயக்கிரம் தன்னையெடுத்துக்க கபோதிமுகனை கடுத்தான்

௫ கோவத்துடன்மாது பார்பூரியும் குலிசம் கொண்டு வெட்டுநன் வெட்டித்
தாவித்தனித்தனி யாகவவன்றுந் தலையுமவிரும்பவ வெட்டினுன் [தம்

௬ வெட்டிமூன்சோம பானந்தைசெய்து கீழக்குருகுகள் காடையாகப் பின்
கட்டுமதுபானம் தன்னைப்புரிய முகனுக்குருவிய ... தாக

௭ அன்னமருந்து முகந்திச்சிலிப்பனரி யாகவலைகளைப் ... போகி அவரு
மன்னுமுதிரத்தைப்பெயுன்னைச் செய்யவ காசுவினைச் சூழ்ந்துதாக்கி

௮ சிறிவங்கேய்ர்மஹ ஹத்திமனைப்பவசி பற்றிட ... லைவே அதி
மானும்வகைகளந்த வாறுன்றுவிவன்னுன்ன வானவர்போமித்திடப்பாலே [ரிக்

௯ பைந்தருக்கள்மாதர்மண்ணிரிட்த்தம் பகுத்துப்பிரார்த்தித் தனக்கேர்க்கத்தெ
இந்தமகாப்பழி தீர்க்கும்வகைவெங்கட் கொன்னொன்றுக்கு வரும்கேட்க

௰ கீரிவிடத்தம் துரையாயுமிந்த கிலத்திலிட்டுவை ... ராயம் செய்ய
காரிகையார்தம் மிடத்திலே றஞ்சாடத் கன்றிப்பூப்பதுவாயும்

௰௧ கர்ப்பமாத்தில் பிள்ளையாய்க் கழியக்கடவதென் ... தம்பர் கூற
இப்பழியைச்சமக் கின்றதாலெங்களுக் கென்னவென்றுவினம்ப

௰௨ தானவிதன்னிற் பதிக்குழியதுதன்று லெக்காலமும் மாற தூய
நீரையினைறக்கும்போ தெல்லாம்சுரந்து நிறையும்பொலிவுபெற்றார

௰௩ மாதர்களுக்கு ப்ரசவம்வரைக்கும் மகிழ்க்குடன்போகம்மிதப் பின்
போதுமரங்களை வெட்டவெட்டத்துளி ருண்டாகவுமவர் கூற

௰௪ இவ்வரம்பெற்றுத்தரால்வரும்நக்க விருக்கையிற்சென்றாரப்போதுமிக்க
செல்விபெருகச் சாபதியுன்னம் செழித்திருந்தான்கவலை ... மீது

விருத்திராசுரனுதிக்கல்.

விருத்தம்

இந்திரனிப் பாரிருக்கத் துவஷ்டா வைந்தன்
இறந்தவகை அறிந்துவெகுண் டெரித்துக் கீறி
அந்தநிரி ஹுமிகொடிய யாகம் செய்ய
அம்மகக்குண்ட டத்திலிருந் திருகண் செந்தீச்
சித்திடவாளெயிறுடுக்கின் பிறந்தாகாசம்
திசைமுழுதும் செவிபடவா ரித்துப்பொங்கி
வந்ததொரு கொடியவிஷம் போலே விருத்திரா
வரக்கனடையா அமரர்பய மிக்கொண்டாரே.

புன்னாகவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

விருத்திராசுரனுதித்தான் மிக
மருத்துவன்றன்னுடன் வானவர்நடுங்க விருத்திரா

அநுபல்லவி

சித்ததோரம்பெய்யுந்தாய் சொன்னதிக்கெங்கும்படித் தாமனவின்றாரம்
மெத்தவுதிக்கும்சரீரம் தர்மம் விரும்பாமலேக்கொடு வினைபோலவன்கோரம்
விருத்திரா

சரணங்கள்

௧ தானவர் கொண்டொத் தோங்கிச் செய்யும்
தானதுவேள்விக்குண் டத்தெரிப்பி
வானவர்கோனுயிர் வாங்கிக் கொண்டு
வருவாயென்றேவும் பிதாமொழிதாங்கி விருத்திரா

௨ மிக்குவானளவாய் போலே மிகச்
சீறிச்செனத்துவரக்கண்டிப் பாலே
இந்திரன்வெள்ளானை மேலே விருத்
தெதிர்வரத்தாக்கிப்பத் தடித்தான்மென்மேலே விருத்தி

௩ பண்ணவியம்தனைப்பாவம் சதிக்க வந்தாற்
போலெதிர்த்தாசான் முன்னமர் குதிக்க
விண்ணவர்கோனுள்ளம் கொதிக்க வந்த
வேலையெடுத்தேவிட்டுவெம்பினிற் பதிக்க விருத்திரா

௩ இருப்புலக்கையினாலே யடித்தான் உந்த
இந்திரன்தேரளிற்பட் டவசமாத் தடித்தான்
இருப்பியும்வெகுண்டிந்த மதித்தான் கண்ட
தேவரெல்லோர்களும்பயந்திட கடித்தான் விருத்திரா

இந்திரனுக்குத்திருமால்வச்சிராயுதம்பெறஉபாயங்கூறல்

விருத்தம்

கண்டவிருத்திரனால் வீழ்ந்தவிந்திரன்
கண்விழித்து மூர்ச்சைதெளிந் திவன்முன்னின்று
சண்டைசெய வலியிலையென் றெண்ணித் தெந்தச்
சதுமுகனைத் தாழ்ந்துதன நிலைக்கண் யாவும்
விண்டுசொல இந்திரனை டேவி மாயன்
மெய்யடியிற் பணிந்துவந்த விதந்தனைச் சொல்லக்
கொண்டல்வண்ணன் கன்றுவனக்கேட் டதற்கு பாயம்
கூறுவான் வலாரிமனம் தேறுவானே.

சந்தவிருத்தம்.

மகபதியுன்னையிந் நாளுகுலிசம்வெரு வயதுகதிர்த்து இனிமேலே
மருவலர்தங்களை வெலவலிதக்கிடு மதுகுலிசம்வரு வகைகேளாய்
அகலவரும்பய கூதிஇருப்பர்கள் அசுரருடன்சடை யமுதுலே
அவர்படைதம்மொடு செலுவதுருத்தக மதுவருமென் றுகந்த அருளாலே
மகிமையிருந்த நிதிமுனியிடந்தனில் வலியவேதத்தவர் வெருகாலம்
வருகுதவின்றிய வீனவருயிருந்த்த மறைமுனிகண்டவை யுணவாலே
பகதிகளங்முனி நெடுமுதுகென்பொடி பதியுயிர்க்குதுபெறுவாயேல் [மெய
பலமுறுமென்பது கொடுகுலிசஞ்செய்து பகையைவெலு மித்திறமுறுவா

இராகம். கல்யாணி ராகம், சாப்பு தாளம்.

௧ செப்பிடுமொழிகேட்டிந்திரன் தேவர்கள்தம்முடனுடனுன் விரைந்
தப்பொழுதேகித் ததிசிமாமுனி ஆச்சிரமம்வந்து கண்டனன்

௨ கூடியதேவரைப்பார்த்தம்முனிவனும் கூர்ந்தினித்தாயெனக் கேட்க முகம்
வாடியிவைத்துவந் திரர்களிவ்வண்ணம் வரும்முறைமைதனைக் கேட்க

௩ பாவிவிருத்திரனாலேமெலிந்தோந்தம் பாதந்தனைச் சார்ந்தோம் சுகந்த
நீவினைமாற்றி அருளக்கடவதுநீர் செய்குவீரென் றன்பு கூர்ந்தோம்

௪ ஏதெனில்தேவர்காள் தருவதென் றிந்திரன்சொல்லவுமனந்தும் கண்ட
மாதவன்குரியனைக் கண்டகமலம்போல் வாயமலர்ந்துடகம் திறந்து

௫ தாயுங்கரியும் கமலமெரியும் சமுசாரமென்னும் நோயும் தந்தை
தாயுங்கமன்னும் போலெனமென்னும் தன்மையாமாதிக் காயம்

௬ கோளரவின் தோளும்பகர்ந்திருக்கும் குடம்பையும்நாளெனல் போலே இவர்
வாழுமிக்காயத்தை யாமெனமன்னில் மதிமோசம்ஆசையிலே

௭ ஆனபடியினி யுத்தைஉடம்பிந் தரும்புகழையும் சேர்த்து பெற்று
ஞானவின்யாக்கை எடுத்தபயனிதே மெய்யென்றுயோகத்தில் சார்ந்து

௮ பார்த்துள்ளேபிரமமாநாடிவழிக்கொண்டு கபாலம்கிழிந்திடத் தாவினர் தவம்
வாய்த்தபயனால் வரும்விமானத்தேறி மாதேவன் லோகத்தில் மேவினர்

௯ மேவும்முனிவனளித்தமுதுகென்பை விசுவகர்மாப்பரிந்தெடுத்தான் அதைச்
சீவியோர்வச்சிர மாகச்செய்திந்திரன் செங்கமலக்கையில் கொடுத்தான்

௰ தக்ஷணமேஅயி ராவதமேறியே தானைக்கடலுடன் சூழ்ந்தான் சூழ்ந்
தக்ஷணம்விருத்திரன் தங்குமிடந்தேடி ஆகண்டலன்வந்து சேர்ந்தான்.

இந்திரனுக்கும்விருத்திராசுரனுக் குயுத்தம்.

விருத்தம்

வானவர்கோன் இந்தவிதம் குலிசம்பெற்று
வந்தனன்பண் டாழியிலே ஒளித்திருந்த
சேனைசமுத் திரமெனவே ஆர்த்துக்கூடச்
செருக்களத்தில் வந்துகலந் திட்டானங்கே
தானவர்த்தோ ருள் வனும் வடவைச்செந்தீ
சலதிபோ யோங்கியழல் எழுந்தாற்போலே
மானமிகத் தூக்கொள்ளத் தானைசூழ
வளைத்திட்டார் இருவரும்போர் விளைத்திட் டாரே.

கல்யாணி, சாப்பு.

பல்லவி

விருத்திரனுக்கும் ஆசுரனுக்கும் வளர்ந்த தேசண்டை

அநுபல்லவி

ஈசனைப்போற்றும்ததிசிமுனிதந்த என்பைக்குலிசம்செய்தும்பருடன்வந்த வா

சரணங்கள்

௧ மூதலைசுரத்தலைவரிடிபோல் முழக்கிச்சவுரியம் பேசினார் பேசிக்
கோடியவில்வளைத்தேறிட்டுநாணொலி கொண்டுகைசயுரத் தேசினார் ஒளி
சாடியவேல்மழுசக்கரம்தோமரம் தண்டாயுதம்முதல் வீசினார்
நீடியவெங்கணைரக்கெனப்பொங்கி நெருப்பெழுவானவர் கூசினார்
தேடியவும்பர்படைத்தலைவர் கிட்டிச் செங்கையினாலேபுயங்களிலேகட்டிக்
கேடயங்களுடன்கேடகங்கள்முட்டிக் கொச்சித்துமகத்திரவாளினாலேவெட்டி
கேருஞ்சிலர்தலை அறுந்துபுரள்படக் கிழிந்துசிரவிரி மார்புந்துளைபடத்
தாருந்தோளுமுதரத்தில்மறைபடத் தகர்ந்துவுணர்காலனூரில்நிலைபட
வாசவன் [ம்

௨ துங்கமதாருடைந்தாலுங் குறையாமெய் யண்டர்கள்சேனையிற்சிலபேர் நாத
தங்கியவீரகண்டாமணிதன்னுடன் தாள்களறுபட்டார் சிலபேர்
தங்கமணிமுடியோடேவிளங்கும் தலைகளறுபட்டார் சிலபேர் உந்
துங்கமிகுந்தகேயூரத்துடனே இன் தோள்களறுபட்டார் சிலபேர் [ழிந்திட
செங்கைகள்வாளோடறுபட்டிழிந்திடச் சிலர்கள்தும்பையும்போருமொ
அங்கியுடனேகல்மார்புக்கிழிந்திட ஆண்மையுமானமுமோடிக்கழிந்திட
அண்டுகழுகுடன்பருந்துகூடவும் அறுத்துக்குடல்களையிழுத்துக் கோடவும்
மண்டலைசோரியுண்பொடவும் மாண்டபிணத்தின்மேல்கவந்தமாடவும்
வாசவ

௩ இந்திராணைல்படையோடவருகுஜல்ந்திரம்ளய்தவுணனைத்துத்திஞன் பின்னும்
கந்தவாகாஸ்த்ரம்விடஅவுணனைதக் கட்செவியாஸ்த்ரத்தால் மாற்றிஞன்
பின்இராகாஸ்த்ரம்விடக்கருடாஸ்த்ரம்பிடித்தசான்வெருண்டோற்றிஞன் [illegible]
கந்தமோகாஸ்த்ரத்தைப்போட அசுரன்ருா ஞாஸ்திரத்தாலதைத் [illegible]
[illegible] [illegible] பின்னலைவிடடதுபோலேவிரைவாக
[illegible] [illegible] [illegible] கண்ட பயமாக
சகலதெய்வதப்படை [illegible] [illegible]
மகபதியுக்கெடர்க்கதியாமலே [illegible] [illegible] தவனைப்போலாகவ
வாச (கண்டு

அகத்தியர் கடலைக்குடித்தல்.

விருத்தம்.

இகல்வினைத்தா சுரன்மறைந்தா ளிப்பால் விண்ணோர்க்
கிறைவனயன் பாற்சென்று நடந்த தெல்லாம்
புகலவன் தன்னருளா லைகதி யன்பால்
போக்குரைக்க நம்பாமன் அருளபெற் றோர்க்குச்
சகமதிலத் தொழி லாதாம் நாரி பாகன்
தனதாழித் திவடிவை யவன்றியா னிந்தே
அகல்கடலை யுழுந்தளவா கத்தி ரட்டி
அங்கையிற்கொண் டனைநொடிக்குள் அருந்தி ஞனே

சுருட்டிராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கடலை ஆசருவித்தாரே முடிவில்வரும் வடவைபோலக்குடித்தரே

அனுபல்லவி

[illegible] யிருதம்கும்பசம் பவமாமுனிவரோத்த கடலை

சரணங்கள்.

௧ இடமாம்அறத்தைமறந்து சம்பாதிக்கின்றார் செல்வம்போலவேவழந்து
வடவாக்இனியோவென்ன [illegible] [illegible]
படருங்குறின்னினைகபோல் [illegible] [illegible] கடலை

௨ பிசகின்றத் திசக்களாலே செய்தனியைத்த பெட்டிவாய் இயந்தாற்போலே
உயிர்மணிகள் மிக்க [illegible] [illegible]
பக்கவலத்திருமைதன் படசெங்களம் [illegible] கடலை

௩ பிறைவான்னிழித்து பிரம்ப [illegible] பிறக்கும்பின்னம் வரும்ப
தலைமயிர்க்கரும்பம் விளங்கக் [illegible] [illegible]
திருமீனெல்லாம் பருக்தின் [illegible] [illegible] கடலை

இந்திரனைப் பிரமஹத்தி பிடித்துக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

வாரிதியின் வகைகளை [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

சாருமும்பர் தீவினையோர் வடிவெடுத்துத்
தவம்செய்த வனைத்தவம்செய் திடப்பார்த் திந்திரன்
கூரியவஜ்ராயுதத்தைச் சிரப்ப டுத்திக்
கொள்ளுதல்போலவன்றலையை [illegible] னுங்கே
சோரிகடல் கிரம்பியது பிரம ஹத்தி
தோஷமவ னைச்சேர்ந்து தொடக்கவே

பெகைரிராகம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பிரமஹத்திஇந்திரனைப் பிடித்துக்கொண்டதேவத்து பிரம

அநுபல்லவி

உரமிகுத் தவுணன் உயிரைக்கொன் றதால்வந்த பிரம

சரணங்கள்

௧ மார்பைத்தட்டு மும்மென்னும் வாயைமடிக்கும் பின்னும்
கோபித்தெழுமெழுந்து கூக்குரல்செய்து துன்னும் பிரம

௨ ஓடுதிரும்பும்விழும் உக்ரமுடனே யெழும்
சீறுஞ்சிரிக்குமழும் நெருங்குமகலும் தொழும் பிரம

௩ சமர்புரியத்துடிக்கும் தந்தங்களைக் கடிக்கும்
அமருமிமைப்பொழுதும் அகலாதுடன் நடிக்கும் பிரம

நருவதன் இந்திரபதவியடைதல்.

விருத்தம்.

இந்திரனிவ் விதமடைந்து விரைவி லேசென்
றீசான திசையிலொரு தடத்தில் வீழ்ந்து
கந்தமலர்த் தாமரைநா ளக்குட் சென்று
காத்திருந்தா னிப்பாற்பொன் னுலகம் முன்போல்
அந்தமிலா திருக்கையிற்று [illegible] யருலத்தின்
அரசனெனும் நருஷனைசுவ மேத யாகம்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருநூறும் செய்தா னின்பம்
தேடினும் அறக்கம்வந்து கூடினுனே.

பூரிகல்யாணிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனஞ்சொல்லுவோம் முனிவோரே ஏக
நீசனுக்கன்புசெய் வீரே

அநுபல்லவி

மன்மணிச்சாலனுமை கோக்கிருஷனுக்கு
மருடம்புனைந்தமரர் தகுமாசாசக்கொண்டார் இன்னம்

சரணங்கள்

௧ அந்தநருஷன்சொர்க்கங்கூடி சபையைத்தன்கண் அழைத்துவருவீரெனஓடி
வந்தனுதுவர்சொல்ல வாடி இதென்ன மாறுபாடென்றுசாலை காடி

என்றன்பதியுலகத் திருக்கையிலே பின்னும்
வந்தவே ருருவன்ருென்மருவலாகுமோ வென்னும் இன்னம்

௨ சிவிகைஎழுமு ர்பரிக்க த்திரனேஇந்திரனும்மென் றுரைக்க
அவனேபதியென ர ் ஆசானேப்பணிந்தாசம் மதிக்க
உலகையுடு துறவேகடவதென்றே
அவசர தனுப்பியிருந்தானன்றே இன்னம்

௩ போகமதிலழுந் சிவிகை பொறுக்கும்மாதவர்களை மதியான்
வேகமதிலழியும் யான் இந்திராணி விளக்குமிடம்குறித்தாழ் விதியான்
ஏகுமின்சர்ப்பசர்ப்ப வெனநகுஷன் மொழிந்தான்
ஆகையினலென்சாபத் தாலரவாய் விழுந்தான் இன்னம்

இந்திரன் பிரமகத்திநீங்கும்பொருட்டு சிவதரிசனத்துக்கேகல்.

விருத்தம்.

அம்பருக்குச் செல்வமே பகையா மென்றார்
அதுநிசமே நகுஷனும்ப ருலகத் தெய்தும்
சொற்பதே ரத்திலகம் கொண்டு பாம்பாய்த்
தொல்லுலகி லென்சாபத் தாலே வீழ்ந்தான்
அப்பொழுதே விண்ணவர்தம் குரவ னைச்சார்ந்
தரசிலாக் குறைசொலத்தேர்ந் தலரோ டிந்திரன்
தபியொளித் திருக்குமலர்த் தடஞ்சேர்ந்துள்ளம்
தழைத்திட்டா ரன்புடனே யழைத்திட் டாரே.
ஆசிரிய னைழைக்க வந்தி சனுக்குச் செய்யும்
அரும்பிழைகள் தேசிகனு லாற்ற லாகும்
தேசிகர்க்குச் செய்தபிழை தன்னை யந்தத்
தேசிகனே யன்றியெவர் தீர்ப்பரென்றே
வாசவன்றன் கொடும்பழியைத் துடைக்க வேண்டி
மலரடியிற் பணிந்தெழுந்து கேட்க விந்தக்
காசினிவாழ் சிவதரிச னத்தாற் றீரும்
காணென்றார் மற்றதெல்லாம் வீணென்றாரே.

தரு. பூரிராகம் சாப்புதாளம்.

௧ ஆதிகுருபதம் போற்றினன் கொடி தாகும்பெரும்பழி மாற்றினன்
ஓதரும்பத்தியோடேத்தினன் உள் உவந்தான்விழிபத்துநாற்றினன்
௨ ஆசானுடன்சொர்க்கம்மேவினன் உச்சம் ஆகும்புரவியில் தாவினன்
கூசாமல்தேவரைக்கூவினன் வேட்டை கொள்ளும்வியாசமு லாவினன்
௩ பொன்னுலகம்விட்டிறங்கினன் பாணம் பூட்டுதனுவோடி லங்கினன்
தன்னுவல்கொண்டுதுலங்கினன் ஆசான் தன்னுடன்கூடிஇ ணங்கினன்
௪ வெள்ளிமலைமுதல் தேடினன் ஈசன் மேவும்தலம்பின்னும் நாடினன்
தெள்ளுநதிதோறும் ஆடினன் சிவ தெர்சனத்துக்கன்பு கூடினன்
௫ அத்தலம்தோறும் பின்னலே விருத்திர ஹத்திதொடர்ந்திட மேலே
பற்றியகாகத்தி னலே ஒளி பங்கமுறும்சந்திரன் போலே
௬ உம்பருடன்கடந் தோரும் கடம் போங்கும்வனம்தெரி யாது
சம்பயேதிவழி மீது அதின் சாமீபத்தில்வரும் போது

இந்திரன் பிரமகத்தி கடம்பவனத்தைக்கண்டதிசயித்தல்.

விருத்தம்.

சதமகனிப் படிகடம்ப வனத்தேகுங்கால்
தன்பழிவே றுநிற்கக் கண்டா னந்த
அதிசயந்தே சிகனதிந்தா னிவிடத் தின்மேல்
ஆனசிவ ஸ்தலமுந்தீர்த் தமும் நமக்கின்
குதவியதா யுறல்வேண்டும் சோதியென்றான்
உடனறிந்து வரச்செரா யனுப்பி நாலு
திசையிருகம் பக்ஷிகள்சஞ் சரிக்கும் பாதை
மேற்கொண்டா கன்களதின் பார்க்கண் டானே.

முகாரிராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கண்டா னிந்த்ரன் — அதிசயம் — கொண்டா னிந்த்ரன்.

அநுபல்லவி.

வண்டுலவியநீப வனத்தினி டையின் மேலே
அண்டருடன்தன தாயிரம் கண் ணுலே கண்டான்

சரணங்கள்.

ஒளிகொழிக்கும்மணி தனைக்குரங்குகள்பாறை
அதின்மேல்வைத்தருவிநீர் அபிஷேகம்தொடுப்பதும்
மருமலர்கொய்தர்ச்சனை செய்துகனிகளூட்டி வணங்கிநின்றடுப்பதும்
கரியும்யாளியுமொரு துறையிலிணங்கித்தும்பிக்
கரத்தில்நீரெடுத்தானைக் கன்றின்வாய் விடுப்பதும்
பரவிளமான்குட்டிக் கிரங்கிமெய்புளகித்துப்
பரிந்துவன்புலிமுலைப் பாலூட்டக் கொடுப்பதும் கண்டான்

அண்டவரியகொடும் வெய்யிலிடையில்கிடக்
தாவின்குட்டிகள்பல அழன்று மெய் பொரிவதும்
கண்டிரங்கிச்சிறகால் நிழல்செய்துவனப்பக்ஷி கணம்சுற்றித்திரிவதும்
வண்டினக்களுவனம் வருந்தப்படுதல்நோக்கி
வாய்விட்டரற்றியாவச் சோவென்று பரிவதும்
கொண்டமடமந்திகள் அருவிநீர்தனைச்சங்கின்
குடக்கொண்டெடுத்ததன்மேல் கருங்கையால்சொரிவதும் கண்டா

௩ வன்னமயில்கள்தங்கள் பெட்டைகளைமருவ
வாளரவிரத்தின மணிவிளக் கெரிப்பதும்
மன்னியகருங்குயில் கூட்டினிலேமெமன்று வாய்கொண்டிச்சரிப்பதும்
பின்னுமினத்துடனே துணையுங்கிளிசொல்லாம்
பெருமைதருகும்பஞ்சா க்ஷரத்தை தலில் தரிப்பதும்
அன்னைதைக்குருவப தேசம்போல்பூனைகள்
அதிந்துசக் தோஷத்தோ டகந்தனில் தரிப்பதும் கண்டா

இந்திரன்சுந்தரலிங்கத்தைக்கண்டு தெரிசித்தல்

விருத்தம்.

அண்டர்சோ லித்தவண்ணம் கண்டு வந்தே
அங்கிருக்கும் போதுமுன்போ னவர்கள் வந்து
சண்டியபா ளுருத்தப்வர்க் கினிய தேனைச்
சொரிந்ததுபோ லதிமகிழ்ச்சி பெருக வெந்த
டலத்து வெக்காலும் காணு ஞத
யர்கிதிகண் டதிபோலோர் தீர்த்த மும்கண்
டன்னடையிலே கடம்பனைடா ரிலிங்க மும்கண்
டதிந்துவந்தோ மெனவணங்கி நைந்திட் டாரே.

இருசெவிக்கின் பூட்டியது அவரோ டிந்திரன்
இருகைகுவித் தம்பொற்று மரைகள் டாடி
அருகிலரு வாகியுரு வாகிப் பினனும்
அருவுருவா யுயிர்க்கொளியா யனுதி யாகிச்
சரமசா மாய்விளங்கு முலகம் யாவும்
தன்னிடத்தில் தோன்றியவா றொடுக்கி நின்ற
கருவுருவாய் முனைத்தசிலக் கொழுந்தி னைத்தன்
கண்கள்பல வும்களிப்பக் கண்டிட் டானே.

தரு காம்போதிராகம் சாப்புதாளம்.

௧ இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைத்தரிசித் திவ்வந்தியெழுந்துமுற்றுலே மிகச்
சிந்தையினொன்றிய ஆனந்தக்கண்ணீர்ச் செழுங்கடலாடியின்பாலே [பூசைக்
௨ தோத்திரம்செய்தன் புருவாகிநின்று அறக்கத்திற்சென்றிமைப் போதில்
கேற்றவெல்லாம்கொண்டுவாருமென்றேற்றரை யேவிடுத்தான்வெளி யீதில்
௩ தேவர்குலத்தச்சனை ஓர்விமானத்தைச்செய்துவரும்படிக்கேவினன் விமாந்
தாவனுடன்சுவாமி பூசைக்குப்புஷ்பம் அகப்படாமல்குறைமேவினன்
௪ புண்ணியதீர்த்தக் கரையருகேவரும் போதிலையனருள் கொண்டு ஒந்
தெண்ணரும்பானு ஒருகடல்மீதில் இசைந்துதித்ததென விண்டு
௫ செம்பொன்மலைமலர்கண்டானுவகை சிறந்திட ஆயிரம்கண்ணினன் அதில்
அன்புடன்தோய்ந்தேபத்மாகரமென்றதற்கோர்நாமதேயம்பண்ணினன் [ன்
தூயபொற்றாமரைப்பூக்களைச்செங்கையால்தொட்டெடுத்துக்கரை ஏறினன் த
நோயைவிலக்கமுனைத்தமருந்தினை நோக்கித்தன துள்ளம் தேறினன்
௭ சுற்றியகாட்டைஅழித்துநிலத்தினைச் சுத்திசெய்துவரும் காலே ஈன
வித்துருக்கொண்டசிலக்கொழுந்தாகும் விமலன்திருமுடி மேலே
௮ பானுவின்கிரணம்அணுகாமல்லைப் பரிசிக்கக்கண்டுளம் துடித்தான் தேவர்
கோனுமப்போதுதன்சந்திரவட்டக் குடையாக்கிழல்செய்யப்பிடித்தான்
௯ அப்பொழுதேயொருரத்னவிமானம தம்பரம்தன்னில் இருந்து எழுந்
திப்புவியிற்சூர்யமண்டலமான திறங்குதல்போலே இழிந்து
௰ அஷ்டகஜங்களோரெட்டுத்திசையிலும் முட்டிச்சுமந்தநின் றேங்கலால்
எட்டுச்சிங்கங்களும்கட்டியவதற்றெட்டெட்டுக்கணங்களும்
௧௧ கோபுரவிதித்ததுபோற்சொர்ண கும்பங்களுச்சியில் இலங்கவ
ருவியிருவத்தொடிகளனட்டெங்கும் சோபிதமாகவே துலங்க

ரூக்கிப்பொன்மேற்கட்டிமுத்துச்சரங்கள் தொடுத்தணிசெய்திட லாலே ஒளி
தாக்கியஅவ்விமானத்தைமயன்தரச் சாத்தினன்கேளும்முன் னாலே [ரிந்
௧௨ உம்பருலகுக்குச்சென்றவர்பூசைக் குபகாரணங்கள்கொண்டு வந்தார் தெ
தம்பொற்கமலத்தில்ஆடிப்பிறப்பை அறுக்கும்விபூதியையணிந்தான் (ய்யில்
௧௩ செய்யருத்ராக்ஷமணித்தாவடம்பூண்டு தேவர்கோன்ஆதரவடுத்தான் மெ
யபராவாடும்பராபரனைப்பூசை பண்ணமுறைப்படி தொடுத்தான்
௧௪ சித்தமகிழ்ந்துகுருவுடனேமறை செப்புமுறைமையா ராட்டினன் ஆக
மத்தின்படிதன்மனம்வாக்குக்காயமொன் றாக உறுதியை நாட்டினன்
௧௫ தேவிதன்னிம்பத்துடனேபரிவார தேவதைகள்யாவும் பதித்தான் மதித்
தாவனுடன்ருத்ரமாதிமொழிந்தே அபிஷேகத்தைச்செய்ய மதித்தான் (இவ
௧௬ தேனுவின்பாலும்பஞ்சாமுதமுங்கங்கா தீர்த்தமுதல்யாவும் சேர்த்தினன்
ஞானமிகுத்தபிஷேகாதியைச்செய்து நல்லபீதாம்பரம் சாத்தினன்
௧௭ வாசம்மிகுந்தசந்தமணிந்து மணிமாலைகள்பல பூட்டினன் தூய
தேசுள்ளபொற்றாமரைமுதலாயுள்ள திவ்யமலர்களைச் சூட்டினன்
௧௮ தூபதீபநிவேதனமுதல்செய்து சோடசோபசாரம்புரிந்தான் பின்னு
மாபதியைப்படிக்கடிபிரதக்ஷணம் வந்துபணிந்தெழுந் தறிந்தான்

இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைப்பூசைசெய்துதுதித்தல்.

விருத்தம்.

விதிமுறையால் பூசைசெய் ததடாங் கத் தோடும்
மேலுயரும் பஞ்சாங்கத் துடனே தாழ்ந்து.
குதிகொருமானந்தவெள்ளம் கண்ணி ராகக்
கொண்டுபிர தக்ஷணம்வந் துடலகம் பிக்கக்
கதிதரும்நற் கரணமொரு மூன்றுமொன்றுக்
கலந்திருகை யஞ்சலித்து நிருத்தம் செய்தே
மதியணியும் கடவுளையின்புட னுள்ளத்தில்
மதிக்கின்றான் வானவர்கோன் துதிக்கின் றனே.

ஆனந்தபைரவிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உமாபதியேசரணம் சோமசுந்தர தயாநிதியேசரணம் என்னைரக்ஷிக்கும் உம

அநுபல்லவி

உமாபதியேசின்மயமா முனைக்கொருவர் சமான மோஷகரியி ரயாதி தேடரிய
உமாப

சரணங்கள்

ஆரணங்கள் தேடும்மூல காரணவஸ்த்தையுமுன்
டாக்கியுமளித்துமழித் தவனே
தாரணிமி வேசகல ரூபருமாய் நின்றவந்தில்
தாமெனன்றுமில் லாமல் கழித் தவனே
நிராமயெல் லாமறிந்தும் யாவையும் மறந்தெப்போதும்
செழுஞ்சடை ராகவே செழித் தவனே

கதிரூம்செய்யும்போதுல கெங்கும்கலந்தும்கலவாத்
தேவனே என்பழி அழித் தவனே
லீலா பரிபாலா அத்புத லீலா யாரும் செப்பரிய சாமகானா
லோலா ஆதிமூலா கரகபாலா விசாலானுகூலா காலகாலா உமாபு

உ மங்கலம்மி கும்கடம்ப மாவனத்தனே கயற்கண்
மறுனே ஈடில்லா முத ல்வனே
அக்கமா யெக்கும்பாவும்கடவொளி விமானத்திடை
சுந்தர லிங்கமாய் எழுந் தவனே
அங்கனைங் கோ அதிக்கோர்க்கரும்பருந் ஞ்தவித்தி
ஆக்கமருந் தாய்மூலக்கும் பவனே
எங்கள்நாயகனே லோகம் எங்கும்வியாபித்த உன்னை
யாவராலும் அறியப்படா தவனே
யோகா பேசுவோர் என்னேசா மனத்தெவ்வரியபுண்ணிய ஞான
யோகா இடபவாகா திவ்யதேகா பெண்பாகாவையோகாசகன்மோகா
உமாபதியே

௩ ஆகமப்ப டிதொழும்மார்க்கண்டனுக்கெங் காருமப்பி
ஞாலைய ததிக்கும் வாம தேவா
அருமறை வக்குளனு வாயும்மேரு வக்குமேரு
வாயும்விளங் கிடும் மகா தேவா
ஏகமாயிருக்கும்ப்ரம்ம ரூபனே புனையல்லாமல்
இதரதெய்வ மில்லை ஆதி தேவா
யாகம்யிருக் கிடும்பல யாகம்செய்மா தவருக்கப்
பலனுவந்த ளிக்கும் தேவ தேவா
பாரா அருள்தாரா துறக்கீரா சூலபாணிமதிபூணிகொன்றைத்
தாரா பொருட்சாரா அலங்காரா உதாரா கெம்பீரா என்கோனா உமா

௪ பூசரரோடும் மறையின் முடியிலே நடிக்கும்பரி
பூர்ணமா இன்றந்த பரா பரனே
பேசும்பொரு ளாயும்அதி வாயும்அதி பவராயும்
பிறங்கியே லீலைக்குரை தரனே
பூசைசரம் பொருளுமாய்ப் புரியுமவ ஞெயகுப்
பூசைகொண்ட தக்கருளும் பரனே
ஈசனுமா யெயன்போத வாசனை புமாயென்பூசைக்
கிசைத்தென ரக்ஷிக்கின்ற சங் கரனே
ஈசா பஞ்சகோசா சர்வேசா பணிக்தேதத்தும்அடியார்க்கருளும்
நேசா பாபநாசா கூடல்வாசா உல்லாசா பூதேசா மந்தகாசா உமா

இந்திரனுக்கு ஈசன் தரிசனம்கொடுத்து அருள்புரிதல்

விருத்தம்

கங்கைமதி இலகும்மணி முடியும்காதில்
கதிர்விடுகுண் டலமும்அங் கதமும்நாக
கங்கணமும் செங்கைமழு மானும்நீல

கண்டமும் அம்பிகைபடர்மே னியும்முக்கண்ணும்
சங்கும்இள நகையும்அருள் முகமும் கொன்றைத்
தாமமும்பூண் டிளங்கதிர்போல் ஐயன்றூல்
விந்கமதில் இருந்திந்திரன் துதிகேட்டன்பு
மீட்டினார் திருமுந்துருவம்காட்டி னுரே

இன்னவகை தோன்றிமகிழ்ந் தருட்கண் ணோக்கி
யாதுனது வேண்டுபொ ரென்று ரப்போ
துன்னதுபெ ரும்பதிக்குள் வருமுன் நீக்கா
துறப்பழியும் தொல்வினையும் அடைத்தா யுன்றன்
தன்னடியா ருக்குளொரு தொண்டனுகத்
தக்கதுவே வேண்டுமென பணிந்தா னந்தப்
பொன்னகர்வா சனுக்கிரங்கி யீச னன்பு
பொழிந்தின்று னதற்குவகை மொழிகின் றுனே

அடாணு சாப்பு.

க வாசவனேருது ஆழக்குள்வசந்த காலம்,
மதுந்தங்களுக்குள் சிறப்பாகும் மேஷம்வி லாசம்
பேசரியதிதிக் குள்ளுயரும்பூர்ணை யாமே நலம்
பெற்றநக்ஷத்திரத்தில் சித்திரையாமுயர் பூமேல்

உ ஓதிய இந்நாலும் எந்தத்தினத்திலே சேரும் அஃ
அத்தமமாகிய சித்திரா பூர்ணையில் கேரும்
நீதைதகற்றும் ஏமதுதலம். தனை நாடி முத்தித்
தீர்த்தத்திலேமகிழ்ந் தாடும்ஜெமையுக் கூடி

௩ சேரொளிபொற்று மரைமன்கொயதன்பி னுலே மூல
லிங்கவடிவாம் எமைப்பூசைபண்ணக் ஞூலே
ஆரும்மூன்றுற்றனு பத்தைந்து நாளும் தப்பாமல் பூசை
ஆற்றும்பயனை அடைவ துவு மல்லாமல்

௪ அந் ாளில் செய்யும் ஜபஹோம தர்ப்பண தானம் தர்ச
ஞீ மூதற்செய்வ தாலேயகனுமந் ஞானம்
பன்ஞளில் செய்திடும் பாவங்களிலவர்மல் போகும் பூசை
பண்ணிடில்தேச புகழ்முதலாவிர்த்தி யாகும்

௫ இப்போதமரு டன்விண்ணு லகத்தில் பரிவாய் புகுந்
தெப்போதும் போலே சுவர்க்காதிபத்தியம் புரிவாய்
அப்பாலுன்மாக் முதற்பலதேவராச் சிறப்போர் பதத்
தாசையுமற்றே புயர்ந்த நல்வினைக் களிப்போம்

௬ எந்தமக்காகசீ சாத்தும்விமானத்துக் கிலங்கும் பெயர்
இந்த்ரவிமானமென் றுன்தன்பேரொன்றைக்கும் விளங்கும்
இந்தப்பதிக்கழி வில்லைப்பிரளயத் தாலே புரந்
தெந்தொண்டர்மூவர்எரிக்குட்பிழைத்தது போலே

— ○ —

இந்திரன் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவலோகத்துக்குப்போதல்.

விருத்தம்

விடையருளீ சனைப்பணிந்து புளகப்போர்வை
 மெய்க்கணிந்தஞ் சலிகமலம் தலையேல்வைத்துக்
கடைதிறந்தா னந்தக்கண் ணீர்துளும்பக்
 காசுதரும் ஞயன்மொழி கருத்துட் கொண்டே
உடையவனுக் கிணையாப் பிரிவாற்றாமை
 உள்ளிவிமா னத்தைவலங் கூரம்பூரித்து
கடைபெயர்வா னவருடனே சென்றுசொர்க்கம்
 நண்ணினன் நூறுபத்துக் கண்ணினனே

தாலாட்டு, ரூபகம்.

வ[illegible] நகர்வீதியில் அ[illegible]களும் மகிழ
 மயோருடன் முனிவோர்[illegible] இசைந்தேமறை புகழ
௨ தாரமும் மந்தானமும் மலர்மாரிகள் ஆற்றச்
 சந்தோஷமா விண்ணுடோர்கள் தாள்ஸ்முடி சாத்த
௩ வேலார்வரி விழிமங்கையர் வெண்சாமரை வீசக்
 கோலாகல மொடுஇன்னரர் கூறுமிசை பேச
௪ கயலூர்விழி உமைநாயகன் கருணைக்கடல் ஆழ்ந்தான்
 நயமாம்பழை முறைசெய்துவின் ஞடோருடன் வாழ்ந்தான்

பலசுருதி. விருத்தம்.

இந்திரன் பழியைநீக்கும் இந்தவி ளையைமொழிந் தோர்
சிந்தையில் உவந்துகேட்டோர் சிறந்தறம் செல்வ மோங்க
நிந்தையாம் பாவம்நீங்கி நிரோகரா யிருப்பதல் லால்
சந்ததம் சுபமுண்டாகத் தழைத்துவீற் றிருப்பர் தாமே

௧வது இந்திரன்பழிதீர்த்ததிருவிளையாடல்முற்றும்.

ஆக விருத்தம் — (௨) சந்தம் — (௧) கீர்த்தனை — (௮) தரு — (௬) ஆக ௩௫.

௨

இரண்டாவது

வெள்ளானைச்சாபந்தீர்த்த படலம்.

அவதாரிகை. விருத்தம்.

விழியொரு ஞான்றிருளிந்திரன விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற
பழிதொலைத் தரசுசெய்த பாக்குமுன் னுரைத்தேனிப்பால்
மொழியும்வெள் ளானைக்கந்நாள் முனிவரன் கொடுத்தசாபம்
கழியவுந் தருளிச்செய்த கதையினை விளம்புவேனே.

இந்திரன்பவனிவர துருவாசமுனிகாணுதல்.

காசியிலே துர்வாசமுனிவர்தம்பேர்
 கண்டலிங்கம் தனையமைத்துச் சிக்குங்காலம்
விசுவேசன் திருமுடியினை மேக்கின் றப்போ
 தெழுக்கொருதா மரைப்பூவிழத் திடக்கையேந்தி
நேசமுடன் நமதுவிழி மூடியுாத்தில்
 திகரிலா உவகையுடன் அணைத்தெழுந்து
பகந்தம் பொன்னுலகில் புகுந்காலித்திரன்
வாருவார் சூழ்ந் திடப்பவனி வருகின்றானே

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி

அந்த இந்திரன் பவனிவரும்சிறப்பின் அதிசயம்கேளும் முனிவோரே

அநுபல்லவி

ஐந்தருவும்தேனுவும் சிந்தாமணியும் காணும்
சிந்தைநயிலுணர்ந்துதே நிந்தளிக்கும இமும் அந்த

சரணங்கள்

௧ சுந்திரிவிசயசங்கத் தொனி நீறச் சன்னை
 தொநித்தசுரரைக்கொணா இசை நீற
 வெற்றியாம்பூண்டுதோள் வலி நீறச் ஜமும்
 விண்ணு[illegible]ம்சேனைக்கடல் ஒலி நீற
 பத்தியுடனேயத்தட மங்கலங்க ஒலிக்கப்
 பக்காண்டுவேதமும் பக்கங்களில் கதிக்க
 மத்திமேளாது நகரத்தினா மதிக்க
 வருமதிசயக்கன் டனேவர்களுக் கதிக்க அந்த
௨ இருசாதுதிக்கிதும் படை மிகமீகக் கல்லென்
 திசைத்துறைசையுடன்பல் லியம் முழங்கப
 பெருகுமமுதாசமெ விளங்கத் தெய்வப்
 பெண்கள்பாடுமிசை செவிக் கிணங்கப்
 பாவம்சேர்நாடிய சுடலிமத்திலைமை கொண்டு
 பத்திபத்தியாகவே துத்திக்குந்திப்பு ரண்டு
 வருமலைகள்போல்வெள்ளா மைக்கூட்டங்கள் சூழன்று
 வரிசைவரிசையாக அசைப்பவருகினக் கண்டு அந்த
௩ சான்குலவியகடல்நீரி வாலே நாவாய்
 தன்னைச்செலுத்தும்பீகா மனைப் போலே
 திக்கனையொத்தநடை யோருக காலே மிழல்
 செய்யவுயர்ந்தவெள்ளா னையின் மேலே
 தக்கும்விண்ணுடோர்தனித் தனியாய ருகில் வந்து
 தக்கன்தக்கள்மனத் திகைத்தகானிக்கை தந்து
 செங்கைகளெடுத்துக் குவித்துக்கொண்டுநி ன்று
 சேவடியில்தொழுது காணமிகப்ப நீக்கு அந்த

துர்வாசமுனிஇந்திரனைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்

அமரர்கோ னிந்தவிதம் பவனிவந்தான்
அரியதுரு வாசமுனிகண் டாசிகூறித்
தமதுகையி லிருந்தார்க்குங் கோதிக்கொன்றைத்
தாமரைப்பூ வினைக்கொடுத்தா ரந்தப்பூவை
மமதையுடன் றொருகையை நீட்டிவாங்கி
மதமிகுமை ராவதயா னையின்மேல்வைத்தான்
தமருடைக்கை யாலதனைக் கீழேதள்ளித்
தாளினுல் சிதைக்கமுனி தாங்கண்டாரே

இதுவுமது.

மண்ணினிந்த வாறுமலர் சிதையக்கண்டு
மன்மதனை யெரித்தசிவ னுடையநெற்றிக்
கண்ணிலிருந் தன்டானதிப்போலேதம்
கண்ணிலிருந்துதிர்ந்திடவே நோக்கிக்கோபம்
பண்ணியரு ளினியுன்ன விண்ணேறெல்லாம்
பாபதோட மாய்ப்பரித்து வலனைவென்ற
தின்னமிகும் இந்திரன்முன் அடர்ந்துசீறிச்
செப்புவார் உருத்திரனை யொப்புவாரே.

சங்கராபரணம், சாபு.

பல்லவி

என்செய்தாய் இந்திரனே நீ என்செய்தாய்

அநுபல்லவி

சுந்தரமலரயனும் கண்ணனும் பணிந்தேத்த
நந்தையுன் டருள்செய்த சாமினமலரையிகழ்ந் தென்

சரணங்கள்

க புன்னியம்புலித்தோலுடுத்து வெண்மை பூண்டெழில்மிகுந்த எருத்துமிசை
தன்னியசிவனைச்சித் திக்கு அன்பை நாடுமடியார்கள் வெறுத்தத்
தன்னிகரிந்தசெலவந் தருக்கால்கண் தெரியாமல்
உன்னாருந்தவத்தோரென் றோர்ந்தெண்ணிப் புரியாமல் என்செய்

உ இமையோர்தரும்காணிக்கைமதித்து எம நீசன்மணிமுடிமேல்பதித்துவந்த
கமலமலரையாகங் களித்து ஒரு கையால்வாங்கியவை மதித்து
மும்மதம்பொழியும்யானை முதுகின்மீதினில் வைக்க
மமதையினுலது மண்ணில்புனி மிதிக்க என்செய்

ங திசைமுகன்படைக்கின்றதும்ப மவை செந்திருமால்காக்குங்காப்பும் துட்ட
அசுரனைவென்றதி றாப்பும் சொன்ற குமரர் குழுமுன்னிற மாப்பும்
பசுபதி பைப்பூசித்த பலனென்று குறியாமல்
இசையும் பாகதிக்கும் வேதுவென் றறியாமல் என்செய்

இந்திரனுக்கும் ஐராவதத்துக்கும் துர்வாசமுனி சாபம் கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

மன்னுமுனி வரன்வெகுண்டிந் திரனைச் சீறி
வழுதியர்க்குள் ஒருவன்வனை தடியா லிந்திரன்
சென்னிசிதைந் திடவும்வெள்ளை யானை காட்டில்
செறிந்தகளி றாகவுமே கடவ தென்று
துன்னியசா பம்கொடுக்கத் தெரிந்து தேவர்
சூழ்ந்தரசும் யானையுந்தங் குற்ற காலே
அன்னவர்தம் பொன்னடியில் பணிந்தீ திப்போ
தகற்றுமென அவர்க்கிரங்கி யருள்செய் வாரே.

இதுவுமது.

பரமசிவன் சேஷநிந் தனையெஞ் ஞான்றும்
பரிகாரத் தாலகலா தாகு லிந்திரன்
சிரமனவா னதுமுடிமட் டாகிச் சாபம்
தீர்ந்திடவே கடவதுவெள் ளானை காட்டில்
கரியதுவாய் நூறுண்டு சென்ற பின்பு
கழிந்தைரா வதமாகக் கடவ தென்று
வரமுனிவர் விண்ணவரை நோக்கி யாங்கே
மறுசாபம் அளித்திருக்கை மகிழ்ந்துற் றாரே.

தியதை—மோகனம், சாப்பு.

க மாவலரேதவம் நீளும் துரு வாசரகன்றபின் கேளும்
தேவர்கள்பொன்முடி பங்கப் பட்ட செய்கைபின்சொல்வோம் துலங்க
உ அஞ்சிவெள்ளானையின் றுடு விட் டறிவழிந்து துக்கத் தோடு
அஞ்சனக்குன்றெனச்சோர்ந்து காட் டானையின்கூட்டத்தில் சேர்ந்து
ங துய்யவெண்கொம்பிரண் டாக வலி தோற்றுத்தெய்வத்தன்மை போக
செய்யபூமுல்லை நிலத்தும் வனம் சேர்ந்தமலைபல் தலத்தும்
ச ஓடியலைந்துடலிளைத்து மலம் உற்றிடாதுள்ளம் களைத்து
வாடித்தவிக்குமக்காலே அந்த மாமுனிதன்னரு ளாலே
ரு ஆண்டொருநூறுமகன்று கடம் பாரணியர்தனில் சென்று
வேண்டும்பொற்றாமரைகண்டு கரை மீதிலேநின்றன்பு கொண்டு

ஐராவதம் சாபம்நீங்கிச் சுந்தரேசரைத் துதித்தல்.

விருத்தம்

மண்டலத்தி லுலைந்துபொற்றா மரையைக் கண்ட
மாத்திரத்தி லறிவுவந்தத் தீர்த்தம் தோயப்
பண்டுருவா கவுமீசன் கருணை யால்முன்
பரானந்த லிங்கமுறக் கையா லங்கீர்
மொண்டபிஷே கம்புரிந்து பூசை செய்ய
முன்னவனவ் வானையைப்பார்த் தனத பேசுவ

விண்டோரையென் றருளமுன்னே நடந்த வெல்லாம்
விளம்பியதோர்க் திமெந்தவத்தில் மேவு வீரே.

தரு—மத்தியமாவதி, சாப்பு.

க சாமிசரணம் சரணமபயம் தரும்சோம சுந்தரனே அரி
பூமன்வருந்தியும் காணருஞ்சிருடும் பூலோக சுந்தரனே
உ என்னவரம்வேண்டு மென்றெனைக்கேட்கவிசைந்தாயேசுந்தரனே ஐயா
உன்னையடைந்து தொழுதவர்க்குக்குறை உண்டாமோ சுந்தரனே
ங தீராவினைக்குத்தெய் வமேதுணையென்ற செய்திகற் சுந்தரனே இந்தத்
தாரணிசொல்லும்படிக்கென்றன்சாபம் தவிர்த்தாயேசுந்தரனே
ச இன்பமெனக்குற வாகுமிருநால் இபத்துடன் சுந்தரனே இருந்
தொன்பதுபேரா யடியேனும்கூடி ஒருமையாய்ச் சுந்தரனே
ரு சந்ததமுன்பொன் னடிபிரியாமலுன் தன்முன்னே சுந்தரனே நாளும்
இந்தவிமானம் முதுகில்சுமக்க எனக்கருள் சுந்தரனே

ஐராவதம் விடைபெற்றுத் தேவலோகம் செல்லுதல்.

கழிநெடில்விருத்தம்.

போற்றும்வெள் ளானைக் கிரங்கியென் பத்தன் புரந்தரன் தனைச்சுமப் பதுவே
புகழெனச் சோம சுந்தர மூர்த்தி புங்கமா வரங்கொடுத் தனுப்ப
மேற்றிசை போய்த்தன் பெயர்க்கொரு தடமும் விநாயக னையும்பர மனையும்
விளங்கவங் கமைத்தர்ச் சிக்கையில் மகவான் விடுத்த தூதுவரைமுன்னனுப்பி
கீழ்த்திசையினில்தன் பெயர்க்கொருதலமும் கேளுபந்த்ரேச்வர மெனறும்
கிரிச்சிறுகரிந்தோன்பெயர்க்கொருதலமும்கிளர்ந்திடவமைத்திறைஞ்சங்கால்
மாற்றியும் தூதரழைக்கவா னடைந்திம் மாநிலத் தும்வந்தனும் கடப்ப
வனத்தனுல் தன்து சாபநீங் கியதும் வகையுடன் வணங்கிவிண் டனுவே.

விருத்தம்.

கருதியயி ராவததீர்த் தம்படிந்து
கணேசனா னையும்பணிந்தி யானை செல்லும்
இருவழிபோய் வையைபடிந் ததன்தென் பக்கத்
திந்திரே சனைப்பணிந்தோர் இகத்தில் வாழ்ந்து
சுரபதியீ ரெழுவர்பட்டம் வரைக்கும்விண்ணில்
சுகித்திகழ்ந் தானுலகில் செல்வா ரீதை
உரைசெய்வர்கேட் பவர்பவநோய் நீங்கியென்றும்
உறுதிபெறும் செல்வமடைந் தமைகுவாரே.

ஆக விருத்தம்— ௬ தரு—.உ. திபதை— உ.

இரண்டாவது வெள்ளானைச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்
முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர்திருவடிகளேசரணம்.

———(...)———

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

திருநகரம் கண்ட படலம்.

——————(*)(*)——————

அவதாரிகை—விருத்தம்.

விடந்திகழ் கண்டத் தெந்தை வெள்ளைவா ரணத்தைச் சூழ்ந்து
தொடர்ந்திடும் முனிசா பத்தைத் துடைத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
கடம்பமா வனத்தை மாற்றிக் கடிகொள்மா நகர மாகத்
திடம்பெறக் கண்ட வாடற் சிலதெடுத் துரைசெய் வேனே.

தனஞ்சயன் கடம்பவனத்தில் மூலலிங்கத்தைக்கண்டுபூசித்தல்.

விருத்தம்

மன்னிவரும் சுரும்பினங்கள் பயில் கடம்ப
மா வனத்தின் கிழக்காக மகிமை யோங்கும்
தென்னர்குல சேகரனென் றொருவன் செங்கோல்
செலுத்திமுறை செய்திருக்கும் மணவூர் தன்னில்
முன்னவன்சே வடிக்கடிமை பூண்ட மெய்யன்
முக்கியமாச் சிவபூசை செய்யும் தூயன்
தன்வழிஇசே [illegible]சியகுவேரத் தங்க ளும்சொல்
நயனென்பா [illegible] சிறந்தனஞ் சயனென் பானே.

[illegible]தை—புன்னுகவராளி, சாப்பு.

௧ கல்வியாணைதூரிலிருந்துநெடுநாளாக் கப்பல்வியாபாரம்பண்ணுவான் மிக
உல்லாசமாகச்சிவனடியாருக் குதவியேதக்கநேன் றென்னுவான் [வன்
௨ சிலத்துடன்வாணிகம்செய்யவேண்டுத்திரவியத்தைக்கொண்டுகடந்தான்அ
மேலைத்திசையைக்குறித்துத்தனதூரை விட்டுநெடுந்தூரம் கடந்தான்
௩ தூரத்தொலையிலிருக்கும்வளம்பதி தோறும்புகுந்துசஞ்சரித்தான் பல
சீராத்தரும்வாணிபத்தைச்செய்துதேவ தேவன்நாமத்தையுச்சரித்தான்
௪ சேமமுடனேதன [illegible]பதியை நினைந்துவரும்வழிக் கொண்டான் அன்று
சோமவாரவிரதனானதனுல்நடை சோர்ந்திளைப்பாகவேசென்றான் [மறைந்
௫ செல்லத்தடத்தி[illegible] கடம்பவனத்திடைச் சேர்கையில்சூரியன் மறைந்தான்
தல்லுக்குள்ளேத[illegible] தஞ்சிவழிதெரி யாமலக்கானகத் துறைந்தான்
௬ பக்ஷிமிருகம் முதல் த்தமது பதியிலடங்கியங் குறையத் தனக்
கக்ஷிதெரியாதிருட்டுக்குள்நீர்ச்சடை அண்ணலிடத்தன்பு நிறைய
௭ தாங்குமிருநாலு யானைப்பிடரியில் தன்னுயிரங்கதி ராலே மிக
வீங்குமிருளைத்தூரத் தும்ரவிபோல் விமானம்கண்டானெதி ராலே
௮ கண்டவிமானத்தமரும்திருநீல கண்டனைக்கண்டிரு தயத்தில் அன்பு
மண்டுமுவகையுடனேபணிந்தெழு வானவர்ந்தச்ச மயத்தில்

௯ சோமவாரத்தினமென்றுயரும்சோம சுந்தரலிங்கத்தைப்பரிவால் அவர்
யாமமொருநாலும்பூசித்தருச்சனை ஆகமத்தின்முறை புரிவார்
௰ அண்டர்கள்வந்துதொண்டனறிய அமலனும்ஞானக்கண் ளிந்தான் திரி
புண்டரநெற்றித்தனஞ்சயனுமையன் போதக்கொண்டண்டரைச்சார்ந்தான்
௧௧ தாறும்செழித்தபொற்றாமரையாடித் தனதீசன்கோயிலையடுத்தான் உயர்
வானவர்கையிலஅபிஷேகத்துக்குள்ள வாசவருக்கங்கள் கொடுத்தான்
௧௨ மாமண்டபத்திலிருந்துதவள மதிச்சடையோன்பூசையாற்றினான் திகழ்
சோமசுந்தரக்கடவுளைக்கும்பிட்டுச் சுற்றிவலங்தெதிர் ஏத்தினான்

தனஞ்சயன் தான்கண்டதைக் குலசேகரனுக்குத் தெரிவித்தல்.

விருத்தம்

தனஞ்சயனிவ் வாறுபூ சித்தெ ழுந்தான்
தன்வினையு மிருளுமங்கே நீங்கக் கண்டான்
இனம்செறிந்த விண்ணவரைக் காணுன் முன்னே
இலங்கியதோர் விமானம்கண் டதிச யித்தான்
தனம்தனியே மணவூர்க்கு வந்தான் செங்கோல்
தரித்தகுல சேகரபாண் டியன்பால் மீய
வுனம்தனில்தான் கண்டவண்ண மெல்லாம் சொல்லி
மகிழுவான் விவரமுடன் புகழு வானே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கண்டதைக்கே ளாய்குலசே கரபாண்டி ராஜனே

அநுபல்லவி

வண்டினம்ப யில்கடம்ப மாவனத்தி ரவில்கண்ணால் கண்ட

சரணங்கள்

க நான்வரும்போ தந்தக்கானம் நண்ணிமிகக் கொண்டேன்தினம்
பாவநாச ரைத்தி யானம் பண்ணுமுன்னே ரேவி மானம் கண்ட
உ அம்பர்வந் தொருக் காலே அர்ச்சனைசெய் தார்மேன் மேலே
நிமைக்குங்கண் ணின்முன்னாலே லிங்கக்குறி யையன் பாலே கண்ட
௩ சுவணத்தா மரை யாடி சுந்தரனைத் தாழ்ந்து தேடி
சிவபூசை செய்தேன் நீடி செங்கதிரு திக்க நாடி கண்ட

சுந்தரேசர் கடம்பவனத்தில் பட்டணங்கட்டும்படி ஆக்ஞாபிக்க அரசன்கண்டு துதித்தல்.

விருத்தம்

சிவபத்தி மானிவகை சொல்ல மேற்குத்
திசைநோக்கிப் பணிந்தரசன் இருக்கவங்கோர்
தவமுனிவர் தேடரியோன் சித்த ராகத்
தனியிரவில் அவ்வரசன் கனவில் தோன்றி

உவமையிலாச் சசிகுலசே கரனே இம்மேற்
குயர்கடம்ப வனத்திடையெம் விமானம் சூழ
நவமதாய் உனக்கொருபட் டணம்செய் யென்று
நடந்திட்டார் தமதிருக்கை யடைந்திட்டாரே.

இதுவுமது.

கனவுகண்டாங் கெழுந்தரசன் அமைச்சர் மற்றோர்
களுக்குமுரைத் தச்சேனை யுடன்க டம்ப
வனமடைந்து செய்யபொற்றா மரைநீ ராடி
மனமகிழ்ச்சி பூண்டுவிமா னத்துள் மேவித்
தனிவளரும் மங்கைபா கனைப்ப ணிந்து
தனதுடலம் கம்பிக்க வந்து காயம்
மனமொழியோன் றாகநின்று னந்தக் கண்ணீர்
வடிக்கின்றான் துதித்தெதிரே நடிக்கின் றானே

செஞ்சுருட்டி ஏகதாளம்.

பல்லவி

சாமியுன் — றன்திருவடி — சரணம்

அநுபல்லவி

தாமோதரனும் அயனும் தேடிய மாமலரடி முடியும் நீடிய சாமி

சரணங்கள்

க ஏகனே சரணம் விடை வாகனே சரணம்
நாகபூஷண லோகயற்கண்ணி பாகனேநித்திய தேகனே என்றன் சாமி
உ அரகர சரணம் திரி புரகர சரணம்
வரனேபரசு தரனேசோமசே கரனேமெஞ்ஞான பரனே என்றன் சாமி
௩ ஈசனே சரணம் கூடல் வாசனே சரணம்
பூசனையன்பர் நேசனேபவ நாசனேபஞ்ச கோசனே என்றன் சாமி

அரசனுக்ஞைபால்காட்டைவெட்டியழித்தல்.

விருத்தம்

துதித்துமறை பரவரியா னனுபாதம்
அறவிகட்கல் லாமலிந்த மன்னையாண்டு
கதித்தநா கெய்தியுமல் ஏழையேற்குக்
காணவெளி தோகருணைக் கடலேயன்பு
பதித்தெனது குலமுழுதும் அடிமைகொண்டு
பாலிக்க முளைத்தபரஞ் சுடரேயென்று
மதித்தகுல சேகரபாண் டியனங்கோர்பால்
மன்னினன் அமைச்சரொடும் துன்னினனே.

முன்னவன்றன் திருவடிசேர் அன்பர்தாமும்
முதல்வனெனவிளக்குதல்போல் நகரமுற்றும்
தன்மயமாக் கெபதறிந்தவ் வாறேநாமம்
சாத்தினன் பலகுடிகொண் டேற்றினனே.

சாரங்கம் சாப்பு.

பல்லவி

மதுராபுரமெனப்பேர் சூட்டினன் நாலு வருணத்தாரையுந்நிலை நாட்டினன்

அநுபல்லவி

சதுரானனன்மாயன் தேடுங்கடவுளணி
மதியாரமுதால்சாந்தி விதியால்புரிந்ததாலே — மதுரா

சரணங்கள்

க எதும்கீழ்வாயில்சாஸ்தாவும் தெற்கில் இடம்வாயில்சத்தமாதாவும் [ம்
மேலைவாயில்பின்னைபர்த்தாவும் எண்தோள் விளங்குங்காளிவடவாய்த்தாவு
கோலநகரைக்காத்துக் கொள்ளும்படிக்குச்சேர்த்துச்
சிலமுடனேநாலு திசையிலுஞ்சென்றுபார்த்து — மதுரா

உ சோமசுந்தரேசரைநாளும் அடி தொழுதருச்சனைசெய்யக்கேளும்
நேமமுடன்காசியில்வாழும் புண்ணிய நெறிமுனிவோர்களையும் நீளும்
...ழுவந்தேயாதி சைவாகியபித்துப்
பூமிபுகழுமந்தப் புரத்தனிலேதாபித்து — மதுரா

ங உத்தமக்குலக்குடி நாலும் அதில் உற்பவக்குலக்குடி நாலும்
மற்றக்கோளகாறுதலேலும் மூன்று வகுக்குங்குலக்குடியெண்காலும்
தத்தம்மார்க்கத்தினில் தவறுதொழுதி யார்க்கும்
சித்தமுவந்திடவே திகழநின்றோங்கத்தெய்வ — மதுரா

விருத்தம்

மாமதுரா புரஞ்செழிக்கச் செய்து கூடல்
வள்ளலுக்குச் சிறப்பொடுபூ சனை நடத்தி
பூமியையா றுயிரமாண் டிந்தி ரன்போல்
புரந்துமல யத்துவசன் தன்னைப் பெற்றுத்
தாமமுடி சூட்டிவைத்து சூல லிங்கம்
தனில்குலசே கரனைக்கிய மடைந்தா னிதை
யெமொழிவோர் கேட்பவர்பா வம்போய்ச் செல்வம்
இணங்குவார் சிவனடியின் வணங்கு வாரே.

———(0)(0)———

விருத்தம் (ய) தரு (ச) திபதை (உ).

திருநகர்கண்டதிருவிளையாடல்முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர்திருவடிகளேசரணம்.

———(*)———

தடாதகை... ...

...டபா... ...லம்.

சேத...

...அவதாரிகை ... முதல...
...லாம் போற்றும் ...வனே பெரும் ...டம்ப
...கரம் செய்த வளம்சில வுரைத்தே விப்பால்
...ன்றன் தென்னன் புதல்வியாய் அவதரித்துக்
...வலன் செலுத்தும் செங்கோல் கைக்கொண்ட தி...சொல் ...வனே.

மலயத்துவசன்ராஜ்யம்ஆளுதல்.

விருத்தம்.

...விளங்க வருங்குலசே கரபாண்டிய ராசனருள் பால ...னென்னும்
...விளங்க வருமலயத் துவசபாண் டியராசன் பெருநா... ...ங்கும்
விளங்க முறைசெய்து வடமொழிதென் மொழிக்கெல... கண்டு தர்மச்
விளங்க உலகெல்லாம் தன்குடைநீ ழலில்வளரச் செய்தா...

சாவேரி சாப்பு.

பல்லவி.

பா... ...சர்க்கு... ...யத்வச பாண்டியன் ...ரந்தானே

அநுபல்லவி.

...கு ஆலவாய்க்கடவுள்
திருவடி... ...தினந்தோறும்வந்திந்தப் — பாரை

சரணங்கள்

க அரசு... ...தியைநுதித்திடுஞ் அனுதினமும்வளர்ந் தேறவே
அசுவமேத... ...யாம்செய் தந்தணர்ஆசிகள் கூறவே
பெருகும்மாதங்கள் ...மாறும்மும்மாரிகள் பெய்யக்கண்டம்புவி தேறவே
சிறக்கும்வச்சிரம் தோளும்முப்போகத்தின் பெருமையால்வளம் மீறவே
இந்தப்—பாரை

உ திருமயந... ...வபாதத் தொடேநடந்துவரத் தனதுகோல்முறைகோ ளுமலே
சாதுர்வருணமும் தங்கள்தங்கள்நெறி தவறுதலென்றும்பூ ளுமலே
திருமாலிருவரும் தனதரண்மனைவிட்டுச் செல்லமனசிற்றே ளுமலே [மலே
இடங்கொண்ட... ...ரிலோர் கடமைகொண்டு... செம்பொன்னுக்கெல்லைகா ளு
இந்தப்—பாரை

ங ஆகண்டலன்... கரிபோலமுதுள்ள ஆனைபரிக... ...ளுமல் லாமலே
அளவிந்தர தங்க... ...நம்காலாளும் ...சில் லாமலே
வாகுபலம்கொண்டு ஆரும்படைகுறைக... ...மேகசெல் லாமலே
...முறைபடி நீதி... ...ஷ்டர்கள்மேம்சென்ம மற்றவர்... ...ஞ்சொல் லாமலே
...சய்துமனம் வாக்காயசுத்திய...
இந்தப்—பாரை

…ர் …த்தியாகஞ்செய்தல்.

… ரந்தா

இருந்த… யத… ன் டியவீ…
விரவிரிய கன்… ரை மணந்து…
தெரிக்கொழுகும் பாநுவெந்தி சந்திர
சேனன்மகன் காஞ்… மா லையைப்புரின்…
பரி…த்தவனோ டசனிமுக் காதம் போற்றிப்
ப…னுயி ரம்வருடம் புவியை ஆண்டும்
வரு…த்தனையர் இல்லாத குறையால் உள்ளம்
…டினன் அதற்குவகை தேடி னனே.

இயதை—ஆனந்தபைரவி, சாப்பு.

க மதுராபு…ரி லவதரித்துயர் மனுவையொக்குமுல் … ராசன்
வள…விய மதுராபுர மலயத்துவச … ராசன்
விதிமுறைதப்படி டக்கையில்சிவ விரதயாதிசொல்
விசுர…மா டாராய்த்தெழில் மிகுகாஞ்சன

உ அ…நடன்ப சிவவிரதங்கள் அடுக்கடுக்காக … எடுத்
அ…மதி மதிவாரத்தில் அதிசேமத்தைத் … தொடுத்த
சிவனை…ர்ச்சன செயுமவர்க்களாட் சொ… … கடுத்த …ன
இவ சாரூபம்வருமலே சிவசந்த… …த்துடன்

ஈ மனுமொழிப்படிபரிமேதயாகம் மகிமை… …டு தொ…ன் …றா…
மகமே டொண்டநதனைச்செய்து வரு… …தான்
இறையமற்றொரு மருமுற்றிலும் இத… …ந்தான்
நெடுவானுமுமபேணைக் கிலைவந்த… …டக் என்றான்

ச பதியுனக்கொரு குழந்தையைத்தரும் படிக்கோ… …ன் சென்றான
பலதேவர்க ளுடனேத…னகர் …ரான்
அகவிருப்பொடம் மக…ம டத்திட அணித்து… …ரன்
அதற்கானவை யாவும்விரைத் தமைத்தாரோகம் …த்தான்

ரு தரும்சியமத்தோ டியபடி… …னுடன் … …றிந்…ன்
தருமாகம …தீர்ந்தவர் …மேமாவைபு …தம்
சுருதிபாயந்தரும் குருமொழிப்படித் தொடங்கிமுத… …ர்த்தம்
சொரிகம்அனு …ந்தமனை சோர்மல்லே …

சு பரிவுடன்சொலித் திசைவி…விடைப் பசும்புகைக்கெழும் துறையப்
…லவாம்சபித் தொ… …யபொரி பரிக்கோமத்தில் திறைதய
…யனைகொண்டுவி… …ணவர்க்கழுதுடன் கதிக்கவா…குதி பெய்தான்
கனமேவிதிய… …னைபுத்ரகாமேஷடியைச் செய்தான்

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரஞ்செய்தல்.

விருத்தம்

இவ்வ… …ய் புத்திரகா மேஷடி யைச்செய்
… …த்தும் பூரண குதிபெய் பு…கால்

மெய்வடிவாம் பரனருளால் அதனில் நின்று
மீனவர்கோன் வலதுமணித் தோள்து டிக்கக்
கொவ்வையிதழ்க் காஞ்சனைதன் இடைதன் னாடக்
கொங்கையில்தீம் பாலொழுக மேனி நாணச்
செல்வீதரும் அங்கயற்கண் தாயே வந்து
சிறந்திட்டாள் மகளாகப் பிறந்திட் டாளே.

வியாகடைபாகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னைஅவதாரம்செய்தாள்
அண்டம்பிண்டம் ரண்டும்படைத் தாதாரம் ஆகும் அன்னை

அநுபல்லவி.

மன்னும்காஞ்சனையுடன் மலயத்துவசபாண்டிய மன்னன்குறையைத் தீர்க்க
உல — கன்னை

சரணங்கள்

க பூமியுடனேயுல கேழுமகிழத்தொண்டர் பொருந்துமலைவாகமெநெறிபடிக்க
ஆமனைவருந்நாளம் இங்கியநம்செழிக்க அமரர்புகழ்ந்துந்துமி யடிக்கத்
தாமரைமலர் இகர் கன்னியர்கச்சணியும் தனங்கள்குலுங்கபாதங்கள்நடிக்க
மாமதுரைக்கருவ ரரும்சுதினமென்று மாலைசென்னியில் முடிக்க
உல — கன்னை சிறக்க

உ தாரணியின்மூவாறு பாவைக்குளேயிசைக்குக் தமிழ்விளங்குந்திருநாடது
…முடனாசுசெலுத்துமன்னவர்களில் மீனவர்குலமேமகிமைபிறக்க பிறக்க
பாருமக்கினிதேவன்பண்ணுந்தவத்தாலெய்து மன்நளிரொக்கொழுந்துகள்
சேரும்தமகுண்டத்தில் கமலம்முகைந்தமலர் நீம்கொடிபோல் சிறக்க
உல — கன்னை

ரு வண்டுலவியசிறு கொ…டைபுகிறைமதி வதனமுமுத்துமுக்குத்தியிலங்க
வெண்டாளச்சுட்டியவிர்நெற்றிமதில் மின்னும்திலதமும்கிரணம்துலங்க
கண்டொழுகும்குதலை அமுதம்வழிமார்பில் கதிர்வடம்கண்டிருள் பிணைகலங்க
மண்டும்கித்திலமணி மாலையுடனபவள மாலைகழுத்தில் இலங்க
உல — கன்னை

ச சித்திடையில்சிறிய பொற்றுகிலும்வளைந்த செழுமணிமேகலை புறம்சூழச்
சற்றுமணியழுத்தும்தாடங்கமும்குதம்பைத் தொங்கலுமிருபுயம் மிசைதாழ
சற்றுமுனைத்திடும்பல் வரியும்மழலைமொழி தன்னுடன்அமுதம்த தும்பிவீழ
முத்தனமும்வயது மூன்றுள்ளகன்னியாக மூவுலகங்கள் வாழ
உல — கன்னை

பிராட்டியார்காஞ்சனமாலைமடியில்வந்திருத்தல்.

விருத்தம்.

கன்னிகையாய்ப் பிறந்திருந் தடியிற் பூணும்
கதிர்மணிநூ புரம்சதங்கை ஒலிக்கச் சின்ன
…ன்னநடை தளரவிள நகையும் தோன்ற

அரசுடன்வீற் றிருக்கும்பொன் மாலை தன்பால்
மன்னியவள் மடியினில்வந் தொருபெண் பிள்ளை
வடிவாக இருந்தனளவ் வுலகு மீன்ற
அன்னையிவர் தமக்குமக ளாக என்றேன்
பாற்றிற னெனப்பலரும் போற்றி னரே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு.

பல்லவி.

காஞ்சனமாலை மடியிலுமையொரு கன்னிகையாயிருந் தாளே

அநுபல்லவி.

மிக — வாஞ்சையுடனே யணைத்துச்சி மோந்துசெவ்
வாய்முத்தங்கொண்டின்பம் பூரித்திடப்பெற்ற காஞ்சன

சரணங்கள்

க சித்திதரும்யாக சாலையில்வந்து தெருண்டவருள்ளன்பு திகழ சிவ
சத்திதிருமக ளானதுமன்னன் தவமேதவமெனப் புகழ
முற்றியுண்டாகும் கருப்பக்குறிகள் முழுதுமில்லாமலே மகிழ தெய்வ
புத்திரியைப்பெற்ற பாக்கியசாலிதன் புண்யமேமுன்செய்த புண்யமாகிய
காஞ்சன

உ மாமிசசாலையில் பெண்ணுருவாகி வரக்கண்டோர்மங்கலம் நீட பெரு
க்ஷேமமுடையபொன் மாலைதவப்பயன் நேராகவந்துகை கூட
பூமன்குடும்பம் செழிக்கவுயர்ந்த புவிக்கும்பெருமையைத் தேட
சோமகுலமே பெரிதென்றுலகம் துதித்துச்சந்தோஷமிருந்துக்கொண் டாட
காஞ்சன

ங மைந்தரில்லாமல்பலநாள்வருந்தி மகம்செய்தேனிப்புவி மீது
விந்தைமுலையொருமூன் றுடன்ஓர்பெண் விளங்கவேதந்ததிப் போது
இந்தவிகாரத்தைக் கண்டுபகைவர்கள் ஏசுவாரீதுபொல் லாது என்று
சிந்தைகலங்கியமன்னவன்சுந்தரர் திருவடிநினைந்துருகிடும் போது
காஞ்சன

ச மன்னவனேயுன்மகட்குச்சகலமும் மைந்தனைப்போலவே நல்ல வேதம்
பண்ணியவாறுநடந்தித்தடாதகைப் பாவையெனும்பெயர் செல்ல
வன்னமுடிசூட்டு வாயன்பனைக்காணில் மாறுமொருமுலை மெல்ல என்று
மன்னியாசனருளாலசரீரிவாக்கொன்றெழுந்தியாரும்கேட்கவிண்ணில்செ
காஞ்சன

பிராட்டியாரைமலயத்துவசன் அரண்மனைக்குக்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

அன்னைமடி மீதுகன்னி யிவ்வா றுய்வந்
தமைந்திடும்போ தாகாச வாக்குக் கேட்டுத்
தன்னிருகா துங்குளிர்ந்து மனம்பூ ரித்துச்
சங்கையற்றே ஆனந்தக் கண்ணீர் பொங்கத்
துன்னுமகம் முடித்தெழுந்து சாலை நீங்கித்
துணைவியுடன் அம்மகவை ஏந்திக் கொண்டு

பின்னவளர் அரண்மனைக்குட் புகுந்தான் வேந்தன்
பெருமைதான் பெற்றதுவும் அருமை தானே.

பூரிகல்யாணி ஆதி.

பல்லவி.

செகத்திலேசி றந்ததென்னன் அகத்திலேகன் னிகையாகத்
தேவியுமையைக்கொண்டுவந் தானே.

அநுபல்லவி.

செகத்தில் இகபரத்தின் சுகத்தைக் கொடுக்கும்ஈசன்
மகத்துவத் தைத்தெரிந்து மிருந்தவிரு தம்புரிவீர் செகத்

சரணங்கள்.

க முரசதிரமங்கலம் ஏந்திஎதிர்வருவார்
முகமலர்ந்துமுறுவல் செய்ய
அரசன்பலருடனே ஆஸ்தானமண்டபத்தில்
அமர்ந்துமனமகிழ்ந்து உய்ய
வரமருளுமந்தணர் முதலானவர்க்கும்சொர்ணம்
மழைபோலேவாரிவாரிப் பெய்ய
பரவும்சோமசுந்தரர் கோயில்சிறப்பும்பரி
பாகங்கள் நேகம்அபிஷேகங்கள்வை போகம்செய்ய செகத்

உ சிறையில்இருக்கின்றவர் தமையும்விட்டுவிட்டவர்
சிறைச்சாலையுமுடனே மாற்றி
இறையெந்தநிலத்துக்கும் ஏழுவருஷம்மட்டும்
இல்லையென குடியைத் தேற்றி
திறைதந்தமன்னவர்க்கும் நீக்கிப்பின்ஆயத்துறைத்
தீர்வையும்இல்லையென்று சாற்றி
நிறையும்பேரொலிக்கக்கட்டியத்தின்பெருமை
நீடப்புகழ் குடபலர் காடக்கொண் டாடவிந்த செகத்

ங முடிமன்னவரைச்சிறை விடுத்துவரிசையுடன்
முன்போலவேஅரசும் கொடுத்து
படியில்உள்ளபேர்எல்லாம் கொள்ளைச்சிறந்த
பண்டாரத்தைத்திறந்து விடுத்து
வடிவுயரும்பசும்பொன் நவமணிகள்
வாரிக்கொண்டேகவிடை கொடுத்து
அடியவர்தமக்கன்னம் அநுதினமோடளித்து
ஆகமமுறை நூல்சிவ பூசைசெய்து நேசம்பெற செகத்

ச புலவர்சொல்லும்மங்கல கவிகட்கிருநிதியும்
பூணும்துகில்ஆரமும் அளித்து
நிலமும்கரிபரிதேர் முதலாப்பலபொருளும்
கேட்டவர் அவருள்ளம் களித்து

குலமுறைப்படிசெய்து சுண்ணமோடெண்ணெய்விழாக்
கூடிக்கொண்டனைவரும் குளித்து
பலரும்புகழ்மதுரை அன்றிமற்றநகரும்.
பாங்காச் சிறப்போங்கக் கலிநீங்கச் சுபம்தாங்க இந்த செகத்

பிராட்டியின் திருவிளையாட்டைக்கண்டு பெற்றோர் மகிழ்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவகை யாமலயத் துவச பாண்டியன்
இசைந்தபல தானமும்செய் தீசன் வாக்குத்
தந்தபடி சாதகா னுதி செய்து
சதுமறையும் தேடரிய தைய லாக
வந்தவொரு கன்னியையம் மேனை போலே
வாஞ்சையுடன் காஞ்சனைசெந் தளிர்க்கை யேந்தி
சந்ததமும் வளர்ப்பஇம வான்போல் உள்ளம்
தழைத்திட்டார் தடாதகையென் றழைத்திட் டாரே.

திபதை—மத்தியமாவதி, சாப்பு.

௧ கன்னிவரவறிந் தன்னைஎனச்சொல்லும்
காஞ்சனமாலையும் வாஞ்சையுடன்பெற்ற
மன்னனும்பிள்ளைச்சீர் கொள்ளக்கிடைக்குமா
வையகம்தன்னிலென்பார் சோமசுந்தர ஐயன்செயலிதென்பார்

௨ அங்கம்மிகுந்தம கங்கள்பலசெய்
தருமையாய்ப்பெற்ற பெருமைகண்டாகாச
கங்கைகுதித்தது போலேமகிழ்ந்தக்
காட்சிகிடைத்ததென்பார் மகிழ்ந்தா சாட்சிகிடைத்ததென்பார்

௩ செம்மைவிளையும்பயிர்முளையிலே
தெரியும்என்றிந்தச்சகத்துவழக்கம்போல்
நம்மதடாதகைப் பெண்ணால்அறம்முதல்
நாளும்தழைக்கும்என்பார் உலகமென் மேலும்பிழைக்குமென்பார்

௪ மோதிவரும்கோடி துக்கம்குழந்தை
முகம்கண்டாலாறிடும் என்னும்மொழிபோலே
கேதம்எல்லாம்தீர்க்கக் கண்டோமென்றுள்ளம்
கிளர்ச்சியுடன்புரிவார் நாள்தோறும் வளர்ச்சிகண்டுபுரிவார்

௫ சாலவுமிப்படித் தக்கோருமொக்கலும்
சார்ந்திதேகார்யமாய் வேடிக்கைபார்த்திட
காலில்சிலம்புகள் கல்லீர்கலீரெனக்
காட்டிநடக்கக்கண்டார் சகிமாரைக் கூட்டிநடக்கக்கண்டார்

௬ மின்னியசித்திரம் தன்னுடன்வாது
விளம்பிவிளக்கைக் கிளம்பிப்பிடிக்கையில்
அன்னைகண்டோடி எடுத்துச்சிமோந்துதன்
ஆகம்பூரித்துவந்தாள் அரசனும் தேகம்பூரித்துவந்தான்

௭ சின்னமருங்கினில் அன்னையுந்திய
சிற்றுடையைக்கையில் வைத்திடும்பொற்பாவை
தன்னில்அணிந்தெழில் கண்ணாடியில்பிம்பம்
தன்னைப்பிடிக்கக்கண்டார் வாராமல் தன்னிலிடிக்கக்கண்டார்

௮ திருந்தாமழலை மொழிந்துசகியுடன்
சேர்ந்துவெளிவந்து சிற்றில்விளையாடி
விருந்தாகநுண்மணற் சோறுசமைத்து
விளம்பிமகிழக்கண்டார் பிறகு கிளம்பிக்குதிக்கக்கண்டார்

௯ அம்புயத்தோன்தரும் அண்டமெல்லாம்சிற்றில்
ஆகஇழைப்பவளே கன்னியாவந்து
அம்புவிமீதில் பலவிளையாடல்செய்
தம்மனைநாடக்கண்டார் கழங்குபந் தம்மனை ஆடக்கண்டார்

௰ மீட்டியபாச வினைக்கயிற்றுலிந்த
மேதினியைக்கீழும் மேலும்தள்ளிஊசல்
ஆட்டுதல்போலவே பொன்னூசல்தாம்பசைத்
தாடிமகிழக்கண்டார் சகிமாரைக் கூடிமகிழக்கண்டார்.

பிராட்டியாருக்குமலயத்துவசன்முடிசூட்டல்.

விருத்தம்.

சகியருக்கும் அன்னைபிதா வுக்கும் இன்பம்
தருபவளாய்க் கலையனைத்தும் தவ தி டைக்கண்
மகிமையுடன் மேகலையாய் அணியும் தேவி
மறைகள்முதல் பலகலையும் ஆராய்ந் தியானை
வகைபரிதேர். முதல்நடத்தும் திறனும் வில்வாள்
வஜ்ராமுதல் படைத்தொழிலும் கண்டு தென்னன்
அகமகிழ்ந்தம் மகட்குமகு டாபி ஷேகம்
அபித்தசுப தினமதிற்செய் தருளி னானே.

மோகனம் திரிபுடை

பல்லவி.

திருமகளுக்குமுடி சூட்டினான் வளர் தென்னர்குலந்தைதனை நாட்டினானே

அநுபல்லவி.

தருமம்பெருகும்மதுரா புரவாசன் சகலகுணசம்பன்ன கீர்த்திப்பிர காசன்
தருமுயிர்க்குத்தாயினு மதிகவிசுவாசன் தழைக்குமலயத்வசபாண்டியராசன்

சரணங்கள்

௧ மங்கலபேரிகையா லிக்களுழுந்த மத்தகசத்திலே வைத்துக்கொணர்ந்த
கங்கைமுதலொன்பது தீர்த்தம்நிறைந்த காஞ்சனகும்பத்தைப் பூசித்துயர்ந்த
புங்கமுன்னாலே ஓதுவர் தங்களினாலே வேள்வி
லங்கமென்மேலே செய்துவி ளங்கஅன்பாலே கதிர்விடு
தங்கத்தகட் டாலொளிஆடிய துங்கப்பெரு மாமணி சூடிய
அங்கத்தொடு பூசனைகூடிய சிங்கத்தவி சின்மேல்நீடிய . திருமகள்

உ திருமுடியைமத யானைமேல்வைத்துச் சிறந்தநகரைவலம் செய்துபூசித்து
சூளுமணியாலும்பொன் னுலுமிழைத்துக் கோதறும்ஐந்தலைநாகம்கவிழ்த்து
அருமணிமின்னப் பலகையில் பொருதியதென்னத் தலைமிசை
விரிபடம்துன்னத் திருவளர் அரியீடமன்னக் கண்டுயர்
பெருவானவர் அனவரேதுய்ய மருமாமலர் மாரிகளைப் பெய்ய
தருமாகமநூல்முறையாய்ச்செய்ய வருநீராபிஷேகமிசைத் துய்ய திருமக
௩ பாலிகருப்வெள்ளைக் கவிகைசிறந்தப் பரவியிலகும்மணிக் கவரிசுழற்ற
ஏலும்மகரக்கொடி மேலேயுயர்த்த இராசதகிரிமிசை யிளம்சூரியனுதித்த
கோலம்படைத்துக்கமழ் நிம்ப மாலைதொ டுத்தயிராவத
மேலேயெடுத்து நகர்வலம் சூழவிடுத்து உரியசெங்
கோலாரணி யங்கைபிடித்திட நாலாவித பேரியடித்திட
சேலார்விழி மாதர்நடித்திட ஏலாரிட வாகுதடித்திட திருமக
௪ ஆதரவுடன்தெய்வ மறையவர்கூட அருந்தவமுனிவர்கள் ஆசிகள்நீட
கோதைரம்பையர்முத லோர்நடமாடக்கூர்முனிமங்கையர் சோபனம்பாட
வேதம்து லங்கத் துந்துபி நாதம்து லங்கப் பலபல
கீதம்து லங்க அறம்நாலு பாதம் துலங்கமுறையுடன்
ஓதருமமைச் சென்றவரும்வல்ல பூதலம்புரக் கின்றவரும்நல்ல
பாதமிறைஞ்சிநின்றவரும்செல்ல மாதரசென்றுவந்துவரிசைசொல்ல திரும

தடாதகைப்பிராட்டியார் அரசியல்.

விருத்தம்.

திருமகளுக் கிந்தவண்ணம் மகுடம் சூட்டிச்
சிலநாட்சென் றமரர்பதம் சேர்ந்தான் மன்னன்
ஒருமையுடன் விரதநெறி அடைந்து தந்தைக்
குரியகடன் அனைத்துலகுமெண்ணுள் செய்தே
அருமைதரும் சோமசுந்தர லிங்கத்தை
அனுதினமும் தொழுதுசிங்காதனமேல் கொண்டு
பொருதரங்கப்புவனமெலாம் செலுத்திச் செங்கோல்
பூண்டிட்டாள் ஒருகுடைக்கீழ் ஆண்டிட்டாளே.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை, தாளம் ஆதி.

பல்லவி

பூபரிபாலனம் செய்தாளேதேவி மதுராபுரத்திருந்து பூபரி

அநுபல்லவி

பூபதிமார் அனைவோர்களும்போற்றிப்புகழமனுவிக்ருநரேசுவரமொழியாற்றி
தாபமில்லாமலெவர்க்குமுயர்மாற்றிதனதுயிர்போலேமன்னுயிர்காப்பாற்றி
பூபரிபாலனம்

சரணங்கள்.

க காலைஎழுந் துநீ ராடிக் காவலன்கு லத்துவாடிக்
கைப்படிதா னங்கள்நீடிக் கருதிநந்தா லயம் நாடி
ஆலமுண்ட வனைவணங்கு ஆகமமுறை
பால்அடிக் கமலம்பணிந்து தனது செம்பொன்
மாலரண்ம னையில்புகுந்து மணி இழைத்த
வான் அரியா சனத்திருந்து சாமரை இரு
பாலினுமாமகள் நாமகளிருவரும்வீசக் காளாஞ்சியடைப்
பைகளணிந்திதைக மலினியும்ஏந்தப்பலபேதசப் பதிகளும்பின்
ஞாலம்மதிக்கவரும் சேரன்சோழனிரு ராசர் அவர்முடியில
கண்ணியமாலைகளைத் தன்னடியிற்சாத்திவிசுவாசம் ஆகவணங்
கோலமுடையகூர் வாள்கொண்டுநிற்கச்சில ராசர் மார்பில்கைகளை
கூட்டியணைத்துக்கட்டிக் கொண்டுமேநிற்கச்சில ராசர் அப்போதடைக்கல
ஞலையருள்வாரோவென் றிமைக்காமல்நிற்கச்சிலராசர் நின்றருள்செய்தா
அங்கைவாய்பொத்திக்கொண்டுபிழைத்தோமென்றேநச்சிலராச ரிருவலாம
லேனுமஞ்சாமைமீகை அறிவுக்கம் நாளும்
இன்சொல்மொழிந்தளிக்கும் திறனுமெக்காலும்
சாலும்மன்னவர்க்குள்ள ஷடங்கமும் கோலும்
சகலமும்பூர்ணமாய்த் தழைக்கமென் மேலும்
பூபரிபாலனம்

உ ஆங்கவன்ம ராடமன்னன் அடுத்தவன்வி ராடமன்னன்
அவன்கரு ஞடமன்னன் ஆகுமிவன் குருமன்னன்
ஈங்கிவரே சோழன்கோவ்ஷடி உடனேசேரன்
என்பவனி வனென்றீட்டிக் கஞ்சுகர்கையில்
தாங்குபொற்பி ரம்புநீட்டி சன்னிதானத்தில்
சமயமறிந்து பாங்குகாட்டிப் பக்கத்தில்நிற்க
தெங்கமழும்தமிழ் ஆரியம்கரைகண்ட பேரும் ஆரணம்முதல்
சிறந்தறுபத்துநாலு கலைகள்முழுதும்படித் தோரும் இரண்டுபற்றும்
நீங்கிடத்துறந்தவர் ஆகியசைவமாத வோரும் அறுவிதமா
நிகழும்சமயசாஸ் திரங்களைப்படித்துணர்ந் தோரும் தற்போதமற்றே
ஓங்கிவருமாயையின் நீங்கசல்மெஞ்ஞானி மாரும் முன்னிருந்துமேல்
உறவரும்கருமங்கள் தெளியவுணர்த்தும்பெரி யோரும் கணிதத்திறல்
பாங்குறும்விளைகளைப் பகுத்துச்சொல்லும்சோதிடத் தாரும்அமைச்சியலின்
பண்பறிசுமதிமந் திரியுடன்பலமந்திரி மாரும் நிறைந்திருக்கத்
தாங்கியேசூழ்பல பேர்கட்கும் ஈயத்
தரணியில்ஒப்புர வறிதலைச் செய்யத்
தேங்கியசலதிசூழ் உலகெங்கும் உய்யத்
திங்கள்தோறுமும்மாரி சிறக்கவே பெய்ய
பூபரிபாலனம்

௩ வேதவிருத் திகளையும் மெய்அரன்பூ சைகளையும்
மேலறச்சா லைகளையும் மேதினிக்கு டிகளையும்

ஈதலாலின் னம்மென்மேலும் உள்ளகாரியங்கள்
யாவையும்மந் திரிகளாலும் அறிகுதும்தனி
யேதனியே ஒற்றராலும் தெரிந்ததனில்
ஏதமது நேரிட்டாலும் தண்டித்தும்தீர்த்தும்
ஆதியுத் தேசத்தாலும் இலக்கணங்களினாலும்மற்றும் சாக்ஷிகொண்டுபார்த்
ததனைச்சோ தனையாலும் சொன்னபொருளுவா திக்தும் நீதியுடனிப்
போதப்ர காரம்கண்டித் தந்தவழியிலேதா பிக்தும் வாதிகள்வாதம்
புரிந்துசெய் யும்கூட்டத்தி னிடத்திலமனமகிழ்ச்சி பெற்றும் கற்றபுலவர்
ஓதும்செய் யுளிலமு தொழுகவேவாவில்வி ளைத்தும் ஊட்டச்செவிகட் (கும்
குணவுகொண் டுதெவிட்டும் படிக்குண்டுளத்தில்சந்தோஷித்தும் மறைகளோ
வேதியர் சைவர்து றந்தவர்க்கறுசுவை யொத்தும் முல்லைமுகைபோல
விரங்குமுணவருத்தி யவர்சொல்லமுதினைப்பு சித்தும் அபரான்னத்தில்
குதமகாமுனிவர் மொழிந்தமு வாறு
தொகையாகவிலங்கும்பு ராணவா லாறு
பேதமறவேயா ராய்ந்தவர் கூறும்
பெருமையால்பெரும்பகல் கழித்திந்த வாறு.

பூபரிபாலனம்

௩ மின்னிடைமா தர்களாட விஞ்சையரி ராகம்பாட
வேடிக்கைபார்த் துச்சந்தோஷம் மேவியேசல் லருள்நீட
முன்னிருந்த வரு ணடாக்கி வைத்ததருமம்
முழுவதும் பழுது நீக்கி அறங்கள்மிகப்
பிணையுமமைத்து நோக்கி மகங்கள்செய்யப்
பெருநிதியளித்து ஊக்கி கல்விசெல்வத்தைத்
தன்னிருகண்ணெனத் தழைக்குமபடிக்குச்செய்து பரிந்து மணம்கமழும்
தண்மலர்மாலையை அணிந்தமணிமுடிபு னைந்து கொணடுகுளிர்ந்த
வன்னம்மிகுந்தசந்திர வட்டக்குடையின்கீழி ருந்து மனுவினூலே
வரையறையேற்படுத்தி வைத்தசாஸ்திரத்தில் மொழிந்து வருமுறையை
இந்நிலமுறைசெய்து மனுவென்காந்துவை விந்து கேட்புகொடுய
வீரர்வழக்குகள் ஆய்ந்துமயிர்முனைவ கிர்ந்து தீர்த்துலகுக்
கண்ணேயொருசிறு கன்னியாயரசுபுரிந்து செங்கோலையேந்தி
ஆதிலைகுகடமை கொணடாசாட்சியிலமைந்து புகழ்பெருக
தென்னர்வங்கிசமேலிவ் வுலகினில் மிக்க
சிரேஷ்டமென்றேயிசைந்துயாரும்து திக்க
கன்னல்வளரும்பாண்டி நாட்டைப் புவக்க
கன்னிநாடென்றுலகில் எவருமு ரைக்க

பூபரிபாலனம்

அகத்தியர் முனிவர்களுக்கு வித்யாவதியின்வரலாறுகூறல்.

விருத்தம்.

பூமிபரி பாலனமிவ் வாறு செய்யும்
புதுமையைக்கேட் டகங்களித்தும் முனிவோ ரெல்லாம்
மாமறைதே டரியவெம் பிராட்டி தக்கன்

மலையரச னிவர்பலனா னருந்தி நோற்கத்
தாமதலை யாகவந்தாள் மனிதரு ளுக்
தழைத்தமல யத்வசபாண் டியன்பெண்ணாக
நேமமுடன் வந்தகா ரணம்யா தென்ன
நிகழ்த்தினா ருந்தமிழைப் புகழ்த்தி னாரே.

திபதை.—கல்யாணி, சாப்பு.

க விச்வாவசுவென்றோர் வித்யாதரன்பெற்ற வித்யாவதியென்னுமாது அவன்
விச்வாசம்கொண்டுமையாளிடத்துள்ளன்பு மேவியிருக்கின்றபோது [தேவி
உ தந்தையைத்தாழ்ந்தையனேயுமைபூசனை தன்னைச்செய்யவேணும் என்றாள்
மந்திரந்தன்னைத் தனதுமகட்கு மகிழ்ந்துபதேசித்து நின்றான்
௩ சொன்னதிருமந்திரத்தாலுமையைத் துதித்துவருகையிலாக்கம் கொண்டு
பின்னுமுமையையாராதிக்கத்தக்க பெரும்தலம்யாதெனக் கேட்க
ச எப்பதிக்கும்தவாத சாந்தம்பெரிதென் றெமக்குச்சதானந்த ராலே கண்டு
செப்பும்வளம்பதி மண்டலமீதில் சிவபுரமாகுமென மேலே
ரு சேடன்சுமக்கின்ற பூவுலகுக்குள் சிறந்துயரும்சத்தி பீடம் அதில்
நாடிமகிமை பெருகுமதுபத்து நாலதற்குள்முதல் பீடம்
சு நீண்டிசைபூண்ட திருவாலவாயின் நிலத்திலேபோகமும் வீடும் தரும்
வேண்டியவாறெந்தச் சித்தியும்புத்தியும் வேணுமென்றாலும்கை கூடும்
எ விந்தையாய்சூழ் வசுபூரணர்ச்வச்ச வித்யர்வித்யாதரர் நகரில்லாத
எந்தையோடைவர்கள் வேண்டும்வரம்பல எய்திவந்தார்களந் நகரில்
அ மேவும்சராசரம் யாவையும்பெற்று விளங்கிவளருமீ னாக்ஷி அம்மை
சேவடிக்கன்புபூண் டாராதனையாவர் செய்யினுமீவளே காட்சி (தை
கூ என்றபிதாவைப் பணிந்துவிடைபெற் றெழுந்துவழிக்கொண்டு நடந்தாள்ம
மண்டும்மலர்க்கொடி போலேயசைந்து வனம்மலையாறெல்லாம் கடந்தாள்
௰ நீடியபாதை குறுகிமகிமை நிறைந்தமதுரையை நாடினாள் எழில்
கூடும்இளம்பிடி போலவேயா டகக் கோகனதநீரில் ஆடினாள்
கக மாமறைதேடும் சிவனையும்செவ்வழிவல்லியடியும் வணங்கினாள் வெகு
நேமமுடன்தேவி பூசனைக்கன்பு நிறைந்துதைமாசம் துடங்கினாள்
கஉ மகரமாசத்தில் மத்யானத்திலுண்டு மாசியில்ராத்திரி உண்டும் இந்த
வகைநியதியில் லாமலுதவி வருமுண்டிபீனத்தில் உண்டும்
கங சித்திரையில் இலைகாய்முதல்உண்டும்தி ருத்தாள் இடபத்தில்உண்டும் மிது
னத்தில்சாந்திராயணநோன்பிழைத்தைதப்கவ்யம்கனனிக்கடகத்திலுண்டும்
கச ஆவணிமாசத்தில்பாலைஉண்டும்புரட்டாசியில்நன்னீரை உண்டும் நலம்
கூவுதுலாத்திற்குசாகிராநீரைஉட் கொண்டும்தேனிற்காற்றை உண்டும்
கரு பத்தியுடன்மார்கழித்திங்களிலசுத்தபட்டினியாய்த்தவும்சிறக்கச்செய்து
முற்றிவருகும் சுறமதியில்பதி மூன்றுகும்திங்களும் பிறக்க

வித்யாவதி தோத்திரம்.

விருத்தம்.

வித்தியா வதியாதி ரண்டு திங்கள்
விரதமிருந் திப்பால்சன் னிதியில் சென்று
பத்தியுடன் பணிந்தெழுந்து நின்றுமாவின்
பைந்தளிர்ச்சே வடியுமின் னிடையும் கார்நன்
ஒத்தகரங் களும்நெருங்கும் தனமும் திங்கள்
ஒத்தமுக மும்திருமங் கலக்க முத்தும்
சற்றிவண்டார் குழலுமுடை யங்கயற்கண்
சுடரொளியைத் தியானித்துத் துலங்கினளே.

இதுவுமது.

பதமுதல்கே சந்தளவிப் போது சொன்ன
படிநினைந்தி யாழ்க்குளதெய் வத்தை வேண்டி
இதயமுவந் திருகைகுவித் திறைஞ்சி வீணை
எடுத்துப்பொன் னுறைநீக்கிப் புயத்தில் சார்த்தி
மதிவிளங்கு மந்தவித்யா வதியா ளோர்ந்து
மாடகத்தை முறுக்கிநந் தியைத் தெறித்து
மதுரமிகும் பண்ணினைமுன் னெழுப்பிப் பாடி
மதிக்கின்றாள் பராபரையைத் துதிக்கின்றாளே.

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி.

தேவிஸ்ரீ கதம்பவனநிலையே தெரிசனந்தாராய் அம்மா

அநுபல்லவி.

பூவிலறுபத்துநாலு பொருந்தும்சத் திபீடத்துள்
மூவுலகும்புகழும் முதற்பீடத்தில்வளரும் தேவிஸ்ரீ

சரணங்கள்

௧ மாநிலத்துயிர்களை யீன்றவ்வுயிரையெல்லாம்
மச்சம்போலேநோக்கி ரக்ஷிக்கின்றாயென்றுயே
மானேமலையரசன் மகளாயவதரித்து
மயின்பைங்கிளிவளர்த்து விளையாடும்மாயமென்ன தேவிஸ்ரீ

௨ அமையும்பலவண்டங்கள் ஆகியவெண்மனத்தே
ருக்கித்தனியேவிளை யாடுகின்றவென்றும்ய
இமயமலையருவி மூத்தாக்கிநற்சோறுக்கி
இணங்கும்தோழிகளுடன் விளையாடும்மாயமென்ன தேவிஸ்ரீ

௩ நிலைகொண்மறைமுடிவில் ஆனந்தவடிவாக
நிறைந்திடும்மெய்ப்பொருளே பரம்பரையேயென்தாயே
மலையரசன்மார்பிலும் திருத்தோளிலும்மிதித்து
மலரடிகள்சிவக்க விளையாடும்மாயமென்ன தேவிஸ்ரீ

௪ சகலலோகத்துக்கும் மூல காரணியே
சங்கரர்க்குச்சகத்தைத் தருகும் பூரணியே
செகத்தில்ஒருதாம்பூ சிக்கக்கொண் டாரணியே
செல்வங்கள்வேண்டும்படிக் கொடுக்கின்ற சீரணியே தேவிஸ்ரீ

௫ பரமசிவனுனவர் தமதிடம்வளர் தாயே
பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தச்செய்வதும் நீயே
பெருகும்முத்தியைவேண்டி வோர்க்கருள்செய்யு மாயே
பிரமவித்தையை யுபதேசம்பண்ணு வாயே தேவிஸ்ரீ

௬ புகலுமுனதுகிருபா லேசத்திருலே மாட்சி
பொருந்தும்போ கமோக்ஷங்கள் கொடுக்கும்சர்வ சாக்ஷி
மகிழும்வா ணியும்மலர் மகளும்துதிக்கும் குட்சி
மங்களமூர்த்திகர மாகவளர்மீ னாக்ஷி தேவிஸ்ரீ

வித்யாவதிக்கு மீனாக்ஷிஅம்மைவரம்கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

அருமையுட னிவைதுதிக்கக் கேட்டு மந்த
ஹாசம்செய் தொருகையிற் செங்கழுநீர்ப் பூவும்
ஒருகையிலே பைங்கிளியும் தூய செம்பொன்
உடுக்கையும்செம் மலர்பணிபூண் டங்க யற்கண்
திருநிறைந்து மூவயதுக் கன்னி யாகச்
சிறந்துவெளி வந்திலங்கு மண்ட பத்தில்
அருளினன்கண் டிறைஞ்சும்வித்யா வதியைப்பார்த்தென்
அம்மாநீ வேண்டுவதே துறைகென் றனே.

சந்தவிருத்தம்.

சேல்விழிவிளம்பவித்தி யாவதிபணிந்தெனக்குன் சேவடியிலன்புநிற்க வேண்டுவனென்ன —சீருள்சிறந்தளிக்க வேணுமெனவின்னுமுற்ற தேவைவையமொழிந்துகைக்கொள் என ஓத—ஆவலுடனிங்குதித்த கோலமுடனென்றனக்குன் ஆடலதுகண்டுவக்க யனைமீதில்—ஆசையெனவுந்திருந்த மாயடிபணிந்திரக்க ஆகவெனவுள்ளுவந்து புவிமீது—பூலவர்புகழ்ந்துயர்த்த மீனவனெனும்செழித்த பூபதிமனந்திருக்க வருவாய்ப்—போதிவருவம்நிறக்க வேவருவமென்றுபெற்ற பூரணிமகிழ்ந்துரைக்க மகிழ்வாளுள்—மாலைநேர சிந்தையுற்ற கோதைவிடுமன்றியித்தை மாதுடனிசைந்துரைப்பர் அதிவோரும்—மாதனம்வளர்ந்துபுத்ரர் ஆயுளும்நிறைந்திகத்தில் வாழ்சிவபுரம்கிடைத்து மகிழ்வாரே.

———⟨ * ⟩—

ஆக விருத்தம் ௧௬ சந்தம் ௧ கீர்த்தனை ௭ திபதை ௬.
நான்காவது தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரப்படலம்.
முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசோமசுந்தரேச்வரர்திருவடிகளேதுணை.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.
ஐந்தாவது,

திருமணப்படலம்.

—*‌*‌*—

அவதாரிகை—விருத்தம்.

தரும்புகழ் வழுதி செல்வத் தடாதகைப் பிராட்டி யிந்தப்
பெரும்புவி முழுதும் காத்த பெருமையை யுரைத்தே னிப்பால்
திரும்பவும் மாதை யீசன் திருக்கலியாணம் செய்து
விரும்பியிவ் வுலகை யாண்ட விதத்தினிற் சிலசொல் வேனே.

சாவேரிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேளும் முனிவர்களே யிக்கதையைக் கேளும் முனிவர்களே

அநுபல்லவி.

கேளும் அரசுசெய்த தடாதகை செம்பொற் றளில்
சூழும் மன்னர்தொழச் செங்கோல்முறை செய்யும் நாளில் கேளும்

சரணங்கள்.

க படியிலாக் குசாக்கிரமா மியரவி ஒளிபெய்ய
பாலமா மியகலி யிருள்பறந் திடத்துய்ய
குடையாகி யதவள மதிதன்னி ழலைச்செய்யக்
கூறும் மனுநெறியால் புரக்குங்கா லுலகுய்யக் கேளும்

உ நாடும் கன்னிப்பருவம் முதிர்ந்து குதியுண்டாக
நாளொரு வண்ணமும் பொழுதோர்மே னியுமாக
கூடுமிர விருளை வென்ற திறமதாகக்
கொண்ட கருங்குழலும் வண்டினத் துக்கொப்பாகக் கேளும்

ங வாலைப் பருவம்நீங்கிச் சிற்றிடை யுமிளைக்க
மார்பில் தனங்களிறு மாப்புக்கொண் டெழுந்திளைக்கக்
சேலைப் பொருவம்விழி செவியிற் சலிளைக்கத்
திருக்கலி யாணஞ்செய்யும் பருவம்வந் தழைக்கக் கேளும்

தடாதகைப்பிராட்டியார் திக்குவிஜயஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

கன்னியிந்தப் படியிருக்கும் பருவம் கண்டு
காலம்செய் துகோலம் செய்யு மாவென்
றிச்சிலம்சொல் லியபடியே திருக்கலி யாணம்
இன்னமும்செய் திடவிலையே யென்றுன் னெண்ணி
ன்னிதயத் திரக்கமுற்றுத் தாயு ரைக்கத்
தடாதகைப்பி ராட்டியதை யுணர்ந்து பெற்ற
அன்னையரே வருந்திடவீர் ஆங்கா லமென்
றுரைத்திட்டாள் உலகமெங்கும் சிறைந்திட் டாளே

இதுவுமது.

அன்னைகாஞ் சனமாலை மனத்தைத் தேற்றி
அங்கிருந்தி அஷ்டதிக்கும் உலகம் யாவும்
தன்னுடைய கொடிநாட்டி மீனவென்றே
தடாதகைநா யகிசென்று னவற்றை நாடி
மன்னவரும் அமைச்சர்களும் பிறரும் சூழ
வளைந்தடுத்தார் புரவிகளை வலவன் றூண்டத்
தென்னர்குலம் விளங்கவெற்றிச் சங்கம் ஆர்ப்பத்
தேவிநேர் கொடிஞ்சித்தேர் ஏறினாளே

நாதநாமக்கிரியை சாப்பு.

பல்லவி.

விசயத்தைக்குறித்தாள் இந்திராதியர் விருதெல்லாம்பறித்தாள்

அநுபல்லவி.

விசயத்து டனேயெட்டுத் திசையுந்த னதாகட்டு
மீனக்கொ டிவிளங்கத் தானைப்ப டையிலங்க
விசைகொண்ட பரிநாலு பூண்டரதத்திலேறி
மேருவைச் சுற்றியெய்க்கும் சூரியன் போலேதிக்கு விசய

சரணங்கள்

க பேரித டாரிமல் லாரிஉடுக்குமொந்தை
பெருகும்சின் னம்எக்காளம் வருகர டெசமேளம்
வீரசங் கம்முதலாப் பதினெட்டு வாத்தியமும்
மேகத்தி லும்அதிகம் ஆகத்தொ னிஎழும்ப
விரைந்தெங்கும் அடிக்க மகரக்கொ[illegible] பரிந்தங்கு பிடிக்க வரிபரந்த
காரிகை யார்தங்கள் விழிபோலே தைக்கின்ற
கணைபூட்டிய தநுவும் பரிசைவா ளுங்குலமும்
சூரிமுத லாகிய பதினெட்டா யுதங்களும்
தொடுத்துப்பெண் தெய்வம்போலத் திரதத்திலேறிச்
சுற்றிலும்நலங்கத் தானுமவர்கள் மத்தியில்விளங்க வண்டில்களித்துப்
பாரைவ ளிர்க்குமிலத் துவாரத்தெல் லையடைக்கப்
பார்த்துகொ ள்ளுகையாலே விரிந்ததி சையுடைக்க
பெருமம் பாபகங்கை நீர்முழு தாந்துடைக்க
செடியசா ரிசுற்றும் கொடிகளால் சிகரங்கள்
நெடும்பொற் றேரும் அதனைச்சுற்றி ஓடும்பொற் றேரும் நெருங்கிச்சூழ
போரிலி ருப்புலக்கை ஏந்தி யமனைப்போலே
புரிந்துமுழும் மதநீரைச் சொரிந்துகொம் புகளாலே
காவைவ யிற்றைக்கிழி நீரைக்கு டிக்கவாழைக்
காட்டிவ ருதல்போலே நீட்டும்த டக்கையானை
கருமலை போலும் அளவிறந்த பெருமலை போலும் வரையோகியர்
தீரமு டன்வாயுவைத் தம்பித்து ளத்தைவசம்

௧ செய்துநினைத்தவிடம் செல்லும்மனத்துக்கொப்ப
ஆருமைக் கதியுடன கடையுக முடவிப்பார்
ஆளவ ரும்புரவி போலனே கம்பரிகள்
அணிகொண்டு சொலிக்க காலில் மணிகல்லென் றொலிக்க எழும்பிரசண்ட
மாருதத் தினும்வேக மாகநடப்போர்காலன்
வந்தாலும் முதுகிட்டு டைங்தோடச் செய்துமீளவர்
வீரமி கும்புரவின் பல்லின்வி தைத்திளிலும்
மீளாவி ஷத்தைச்சிந்தும் வேலாளர் களும்சூழ
விஜயத்தை

௨ எண்ணவ ரியசது ரங்கப்ப டைகளாலே
இருநிலத் தமறைக்கக் கொடிவென்கு டைகளாலே
விண்ணைம றைக்கவெழும் ஞானிக திரவன்றன்
விழியைம றைக்கமிக்க ஒலியால்க டலோசை
யிறையும் மறைக்க கிரைகிரையா ஆறெங்கும் நிறைக்கத் தேரொலி
என்னும் கதிகளுடன் செல்லும் பரியொலியும்
நாடும் களிறொலியும் வீரர் பிளிறொலியும்
கண்ணைகள் றொலிசெய்யும் வீர மணிகள்காலில்
கட்டும் சேவகர்தோளில் தட்டும் கணவொலியும்
கண்டண்டம் பிளக்க மிகுத்தவோசை சென்றெங்கும் அளக்க பரந்தெழுந்த
துண்ணிய துகளாலே தினகரன் மறைபட
நோக்க அரியவிருள் ஆக்கமும் கிடைபடத்
தண்ணில வொளிர்முத்துக் குடையின்சோ திரும்முடி
தரித்தமன் னரணியில் பரித்தவஞ் ரவொளியும்
தனிநில வெறிக்க அதனுடனெங்கும் சூழ்வெனக்குதிக்க தேர் அணிகள்
பண்ணும்கப் பல்களாகப் பரிகள் அலைகளாக
பலமுரசொலியாகப் படைகள்மீன் களாக
வெண்ணுரை கவரியாத் ததும்பவரும் யானைகள்
மேகதி ரைகளாக ஏகும்க டலைப்போலே
விசைகொண்டு நடக்க நடந்தெட்டுத் திசையெங்கும் மடக்களறில்மிகுந்த
பெண்ணிளங் கன்றிரண்டு வெண்கவ ரிகள்வீசப்
பெருகும்வே தியர்புகழ்ந் தாரியொ ருபால்பேச
பண்ணுட னேயமுத கீதமொ ருபுறத்தில்
பாடச்செ விக்கினிமை கூடவொ ருபுறத்தில்
பாவலர் துதிக்க முடிபுனைந்த காவலர் மதிக்க என்னசொல்லுவேன்
தின்னமு டையமீனக் கொடியும் புலிக்கொடியும்
செம்பொன் தனுக்கொடியும் கும்பலா கவேசுற்ற
வண்ணமு டனேபகல் கழறிகர் தோளில்கிம்ப
மாலையணிந்துதேரின் மேலேயி ருந்துதிக்கு
விஜயத்தை

௩ வேதம்ப லமுகம்கொண் டேத்தியும்அறியாத
மின்னே எனதுகுல மன்னன் மகளாய்வையம்

நீதிமு றைசெலுத்தி மாசகற் றுதல்போலே
நீயென துமுகத்து மாசகற் றெனத்திங்கள்
நிழற்றுதல் போலும் கவிகைசுற்றும் தழைக்கமென் மேலும் அமைச்சியலை
ஓதியு ணர்ந்துதெளிந் துரைக்கும்சு மதிமந்திரி
ஒண்டொடி ரதத்துடன் தன்தேர்ந டத்தும்தந்திரி
சேதியுரைத்துச்சது ரங்கப்ப டைகள்செல்லச்
செங்கைப்பி ரம்புகொண்டு நங்கைகு றிப்பறிந்து
சேவகம் செலுத்த ஆயுதத்துடன் நால்விதம் வகுத்த பலசேனைக்கும்
பூதலம் எங்கும்தன்னைப் போலேசெல் வதன்றிப்
புரந்தரன் இருக்கும்பொன் னுலகம்மு தலாகிய
மாதிரம் களிலும்பின் மற்றிடங் களும்செல்ல
வலிமையளித் துப்பல பலமன்னர் திருவைத்தன்
வசம்செய்யநடந்தாள் நடந்துவட திசையின்மேல் தொடர்ந்தா ளவ்விடத்துள
மாதங்க பதிமுத லான அரசர்களின்
வலிமை அடக்கிவென்று மதயானை கள்பரிகள்
கோதில்லா இரதங்கள் மாதர் முதலவர்கள்
கொடுத்துத்தி றைப்பொருளும் கொடுத்து வணங்கவாங்கிக்
கொண்டகமகிழ்ந்தாள் எண்டிசைதோறும் வென்றிட நினைந்தாள் தேரைவலவ
ஞேதநீ ரில்சப்பலைத் தூண்டும்கால் எனத்தூண்ட
உம்பர் உலகில்சென்று வெம்போர் விளைக்கப்புரு
கூதனை அமரக்கஞ்சித் தும்பைமா லையுடனே
கொண்ட புயவலியும் விண்டொரு வருடனும்
கூடாமல் முடுக்கி அமரரைப்பின் நாடாமல் அடக்கி விண்ணுலகுள்ள
மாதர்களையும்வெள்ளை வாரணத் தையும்பரி
மாவையும் நலந்தரும் கோவையும் ஓரைந்து
பாதபங் களையும்சிந் தாமணி யையும்கையில்
பற்றிக்கொண் டதுபோலே மற்றத்தி சையும்வெல்ல
விஜயத்தை

பிராட்டியார் கைலைமலையை முற்றுகைசெய்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதம் பொன்னுலகம் ஜயித்த பின்மற்
றெங்குமுள திசையுளகா வலர்தாளாண்மை
சிந்தஅமர் செய்துவெற்றி மாலை சூழத்
திறைகொண்ட தடாதகைப்பி ராட்டி பின்னும்
முந்தியுயர் கனகமலை தனைவ ளைத்து
முப்புரம்சுட் டவுணர்வலி அடக்கும் நீல
கந்தரன்வாழ் கயிலையிச்சென் றம்பொ ருந்தக்
கருதினள் சேனையுடன் பொருதி னளே.

இபதை— காம்போதி, சாப்பு.

௧ வெள்ளிமலையைக்குறித்துத்தடாதகை வெற்றிப்பரித்தேரிலேறினள் வெகு
மன்னர்திரண்டு கடலிலுமிக்க வயக்கொலிகொண்டெதிர் கூடினர்

௨. பேரிபடக முதலான தூரியம் பேரொலிசெயமனம் கடுத்தார் இந்தப்
பாரினிலாழிகள் தோலும்விளன்றும் பருப்பதம்தன்னைவந் தடுத்தார் (சென்று

௩. சேர்ந்தங்கொருமலை யொடெதிர்தாக்கும்செழுமலைக்கூட்டங்கள் போலே
பாய்ந்துபொருது மதலாரனங்களும் பாரித்துக்கர்ச்சிக்க மேலே

௪. வீமந்தருங்கணைபூட்டுங்கில்லாளிகள் மேகத்திடிபோலார்ப்பரித்தார் தூய
மாமலைக்காவலர் கண்டோடியிந்த வகையெல்லாம்நந்திக்குச் சரித்தார்

௫ நந்தியதிக்கேனத்தேடக்கிடையாத காதலுக்கும்மொழி தொடுத்தார் சாமி
தந்தமொழிப்படித் தானேபூதகணம் தங்களைச்சண்டைக்கு விடுத்தார்

௬ குன்றிமணியெனக் கண்கனிலிப்பொறி கொப்புளிக்கச்சினந்திடுவார் கற்
கன்றுமொழியாள் பெருஞ்சேனைமீது கடலும்கடலும்போல் அடிவார்

௭ ஆலத்துடனே வடவாலனும்போல் அடுத்திருசேனையும் சீறினார் வாழிக்
காலத்தெழுந்து வருங்கடலென்னக் களம்தனில்கர்ச்சித்து மீறினார்

௮ சூலம்மழுப்படை வாள்கள்கழுக்கடை தோமரம்நேமிகள் தண்டம் பிண்டி
பாலமுதற்படை வீசிக்கொண்டேசண்டை பண்ணத்தொடுத்தாருந் தண்டம்

௯ ஏந்தும்படையுமெதிரும்படையும்பின் எய்யும்படைமுதலெடுத்து கொண்டு
சேர்ந்தொருவர்க்கொரு வர்விடுக்கும்படை செந்திறப்புனலாரில் அடித்து

௰ பட்டுப்பிழைக்கின்றனவும்நுழைந்து பறிகின்றனவுமெய் சோக மிக
முட்டிமுறிகின்றனவும்ஒப்பாரும் முயன்றார்வினைப்போக மாக

௧௧ ராசனைக்கண்டு நரிசிக்கவந்தாங் கிமையோர்கள்வாகனம் நிறையச் சிறை
வீசியஅன்னம் கருடப்புள்ளாதி வெருவிப்பறக்கோடி மறைய

௧௨ மீளும்விமானம்மிருகங்கள்விழ்ந்தன [illegible]படைகள்சென்றடிக்கப் பத்ர
காளிமுன்னுண்டது போலிரத்தம்கக்கிக் [illegible]வன்தன்வாகனம் துடிக்க

௧௩. போகமும்வீடும் தருகின்றதேவனைப் போற்றிவித்யாதரர் நாட வந்து
பாருமொழியாளமர்க்கஞ்சிவேறொரு பாதையைக்கூடிக்கொண் டோட [னும்

௧௪. திங்கட்படையைவிடுக்கவதற்கெதிர் செங்கதிரோன்படைஏற்றினார் பின்
அங்கிப்படையைத் தொடுக்கப்பெருவரு ணஸ்திரத்தாலதை மாற்றினார்

௧௫. நாகிக்கப்படை போடச்சரப நதும்படையாலதைத் தாக்கினார் சண்ட
மாருதவெம்படை வீசிடாக வடிக்கணைவிட்டதை நீக்கினார்

௧௬. இப்படிச்சண்டை புரிபவர்தங்களி லேகத்திக்கன்பர்கள்தோற்றிற ரவர்
கைப்படைதான்படச் செய்துதடாதகைக் கன்னிகணைமாரி தூற்றினள்

௧௭. செங்கைப்படையற்ற பூதகணத்தர் சிலைஎடுத்தேஎறிந் தார்த்தார் வீர
மங்கைபொய்யுள்ளத்தோர்செய்புந்தவம்போலமாயவஞ்ரவேலைத் தூர்த்தாள்

துண்டங்களாகத் துணிபட்டுடலங்கள் சோர்ந்துவிழுந்தங்கே வாடினாரம்மை
தண்டத்தினுலங்கே நின்றவர்தங்களைத் தாக்கவும்சாம்பிப்பின் ஓடினார்

௧௯. ஆயுதமற்றபி மானமுமற்றணி மாலையுமற்றோடு வாரும் சென்று
பாயும்புலியைக்கண் டஞ்சுமான்கள்போல் பயம்பிடித்துச்சாடு வாரும்

௨௰. இந்தவிதம்நாலு வாசலிலும்போ ரினைத்தாக்கனாதர் முறிந்தார் அதை
நந்தியதிக்தோடிச் சொல்லக்கயிலாச நாதனுமவ்வகை அறிந்தான்

பிராட்டியார் சதாசிவரூபத்தைத் தரிசித்தல்.

விருத்தம்.

தேவதே வனும்அறிந்து மந்த ஹாசம்
செய்திடபம் தனிலேறிப் படைகைக் கொண்டு
மேவரிய அமர்க்களம்வந் தடுத்துப் பூத
வீரர்களைச் செயித்துவெற்றி மாலை சூடி
சேவகம்கொண் டெவர்வரினும் செயிப்போம் என்றோர்
சிங்கத்தின் பேடெனவே நிற்கும் ஆதி
தேவிதிரு உருவமும்வீ ரமும்பார்த் தன்பு
தேக்கிடுமுன் தாயும்எதிர் நோக்கி னளே.

பரசுராகம் ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

ஸதா சிவ ஸ்வரூ பத்தைக் கண்ணால் கண்டாள் கன்னி
தடா தகைப் பிராட் டிவி ஜயம் கொண்டாள்

அநுபல்லவி.

பிதாமகனும் கேசவனும்வி புதாளும்இந்தி ரனும்முனிவரும்
ஸதாகாலமும் தேடரியசச் சிதாநந்த பூர்ணசாம்ப ஸதாசிவ

சரணங்கள்.

௧ சோதிவார்கழல் பாதமும்புலித் தோலு டையும் தூயவி
பூதியணிந்த மெய்யும்கட்கைவ ளர்ச டையும்
காதில்குழையும் பாசத்ரித்தி கரமும்நீலகந் தரமும் நன்மிசை
யேதிரும்பிய விழியும்[illegible] பாதியாகிய ஆதிசாம்ப ஸதாசிவ

௨ கண்டொருமுகில் மழையும்பெய்யவி லொருக் காலே நாணம்
கொண்டுதுவண்டு வளர்ந்திடும்பூங் கொம்பு போலே
பண்டன்பனுக வேமலர்க்குழற் பாரமும்பிடர் தாழச்சேல்விழி [ஸதா
ரண்டுமடியின்புறத்தைப்பார்க்கவிக் கிலத்திதக்கினைத்துமின்னைப்போலின்று

௩ முந்தவேள்வியில் வந்தருள்செய்நா காச வாணி சொன்னது
மந்திரிஆகும் சுமதிஎன்பவன் நெஞ்சில் தோணி
சுந்தரிஉன்னை மணம்செய்யத்தரும் சுவாமிஎன்றடி பணிந்துமொழிய
அந்தமொழியே செவிக்கமுதாக அருந்திஆனந்தம் பொருந்திச்சாம்ப ஸதா

விருத்தம்.

சேலினிகர் விழியன்னை நிற்க என்று
திக்குகளை வெலக்கருதி யெழுந்தாய் அன்றே
ஆலவா யினைவிட்டுன் பின்னே நாமும்
அடுத்துவந்தோம் எனவையன் அருளிப் பின்னும்
ஓலமறை புகல்நாளை யிந்து வாரத்
தோணாநலம் தொட்டுவரு கின்ற நாளில்
மாலைமுடி மணம்செய்ய வருவோம் உன்ன
வாறென்றார் கின்னகர்க்குச் சேரென் றுரே.

மதுரைநகர் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

கங்கைவே ணியன்விடைபெற் றவன்மேல் அன்பும்
கருத்தையும்வைத் தனிதேர்மேல் கொண்டெ ழுந்து
புங்கமதி குலம்விளக்கும் கன்னி கூடல்
புரத்திலன்னை மகிழ்ந்திடமா ளிகைபுகுந் தாள்
மங்கலவோ லைகளெழுதி யரசர்க் கெல்லாம்
மந்திரிமா ரனுப்பிநகர் அலங்க ரிக்க
அங்கமிகும் மணமுரசம் யானை யின்மேல்
அமைத்தடிக்கச் செய்தெவர்க்கும் அறிவித் தாரே.

திபதை—மத்தியமாவதி, சாப்பு.

க மங்கலபேரிகை அறைந்தார் பலமாந்தரும்சந்தோஷம் நிறைந்தார்
திக்கட்சடிலனைப் பணிந்தார் நகர்சிங்காரம்செய்திடத் துணிந்தார்
உ ஆடவர்மாதர்மென் மேலே உலகன்னைமணத்துக்கள பாலே
தோடணிகைவனை மாலை சிந்தத்தோளுமல்செய்குவார் வேலை
௩ என்றைக்குக்கல்யாணம் என்பார் நாளை இந்தவாரத்தினம் என்பார்
அன்றைக்கின்றுநாள் என்பார் யுகம்ஆறுகழிநுமே என்பார்
௪ மங்கைதிருமணம் காணவே தம்வலத்தோள்துடித்ததென் றவே
செங்கைதழுவித் திகழுவார் கும்பல் சேர்ந்துமகிழ்ந்து புகழுவார்
ரு மாளிகைவெண்சுதை பூசுவார் அதின்மாலொளிகண்டுகண் கூசுவார்
கோளிலாச்சித்திரம் எழுதுவார் திண்ணை குங்குமங்கொண்டு மெழுகுவார்
சா சுற்றிலும்பாலிகை விம்பமும் தளிர்த்தாயும்பூரண கும்பமும்
வைத்துயர்வேதிகை அமைத்தார் பல மகரதோரணங்கள் சமைத்தார்
எ நீளும்பொற்றூண்களை நாட்டினர் நெட்டுங்கடைபந்த லீட்டினர்
பாளைகமுகு திரட்டினர் வாழைப் பைங்கரும்பும்கூடக் கட்டினர்
அ சூரியன்போலொளி வீசி எங்கும் சோபிக்கும்கண்ணாடி கோடி
நேருக்குநேராக மாட்டினர் எங்கும் நீண்டகொடிகளை நாட்டினர்
கூ பாவைத்தீபங்களுண் டாக்கினர் நெடும்பந்தலெங்கும்மாலை தூக்கினர்
பூவும்பன்னீரும் இறைத்தார் பொன் பொரியும்சுண்ணமும் நிறைத்தார்
௰ ஆவணவீதியி தென்னவே மணி ஆரம்பொன்மாலைகள் மின்னவே
காவணமீதலங் கரித்தார் ரத்தினக் கம்பளமெங்கெங்கும் விரித்தார்
கக தேரில்புரவிகள் பூட்டினர் கதி சேரும்பரிக்கணி குட்டினர்
வாரணக்கட்கழு காற்றினர் மணி மங்கலத்தீபங்கள் ஏற்றினர் [வார்
கஉ முன்புள்ளாங்கையைத் துன்றுவார் பெண்கள் முற்றும்புதிதாகக் கொள்ளு
பண்புள்ளகுங்குமம் குழைத்தார் தன பாரம்மறைபட இழைத்தார்
கங சந்தனம்பூசி உலாத்துவார் வாசனை தங்கும்கலவைகள் சேர்த்துவார்
சுந்தரக்கண்ணாடி நோக்குவார் மைந்தர் தோறும்பரவசம் ஆக்குவார்
கச வேல்விழிக்கஞ்சனம் தீட்டுவார் மைந்தர் மேலேஉரத்திடை நாட்டுவார்
தாள்களில்செம்பஞ் சிருத்துவார் மணித் தண்டைசதங்கை திருத்துவார்

கரு தையலரெல்லாரும் கூடுவார் இடை தள்ளாடக் கள்ளுண்டு வாடுவார்
செய்யகுயில்போலே மொழிவார் பலர் சேர்ந்துகுரவைகள் பொழிவார்
கசா அன்னங்கள்போலவேசெல்லுவார் வீணை ஆதியாம்கானத்தில் வெல்லுவார்
கன்னிஅரசடி தொழுவார் திருக் கல்லியாணமெய்ப்புள செழுவார்
கஎ அந்தமுடன்வீணை மீட்டுவார் கேட் டதற்குத்தியாகம்பா ராட்டுவார்
சிந்தைமகிழக்கொண் டேற்பார் நறும் தேனையருந்திட வாய்ப்பார் [ரும்
கஅ மங்கையுடன்மன்னர் பெண்களும் தூய்ய மாமறையோர்குலப் பெண்க
காஞ்சனையைக்கண்டு மதித்தார் உடன் கன்னிமணத்திறம் அதித்தார்
ககூ பொன்னின்குடங்களை எடுத்து நறும் பூமாலைசுற்றிலும் தொடுத்து
மன்னும்கவரிகள் சுழற்ற சந்திர வட்டமணிக்குடை நிழற்ற
உ௰ புங்கமிகும்கங்கை ஆறும் தூய்ய பொன்னிமுதற்றுறை தோறும்
மங்கலவாத்தியம் பெருக தீர்த்தம் வாரணமேல்கொண்டு வருக
உக வீட்டுக்குவீடுகல் யாணம் போலே வேண்டும்பணிகளைப் பூண
ஈட்டும்மறையவர் அருந்த ஆறென்றும்சுவைஅன்னம் பொருந்த
உஉ செய்யமனத்தில் இணக்குவார் அதி திக்கெதிர்நோக்கி வணங்குவார்
மெய்யடியார்களைப் பூசிப்பார் மறு விதிமுறைநூலை வாசிப்பார்

கல்யாணமண்டபம் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

...ன்னிபுரம் தன்னைமிக்கவா றலங்க ரிக்கக்
கடிமணமாய் ...மணை மகட்கும் வேறு
பன்னவி... விவர்க்கு வேட்கப்
பண்புறுமிக் ...யெவ் வுலகத் துண்டாம்
இந்நகரில் வணம்செய்ப் அதன்முன் அன்னைக்
கினியமணை மண்டபமும் இலசக்க வெண்ணித்
துன்னும்கிலைத் தேர்கள்வா னளவும் நாட்டிக்
சுபம்செய்வார் மிகுந்தொளிர்வை பவம்செய் வாரே.

கேதாரகவுளை ஆதி.

பல்லவி.

சிங்காரம் செய்தானே சுமதி கல்யாணமண்டபம்
சிங்காரம் செய்தானே சுமதி

அநுபல்லவி.

கங்காதரனுக்கும் தடாதகைப் பிராட்டிக்கும்
காணவரியதிருக் கல்லியாணம் தனைச்செய்ய சிங்காரம்

சரணங்கள்.

க பாரும்பளிங்காலைக ளிருபாலும்பொருந்தப்பொற் படிகளுமமைத்தினாலே
ஏறும்கேசரிகளை நிறுத்திநவமணிவைத் திழைத்ததிண்ணையுஞ்செய்திப் பாலே
சேரும்புறத்திலுள்ளோர் மெய்நிழல்சித்ரம்போலே திகழ்படிமணி யாலே
ஆரும்சுவரைஎடுத் திடையில்சாளரம்பச்சை யாலேநிறுத்தொருக் காலே

நெரும்பவளத்தாலே ஆயிரம்கால் நாட்டி
நீலப்போதிகைவைத்துச் செம்பொன்உத்திரம் பூட்டி
சாரும்பதுமராகத் தால்துலாங்களைச் சூட்டி
சந்திரகாந்தக்கல்லாலே மாடங்களைச்செய் தீட்டி சிங்காரம்

ஆணிகித்திலங்களைக் கோத்துப்பாளைகளாக அணிந்துநாலுபக்கமும் தொங்க
தோலும்மரகதாத் தினங்களாலேபசிய துளிரும்இலைகளும்வி ளங்க.
பூணும்ப்ரவாளத்திறல் செய்துகுலைகுலையாய்ப் பொருந்தும்பழங்களுந்துலங்க
காணும்வெள்ளியினாலே கோமுரையுடன்செய்த கமுகமரங்களும்இ ணங்க
நீணிறத்துப்பினாலே செம்மலரும்தொ டுத்து
நெடியபச்சிலைகளை மரகதத்தால்அ மைத்து
மாணும்கனகத்தாலே பழக்குலைகளும் வைத்து
வாழைமரங்கள்ஒளி துலங்கிடநி றுத்து சிங்காரம்

ந பைத்தசண்பகமும்பா திரியும்குருக்கத்தியும் பலபலதருவுடன் கூட
சுற்றும்வரிசையாக வளர்த்ததில்மதுகரம் சூழ்ந்தகம்களித்திசை பாட
மற்றும்ந றுமணத்தைக்கவர்ந்துகொண்டுசாளரவாயில்தோறும்தவழ்ந்துநாட
தித்திக்கின்றமதுவின்றுளிகளையிளம்தென்றல் தெளிக்கின்றபூந்தோட்டம்கூட
ஒற்றுமையாகவே வேதிகையுமு யர்ந்த
ஓமகுண்டமும்யாக சாலையுடனி சைந்த
முற்றுமேகலையும்சி வாகமத்தில் மொழிந்த
முறைமையினாலேசெய் தமைத்துமிகச் சிறந்த சிங்கார

மாசன்றிடுநஅஷ்டமங்கலங்களைச்சித்ரலேகையாலேதப்படுத்திப்பின்வாய்த்து
வாசமிகும்சந்தனம் கஸ்தூரியும்குங்கும மலரும்பனிநீருடன் சேர்த்து
நேசமுறவேகுழும் பாக்கியக்குழுமட[illegible]எழுவிண்ணில் ஆர்த்து
விசியுலவுகின்ற சூர்யமண்டலம்நாண விளங்கும்நாகரத்தங்கள் ஏர்த்து
காசுலவும்தீபங்கள் இருபுறமும்ப கட்டி
கையிலேந்திப்பிரதிமை நீடுபவிருள்வி ரட்டி
தேசுலவும்உடுக்கள் போல்பன்மணிக ளொட்டி
செய்திலங்கியசம்ப லங்களைமேலே கட்டி சிங்கார

பேராசிரியம்.

திருமணிக் கோயிலையமைத்துமுன் வான்றொடத் திசைகள்மறையப்பந்தலை
சிறப்புடன் செய்துபொற் பாலிகையி லேமுளை தெளித்தபின் முதல்வானவர்
சேர்ந்திருக் கக்கம்ப ளம்விரித் ததனுளே திருத்தவி சிருத்தி வளரும்
செழுமதிச் சடையனடியாருக்கு மாசனம் செய்துவைத் ததன்மத் தியில்
தருவைந்து மின்றவயி ரத்தா லியன்றகே சரிகளின் பிடரி யின்மேல்
சாதரும் பப்பலகை வைத்ததில் துகிரினால் சதுரக் குடத்தூண் களும்
தண்கொள் பளிக்குத்தி ரங்களும் பவளம் தனால்கொடுங் கைக ளுமேலே
தங்கும்நிலை மூன்றுக வேவிமா னம்சிற்ப சாஸ்த்ரமுறை செய்த தற்குள்
பெருமைதரு மாடங்க ளும்கால்க ளாகியும் பிரணவமா சனமாகியும்
பேசரிய நான்மறைகள் முத்துவட மாகியும் பிறையணிப் பரம சிவனெம்
பிராட்டியொடு வீற்றிருந் திடுவதற் காகவிப் பிரகாரம் வடிவெடுத்துப்
பிறங்குவதுபோல்மணியிழைத்தபொற் றவிசினைப் பெட்புறச் செய்துமேலும்

அமுதமுட னுண்டிபை வகைகளும் காமதே னுக்கொடுக்கக்
கிருஷங்கள் பீதாம்ப ரங்களும் கனகபூ ஷணமும் அருளக்
[illegible]ன்சிந் தாமணி நினைத்தது கொடுத்திடக் கண்டிருந்த வண்ணம் ஒங்கத்
[illegible]தா யிரவனகர் நாளும் படிக்கலங் காரம்செய் தான்க மதியே.

கல்யாணம்காணப்பலதேசமன்னர்வருதல்.

விருத்தம்.

திருநகரைப் பலபலசிங் காரம் செய்தார்
தென்னன்மகள் திருக்கலியா ணத்தி னைலே
வருகமகிழ்ந் தரசரெதிர் வணங்கித் தங்கள்
மலர்க்கரத்தி லேந்திமணி முடிமேல் வைத்துப்
பொருவருவா சகமதிந்து கொணர்ந்த வர்க்குப்
பூஷணமும் பொற்றுகிலும் கொடுத்து வெல்லற்
கருமைதரும் படைகளுடன் பாதை மேற்கொண்
டாடினர் மதுரைவந்து கூடி னரே.

தோடிராகம், சாப்புதாளம்

பல்லவி.

[illegible]ன்னர் மகிழ்ந்துவந் தாரே தடாதகை அன்னை திருமணம் காணவே

அநுபல்லவி.

[illegible]டாதகை தன்னை மணம்செய்யக் கைலாசநாதர் வருவதுகண்டெய்ய [டி
[illegible]ரியின்மீதும லர்க்கைகுவித்தெங்கும் சீராடிச்சீராடி நேராடிக்கொண்டா

சரணங்கள்

க கல்வியாணர் கோசலர் சிங்களர் சோனகர்
காந்தாரர் கொங்கணர் ஒட்டியர் சீனகர்
கொல்லர் மகதர் குருதர்வை தர்ப்பர்
குலிங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் எனத்திகழ் மன்னர்

உ குச்சரர் மாளவர் சாளவர் சூரியர்
கொங்கர் குருநாடர் கேகயர் நேரியர்
மச்சரர் சிங்களர் பாஞ்சாலர் வங்கர்
மராடர் விராடர்கள் ஹுடரொ டும்கூடி மன்னர்

ந கன்னோசி நாடர் பவுனகர் பல்லவர்
காம்போசர் சாவகர் பப்பரர் வில்லவர்,
மன்னர் முதலெம்பத் தாறுதேசத் தோரும்
மங்கலம்சொல்லிக்கொண் டெங்கும் நிறைந்திட மன்னர்

எல்லாஉலகத்தாரும்கைலைக்ஙுச் சேர்ந்துவருதல்.

விருத்தம்.

பலதேச மன்னர்களும் சேனை சூழப்
பார்மீதில் சமுத்திரம்போல் பரவத் தங்கள்
தலவளங்கொண் டாலவாய்க் கெய்திச சிங்கா
தனத்திருக்கும் தேவியடி தாழ்ந்தங் குற்ற

மலமிகுந்த தமதிடம்சென் றிருந்தார் அவ்வூர்
நானிலத்தைத் திடப்பொருளும் நிரம்பி மிக்க
பொலிவுபெற்று விளங்கிடதால் இனியெம் மையன்
புதுமணஞ்செய் திடவருமற் புதஞ்சொல் வேனே.

இதுவுமது.

சங்கரனைபோர்க் களமகன்று கைலை சேர்ந்து
தலைமைபெறும் நந்திசர்க் கருளும் வண்ணம்
செங்கண்மால் அயன்மகவான் முதலா யுள்ள
தேவர்களை வரக்கருதி அவர்நாட் டுக்கு
சங்குகன்னன் முதலாம்பா ரிடவீ ரரைத்
தான்விடுக்க வரும்சோம வார நாள்நம்
மங்கைபா கன்மணமென் றுரைப்ப அன்பு
மனங்கொண்டார் வரத்தேவர் இனங்கொண் டாரே.

மத்தியமாவதி ஆதி.

பல்லவி.

சேர்ந்து வந்தனரே கயிலை சகிரியைச் சார்ந்து வந்தனரே

அநுபல்லவி

சேர்ந்து மலயத்துவச வேந்தன் மகளை த்திரிபு
ராந்தகன் மணஞ்செய்ய வாய்ந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு

சரணங்கள்.

க ஓங்கா ரசக்கினிருத்திர ரும்தச ருத்திரரும்நூ
று ருத்திரரும் அஷ்டவித்தி யேசுவரரும்
பூதவீரரும்கண நாதரும் கூஷ்மாண்டரும்
புண்ணியன ருளியநூ ற்ருத்திரரும்
நீதம் உறும்அஷ்டமூர்த் தியும்அட் கேசுவரரும்
நீலலோகி தரும்க்ஷேத்திர பாலகரும்
பாதுகாக் கும்சாஸ்தாவும் ஏகாத சருத்திரரும்
பகாமலே மகாருத் திரர்முதல் சேர்ந்து

உ மால்அயன் இந்திரன்முதல் அஷ்டதிக்கதிபரெண்
வசுக்கள் மருத்துவர்கள் இருவோரும்
மேலும்மருத்தெழுவர் சூரியர்பன்னிருவர்
வெண்சுடர் மதியும் அனைமாரும்
ஏனும்கின்னரர்சித்தர்வித்தியாதரர் இயக்கர்
இமையவர் உரகர்கந் தருவோரும்
சாலும்கிருதரும்பேதாளப்படைகள்முதல்
சமேதரா [illegible]னை மேற்கொண்டு சேர்ந்து

௩ செய்ய பதஞ்சலிவி யாக்கிரபா தமுனிவர்
திக்கும் பிருகுவென்னுமபேர் உறுமுனியும்
மெய்யை உணரும்சன காதியோ கியர்சுகர்
வேதவி யாசமுனி குறுமுனியும்

வையம் புகழும்வாம தேவர்நா ரதர்முதல்
மாதவம் தனில்நிலை பெறுமுனியும்
மையர வையணியும் ஐயனைத் தேடியின்னம்
பலபல நலமு னிவரும் சேர்ந்து

ச வ்ருஷம் அயனம்பருவம் திங்கள் பக்ஷம்திதி
வாரம்நக்ஷத்திரம்கரணம் யோகம்
இரவு பகல்பொழுது நாழிஎண் திசையானை
எழுகடல் நதிமலை மின்னல் மேகம்
மருவும்பூதம்புவனம் மந்திரம் நூல்கள்தத்து
வம்கலை சுருதிப் ரமாண்அ னேகம்
சரியைகிரியையோக ஞானசித் திகள்முதல்
சதாசிவா ஹராஹரா என்று சேர்ந்து

௫ ஆயிரம் வாரிதியொன் றாக வருவதுபோல்
ஆயிர மாம்சேனைக் கடல் மேலே
ஆயிரம் செஞ்சதிரை வீசி எழும்பிவரும்
ஆயிரம் சூரியனுதித் தது போலே
ஆயிரம் ருத்திரர்கள் துந்துபி அடித்தண்டம்
ஆயிரம் கலங்கிட ஒருக் காலே
ஆயிரம் சதகோடி யோசனை வழிநடந்
தவாளவாள் பவாசிவா என்று சேர்ந்து

௬ ஆனை முதல்வாகனம் ஏறி மனைவியுடன்
அரன்உருக் கொண்டுவந்து குதிப்பாரும்
மானமீ தில்அம்பர வழிவந் துடல்புளகம்
மருவ முடியில்செங்கை பதிப்பாரும்
மாநிலத் தில்மெய்புற வணங்கி எழுந்துதங்கள்
மனமகிழ்ந் தன்பொழுகத் துதிப்பாரும்
ஆனந்தத் தேன்மலையை அளிகள்மொய்த் ததுபோலே
அமோகமா கமோகமோ என்று சேர்ந்து

விருத்தம்

வந்தயன்மால் முதலான பேரில் வண்ணம்
வரும்போது நந்திபிரம் படிக்குட் பட்டுச்
சிந்துமணி முடிப்பொடிகள் பறக்கத் தோன்றும்
தினகரமண் டலத்துக்குள் அடங்கும் பூர்ண
சந்திரமண் டலமிலங்கும் வகையே போலத்
தவிளிக்கும் கயிலையரன் திருமுன் நகப்
பந்திபந்தி யாகநின்றுத் தாவின் பேரில்
பல இன்றுர் கண்காட்சி அளித்தனரே.

பரமசிவனுக்குக் குபேரன்மணக்கோலஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

கூடிவந்து பணியவரில் சிலர்க்கு வார்த்தை

கூறியும்பின் சிலர்க்குமங்கல ஸ்நானம் செய்தும்
தேடரிய கடாக்ஷமதால் சிலர்க்குப் பார்த்தும்
சிலர்க்குமணி முடிஅசைத்தும் இவ்வா றையன்
நாடரிய கருணையென்னும் வரிசை நல்கி
நயந்தெழுந்தோர் மண்டபத்தில் சென்றே ஆங்கோர்
பீடமிசை இருந்தருளக் குபேரன் அன்பாய்ப்
பெய்கின்றான் மணக்கோலம் செய்கின் றானே.

அசாவேரி, சாப்பு.

பல்லவி.

மணவாளக் கோலஞ்செய் தானே முக்கண் வரதன் மகேசுக்கிசைந் தானே

அநுபல்லவி.

கணங்கொண்ட மறைகளும் மாலயன் முனிவரும்
காணா அரியகை லாச வாசனுக்கு மணவாள

சரணங்கள்.

௧ பூந்துகில் எடுத்துக்கொய் திடையில் உடுத்திரட்டைப்
பொன்னரை ஞாண்முதல் பூட்டி
வாய்ந்தகளபம்பூதி திகழ்மெய்க் கணிந்துமுடி
மன்னக்கற் பகமாலை சூட்டி
தோய்ந்த மதிஇரவி போலே செவியில்வன்னத்
தோடுங்குண் டலங்களும் சேர்ந்து பளபளென்னக்
காந்தி நிறைந்தமதிக் கணங்கொண் டிசைத்தநெல்லைக்
கண்டிகை ஒளிநீல கண்டந்தன் னிலேயின்ப மணவாள

௨ மலைஅரு வியைப்போலே மார்பினடையி லேமுந்நூல்
வளங்கொண்டு இடத்தெழில் ஆட
தலையில் அணிந்தமதி ஒழுகும் அமுதமென்னத்
தாளமா லிகைஒளி நீட
அலைதரும் பாற்கடல் மீதிளம் கதிர்போலே
ஆரப தக்கம்இருள் அகற்றிட அப்பாலே
வலயம் கேயூரங்கள் வாகு புயத்தின்பாலே
வாய்க்கப் புனைந்துபல பூஷணங் கள்பொன்மேலே மணவாள

௩ அடுத்தபவித்திரங்கைக் கிசைத்தானைத் தோல்நீக்கி
அணிந்துத் தரியமும் இலங்க
உடுத்தகோவணம் இடையில்ஒருந்துதலைநாகம்போல்
ஒளிர்பீதாம்பரம்முன் துலங்க
தொடுத்துமாலைகள்தோளில்சாத்திநூபுரம் தொட்டு
சொர்ப்பதங்கடந்தன்பர்க்கடுத்ததாளினில் இட்டு
எடுத்ததன்பதிசெய் தவப்பயன்வெளிப் பட்ட
தென்றினை வரும்சொல்ல இசைந்தடியில்கும் பிட்டு மணவா

ஈசன் மணக்கோலத்துடன் மதுரைநகர்க்கு வருதல்.

விருத்தம்.

மால்அயன்இந் திரன்முதல்தே வர்கள் பலர்க்கும்
மற்றுமுள்ள யாவருக்கும் சுமங்கலத்தைச்
சீலமுடன் வரக்கடைக்கண் அருளும் தேவ
தேவனுமங் கலம்புனைந்தான் போல் மணாளக்
கோலம்இசைந் தமரர்கள்பூ மாரி பெய்யக்
குண்டோத ரன்முதுகின் மேல்தாள் ஊன்றி
மால்இடப மீதேறி வழிமேல் செல்ல
மதியுற்றான் தென்மதுரைப் பதியுற் றானே.

தோடிராகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசன் வெள்ளியங்கிரி வாசன் மலயத்துவச ராசன் பதிக்குவந்தானே

அநுபல்லவி.

வாசம் மருவுங்கம லாசனனும்வைகுந்த
வாசனும் தேவருடன் வாசவனும்துதிக்க ஈசன்

சரணங்கள்

௧ அந்தரத் தவர்ஐந்து துந்துபி களடிக்க
வந்தபூ தர்இயக்கர் பந்தமி கும்அரக்கர்
தந்தம்விருது ரீட விந்தமுலையார் கூட
திந்திமிஎனநடிக்க தாளமி சைந்துவிஞ்சையர் பிடிக்க
உந்தி ஆயிரம் குகைக்குள்மென் மேலே ஒலிக்கும்ஆயிரம்கேசரிபோலே
அந்தமேவுசங்கு கன்னலாயிரம்சி
றந்தசங்கம்ஊத மிருதங்கம்மோத பாணன்பூத சமேத ஈசன்

௨ சூடும் முடியில்செங்கை கூடிவருமவரும்
பாடி இருகைகொட்டி ஆடிவருமவரும்
தேடிப் புளகம்மெய்யில் மூடிவருமவரும்
நாடியசிவகணரும் மழைபோல் ஓடிநீர்வருகணரும்
ஆடுங்கங்கைமுதல் நவநதிக் கன்னி அவர்கள் சாமரைகள் சுழற்றவேதுன்னி
நீடும் வெண்குடைகுண் டோதரன் மிகக்கொண்
டாடிக்கொண்டு தாங்க அன்புதேங்க தொண்டர்ஓங்க ராசாங்க ஈசன்

௩ வாசவன் பொன்மணிக்கா ளாஞ்சிஏந்தஅடைப்பை
ஈசானன் ஏந்தவன்னி வாசப் புகை எழுப்பப்
பேசும் வருணன்கும்பம் ஏந்தி வாமாருதன்
வீசிடஆலவட்டம் நிருதியின் மாசகல்ஆடிவட்டம் பிடித்திட
ராசராசன்பொன் மாரிகள் பெய்ய நயந்துகாலன்கஞ் சுகிவினை செய்ய
மாசகன்றமுடி ஆயிரத்துரகர்
தேசவிளக்கினங்கள் தரித்திலங்க மறைபதங்கள் இணங்க ஈசன்

௩ பின்னும் இடிக்கொடியும் அன்னக் கொடியும்பசுவி
மன்னுருவக்கொடியும் துன்னிச் சேவகம்செய்ய
மன்னும் கொடிமத்தியில் பொன்னிடபக்கொடிலெங்
தென்னுவருகஒருபால் குடவுதரம் தன்னுடைப்பூதம்ஒருபால்
முன்னவன்அருகில் அரிஅயனடுத்து முனைத்ததென்னமுத் தலைப்படைபிடித்து
வன்னமேவுபதி னெண்படைக்கலமும்
பின்னிவளைந்துகூட வருகநிட பெருமைநாடக் கொண்டாட ஈசன்

௫ ஏதும் மறைப்பொருளைப் போலே பாடல்செய்தெதி
ராலே புஷ்பதந்தனன் பாலே துதிசெய்யப்பின்
நீலமெய் யுடைத்திரு மாலும் அயனும்இரு
பாலினும்துதிபெருகக் கரம்குவித்துச் சேலமுடனேவருக! [இருந்து
மேலும்வெள்ளிமலை தன்னுடனெழுந்து விரைந்துசெல்வதென விடையிசை
கோலமேவுதிரு வாலவாய்அரசி
மேலேஆசைஅண்ட மனதில்கொண்ட ஒளிதிரண்ட ஸ்ரீகண்ட ஈசன்

விருத்தம்.

மூவருக்கும் முதல்வனிவ்வா றெழுந்த மாற்றம்
முழங்கியபொற் சின்னமொலித் திடவெக் காலும்
சேவகத்தைக் கன்னியர சியின்பால் நின்று
செலுத்திவரும் மந்திரிகள் பலரும் பூமி
காவலரும் சேனைகளும் எதிரே சென்று
கரம்குவித்து வணங்கியுப சரிக்கப் பூவில்
தேவருல கொத்திலையாம் மதுரை வீதி
சேர்ந்திட்டார் தொண்டருள்ளம் சார்ந்திட் டாரே.

வீதியில்வரும்சுவாமியைப்பார்த்துப்பெண்கள்கூறல்.

விருத்தம்.

மதுரைவீ தியில்வருமை யனைச்சார்ந் தவ்வூர்
மாதர்தமிழ் முதற்பதினெண் மாதர் விண்ணோர்
பதியுளமா தரும்மாகத் தனவ னத்தில்
பன்மலர்பூத் திருப்பதுபோல் அவர்மெய் யெங்கும்
பதியவே தங்கள்கண்க ளான நீலோற்
பலமலரைச் சாத்தியிரு கையாம் கஞ்சப்
புதுமலர்க ளைக்குழல்மேல் அணிந்து கொண்டு
போற்றுவார் போலிவற்றைச் சாற்று வாரே.

தியமூது—எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

௧ தேவர்கள்தேடரும்கூடல் ஆவணத்தில் வரும்ஐயன்
திருமுகம் காணவந்தார் பலமாதர்
காவலீர்மூ வர்நாட்டுக்குள் என்னபுண்யம் செய்ததோவிக்
கன்னிநா டென்றுரைத்தார் பலமாதர்
௨ மங்கைதனக்கிசைந்த புருஷனைச் சேரச்செய்த
மாதவம் யாதோவென்றார் சிலமாதர்

இங்கிவன் தன்னைச்செங்கை பிடித்திட ஸ்வாமிதவம்
என்னமுன் செய்தாளென்றார் சிலமாதர்
௩ இந்தம துரைசெய்த பாக்கியம் என்றேஐயன்
ரங்குறப் பெற்றதென்றார் சிலமாதர்
சுந்தரம் ஆமிவர்கள் திருமணம் காணமுன்
தொகுத்தபுண் யம்என்னென்பார் சிலமாதர்
௪ மன்னனவ ருந்தியித்தப் பெண்ணைப்பெற் றோ[illegible]கச்செய்த
மகமேம கமென்பார்கள் சிலமாதர்
அன்னமகங்கள்செய்தும் இவர்மணம் கா[illegible]தவம்
ஆற்றிலன மன்னனென்[illegible] சிலமாதர்
௫ இத்திருப மாமிவரைக் கல[illegible]யம் செய்யத்தக்க
அழகனிவனேஎன்றார் சிலமாதர்
மதுராபு ரத்துக்கிறைவ [illegible] அல்லால்வேறு
மன்னவன் இல்லை[illegible]றார் சிலமாதர்
௬ தோகைஅ முருக்கேற்ற சமுகனைத் தந்திரத
சமதிவன் லபம்என்பார் சிலமாதர்
பாருமொ ழியாள்தன்னைப் பெற்றகாஞ் சனைசெய்த
பாக்யமே பாக்யம்என்றார் சிலமாதர்
௭ சாரிசா ரிகளாக உடுக்கைகொ ழிமாணம்
தலைக்கொண்டு சாய்ந்தாரென்றார் சிலமாதர்
வாரிக்கு முன்முடித்து மேனிஎங் கும்மன்மதன்
வாளிபு தையச்சோர்வார் சிலமாதர்
௮ வாசமலர்கள்மிக்கத் தேகனி பெற்றிருந்தும்
வானியாய்ப் பாய்ந்ததென்பார் சிலமாதர்
கேசமிலங்குமுல்லை கிளைத்தா ரும்வெறுத்துக்
கீண்டெடுக் தோடிவந்தார் சிலமாதர்
௯ மாமைவி ழியும்மலர் வதனமும் பல்லரியும்
மன்மதன் வாளியென்றார் சிலமாதர்
ஆமென் றவரவர்கள் முகத்தைப்பா ராமல்தங்கள்
அடிகளைப் பார்த்துச்சென்றார் சிலமாதர்
௰ விடைமேல் இருந்தமை தன்னத்தில் மேவும்மாயம்
விமலன்என் செய்தானென்றார் சிலமாதர்
செம்மதி என்றெழுந்து நம்மைச் சுடுவதென்றே
செருப்பெனச் சோர்ந்துசெல்வார் சிலமாதர்
௧௧ புங்கவன் முடிமேலே இருப்பது போல்நம்மைப்
புதுமதி சுடுமென்றார் சிலமாதர்
அங்கவர்க் கிந்தவெப்பம் கொள்ளுமென் றல்லோகங்கை
அணிந்தது காணும்என்றார் சிலமாதர்
௧௨ கலையும்நா ணமும்சோரக் கருத்தும் நிறமும்மாறக்
கன்னியர் ஆறுகின்றார் சிலமாதர்

உலையின்மெழுகுபோலே ஐயன்ப வனிகண்டே
உருகிமெய்த் தொண்டர்ந்தார் சிலமாதர்
கலந்தார்க்கு டுக்கன்வரக் கண்டுகை விடுவார்போல்
கைவளை சோர்கின்றார் சிலமாதர்
உலந்துஞ் செய்தநன்றி மறவார்போல் காலில்சிலம்
பொட்டுக் கிடக்கின்றார் சிலமாதர்

கச வன்னமயில்போலென்றன் சாமிமுன் ஆடுபோன
மனம்வாக் கேனுமென்றார் சிலமாதர்
என்மனம் போயிருக்க உன்மனத் தைவன்விட்டாய்
என்றுசன் னைப்பிடித்தார் சிலமாதர்

கரு ஆலத்தை உண்டகீல கண்டன்மேல் ஆசைகொண்டு
ஆவலுடனேவந்தார் சிலமாதர்
கோலமங் கையர்க்கிரங் காதநெஞ் சும்பெண்மோ.
குறியிட்ட கறுப்பென்றார் சிலமாதர்

கசு இவ்வளை முடித்தநாள் வேண்டுவ தீவேனென்றே
எழுதவல் லார்முன்சென்றார் சிலமாதர்
அவ்வளை முதல்லார் எவரென்று சொல்வதும
தாவிசோர்ந் தார்கள்அதில் சிலமாதர்

கஎ ஆசைமுன் பற்றிக்கொள்ளப் பாசம்பின் பற்றித்தள்ள
அகப்பட்டுக் கொண்டுவந்தார் சிலமாதர்
மானனைய கார்குழலார் காற்றில முலிக்காலில்
மாட்டுந்த லைபோல்போனார் சிலமாதர்

கஅ மேலாடை சோரக்கலை புரிவிலை சோரக்காம
வெள்ளத்தில் அழுந்திவந்தார் சிலமாதர்
மூலமுந் தன்ஆனந்த மதிக்கட லெனவாயால்
முகந்துகொண் டோடிவந்தார் சிலமாதர்

கக கைத்தலம் கூப்பி இரு கண்களும் பார்த்துமனம்
களிகூர நாட்டியிக்கின்றார் சிலமாதர்
வைத்தமன் பாவைபோலும் சித்திரம் போலும்தங்கள்
வடிவிலே நிற்கின்றார் சிலமாதர்

விருத்தம்.

இத்தவகை புத்துதிர்ந்த பொற்கொடிபோல் ஒளிர்மடவார்
இட்ட சங்கும்
வித்தைநறுங் கலைவளையும் சங்கமுடும்வீண் ஞேர் இறைக்கும்
விரைமென் பூவும்
நத்திடக வான்காத்தின் பிரம்படிவான் அமரர்முடி
உன்னளித் தாக்க
சித்திரமா மணிக்குவையும் விதிரக்கும் குப்பையதாச்
செயித்த வன்றே.

சுவாமி கல்யாணமண்டபத்துள் எழுந்தருளுதல்.

விருத்தம்.

அரசிலைத ருப்பையுந்தோய் கும்ப நீரை
அந்தணர்கள் இறைக்கஅலா மாதர் தட்டின்
விரசுமணி ஆலத்தி சுழற்ற எட்டு
விதமாகும் மங்கலங்கள் எதிர்வந் தோங்க
முரசதிரக் கருப்பூரத் தீபம் ஏந்தி
மொய்குழலார் மூன்றுதரம் வலம்செய் திட்டப்
பரசுதான் விடையிகந்தாங் கயன்மால் ஈகைப்
பற்றினன் உலகம்பிறை சித்தி னனே.

சாவேரிராகம்.

பல்லவி.

நாதன் வந்தானே கைலாச நாதன் வந்தானே

அநுபல்லவி.

வேதங்களும்தேடிக்கா ணுமல்உடலிளைத்துப்
பாதுகையாகமலர்ப் பாதத்திணங்கப்பெற்று நாதன்

சரணங்கள்.

துய்யநடைப்பாவாடை பரப்பிதிலம் மறைக்கச்
சுகந்தமதுவினால்சே வடிநனைத்து மணக்கத்
தெய்வமந்தாரமாரி யாலேமுடி நனைக்கத்
திருமண்டபத்துள்எழுந் தருளித்தென்னர் பிழைக்க நாதன்

மங்கையர்சூழ்ந்திடக்காந் சலமாலை வந்தன் பாலே
மருமகன்வரக்கண்டு மனமகிழ்ந்தெதி ராலே
கங்கையில்முகந்தபொற் கலசநீரத னாலே
காலைவிளக்கிஅந்நீர் தலைமேற்கொள்ளமென் மேலே நாதன்

பாதகமலைரம் பட்டால்துடைத்து மாற்றப்
பனிநீர்கஸ்தூரிசேர்த்து குங்குமச்சேறு சாத்த
ஓதுமந்தாரமலர் கொண்டருச்சித்து வாய்ந்த
உச்சியில்கைகுவித்தங்குபசாரம்சொல்லிப் போற்ற நாதன்

விருத்தம்.

முன்னவனை இவ்வாறு பூசித்தென் றன்
மொய்குழலை மணஞ்செய்திக் கன்னி நாடு
தன்னையும்கைக் கொண்டரசாண் டிருத்தி என்றான்
சாமியுமுட் கொண்டணிமண் டபத்தைச் சேர்ந்து
பொன்னரிஆ சனத்திருந்து சூழ நின்ற
பூவயன்மால் உருத்திராதியர்விண் ணேரை
அந்நிலைபொற் றவிசில்இருந் திடக் கடைக்கண்
ஆற்றினர் தேவர்மலர் தூற்றி னரே.

தடாதகைப்பிராட்டியாருக்கு அலங்காரஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

சாமியுடன் எவ்வுலகத் தவரும் சண்டத்
தூரணிமெனி யாயிருத்தல் முன்போற் கும்ப
மாமுனியை வடதிசையில் இருத்தி ஞான்று
மகாதேவன் ஆக்கினையோ அதியோம் ஐயன்
பூமருவும் திருமணத்துக் கிசைந்த நாளை
பொருந்துமட்டும் திருத்தம்பாத் திருந்தா ளிப்பால்
சௌமனமாம் தேவியைச் சிங் காரம் செய்யக்
கூடினார் சேடியர்கொண் டாடி னாரே.

சுருட்டிராகம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அலங்காரம் செய்தாரே தடாதகைக் கலங்காரம் செய்தாரே

அநுபல்லவி.

அலங்காரத் துடனவரும் அந்திவண்ண னுக்கேற்க
கலங்கான எல்லோருங் கூடி மகிழ்ந்து பார்க்க — அலங்கா

சரணங்கள்.

க மங்கைமார் இரண்டுபொன் ஆசனத் திருத்தி
வைத் துக்கவ் வுரிமைய — அணிந்து
குங்குமக் குழம்பினைப் பூசிவா சரோட்டிக்
குளிர்த்தவெந் நீராட்டுவித்தி — மகிழ்ந்து
அங்கமூ டன்அரசர் குலத்துக்குத் தகுதியா
அந்தணர் களுக்கன்பு — புரிந்து
செங்கைகி மைரப்பொருள் காணி அளித்தவர்கள்
சிந்தை மகிழச்செய்யச் செய்தடி — மிகப்பணிந்து .. அலங்கா

உ செந்திரு வுண்வாணியும் செம்பஞ்சிக் குழம்பினைச்
சேவடி யிலேபூசி — மின்னை
கந்தரம் தனையொத்த குழலுக்கு வாசனை
கலந்தணைத் தைதீவி — மன்னை
சந்தனம் தனைப்பனி நீரினுங் குழைத்துப்பூசித்
தனத்தின் மிசையளப — பென்னை
சதுகம் மிகுந்தது புரத்துடை வோபாத
சரக்குழும் மின்னிளியும் இருவடிவிலே — துன்னை .. அலங்கா

ங விரிகைக பருமக வாயம்போ கலைசாத்தி
விதம்விதத் துடையிடை மிசைக்கு — விளங்க
வரிவண் டுறையுமைக்குத் தன் போலே மணிஅழிகள்
வரிபால் விரல்கள் — இலங்க
இந்தோரத் திறம்வைரக் கடகங்க ளும்பூத்துக்
கேசத்தில் தொடிகளும் — பிறங்க
இரவியை யடையிராமங் களைக் குலைகலை
எடுத்துக்கும் பிடிப்படிக் கணிந்துயி — கந்துலங்க .. அலங்கா

ச பவளமா லைபொன்மாலை மரகத மாலையும்
பரிந்தணிந் திந்திரவிற் — போலே
தவளமுத் தாமாலையும் மலைஅரு விபோலக்கொங்கை
தன்பால் தழுவப்பூட்டி — மேலே
குவியுமே ருவைத்துவ சக்கிரமெ னப்பதக்கம்
கொங்கையைச் சூழவொருக் — காலே
செவியுடன் மகரமும் மதியும்பே சவந்தாற்போல்
சேரும் குழைகுண்டலங் கனையும் அணிந்தன்பாலே — அலங்கார

ரு மழைக்கும் மதிக்கும்இடை வானவில்கிடந்தாற்போல்
மணிப்பட்டம் நெற்றியில் — மாட்டி
விழைக்கும் முகிலைஇனிப் பிறக்கும்உக்ரனிவ்வண்ணம்
விலங்கிடு வானென்று — காட்டி
இழைக்கும் முறைமைபோலே வாசக்கருங்குழல்மேல்
எழில்பெரு கிடமாலை — சூட்டி
தழைக்கும் கற்பகந்தந்த ஆபர ணங்கள்எல்லாம்
தங்கத் திருமேனியில் எங்கும் ஒளிரப் — பூட்டி அலங்காரம்

தடாதகைப்பிராட்டியார் கல்யாணமண்டபம்வருதல்.

விருத்தம்.

பாதமுதல் அலங்காரம் இந்த வண்ணம்
பரிந்துசெய்து சமயம்வரப் பார்த்துக் கஞ்சச்
சோதிமலர் வாணியும்பொன் மகளும் முன்னே
சோபனம்பா டிப்பணிந்து இருகை நீட்ட
ஏதமில்கா லேட்டுமும் வளர்த்த கையால்
எம்பிராட் டியும்பிடித்தா ரணங்கள் ஓங்கச்
சீதளவான் மலர்பொழிய இயங்கள் ஆர்ப்பத்
தெருளினுள் பந்தரில்வந் தருளி னாளே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி

அம்மை தடாதகைவந்தாளே தேவாதிதேவர் அனைவர்க்கும் காட்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி.

வெண்மதிப் பிறை சூடி விமலனிடத்தை — நாடி
எம்மண்ட லத்தில்உள்ள யாவரும் — கும்பிடக்கத்
தென்மது ராபுரியில் சேர்ந்துவந்து — அதிக்க — அம்மை

சரணங்கள்

க அடைப்பை இந்திராணி — தாங்கத் — திலோத்தமைகள்
குடை கையில்கொண் — டோங்கக் — காளாஞ்சிரம்பை
மடக்கொடி கையில் — இலங்க — உருவசிபோன்
மணிஆல வட்டம் — அசைக்கத்
துடிக்கி டைசைந்தஇடை மேனகை — மின்ன

சொர்ணம லரின்தட்டம் ஏந்தியே துன்ன
தொடுத்த பூமகளும் துய்யசெங் கோல்பிடிக்கத்
தொகுத்த பலசனத்தின் நெருக்கம் ஒதுக்கநடந் தம்மை

௨ போதுடன் பனி நீரும் பொன்கிறக்கத்தப்
பொடிகொண்டு வருவோரும் நறும்புகைநந்
தாதர வுசெய் வாரும் சுடர்த்தீபம்கொண்
டருகே உவந்து சாரும்
மாதர் குழப்பனி நீருமன் பாலே
மலரும் தெளித்துநடைப் பாவாடை மேலே
தாதுல வும்கமல மீதில் அனந்தை ஒத்துத்
தண்டை முதல்ஒலிக்கக் கொண்டடி மெல்லவைத்து அம்மை

௩ பூமக ளும்நா மகளும் கைகளைத்தாங்க
பொருளுட னேகல் விகளும் பெறும்சமயம்
ஆமென் றுரைத்தால் போதும் நூபுரம்காலில்
அலம்ப நடந்திடப் பாதும்
மாமணத் தவிசின் மேலுற டாணி
வணங்கி ஒதுங்கிமெல்ல இருந்தன்பு பூணி
சாமியு டனேமண வறையில் இருந்து பெருந்த
தலையை வணக்கிஉயிர்க் குலகனைத் தையும் பெற்ற அம்மை

ஈசன்தடாதகைப்பிராட்டியாரைமணம்புரிதல்.

விருத்தம்.

தங்குமலை ரும்மணமும் பண்ணும் சொல்லும்
சலமும்தண் மையும்பாலும் சுவையும் செய்ய
தங்கமணி யும்ஒளியும் வேறு வேறு
சொருபம்கொண் டிருந்தனபோல் உலகை ஈன்ற
மங்கைதடா தகைப்பிராட் டியுடன் செம்பொன்
மணவறையின் மீதில்இருந் தாதி தேவன்
புங்கவர்பூ மழைபொழிய மங்கல யத்தைப்
பூட்டினன் மணமாலை சூட்டி னனே.

செளராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

திருமா மணம்புரிந்தாரே கைலாசநாதர் திருமாமணம்புரிந்தாரே

அநுபல்லவி.

வரும்நிலத் ததிபரும் தருநிலத் ததிபரும்
மாதிரத் ததிபரும் பாதலத் ததிபரும்
மூதவ யோகியரும் போதமெய்ஞ் ஞானியரும்
மறைபயில் வேதியரும் பிறவள சாதியரும்
வானாட்டுத் தேவர்களும் மேனாட்டு மூவர்களும்
வந்தால வாய்கதிக்க எந்தாய் எனத்துதிக்கத் திருமா

சரணங்கள்.

௧ மாவிர ணியகும்ப நீர்சொரிந்து மலர்க்
காலை விளக்கிச்சந்த னம்பரிந்து
வன்ன மலர்கொண்டருச் சித்துவந்து தூபம்
தன்னுடன் தீபமும் சுற்றிப்பணிந்து
மாதவரும் தானும்சதுர் வேதனும் சதமகனும்
வானவரும் சுந்தியுட னேஇருந்து
ஓதரும் கணநாதரும் தொண்டரும்அப் பாதநீரை
உள்ளும் புறம்புமேகொண் டன்புபொருந்த
மங்குல்வண்ணன் அய்யன்திருச் செங்கையி லொருகமல
மலர்மிசைப் பூத்தகாந்த ளனவரிய
தங்கைகையை வைத்துமந்தி ரங்களை யுரைத்துப்புனல்
தனைவிடச் சுரர்கள்பூ மழைசொரிய
வரிவிழிஅரம்பையர் பரதவிதம்நடிக்க
அருமையுடன்விஞ்சையர் அமுதகீதம்படிக்கப்
பரவுமுனிவோர்ஹா ஹாவென்றேதித்துதிக்கச்
சுரர்கள்மெய்யிற்புளகம் தோன்றிநின்றுமதிக்க
வந்தேகண்டம் கடந்தபகைவ ருந்தாமங்கைத் தலங்கள்முடியில
ணிந்தாளுந்தப் பெருஞ்சலதியில மிழுந்தேகும்பிட் டெழுந்தஅரசர்கள்
மற்றுமனைத்தாறு நித்தலமுற்றெரு புத்தனெடுத்தெறி வுற்றகலைக்கமழ்
பெற்றமலர்க்கிளை நத்திமுடித்துயர் பத்தர்தமக்கருள் வைத்தவிடைக்கொடி
வாகாபரமஞான யோகாஅழிவில்லாத
தேகாமலைமகள்தன் பாகாஎழில்மிகுத்த
மாமனுக்கும் காமனுக்கும் பூமனுக்கும் மேல்மிகுந்த
வாமாவென் றுசிபேசு ஏமாக்ஷ தைகள்வீசக்
கோமான்மதுரைவாச ஸ்ரீமானென வுல்லாச திருமா

௨ காமரு வும்சுரபி யருள்பாலும் சருக்
கரையும்தே னும்இருத மும்நாலும்
கம்பகக் கனியுடன் மென்மேலும் கலந்
தற்புத மாமைந்தமு தைச்சாலும்
காசலவும் நவமணிப் பாசனத்தி விட்டுமலர்க்
காம்வைத் தருநுவிரன் றுரைநாட
வாசமிகுந் தவமுதை கேசமுட னேயருந்தி
மந்தஹாசம் புரிந்தய்யன் அருள்கிட
கற்பினில் மிகுந்தெழில்ப ரப்பியதே வர்முனிவர்
கன்னியர னைவர்களும் சுபம்கூட
பொற்புறும் திருமகளும் அற்புதவா ணியும்சொன்ன
பூவையரு டனேசோ பனம்பாட
கந்தமலரயன்ப யந்தகா ஷியர்முதல்
மைந்தருடனேமகுன் டந்தனைச்சூழ்ந்துவேத
மந்திரமொ ழிந்துநெய்சொ ரிந்திடக்கிளம்பிவ
லஞ்சுழித்தெழுந்தோமச் செந்திமி கச்சொலிக்க

கஞ்சன்சொல்மந் திரந்துநான்முகன்செஞ்சொல்லின்பன் னிசைக்கும்வேதமும் கஞ்செங்குஞ்சங் கொலிக்குமோதமும் புங்கங்கொண்டங் கொலிக்கவேபல கற்றவர்கற்றவர் சுற்றிதுமொய்க்கவே பொற்றிருவுற்றகயிற்றையிசைத்தல கத்திலெலைற்றையும் பெற்றுவகுத்தவ னார்த்தவன்கற்கமலக்கரம்பற்றிய

ஏகமன்று னேஅக்கிதே வய்யன்றனேவளர்க்கும்
மெய்யன்றனேபுரிக்கும் துய்யன்றனே ஆகிய
காரணத்தன் ஆரணத்தன வாரணத்தின் தோலுரித்த
காமாரி என்றுதுய்ய பாமாரி வானர்செய்ய
மாமாரி கொண்டுதொய்ய பூமாரி தேவர்பெய்யத் திருமா

௩ பூமனு வோதித்தக் திரந்தோதித்தாள் செழியும்
சேமமு டனேமனை வலைநஅடுத்துப்
பூங்கொடி யுடன்பொரி தனையெடுத்து ஞ்வாலை
தூங்குமோ மாக்கினி வாய்மடுத்துப்
புங்கவ மறைமுனிவர் தங்களுக்குத் தக்கதானம்
பொருந்தச்செய் தக்ஷிணைய வமைத்தித்
தங்கமய மாகவேவளி லங்கியதும் மிளிஅம்மை
தனதுசே வடியைக்கொங் கைப்பற்றி
இங்கனுக டைப்பரமன் அம்மையின்மி டித்தும்திரம்
இருக்க மொழிந்துவிதிப் படிவற்றி
துங்கவரி க்ஷடன்மனைவி எங்கேஎன்று ரைக்கஅவன்
தொழுதுமுன் ளரக்கைடக் கண்சாத்தி
பூரிபொன் மனைபோலே வாரிவா ரிஇதைக்க
ஆருமங் கிதிஇல்லம் தோறும்கொன் டுநிறைக்க
பூச்சங்க தம்பப்பொடி வாசமெய குடங்குநிறைக்கப்
பேசமய் கலைதம் வாரி மையமைறக்க
புன்னுசம்சன் பகம்குருக்கைதயும் முன்றுரும்வில் வரும் காதைதயும்
பொன்பூஞரத் துடன் குழுகுமெனத் தன்பூவாசத் துடன் கமகமென
பொங்கொலிகொன்மூர சத்துத்தும்மென சங்குமுழங்கொலி பம்பம்பம்மென
அங்கிசை தம்புரு கின்கின் கின்னென மங்கையர் கைவகடம் திம்திம்மென
பூலோக மானவர்கள் மேலோக வானவர்கள்
போலேயா ரும்கிரந்து மேலே காம்குவித்துப்
போற்றிஇரு காற்றிலைசபு மேத்திமணம் பூர்த்திசெய்து
பொன்மாலை பெற்றெடுத்த கன்மாதி லையர்த்த
நிம்மாச னத்திக்கமெத்த இம்மாதி லம்புகழ்த்த திருமா

விருத்தம்.

திருமணத்தைச் சோமசுந் தரர்இவ் வாறு
செய்துமனை வலைநீக்கி மண்ட பம்சேர்த்
தரிஅயனா திருச்தயன்மால் முதல்வா னோர்க்கும்
அந்தணர்த்தோர்க் கும்பரிசும் விடையும் ஈந்தே
பரவுமிசை கூட்டிவைப்பான் ஆடிக் காட்டும்

பான்மையைப்போல் அரசருக்கிவ் வரசு செய்து
கருணையுடன் காட்டுவா னுகி ஆங்கே
கருதினன் முப்புரத்தைப் பொருதி னுனே.

சவுந்தரபாண்டியனுகி அரசுசெலுத்தல்.

விருத்தம்.

இடபமே தனமீனத் துவச மாக
இசைத்திரிம்பன் னகப்பணிபொற் பணிக ளாகக்
கடிஅவிழும் கொன்றைதிம்ப மாலை ஆகக்
காய்புலித்தோல் எழிற்கனகாம் பரம தாக
நெடியமதிச் சடைவயிர மகுட மாக
நேர்க்தால வரியுமையும் திமைவ மூலைக்
கடவுள்சுந் தரபாண்டிய னுகி நின்று
காட்டினுர் மகிழ்ந்துசெங்கோல் காட்டி னுரே.

இபவைத— காதகாமக்கிரியை, சம்பை.

௧ ஆண்டயதிருமுடிகொண்ட சொருபம்தனக்கிசைந்தாற்போல்
குழுமசங்குகன்னன் முதல் வாழும்களுதிபரும்
பண்டவர்வருக்கிசைந்த வடிவைமறைத்துத்தெய்வ
பாண்டியர்தம்பணிவிடையில் வேண்டினுரே.

௨ பூமன்னர்சிவபூசை புரிதல்முறைதனையறைகள்
புகன்றபடிக்கவாளர்கள் முனமுவிளித்துசெய்யத்
தாமுந்திவபூசைசெய்யும் பொருட்டால்அந்தகர்தவில்
சான்றிரப்படியயகோயில் வாய்த்திடச்செய்தாரே.

௩ அருட்குறியைஈறந்திஇறை யீஷ்டேசுவரலிங்கம்
ஆமெனப்பேர்சொலிப்பூசை சேமமுடன்செய்து
மருக்குலவும்கதம்பவன நாதனைமுக்காலும்வலம்
வந்துபணிந்தேத்துஅரசு புரிந்துமகிழ்ந்தாரே.

விருத்தம்.

அரிபிரமர் தேடும்அய்யன் தானே தூசை
ஆற்றுமிக்கப் பெருமைகண்டா யுரைக்க வல்லார்
தரியலர்க்கோர் சிங்கமா னார்சே வேந்தாத்
தையலர்க்கைய் கனமதனுப் புவிக்கு மாலாய்
புரிபமைத் தேர்க்கதிவா னந்த மாகப்
பொருக்தில காண்டிருந்தான் இதைஅன் போடே
உரைசெய்வர்கேட் பவர்கள்மணம் சம்பத் தும்பெற்
றேங்குவார் இருவினையும் நீங்கு வாரே.

விருத்தம் (௨௫) பேராசிரியம் (௧) கீர்த்தனை (௧௨) திபதை (௩) ஆக ௪௨

ஐந்தாவது திருமணப்படலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனுக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளே துணை.

——(0··0)——

௬

ஆறாவது.

வெள்ளிஅம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

மதிகுல விளக்கை வேட்டு மணிமுடி புனைந்திப் பாரை
விதிமுறை நடத்தும் ஈசன் விசித்திரம் உரைத்தே னிப்பால்
அதிதவ முனிவர்க் காக ஆனந்தக் கூத்தைக் கூடல்
பதிதனில் ஆடல் செய்த பான்மையை இனிச்சொல வேனே.

ஈசன்மதுரையின்விசேஷம்எடுத்துக்கூறுதல்.

விருத்தம்.

வல்லவன்சுந் தரபாண்டியன் அருளால் பொற்று
மறைமுடிந்தந் தரர்வேத முனிவோர் வேந்தர்
பல்லவரும் போசனம்செய் திடவ ருங்கால்
பதஞ்சலிவி யாக்கிரபா தருமுன் கூத்தைத்
தில்லையில்பார்த் துண்பதெனா அக்கூத் திங்கு
செய்குவோ மஃதுலகை புருஷற் குள்ளம்
சொல்லரும்இத் தலம்துவாத சாந்த மென்னத்
தொழுதவர்மற் றதுகேட்கச் சொல்லு வாரே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு.

பல்லவி.

மாமரு பத்துக் கங்கம் பிரபஞ்சரூ பமுந் தங்கம்

அநுபல்லவி.

அரைக்குமேல் உலகேழும் அதற்குக்கீழ் எழும்கேளும் பிரம

சரணங்கள்.

க ஆரூரே மூல ஸ்தானம் ஆனைக்காவே ஸ்வாதிஷ்டானம்
தேருமணி பூரம்ஞானம் தெருளண்ணுமலை இதி தானம் பிரம

உ மதுசன்னதில் வேங்கடநாயம் திருக்காளத்தி கண்டமையம்
காசியேபு ருவ மத்தியம் கைலைபிரம ரந்த்ரம் சயம் பிரம

௩ இம்மதுரை த்வாதசாந்தம் இதுக்குண்டோ சொல் மிதிர்ஷ்டாந்தம்
அம்மறைக ளின்சித்தாந்தம் ஆதியில்தோன் றம்விர்த்தாந்தம் பிரம

விருத்தம்.

நிதம்இறைஞ்சு முனிவருக்குச் சுந்த ரேசர்
நெடும்பிரம புரஹைநுக்கங் கங்கள் இந்த
விதமெனவே உரைத்தவரோ டெழுந்து வந்து
விடைஉருமா றியதோஅங் கயிலை யோவெண்
கதிர்பெருகும் சந்திரமண் டலமோ வென்னக்
கண்டவர்கள் ஆச்சரியம் கொளவே ஆங்கே

சதமகன்தன் விமானத்தின் கீழ்பால் இவ்வி
தங்கண்டார் வெள்ளியம்ப லங்கண் டாரே.

சுந்தரேசர் வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனம்செய்தல்.

விருத்தம்.

கவ்வுயர்ந்த வெள்ளியம்ப லத்துள் ளேபால்
கடல்மேவிலை முளைத்தகதி ருதயும் தானே
தொண்டர்இரு தயகமலம் தானே அல்லாய்
சுருதிமுடி தானேவெண் ணெளிர்மா ணிக்கம்
கொண்டமைந்த பீடிகைமேல் ஒருகா லத்தில்
கோடிசூ ரியனுதித்தாற் போல எதி
அண்டர்முனி வோர்கள்ஜய ஜயவென் றேத்த
ஆடினார் இளம்பிறையைச் சூடி னாரே.

கல்யாணி, ரூபகம்.

பல்லவி.

சுந்தரர் ஆடினரே சொர்ணமாலை மகனைக்கூடி
சுபமங்கள கர்மகன்னிய சுந்தரர் ஆடினரே

அநுபல்லவி.

சிந்தைமெய் மொழி ஒருமிக்கச் சேர்த்து ஞாபகமாக்கேளும்
இந்திரி தோமெனபாத வித்தையா ரஜத வம்பலத்தில்
நித்தம்பாவும் பதஞ்சலித்தவ முனிகளும்அடியவர் இனமொடு துதிசெய
முதழலொளிவீழ் சிதறிடவா யொலிகொண்டும்
சிதியமுயலகல் முதுகினில்அடியுற
விரிகடல்நடுவினிலெழுந்த ரவியொளிபரவிட
தச்சந்தகசந் தசந்தசெந்தரி செகதரிகுகுதரிகிடதகதகணக
தருநரிகிடதக தகணகதாங் தகதிந்திம்
கிணுதகிடதக தகணகதருதிமி
தகதரிகிடதக தளாங்கு தகதிங்கணமென சுந்தர

சரணங்கள்.

க நந்திமிரு தங்கமுழக்க ஞாலமுண் டவன்தாளம் போட
மொத்தை கணங்களடிக்க முறைநக்க தருவர்கள் பாடத்
துந்துபி ஒத்துமொலிக்கச் சுருதிசா மம்சொர் இசை கூடக்
கந்தமலரயன்வீணை யிசைந்துசாமகானஞ் சிதமொழிய
அந்தரத்துமேக்கமெனச்சொ ரிந்தசுகந்தம்நிறைந்திட சுந்தர

உ வாரிஜத் தாளும்திசை மருவியபத்துக்கையும் படையும்
தாருமுக் கண்ணும்மறைக்கத் தரமும்பிறையவளர் சடையும்
வார்குழைச்செவியும்உரமும் வாளரவக்கச்சணி இடையும்
பாரிசமொரதுங்கும்வல்லிமேல் சாரும்பார்வையும்சிறுநகையும்
சேரும்வதனமதியமும் சிருதும்பேரொளியாரிட சுந்தர

ரு. கங்கைய லம்புமொலியும் கடுக்கையின்மலர்வண் டொலியும்
மங்கள வாத்தியவொலியும் மறையமந்திரமொழி யொலியும்
செங்கைடமருகவொலியும் திருவடிமலர்ச்சிலம்பொலியும்
எங்கணும்நிரம்பவடியார் தங்கள்காதினில்அமுதெனவ
மூங்கிடப்பாதவிதர யங்கள்கலின்கலியெனக்கவே சங்கரா

விருத்தம்.

சாபியிவ்வா றிராஜதயம் பலத்தில் ஆடும்
நாண்டவத்தைக் கண்டோர வகமேற் கொண்டு
பூமியின்கண் விழுந்திறைஞ்சிச் சுருதி பாடிப்
போற்றினர் பதஞ்சலிவி யாக்கிர பாத
மாமுனிவர் பொருட்டாற்பல் லோரும் கண்டு
வணங்கினர் திருமணத்தைப் பார்க்க வந்த
பூமனித ரும்காணப் பெற்றோம் என்று
புகழ்ந்திட்டார் அவரவர்கள் மகிழ்ந்திட் டாரே

நடனதரிசனம்பெற்றமுனிவர்கள் மகிழ்ந்துதுதித்தல்.

விருத்தம்.

தினம்பரவும் பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதர்
ஜகதீசன் திருநிருத்தம் கண்டா னந்தம்
மனந்தனிலே பார்த்துமென் மேலும் பொங்கி
வரைகடந்த வெள்ளம்வழிந் திடுதல் போல
புனைந்திருவர் இருமார்பில் இலகுஞ் தூய
புண்ணிய நீ ரும்சரையப் பொழிகண் ணீரால்
நனைந்திடச்செங் கரங்குவித்துத் தலைமேற் கொண்டு
நாடுவார் கட்டுரைக்கொண் டாடு வாரே.

கீர்த்தனை — பரசு, ரூபகம்.

க ஆதிதேவ னேயநாதி நீதனே சரணம் சடை
காதியோடுயர் தேடரிய அனாதியே சரணம்
உ ஓதும்கூடலில் மேவியஜகஜோதியே சரணம் எப்
போதுமங்கயற் கண்உமைவலப் பாதியேசரணம்
ந பன்னிமேருவன் தேடரும்நீல கண்டனே சரணம் ஒளி
மன்னும்பிறையும் நதியுமுடியிற் கொண்டவா சரணம்
சு கண்ணனும்கீழ் கொடுத்தருளும் கண்ணனே சரணம் பத்தி
பண்ணும்பத்தில் விளங்கும்அத்தி வண்ணனே சரணம்
ரு அடியுமுடியும் நெடுமாலும் கடவுளே சரணம் சாமி
படியில்சகலரும் தீதுமாகிய விடையனே சரணம்
சு. ஆரணங்கள் தேடுமூல காரணா சரணம் மத
வாரணத்துரி போர்த்திடும்புரி பூரணா சரணம்
எ முத்தியொன்றும் ஞானமாய மைந்தவா சரணம் பின்
அந்தஇருபத் தெட்டாமாகி வந்தவா சரணம்

அ சென்றநாளும் இன்றுமாயுநுமின்றவா சரணம் வரு
கின்றநாளும் ஆகியுலகின் நின்றவா சரணம்
கூ சிரித்துமுப்புரம் எரித்துவெற்றியைக் குறித்தவா சரணம் ஒளி
பரித்திடும்செங்க ணெருத்திடைவரும் ஒருத்தனே சரணம்
ய நயமுறும்சாரா சரமுமாம்கிரா மயனேயுன் சரணம் சின்
மயனேநித்தியா னந்தம்அருள பயனேயுன் சரணம்
கக அண்டும்மதனை எரித்திடக்கோபம் கொண்டவா சரணம் மார்க்
கண்டனுக்காயெ மனையுதைத்தருள் கின்றவா சரணம்
கஉ தூய்யவிபூதிப் பொடியணிந்தருள் மெய்யனே சரணம் கதிர்
செய்யும்மழுவும் மானும்விளங்கும் கையனே சரணம்
கந அம்பலத்தினி லாடும்கிரா லம்பனே சரணம் தொழும்
அன்பருக்கருள் பொழிகின்றசிவ சம்புவே சரணம்

விருத்தம்.

முனி யிருவரையுநோக்கி ஈசன்
யாதுமத பேகையெனப் பணிந்திக் கூத்தி
க்ஷேத்திரத்தில் மார்கழிஆ திரைநாள் தோறும்
செய்தருள வேண்டும்கண் டோர்க்கு முத்தி
வாய்த்திடவும் வேண்டுமெனத் தொழஅவ் வாறே
வரம்அளித்தார் கணங்களொடு சுரர்கொண்டாடப்
பார்த்திருமா தவர்களையும் புல்லிஸ் தோத்ரம்
பண்ணினர் பலமுனிவர் நண்ணி னரே.

விருத்தம்.

மார்கழிமா சம்திருவா திரைதொட் டும்பின்
மார்கழிமட் டும்பொற்று மறைநீ ராடி
ஏகநா யகன்நடம்பார்த் திருந்தி ரைம்பத்
தெண்மடங்கைத் தெழுத்துரைத்தித் திகையில் கிற்போர்
ஆகமதிற் பிணியணுகார் மகப்பே றுண்டாய்
அரியபயன் பெறுவரிதைப் படிப்போர் கேட்போர்
வாருடனே மனோபீஷ்ட மெல்லாம் பெற்று
மன்னுவார் சிவனுலகில் துன்னு வாரே.

ஆக விருத்தம் (அ) கீர்த்தனை (உ) [illegible] (ச)

ஆறவது வெள்ளிஅம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளே துணை.

———(0)(0)———

ஏழாவது.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

எம்பிரான் றிருமணஞ்செய் திருமுனி வருக்கா வெள்ளி
அம்பலந் தாடல் செய்த அருமையை யுரைத்தே னிப்பால்
பின்புகுண் டோத ரன்றன் பெரும்பசிக் கன்னக் குன்றை
வெம்பிவத் தருந்தச் செய்த விதயினிச் சிலசொல் வேனே.

போசனஞ்செய்யத் தக்கபேர்களை வரச்சொல்லும்படி

பிராட்டியார் ஸ்வாமியை வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

மங்கையருக் கரசிதிரு மணபுகுந்த
மாதவர்அந் தணர்முதலா னவர்க்கும் அன்னம்
தங்கமயக் கலத்திலறு சுவையோ டுந்து
சந்தனந்தாம் பூலமணிப் பூண்பட் டாடை
அங்கவர்க்குக் கொடுத்தனுங்கால் அட்ட வன்னத்
தாயிரத்தோர் பங்கும்அழி விலையென் றட்டோர்
புங்கமிகும் தேவியிடத் துரைக்க அன்பு
பொழிகின்றாள் சாமிமுன்போய் மொழிகின் றாளே.

எமுனகல்யாணி திரிபுடை.

பல்லவி.

சாமி நீரின்னம் போசனஞ்செய்யத் தக்கபேரைவரச் சொல்லுமே சாமி

அநுபல்லவி.

நேமிதரிக்கின்ற மாமனும்தய்ப்பிரஜத்தில்வளர் பூமனும்
காமனுடனெழுந் தருளிவருவது கண்டதேசமைக் கின்றதே சாமி

சரணங்கள்.

க கணங்கொண்டமரர்கள் பொருதியேசிவ கணங்களுடன்வரக் கருதியே
ணங்கும்சுவைமிருமன்னம்சமைத்ததற் கெல்லையேதுவைக்கில்லையே சாமி
ஆயமடைப்பள்ளித்தொழிலிலேவைர் சூழ்ந்துசமைத்திடும்தொகையிலே
ஆயிரத்திலொருபங்கு கூடச்செல வாகவேயில்லை யாகவே சாமி
இமயமலை போலே அன்னமும் அதற் கிசைந்தமலைபோலே இன்னமும்
அமையும்கறிமு[illegible]பிருதியேபிடங் காறுதேன்ள வாழிதே சாமி

விருத்தம்.

இந்தவிதம் சடாதகைவந் துரைத்தி டக்கேட்
டெம்பிரான் தேவியிடத் தன்பி னலோ
சிந்தைதனி லொருவிளையா டலைச்சிந் தித்தோ
சிறந்தசிவ கணங்களிற்குண் டோத ரன்றன்
விந்தைமிகும் வலியினையன் னுலகில் யார்க்கும்
வெளிப்படையாக் காட்டுவிக்க வேண்டு மென்றே
மந்தநகை புரிந்தம்மை தனைத்தேன் னாத்தை
மாற்றுவான் வதில்மொழிந்து தேற்று வானே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

பெண்ணே யுன்னைப் போலே பெருஞ்செல்வத்தைப்
பெற்றதா ருண்டுதடா தகையே

அநுபல்லவி.

மண்ணுளும் மும்முடி வேந்தருக் குட்சிறந்த
மலயத்துவச பாண்டியன் அருமைத் தவத்தில்வந்த பெண்

சரணங்கள்.

க பூமன்னவர் சம்பத்தும் பொருந்தெண்டிக் கோர்சம்பத்தும்
நீமகிழ்ந் திடப்பெற்ற. செடியசெல் வமனைத்தும்
மாமுனி வோரந்தணர் மன்னவருடன் மற்றும்
நாமும் அறியவேண்டி நவின்றதல் லாமல் முற்றும் பெண்
உ உசிதமா கச்சமைத்த ஊணருந் திடச் செல்ல
உயர்ந்த நமதுகணங் களுக்குள் எவரும் வல்ல
பசியாலே களைபோட்டு வாயைவாயை மெல்லப்
பட்டினி யாயிருப்போ ரெவருமில் லையே நல்ல பெண்
௩ பாலாற் குறையோவில்லை பாக்யத்தால் தாழ்வோ இல்லை
பங்கஜை எட்டுப்பேரும் பணிந்துகேட் பாருன் சொல்லை
பூமலரும் உன்றன்பெரும் செல்வத்துக் கில்லை எல்லை
விரிந்துவாய்க் குக்கையுப சாரம்தே வை இல்லை பெண்

விருத்தம்.

முடிபுனைந்த திருமணச்சக் தரிவ் வாறு
மொழிந்துடுக்க நின்றகுண்டோ தரன் வயிற்றில்
வடவையனல் தனைமடுக்க நினைக்கும் போது
வத்துறுமக் கனல்மேற்கொண் டெலும் சோர்ந்து
நடைதளர்ந்து கண்களிருண் டால முண்ட
சுவினைப்போல் மயங்கிவெயர்த் தாவி தன்னை
நெடியபசி வருத்துதெனச் சாமிமுன்போய்
நின்றிட்டா னிதெனக்கே தென்றிட் டானே.

குண்டோதரன் வாரிவாரிச்சாப்பிடுதல்.

விருத்தம்.

குண்டோத ரன்சொன்ன மொழிகேட் டந்தக்
குடையெடுக்கும் பையனுக்கோர் மாரிசாய் அன்னம்
உண்டுவரும் படிபுரிவா யென்றே சாமி
உரைத்தருளப் பணிந்தம்மை அவனைக் கூட்டிக்
கொண்டுவந்து சயம்பாகர்க் குரைத்தான் அன்றோர்
குறனமடப் பள்ளியினி லிருந்து முன்னே
அன்னடயிலே யிருந்தஅன்னம் முதலாக் கைக்கொண்
டடுத்திட்டான் வாரிவாய் மடுத்திட் டானே.

உசானி சாப்பு.

பல்லவி.

வாரியுண்டானே குண்டோதரன் வாரியுண்டானே.

அநுபல்லவி.

காரியம்செய்கின்ற சேடியரிற்சிலர் கண்டுவிளக்கை நெரிக்கப்பின்னும்சில
நாரியர்கண்கள் புதைக்கச்சிலாஞ்சி நாசியிற்கைவைத்துப் பேசப்பலபல
வாரி

சரணங்கள்.

க குண்டோத ரமும்சிவந்த நேத்ரமும் பார்த்தவர்கள்வெ
குண்டோடும் படிக்கிருண்ட காத்ரமும் தெற்றிப்பல்லும்
மிண்டான குறுநுருவமும் துண்டான நெடும்புருவமும் [டும்
கொண்டாவுடை நெய்யைக்கலம்கொண்டு மொண்டாகுதி செய்யச்சுடர்மண்
குண்டாக்கினி போலேபசித்தழல் உண்டாய் நவத்வாரத்திலும்எழு
ஊழிக் கனல்போலே நாழிக்குள் ளேவாரி வாரி

உ மேலான கைலையைப்போல் அன்னமும் சொர்ணமலைகள்
போலான பருப்பும்சித்தி ரான்னமும் கறிவருக்கமும்
மாலாம்பல பக்ஷணங்களும் கோலார்மது சர்க்கரைகளும்
பாலாடைத் ததியின்வளங்களும் நாலாவிதக் காயும்பழங்களும்
காலாக்கினி ருத்திரன்போல்வெகு கோலாகல முற்றெவையும்பெரும்
குன்றை விழுங்கிக்கோர் சுண்டாங்கி போலவே வாரி

ங போரயி ரம்பயறெள் மூட்டையும் அரிசிப்பொதிபத்
தோராயி ரங்கோதுமைக் கோட்டையும் கடலையுளுந்தும்
நேரார்வெல் லக்குவையும் போரார்கள் ளற்சுமையும்
சீரார்பல சித்திஎண்ணெய்களும் ஏராளக் குடத்துள்ள நெய்கந்தும்
போராமற் கடையிலும்இவ்விதம் ஆராய்ந்து கலத்துடனேமத
யானைப் பசிக்கொரு சோளப் பொரிபோல வாரி

குண்டோதரனுண்பதுகண்டு பிராட்டியார்சுவாமியோடுகூறல்.

விருத்தம்.

ஒருவன்மீ கத்தனிலே கறடி வர்ப்பவந்த
திருஞ்சுவது போற்குண்டோ தரனிவ் வாறு
பருகும்பதி சயம்கண்டேம் பிராட்டி ஐயன்
பக்கம்வந்து நிலம்இளைத்து நிற்க ஒன்றும்
தெரிகின்போற் குண்டோத ரன்தான் உண்ட
சேஷம்உன்ன வெகுபூதம் வருவ உன்றன்
திருமனத்தின் படிநடப்பி யெனவெட் கித்துச்
சிந்தித்தாள் நயக்துரைத்து வந்தித் தானே.

மோகனம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே சந்திர சூடா அடி யாளுன்றன் சோதனைக் கிடா.

அநுபல்லவி.

கையிற்புன் னுக்குக்கன் றுக்கோ மெய்க்கும்
கள்ளனுமாகி விளக்கும் பிடிக்கும் ஐயனே

சரணங்கள்.

க குண்டோத ரனென் றொருசிறு பூதம் குன்றுகுன்றுபக்ஷ ணம்கறி சாதம்
உண்டது மல்லாமல் சம்பாரம் சேதம் ஓதரி தெல்லா முனதுவிநோதம்
ஐயனே

உ வெய்யபூதப்படைக் குள்ளேயுரத்தில் வீரரையின்னம் விடுத்தால்கரத்தில்
வைய முழுதும் எடுத்துதரத்தில் வைத்து மறைப்பர் விநாடிநேரத்தில்
ஐயனே மட்டும்

ங கேவல பூசியிவ்வன் னம்சிண்டிவிட்டுக்கேளிக்கைபார்த்தது போதுமிம்
காவலே குண் டோதர னைத்தெட்டி காலாக்னிருத்ரரு பம்சரிக் கட்டும்
ஐயனே

விருத்தம்.

வெட்கமுடன் தடாதகையீ துரைக்கும் போது
மிகப்பசித்துச் சுடக்குண்டோ தரனும் சாமி
பக்கம்வந்தெம் பிராட்டிசமைத் ததெலா முண்டும்
பசியாலா விதுடிக்கின் றதெனத் தாழ்ந்து
வெட்கமுடன் முப்புரத்தைச் சுட்ட தீயென்
வயிற்றிடையிற் பசியுருக்கொள் ளெழுந்த தோவென்
றிக்கணம்கை அண்டம்வெடி படவேகூவென்
றறைகின்றான் கைகால்சோர்ந் துறைகின் றனே.

ஆக விருத்தம் (எ) கீர்த்தனை (சு) ஆக (கச).

ஏழாவது குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளே துணை.

——(0)(0)——

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது:

அன்னக்குழியும்வைகையும் அழைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

வழுதியாக் கோலம் கொண்ட மாதேவன் குண்டோ அன்னம்
முழுமையும் புசிக்கச் செய்த முறைமையை யுரைத்தே னிப்பால்
பொழியும்வெள் ளநிரோ டுற்ற போனகம்நிறைந்த நாலு
குழியும்வை கையும் அருந்தச் செய்தது கூறு வேனே.

ஈசன் குண்டோதரனுக்கு அன்னக்குழிதந்து பசிநீக்குதல்.

விருத்தம்.

உலகீசன் தனதுமா யகியைப் பார்த்துள்
உவந்தன்ன பூரணியை நினைக்கு முன்னே

நிலஅகடு கீண்டுதயிர் பாலோ டன்னம்
நிறைந்தகுழி நாலுவரக் குடை. எடுக்கும்
தலைவனைப்பார்த் துன்பசிக்கு கென்றான் பண்டு
ஜலநிதனில் கலக்கியமத் தெனக்கை போட்டு
மலைமலையாய் உண்டைசெய்து வாய்அங் காந்து
மடுத்திட்டான் தனதுபசி விடுத்திட் டானே.

தரு— புன்னாகவராளி, சாப்பு.

௧ பன்னகபூஷணன் முன்னே பெருகிய அன்னக்குழிநாலும் உண்டான் சாமி
தன்னடியார் வினை போலேகுண்டோதரன் தன்னும்பசிக்கக் கண்டான்

௨ இச்சைப்படிக்கே எடுத்தெடுத் துண்டிடம் பெல்லாம்வயிறுகவீங்கினான்
மிச்சத்தினாலே நிலத்தில்மலைபோல் விழுந்துதன் ஞாபகம் நீங்கினான்

௩ தாரணிதன்னில் புரண்டுபுரண்டு தாகம்தாகம்என்று கிடந்தான் தன்
நீரிருக்கும்நிலை தேடியெழுந்து நெடுமூச்செறிந்துடன் நடந்தான்

௪ ஆவிநிகர்வாரை நீக்கும்மடவார்போல் அம்புயங்கள்வாட விடுத்தான் நெடு
வாவிகுளம்கிணறோடைமுதல்வாயை வைத்துப்பசையற மடுத்தான்

௫ மட்டில்லாநீரைக் குடித்துமடங்காமல் வாய்வறண்டுநா உணக்கினான் தனக்
கிஷ்டமுடையகங் காதரன்சேவடியேகதிஎன்று வணக்கினான்

௬ தாழும்குண்டோதரன் தன்பொருட்டாலே தமதுதிருமுடி மீது நிதம்
வாழும்பவானியைஅய்யன்நினைக்குமுன் வந்துபணிந்தா ளப்போது

௭ சிந்தைமகிழ்ந்து வரும்திரைமாலிகைச் செல்வியேமாநதி யுருவாய் நீ
இந்தமதுரா புரத்துக்கருகின் றெழுந்ததிவேகத்தில் வருவாய்

௮ என்றுமொழிந்த ஜகதீசன்சேவடி ஏத்திமந்தாகினி தாழ்ந்து சாமி
நின்றன் அருட்படி செய்கிறேனென்று நவின்றாள்மனத்தொன்று சூழ்ந்து

௯ அன்றுபகீரதன் தன்பொருட்டாலே அவதரிக்கச்சொன்னீர் அனையே இங்
கின்றுமொருநதி யாகவென்றுலவ் வியற்கையைப்போலேஎன்றனையே

௰ சித்தமகிழ்ந்து தரிசித்தவர்பரி சித்தவர்ஆடுவோர் காணும் பரி
சுத்தமதாகிப் பவத்தின்தொடர்ச்சி தொலைந்துகதிபெற வேணும்

சுந்தரேசர் உத்திரவின்படி வைவையாகக் கங்கைவருதல்.

விருத்தம்.

மங்கலைச்சுந் தரக்கடவுள் தன்பால் இந்த
வகையுரைத்தாங் கருள்வரத்தை வாங்கித் தாழ்ந்து
பொங்குநன்ற மண்டியகில்முதலாம் வாசம்
பொருந்தியதெண் டிரைமுழங்க அதிவே கத்தோ
டங்ககளம் தன்னிலிருந் திழிந்திப் பூவில்
அவதரித்து வருபவள்போல் கங்கை என்னும்
மங்கைமா நதியுருவம் படைத் தெழுந்து
வருகின்றாள் வைவையென்று பெருகின்றாளே.

பந்துவராளி ஆதி.

பல்லவி.

வைவை யாகவந்தாளே கடவருளால் வைவை யாகவந்தாளே

அநுபல்லவி.

வையம் மதிக்குங்கடவ் ளையன் முடியில்வாழும்
துய்ய கங்கையேகல ருய்யும் வகைஎழுந்து வைவை

சரணங்கள்

௧ பொங்கும் அலைவேலைதொ டும்கைக ளாகவிந்தி
லங்கள் நகையாகவந் தாங்க துரைகொடுகெ
ருங்குடை இடையாக்க ருங்குழல் அறலாக
ஒண்கயல் கண்ணாகஒர் மங்கை வருதல்போலும்
புரிமனை மிகும்அகில் ஆர்தனத்தொடு மாவகைகினை ஒலி ஆர்ந்திடப்பெரு
வரைகளிலரைபட வாய்கதெடுத்தசி லருதள இருகுடிபேர்ந்திடப்பொழில்
புக்குபிளைக்கலை மைக்கனிநெருக்கலை மிக்கவிசைக்கொடு நெக்கிஇழுத்தயல்
குக்கிஇனக்குப றழ்க்கனுடைக்கரு மந்கடம்மொய்க்குமரக்கணமொக்கவே
மதிபடஅடியொடு முதிபடவிடுகனை உறுசிலைஅதனெனும் எதிகவனவைகொடு

வைவை

௨ பார மலையைஉதைத் தார. மடுச்செய்துவை
தூர மண்ணினைவிசித் தூரு வினக்பிடுங்கி
வேரை மோலாக்கரை யாம் அதிலேகட்டிய
பாரை முறிநுழைக் அரு மலைகளோடு
பாசிலைவிளைவொடுமனி தாங்கியுந்தரி முதிபடஅதிலிசை யோங்கியும்படர்
தருவரைமுகபடம் வேய்ந்துமங்கட கரிவருதலிகர் போந்தனைநருள்
பத்தர் நமக்கருள் வித்தகசித்தனம் நிச்சடை உறைசெறி ரத்தமணித்தலை
வைத்துசெரித்தயர்வுறபதந்தொகை முத்திவுமெய்த்துபிலத்தினைகற்றலி
சரவமும்எனஅதி விரைவொடுவருநதி கரைபுரண்டு இருகரையிறவுமொரு

வைவை

௩ மண்ணில் படர்தலாலும் விண்ணில் அடர்தலாலும்
வெண்ணெய் தவிரும்பாலும் கண்ணி அணைதலாலும்
வண்ண வராகமுமபர் எண்ணும் திரிவிக்ரமமும்
கண்ணை ருகவும்நரி பன்னவ தாரம்போலும்
மதகரிபரித்தி சேர்ந்துமேகரு வதுதடிசையுள வேந்தர்பாலுடா
வலிகொடுபேதிசெய்து போதுமாயல வழுதியுதிர்பெறும் ஆர்ந்ததாதரி
அம்பலிலும்பினி கிம்பமொடும்பெரு வெம்புலி பண்புயில் அம்பிஉறும்கய
லும்குல வம்திறல் சம்பிரமிகும்தமிழ் அம்பதி என்பவர் தம்பரட்டயின்புறம்
சூழ்கலி வருவதெனபரவு நிரவியமதிருப துடனும்அதன் பெருகி மகிமைதர

வைவை

வைகைநீரைஉண்டு குண்டோதரன்தாகந்தணிந்துக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

வையைநதி இவ்வாறு பெருகிக் கல்லார்
வன்கவிபோற் கலங்கிப்பல் லாண்ற கேள்வித்
தூய்யஅருங் கவிபோலத் தெளிந்தாங் குள்ள
துறைதோறும் போய்ப்பரந்து நிரம்பி யிந்த
வையகத்தெல் லோர்களும்வியந் தாடி மிக்க
மாபலனைப் பெறுகவந்த மகிமை யைப்பார்த்
தையன்அருள் கொண்டுகுண்டோ தரன்சந் தோஷம்
ஆற்றினன் பெருந்தாகம் மாற்றி னனே.

புன்னாகவராளி ஆனந்தக்களிப்பு

பல்லவி.

வேகவதிநீரை உண்டான்

அநுபல்லவி.

பெரும் தாகமதைக்குண்டோ தரன்தணிக்கின்றான் வேகவதி

சரணங்கள்.

க அகலும்பேராற்றிடை அடுத்து இருந்
தாற்றலுடனேகுறுங் கையிரண்டும் எடுத்துப்
பகவான்செயலைநெஞ்சில் தொடுத்து இரு
பக்கமுங்கரையேற நீட்டியே தடுத்து வேகவதி

உ அலைமோதிக்கொண்டோலி பிறந்து பல
ஆனைக்கொம்பகில்அரு கிதியுடன் நிறைந்து
மலைபோலெகிமிர்க்தெதிர் சிறந்துவெள்ளம்
வரககண்டுதனதும தகுவாயைத் திறந்து வேகவதி

ங விடையவன் திருமணம் காண வந்த
வேதியர்முனிவர்க்கும் அதிசயம் தோணக்
கடலுண்ணும்கருமேகம் நாணத் தன்னை
காய்ந்தவிடாயும் மறைந்தோட்டம் பூண வேகவதி

குண்டோதரன் சுவாமியைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

சந்ததமும் வையையென்று பெருகும் கங்கா
ஜலம்அருந்திப் பெருந்தாகம் தணிந்த போதே
சிந்தைமொழி தெளிந்தறிவு தோன்றிஅன்பு
சிறந்துவந்தா னந்தவா ரிதியில் தோய்ந்து
விந்தைதரும் உன்னதமாம் உதரத் தோடு
விளங்கியகுண் டோதரன்அன் புருவாய் நிற்கும்
சுந்தரநா யகன்திருத்தாள் முடிமேல் கொண்டு
சூடினன் துத்தியம்செய் தாடி னனே.

மாஞ்சி சாப்பு.

பல்லவி.

உன்றன்பாதமேசரணம் சாமிசோம சுந்தரேசனேசரணம்

அநுபல்லவி. டர்கள்

உச்சரனடிமுடியைக் கந்தமலரயன்னவ் குந்தனிந்திரனோடமைந்திடும்வின்னு
ன்னுக் கூடல்அண்ணல் அந்திவண்ணு அந்திவண்ணுஅருள்செற்றிக்கண்ணு
உன்றன்

சரணங்கள்

க பருவதராஜகுமாரிமகிழும் பராபரனேகயிலை வாசா
சருவலோகங்கட்கும்மூலப்பொருளாய்நின்ற சாம்ராஜ்ய உல்லாசா
ஜீவித்திஅந்தகா சுரனைமார்பைப்பிளக்கும் குலதரம ஹேசா
கர்வமிகுமுப்புரத்தெவ்வர்தமைஅடக்கிஎவ்வுலகும்ரக்ஷிக்கும்திவ்யஹாசா
ஜகதீசா பாபநாசா பாண்டியராஜா பாண்டியராஜகுமாரிதன்நேசா உன்றன்

உ இகலும்மன்மதனுடல் இலவம்பஞ்சுப்போல்கண்ணால் எரித்திடும்அகங்கார
மிகவும்பெருகும்நதி மதிகொன்றைவிளங்கிய வேணிவளர்செம் பீரா
சகலபுவனத்திற்கும் தாரகப்பிரமமாய்த் தழைத்திலகிய தீரா [ல்சேரா
புகலும்எனதுபாப மகலும்படிக்குச்செய்த புனிதாஉனக்கொருவர்சகமதி
சர்ப்பபூஷா அலங்காரா அருளதீரா அருள்தீரா தனிக்கும்உதாரா உன்றன்

ங அகிலமுடையநயனாவிந்தமதனால் அர்ச்சிக்கப்படும் யோகா
சராசரப்பிரபஞ்சத்துக்கஷ்டமூர்த்தியாய்நின்று தாங்கிவரும்வை போகா
நாராயணருக்கு வரந்தைக்கொடுத்தவரை ரக்ஷித்தருளும் ஏகா
பிரகாசமூன்றுமுமதிகிலவெனப்பூதி பிறங்கிவிளங்கஎழில்பாலியதேகா
விடைவாகா பேரனேகா நாரிபாகா நாரிபாகாஆண்டெப்போதும்நீகா உன்ற

ச வையைநதிக்கரையில் இந்திரவிமானத்தில் வசிக்கும்வேத வேதா
ஞானகவனம்பண்ணும் அடியார்தமக்கிரங்கி ஐசுவரியம்தரும் நீதா
மெய்யாமகசாலையில்தீக்ஷாபந்தினிகட்குவிபவம்கொடுக்கும்போதா [பாதா
தூய்யசரணங்களை உய்யப்பணிந்தவர்க்கு பொய்யிலினியமோக்ஷத்தையருள்
நடல்நாதா வெகுவிநோதா லோகமாதா லோகமாதாமீனாக்ஷிசமேதா உன்ற

விருத்தம்.

குண்டோதரன்துதிகேட்டகத்தில் இன்பம்
கொண்டுபலகணங்களுக்கும்தலைமைநல்கிக்
கண்டைவிழியுடன்சிங்காசனத்தில்பூமி
காத்திருந்தான்இவ்விரண்டாடலும்ஆராய்ந்து
விண்டுரைப்போர்கேட்பவர்கள்பரிதாகத்தால்
மெலியாமல்சகலபாக்கியமும்பெற்றிம்
மண்டலத்தில்வாழ்ந்துபின்னர்கதியைப்பெற்று
மன்னுவார்சிவனுலகில்துன்னுவாரே.

ஆக விருத்தம் ௬ கீர்த்தனை ௩ தரு க ஆக ௰.

எட்டாவது அன்னக்குழியும்வையையும் அழைத்தபடலம் முற்றும்.

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது,

எழுகடலழைத்தபடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

செழியனாய்ப் புவியை ஆளும் செகதீசன் குமட்கா ஞன்னைக்
குழியும்வை யையும்அழைத்துக் கொடுத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
விழைவுறும் செம்பொன் மாலை வேலைபுக்கிட வேண்டி
எழுகட லையும்அழைத்த இனியது விளம்பு வேனே.

காஞ்சனமாலைக்கு கௌதமமுனிசமுத்திரஸ்நானமகிமையைகூறல்

விருத்தம்.

வேதம்அறி யாதசயஞ் சோதி தானே
மீனவன்என் றுறுநாளில் ஒருநாட் போந்த
மாதவரில்கௌதமமா முனிவன் தன்பால்
வந்திடக்காஞ் சனமாலை மகிழ்ந்து தாழ்ந்து
மேதகும்ஆ சனத்திருத்திச் சனனம் போக்கும்
மெய்த்தவம்நன் றருள்கவென விளம்ப அன்போ
டோதரிய அம்முனிவர் முகம லர்ந்தே
உரைக்கின்றார் வியாமதா வரைக்கின் றாரே.

அசாவேரி சாப்பு.

பல்லவி.

செய்யபொன்மாலையே கேளாய் உனக்குத் தெரியாதில்லையானாலும் கேளாய்

அநுபல்லவி.

செய்யதடாதகைக் கன்னை ஆனாயே தேவேசனைமருகன் ஆகப்பெற்றாயே [யே
துய்யமலையத்து வசன்றுணைவியே சொல்லும்விரதம்மூன்று விதமாம்கேட்பா

சரணங்கள்.

க மானதம் தானம் தருமம் சினத்தல் வாய்மைஇரக்கம் பொறிஐத் தவிர்த்தல்
மோனமுறக்கட வுளைத்தியானித்தல் முதலைந்தும் விதமா யுணர்த்தல்
செய்ய.

உ வாசிகம் பஞ்சாக்ஷரஜபமிட்டல் மாதருமங்க ளெடுத்தோதிக் காட்டல்
பேசும் சதருத்ர ஸ்தோத்ரம்பாராட்டல் பின்னுமிதுபோ லனேகமாகாட்டல்
செய்ய

௩ காயிகம்ஈசன் அருச்சனை ஆற்றல் கங்கைமுதலாடல் புலம்வாய்ந்தல்
ஆயவே கோயிற் பணிசிறை வேற்றல் அல்லாமலின்னம் அனந்தமாநோற்றல்
செய்ய [உத்துங்கம்

௪ செப்பிய மூன்றுக்குள் காயிகங்கள் சிரேஷ்டம் அதில்தீர்த்த யாத்திரை
அப்பெரும் தீர்த்தம் தனித்தனிச் சங்கம் ஆனதினால்கடல் ஆடலே அங்கம்
செய்ய

ஈசன்காஞ்சனமாலைக்காகஎழுகடலையும்வரவழைத்தல்.

விருத்தம்.

மாவிரத நெறிமுனிவர் சொலக்கேட் டப்பொன்
மாலைகடல் ஆடலைத்தன் மகட்கோ தக்கேட்
டாவலுடன் சுந்தரநா யகன்பக் கம்சென்
றனைக்குழிஆ டன்குறட்கா அழைத்தோய் என்தாய்
தாவுகட லாடவிரும் பினள்என் றோதச்
சலதிஒன் றென்றே ழையுமீழ்த் திசையி ருந்தோர்
வாவியின்கண் ணழைப்போம்என் றெண்ணு முன்னே
வாரிதிஏ ழும்சேர்க்க வரக்கண் டாரே.

காதகாமகிரியை, ஆதி.

பல்லவி.

வருகுதே ஜலதி வண்ணமேழாகப் பெருகுதே ஜலதி

அநுபல்லவி.

வருநிறவிசைஒலி பரவிடமதுரைத் திருநகர்தனிலுள அலைவருங்காணை வரு

சரணங்கள்.

க	அண்டமதிபோலவளை	வண்டசந் தினைக்கள்வாய்	
	விண்டிடப் பசுந்தரை	மண்டிடயே ததும்ப	
	தண்டரளமணியைக்	கொண்டெறியும்அலைகள்	
	அண்டநெடுமுகடு	கண்டிட வெழும்ப	வருகு
உ	மாணும் கார்குளிர்க்கி	பூணை யுகமுடிவில்	
	பேணும்வே தன்அமைப்புக்	கோணுமா றெனவே	
	தோணும் பொறிஅரவம்	[illegible] யகன்நிரு	
	ஆணையால் அவனி	[illegible]வந் தருபோல்	வருகு
௩	தேவர்கோ னுக்கும்வசு	[illegible]க்கும்பிர[illegible]	
	தேவனுக் குமேஅரி	தேவன தரு[illegible]	
	ஆவலு டன்பெரும்சு	[illegible]கரும்துள்ளித்	
	தாவியே குதித்திட	வாவியில் இருக்க[illegible]	வருகு

விருத்தம்.

என்னரிய கடலேழும் வளை [illegible]
எழும்[illegible] மதுரையோடே கலந்து [illegible]
விண்ணவரும் முனிவர்களும் ஜயவென் றேத்த
வெள்ளிஅம்[illegible] மணி[illegible] மாலி[illegible]
அன்னைபோ [illegible]ண்[illegible] பெருந்தி டக்கண்
டனைவர்களும் ஆச்சரியங் கொண்டா [illegible]
கன்னிஉமைப் பவர்கேட்[illegible] போக யோகும்
நாடொர் சிவனுலகைக் [illegible] வாரே.

ஒன்பதாவது எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று

௨

பத்தாவது,

மலயத்துவசனையழைந்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அங்கடலேழுமீசன்அழைத்தவா றுரைத்தேனிப்பால்
திங்கள்வங்கிஷத்துதித்ததென்னர்கோன்றுறக்கம்விட்டு
மங்கைகாஞ்சனையோடும்றவாரிதிஆடிக்கூடல்
சங்கரன்உருவைப்பெற்ற சரித்திரம்இஃதுச்சொல்வேனே.

காஞ்சனமாலை கணவனும்மைந்தனுமில்லாமையால் வருந்தல்.

விருத்தம்.

சந்தரபாண் டியன்தடா தகைப்பி ராட்டித்
துணைவியுடன் வரும்பெருநீர்க் கடல் மருங்கோர்
சந்தனம்பா டலம்வகுளம் முதல் தருக்கள்
தழைத்திடுங் தனத்திடைப்பற் பலவா யுள்ள
கந்தமலர் கொய்திளைஞர் சேடி மாதர்
காட்டஇரண் டறவொன்றாய் மருவி யங்கு
விந்தயுடன் முகர்ந்துபொற்சி காத னத்தின்
மீதில்இருந் திலங்கினார் அப் போது தானே.

இபதை—மோகனம், சாப்பு.

௧ சாமிதடாதகைதன்முகநோக்கியுன் தனம்பொருட்டாலெங்கும்பேராய் இந்த
மாமதுராபுரம் தன்னில்ஏழுகடல் வந்துதிக்கின்றதைப் பாராய்.

௨. ஆகையினாலுன்றன் அன்னையைவாரிதி ஆடும்படிக்கழை என்றார் அதைப்
பாகுமொழியா ளவர்துதனதன்னை பக்கத்தில்வந்துபு கன்றாள்

௩ வாரிதிவந்த வகையைத்தனது மகள்வந்துரைத்திடக் கண்டாள் மனம்
பூரித்துத்தேவாமுதத்தைப்புசித்தது போலேபொன்மாலையுட் கொண்டாள்

௪ கொண்டபின்தாயைத்த டாதகைவாரி குதிக்கும்குளக்கரை மீது வந்
தண்டையில்சூழும் மறையோருடன்கடல் ஆடவிடுத்தாளப் போது

௫ வேதியர்தங்களைக் காஞ்சனைநோக்கி விரதநெறிஎனக் கேட்க அங்
கோதப்பெருங்கடல் ஆடும்விதிதெளிந் தோதவேணும்எனக்கேட்க

௬ கற்பில்மிகுந்தபொன் மாலையேநாயகன் கையைப்பிடித்தாட வேணும் பின்
பபபடிக்கில்லாமல்போனால்சுதன்கைதொட் டாடவும்செய்யலாம் காணும்
தோன்றலுமில்லாதவராவின்கன்றின்வால்தொட்டாடவேண்டுதலாமே இந்த
மூன்றில்ஒன்றங்கை பிடித்துநீராடுதல் முக்கியம்என்றேறிடத் தாமே

௭ கற்றோர்விதிமுறை ஆய்ந்துமொழிந்திடக் கண்டபின்காஞ்சனமாலை கொண்ட
பர்த்தாவுமைந்தனுமில்லாப்பெருங்கொடும் பாவிஎனக்கினிமேலே [பெற்ற

௯ தேனுவிலகன்றின்வாலல்லாமல்வேறு செயலேதெனக்கண்ணீர் துளிக்கப்
மீனவிழியாளுடன்சொல்லித்துக்கித்து யிக்கமனதுதந் தளிக்க [தின்ற

௰ புண்டரீகன்மால் பதம்வேண்டினோர்க்கருள் புண்ணியனுக்குயிர்த்துணையாய்

கெண்டைவிழிதன தன்னைமனக்குறை கேட்டெழுந்தனத்துக் கிணையாள்

௧௧ வந்துகணவனைத் தாழ்ந்துதன்அம்மை மனக்குறையோதிட ஓர்ந்து தெரிந்
தந்தமொழிக்குள் மகிழ்ந்துபெருந்தகை ஆண்தகையோடன்பு கூர்ந்து

௧௨ வாசவனோடே சரியாயிருக்கும் மலயத்துவசனென்னும் மன்னன் தனைக்
காசினிதன்னில் வருகஉளத்தில் கருதினான்சுந்தரத் தென்னன்

மலய துவசன் வானுலகத்திலிருந்துவருதல்.

விருத்தம்.

அன்னைவெனும் சுந்தரபாண் டியனிவ் வண்ணம்
அன்புநிறைந் தவர்அகத்தில் நினைக்கு முன்னே
விண்ணகத்தில் இந்திரனோ டொருங் கிருந்து
விளங்குசிங்கா தனம்நீங்கி விமான மேறி
மண்ணகத்தில் எழுகடல்வந் துதிக்கும் வாவி
மருங்கிலவரும் போதுகண்டே றடைந்து பெற்ற
பெண்ணரசி யாம்பெறும்பே றெனத்தேர்ந் தன்பு
பேணினன பாண்டியர்கோன் தோணி னனே.

சாவேரி சாப்பு.

பல்லவி.

மலயத்துவசன்வரக் கண்டாள் சொர்ண மாலைமனக்குறை விண்டாள்

அநுபல்லவி.

மலையைச்சிறகரிந்த வாசவன்உலகத்தில்
நிலைபெற்றெழுந்துவந்து நேம்விமான த்தில் மலயத்

சரணங்கள்.

௧ சாயிதனதுசெங்கோல் பூணக் கண்டு தான்தொழுவதற்குத் தோணா
மாமனெனுமுறையோர்ந் தங்கை அமைத்துக்காண
மருகனுடன்மகளும் எதிர்ந்தாதரவு பேண மலயத்

௨ அதிர்ந்தைந்துபேரியு முழக்கச் சேனை ஆரவாரத்துடன் விளங்க
எதிர்ந்திடும்மகள் தன்னைத் தழுவித்தழுவித்துக்க
இமவானைப்போலெக்காலும் குறையாமகிழ்ச்சிபொங்க மலயத்

௩ தான்செய்ததவக்குறை நீங்கப் பெற்றதன்குலக்கொடிவளர்ந்தோங்க
காஞ்சனைமனக்குறை கதிர்முண்டனிபோல்வாங்க
வாஞ்சையுடன்பணிந்து வளரும்ஆனந்தம்தேங்க மலயத்

விருத்தம்.

வந்தமல யத்துவசபாண் டியனைப் பார்த்து
மனைவியுடன் ஏழுகடலா டுகவீ றென்று
சுந்தரபாண் டியன்சொலக்காஞ் சனைசெங் கையில்
சோதிவிளங் கியபவித்தி ரம்பூண்டன்போ
டக்கணர்கள் சூழ்ந்திடச்சங் கற்பம் சொல்லி
ஆதிசிவ நாமஎழுத் தைந்தும் ஓதி

சிந்தைதனில் உவகைபொங்கப் புகழ்ந்தக் காலும்
தேடினர் எழுகடல்நீ ராடி னாரே.

மலயத்துவான் சிவசரூபம்பெற்று சிவலோகம்செல்லுதல்.

விருத்தம்.

அம்புதிஇவ் வகையாடிக் கரையே றும்போ
தானுருவத் தொடுநீலக் கழுத்தும் ஓர்நால்
அம்புயமும் நுதற்கணும்முன் னாகக் கண்டோர்
அதிசயிக்கச் சிவபுரத்தில் இருக்கப் போதே
அம்பரமீ தினிலிருந்து வழுக்கி வீழ்ந்த
ஆதவன்போல் விமானமொன்று வரக்கண் டாக்கே
தெம்பதியோ டேமலயத் துவச பாண்டியன்
தேறினன் மகிழ்ந்ததன்மேல் ஏறி னானே.

மத்தியமாவதி ஆதி.

பல்லவி.

பாண்டியன்ஏ றினனே மலயத்துவச பாண்டியனே றினனே

அநுபல்லவி.

ஆண்டவன் அருளாலே அமைந்தவிமான மீதே
பூண்டகற்புவிளங்கும் பொற்மாலையோடப்போதே பாண்

சரணங்கள்.

க தேவர்மழை துளிர்த்தத் தேவர்மலர்பொ ழிக்க
வானிலெழுந் தாவி மந்திரம்போலெ விக்கப் பாண்
உ விண்ணோர்துந்துபிமண்ணில் விழுந்து வேளனன்றெண்ணிப்
பன்னுவதுபோலோசை பரந்துவானத்தில் மன்னப் பாண்
ங துங்கமுனிவரோர்த்தச் சுரர்கள்துத்தியம் சொல்ல
திங்கள்வேணியிருக்கும் சிவனுலகத்தில் செல்லப் பாண்

கழிநெடில் விருத்தம்.

பாண்டியன் விமானத் திருந்துதன் னுருவம் பண்டிபெற் றாசபூண் டவர்பின்
பரிந்துதன் வடிவம் தருமரு மகனும் பக்கமே விபதடா தகையும்
ஆண்டவன் கோயிற் புறத்திருந் திடப்பார்த் ததிசயித் தவர்களெல்லாம் பயந்த
அன்னையே மகளா யப்பனே மருகன் ஆகவெந் தோற்றதோ வென்று
பூண்டகற் றகலான் போலவே ஐயன் பொன்னடி விடாதுள்ளத் துணர்ந்து
பொன்முடி விமானம் தலையடிக் கடிகண் பெருகிட அஞ்சலித் தெழுந்து
நீண்டமே லேழு லோகமும் கடந்து நெடியவன் உலகமும் கடந்து
நீலகந் தரனார் உமையுடன் விளங்கும் நெடுஞ்சிவ லோகம்மன் னினனே.

தடாதகைப்பிராட்டியார் தம் தாயகனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

சிவலோகம் தனில்மலயத் துவச பாண்டியன்
சிறந்திடத்த டாதகைநா யகன்பாற் சென்று

தவமுணர்ந்து தனையீன்றோர்க் காதி வேதத்
தனிப்பொருளின் வடிவளித்த மகிமை யைப்பார்த்
துவகைவாய்க் கடங்காமல் வெளிப்ப டும்வா
றெண்குமுத மலர்விருந் தொழுதேத் திச்செஞ்
செவிஇரண்டி னிலும்நிறைப்ப தெனவே சொல்லித்
திகழத்துவாள் துதித்துநின்று நிகழ்த்து வாளே.

திபதை— சௌராஷ்டிரம்; ஆதி.

க தினதயாபரனே சரணம் சத்திய ஞானரூபாத்மகனே சரணம்
உ லோகசம்ரக்ஷகனே சரணம் மாம் பாகிமுத்திபுரேசா சரணம்
ங மறையின்முடியிலுன்றன்சரணம் சிவப் புரமடிக்கின்றவனே சரணம்
ச ஞானிதோறும்வசிப்போய் சரணம் தொழில்மூவகையும்புரிவோய் சர
ரு அரிதேடியபாதனே சரணம் விதிக்கரியமுடியுள்ளோனே சரணம்
சு திரிபுரம்எரித்தோனே சரணம் இந்திராதிசுரர்களதொழ அருள்வோய்
எ தக்கன்மகம்அழித்தோய்சரணம் என்தன்சொற்குக்கருணைசெய்வோய்
அ பரமாத்மசரூபனே சரணம் லோகம்ஒருமூன்றாக்கும்நாதனே சரணம்
கூ மன்மதனை எரித்தோய் சரணம் அடியார்தன்வசமானவனே சரணம்
ய அர்த்தமதிஅணிவோய் சரணம் விபூதிருத்திராக்ஷம்தரிப்போய்சரண
கக பன்னகபூஷணனே சரணம் அரிதன்னால்அர்ச்சிக்கின்றவா சரணம்
கஉ சர்மாம்பரதரனே சரணம் பாதிஅம்மேனிசமுத்தவா சரணம்

விருத்தம்.

அன்னை இவ்வா றேத்திடவெந் தாய் வேண்டல் ஒன்றுக்
காழிஏழும் கணவனையும் அழைத்தா டச்செய்
துன்னுருவும் மேல்நாடும் அளித்தாய் தென்னர்
ஒண்குலமி றந்ததுபார்த் துலகாளும் போல்
இன்னிலைமைக் கினிஇடையூ றேதெ னத்தாழ்ந்
தியம்பஅஃ தறிந்தையன் மகிழ்ந்தா ளித்தைச்
சொன்னவர்கேட் பவர்களிக பரமும் பெற்றுத்
துலங்குவார் எக்காலும் விளங்கு வாரே.

ஆக விருத்தம் எ கழிநெடில் க கீர்த்தனை உ தரு உ ஆக கஉ.

பத்தாவது மலயத்துவசனை அழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதினோராவது

உக்கிரபாண்டியதேவர்திருஅவதாரப்படலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

கருங்கண்டன் அருளால் தென்னன் காஞ்சன மாலையோடும்
பெருங்கட லாடிப் பெற்ற பேறுமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
திரும்பஅம் மன்னன் பெற்ற திருமக ளிடத்தில் கந்தன்
அரும்புதல் வனுமா வந்த அருமையை விளம்பு வேனே.

உக்கிரகுமாரர் அவதாரம்செய்யசுந்தரேசர் திருவுளம்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

நன்னிலத்தைச் சுந்தரபாண் டியன் அனேகம்
நாள்மனுநூல் நெறிகொண்டுசெங்கோல் ஏந்தி யேதன்
பொன்னடிநீ ழலைப்போலே யாவ ருக்கும்
புதுமதிவெண் குடைநிழலைச் செய்தி யங்கும்
மன்னுயிரும் தானெனக் கருணை கூர்ந்து
வளம்பெறவே இறைமாட்சி புரியும் நாளில்
பின்னுமொரு விளையாடல் செய்ய எண்ணம்
பெற்றிட்டான் அவ்வகைந டத்திட் டானே.

திபதை—சௌராஷ்டிரம். ஆதி.

க பன்னகபூஷணனே சுந்தர பாண்டியனாகஎந் நாளும் உயர்
தென்னவர்குலம் வளரச்செய்திடும்திருவிளையாடல் கேளும்

உ மாலயன்மக வான்மறைமுதல் வருந்தியும்காண அரிய தன்னைக்
கோளும்அன்பருக் கெளிதிலேகாணக் கூடும்என்பது தெரிய

ந பாண்டியனுக்கும்காஞ்சனைக்கும்தன் பத்தினியைப்பெண் ஆகத் தந்து
மீண்டும்தானுமே மருமகனாகிமேதினிக்கர சாக

ச விதிமுறைப்படி நடத்திடும்முடி வேந்தருக்குள்மேன் மேலும் துய்ய
மதிகுலம்பெரி தாகஉலகில் மகிமைபெற்றது போலும்

ரு இனியும்பின்வரும் குறையைநீக்கிட எண்ணியேஅருள் கொண்டு மாலை
தனைவென்றவன்செய் யும்விசித்திரம் தனைமொழிவதார் கண்டு

சு இந்திரஜாலம் காட்டுவானென வேதனக்குநே ராக வளர்
பைந்தமிழ்உரைக் கும்சரவண பவனையேபிள்ளை யாக

எ இவ்வுலகத்தைப் பயந்தளம்மகிழ்ந் திடும்தடாதகை மாது அவள்
தன்வயிற்றில்வந் தவதரித்திடத் தான்நினைந்தான்அப் போது

தடாதகைப்பிராட்டியார் ஷண்முகதேவனைக்கருப்பம்தரித்தல்.

விருத்தம்.

திருஉளத்தில் சுந்தரபாண் டியன்இவ் வாறு
சிந்திக்கச் சண்முகன்அவ் வண்ண மாகக்
கருவில்வரு முன்தடா தகையைச் சூழ்ந்து
காத்திருக்கும் சேடியர்உன் அழகுக் கேற்ப
வருகருப்பக் குறிதழைக்கும் திங்கள் தோறும்
மங்கலமும் காணஎங்கட் காசை என்று
அருமையுடன் பணிந்துரைக்க மகிழ்ந் ததைக்கேட்
டன்புற்றுள் கருப்பவடிவம்பெற் றனே

கல்யாணிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனாள் தடாதகைதிவ்யம் ஆனாள் அற்புதம் ஆனாள்

அநுபல்லவி.

மேனாள் அசுரகுல காலன்என்றமைந்ததேவ
சேனாபதி யானஷண்முக தேவனான மாவலனைக் கெர்ப்பம் ஆனாள்

சரணங்கள்.

க கருமணித்தா பிவிளங்கும் செம்பொன்மலை என்னவே
திருஅமுதம் பெய்திலங்கும் செப்பினைப்போல்மின்னவே
வற்முலைச மந்திடையும் வந்துவெளி துன்னவே
நிர்மலனைச் சிறைசெய்துகல்வி தேறும்வாது கூறுவோனைக் கெர்ப்பம்ஆ

உ பூவில்இனி யதம்திங்கள் தோறும்உண்ணத் தேடவே
சோர்அமு தும்பன்னகர் திருஅமுதும் கூடவே
மேவியக வொனிகொளார்ந் நீக்கதிர்கொண் டாடவே
தன்னய சுமேல்மனம் நாடவேடர் தேடுவோனைக் கெர்ப்பம்ஆனாள்

ந வேதபண்டி தமுனிவர் வந்திவிமை கூறவே
ஓதுமன்ன ரும்நகருள் ளோரும்களிப் பேறவே
மாதருமத் தாலேகன்னி நாடெவைக்கும் மீறவே
சோதிபெருகிய வடிவேலனைத் தோகைவாகன் ஆகுவோனைக் கெர்ப்பம் ஆனாள்

ஷண்முகதேவர் உக்கிரகுமாரனாக அவதரித்தல்.

விருத்தம்.

கூறும்ஆ வத்தைஅமு தாஅருந்தும்
குன்றுவில்லி அருளால்இவ் வாறு பூமேல்
தேறுதவம் புரிமலயத் துவச பாண்டியன்
செல்வி தடாதகைதிருஉ தரத்தில் நின்றும்
பேறுபெறுங் காலபெற்ற சேய்போல் கண்ணீர்
பிலிற்றுஇளம் செங்கதிர்போல் காந்தி வீச
ஆறுமுக ஸ்வாமிஒரு முகரு பம்கொண்
டெடுத்திட்டான் அவதாரம் எடுத்திட் டானே.

தோடி, சாப்பு.

பல்லவி.

ஷண்முக னேஉக்கிர வர்மனாகஅவ தரித்துவந் ததைப்பாரும்

அநுபல்லவி.

கண்மூன்று டையகருணை நிதி அருளாலே
தண்மதிக் குலமன்னன் பெண்வயிற் றிலேஆதி ஷண்

சரணங்கள்.

க மார்கழிநம்பியார்உள்ளத்தைப்போல்கெடு வானம்பிரகாசத்தைஅடுக்கஜக
திசனுக்குற்றதி ருவாதிரைநாளில் இந்துவாரம்சுபம் தொடுக்கப்
பூசார்மெய்க்கும் சுபதினத்திலபுகழ் பூணும்சாம்பிராச்சியத்தைக்கொடுக்க
தேசவகும்லக்னமேன்திரத்திலேதேவ தேசிகன்தயதொனிவிடுக்க ஆதிஷண்

உ மாமறைநாலும் முழங்கஅமரர்பூ மாரிசொரிந்துகொண் டாட மறும்
தேமலர்க்கொம்புபோல் எட்டுத்திசையிலும் தெய்வப்பெண்கள்நட்டம் ஆடப்
பூமகளும்நா மகளும்மனமிகப் பூரித்துச்சோபனம் பாட அரி
தாமெனும்துந்துபி ஐந்தும்ஒலிப்ப நவனிஉள்ளோர்களிக் கூட ஆதிஷன்

௩ அந்தணர்சிந்தை மகிழ்ச்சிபெருகச்சி வாகமநூல்மொழிந்தொலிக்க திவ்ய
மந்திரயாகம் புரிந்தெழும்செந்தி வலங்கொண்டெழுந்து ஜொலிக்கத்
தந்திகள்எட்டுடன் சேடனும்தம்பொறை தன்னை இழந்துகெக் களிக்க வாழும்
இந்திரன்மேரு சமுத்திராசுன் இவர்கட்கிடதுதோள் சலிக்க ஆதிஷன்

விருத்தம்.

மைந்தன்இவ்வா றுதித்திடப்பார்த் தெம்பி ராட்டி
மலர்க்கரம்கொண் டணைத்துமுகம் நயந்தன் காந்தன்
செந்தளிர்க்கைக் கொடுத்துவந்து வாங்கிப் பாலை
திமிர்ந்தொழுகும் கொங்கையைச்செவ் வாயில் வைத்துக்
கந்தமிகும் குமுதமிசை வெண்ணி லாத்தன்
கதிர்பரப்பு வதெனஅளித் திருந்தாள் இப்பால்
அந்தரத்தோ ரும்புவிமன் னவரும் மேற்கொண்
டாடினார் மதுரைவந்து கூடி னாரே.

மத்தியமாவதி ஆதி
பல்லவி.

வந்தார்வந்தார் ஆலவாயில் வந்தார்வந்தார்

அநுபல்லவி.

வந்தார்மலயத்துவசன் மகள்வயிற்றிலேநாடிக்
கந்தன்அவதரித்த காக்ஷிதனைக்கொண் டாடி வந்தார்

சரணங்கள்.

க ஓதும்மால்அயன் இந்திரன் உம்பர்முனிவர் தங்கள்
மாதரிகளுடன் வானகத்தில் விளங்க வந்தார்
உ சோழன்சேரன் முதல் சொல்லும்மன்னவர் திரண்டு
குழும்இரதகஜ துரகபதாதி கொண்டு வந்தார்
௩ திரைகடல்ஒருநாலு திசையும்பரந்து பொங்கி
வருவதுபோலவே மாநகரை நெருங்கி வந்தார்

விருத்தம்.

தேவர்முனி வோர்கள்மன் னவர்கள் எல்லாம்
திருமதுரா புரந்தனில்இவ் வாறு வந்தே
ஆவலுடன் சுந்தரபாண் டியனைச் சந்தித்
தனைவர்களும் முறைமையினால் பணிந்து வாழ்த்தி
நாவில்அமு தொழுகிடமங் கலச்சொல் ஆற்றி
நற்கருணை பூண்டதடா தகைப்பி ராட்டி
சேவடியில் தொழுதுதம திருக்கை நோக்கிச்
செல்லும்போ தவரவர்கள் சொல்லு வாரே.

திபதை— புன்னாகவராளி, ஆதி.

க வழுதியர்கோ னிடத்திற்குகன் வந்துதித்தான் என்பார்
பழுதறும்காஞ் சனைசெய்த பாக்யமிதே என்பார்
உ அனங்கனும்கண் டாசைப்படும் அழகில்மிக்கோன் என்பார்
கனங்கொண்டெழு வையகமும் காக்கவல்லோன் என்பார்
௩ மானிடர்கள் செய்தபெரு மாதவமோ என்பார்
வானவர்கள் வருந்திச்செய்த வான்தவமோ என்பார்
௪ வேள்விமறை யோர்கள்செய்த மெய்த்தவமோ என்பார்
கேள்விமுனி வோர்கள்தவம் கிட்டினதோ என்பார்
௫ தருமம்செய்த மாதவத்தின் தன்பயனோ என்பார்
பொருள்புரிந்த தவத்தில்வரும் புண்ணியமோ என்பார்
௬ கூடும்இன்பம் செய்ததவம் கொள்பயனோ என்பார்
வீடுநெறி புரிந்ததவ மெய்ப்பயனோ என்பார்

மதுரைநகரத்தார் தெய்விளையாட்டுவிளையாடுதல்.

விருத்தம்.

புக்கமுடன் அவரவர்கள் இந்த வண்ணம்
புகன்றுதங்கள் தங்கள்இருப் பிடத்தில் சென்று
மங்கலவாத் தியமுழங்க நகரம் எங்கும்
மகிழ்ச்சிகொளச் சுந்தரபாண் டியன்அப் போது
மங்கைதடா தகையுடனே மறையோர்க் கீந்த
மாதான நீர்பெருகிக் கடலோ டொன்றத்
துங்கமுடி வேந்தர்முத லாச்சி றப்புச்
சூடினார் தெய்விளையாட் டாடி னாரே.

நாதநாமகிரியை, ஆதி.

பல்லவி.

தெய்விளையாட்டுவிளையாடினாரே மதுராபுரிவீதியில் தெய்விளையாட்டு விளையா

அநுபல்லவி.

தெய்விளையாட்டு விளையாடினாரே, சைவசமயமகி மையைக்கூடினாரே
தெய்வலோகமும்புகழால்மூடினாரே சைவடிவேற்குமரனைப்பாடினாரே

சரணங்கள்.

க முன்னவன் திருமனையும் பொன்னடி யவர்மனையும்
மன்னவர் அரண்மனையும் பின்னுளவர் கள்மனையும்
மின்னலே பளிங்கு போலே இழைத்துவாசல்
திண்ணைமுதல் ஒருக் காலேகொண்டாடிக்கொண்டு
நன்னயம்செய் துமென்மேலே இலங்கும்பஞ்ச
வன்னவிசித் திரத் தாலே சிங்காரம்செய்து
கன்னல்கமுகுவாழை நட்டும்கொடிவிலங்க நாட்டித் தூசில்மாந்தழை
துன்னிடவேமகர தோரணங்களில்தொங்க மாட்டி இரதத்துடன்

மன்னியகஜஹார காதிகளுக்குமணி பூட்டிக் கண்டவர்களி
தென்னஅதிசயமென் றவரவர்உரைத்துப் பாராட்டிக் கொள்ளமன்னவர்
பன்னிமைஆயிரம்பொன் பட்டிடையில்வைச்ச வரித்து தாராய்களுடன்
சென்னியிலேசரிகைப் பாகைமெய்க்கவியும் தரித்துக் கைமோதிரங்கள்
சொர்ணமுத்தாரங்கள் கடுக்கன்முதற்கொண்டலங் கரித்து இதுவல்லாமல்
இன்னமும்பலஅலங் காரங்கள்சொல்லொணு விரித்து இந்தவிதம்கொண்
டிந்திலம்புகழ்மது ராபுரி கொழிக்கப்
பொன்னுலகிருக்கினை அலவென்று பழிக்கப்
பன்னகபூஷணன் தன்னருள் பொழிக்கத்
தென்னவர்கோன்திரு மகன்மகன் செழிக்க செய்

உ கங்கைமதி யைத்தரித்த சங்கரனிடத்திலுற்ற
கங்கைதடா தகைபெற்ற புங்கவர்க்கான் மிகுத்த
மங்கையர் மிக விளங்கப் பட்டாடையைம
ருங்கில்உடுத் திக்கொண்டிலங்க அஞ்சனம்கொண்டு
கண்களுக்கெழுதி முயங்கத் திலகமுடன்
பங்கயவதனம் விளங்க அவதரித்த
பைங்குழந்தையைக்காண வேணுமென்றுவல் படர்ந்து விலைமிகுத்த
குங்குமம்கஸ்தூரி சவ்வாதுபனுகுடன் அடர்ந்து புதைத்தெழுந்த
கொங்கைகுலுங்கமந்த ஹாசம்செய்தவர்கள் தொடர்ந்து கனிவிக்கங்கள்
செங்கைதனில்எடுத்துக் கொண்டதிவேகமாய் நடந்து இருகாதிலும்
தங்கமணிஇழைத்த தோடுகுண்டலம்ஒளி வீசக் கண்டத்திலேஇ
லங்கியசந்திரஹார வஜ்ரபதக்கமுதல் வாசக் கொழுந்துமருத்
தங்கியஜாதிமுல்லை மல்லிகையும்அணிந்துல் லாசத் துடன்இருபா
தங்களில்தண்டைசிலம் பணிந்தெங்கும்கலென்று பேச அவரவர்கள்
வங்கணமாகவே கும்பலாச் சேர்ந்து
அநேகமுடனேதிரு அரண்மனை சார்ந்து
திங்கட்குலதிலகன்புகழைஆ ராய்ந்து
மக்களவார்த்தையை மொழிந்துளம் தேர்ந்து செய்

ங சென்திருஒத் தமங்கையர் மந்தரம்ஒத் தகொங்கையர்
செந்தளிர்ஒத் தசெங்கையர் சந்திருவா தம்நங்கையர்
வந்ததுக்கி ணையதாக வந்தவர்தங்கள்
சிந்தையில் மகிழ்ச்சியாக ஆடவர்க்காசை
தந்துபர வசமாக இணக்கமிகச்
சிந்துகள்பா டிஅநேக வாத்தியம்ஒலிக்கக்
கந்தமிகுந்ததயி லமும்பனிநீரும்விலை யேறும் சாந்துகளுடன்
சந்தனம்புனுகுகஸ் தூரிமுதல்களபச் சேறும் இன்னமும்பொரி
யும்துவெள்ளரிசியும்பொடிவர்க்கமும்கலந்து கூறும் தலங்களுக்குள்
முந்திமுனைத்தமது ராபுரவீதிகள் தோறும் சித்தசாரணர்
அந்தரர்கின்னரர் வந்ததுபோல்அக லாதே உச்சாகம்கொண்டு
தந்திஅனையவரோ டொருவர்க்கொருவர்தங்கள் மீதே பொன்குருந்தியல்

ந்திரம்செய்துவட்ட ரந்த்ராக்குழல்கொண்டுதப் பாதே விளையாடும்போ
தந்துகணையவனும் மாதிமாதிஆடஅப் போதே இப்படிப்பல
விந்தையுடனேவிளை யாடியே நல்ல
பைந்தொடிமார்களும் புருடரும் வெல்லச்
சுந்தரபாண்டிய ராசற்குச் செல்வ
மைந்தன்பிறந்தமகி மையைஎங்கும் சொல்ல செய்

உக்கிரகுமாரனுக்கு சாதகாஞுதி செய்ததுகூறுதல்.

விருத்தம்.

செய்விளையாட் டிந்தவிதம் செய்தாரிப்பால்
நிறைந்தஇந்து வாரம்ஆதிரைநல் நாளில்
தெய்வகுரு லக்கினகேந் திரத்தில் மேவத்
தேன்பாண் டியன்தனது சேய னுக்கு
மெய்வரும் சாதகரஞுதி செய்து
மேருமக வான்சலதிக ளச்சம் தோற்றத்
தெய்வகொண் டுக்கிரவர் மனெனப் பேரிட்
டேத்தினர் அப்படிக்கே வாழ்த்தி னரே.

திபதை — ரீதிகௌளை, சாப்பு.

க திர்மலமான மதிகுலத்தில்வந்து வாழும் உக்ர
வர்மச்செழியன் மகிமைஇனிச்சொல்லக் கேளும்
உ கேளுடன்தாயும் தகப்பனும்பார்த்தன்பு சிறந்தார் தேகம்
நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாவளர்ந்தான
ங தங்கமணித்தொட்டில் அங்கமுடன்மகிழ்ந் தேற்றினர் நாலாம்
திங்களில்சந்தி ரதிக்கும்திருவிழா ஆற்றினர்
ச வேதனும்மாலும் முனிவரும்வந்தாசீ ராட்டினர் ஆறும்
மாதத்திலேசுப மங்கலம்செய்தன்னம் ஊட்டினர்
ரு வேண்டும்பணிகள்தினம்தோறும்வெவ்வேறு பூட்டினர் ஓர்
ஆண்டின்திருவிழாச் செய்தனைவோரும்பா ராட்டினர்
சா மூன்றுவயதில் குடுமிக்கல்யாணம் நடத்தினா ஐந்து
தோன்றுவயதில்நூ லாறுமுதற்கொண் டோர்த்தினர்
எ தாரணமாகிய பூணூல்கல்யாணம் முடித்தார் உடன்
ஆரணம்சாகை பதம்கனம்யாவையும் படித்தார்
அ வெற்றிவில்வித்தையும் சத்திரவித்தையும் தெரித்தார் பரி
மத்தகஜத்தை நடத்தல்முதலிய விரித்தார்
கூ பேசஅரிய கலைகள்முழுதும் பொருத்தினன் தேவ
தேசிகனை வியாழபகவான் வருத்தினன்

உக்கிரகுமாரர் திருவிளையாட்டு.

விருத்தம்.

அருமைகொண்டுக்கிர வருமன் இந்த வண்ணம்
அறுபத்து நாலுகலை கலையும் தெஞ்சத்

தொருமையுடன் என்வயதில் அறிந்தி சன்பால்
உரைக்கரிய பாசுபதாஸ் திரமும் பெற்றுத்
திருஉருவும்பேரறிவும் பலமும் மீறத்
தெரிவையர்கண் டகமகிழ்ச்சி கொள்ள வேதன்
குருஅடிதாழ்ந் தாசிளங்கு மார ரோடு
கூடிவிளை யாடல்செய்ய நாடி னானே.

சுருட்டி சம்பை.

பல்லவி.

திருவிளையாடின விபரம்கேளும் உக்கிரவருமன் திருவிளையாடின விபரம்கேளும்

அநுபல்லவி.

திருமதுராபுரத்திலுள்ள ஜெனங்கட்கானந்தம் அளிக்கத் — திரு

சரணங்கள்.

௧ கஜத்திலுடனே கஜத்தை முட்டவிட்டுச்சயம் தொடுத்து
அஜத்திலுடனே அஜத்தைத் தாக்கத்தட்டிக் கொடுத்து
இசைந்தகுக்குடத்துடனே குக்குடம்பொருத விடுத்து
இசைந்தமணிப்பகைகாள் குறப்பாடல்செய அடுத்துத் — திரு

௨ காற்றிலும்கடியகுதிரை ஏறிப்போய்த்திரும்பி வந்து
கூற்றிலும்கொடியயானை நடத்திவையை அடர்ந்து
ஆற்றிலும்உய்யானத்திலும் அகத்திலும்இன்பம் புரிந்து
வேற்றினரொடுமல்லமர் விளைத்துவெற்றிபெறமகிழ்ந்து — திரு

௩ சந்தனமரங்கள்நிறை பொதியமலைதனை நாடி
அந்தணருடன்பிரசங்கித் தாரிர் வாதம் கூடி
கந்தமிகும் கனிஅருந்திக் களித்துநறுமலர் சூடி
இந்தவிதம்ஐந்துமூ வான்டுசெல்லக் கொண்டாடி — திரு

விருத்தம்.

திருவிளையாட் டிந்தவிதம் செய்தான் இப்பால்
தேவர்பதி அயன்நெடுமால் சூழ்ந்து போற்றக்
கருமுகக்கு ரனைத்தடிந்து மயிலும் வேலும்
கைவிடா மல்காக்குத வாறே போல
ஒருமுகவே லனுகப் பருவம் மேற்கொண்
டொண்டொடிமா ரும்விழியும் மருங்கு மொய்ப்ப
வருகுமரன் திறமையைத்தேர்ந் துவந்து தாதை
மனம்பெற்று லோசனைசெய் தினம்பெற் றானே.

உக்கிரகுமாரர்சாமுத்திரிகாலக்ஷணத்தைச் சொல்லுதல்.

கழிநெடில் விருத்தம்.

செங்கமலம்போல் காலும்மீன் றெருண்ட செங்கையும் வட்டமாத் தோற்றும்
திருமுழந்தாளும்துதிக்கைபோல்துடையும் திரட்சியாயிலங்குசித்திடையும்
தங்கிய சிறிய தாரெப வயிறும் தாழ்ந்தநா பியும்அகல் மார்பும்
தனிஇசை வீணைத்தண்டுபோல் காமும் தங்கவெற்பென்றதோ ளும்

சங்கமொத் தெழில்கொள் கண்டமும் செய்ய தாமரை மலர்நிகர் முகமும்
தண்ணளி பொழியும் நீர்க்கலோ சனமும் சலந்தரம் போல்மயிர் அழகும்,
அங்கமா விளங்கும் செல்வனைத் தாதை அடிக்கடி நோக்கிநன் னூல்பார்த்
தறிந்தவ ரிடத்துக் கேட்கஅப் பயனை ஆய்ந்தவர் எடுத்துரைத் தனரே.

௧ பூண்டுவரும்புகழ் சுந்தரபாண்டிய பூபதியேவலி குழும் உக்ர
பாண்டியன்சாமுத்திரிகாலக்ஷணத்தின்பயனைச்சொல்வோமதைக் கேளும்

௨ மன்னியநாசி லலாடம்புயம்குக்ஷி மார்புகைக டிஇவ் வாறும்
உன்னதமாக இருக்கையால்வாவளர் வுற்றுசெல்வமுள்ளோர்ந் தேறும்

௩ பார்க்கும்வரிக்கண் கபோலம்கைநாசி பரந்தநெடியோர்பில் வைந்தும்
தீர்க்கமதாக இருப்பதனாலே ஆயுமாலேதோளில் பொருந்தும்

௪ அறியவேசெங்கை நாகருமுநாசிது அக்ஷமக்கோசம்இந் நான்கும்
குறுகிஇருப்ப தினாலேசெலவம் குபேரனிலும்வளர்ந் தோங்கும்

௫ கைத்தலம்கா டைக்கண் இதழ்அன்னம்நகத்துடன்நா இந்த ஏழும் அ
ரத்தநிறமா யிருப்பதினாலே லம்செய்சகம்பிகச் சூழும்

௬ அம்புலியோர்கள் புகழும்வலிநகை அலலாமல்உந்திஇம் மூன்றும்
கெம்பீரமாக இருப்பதனால்அதற் கேஉத்தமனெனத் தோன்றும்

௭ உத்தமமாகும் சிரசுலலாடம்என் றேநும்உடம்பில் விரண்டும்
விஸ்தாரம்ஆனது னாலேமனுக்குள் விசேஷமாகப்புகழ் மண்டும்

விருத்தம்.

நல்ல இலக் கணமுப்பத் திரண்டும் நோக்கி
நமருனைமும் நோக்கிஇந்த ஞாலம் காக்க
வல்லவனென் றிலக்கணம்சேர் இத்தோர் உக்கிர
வர்மனுக்கம் முடிசூட்ட லாமெனக்கேட்
டலலணிகந் தரன்அவ்வாறு நிருபர் தம்மோ
டாலோசித் திருந்தானந் நாளைப்போர் கேட்போர்
செல்வமகப் பேறுசெனபாக் கியம்ஆ ரோக்கியம்
சேருவார் சிவனுலகைச் சாருவாரே.

விருத்தம் ௧௨, கீர்த்தனம்௫, தருவை ஆ௪௨௧.

௧௧ வதுஉக்கிரகுமாரதேவர்திருஅவதாரப்படலம்முற்றும்.

———(*)———

௨

பனிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

உக்கிரச் செழியன்இவ்வா றுதித்ததை உரைத்தேன் இப்பால்
முக்கண்எம் பெருமானை அந்த முதல்மையாம் புதல்வ னுக்குத்
தக்கநல் மணம்புரிந்து தனதுவேல் வளைசெண் டீந்து
மிக்கசெங் கோலும் ஈந்த விசித்திரம் இனிச்சொல் வேனே.

சிபதை— ஆனந்தபைரவி, ரூபகம்.

க சாமிசுந்தர பாண்டியன்செய்த சரித்திரம்இன்னம் கேளும் இந்த
பூமிதுதிக்கும் பாண்டியன்குலம் புகழ்பெருகஎந் நாளும்

உ மலயத்துவசன் தவத்தில்உதித்து வரும்தடாதகை மாது பெற்ற
குலமகனுடன் மகிழ்ந்துநிதமும் குலவிஇருக்கும் போது

௩ தனதருமைம கனுக்குக்கல்யாணம் தன்னைவிரைந்து செய்ய நினைத்
தினமதாகிய அமைச்சர்அறிஞர் இவர்களுடனே துய்ய

௪ நிலமும்குடியும் குலமும்புகழும் நிறைந்தவேந்தரை எண்ணிப் பெற்ற
தலைமகனுக்குச் சரிஎவரென்று சார்ந்தாலோசனை பண்ணி

௫ உத்தரத்திசை தன்னிலேமணவூர்என்றுரைக்கும் புரத்தில் பிர
சித்தமாகவே சூரியகுலத்தில் செனித்துவந்தவன் தலத்தில்

௬ வேந்தனாகிய சோமசேகரன் மெய்த்தவத்தில்வந் துதித்து வளர்
காந்திமதியைத் தம்மகனுக்குக் கலியாணம்பண்ண மதித்து

௭ ஏகநாயகன் ஆலவாய்விடைத் திரவினில்வழி கூடிச் சோம
சேகரமன்னன் கனவில்வந்தொரு சேதிசொல்லிட் டாடி

௮ இந்நிலம்புகழ் மதுரைத்தலத்தில் இறைவனாகும்சுந் தரன்று [illegible]
தன்மகள்காந்தி மதியைஅங்கெக்குறவுடன்தேடிச் சென்று

௯ மாற்றலர்மணி முடிகள்இடற மருங்கியகழற் காலன் உனக்
கேற்றசுந்தர பாண்டியமன்னன் ஈன்றஉக்கிர பாலன்

௰ அவனுக்குத்திருமணம்செய்துகொடென்றருள்மொழிந்துரைத்து விடைவா
கனமால்விடை வாகன்சுடலம் காத்தெப்போதும்போல் வந்து

கக இருக்குமுன்சோம சேகரன்விழித் திருகையும்குவித் தெழுந்து அருள்
சுரக்கும்கடவுள் கருணைஎளிதில் தோற்றியசெயல் நினைந்து

கஉ உள்ளம்முகம்கண் ஆரும்தாமரை ஒருங்கேமலரப் பரிந்து அன்பின்
வெள்ளம்பெருகச் சூரியனுதிக்கும் வேளைவந்திடத் தெரிந்து

க௩ நித்யகன்மம்செய் தமைச்சரும்பல நிருபரும்கூடி இனங்கத் தன்னை
சுற்றியசது ரங்கமுடனே துலங்கும்பல்லியம் முழங்க

க௪ மங்கலம்பெறும் தன்மகளுக்கு மணக்கோலம்புரிந் தோது பல
மங்கைமாருடன் தேரிலேவைத்து மதுரைக்குவரும் போது

க௫ அந்தவேளைமுன் யோசித்தபடிக் கமைச்சர்சுற்றமும் சேர்ந்து கொண்
வந்துமணவூர் நோக்கிவரவும்மன்னனுக்கெதிர் நேர்ந்து

க௬ தென்னர்கோன்மக னாகியஉக்ரச் செழியன்றனக்கு வேட்க நாடு
மன்னர்துதிக்கும் மன்னனேஉன்றன் மகளைத்தாவெனக் கேட்க

க௭ கொன்றைவேணியன் கனவிலேவந்து கூறினதெல்லா மொழிந்து மிக
நன்றென்றுரைக்க ஒருவர்க்கொருவர் நயப்பஆநந்தம் மிகுந்து

க௮ தேவபாண்டியர்க் கிந்தக்ஷேமத்தைத் தெரியத்தூதரை விடுத்தார் விடுத்
தாவலுடனே மதுரைமாநகர்க் கனைவர்களும்வந் தடுத்தார்

திருநகர் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்

சோமசே கரனிந்த வண்ணங் கூடத்
தென்னகரிற் சுந்தரபாண் டியன்பால் வந்தே
தாமமுடி வணங்கிடப்பார்த் தவனும் நேரே
தழுவியுப சரித்திருக்கை அளித் திருந்தான்
மாமதிமக் திரிமார்கள் திருமு கத்தை
வரைந்தரசர்க் கனுப்பிஅவர் வருகு முன்னிப்
பார்மகிழும் நகரைஅலங் காரம் செய்யப்
படித்திட்டார் மணமுரசம் அடித்திட் டாரே.

சிந்து— புன்னாகவராளி ஆதி.

க திருமணமுரசடித்தார் சுந்தரத் தென்னவனருளியமொழிபடித்தார் [டார்
தெருவெங்கும்பர்தவிட்டார் மாடங்கள் பெருகியமனைதொறும்கொடிகளைட்

உ கதலிக முகுகட்டினார் தூண்களில் விதம்வித மாகப்பொன் தக டொட்டினார்
மதிஇரவியைநிகர்த்த ஆடிகள் புதிதுபுதிதாஎங்கும் பதியவைத்தார் [தார்

௩ மகரதோரணம்தொடுத்தார் தேவருலகமிதுக்கிணையோவென்றள வெடுத்
வகைமணிமாலைதொத்தார் பொற்குடம்தகதகென்றொளிரமகிழ்ந்துபார்த்தார்

௪ கோமேதகங் கும்விளக்கினார் கோபுர வாயிலும் மதிலும்மி கத் துலக்கினார்
தூயமலர்கள்முடித்தார் பொன்னுல காயிழை மார்பர தங்கள் கடித்தார்

௫ வாசப்பொடிகளிறைத்தார் செம்பட்டுத்துகிலாலுடலெங்குமறைத்தார்
ஈசனருளைத்துதித்தார் திருமண வாசகம்தெரிந்தவரும்கதித்தார் [த்தார்

வேதிகைசமைத்துவைத்தார் விளங்குபொற்சோதிசெய்பாலிகையமைத்துவை
போதகம் அலங்கரித்தார் கதிகொளும் மாதுர காதிகட் கெழில் விரித்தார்

௭ விருதுக்கொடிகள்பறக்க ஈரகெச மேளம்உடுக்குமொந்தைதாளம் சிறக்கப்
பெருகும் சின்னங்கள்முழங்க துந்துபி பேரிமல்லாரிமுதலாக இலங்க

௮ சதுரங்க த்துடன்சேரன் செம்பியன் சாளவர்கொங்கணர் மாளவரும்
நிஷிவளர் கேகயரும் சிங்களர் நேரியர் கோசலர் ஆரியரும்

௯ குச்சரர் ஒட்டியரும் சோனகர் கொங்கர்கலிங்கர் குலிங்கர்களும்
மகதர் பாஞ்சாலர் வில்லவர் வங்கர்மாராடர் தெலுங்கர்களும்

௰ பின்னுமரசர்களும் சுந்தரத் தென்னவன் திருவடி தன்னைக்கண்டு
நன்னயத்துடன்பணிய வருகின்றராசர்கள் வரிசையைஏதுசொல்வேன்

கக தொட்டமுப்புரிநூலில் தொடுக்கலைத் தோலினரும்இந்துசக்கோலினரும்
வட்டவாய் நீர்க்கலசம் கைக்கொண்ட மாதவரும் குண்டலக் காதவரும்

கஉ ஓமவன்னியயைடக்கும்கோல்கையிலுடையவரும்புலித்தோலுடையவரும்

மாமகம் செய்தாரேற்ற நீற்றினை மதித்தவரும் நெற்றியில் பதித்தவரும்
கங குண்டிகைக் கையினரும் தண்டினில் கோவணம் விக்கிய மாவலரும்
கண்டுமெய்யினையுணர்ந்து பொய்யினைக் காய்ந்தவரும்பறைதாலாய்ந்தவரும்
கச ஆதிசைவ வரைமுதலாம் சைவர்கள் ஐவரை முதற்பல சைவர்களும்
காதன்ஐந் தெழுத்தோதும் புண்யமெய் ஞானியரும் விபூதி மேனியரும்
கரு அரிஅயன்முதல்எவரும் இந்த்ரனோடண்டர்களும்திருத் தொண்டர்களும்
வரிவரியாயப்பதினெண் கணத்தினமானவரும்சித்தரானவரும்
கசு சாமிகல்யாணத்திலே இந்நகர் தானே தனக்கொப்பாகத் தாம் அமைத்
ஆமதற்கதிகமென்றும் வந்தவரனைவரும்சொல்அலங்கரித்தனரே திரு

காந்திமதியின் சாமுத்ரிகாலக்ஷணத்தைச்சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

சகலரும்இப் படிமனுரை சேர்ந்து சிங்கா
சனம்தனிலே தடாதகைப்பிராட்டி யோடே
அகமகிழும் சுந்தரபாண்டியனைத் தாழ்ந் தேத்த
அனைவருக்கும் வரிசைபுரிந் திருக்கும் போதே
சகமகிழும் சோமசே கரன் பயந்த
தையல்வனப் பனைத்தும்அதிந் தவகைப்புனை
மகிமைதரும் வியாழபக வான்சோ தித்து
வரைக்கின்றான் விபரமுடன் உரைக்கின் றுரே.

இபதை — மத்தியமாவதி சாப்பு.

க மாதராசிய காந்திமதியைஉன் மைந்தனுக்குத்திருக் கல்யாணம்செய்திட
காதலனேசாமுத்ரி காலக்ஷணத்தின்
நலத்தின்வகைபாராய் அததன் பலத்தின்வகைபாராய் (ய
உ வாசம்பொருந்தி நெருங்கிமெலிந்து வண்டுஇஅளிபோல்கறுப்பாய்விளங்கி
கேசஇலக்கணத் தாலேபெரும்பொருள்
கிட்டிவரும்பாராய் கணவனைச் சுட்டிவரும்பாராய் (சென்னி
ங தக்கமதயானை மத்தகம்போலே தரங்கொண்டுயர்ந்து திரண்டெழிலும்
லக்கணத்தாலே கணவனுக்காயிசு
நீளத்தரும்பாராய் புவிஅர சாளத்தரும்பாராய்
ச அர்த்தசந்த்ரன்போல் மயிர்நரம்பின்றிமூ வங்குலவீதி தசைந்து விளங்கிய
நெற்றிஇலக்கணத் தால்அன்பனுக்கம்பொன்
நேரும்வகைபாராய் ஆரோக்கியமும் சேரும்வகைபாராய்
ரு வரிசிலைக்கிணை யாயிருபாலும் வளைந்தெழிலொத்துக் கறுப்பாய்விளங்கிய
புருவலக்ஷணத் தாலேபதிக்குப்
புகழைத்தரும்பாராய் விசயம்நிகழத்தரும்பாராய் (நத்
சு க்ஷீரமதுபோல் வெளுத்துக்கடைக்கண் சிவந்தநடுக்கரு மைமயிரும்க
தாரும்நயன இலக்கணத்தால்அன்பர்க்
காகும்வகைபாராய் நலமேஉண் டாகும்வகைபாராய்
வாசவழித்துனை ஒத்தருண்டந்தா மரையில்திலத்தின் மலர்போல் விளங்கிய
நாசிஇலக்கணத் தாலேகணவற்கு

நாடும்வகைபாராய் மங்களமே நீடும்வகைபாராய் (மும்பெற்ற
அ தாதுறும்வள்ளையைப் போலேவளைந்துமுன் தள்ளியும்தாழ்ந்தும் சுழிகல
காதின்இலக்கணத் தால்அன்பற்குச்சுகம்
காட்டும்வகைபாராய் எக்காலமும்நாட்டும்வகைபாராய் (லம்போலொத்த
கூ வன்னம்புரந்தே உயர்ந்துமிருதுக்கொண்டு வட்டமாய்க்கண்ணுடிமண்ட
கன்ன இலக்கணம் பர்த்தாகினைந்தது
கைவருகும்பாராய் என்றும்உவ கைதருகும்பாராய் (கங்கிய
ய கோதறும்கொவ்வைக்கனிபோல்திரண்டு குவிந்திருபாலும் எழில்பெற்றி
ஓதும்அதர இலக்கணத்தின்பலன்
ஒத்துவரும்பாராய் ராஜஸ்த்ரீயாய் பெற்றுவரும்பாராய் (ல்போலும்
கக ஏதுமிடைவெளி இல்லாமல்கீழ்மேல் இரண்டுவரியும் ஒழுங்கொத்துப்பா
நாலிருநாலுபல் லக்ஷணத்தால்வரும்
நன்மைதனைப்பாராய் பட்டஸ்த்ரீயாம் தன்மைதனைப்பாராய்
கஉ பூவில்மிருதுவாய் மெலிந்துசிவந்தெழில் பூண்டுமனோகர மாகவிளங்கிய
நாவின்இலக்கணத் தாலேகணவற்கு
நண்ணும்வகைபாராய் புகழ்சேரப் பண்ணும்வகைபாராய்
கங சபகாம்கொண் டுயர்ந்திரண்டங்குலம் சோபிதமாக வளர்ந்துவிளங்கிய
சிபுகலக்ஷணத் தாலேபதிக்கிசை
செல்லும்வகைபாராய் அதின்குணம் சொல்லும்வகைபாராய்
கச அகல்நிலவொழு கும்மதிபோலவும் அல்லியந்தாமரை போலும்விளங்கிய
முகஇலக்கணத் தாலேகணவற்கு
யோகம்தரும்பாராய் சாம்பிராஜ்யவை போகம்தரும்பாராய் (ரைந்திட்ட
கரு குண்டலமாகத் திரண்டுநாலங்குலம் கொண்டிடையில்மூன்று ரேகைவ
கண்டஇலக்கணத் தால்அன்பற்குச்செயம்
காணும்வகைபாராய் நெடுத்தினம் பூணும்வகைபாராய்
கசு கோளறஎன்பு மயிர்நரம்பில்லாமல் கோமளமாகத் திரண்டுபனையொத்த
தோளின்இலக்கணம் அன்பனுக்குத்தமம்
கூடும்வகைபாராய் மனோகரம் நீடும்வகைபாராய் (முத்திடும்
கஎ பெய்யும்எழில்கொண் டிருண்டுகணுக்கள் பிறங்கிடநீண்டடை வாகச்சி
கையின்இலக்கணத் தால்அன்பனுக்குக்கண்
காட்டிதரும்பாராய் உலகிற் சாக்ஷிதரும்பாராய்
கஅ பார்த்தவர்உள்ளம் கவர்ந்துசராசரப் பன்றிஉருண்டு மனோகரமாயெழில்
ஏற்றபுறங்கை நகத்தின்இலக்கணம்
யாதும்தரும்பாராய் சுபம்கொண்டெப் போதும்வரும்பாராய் (நகைத்
கசு யானின்மெலிந்தி டைவெளி இல்லாமல் மத்தியம்உயர்ந்துவரைநலம்பெற்
தலஇலக்கணத் தாலேசுபம்மிகச்
சாரும்வகைபாராய் கணவற்குச் சேரும்வகைபாராய் (நீ
உய சீர்பெறும்அங்குலம் மூவாறகன்று செழிப்பாய்மிதந்து மயிர்நரம்பில்லா
மார்பின்இலக்கணத் தாலேபதிக்கு
மைதரும்பாராய் மிகுந்த தகைமைதரும்பாராய் (கும்ப
உக மோதிப்பருத்திநே ரொத்திருமாந்து முகிழ்த்துக்க்ஷணமும் வட்டமுமா

யோதரலக்ஷணத் தாலேகணவனுக்

கொண்மைதரும்பாராய் அபீஷ்டத்தின் வண்மைதரும்பாராய் (ட்ட
௨௨ அண்டுமிளவும்போல் ரோமவரிபெற் றயவில்மயிர்காம் பன்றிமெலிந்தி
பண்டிஇலக்கணத் தாலேபிருஷ்டான்னம்
பருகவரும்பாராய் மேன்மேலும் பெருகவரும்பாராய் (லா
௨௩ சோபிதம்கொண்டு பிரதக்ஷணமாகச் சுழித்துக்குழிந்து மயிர்ஒழுச்சில்
லாபி இலக்கணத் தால்அழியாப்பொருள்
சுற்றிவரும்பாராய் கணவனைச் சுற்றிரும்பாராய் (ம்சேர்
௨௪ அத்திதன்மத்தகம் போலேஎழில்மிகுந் தாமைமுதுகுபோ லேயும்படிவ
ஒத்ததிதம்ப இலக்கணத்தால்சுபம்
உண்டென்பதும்பாராய் பதிக்கிது நன்றென்பதும்பாராய் (ங்கிய
௨௫ வாரணக்கைபோலும் வாழைமரம்போலும் மயிர்காம்பற் றிணங் கிவிள
ஊருஇலக்கணத் தாலேயூதிக்குத்
யோகம்தரும்பாராய் தேவேந்திரவை போகம்தரும்பாராய் (பெற்ற
௨௬ தங்குமயிர்காம் பிளமிச்சிறுத்ததில் சந்தேகஉருகூடிகொண் டொத்தமுழு
செங்கைஇலக்கணம் பட்டஸ்திரிஎன்பது
செப்பும்வகைபாராய் நூலோர்களும் ஒப்பும்வகைபாராய் (ருமுழ்
௨௭ கேளும்டன்னெண்பு மறைந்துசதைப்பற்றுக் கேசம்காம்பற்று வட்டம்
தாளின்இலக்கணந் தாலேபதிக்குத்
தழைக்கவரும் பாராய் நலங்கள்விழைக்கவரும்பாராய் (ம்புறம்
௨௮ மேலும்காம்பென் பகன் றுதிரண்டெழில் மேவியும்ஆமை முதுகொத்திடு
காலின்இலக்கணத் தாலேபதிக்குத்
கதிக்கவரும்பாராய் பெருமை மதிக்கவரும்பாராய் (ம்விரல்
௨௯ செங்கழுநீரிதழ் போலும்நகம்பத்தும் திங்கட்பிளவொத்துயர்ந்தெழிலு
தங்கும் நனிக்கால் இலக்கணத் தால்பொருள்
தக்கவரும்வாராய்கணவற்கு வகுலவும்பாராய் (ந்தகம்
௩௰ கோலம்புனைந்து சிவந்துமிருதுக்கொண்டு குற்றமுதன்று சமமாத்தசை
காலின் இலக்கணத் தாலேவல்லாண்மை
தருதும்வகைபாராய் பதிக்குப் பொருதும்வகைபாராய் (ணமாப்பெற்ற
௩௧ மாபகம்போன்போலும் மாந்தளிர்போலும்சி வந்துமிதம்வெயர் வற்றுஞ்
குப இலக்கணத் தாலுத்தமசுகம்
நோக்கிவரும்பாராய் கணவற்குண்டாக்கிவரும்பாராய்
௩௨ வாசக்குவளை செம்பாதிரிதாமரை மல்லிகைசம்பக மாமலர்போலவும்
விசியகந்த இலக்கணத் தாலே
விளங்கவரும்பாராய் சௌபாக்கியம் துலங்கவரும்பாராய் (ம்போசிய
௩௩ பொழிலில்மாங்குயில் போலவும்பைங்கிளி போலவும் வீணையும் போல
மொழி இலக்கணத் தாலேசௌபாக்கியம்
முழுதும்வரும்பாராய் சுபம்எப் பொழுதும்வரும்பாராய்

உக்ரகுமாரருக்கு காந்திமதியைக் கல்யாணஞ் செய்வித்தல்.

விருத்தம்.

தேர்ந்துகன்னி வடிவமெலாம் தெளிந்து தேவ

தேசிகன்சொற் கேட்டெவரும் மகிழ்ந்தார் ஐயன்
வாய்ந்திடும்உக் கிரகுரன் வையை ஆடி
மணக்கோலம் பூண்டுதிங்கட் செல்வன்போலப்
பூந்தவிசின் மீதிருக்கச் செய்து வந்து
புதுமணநீ ராட்டிஅலங் காரம் செய்து
காந்திமதி யைக்கொணர்ந்து வலப்பால் வைத்துக்
கலியாணம் நடத்தியது காணு வீரே.

மோகனம் சாப்பு.

பல்லவி.

கல்யாணத்தைச் செய்வித்தாரே யாரும் கண்டுவகைமிகுத்தாரே

அநுபல்லவி.

உல்லாசமாச்சோம சேகரன்கன்னியை
வல்லாருடன்உக்ர வர்மனுக்குத்திருக் கல்யாணம்

சரணங்கள்.

௧ பங்கயன்மாலுடனிந்த்ராதிதேவர் பரிந்துதவஞ்செய்முனிவோருடனொத்து
அங்கமுடன்விரதாதிபுரிந்துபின் ஆகும்சமாவர்த்தனமும் நடப்பித்து
மங்கையுடன்சோம சேகரமன்னன் மனத்தில்சிவனும் உமையுமாப்பாவித்து
மங்கலநீரால் அடியைவிளக்கி மருமலர்மாலைசந் தனம்கொண்டர்ச்சித்து (அ
பொன்குமதுபருக்கம்கொடுத்துப்பெற்ற மங்கைகையைமருகன்கையிலேவைத்
தங்குசபமுகூர்த் தங்கொண் டுயர்ந்தக்கிர
கன்குலவும்லக்கி னம்கூடும்வேளையில்
திங்கள்குலத்தை விளக்கிடவேபெரும்
சேயனுக்கென்றன் குமாரத்தியைஅரும்
புங்கவர்காணக் கொடுத்தேன்எனப்பெரும்
பூமிபுகழ்ந்திடத் தான்செய்யத்திருக் கல்யாணம்
௨ வன்புறும்சிங்கத்தின்காலுற்சலைந்து வயிரப்பலகை மணிவடமும்தொட்டு
தன்பந்தளைகளி லைந்தனாத்துவி சளித்ததிலேவைக் குஞ்சுலும் விரித்திட்டு
செம்பவளவாய்ஒளிருமலர்க்கண் சிறந்திடச்செய்துபொற்பாவை விளக்கேட்டு
அம்பொற்கலசங்கள் சமையதுக்காசங் கைம்பதணியணி யாக அடுக்கிட்டுச்
செம்பொற்காளாஞ்சி யுடும்பெற்றகவரிஎட்
டெம்பொற்கிண்ணம்பல ஆம்பலபொட்டிதா
டென்பதுதனுட் டும்பொன்விழைஆலி
ரம்பட்டுப்பேழை கிம்பமுந்தாறுடன்
கொம்பனைச்சேடியர் தாமைத்தெழுநூறு
கோடியிரண்டுசெம் பொன்னும்விழைவேறும்
தின்புவிமூன்று கிராமத்துடன்பேரும்
சீதனமாகக் கொடுத்திட இவ்வாறு கல்யாணம்
௩ வாத்தியகோஷம் கடல்போல்ஒலித்திட வானவர்மந்தாரமாரிஎங்குந்தூவ
(மூர்த்தாவ
பூர்த்தியாம்மங்கல வெள்விச்செழுந்தீ பொலிந்துவலங்கொண் டெழுந்தெ

காற்றிசையுநின்று தெய்வமடந்தையர் நாவிலினிக்கின்ற சோபனத்தைக்கூவ
(ம்மேவ
பார்த்தவர்கண்களெல் லாம்பெற்றபாக்யம் பலித்ததென்றெங்கும் பகர்ந்துபுக
வாய்ந்தஅருந்தவம் நோற்றவர்கைதொட்டு
வாழ்த்தியமங்கலம் சாற்றிக்கையோடுகை
கோத்தெரிசூழ்ந்தம்மி ஏற்றிப்பொரிசொரிந்
தாற்றிஅருந்ததி பார்த்திடச்செய்தெங்கும்
பூத்தபொன்மாரி வழங்கநலம்பெற்ற
பூசுரர்ஆனந்தம் கொள்ளமகிழ்ந்துற்ற
சாத்திரம்சொல்லும் கிரியைமுழுதுமுற்றச்
சந்திரவம்சம் தழைக்கும்படிக்கொத்த கல்யாணம்

உக்ரகுமாரன் பவனிவருதல்.

விருத்தம்.

குலம்பெருகும் உக்கிரவர் மனுக்கிவ் வாறு
சூர்ந்திரவி குலமன்னன் தலத்தில் தோன்றும்
நலம்பெருகும் காந்திமதி மைக்கல் யாணம்
நன்மறைதன் ஒழுக்கமுறை நடத்திப் பின்னும்
சலம்பெருகும் உடுக்களும் வெண் மதியும் கோளும்
தவழ்ந்துசெல்ல ஓங்குமணி மாட வீதி
வலம்புரிந்து வருகும்போ தனேக மின்னார்
வருகின்றார் பவனியைப்பார்த் தருகின் றாரே.

திபதை— நாதநாமக்கிரியை, சாபு.

க தேவர்புகழும்மதுரை ஆவணத்தில்வருகும்உக்கிரச்
செழியன்தனைத்தேடிவந்தார்கள் சிலமாதர்
தாவும்கடும்கோடைதன்னில் பூட்டலவும்ஓடைகண்ட
சாரங்கம்போலோடிவந்தார்கள் சிலமாதர்
உ ஞாலிடைவருந்திடக்கண் டோலமிடுவதுபோலே
நூபுரங்கள்புலம்பிடவந்தார்கள் சிலமாதர்
மேலும்அதின்பாரம்கழிப் பான்போலேஉடுக்கைகள்அ
விழ்ந்திடச்செய்தாரெனவந்தார்கள் சிலமாதர்
௩ தாளொடுக்கும்பாரங்கழிப் பான்போலேகலர்ந்தாரென்று
தோள்வளைகள்நீக்கிடவந்தார்கள் சிலமாதர்
மீளும்மனப்பாரமழிப் பான்போலேநிறைகலர்ந்து
நீதிநெறிசெய்தனளென்றார்கள் சிலமாதர்
௪ சேனைமன்னர்தழுவமத யானைமிசைபவனிவரச்
சிங்கஏறெனக்கண்டுரைத்தார்கள் சிலமாதர்
ஆனைமகள்தனைமணந்து வரும்குமரன்பவனிவரும்
அழகிதுக்கேசரியென்றுரைத்தார்கள் சிலமாதர்

—(*)—

சுந்தரபாண்டியர் தன்குமாரருக்கு புத்திமதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

பைந்தொடியார் உருகலலம் வந்தே இந்திரன்
பழிதவிர்த்த விமலன்அடி பணிந்தே ஈன்ற
தந்தைதாய் அடிவணங்கி இருக்க அன்னம்
சாப்பிடத்தக் கோரைஎல்லாம் புசிக்கச் செய்து
வந்தவர்க்கு வரிசைசெய்து விடையும் ஈந்து
வானவர்க்கும் விடைகொடுத்து விளங்கும் நாளில்
சுந்தரபாண் டியன்குமரன் முகத்தை நோக்கிச்
சொல்லவேண் டியதெடுத்துச் சொல்லு வானே.

மத்தியமாவதி—ஆதி.

பல்லவி.

மைந்தாஎந்தன்சொற்படிசெய்வாய் புத்திமிகுந்த மைந்தா

அநுபல்லவி.

இந்திரன்கடல்மேரு இனிஉன்பகையாமுன்பு
சுந்தரேசர்அடியே துணைஎன்றெப்போதும்நம்பு மைந்தா

சரணங்கள்.

க சத்திஅலைகள்அண்டம் முட்ட எழும்பியிந்த
முத்திபுரத்தைச்சூழ்ந்து கிட்ட கெர்ச்சனைகொண்டு
சுத்திவருகும்பெரும் கடல்போலிந்தப்பெருந்த
சத்தியினுலெழுந்த தனையடக்குவாய்பெற்ற மைந்தா
உ அந்தரத்தவர்முடி தாழச் சேனையுடனே
இந்தநகரைவந்து சூழப் பொறுமைகொண்டு
சிந்தையிலேபகைமை செய்யவருதல்குறித்
திந்திரன்முடிசிதற இந்தவளைகொண்டெறி மைந்தா
௩ மண்டலத்தில்உத்தண்டம்பூணும் முடிவிளங்க
அண்டர்உலகம்மட்டும் நீளும் கருவம்மிகக்
கொண்டவடமலையைக் கோபம்கொண்டெழுந்திடச்
செண்டினலேயடித்துச் செகத்தில்புகழ்பொருந்த மைந்தா

விருத்தம்.

இந்தவிதம் மொழிந்தயில்வேல் வளைசெண் டந்தே
இதயம்மகிழ்ந் துக்கிரபாண் டியன்எண் ணியாரும்
அந்தமுடன் புகழ்ந்திடப்பல் லிய முழங்க
அரசளித்து முடிக[illegible] சுமதி என்னும்
மந்திரிதந் தேர்களைப்பார்த் திமைகண போலெம்
வள்ளலைக்காத் திடுவதுங்கள் கடனென் றேதி
மைந்தனுக்கும் அவர்உரைகேட் டொழுகி என்றும்
வாழ்கென்சுந் தரபாண்டியன் வாழ்த்தி னானே.

இதுவுமது.

சுந்தரப்பாண் டியன்மகனுக் காசை யீந்து
சூழ்ந்தவனைக் கனக்கும்பன் றுருவம் தோன்றத்
தந்தைதடா தகையுடன்பொற் கோயி லுக்குள்
தான்புகுந்து மூர்த்திகரம் கொண்டான் இப்பால்
கந்தனைப்போல் உக்கிரபாண் டியன்வே தத்தில்
காட்டியவா றறத்துடனிவ் வுலகம் காத்தான்
இந்தஆ டலைமொழிவோர் கேட்போர் மூன்றும்
எய்தியபின் அரனுலகும் எய்து வாரே.

ஆக விருத்தம் அ, கீர்த்தனை உ, தரு ௪, ஆகமொ.

பன்னிரண்டாவது உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றும்.

——(*)——

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

பூண்டவேல் வளையும் செண்டும் பொருந்துமைந் தனுக்குத் தேவ
பாண்டியன் அருளிச் செய்த பாங்குமுன் உரைத்தேன் இப்பால்
ஆண்டவன் திருக்குமரன் ஆழிமேல் கந்தன் போலே
நீண்டவேல் எடுத் தெறிந்து நீக்கிய நிலைச்சொல் வேனே.

உக்கிரகுமாரன்பரிமேதம்செய்வதுகண்டுஇந்திரன்ஆலோசி

விருத்தம்.

உக்கிரபாண் டியன்தாதை மொழிந்த வாறில்
உலகநெறி செயதுவீற் றிருக்கும் நாளில்
தக்கவர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றச் செய்யும்
தருமவேள் விகள்பலசெய் ததும்அல் லாமல்
மிக்கவரும் பரிமேதம் தொண்ணூற் றாறு
விளங்கிடவே செய்துவரத் தெரிந்து நெஞ்சம்
திக்கெனவே இந்திரன்பொ றாமை பெற்றுச்
சிந்தித்தான் மனக்கவலைக் கூக்கித் தானே.

துசாபந்தி ஆதி.

பல்லவி.

இந்திரன்செய்ததைக் கேளும் சூழ்ச்சிசெய்தொரு
தந்திரம்செய்ததைக் கேளும்

அநுபல்லவி.

சுந்தரபாண்டியனுக்குத்தக்க மைந்தனுக்கிர விளங்க
அந்தமுடன்செய்மகங்கள் சிந்தையில்பொறாதுபோக இந்திரன்

சரணங்கள்.

வலியபரிமேதமென்மேலேசெழிப்பம்கொண்டு பொன்னுலகம் அதுபோலே
ணையம்பெற்றான் மண்ணில் உன்னதவேள்விகள் நினைவி
ன்னவின்செய் தானென்றெண்ணி நன்னுளேயோ சனைபண்ணி இந்திரன்
ஏக்கிட்டவருகும்பின்னைபுத்திகெட்டொருவனுக்கிடர்நினைப்பார்முன்னே
வக்கலவிகொண்டுகோபித் திளிக்கரவுள் ளத்தில் மேவித்
தனித்தரங்க முடன்தாவித் தொனிக்கும்வரு ணனைக்கூவி இந்திரன்
ஏழும்உல கேழும்கூட அல்லாயதும்மேல் ஏழுலோகங்களும் மூடித்
தாழும்உருவம் எடுத்து கேளும்மகிமை தொடுத்து
வாழும்மதுரை அடுத்துவீழ்அமர்செய்ய விடுத்து இந்திரன்

வருணன்மதுரையைவந்துவளைந்துகொள்ளல்.

விருத்தம்.

இந்திரன்சொல் லிந்துரைக்கக் கேட்டு வேலைக்
கிறைவனிவ் வுருவதறி யாமல் தானே
அந்தவண்ணமே புரிந்து வருகு வேனென்
றுலவாய் வளைபதிமேல் எழுந்து பொங்கி
சிந்துயுகம் கொணடிடர்செய் திட நினைந்து
திண்ணமுடன் பேய்களும்கண் ணுறக்கும் போது
வந்தடர்ந்து குருட்டிருட்டு வேலை பார்த்து
வந்திட்டான் சமுத்திரம்வ ளைந்திட் டானே.

பந்துவராளி ஆதி.

பல்லவி.

உததிமன்னவன்கடு கடுத்தானே திருமதுரைநகரைவளைந் தடுத்தானே.

அநுபல்லவி.

சதமகன்அனுமதி தன்னைப்பூண்டு கதிக்க
தனக்குவரும்கெடுதி தனைஅறியாமல் மிக்க உததி

சரணங்கள்.

கொந்தளிக்கும்அலைகள் அண்டகோளத்தின் பாலே
சொரிந்தெழுந் தாழிநாளில் உலகைவந்தது போலே
இந்துமண்டலம்தொடும் கருமலைபோல்மென் மேலே
எழுந்துவின்னும்மண்ணும்பார்த் தருவிடஒருக் காலே உததி
வானையேகத்தியாக ஆனமேகடயம் ஆக
மகரங்கள் ஆனையாக் அலைகள்பரிகள் ஆக
நீரும்தோணி இரத மாகத்தானைஅ சேக
நீடும்வழுதியின்மேல் அமர்க்கெழுந்தது வேக உததி

௯ வெண்மதி தன்னை ராகு விழுங்க வந்தது போலும்
மேகங்கள் ஏழும் மண்ணை மூட வந்தது போலும்
ஒண்மைகொண்டு வருதல் வேறொன தலைப் போலும்
ஓதுதற்கொக்கும் என்ன எங்கி வந்து மென்மேலும் உததி

விருத்தம்.

வருணன் இந்த விதம் மதுரா புரத்தின் மேற்கோர்
மலைபோலே வரும்போது பாதி ராவில்
இரசதஅம் பலநாதன் சித்த ரூபம்
எடுத்தெழுந்துக் கிரச்செழியன் கனவில் வந்துன்
புரம் அழிக்க வரும் ஆழி வேந்தன் ஓடப்
பொருத்தி வேல் எறிந்து வெற்றி பெறுகென் றன்பு
புரிதல் இள நகைதோன்றக் கருணை வெள்ளம்
பொழிகின்றார் முன்னிருந்து மொழிகின் றாரே.

உக்ரபாண்டியன் கடல்சுவற வேலெறிதல்.

இதுவுமது.

கருணைவள்ளல் தானும் வண்ணம் உக்கிர பாண்டியன்
கனவு தெளிந் தருள் சிந்தை தெளிந்தும் காலம்
திருமனையும் பூண்டுவந் தெழுந் தமைச்சர்
சேரவெழுந் தலைநிறைந்த தெனமுழங்கி
வரும் உததிக் கெதிர் நிற்கும் போதி ராவில்
வழிதுறைத்த சித்தர் அந்த அணையே நாடி
தருணமிது வேலெறிந் தெறிஎன் றோதத்
தாகனின் கணைக்கால்கீர் ஆக்கி னாரே.

கல்யாணி சாபு.

பல்லவி.

வடிவேலை எறிந்தானே வருணன் மனை வலிகெட்டு மூழ்கினானே.

அநுபல்லவி.

அடல்தக்கெழுச் சூழும் ஆழிநடுங்க. உள்ளத்
திடமுடனே உக்கிரச் செழியன் விசயங் கொள்ள வடி

சரணங்கள்.

கழுது சித்திரை செய்யும் இருட்டிடையிலே வல்ல
கடவுளருப்பெற்றுவந்த சத்துருவினை வெல்ல
பொழுதுபோக்குவதேனென் றன்புபெருகி நல்ல
பூமிக்கழிவு தீர்ப்பாய் என்றுசித்தரும் சொல்ல வடி
செந்சொல் மகம் தப்ப தன்றி உலகை ழிக்கச்
செய்து இந்திரனுக்காக வந்து வலிசெ ழிக்க
வஞ்சகருக்குநன்றி செய்த பெயர்வி ழிக்க
வலிஇழப்பதென்றைக்கும் உள்ளதென ழிக்க வடி

சுற்றிவளையும் பெரும் நீரைமுனையால் நோகச்
சுறுசுறென் றரிந்திடச் சுருங்கி வடிந்து போக
வெற்றி இழந்தடியில் வணங்கி வருவ தாக
வேலைவறண்டு கெண்டைக் காலின் மட்டள வாக வடி

உக்ரகுமாரனுக்குச் சிவபிரான் தமது திருவுருவம் காட்டி மறைதல்.

இத்திறம் வேலாம்புணரி சுவற விட்ட
இறைவழுதி பக்கத்தில் மண்ணில் நின்ற
சித்தர் வடிவை விடை எழுந்து புயங்கள் நான்கும்
திரிவிழியும் மதியணியும் சடையும் நீலம்
வைத்த கழுத் துடன் உமையோ டிடவ மீதில்
வாய்த்திடப் பார்த் தஞ்சலி செய் தேத்திப் பின்னே
சுத்திநிலை மிசை அடங்க விசும்பா றாக
நாடினார் ஆலயத்தில் கூடினாரே.

பூரிகல்யாணி, சாப்பு

வெற்றி விடை மீதில் நாடினார் சேல் விழி மின்னுடன் கூடினார்
சுற்றிலும் வேதங்கள் பாடினார் மலர் தூவி அமரர் கொண் டாடினார்
௨ ஆர்த்தபிணக்கும் கொண்டடிக்க மேகம் சோர்ந்து பயந்தோட்டம் பிடிக்க
தக்கிரகிருங்கள் படிக்க இசை தனனில் அரம்பையர் நடிக்க
௩ பேருமிகாரங்கள் அலங்க் ஒளி நிறும் பொற்கோயிற்குள் விளங்கப்
பாரிற்பணிக்கெழுக் கிலங்க உக்கிர பாண்டியராசன் வந் திணங்க
௪ கோயிற்குள்ளே சென்று பணிந்தான் விடை கொண்டல் பூரிக்கக் கடந்தான்
ஆயமங்கலம் கண் டெந்தான் மாடம் துன்னிய மாளிகை புகுந்தான்

விருத்தம்.

திருமாட மாளிகையில் புகுந்த உக்கிரச்
செழியன் மது ராபுரிக்கும் கடற்கும் காப்பன்
வருகிலைமும் விசையங்கள் முதற்கொண் டியாவுந்
மாதிசைக் கின்றவர்க்கே மான்யமாச் செய்
தொருமையுடன் உலகம்காத் திருந்தா னீங்கு
உரைப்பவர் கேட்பவர் ஆபத் திடுக்கண் நீங்கி
இருதயத்தில் நினைத்தநல்ல கனியைப் போலே
எய்திஇரு தாருலகில் இருப்பர் தாமே.

ஆக விருத்தம் (௭) கீர்த்தனை (௯) தரு (௧) ஆக (௧௭).

பதின்மூன்றாவது கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளே துணை.

———(*)———

உ

சிவமயம்.

பதினொன்காவது,

இந்திரன்முடிதகர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

உக்கிரச் செழியன் வேலால் உவரியைச் செயித்துக் கூடல்
முக்கணன் அருளால் வாகை முடித்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
மிக்கபொன் நகரை ஆளும் வேந்தன்மா மவுலி சிந்தச்
சக்கர வளையால் வென்ற தகைஇனிப் புகலுவேனே.

அகத்தியமுனிவர் மழைஇல்லாமைக்கு காரணஞ்சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

நலமிகுந்த உக்கிரபாண் டியன்மா றாளும்
நாளையிலே கிரகப்பிழையால் மழை இல்லாயல்
நிலமிசைசைபயங் கூறும்அற்றுப் பசும்புல் தீய்ந்து
நெருக்கமுற்று முன்னாடும் வருந்தக் கண்டு
குலம்வளரும் மும்முடிமான் னவரும் கூடிக்
குறுமுனியைச் சார்ந்துரைக்கத் தேர்ந்து கோளின்
பலன்அறிந்திப் போதுமழை இல்லையம் மூலைப்
பாங்கறிமின் எனஅவர்க்குப் பகருவாரே.

மத்தியமாவதி ஆதி.

பல்லவி.

கேளும்வேந்தர்களே மழைஇல்லாமை கேளும்வேந்தர்களே

அநுபல்லவி.

கேளும்உலகம்எங்கும் வாழும்அரசியலைக்
கீர்த்திபெருகச்செய்யும் பார்த்திபர்களேசொல்லக் கேளும்

சரணங்கள்.

க சூரியனுடனேஅங் காரகன்முன்நடக்கச்
சுக்கிரன்பின்தொடர்ந்து வக்கிரம்கொண்டதாலே கேளும்
உ புகழ்மிகும்பலத ரங்கக்கடலைஉடை
பூண்டஉலகில்பன்னி ரண்டுவரைக்கும்கண்டு கேளும்.
௩ பின்னறம் பொருள் இன்பம் இன்னவளர்க்கும்மழை
பெய்யும்படிக்கருளிச் செய்யுமவனைநாடிக் கேளும்

அகத்தியர் சோமவாரவிரதவிதிகூறுதல்.

விருத்தம்.

கும்பமுனி இவைஉரைக்கக் கேட்டு மூன்று
கொற்றவரும் யாங்கள்செயும் வகையா தென்னப்
பின்பதற்குத் தக்கதிங்க வாரம்தன்னில்
பிரியமுடன் விரதநெறி அடைந்து வெள்ளி

அம்பலத்தில் ஆடும்ஐயன் அருளைப் பெற்றே
ஆயிரங்கண் ணுடைந்தில் செல்வீ ரென்றே
திண்புவிமீ தங்கோர்பின் விதி ஆராய்ந்து
தீதற்றவார் அருள்புரிந்து சாற்று வாரே.

காம்போதி சாப்பு.

பல்லவி.

இந்துவார விரதாரம் பந்தனைச்சொல்கிறேன் செங்கோல்
ஏந்தும்மன்னவர்களே கேளும்

அநுபல்லவி.

மந்தரம்காசியாதிஸ்தலங்கள்நாடிச்செய்வதிலும்
மதுரையில்செயில்கோடி அதிகம்அதென்னவென்னில்
மால்அயன்அமரர் மூலமுனிவரும் வந்துதேடரிய சுந்தரர்க்குரிய இந்து

சரணங்கள்.

க மங்களம் மிகும்விருச்சிகந்தனுசில் வாதல்லல், நினைந்து அமா (வுறந்து
வாசைஒரு மாசம்தள்ளி மற்றதில்முன் பக்ஷமாதி வாரத்தில் இராவுகாரம்
அங்கம்நிலத் தில்துயின்றெழுந்துமைபாகன் அடியைநினைந்து நீர் (யஅடைந்து
ஆடும்முறைசெய்துகாமக் குரோதமுத லாகஒழித் தம்பொன்வாரிசக்கரை
செங்கையில்பவித்திரம்பு னைந்து சங்கற்பம்மொழிந்து
தீர்த்தமெல்லாம் ஆடும்பலன் வாய்த்திடுமெனப்பணிந்து
செய்யவிதிமுறை தூய்யநீறணிந்து
சிவமுடன்அக்ஷமாலையும் அணிந்து இந்து

உ பத்தியுடன் மூல்கைமந்தாரம்சாதியாதிமலர்கொய்து நந்தர்க்கம்செய்து
பாணிபூசை செய்துபின்பு துவாதசாந்தமூர்த்திதன்னை பரமஞானநந்தகோ
மிருத்திகைமுதல்சிவம்வரைக்கும்லிங்கமூர்த்தியைத்துய்த்து மூல
விதிமுறைபாலைந்தமுதம் கவ்வியபஞ்சகனிதேன்கந்தம் விரைசலத்தால் மெய்
சுத்தவெள்ளைப் பட்டணிந்து சந்தனம்சாந்துகர்ப்பூரம் (குளிரப்பெய்து
தூயமலர் ஆரமுதலாயபணி பூட்டி மலர்
துங்கஅடிமுதல் அங்கபூசை முற்றும்
தொடுத்துளத்தில்அன்பை அடுத்துச்செய்துஇன்னும் இந்து

௩ சேல்விழி உமையைஅவ்வா றீசன்ஐந்தெ முத்தமையக் கூட்டிப்பூசை(ட்டி
செய்துபாயசாதிகறுப் பூரதாம்பூலமுதலா சேரவே நிவேதனம்செய்து
ஆவலுடன் தூபதீபா ராதனை வகைவகையாக் கோட்டிக்கண் (ட்டி
ஆதிமுத லானஉபசாரம்பதி னாறுடனே அருள்சுரக்கும் ஐயன்முன்பு கா
பூவிதழ் சுருங்கல்மட்கல்மயிர்கி க்குண்டல் வாடல்
பூச்சிக்ள் புழுக்கடிகள் நீக்கி நல்லதாய் எடுத்த
புஷ்பமிகும் வில்வம் கொக்கைஅணி பெயர்
பொருந்த அர்ச்சனை ஆயிரந்தளம் செய்திடனும் இந்து

௪ நின்றடியேன் செய்தபிழைஈரொன்றுக்கனந்தமாகும்காணும் கடுவனும்
நிலவிஷத்தைஅமுதாக்கொண்டதுபோலேஎனதுகோரமும்குணமாக்கொள்ளவே

என்றெழுத ரியஉமை பங்கன்அடியில்வணங்கித்தோறும் படிக் (ண்டப்பூஜும்
கேத்தியேவ லம்புரிந்து வன்மனம்க ரையஉள்ளத் தெண்ணியவ ரங்கள்வே
ண்டிமனைப் பேறுமக்கட் பேறுதெய்வ மாதரின்பம்
வாக்கறிவு கல்விபகை நீக்கல்முத லாக இன்னும்
மண்ணரசியலும் நண்ணிவரும் பின்னும்
மனத்திலேஉவந்து நினைத்ததுவும் தரும் இந்து

ரு கருதிஅநுஷ்டிப்பதற்குப்பிரதைஜந்து விதமாகத் திருந்தல் உச்சிக்
காலமருந்தலிரவருந்தலிரண்டுமகற்றல்கண்ணுறக்கங்கொண்டாமலிருந்தல்
ஒருமையுடனேசிவார்ச்சனைகள்சாமம் நாலும்செய்து வருந்தல் இதில்
ஒன்றினுக்கொன் றேஅதிகமாகுமென்ற றிந்துநோற்ப துண்மையாந் திசைவரு
வருடமொன்றி ரண்டுமூன்றுபன்னிரண்டு வருடமுள்ள (வில்பொருந்தல்
வாழும்நாள் அளவுந் நூன்ற் தாழுமை இல் லாதகந்தெ
வாக்குமெய்யறிவோ நீக்கமறகொ ண்டு
மண்டலத்தில்நீல கண்டனேதெய்வ மென் றிந்து

சோமவாரவிரதோத்யாபனவிதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

இந்துவா ரத்தில்நோற்ப திவ்வகை யாகச்சொன்ன
ஐந்தினி லொன்றினுக்கொன்ற திகமா மிவகைநோற்பு
வந்தனித் செய்யத்தக்க வன்னமெய் யளவையன்னை
முந்திஉத் யாபனஞ்செய் முறைதரும் முனிசொல்வாரே.

கேதாரகௌளை, ஆதி.

பல்லவி.

சோமவாரவிர தோத்யாபன விதி சொல்லக்கேளும் மன்னவோரே.

அநுபல்லவி.

மாமண்டபம்குண்டமும் வகுத்து நாரிபாகனை
வண்மிசைக் ஆயிர்வெள்ளி காரிமுப் பதாற்செய்து சோம
காணங்கள். (ம்வி

க காலைதொடுத்து நித்திய கன்மம்செய் தபுராணகதகள் செவிக்குநாள
மாலைதொடுத்துச் சாமம் தோறும் உமாபதியைமண்டலத் திலேபூசை ஆற்றி
மூலமந்திரம்நூற்றெட்டும் மொழிக தாருதிமுறையாய்ஒமத்தியில்செய்தநற்றி
சாதுமவில் வதளமோரா யிரம் நாமம் சொல்லிசாமம்சாமம்தோறும் சாத்தி
மெலும்பஞ்சாக்ஷர விதிமுறையால் அடுத்து
விளங்கும்ஐம்தெருத்தரு வதுக்கருக்கியம் விடுத்து
வஇருமூலமந்திரம் முதல்மந்திரம் தொடுத்து
ஈசன்வேள்விமுடிவில் பூர்ணகுதி கொடுத்து சோம

உ போதுவிடிந்து நித்திய்குமம்செய்து கதலிப்பூவிலைதின்மூன்றுவரித்து
பீடவெள்ளிசிப்பொதினிய கதிசாய்முதல்வேண்டினதும்வைத்தலங்கரித்து
ஆதரும்பாலிஸ்படிமூன்றகுடம்கிநைத்தல் அரிசிமேல்வைத்துப சரித்து

ஓதும் சிவனடிக்கன் பிளந்து சிவார்ச்சனைக் குரிய வேதியரை வரித்து
காதுகைக் கணிஆடை முதல்அலங் காரம் பண்ணிக்
கந்தமலர் அர்ச்சனை செய்தர ஞகை எண்ணி
பாதாரகை விசிறி குடைதக்ஷிணையும் நண்ணிப்
பாங்குட னேபலவும் தானம்செய் திந்த மண்ணில் சோம

ரு ஆசாரியனைமனைவி யுடன்ஆச னத்திருத்தி ஆடைஆ பரணங்கள் பூட்டி
வாச மாமலர்கொண் டருச்சனை பண்ணிஉமா வல்லவ ராகவேபா ராட்டி (த்
பூசை புரிந்தப்பிர திமையுடன் செம்பொன்பதாதி பூமி முதலனைத்தும்கூட்டி
தேசலவும் கொம்பினி மாலைவல்திரம் பூண்டிந்தனுமு தல்தானம்செய் திட்டி
பேசும் அடியார்சுற்ற முடனே அமு தருந்தப்
பெருகும் இவ்விரதமுன்மாலயனும் திருந்த
வாசவன்முதல்க்கணத்தோரும்செய்தார் வருந்த
மனிதரும் செய்துபோக வீடடைக் தார்பொருந்த சோம

விருத்தம்.

இந்துவா ரத்திலுத்தி பனம் செய்
திந்தவிதம் நோற்பவர் வெம் பகையும் பின்னும்
சிந்தை வருத்தமும் தீர்நதா யிரம் சென்மத்தில்
செய்வினையும் தீர்த்தெடுத்த சென்மம்தன்னில்
முந்துசிவ கதிஅடைவார் இதனைக் கேட்போர்
மொழிந்தவர்தம் மனைவிமக்க ளுடனும்வாழ்ந்து
இந்திரனே றிரண்டுபட்டம் வரைதுறக்கத்
திருப்பரென் றேஅறவோ ருரைப்பர்தாமே.

சேரசோழபாண்டியர்சுவர்க்கலோகம்செல்லுதல்.

இதுவுமது.

கும்பமுனி இந்தவண்ணம் உரைக்க மூன்று
கொற்றவரும் விடைவாங்கி ஆலவாய் வந்
தம்பொன்அம் புயவாவி மன்னீ ராடி
அங்கயற்கண் மணவாளன் அடியிற் போற்றித்
தென்புயிகுந் திந்துவா ரத்தில் நோற்றுச்
செயும்பூசைத் தொழில்முடித்து வரம்பெற் றேகிச்
செம்பொன்உல கில்செலஆ லோசித் துள்ளம்
தேறினர் விண்வழிக்கொண் டேறினரே.

திபதை — ரீதிகவுளை, ஆதி.

க இன்னம் முனிவர்களே கேளும் நடந்தவர லாறு மூன்று
மன்னவரும் இந்திரன் உலகைக் குறித்தந்தரத் தாறு
உ வருவத றிந்தமரர் கோன்அவர் களுக்குவெவ் வேறு
தரியனைக் குந்தாமூன் றுசனம் செய்துவைத்தான் மாறு
ரு அந்த வேளைமும்முடி மன்னவரும் துறக்க மீது புகுந்
திந்திரன் தரும்ஆசனத் திருமின்னரும் இருக்கும் போது

௪ மைக்கடலைச் சவுறச்செய்து விசயமாக குடி நின்ற
உக்கிரபாண் டியன் இந்திர னுடனேசிங் காசனத்தில் கூடி

௫ இருந்திடக் கண்டுளம்பொ றுமையுள்ள பொருமத்து நாற்றக் குன்னன்
அருகிலி ருக்கும்சோழன் சேரனிருவரையும் பார்த்து

௬ இக்குலத் தீயம்பு மென்றுபட சாரமுடன் கேட்க இப்போ
தெங்கள் நாட்டுக்கமழை இல லாமல் அடைத்திட்டோமென் றேர்க்க

௭ இந்திரன் மகிழ்ந் திருவர் க மேமட்டும் மழையுண் டாக்குந் தந்து
மூர்த்தி வரிசைசெய்து விடை அளித் தபின்னவ நேக

௮ பின்னும் இந்திரனபாண்டியமன்னன்பெற்ற திருக்கும்பிர தாபம் பெயர்
தன்னரியாசனத் திற் சரியாயிருக்கும் இறு மாப்பும்

௯ மேலும் தனக்குமழை வேண்டா திருக்கும் வீறும் தூக்கி சிங்கம்
போலிருக்க கக்கனைபொன்றும் புரியாமலே இந்திரன் நோக்கி

௰ அழகு பெறவரிசை செய்வது பேர்க்கைது ஆரம் அது
பழுதி அளவிறந்தோர் தாங்கி வலிதுக்கும் பாரம்

௧௧ என்னி அதை அளிக்கப் புஷ்பமாரம்போல் வாங்கிக் கொண்டு மயம்
கன்னி மகனந்நை கழுத்தில் அணிந்திருக்கக் கண்டு

௧௨ சங்கின் முதல்கிழ மாலை அணிந்திலகும் தென்ன ஆரம்
தாங்கும் பாண்டியனென் ஆனிந்த தாணிபகுமெனச்சொன்னான்

சந்த விருத்தம்.

வாசவ னிப்படி யோதவும் உக்ர மாறனானத்து மருவாமல்
மாமது ரைத்தலம் மேவி யிருக்கமு மாரி செழித்திட இருகாதம்
மீசுர முற்றது போலே நீக்குள மேதினி முற்றும் புலியாக
மேல்மல யத்தினி லேவியே வுற்றுடீர வாரிப்புலி முதலாக
காசமுறச் செயும் வேலையில அத்தலை மாறு முகிற்கள தனில்மேய
நாடி அவர்த்திலை நூடி வளைத்து முகிலை விடுத்துயர் கவிரேபோல்
வீசி மறித்திட வேசிறை யிட்டதை வேக மதிர்த்தில குரையாலே
கேய் விறலிற்சனல் பாடி வோமபெனை மேக்கவருக்கிறை வெகுண்டானே.

உக்ரபாண்டியனுக்கும் இந்திரனுக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்.

கடல்சுவறச் செய்ததுவும் ஆரக்கிக்கும்
கனிப்புமுகி லிந்தவினைப் படியெம் செருக்கும்
படியிலொரு மனிதனுக்கித் திறமயா. தென்று
படையுடனிந் திரனெழுந்து கூடவே குழுந்
துடல்புரிய வந்ததுகேட் டுக்ரபாண் டியன்
ஆல்காரச் சூடலர்தனது சேனை குழுக்
கடுமேத யானையின்மேல் லேழுந்து வந்து
கடுத்திட்டான் சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட்டானே.

அசாவேரி—சாப்பு.

பல்லவி.

தேவராஜனும் பாண்டியராஜனும் செய்தாரே சண்டை.

அநுபல்லவி.

தேவ சேனையுடனே திரண்டெதிர்த் தொருக் காலே
காவலன் சேனையும் கைகலந் துமென் யேலே. தேவ

சரணங்கள்.

அம் நரனின்னவர் கூடி ஆயுதம்பல
எடுத்தெதிர்த் தனர் கோடி வில்லிலேஅம்பை
தொடுத்துமழைபோலே தென்னன்படைமேல்
விடுத்தாரே எதி சாலே அதனைக்கண்டு
தடுத்துப்பாண்டியன் சேனை எட்டினர் பல
சாபம்வளைத்துக்கணை பூட்டினர் பட்டுத்
துடித்துவானவர்சேனை கலைக்க மார்பும்
தோளும்பலபலவாத் துளைக்க மண்ணில்
படுத்துக்கைகால்தலை தோளமுந்துயிர் மாயப்
பரந்திரத்தவெள்ளமும் பரிஅடைந்து பாயப்
கடுத்துக்கூளிபருத்து, கழுகுகள் செறிந்திடக்
கவன்முன்னலிபோல் இந்திரன்சேனை முறிந்திட
களத்திலபலபல கவந்தம் ஆடவும்
காளிக்கூட்டங்கள் தாளம் போடவும்
வளைத்துப்பேயினம்சூழ்ந்து சதுரிக்கவும்
வாரிப்பிணமலை யாகக் குவிக்கவும் தேவ

பொங்குதன்படை பிறக்கக் கண்டுவாசவன்
கண்களில்பொறி பறக்க துய்யமுநின்றுன்
அங்கியதென்ப் படைக்க வெகுண்டுதெய்வத்
தங்கப்படையால் வதைக்க நினைத்துடனே
செங்கதிர்ப் படையைவிட் டேற்றினான் தென்னன்
இங்கட் படைவிட்டதை மாற்றினான் இந்திரன்
சிங்கப் படைவிடுத்துத் தாக்கினன் சரபத்
தேவன் படைவிட்டதை நீக்கினன் பின்னும்
வளைகையுடனே இந்திரன் மோகனாஸ்திரம்போட
வழுதி வெகுண்டு ஞானஸ்திரம்தொடுத் ததைச்சாட
அங்கத் திந்திரன் போரில் மதிமயங்கி
அமரினைத் தொடுப்புக்கொண்டிருந்து நிலைகலங்கி
ஆழும்துயரமோ மெள்ளம் வெதும்பவே
ஆயிரம்கண்ணும் நீர் ததும்பவே
தேளும்இந்திரன் தெறிபட் டோடவும்
கீர்த்திபாண்டியன் பங்கில் கூடவும். தேவ

௩ பலமிகுந் திடம்வீரன் திருமதுரைத்
தலமதில் அதிகாரன் புகழ்பெருகு
நிலமிசை உயர்சூரன் விளங்குஞ்சந்திர
குலம்வளரும் கம்பீரன் தன்னுடன்பின்னும்
வலனை வென்றவனுரம் பேசினன் கேரே
வச்சிரமெடுத்தவன்மேல் வீசினன் அதின்
வலிகொண்டெதிர்வரக்கண் டறிந்தான்தென்னன்
வளை ஆயுதம்சுழற்றி எறிந்தான் அது
தலையைவிடுத்துமணித் தலைப்பாகுடனே போகச்
சாற்றும்முனிவர் முன்னே மொழிந்தது நிசமாக
சொலிகொண்டுவரும்வச்சிரம் தனை அவித்திடக் குன்னித்
துயரத்துடனே நின்ற பாகசாசனன் சென்னி
துலங்குமணிமுடி தகர்த்துச்சிதைத்திடச்
சூழ்ந்தபேர்பர தவித்துப்புதைத்திடக்
கலங்கி இந்திரன் ஓட்டம் எடுக்கவும்
கரைந்துவானவ ருலகில்அடுக்கவும் ...தவ

விருத்தம்.

இந்திரன்சண் டைக்காற்று தோடி விண்சென்
றிருந்துவிரு த்திரனிலுமா வலிய தென்னன்
சிந்தைவெருண் டெறிந்தவளை தனது சென்னி
சிதையாமல் மணிமுடிமட் டோடும் போகச்
சுந்தரா தன்கருணை தானென் றெண்ணித்
தொன்மதுரை நாட்டில்மழை பொழியச் செய்வோம்
எந்தன்மே கங்களைவிட் டிடவென் றோலை
எழுதினன் வழுதிபெயர்க் கெழுதினனே.

இதுவுமது.

முடங்கல்வரை ந்தனுப்பிடத்தூ துவர்போய்த் தென்னன்
முன்புவைக்க அதின்வரலா றறிந் ததற்குத்
தடங்கல்சொல த்தெரிந்தொருவே ளாளனென்றும்
சதமகனுக் கிஷ்டம்அவன் பிணையிருலே
அடங்கியகார் களைவிடுத்தான் பதடு போலே
அவைமீண்டிந் திரன்விடையால் திங்கள் தோறும்
குடமதனால் சொரிவதுபோ லேமும்மாரி
கூர்ந்துபெய்ய யாவர்களும் தேர்ந்திட்டாரே.

விருத்தம்.

...ங்களும் குளமுமாறும் வாவியும் புனலாற் பூரித்
...தழைத்தசெ ந்நெலுங்கரும்பும் ...ண்டப்பா ண்டியநா டித்தைப்
...டிப்பவர்கேட் போர் துன்பம் பறந்தறம் முதல்நாலும் சேர்ந்
...டுத்து வாழ்ந் திருப்பர் பின்னே அரனுலகத் திற்செல்வாரே.

(௧) விருத்தம் (ம) சந்தவிருத்தம் (ச) தரு (க) கீர்த்தனை (உ) ஆக (கூ) முற்றும்

உ

பதினைந்தாவது.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

பூவலர் துதிக்கும் கூடற் பரமனார் அருளால் உக்ரன்
தேவர்கோன் மகுடம்சிந்தச் செய்தவா றுரைத்தேனிப்பால்
மாவலம் பெற்றமன்னன் வடமலை நாடிச் செம்பொன்
ஆவல்பூண் டதனைச் செண்டால் அடித்தவா றினிச்சொல்வேனே.

ஆநந்தபைரவி—திரிபுடை.

பல்லவி.

கேளும் முனிவரே கேளும் சிவகதை கேளும் முனிவரே கேளும்

அநுபல்லவி.

வாழுமுக்ரபாண்டியனென்னுமன்னன்மலயமுனிவர் தமக்குமுன்னமேசொன்ன
சூழும்தூய சோமவார்விரதம் துலங்குமன்புடனே புரிந்து வருகக் கேளும்

சரணங்கள்.

௧ மாதரசா கியவளர் காந்தி மதிவயிற்றினில் விஜயம்பெற் றேந்தி
ஓதியமகன் பிறக்கமென்மேலே உம்பர்கோன் ஜயந் தனைப்பெற்றாற்போலே ஆ
ஜாதகரணம்செய்துபின்நாமதேயம் தழைக்கும்வீரபாண்டியனெனச்சூட்டினன்
வேதமுதலாப் பலகலையுணர்ந்துவில் வித்தைமுதற்கற்றதனைக்கண்டுவகையில்

௨ நாட்டினிலே வருமழைதேய்ந்து நதிமுதற்பல குளங்களும் காய்ந்து
வாட்டிடப்பல உயிர்களும்மெலிய மன்னன்பொருட்கு வகைஇன்றிநலிய ஆ
காட்டவும்பிரம் சுற்பமளவும்எல்லை கண்டறிந்தவர் முன்புமன்னவன்செல்லக்
கேட்டிரவியைப் பார்த்துக்கோ ளிருப்பதால் இடையாதொருவ ருஷம்மழை
[என்றுசொல்லக்—கேளும்

௩ மக்கள்படும் துயரத்தைக் கண்டு வருந்திநிம்தாய் போல்மன்னன் சென்று
முக்கணன்முன்பிருகணீர்பொழிய முனைந்துலகமெலிவதனைமொழிய (முத்திட
அக்காலத்தைக் குறித்தன்புக் கெளியவன் அன்பிலாதவ ரனமோனம் தொ
மிக்காம்துயராகிய கடலிலே வீழ்ந்திரவில்தன் இருக்கைவந்தடுத்திடக் — கேளு

௪ கன்னுமுயிரைப் பசிப்பிணி வருத்த ராசன் தன்னைக் கொள்ளைகொண்டிருத்த
உள்ளமதில் யோசனை பண்ணி உழுந்துவிலக்கொ ணுக்குறை நண்ணி ஆ
பள்ளிஅறையைத் தள்ளியே தனித்தொரு பாரிடமாகநித்திரை செய்கையில்
வெள்ளியம்பலத்துடையவரேசித்தவேஷம்பூண்டவன்கனவில்வந்துநிற்றிட—

விருத்தம்.

கனவில்வந்து சித்தரிரா சனைப்பார்த் திந்நாள்
சாலமழை பெய்வதரி ததனை வேண்டி
மனம்வருந்த வேண்டாம்பொன் மலைக்குச் சென்றம்
மலைச்செருக்க டங்கிடவுன் செண்டால் தாக்கி
கனநிதிசேர்ந் தொருகுகைஅம் மலையில் உண்டு
காய்க்குணதா கினைசெய்துபொன் எடுத்துவா வென்
முன்மகற்றும் வெற்றிடைத்துன் குறிவைத்துப் பின்
வருமென்றார் பெரும்புகழைத் தேடென்றாரே.

உக்கிரபாண்டியன் மேருமலைக்குச் செல்லுதல்.

விருத்தம்.

சித்தரித்த வாதுமொழிச் சுனைமுலைக்
தெளிந்து விழித் தெழுந்திரவி டுதிக்கு முன்னே
சித்திரகர் மங்கலசெய் தமையந் தன்
சேனைமலை யடிவைக்கி லுமாய் வந்து
மெத்தவெற்றி தருக்கேசன் கடல்போற் சூழ்
மேகமண்ட லமதிராமெயிறு வாசலிற் றழ்ந்தி
சித்திரச்சேர சேதிசேதி யன் தேவின்மேற் சீசால்
படர்த்திட்டான் வீரமுடன் நடத்திட்டானே.

சருட்டு—ஆதி.

பல்லவி.

கடந்தா னுக்கிரபாண்டியன் படர்ந்தபெரம் மலைமலைக்
படைக்கெடுத்துக் கொண்டு வந்தானே

அநுபல்லவி.

படர்ந்தபெரிகை முழங்கொண்டெக்க அங்கப்பட்சகர்கள் வெடிக்க
ஆனைஅதிர குதிரைமுதிர அரசர்களும்சூழ் கைவிதிகைதிருக்கொன்கொண்டு

சரணங்கள்.

[நடந்தான்

சக்கரவாளக் குடைமுதற்பல சலவிருதும் விடத் துய்ய
சாமரையல சுழற்றிடவுமெக் கரிக்கடல்கக்கினதா செம்
முக்கியஅந்தணர் ஆசிரவசனம் மொழிந்தவர்களிட சொல்லி செய்ய
முத்தமிழ்க்கவி வாணர்கள்கவி மொழிந்தவரவர் பாடக் கரு
மைக்கடலிலும் மலையிலும் இலம்போதத்தி விளங்கத் செல்லும்
வயப்பரிகட்கிச் சேரன் ஆனியாகில செருக்கப் புவி
குக்கெழிய வாம்பரிக்கேசைக் செலுத்துமே விளங்கத் தருக்
கொடியும்வெம்புலிக்கொடியும்குழ்கயல்கொடியினுந் தலைக்கப் பெருகும்
தெருக்கடலுத் தாரத்தைக்கொக்கிச சென்றெழுந்தது போலத்தாக்கி
விக்கப்பறைகொண்டறையக் திக்குத்திக்குக்கும் மறைய
தக்கப்படையுந் திகழ மொய்க்கப்புகழ்வர் துறைய நடந்தான்
சத்திப்பாண்டிய நாடுகடந்து சோழநாடு கடந்து, தன்ட
நாடுதெலுங்க நாடென்கரு நாடிநாடு கடந்து பிர
சித்தமராளவ் தேசம்விராட தேசம்சென்று கடந்து மத்திய
தேசங்கடந்து கங்கைவளரும் காசிதேசம் கடந்து கடப்
தெத்திசெயிய மலையிடையல போசநேர கடந்து விலகம்
யானிவிளக்கு மன்னாரன்மொன் தைலப்பம் கடந்து வந்
துற்றதாகவைக் குமரிமிரண்டு போகின கடந்து பின்
மூருக்குமலையும் பொழிலும்செறிந் மரிகண்டம் கடந்து இன்னம்
மற்றனுபோலென் மடக்குகடந்து வைரந்தபாரத கண்டங்கடந்து
சத்திக்கரியும் திரள் தந்திப்பரியும்திரள
பத்திப்படையும் திரள வெற்றிக்கொடியுந்திரள கடந்தான்

புரியும்பரத கண்டம்விட்டெய ிமயமலையைக் கடந்து இம்
புருடகண்டத்தைக் கடந்தப்புறம்போ யேமகூடத்தைக்கடந்து அரி
வருட்கண்டத்தைக் கடந்தப்புறம்போய் நிஷதகிரியைக் கடந்து சுற்றி
வளைந்திடுமிளா விரதத்திற்படையை நிறுத்தியவ்விடங் கடந்து நவத்
தலுவிலிருந்து வீழ்ந்திடும்பல பல்கனி யுடைந்து அதன்
சாறுவெள்ள யோடும்சாம்பூ நதிக்கரை யடைந்து அதற்
கருகேசாறு வாற்றுயர்ந்தபொன் னரணியம் அடைந்து அடைந்
தவிடத்தில் புண்மைநோக்கிச் சூழ்ந்துவந் தடைந்து துகை
வரையிலாப்பெருநிதிகண்டெடுக்க வந்ததற்குத்தென் பால்வந் தடுக்க
கருமுகிலும் கண்டஞ்சத் திரைகடலும் கண்டஞ்சச்
சுரபதியும் கண்டஞ்சத் திரிபுலவும் கண்டஞ்ச நடந்தான்

உக்கிரபாண்டியன்மேருவைச்செண்டாலடித்தல்.

விருத்தம்.

அடரவந்திப் படிமேரு மலைக்குத் தென்பால்
அடுத்தெவன் றவன்செங்கைச் செண்டே யேந்தும்
நடும்வினைத் திடித்தேவா லயமே என்றே
அதித்திடவும் சேர்ந்துவா திருக்கக் கண்டு
திடமிகுந்தன் வெருவியும்அம் மலைச் செருக்கும்
திரும்வகை கருதிஅதன் சிகரம் தன்னில்
புடைபரந்த விசைவளர மெளலி சிதறப்
பொடிபட்டிட்டான் செண்டதனால் அடித்திட்டானே.

கம்பாலடிக் காப்பு.

பல்லவி.

செண்டுகொண்டடித்தானே பெருமுக்கிரச் செழியன் மேருவைத்தானே

அநுபல்லவி.

செண்டினுலே அடிக்கச் சிகரபத்தி முடிக்க
அண்டத்தியிலும் மாட்ட நடுக்கமெடுக்காவெடுக்கச் செண்

சரணங்கள்.

எருவி அங்கமாகிய கலக்கஅடுத்தெழுந்த
கனகப்பல் துகள்போலபோலே எழும்ப அதைவளைந்த
பருதிமண் டலம்விண்டு துளாயப்பொடிந்து விக்குப்
படியில் விழுந்தாற்போலே பலமணிகளும் சிந்தச் செண்
அடைகல்லா இருக்கின்ற மலைகளும் ஒடிந்திட
அல்லாமல் ஒருசாலு இடங்களை நடுங்கிடத்
தடமலர்ப் பொழிலிரு கலுழுவிரைகக்கிடத்
தருக்கள் நாலும்அதனின் வேரோடே பிடுங்கிடச் செண்
சுற்றிஇருக்கும் எட்டுக் கிரியும் எழுந்து துள்ள
சூழும்சாம்புநதம் குளம்பிதன் நிலை தள்ள
சித்தசாரணர் முத லோரகன் மனமும்தெள்ள
சேடன் முடிமணியும் சிதைந்து விளக்கம்தெள்ளச் செண்

மேருஎதிர்வந்துஉக்கிரகுமாரனுக்குநிதிஅளித்தல்.

விருத்தம்.

செண்டுகொண்டிவ் வாறடிக்க் கிளம்பி மேருத்
தெய்வமணி முடிதாழும் கிரீடமும் போல்
கொண்டுயர்ந்த இருபுயமும் சோதி மேகும்
குடையும்பெற் றுருத்தெழுந்து நாணி நிற்கக்
கண்டுசினம் தணிந்திது வரைக்கும் வாராக்
காரணமே தெனஉக்ர வர்மன் கேட்பப்
பண்டுதனக் குளபிழையை வித்தகா கேட்
பாயெனவே பயமுடன் பகரும்தானே.

திபதை— ஆஹிரி, காம்போதி. (இந்தத்

௧ வாருமையா தேவ பாண்டியகுமாரா என் வர்த்தமானம்சொல்லக் கேளும்
தாரணியோர்கள் துதிக்கும் கயற்கண்ணி தன்னுடன்கூடவில்வாழும்
௨ சோமசுந்தரக் கடவுளைநித்தம் தொழுதிந்த ரூபத்தைக் கொண்டு வெகு
க்ஷேமமுடனே வருகையிலேஒரு நேரிழையாள் தனைக் கண்டு
௩ காமந்தலைப்பட் டாண்டியைத்தொழு காமலவர்நேமத்தை விட்டேன் விட்ட
நிமைமித் தத்தினாலேஉன துகைச் செண்டினால் அண்டிக்கப் பட்டேன்
௪ ஈசன் அடிக்கப ராதம்புரிந்ததை என்றனுக்கில்லாமல் நீக்கச் செய்யு
ராசனே என்னை ஒருபொருட்டாயிங்கு நாடியதென்னென்று கேட்க (ரசா
௫ மாநிதியைக்குறித்திங்குவந்தேனென றுமன்னவன் சொல்லமுன்னாலே செ
மாநிழலுக்கு விருக்கின்றவைப்பையும் மாமலைகாட்டக்கை யாலே
௬ காட்டியசெம்பொன் அறையைத்திறந்து கனகக்கலைப்பல கோடி எடு
இட்டத்தனது பெயரால்லேமுத்திரை இட்டப்பின் அவ்வகை நாடி
௭ மீண்டுபடையுடன் தென்திசைநோக்கி விரைந்து நடக்கும்தே ருர்க்ஷரகன்
நீண்டவரையை விடுத்துமன்னிதர்கள் நீடியபூமியில் சார்ந்து
௮ அந்தந்ததேசத்து மன்னவர்தங்கள் அளித்ததுடன்அன்பு கூர்ந்து எதிர்
வந்துபசாரம் புரியத்தமிழின் வளம்தரும் நாடதைச் சேர்ந்து
பொன்எயில்சூழும் மதுராபுரக்கோபுரம்கண்டுதேரைவிட்டிழிந்து மணி
பன்னகபூஷணன் தன்னை அஷ்டாங்கம் பஞ்சாங்கமுடன்பணிந் தெழுந்து
௯ துய்யமலையோர் துறந்தோர் அறத்துறைத் தொண்டர் முதல்எதிர்வந்தார்
வையைநதியைக் கடந்தேமது மதுராபுரம்வந் தடைந்தார் (வா.

விருத்தம்.

மேருமலை அளித்தபொருள் அனைத்தும் அந்த
வியன்மலைபோற் குவித்தகனை நேரு னோர்க்கும்
தீரமுடன் உக்கிரனீந் தல்கா லுங்கால்
செகதீசன் அருளால்பாண் டியகா டெங்கும்
காருலவி மழைபொழியப் பயிர் தழைக்கக்
கண்டோர்க ளுரைப்பவர்கேட் பவர்துன்பம் தீர்த்
தாருமிக போக சம்பத்தடைந்தா நந்தின்
ஆரணுலகை அடைந்திருக்க லாகும் தானே.

௪௧ விருத்தம் (௬) வசனம் (௩) தரு (௪) ஆக (௰). பதினொன்றாவது முற்றும்.

௨

பதினெருவது.

வேதத்துக்குப்பொருள் அருளிச்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

மேருவைத் தாக்கி உக்கிரன் வியன்முடி மகனுக் கீந்து
சீருறும் பரமனோடு சேர்ந்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
வீரபாண் டியன்தன நாளில் வேதத்துப் பொருளை நைமி
சாரணி யருக்கீசன்வந் தறிவித்த இனிச்சொல் வேனே.

நைமிசாரணியமுனிவர்வேதப்பொருளறியமல்மயங்குதல்.

இதவுமது.

நண்ணிய தருக்கள் சூழும் நைமிசா ரணியம் தன்னில்
கண்ணுவ முனிசாண் டில்லியர் கருக்கரை முதலோர் வேதத்
துண்ணிறை பொருளை ஆராய்ந் துள்ளமும் முகமும் வாடிப்
புண்ணிய குருவைத்தேடிப் பூசிக்க யோசிப்பாரே.

மோகனம்—சாப்பு.

பல்லவி.

இந்தவிதம்என்ற றியாமலேமனம் ஏங்கிஇருந் தனரே

அநுபல்லவி.

சந்ததமும்சக தீசனுக் கன்பு
தழைக்கும்தவத்தை இழைக்கு முனிவர்கள் இந்த

சரணம்.

பூதங்கள் ஐந்தும் இடம்தடுமாறிப்
புவனங்க ளோடயன் மாலிந்திரபதமும்
வேதங்க ளும்முதல் உண்டாறுற்போலவே
வீயும் படிக்கூழி காலம்அழிக்கின்ற இந்த

வாலிரவிமுன் கமலம்போல்சோதிமுன
வையகமுற்றும் மலருவதால்பன்டு
போலவே முத்தொழில் செய்திட மெய்ப்பொருள்
புந்தியிலே அருள் பூண்டிருக்கின்றதும் இந்த

மாலுடை நாபிக் கமலத்தில்மேவிய
வண்டுபோலேபிர மாவந்தமைக்கும்போ
தாலம் அயின்றவன் வாக்கில்பிரணவம்
அமைந்ததில் வேதம் உருக்கொண்டெழுந்ததும் இந்த

ரபத்தமுனிவர் முனிவர்கள்துவருத்தத்தைமாற்றுதல்.

விருத்தம்.

புங்கவமா முனிவரிந்தப் படிமயங்கும்
போதில்அர பத்தன்என்றோர் முனிவரக்கண்

டக்கவரை வணங்கிஉப சரித்திடுங்கால்
அம்முனிவர் விருப்புவெறுப் பிகந்திருக்கும்
உங்கள்முகம் வாடியதே தென்னவேதத்
துட்பொருள்தோ ணும்விருப் பதனாலியாங்கள்
சங்கையுற்றோம் எனமொழிக்கேட் டவரைநோக்கிச்
சாற்றுவார் மனமயக்கம் தேற்றுவாரே.

உசானி ரூபகம்.

பல்லவி.

கேளும் கேளும் முனிவரே கேளும் கேளும்

அநுபல்லவி.

வாழும்நைமிசா ரணியம்தனில்நித்தம் மாதவஞ்செய்து மகிழுமுநுங்கள்சித்தம் சூழும்மயக்கங்கள் நீங்கும்வழிதேடிச் சொல்லுகிறேன் ஒரு விபரம் அதைநாடிக்
கேளும்

சரணங்கள்.

க மாதவம்புரிந் தறிவதல்லது மற்றொன் றுறுதியக் கூடுமோ என்றும்
இதைக்கற்று மற்றவரும்புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திலே இருந்துசெய்தல்நன்று
இதும்புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திலுமிக உறுதியாம்சிவ ஸ்தலத்தில்செயச்சென்று
ஆதலால்சிவ ஸ்தலத்தின்வலி அறிந்து தவத்தைச்செய்தற்கினைதொடுப்பதில்லைக்
கேளும். (கண்டு

உ அம்புலியிலரிய தலமியாதெனில் அகிலமனைத்துஞ்சூழ்ந் தனக்கமாச் சொல்லும்
சம்புவின்தலைச்கோ திரண்டுவிரற்கடைதனக்குமேலாக விளங்கியே மல்லும்
உம்பர்மாமுனி வோர்களும்முத்திபெற் றுறுதியாலதின் பயனடைந்து வெல்லும்
தென்புலிருந்தறும்சாஸ்திரமுரைக்கின்ற சிவன்முத்திபுரமேவிச்செய்யச்செல்
கேளும் [லும்

ங அந்தத்தலத்தினிலொளிவிடும்விமானத் தருநிதென்றிசைவடநிழலிருந்து
சுத்தமும்வழி படுமுனிவருக்குச்சகலவித்தையும் போதித்தருள் தந்து
சுந்தரம்பெருகுமூர்த்திஉங்கட்குச் சுருதிப்பொருள்கண்டு சொல்லுவனுவந்து
சிந்தைமகிழ்ந்தவன் முன்னே தவம்செய்யீர்சீக்கிரம்மனமேய் வாக்குருவிந்து
கேளும்.

விருத்தம்.

அடைவுடனே தரபத்த னுரைக்கக் கண்ணு
வாதிமுனி வோர்கள்அவ ருடனெழுந்து
படிபுகழும் கூடலிற்சென் றம்பொற் கஞ்சம்
படிந்துசிவ தரிசனம்செய் தருந்திராக்ஷ
வடமுமறைப் புஸ்தகமும் விழிமூன் றும்மான்
மலர்க்கரமும் போதமுத் திரையும்பூண்டு
வடதருக்கீழ் அமர்ந்திடுமூர்த் தியையும்போற்றி
வகையுடனே தவம்புரிந்து மகிழ்ந்திட்டாரே

தக்ஷிணாமூர்த்திவருதல்.

இதுவுமது.

தவமுனிவ ரிந்தவிதம் மறைமு தல்மே
தாமனுவெ ழுத்திருபத் திரண்டு மேச்சச்
சிவபத்த முனிவரனுஞ் செனித் தறிந்து
தேன்முதல்மார் கழிவரைக்கும் நியமம் பூண்டு
கவனமுடன் தருப்பணமோ மாதி செய்தா
காரமுதல் தவிர்த்துதவம் புரியும் போது
வேமறையின் பொருளாதி மூர்த்தி ஆங்கு
யாடினார் குருவடிவைக் கூடி னாரே.

புன்னாகவராளி சாப்பு.

பல்லவி.

தக்ஷிண மூர்த்திவந் தாரே

அநுபல்லவி.

வட விருக்ஷத்தடியில்மோனம் விளங்கிக்கொண்டிருந்த தக்ஷி

சரணங்கள்.

க எதிர்கொண்டுமுனிவோர்கள் துதிக்க முப்பத்
திரண்டிலக் கணங்களும் குறையாமல் கதிக்கப்
பதினாறு வயதெல்லை மதிக்க வேதப்
பண்பு பெருகுமறை யோன்வடி வுதிக்க தக்ஷி

உ புண்டரம் நுதலிடம் துலங்கக் காதில்
பூண்டகுழையொளிகண் [illegible]வி [illegible]ங்க
கண்டருத் ராக்ஷமுத் திலங்க தொண்டர்
கனமறைக்கும்பாச பந்தங்கள் பொறுங்க தக்ஷி

ங உரந்திலே தவளநூல் மன்ன வெண்பட்
டுத்தரியம்வலமா யொளிஎன்னும் பன்ன
கரத்தணிதோளணி மின்னப் பட்டு
கையும்தரித் திடையிற்கோ வணமது துன்ன தக்ஷி

ச வண்டுகளொலிப்பது போலே செந்தா
மரையடிமேற்சிலம் பொலியும்தன் னாலே
தொண்டர்மனத் திருளப் பாலே ஓடத்
தூரத்தும் சண்டமணியு முழங்கமென் மேலே தக்ஷி

ரு விலக்ஷணையில் பவித்திரம் கீடப் போதம்
வரைந்தபுஸ்தகம்இடகரத் தினில் கூடப்
பலத்தமுனிவரும்கொண் டாட வேதம்
பாடின வயாவிரு மலரடி ஆடத் தக்ஷி

௬ கலைமகுடகரங்கள்வில் தரிக்கச் செழும்
கமலத்தேனுண்டொலிப் பதுபோலே சிறக்க
மலைமேயோனைச்செவிவழி திறக்க பத்தர்
மனவயல் ஆனந்தப் பெரும்பயிர் வளர்க்க தக்ஷி

விருத்தம்.

தென்கீழ மூர்த்திமிக்க வகையாத் தோன்றி
செழுமறியைக் கண்டொலிக்கும் கடலைப் போல
அன்புமனாற் கண்டுவகை வெள்ளமேற் கொண்
டெம்பெருமான் உரைத்ததிரு வடியில் வீழ்ந்து
கொண்டுருகும் பலகலைக்கு நாதா யாகி
விளைந்தமறைப் பொருளாகி நின்ற பெம்மான்
பணிமுறைஞ் ஞானமுனிவர் சரணமென்றே
பாடினர் மெய்புளக மூடினரே.

தக்ஷிணாமூர்த்தி முனிவர்களுக்கு வேதப்பொருளருளிச் செய்

இதுவுமது.

சிலமுனிவர்கள் துதிக்க உங்களாகை
செப்புமீ ரெனயாங்கள் பிறையும் [illegible]
ஞாலமுமு தம்பிறக்கும் வண்ண மாதி
நான்மறையின் பொருளியுரை செய்கி [illegible]
கோலமுடன் பந்தவினை தவிர்க்க வந்த
குரவன்முன மகிழ்ந்தவர்க ளுடனே [illegible]
மூலலிங்கம் தனக்குளன்போய் வேதார்த்தத்
தொழுமின்றுர் கருணையுமை பொழிமின்றுமே.

புன்னகவராளி ரூபகம்.

க அந்தணரே [illegible]மறைக்குரும்பொருள்க [illegible]
அந்தந்தனுத் போகமுத்திக் கதைகருவிச் [illegible]
இந்தவுல கித்ஙயமாய் எனைக்குறித்துந் [illegible]
என்றிலங்கும் தத்துவமாம் இச்சையம்ப [illegible]

உ நித்தியமாய்ச் சருதிக்கெல்லாம் நித்தியப்பொய்ப் [illegible]
நிச்சயமா யத்துவிதமாய் நிருமலமாய்த் [illegible]
மற்றுமிந்த பரம்பரமாய் மாசுகன்ற [illegible]
மன்னியவித் ஞானிராமயமாய் நால் [illegible]

ங அறையும்பரப் பிரமமிதே ஆமென [illegible]
ஆதிமறைக் குட்பொருளே அதின்வடிவா [illegible]
உறையுமிந்தப் படிவமொன்றே உறுதியொன்றே [illegible]
ஒதியுணர்ந் ததிவடையார்க் கொக்குமிதே [illegible]

ச ஆகையினுல் வேதமொன்றே அதன்பொருளும் [illegible]
ஆனதவிறம் சாகைதழைத் ததில்விளைந்த [illegible]
ஏகனில ஞக்கினையால் இவ்வுலகெங் [illegible]
எடுத்தலளித் தல்முடித்தல் எனும்விபரம் [illegible]

ரு விதியுருவப் படைத்தலைத விஷ்ணுவாய்க் [illegible]
மேலளித்து பழித்திவ்வமூவ் விபுதருக்கு [illegible]

அதிபரமா காசசரீ ராதிபடைத் தாதி
அந்தமில்லா விக்கமதில் அதிலுறையும் சோதி

சா அடியின்முத லான்மதத் துவம் ஆன அயன் பாகம்
அதில்நடுவித் தியாதத் துவம் ஆன அரி பாகம்
முடியிலக்சிவ தத்துவமாம் முக்கணான் பாகம்
முன்றிலுக்குள் தத்துவங்கள் முளைத்தெழும்அ நேகம்

எ ஆத்மதத் துவந்தனிலே அகரஉருப் பிறக்கும்
அடுத்தவித்தியா தத்துவமாம் வதினுக்கரம் பிறக்கும்
வாய்த்தசிவ தத்துவத்தில் மகாரஉருப் பிறக்கும்
வந்திதமுனை மும்பிரணவ வடிவம்கொண்டு சிறக்கும்

அ பிரணவத்தில் காயத்திரி பிறக்கும்ஒரு மூன்று
பின்னும்பத பேதத்திலைப் பிறந்திரண்டாத் தோன்றும்
இருவிதம்யா தெனச்சமஷ்டி யெனும்வியஷ்டி யென்னும்
இரண்டும்உல கினிலெவைக்கும் ஏதுவாக மன்னும்

கூ திரிபதைபிரண் டதும்இவன்றன் திருவருள்வலி யாலே
செப்பரிய மறைநான்கும் செனித்ததிமேதன் னாலே
வருமறைநா லுக்குளிந்த வள்ளல்அரு ளாலே
மட்டடங்காப் பிரணவமுதல் மந்திரமுண்டா மேலே

ய சொன்னமுதற் முகத்தில் தோன்றும்அக ராதி
தொடங்கும்எழுத் துக்களெல்லாம் தோற்றிவரும் யோதி
பின்னும்அந்த அட்சரத்தில் பெருகும்சி [illegible] ஞானம்
பிறக்கும்இவன் தமுகத்தில் பேசுமேதி தானம்

கக இம்முகத்தில் இருபத்தொன்றாக் கிளைக்கும்முதல் வேதம்
கேளும்தென்பால் சதஉருவாய்க் கிளம்புமிரண்டாம் வேதம்
மேல்முகத்தா யிரம்உருவாய் விளையும்மூன்றும் வேதம்
மேல்வடக்கில் நவஉருவாய் விளங்கும்நாலாம் வேதம்

கஉ அம்மறைநா லல்வனுனம் ஆச்ரமமும் காலம்
அறம்தரும்ய ராதிகரும மமிரண்டு ஞாலம்
அவ்வழி நடக்கச்சொல்லிக் காட்டும்முதற் காண்டம்
அவலல்மெய்ஞ் ஞானவழி காட்டும்இரண்டாங் காண்டம்

கங அந்தமுதற் காண்டம்சிவார்ச் சனைமுதலாம் கிறையும்
அவ்விவையைச் செய்யச்சொல்லி அறிவிக்கும்வா முறையும்
இந்தவன்க பன்திபும்பின் இவ்வொரு காண்டத்தும்
இவன்வடிவில் லவ்விலை வெதெளிக்க வார்த்தும்

கச வெளிவேறன் ஸ்ரேபித்து விட்டிசீர நாலே
மேதகவையும் தழைத்தோங்கி விளங்குவது போலே
பாரும்இவ ளிக்குறித்துப் பன்னும்உப சாரம்
பல்பகன்மால் முதலெவர்க்கும் பரவுமதின் சாரம்

கரு சித்தமகிழ்ந் தனுதினமும் செய்திமூ விளக்கும்
செல்வமும்மற் கதியும்பெறச் செய்யும்சிவார்ச் சனைக்கும்
இத்தரையி லுள்ளசிவ லிங்கமெல்லாம் தழைக்கும்
இச்சிவகோ சம்மெனவைக்கும் ஏதுவாக இழைக்கும்

கசு புரியுமறை பலமுகத்தால் புகழ்ந்திலக்கும் நெறியைப்
பொருதிரிறைந் தகண்டபரி பூர்ணமாமிக் குறிய
கருமநெறி யாலும்ஞானம் கதிக்கும்நெறி யாலும்
கருதரிய மறைப்பொருளைக் காட்டிச்சொன்னேன் மேலும்

கஎ கருமத்தினால் ஞானமுண்டாம் கருமம்சித்த சுத்தி
கதிக்கும்சித்த சுத்தியினால் கருணும்தர்ம பத்தி
தருமத்தினாற் சாந்தியுண்டாம் சாந்தியினால் யோகம்
தழைக்கவரும் கிரியையினால் தான்வரும்வி வேகம்

கஅ ஞானமதாற் சிவதரிச னுதிபத்தில் பூசை
நற்சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை நல்லடியார் பூசை
ஆனருத்ரா க்ஷம்தரித்தல் அரியகுரு பத்தி
அனைத்தினையும் தெரியலாகும் ஆமெனன் சித்தி

ககூ வேதமொழி மதங்கட்கெல்லாம் வேதமேபிர மாணம்
விளங்கும்அதன் பின்தொடரும் ஸ்மிருதிகள்பு ராணம்
ஓதும்அதற்கினமாய் உரைக்கும்அந்த ஸ்மிருதியே
உண்மையினால் ஸ்மார்த்தமென்ப துயர்ந்தநூமு றுதியே

உ0 உறுதியெ[illegible]த்தனுக் கொத்துமையாம் துறையே
உலகத்திலே வைதிகமென் றுரைத்திடும்இம் முறையே
முறைநெறியே மறைபுகலும் மொழிக்குள்ளிதே தீர்க்கம்
மோனமுனி வோரேயிது முற்றும்சுத்த மார்க்கம்

விருத்தம்.

தெருளிடும்போ கம்வீட்டுக் கேதுவாயும்
சிவஞான மயமாயும் நிறைந்தவேதப்
பொருளைமொழிந் திப்பொருளைச் சொல்லதெல்லாம்
பொருளிதுவென் றுரைத்தந்த வழிதப்பாத
வாமுனிவர் முதலில்மலர்க் கரத்தால்நீவி
மதுரேச னிலிங்கத்தான் மறைத்தானித்தை
உரைசெய்வர்கேட் பவர்கள்பர சிவஞா னம்பெற்
றுறைகுவார் சிவனுலகைப் பெறுகுவாரே

ஆக விருத்தம் (அ) கீர்த்தனை (க) தரு (கூ) ஆக கஉ.

பதினறுவதுவேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்முற்றிற்று

——(0)——

சிவமயம்.

பதினேழாவது.

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

மன்னனின் றுயரும் கூடல் வாழுமுக் கண்ணன் அன்பால்
கன்னுவ முனிசான் டில்லியர் கருக்கரா முதலோர்க் காகப்
பன்னுறும் வேதார்த்தத்தைப் பகர்ந்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
நன்னிமா ணிக்கம்விற்ற கலியினைப் புகலு வேனே.

மோகனம் சாப்பு.

பல்லவி.

இன்னம் அறிந்திடுவீரே —— ஜக —— ஈசன் திருவடியாரே

அநுபல்லவி.

இந்நிலம்காத்து வரும்வீர பாண்டியன் தன்பெ மருவும்வைப் பாட்டியர்குசுபி
யுன்மதன்போலேகு மாரர்உதித்தவர் வல்லபயிர்க்குக்கலைபோற்கதிக்கையில் (இன்னம்

சரணங்கள்.

க பின்னும்தனக்குக் குலமகன வேண்டுமென் றெண்ணி தன்
பிரியமுள்ளதேவியுடனே அங்கயற் கண்ணி
அன்னையுடன் சுந்தரேசரை உத்தேசம் பண்ணிப் பணிந்
தஷ்டமியிந்துவா ரம்முதல் நோற்பது. பண்ணி
முன்னவனின்னரு ளாலேஇலதான்
முயன்றபின் கர்ப்பமிருந்துபதிற்றினில்
இன்னதொராலம்வித்தெனமேனி[illegible]
சேயன்தரணியை ஆளவதற்றபின் இன்னம்

உ அத்தனிச்செல்வ மகனுக்குமுன்முறை யாலே ஜாத
காதிகருமம் நடத்திவளர்கையில் மேலே
மற்றுமொருதினம் வேட்டைக்குச்சென்றுழி நூலே மன்னன்
வன்புலிவாய்ப்பட் டிறந்தானதுகண்டும் பாலே
சிற்றிடைமங்கையர் மொய்த்தேபுரத்தினில்
செங்கைநெறிந்தவர் தங்கள்வரிக்கனிர்
முத்துமுத்தாகவ் ழியப்புலம்பவே
மூதாரிநுள்ளவர் யாரும்வருந்தவே இன்னம்

ந முந்தியுதித்தவப் பாட்டிக்குமாரர்கள் நோக்கி முழு
மோசத்தொழிலுக் கிதுவேசமயமென் றூக்கித்
தந்திருதிசா தியாபரணமும் ஊக்கி ராஜ
தன்மகுடத்தையும் கொண்டொளித்தோரிடத்தாக்கி
சந்தோஷமாக இருக்க அமைச்சர்கள்
தகுவனயிராஜனுக் குக்கருமாதிகள்
யைந்தனைக்கொண்டு நடத்திடமைந்தற்கு
மாமுடிசூட்டி வணங்க நினைத்தபின் இன்னம்

௪ பொக்கிஷந்தன்னிற் புகுந்துமணிமுடி தேடிப் பல
பூஷணத்தோட்டில் வாமல்கிகைத்துள்ளம் வாடி
மிக்கபகைவ ரெடுத்தனரென்றுண்மையைக் கூடி முடி
வேறென்றமைக்க மன்னேவண்டுமேயென்று நாடி
இக்காலினிக்கா ரில்லா நயாய்மாம்
இல்லாதகப்பலைப் போலேவஅலையுமென்
றக்கார் அணியும் சடையாளருளை
அறிகுவோமென்றே அமைச்சர்யோ சிக்கையில் இன்னம்

சுந்தரேசர்வணிகராகவருதல்

விருத்தம்.

மந்திரிகள் இந்தவிதம் எல்லாமெல்லாம்
மாறுயரக் கடலில்விழுந் தாலோசித்துச்
சுந்தரமா நன்திருச்சன் னிதியிற்சென்று
சொல்விமுறை யிடுவோமென் றெழுந்திராகன்
மைந்தனையும் வந்தியுயர் கோபுரத்தின்
வாயிலுக்குட் புகுந்தவர்கள் வருமுனாறுக்கே
அந்தமிருந் திரீமவணிகன் போல்வே வெம்பூன
டம்பனவர்க் கெதிரேவந் தடுக்கின்றாரே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

சாம்பசிவனே வணிகவேடம் தரித்தெதிர் வந்தனரே

அநுபல்லவி.

மாறன்அயர்றும்தேடும் மதுராபுரத்திலேகிடும் சாம்

சரணங்கள்.

௧ பாகதிலைடயிற்கோவணம் பட்டாடை யணைப்
புக்தான்மிற்போல் மார்பிற் பொன்னாரம் துன்ன சாமி

௨ புத்திலக்கதுமிரவி போலொளி விளங்க
அயத்தினாக்கப்பொறிகள் அணியாக நெருங்க சாமி

௩ ஓரம்புரிநூல்வலம் ஒழுங்கிடக் காண்க
காமிற்குடைலம்தோளிற் கதிரொளி யோங்க சாமி

௪ பூரணமான அன்பு பொழிந்தருள் பாய
ஆணமதேடரிய அடிநிலம் தோய சாமி

விருத்தம்.

திருவருட வணிகரைப்போல் அடியார்க் காகத்
திருவேடம் புனைந்துவரும் பகவான் நேரே
வருகும்அமைச் சரைநோக்கி நீர்ம யங்கி
வருங்கருமம் யாதெனமுன் னடந்த தெல்லாம்

தெரியமொழிந் திடஅவரைப் பார்த்தே எம்பாற்
செம்பொன்று மிரம்பத்துக் கோடி பெற்ற
ஒருமணிபோற் பலமணியுண்டென்று துன்பம்
ஒட்டுவார் தரம்தரமாக் காட்டுவாரே.

வணிகரன்மகிமைசொல்லுதல்

விருத்தம்.

புங்கவமாக் கரும்படத்திற் கிழக்கு நோக்கிப்
பொருந்தவிருக் திந்திராதி திசைக ளெட்டும்
மங்கலமுத் தாதிசொரிந் திடைமா ணிக்கம்
வைத்துவலா சுரனுடற்பின் வயிதென்றோத
துங்கமணி யானதென்ன அவன்யா ரெங்கட்
கடிவாரை றுரையுமென அமைச்சர் கேட்கச்
செங்கமழு மாமெனுனித்த வணிக ராய்ந்து
செப்பியதன் வியமவர்க் கொப்பிப் பாரே.

அடாணா ஆதி.

பல்லவி.

வலாசுரன் மகிமையைக்கேளும் மந்திரிமாரே வலாசுரன் மகிமையைக்கேளும்

அநுபல்லவி.

சந்திர கலாதரன் அருணாசலமாக் களந்தேவராலும்பெறத்தக
இவைரம்பெற் றாழ்வந்தால்மெய் எங்குமணி களாய்பெற்ற வலா

சரணங்கள்

௧ பரமடைந்தெழுந்தபோதே மழுந்து
வானவைகுலகின்மீதே சென்றவின்னவர்க்
குடையனுடனேதப்பாதே புரிந்திடத்தேர்
தமரர்கோனை நிர்கிலைமைதே தோற்றுப்போனவன்
சாருடனேதிரும்பிவந்து சூழ்ந்துபோர்செய் யாமற் கொலைக்
கருதியேவஞ்சித்தனவலி காசினி சென்றும் செலத்
தருகுவென்வேனும்வரம் தனைக்கேளென்றிரன் சொல்லப்
பொருதியேகைகொட்டியிடி போரேமைக்கு ...ன் வலை வலா

௨ இந்திரனைப்பார்த்துமுன்னாலே கண்டோர்கிரிக்க
எடுபட்டோடிப்போன நாலே உன்னுடைபுகழ
இந்தஉலகத்தின் மேலே விளங்குப்போல்நீ
வயம்வரமும்என் பாலே அருமைவாமன்
என்றனக்கீசவிடத்தில ...மருக்க
டன்றனிட்டம்வாக்கத்தக்க தொன்றமில்லை இரக்கத்
தந்திடுவேதயெனக்குத் தருவதுமைமேல் மிக்க
சிந்தையாம்புகழ்முடிக்க நினைப்பதேவென்றுன் சுதிக்க வலா

௩ தேவர்கோனை தனைக்கேட்டுக் கைகேயியாகம்
செய்யநாம்துலசம்நாட்டும் போதிலாவாக
ஏவெனத்தவத்தை நீட்டும் சுதிமுனி

[illegible]

விருத்தம்.

[illegible]

பல்லவி.

[illegible]

அநுபல்லவி.

[illegible]

சரணங்கள்.

க [illegible]

உ [illegible]

ந [illegible]

விருத்தம்.

[illegible]

மாணிக்கவரலாறுகூறுதல்.

விருத்தம்.

ஒன்றிய நவமணியும் வலன்அங் கத்தில்
உதித்திருளை முகம்பிளக்கும் ஒளிசேர் இந்த
மாதலத்தில் இருக்குமிடம் நிறங்கள் சாதி
வருந்தெய்வ மொளிகுற்றம் நீக்கி நன்றாய்ச்
சோதனைசெய் தணிவோர்க ளெய்து மேன்மை
தொடுத்துவரும் பயன்முதலாக் கேளுமே யென்
றுதியில்மா ணிக்கவர லாறமைச்சர்க்
கறைகின்றார் தொண்டருளத் துறைகின் றாரே.

காம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

மாணிக்கவர லாறுசொல்வேன் மந்திரி மாரேகேளும் மாணிக்க

அநுபல்லவி.

பேணிக்கேளும் வலனுடைத்திலதோன்றிப்பெருகும் குருதியிடத்தில்
உதிக்கும் கதிக்கும் மதிக்கும் விதிக்கும் மாணிக்க

சரணங்கள்.

க ஆதியில் இருதயத்துமுதல் [illegible] புகழும்வழியே மக்கம்
அங்கமிருந்த காம்புராந்தும்புரு சிங்களமிக்காது தேசத்திடைப் பட்டுச்
சேரியொன் பதுபிறந்தது கேளும் [illegible] நிபங்கமலக் கோபம்
அந்தமிருமாது ளம்பூவிரையழல் செங்குவ[illegible]ளியுப்போலதிற்
காதிநா லாய்பிரிந்தது கேளும் [illegible] மசாதி முதலா (க்
சாதுரங்கம்குரு விந்தம்சௌகந்திகம் நீலகேவரக்கமெனும் பெயர்பெற்றது
கேதயில் [illegible] கேளும்வேதியனுக்கோ ரெந்திரன்மிதம்
[illegible] மன்னர்க்[illegible]ரண்டுநிறம் ஒருமைசியன் மூவிரண்டுநிறம்
கொடுக்குத்திரன் ஈரிரண்டுநிறம் வாய்க்கும் ஆக்கும் ஏற்கும் நோக்கும் மா

உ முத்திய சாதரங்கம்கோபம் [illegible] தழல்ரவிகச் சோதத்
முளரிகார் ஞினக் குக்குருசெய்தல்மா துளம்விரைமலர் போலப்பற்றும் குரு
விந்தமோ செம்பருத்திசிந்தூரம் [illegible] காயும்பொன்முயல் ரத்தம் (ம்சௌ
வெள்ளிவேலத்தம் [illegible] தம்பளாசார் [illegible] குன்றிமெட் சிவிதம்கொள்ளு
கந்திகத் தின்நிறத்தினைக்கேளும் [illegible] ஒளிரும்பொன்னிலவம்பூ (ம்
கருங்குயிற்கண் அசோகமலர்செம்பருஞ்சொருக்காருமை வண்ணமெனவரா
பிந்திய கோவரக்கநிறம் கேளும் [illegible] குந்துமிருந்த குசும்பை மலரும்
ஐந்துவண்ண மலருமொளிரும் [illegible] வெகுசெங்கல் பொடியு மவிரும்
அந்தமிருக்கொள் வைக்கனிகளும் ஊனும் தோனும் காலும் பூணும் மாணி

ந அருமையா புறதிகொண்டு நிறமேல் சுற்றுளிவிடல கண்டு
அதின்மேலுத்தமம் நிம்மத்திமம்பக்கம் அதமமெனமுறுகுணமகண்டறிந்து முறை
உரைசெய்சா நரக்கத்தைநதனி. வோர்க்குஅன்னோர்கண்கைகை முதலா
உளசகலநா ளமும்பரிமேதவளமகமுதற் செய்பல னும்கொள்வர்

அநுபல்லவி.

இச்சகத்திற் புகழ்சிறந்த ராசர்முதல் அணியப்பிறந்த வச்சி

சரணங்கள்

௧ கருதும்கோசல தேசத்திலேவா கையின்பூநிறமாய் அடுத்தது
மருவுமராதங்க தேசத்திலேவாச மல்லிகைப்பூநிறம் கொடுத்தது
புரியும்கலிங்க தேசத்திலேசெம் பொற்கொன்றைநிறமா எடுத்தது
சொரியுமிமய கிரியின்றுகிற் றாயவெண்ணிறமாத் தொடுத்தது வச்சி

௨ இன்னும்மகா ராஷ்டிரதேசத்திலே இரத்தவருணமா யுதித்தது
கன்னல்செழிக்கும்சௌவீரதேசத்திலே கறுப்புநிறமாப்பிறந்தது
பன்னரும்பவுண்டரதேசத்திலேசேரும் பலமலர்போலேகதித்தது
தன்னிலந்தன்னிலே இந்தவிதமாகன்னியேபலவா விதித்தது வச்சி

௩ மூத்தனாதிவெண்படிகம்போலுமன்னன் முயலிரத்தம்போற்பகுத்தது
வாய்த்திடும்வைசிய சாதிதனியின்மாமலர்நிறம்போல் தொகுத்தது
சூத்திரசாதிக்காளையிற்பிடித்தாச்சொலிக்கும்கத்திபோல்வகுத்தது
ஏற்றதாலும்வேதியருக்காகுமற்றோர் இனம்போலேபூண் மிகுத்தது வச்

௪ பூருவந்தரு கிவத்துமன்னவன் பூணவேகுசெல்வம் குவித்தது
சாருமிகலைத அதைத்தலகெங்கும் தன்பெருங்குடைக்குட் கவித்தது
பாருமிருகம்பல பூதாதிகள்பருகோயண்டாமல் அவித்தது
ஆரும்நகைமிடும் காலமிருத்தியுவை அணுகொட்டாமற்சம் பலித்தது வச்.

விருத்தம்.

புகலுமித்த வச்சிரத்தின் காந்தி பேதம்
புள்ளடிதா ரகம்புள்ளி ரேகை யென்னும்
வகையுடனற் குற்றமது தேர்ந்து நீக்கி
மதிக்கவொண்ணு விலையுளதா யிலேச தா
மிகவொளியாத் தெளிவுளதா யணிவோர் போரில்
வெற்றிகொண்டு செறுநருக் கன்ப ருகத்
தகைமைபெற்று வாழ்குவரென் றமைச்ச ருக்குச்
சாற்றினார் வாரணத்தோல் போர்த்தி னாரே.

மரகதத்தின்பெருமைகூறுதல்.

விருத்தம்.

வச்சிரத்தைச் சுமங்கலிக முத்திற் பூணும்
மங்கலத்திற் பதித்தணியக் கூட்டி னப்பால்
பச்சைவா வாறுரைப்போம் வலன்பித் தத்தைப்
பருந்தினங்கள் தமதிரைக்கா வாயிற் கவ்வித்
தற்செயலாய்ப் பறக்கையிலேத் தரையில் வீழ்ந்து
தங்கியதோர் தோற்றமுண்டா மலாமல் வெவ்வே
றிச்சகத்தி லுதித்ததுவும் புகழ்ந்து கானை
ஏறுமையன் அமைச்சருக்குக் கூறுவாரே.

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி.

மரகதத்தைப் பாரும் மந்திரிமாரெல் லோரும்

அநுபல்லவி.

தரணிபுக ழரசர் தமக்கணியத் தக்கதிந்த மரகத

சரணங்கள்.

௧ காணும்அரு ணன்உதித்த முட்டையோட்டை வினதைமாது
கருடனுக்கி டையிலணிந்த மாற்றம்
பூணுமோட வனரையி லிருந்துதப்பிவீழ்ந்த திந்தப்
புவியில்உதித் ததிதொரு தோற்றம் திவ்ய மரகத

௨ அரிஅணங்கர் வரதும் அரனை தேய்ந்தரிய ரகுமான்
ஆதியுண்டாம் வித்தையை இப் பார்மேல்
கட்டன்கௌவித் துருக்காட்டும் கடலிலும்வி ழுகுமிடத்திலே
கதித்தெழும்க ருடப்பச்சையதி தாமே திவ்ய மரகத

௩ அரியகாடம் கப்பிரம்கானமெனும்குணதான் நிற்கடத்தில்
ஆறுகுண மைந்துதோஷம் உதிக்கும்
தருகுணமோ ராறும்காடம் உல்லசிதம் பேசலம்பித்
தகமுத்தம்பி ருதுகமென்றே கதிக்கும் திவ்ய மரகத

௪ பின்னும்காடம் அறுகிதழாம் உல்லசிதம் மெலியதாகும்
பேசலம் சாலிமுனிபோல் விளங்கும்
மன்னும்பித்த கம்கிளிச்சி றகுமுதலும் துளசியிலை
மற்றதுதா மரைஇலைபோல் துலங்கும் திவ்ய மரகத

௫ தோஷலே சான்விதம் துஷ்டம் தோஷமூர்ச்சி தமிதன்பித்
தோஷலேசம் மனாதோஷம் சிறக்கும்
தேடுமெனும் பிச்சை அதிகுருவமுனரி இலை
கிளிபிறகைக் காமதுபோல் கிடக்கும் திவ்ய மரகத

நீலத்தின்மகிமைசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

உச்சரிக்கின்ற தோஷம் ஒழிந்தும்மிகுத்த கன்றும்
பச்சையைப் புன்போர்காது பகருடைச் சேனை போரில்
இச்சகத் திலிற்சகம்புன் கண்டவாழ்க் திருப்பா ரப்பால்
மெச்சும்நீ லத்தின்வண்மை விரித்தையன் உரைக்கின்றானே.

கல்யாணி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நீலமகிமை கேளுமமைச்சரே விலையில்லாத நீலறுங்கைகேளும்

அநுபல்லவி.

ஏலுமசுர னைவலன்கண் இந்திரநீலம் மகாநீலமென்னும்
ஆலமுண்டவன் கழுத்தொளிபோலே அவனிமேலே பலிதமாகிய நீல

சரணங்கள்.

க பாரும்இந்திரன் விசுவருபனைக் கொன்று வரும்
பழிவிலக்கிடச் செய்யும்பரிமேத மென்று
சாருமகத்தி லோமப்புகைமுன் நின்று விழி
தமைஇமைக்கவொண் ணுமதுலகத்திற் சென்று
வருமப்பரி விழியிலேயிருந் தொழுகும்பீளையிக் கியதிலத்திலே
சேரவுற்றதி லேஇந்திர நீலமென்றொரு பெயர்விளங்கிய நீல

உ ஈரவன்தனைத் தழுவமனைவி பயந்து தவம்
இத் தனைநாளிநிலை உருவா கினைத்து
படைகளைத்தெரிந் திரவிவரக்கண் டறிந்து பெண்
பரியும்அவளும் பரிபுமாயோடித் தொடர்ந்து
இதயத்தில்மய லடக்கவொண்ணுமல் இந்திரியமெ மூக்குசிந்தவும்
சிதறும்புலத்தினிடையிலேவந்துசெனித்துமாநீலமெனப்பெயர்கொண்ட நீல

ங வெண்மையைக்கலைந் திருக்கில்அந்தணர்க் காகும் அருண
மேனியைக்கலந் திருக்கில்மன்னவர்க் காகும்
ஒண்மைபெரிபோற் கலக்கில்வைசியர்க் காகும் செம்பொன்
ஒளிகலந்திருப் பதுசூத்தருக் காகும்
உண்மைபெருகத் தரவருமிந்தகால்வருணத்தின் பேதம்தெரிந்து
வண்மைபெருகும் அயிராவதத்துடன் மன்றர்களுமெய்க் கணியச்சொல்லிய நீல

கோமேதகமகிமை கூறுதல்.

விருத்தம்.

தூமிக் கிலம்பூண்போர் முற்றி வோர்கல் யாணம்
ஆதலா லிந்திரன் மணிவொர்பாற் பாக்கியத் தொட்
டேதமில்லாமலோக்கும் என்றையன் மொழிந்திப் பாற்கோ
மேதக முண்டானத்தை விரித்தவர்க் குரைக்கின்றுரே.

செஞ்சுருட்டி, ரூபகம்.

பல்லவி

கோமேதக மகிமைகண்டு கொள்ளும் மந்திரிமாரே

அநுபல்லவி.

ஆமேவலம் மாமேல்நிலம் தாமேஇந்தப் பூமேல் கோ

சரணங்கள்.

க ஒளிமேவுமெய்த் துளிபோலவே தெளிவாவது ளவாம் கோ
உ மேவின்றிழி தேனின்துளி போல்நின்றொளிர் காணும் கோ
ங பாரும்பசு நீரின்துளி சேர்ந்தொளி யாகும் கோ
ச மெலிதாவொளி நவநாத்தினி புளதாம்குணம் நலதாம் கோ
ரு மின்னும்பசும் பொன்னின்கதிர் மன்னும்பின்னும் இன்னம் கோ

புருடராகமகிமைசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

அரியகோ மேதகத்தை யாராய்ந்து புன்னின் றேருக்
கிருளைவரும்பால்மேதேய்ப் தெப்போதும் பரிசுத் தத்தை

தருகுமியா வருக்குமென்று சாற்றிறு ரய்யனிப் பால்
புருடரா கத்தின்செய்கை புகழ்ந்தவர்க் குரைக்கின்றுரே

அடாணு, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

புருடராக மகிமைகேளுமே மந்திரிமாரே புருட

அநுபல்லவி.

இரணியாக்ஷனுயிரைக்குடித்து காசினிக்கும்பாவைத் திறந்துவிரித்துத்
தரணியிற்பொன்போல் கக்குபிடத்த சாணகம்விழுந் துதித்துக்கதித்த

சரணங்கள்.

கட்டிவருது மிருள்கண்டு போடவே துளிதத்துச்சிவட்டமாக மெலிதுமவே
சட்டகனகம் போலொளிவகை திட்டமிதெரி யெனவமைந்திதான்
இட்டமங்கவர்க் கிலக்குக்பெருமை நோட்டுமெனில்லக் து

வந்துசூரி யாத்திரிமலையிலே இகாமுடிபோலவை
மந்தரமலைக் காரிகைமையன் இந்தமணியி னுடலமி
இந்திரனுக்கோர் சுகருமசம் தந்துலவுமன் படமும்கை புரு

பத்தியுடனிம் மணியைப்பூண்பரோ துனதானியசம் பத்துமுதவை வளரக்
புத்தகளத்தி லெனஇர்த்திடும் சத்துருக்களை வேரறுத்தவர் காண்பரே
வெற்றிமாலையும் குமவரென்று இத்துரையிலவன் லோர்களுரைகளும் புரு

வைடூரியமகிமை கூறுதல்.

விருத்தம்.

புருடரா கத்தின்மை மொழிந்தசம் பிபால்
புரியும்வலன் கேசமின்ற விருத்தனை டத்தில
உருவெடுத்துச் சிக்களம்கோ ரக்கம் சியம்
தங்குமலையம்மகதமி திரிகூடாதி
பெருமயதே தும்திசை கடலி துளைஞம்
பிறந்திருதி மூங்கிலிடிக்க நிறம்வெவ் வேறாய்
உருவுறுவை டூரியத்தின் மகிமை தன்னை
ஒடுக்கின்றார் அமைச்சருக்குத் தொடுக்கின்றாரே.

சாவேரி, சாப்பு.

பல்லவி.

வயிடூரியவலா றும்மந்திரி மாரேசொலதெனவனம் தேறும்

அநுபல்லவி

வியனுலகும்புகழும் வெற்றிபெறுமா
சியங்கொடத் தும்வேதத்தர்க்கோர் க்குமகி மையிருந்த வயி

சரணங்கள்

நிலவி றிமைப்போதும் பொருவில்லை இலைபோதும்
ளமயிற்பிடரிக் காக்கிபோதும்கிடந்த வயி
ன்னுக்கி ளிதாயனம் கலகும்தனமுளதாக்
ன்னிக்கை புமுன்தாந் தெளிவாகிமயிருந்த வயி

௧. மெய்யொளி வலமிட மேல்கீழ்விடக்கண்டனு
செய்யஅந்தனர்முதல் தெரிந்தனித் திடவுற்று

பவளமகிமைசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

வயிரீ யத்தினவளம் புகன்றே பிப்பால்
வலன்தசைதென் புலத்தவரை அயன்படைக்கச்
செயுமிடத்தும் மதுகைட வானை மாலோன்
செகுத்தொழுகும் குருதிதங்கு மிடத்தும் இந்திரன்
சயிலமதின் சூலத்தைஇற எறிந்த சோரி
தங்குமிடத் தும்வீழ்ந்து பவள மாகப்
புயவலிசேர் அமைச்சருக்குண் டான வாறு
போதித்தார் தக்கன்மகம் சேதித்தாரே.

புன்னாகவராளி, ஆதி.

பல்லவி.

செம்பவள வண்மைமாறும் இந்த

அநுபல்லவி.

அம்புவி புரக்குமன்னர்க் கணிய அரி தாகும் செம்பவ

சரணங்கள்.

தன்மையுடன்மொழிந்து படைக்கும் கிளிபிள
தன்மூகருப் போலும்கொவ்வைக் கனிபோலும்சிறக்கும்
செம்முருக்க மலர்போலும் நிறக்கும் ஒளிரும்
செவ்வரத்த மலர்போலும் குணவிபரம் பிறக்கும் செம்ப
இன்னமும் கேளும்வெளி வற்றல் திருவ
இடைசிறுத்தல் பூன்போலே இருதலைத டித்தல்
பின்னும்கோணல்புழு ரித்தல் தழைக்கள
பிசகல்முக மொடிதல்எனும்குற்றும்அறி வித்தல் செம்ப
மங்கும்த ரித்திரநோய் நீக்கும் இருத
மனைமக்களும் மனமகிழ்ந்து பெருகிதியைச் சேர்க்கும்
மங்கைமார்கள் தமக்கே ஏற்கும் தரிக்கி
மைந்தன்முதற் பேறுகள்மென் மேலும்வந்துண் டாக்கும் செம்ப

நவரத்தினங்கள்அணியும் முறைமைசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

நீடியமா ணிக்கமுத்து வயிரம் பச்சை
நீலமே தகம்புருட ராகம் துப்பு
கூடியவை டூரியமா மெனஇவ் வண்ணம்
கூறியஒன் பதுமணியின் குலங்கு ணக்கள்
நாடியவா ரம்கிரகம்தெய்வம் பூசை
பண்ணுமல ராதிவெள்ளி அம்ப லத்தில்
ஆடியசுந் தரநாதர் வணிகரா வந்
தாற்றுவார் அமைச்சருக்குத் தேற்றுவாரே.

சுருட்டி, சாப்பு.

பல்லவி.

ஒன்பது மணிகளும் அணிகின்ற முறைமைதேர்ந்
துரைக்கக் கேளும் மந்திரி மாரே

அநுபல்லவி.

உம்பர்வெள் ளியில் முந்த உரைத்தவலன்சிதைந்த
தம்புவி யில்வி முந்த ததிருல்லாங் குயிறந்த ஒன்ப

சரணங்கள்.

௧ மந்துவா ரத்தில்மாணிக் கத்தைச்சூரியனுக
முளரிம லரைக்கொண்டு சூடி
இந்துவா ரத்தில்நித்தி லத்தைச்சந் திரனுக
இசைத் தாம்பல் மலரினால் சாடி
உந்தும் பௌமவாரத்தில் துப்பைஅங் காரகனென்
றோங்கும் வாழைமலரைக் கூடி
வந்[illegible] மவாரத்தில் பச்சையைப் புதனுக
மல்லிகை மலராலே பூசைசெய் துகொண் டாடி ஒன்ப
௨ குருவாரத் தில்புருட ராகத்தைக் குருவாக
கோகன கவிதழ் நாளும்
பிருகு வாரத்தில்வச்சி ரத்தைச்சுக் கிர னுகப்
பெருகும் செங்கழுநீர்[illegible] வாரும்
திரவாரத் தில்நீலத்தைச் சனியாக மந்தாரச்
செழிக்கும் தூயமல[illegible] ராலும்
இரவிவா ரமேதகம்இக் அ[illegible] ரங்கவை கேயம்
ஏர்க்கும்கமல மாம்பல் [illegible] கொண்ட வித்து மேலுங் ஒன்ப
௩ வச்சிர முத்திரண்டும்வே [illegible]னுக மாணிக்கம்
பவளமிரண் டும[illegible] தேர்ந்து
இச்சித்த[illegible] ம்புருட ராகம்மே தம்வைடூரியம்
இதுமூன் றும் வயிவெனை சேர்ந்து
பச்சை நீலமணிய ரண்டேந்தும் திரனுகப்
பாரில் நிற்கோர்சொல்வர் கூர்ந்து
இச்சகத் தினில்யாரும் மெச்சம்பட க்கொண்டதென்
றிலங்கும் நாலுசாதியாத் துலங்குமகிமை யோர்ந்து ஒன்ப
௪ ஆணித் திலம்பச்சை இரண்டும்சத் துவகுணம்
ஆகுமென் பதறிந்து தேறும்
மாணிக்கம் பவளம்கோ மேதம்பு ருடராகம்
வயிடூரியம் வயிரம்இவ் வாறும்
வெளிக்கே றும்ராஜத குணமாகு மல்லாக்நீலம்
ஒன்றும்தா மதகுண மீறும்
தோறும்நவமணியின் குணமிகுந்த வகையென்று
சொல்லும்பொ ருளுமாய்ந்த வல்லோரு ரைக்குமாறு ஒன்ப

விருத்தம்.

நவமணிபூண் விதியுரைத்தா சனத்தின் மேலே
நடுவேமா ணிக்கமணி வைத்தெண் டிக்கும்
தவளமுத்தா திகளோரதி மண்டிலம் போல்
தகவமைத்தி ரவிமுதலோன் பதுகோ ளாகக்
கவனமுடன் முன்னுரைத்த மகரெட் டொன்றும்
கையிலெடுத் துத்தரம்பார்த் தீசன் தானே
புவிபுகழும் வணிகரா யிருந்து பூசை
புரிந்திட்டார் குடதிசைபார்த் திருந்திட்டாரே.

வணிகராகவந்தகடவுள்மறையப் பாண்டியனுக்கு முடிசூட்டல்.

இதுவுமது.

இம்முறையாக் கதிர்மணிஒள் பதையும் பூசித்
தீசரனைச் செங்கைகுவித் தகநோக்கா விம்
மன்மகனுக் காயுசும்செல் வமுமென் [illegible]
வளர்ந்தேறக் கடவதென்றே பரிந்து வாழ்த்தி
அம்மணியைத் தனிவணிகர் கொடுத்தார் முன்னே
அண்டமுட்டும் இந்திரவிமா னத்தை நோக்கி
மைம்மலிகண் டனைப்பணிந்து இருகை யேந்தி
வாங்கினன் வழுதிமகன் றங்கினனே.

திபதை— சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

க பாருமீசனுக் கன்புசெய்துயர் பன்புசேர் முனி வோரே கொன்றைத்
தாரைமறைத்த வணிகர்மணி தந் தபின்கதை அறி வீரே

உ தென்னன்மைந்தனைச் சூழமைச்சர் திருமுகங்களை நோக்கி இந்த
வன்னமணியி னாலேஇழைத்து மாமுடிஉண் டாக்கி (மும்

ங குழந்தைக்கிந்தப்போ லேவிளங்கும் [illegible] குமரன்சென்னியிற் சூட்டி எவ்
பழுதில்லாதிவன் பெயர்அபிஷேக பாண்டியனென்றுபேர் [illegible] ராட்டு

ச அம்புவியாளுமென்றுவணிகர் அகமகிழ்ந்தோதும்பின்னே உயர்
செம்பொன்னளந்து கொணர்ந்தமைச்சர்கள் செலுத்தவ ருமுன்னே

ரு அகமலர்ந்தருள் பொழிந்தங்கிருக்கும் அரசிளம்பாலன் மீது அருள்
நகைபுரியும்வ ணிகரையங்குகா ணாதிகைக்கும் போது

சு அமையும்சபையி லோருருவாக அடுத்தவணிகர் தாமே பின்னும்
உமையவளுட னிரண்டுருவாக உயர்ந்தவிடையின் மேலே

எ தஞ்சமென்றவர்க் கருளுமுக்கண்ணும் தவழ்க்குருந்துசெங் கரமும் பயந்
தஞ்சம்தேவரைக் காக்குமாறு ஆலமெழுகந் தாரமும்

அ தெரியவேதே வாலயத்துக்குள் சென்றுநுழையப் பார்த்தார் இங்கு
பரியும்வணிக ரிவரோயென்றுபின் படர்ந்துசன்னிதிக் கேற்றார்

கூ திக்களணியும் வேணியன்மலர்த் திருவடியிலே தாழ்ந்து எழுந்
தங்கைகுவித்துத் துதித்துப்பெருகும் ஆனந்தக்கட லாழ்ந்து

ய யாதுமெனது டலும்மென் பொருளும் யாதுமுனதென் னய்யா உயர்
வானுதவுதற் கிவ்வுலகனைத்தும் மாதென்செய்யு மய்யா

கக என்றுபோற்றவும் தென்னன்மகனுக் கெழில்மணிமுடி தரிக்க வெள்ளி
மன்றவன்நவ மணிதந்தானென்று வல்லவர்களுஞ் சரிக்க

கஉ சிவனேமணிதந் ததிருவே இந்தச் செகத்தில்மகிமை யேற்ற தென்
புவிஅனேகநா ளாளுவானென்று புகழ்ந்துபெரியோர் வாழ்த்த

கங மதுரைநாதன் உத் திரவுபெற்றுசிர் வசனமுனிவோர் கூறத் தென்னவன்
புதல்வன்அமைச்ச ருடன்அரண்மனை புகுந்துசந்தோஷம் மீற

கச வந்திருக்கையில் பரிசைதெரிந்த மந்திரர்களும் கண்டு அய்யன்
தந்தமணியை நோக்கியேஅதி சயித்துச்சந்தோஷம் கொண்டு

கரு சம்புவானவர் உடுக்களையும்தோள் தமையும்கொண்டொளி விரிக்க மிகப்
பண்புபெருகும் நவமணியாகப் பண்ணினரோவென் றுரைக்க

கசு துலங்கும்தாழி [illegible] மார்பிலும்சாமி தோளிலும்காந்தி கதிக்க அணிந்
திலங்கும் [illegible] தந்தது யாதோவென்றுள மதிக்க

கஎ தெய்வலோகத்தி [illegible] இம்மணிபோல தேடருமொளி அடுக்கத் தந்து
கைவருமணி பெயரியல்புக் கூர்கள்சொல்லிக் கொடுக்க

கஅ அம்மணிகளை வாங்கிமைந்தனுக் கதிகம்கல்வியில் மிகுந்து வரும்
கம்மியாரோ எழில்பெருகிய கதிர்மணிமுடி சமைத்து

ககூ செழியன்மகனுக் கபிஷேகம்பண்ணித் திருமுடிமாலை யணிந்தார் சாமி
மொழியும்வண்ணமே நாமதேயத்தை முதுமறையவர் புரிந்தார்

உய சிவலம்வந் தமைச்சர்களுடன் விமலனடியைச் சார்ந்தார் மது
நீதியாசர் புகழந்தமது கெடிமாளிகை சேர்ந்தார்

விருத்தம்.

இந்தவிதமணிமுடிபுனைந்து [illegible] கள்புயத் திசையபிஷேக பாண்டியன்
இராசேசுராசு [illegible] வர்கள மணிமுடிகள்தன திருசரண மலரணியவே
அந்தமுடன்மனுநீதி செய்துபுயல்பைங்கூழ் ஆதரிக்கிறாப் முறைபோல்
அருள்தந்துவையகம் தனைஇறைமாட்சிசெய் நான்கேவருநன் னாளில்
நதைமிழைப்பாட்டி மைந்தனிடமொருகந் துவனைப் பிடித்துத்
தனதுமுடிமுதல்யாவும் வாங்கினன் பிரசந்திரகுலம் பெருகவே
புத்திவலந்திதைச் சொல்வர்கேட்பவர்கள்சற் புத்திரசம்பத் தின்பமும்
பூணுமணி ஆரோக்கியமும்பூண்டிவர்பின் புராரியுலகம் புகுவரே.

ஆகவிருத்தம் ௨௨ கீர்த்தனை ௰௨ ஆக ௬௭

பதினேழாவது முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

நதிமதி அணியுமீசன் நவமணி வழுதிக்கீந்த
கதைசில வுரைத்தெனிப்பால் கருமையாத் தமதுசென்னி
வதிதரு முகிலையேவி மதுரைமேல் வருணன்விட்ட
உததியை வறப்பச்செய்த உண்மையை யினிச்சொல்வேனே.

அபிஷேகபாண்டியன்சோமசுந்தரர்க்கபிஷேகஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

இப்புவியைப் புரக்குமபி ஷேகபாண்டியன்
ஈசனுக்கு நிதமுமபி ஷேகஞ் செய்து
கர்ப்பூரக் குழம்பணிந்து பார்த்து [illegible]ய
கர்ப்பூர சுந்தரனென் றேத்தி வாழ்த்தி
அற்புதமா வருநாளில் மேட மாதத்
தடுத்துவரும் சித்திரைநாள் மதியம் தன்னில்
நட்புடனே அபிஷேக சாமான் கொண்டு
நண்ணினான் அபிஷேகம் பண்ணி னானே.

தோடி ரூபகம்.

பல்லவி.

அபிஷேக பாண்டியமன்னவன் அபிஷேகம் சோமசுந்தரர்க்
கதிசய மாகச்செய்திடும் அருமை அறிவீரே.

அநுபல்லவி.

அபிஷேகம்பரிந்துருத்திர ஜபஹோமாதிகளுடனே சைவ
வாகமத்தின் முறையாகவே ஆர்க்கும்தவ முனிவோர்களே அபி

சரணங்கள்.

எண்ணெய் நெய்தயிர் பால்மது எலுமிச்சங் கனிரதமும்
நண்ணும்கந்த ஜலமும்இட்சுரசமும்இந்த முதமும்
தண்ணரும் கர்ப்பூரோதகம் தருமந்திர ஜலமினமும்
நிர்ணயமில் லாச்செல்வின் நீரும்பன் னீரும்பொன் னீரும்மண் ணீரும்கொண்
டபிஷேக

நல்வஸ்திர மணிபூஷணம் நற்சந்தனம் கருப்பூரம்
சவ்வாதுகுங் குமப்பூமுதற் சாத்தி அலங்காரம்
வில்வமுதலாம் பத்திரம் வெவ்வேறாச் சித்தாயிரம்
ஜவந்திமுதல் சீர்ப்பூ நறும்பூசெடிப்பூ கொடிப்பூ முதலணிந்து அபி

௨ தோயும் தயிர்பால்தேன்இருதம் சூபமுடன் திவ்வியான்னம்
ஆயும்பல கனிபக்ஷணம் அக்காரமித் திரான்னம்
சாயும் தென்னங்காய் பானகம்தாம்பூலம்தக் கோலமின்னம்
பாயசங்கள் முதலாய்பல பாத்திரம்பூர்த்திசெய் தாற்றிவேத்யம்செய்
தபிஷேக

௩ சேரும் நறும்புகையும்பல தீபாராதனை நிரையும்
பாரும்மணிக் குடையும்சூரிய பானுவெண் சாமரையும்
சோபானமேல கானமுடன் தொழுதுதுச்செய்யும் பதினாறுப
சாரமுட னேபல்பல தாளங்கள்மேளங்கள் காளங்கள்கோஷிக்க அபி

விருத்தம்.

சிந்தைமகிழ் அபிஷேக பாண்டிய னென்னும்
சிவபக்த சிகாமணி[illegible]க்கும் போதே
இந்திரன்வச் சரம்தோறும் பூசைசெய் வான்
இ[illegible]று வன்றவனைத் ததனை நோக்கி
அத்தமட்டும் தாழ்த்துப் பொற்று மரைநீரில் தோய்ந்
தம்மையருட் பதித்துப்பூ சனைசெய் தேத்தி
புத்திமகிழ்ந் தவனிருக்கும் சபையில் வந்து
புக்கிருந்து பாண்டியனை மொய்க்கின் றானே.

இந்திரன் வருணனுக்கு [illegible]த்திரத்தின் பெருமை கூறல்.

விருத்தம்.

தேவர்கோன் மெய்க்கையில்வா ருணன்வந் தேத்தித்
திருமுகம்பார்த் தின்றிளைத் திருக்கும் வாறுண்
டாவதேதெனக்கேட்கத் தென்னன் பூசை
அருமட்டும் காத்திருந்து மதுரா நாதன்
சேவடிபூ சித்துவந்த இளைப்பென் றோதத்
தி[illegible]மெய்விளங்கத்தான் பெரிதா மோவென்
றவனுடன் கேட்கவிருத் திரன்றனைச்சங்
கரித்தவனை தின்புகழச் சரிக்கின் றானே.

சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

முத்திபுரம்போலே உத்தமக்ஷேத்திரம் மூவுலகத்திலுண்டோ.

அநுபல்லவி.

சிவ பக்தசிகாமணி என்னும்பெரும்புகழ் பெற்றுயர் பாண்டியன்வாழும் சுகம்
பத்தருமேவிக் காணும் வன மத்தியிலேவளம் நீளும் முத்திபு

சரணங்கள்.

௧ மந்தரம்வெள்ளி மலைமேருவாதி இம் மாதலங்கட்குமுன் தோணும் அன்றி
முந்தியுகத்தெம்மால் அர்ச்சிக்கும்சுந்தர மூர்த்திக்கிருப்பிடம் காணும் எமை
வந்துதொடரும்கொடும்பழியோடுபாவங்களைப்போக்கிமுன்மாணும்வெள்ளைத்
தந்திக்குத் துர்வாச ரிட்டகொடும்சாபம் தன்னையுமாய்த்தின்னம் நீணும் பல
பத்தவினைபிருள் நாணும் ஆவாத சாந்தமெனுமிசை பூணும் முத்தி

௨ அங்கயற்கண்ணைத் தெரிசிக்கில் செல்வம் அனைத்துமேவந்துகைகூடும் செ
பங்கயவாவியி லாடிடிற்புத்திரசெளபாக்யமுதலாக நீடும்மூல (ம்பொற்
லிங்கதரிசனைத் தாலேஎப்பாவமும் நில்லாமலேவெருண்டோடும் துய்ய
கங்கைமுதலாக ஆடும்பலனும்ம கப்பலனும்தரும் வீடும் செம்
பங்கயக்கண்ணனும் நாடும் மலர்ப் புங்கவனுநிகொண்டாடும் முத்தி

௩ மூர்த்தியும்தீர்த்தமும் க்ஷேத்திரமும் இந்தமூன்றுலகத்திலும்ஒதும் சிவ
க்ஷேத்திரமாயிரத் தெட்டிலும்சென்று தேடினும்இதைய யாது என்று
சாத்திரவேதாக மங்களும்சாடித்தனித்தனியேத்துமெய் போதும் புத்தி
வாய்த்தபிரகஸ்பதி யாலுமுரைத்து மகிமைமொழியக் கூடாது உற்றுப்
பார்த்தாலி தற்கிணை யேது [illegible] பூலோகத்தின் மீது முத்தி

விருத்தம்.

ஆலவாய் மகிமையைவா சவன்சொ[illegible]கேட்
டம்புகிமன் னவனுமந்தப் படிநா ளுலென்
பாலுறுமகோதரவியாதி தெய்வ[illegible]
பண்டிதர்க்கும் அரியதுநீங்கிடுமோ வென்ன
மாலயனு லும்திராப் பிறவி நோயை
மாற்றுவர்க்குள் நோயகற்ற லரிதோ ஆங்கே
நீலகண்டன் செயும்விளையா டலையின்றே போய்
நீஅறிவாய் எனவருணன் திகழ்ந்து வானே.

மதுரையையழிக்க வருணன் கடலை விடுத்தல்.

இதுவுமது.

வானவர்கோ னேயுனது சபையைநோக்கி
வருகையில்பா லொழுகக்கன் [illegible]னை காய
தேனுவரைப் பார்த்தசகு னத்தா லிந்தத்
திருமொழிகேட் டேனென்றுத் திரவு பெற்று
மாணவரியும் கடவுள்விளை யாடல் பார்த்து
வயிற்றுவலி அகற்றவெண்ணி வருணன்தென்னர்
கோனிருக்கும் மதுரை[illegible]யச்சூழ்க் கழிகெ யென்று
கூவினன் அலைகடலையேவினனே.

வியாகடை, ஆதி.

பல்லவி.

அடித்தானே மதுரைமேற்கடலை விடுத்தானே வருணன்

அநுபல்லவி.

அடித்தா [illegible] சாமிவ ரிப்புலித்தோல்
உடுத்தா [illegible]வெள்ளி யம்பல வாணனன்பு
தொடுத்தா ரும்பகழும் பாண்டிமன் னனுக்கருள்
கொடுத்தா [illegible]திரு விளையா [illegible] சோதிக்க அடித்

சரணங்கள்.

௧ கொதித்தெழுந் துபல்பல மரங்களைவேருடனே
கொண்டுதிக் கெங்கும் மறைக்கப் பருப்பதங்களை
அதிர்த்தெழுந் தடியேர்ட பறித்துமுன் சொன்னதற்
கப்பாலேஎங்கெங்கும் நிறைக்கக் கோட்டையின்மேலே
எதி த்தெழுந் தேயுயரும் மாடங்களில்கவாக்ஷம்
எங்கும்இவலை இறைக்க யுகாந்தத்திலே
உதித்தெழுந் துவருதல் போலேவரக்கண்டுள்
ளோர்களும்கண்டு [illegible] இவ்வகையாக
கதிர்க்கும்பல நுரைகள் வாளைமச் ச[illegible]ன் சங்கம்
கட்செவி கள்மகர மச்சங்க ளாமை வங்கம்
பதிக்கும்நவமணிக ள்வைக்குடன்த ரங்கம்
பருவதம்போலெழுந்து பயங்கரமாமு ழக்க அடி

௨ பிரமப்பிரளயத்தி[illegible] அழியா திருக்குமிந்தப்
பெரும்பதிக் கிடையூறு வந்திடும்போதே
சுராலகம்தனக்கும் வருமோவராதோவென்று
துணிந்திருப்ப தெவ்வாறு என்றுநினைத்து
பரபரப்புடனெழுந் தி[illegible]ந்துவிட்டதென்று
பயம்பிடித்து வெவ்வேறு ஆலத்தைக்கண்டு
விரைவாயமரர்முன்னே ஓட்டம்பிடித்ததுபோல்
வீதிக்கு வீதி தோறும் கந்திருவர்இம்
புருடர்கின்னரர்சித்த சாரணருடன் கூடிப்
பூமண்டலத்தி[illegible]ம சுந்தரேசரை நாடிச்
சரணம்சரண[illegible]ன்றுதுதித்துமிகக்கொண்டாடித்
தத்தளிக்க[illegible]டிக்கும் இரண்டுதிசையு மூடி அடி

மூ[illegible]தொண்டர் புண்ணியவிருத்தர்முத்தர்
முதலனைவரும் [illegible]பயந்து பயந்திதென்ன
காலமோ[illegible] அழிக்காலமோ அல்லதென்ன
காரணமோ[illegible] [illegible] [illegible]
சேலைநிகரும்விழி[illegible]வானோ[illegible]னது
திருவிளையாடல் நினைந்து கற்பித்துவிட்ட
சிலமோகாமுன்செய்த தீவினைக[illegible]ளு வென்று
திரண்டுவேதங்கள் மொழிந்து என்னென்றுசொல்வேன்
ஆலமுண்டவ[illegible]திருச் சந்நிதிமுன்னே சந்தித்
தபயமபயமென்று துதித்தனைவோரும் வந்தித்
தோலமிடக்கண்டானைதனை அறிந்து சிந்தித்
துள்ளம்நடுங்கும்படிச் சந்திரோதயோ லந்தி அடித்

விருத்தம்.

மாலையில்இவ் வாறுதி வரக்கண் டஞ்சி
மன்னன்முன்னா ளாலமெழும் பிவரும் போதே
நலமிகும் மால்போலும் காலனைப் பார்த்
தோடிவரும் மார்க்கண்டன் போலும் சார்ந்து
மூலலிங்கந் தனைப்பணிந்தோ லமிடத் தேர்ந்து
முறுவலித்த குளித்தமதா முடிவாழ் மேகம்
நாலினையுந் விடுத்தாழி வறக்கும் வண்ணம்
நாட்டிஅப்பன் அவைப்பிரையா யூட்டினனே.

விருத்தம்.

சென்றுறு மெழுந்துதி நீரை வாயைத்
திறந்தருஞ்சும் போதீசன் அடியார் செம்ம
முக்கீர்போற் பசையறவற் றிடப்பார்த் தம்பர்
முதலோரும் பாண்டியனுமி யாரு மாங்கே
முன்னவனு டலைநோக்கி மகிழ்ந்து பாடி
முகமலர்ந்து கிர்ப்பயமா யிருந்த சித்தை
சொன்னவர்கேட் பவர்களிகம் பெறுநந் தத்தில்
தொல்வினைதீர்ந் தானுலகிற் செல்வர் தாமே.

ஆகவிருத்தம் அ கீர்த்தனை கு ஆக—கக
பதினெட்டாவதுபடலம் முற்றும்

மதுரைக்காண்டம்
முற்றுப்பெற்றது.
ஸ்ரீமீனாக்ஷிசோமசுந்தரேசர் திருவடிகளே துணை.

உ
சிவமயம்.

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம்

விருத்தம்.

ஆனவள ரால வாய்மேல் அழியை வருண னேவக்
கருமுகில் நாலால் வென்ற கதைதனைத் தேனவ் வாறே
பெருமழை யெழுமேவப் பிறகம்மான் முனிவர்க் குனே
அரியமான் மாடக்கூடல் ஆக்கிய தினிச்சொல் வேனே.

மதுரையையழிக்க வருணன் மழையையேவுதல்.

விருத்தம்.

அலைகடல்மன் னவன்முன்னாள் அபஜ யத்தால்
ஆத்திரஞ்சேர்ந் திருவிழியும் சிவக்கக் கோபம்
நிலைகொளவுள் ளங்கொதிக்கக் கடலும் யாறும்
நெருப்பெழவே யோங்கிபுட னெழுந்தர் ணிப்பால்
துலமுகிலே மையும்கூப்பிட் டேதி வற்றக்
குடித்தெழுந்து மிகவிடித்துப் பாண்டி நாட்டில்
புலமுயரும் திருவால வாயிற் சென்று
பொழியென்று விக்கணம்போ யழியென் றானே.

வண்ணத்திரு — சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

திருவால வாயின்மேலெழு முகிற்களும்கன முழக்கமாயகம்
தரும்வாயைத் திறந்துவாரிதி யுறந்திடப்புவி தெரிந்திடப்பெரும்
மின்னுமுழ தம்பருகி உடலம தகருகி
திசையும்வின் னுமதிர விசையுடன் மேவி
உ விரிபாரும் பிளந்துவருமும் இழிந்திடக்கடி தெழுந்து மாலவரை
இருநாலும் வெடித்திடத்தனி மேருவும்நிலை சாயவூழியில்
வெடிக்கும் கடகாத் தொலிக்கினை யாகமிகத்
தடித்தந்த பேத்திலிருந் திடித்திரள்வீழ
௩ இடிகேட்டா யிரந்தலைப்பணி மணிக்கணங்களும் தெறிக்கவேதிகழ்
படிதாங்கும் சேடனும்முட னெளித்திடத்திசை பொறுத்தயானைகள்
இருக்கும்நிலைகலங்கித் துதிக்கையெடுத்துச்செவிக்
கினைத்துத்து ணித்துப்பெரும் துனுக்கத்தைப் பூணப்
௪ பரும்பூசனிக் காயைப்போலவே கதித்தஆலிகள் உதிர்த்திடக்கொளும்
அரும்பாரைத் துளைக்கவெள்ளியக் தூண்கள்போல்விழும் தாரையிற்சுர
பதிகொளு மீனினங்கள் குதிகொண் டெழுந்ததெனப்
பரந்தமழையிலசல சரம்துள்ளி வீழ

௫ உடுப்போலே கதிக்கும்சித்திலம் நீலம்மரகதம் ஆடகத்துகள்
சுடர்போலும் சிவந்தமாமணி கொடிப்ரவாளமும் கலந்துசிந்திய
அம்பர் அரிவையர்கள் தம்பதி களோடி
அம்புவி யிலெறியும் பொன்பணி போலும்
௬ விதியாலுற் றிடும்சராசரம் எவற்றையும்உரு மறைந்தடர்ந்துச
லதிருழ்வை யகத்தையுண்ணத் தொடுத்தமாயனை நிகர்த்திருண்மெய்
விண்ணுல கும்திசையும் மண்ணுல-குமிதென்று
கண்ணுதை யாமலிருள் வண்ணமதாகக்
௭ கடுகால்சுற் றிதும்விழுந்தரண் போலெங்கும்மென மூடவேமணி
முடிசூடிய தென்னனுமந்நகர் உள்ளயாவரும் மயங்கியேயிரு
கடம்பவ னத்துக்சென்று அழிம்புவருமோவென்று
கலங்கிம யங்கிபுளம் தயங்கிஎல் லோரும்
௮ தீராத வினைக்கு இன்னமும் தெய்வமேதுணை யென்றுகொன்றையம்
தாராடும் வேணியன்சந்நிதி புகுந்துஇந்திரவி மானமீதுறை
தேவதேவனைக்கண்டென் செய்குவமென்றுமுனம்
செய்திடும் விளையாடல் கைகண்டராஜன்
௯ விடையோனைக் கறைக்கழுத்தனை நீண்டமேருவைவளைத்திடும்தனு
உடையோனைக் காலகாலனைத் தொண்டருக்கருள் ஆந்திவண்ணனை
வேண்டியெங் களுக்கன்பு பூண்டிர க்ஷித்தருளும்
ஆண்டவ னேயெனவேறும் பாண்டியற் காக
௰ வெருகாட்கொண் டதெத்திடுந்துயர் தீர்க்குமுன்னவ னேமுன்போலவே
முகில்காலையும் அநுபபிஅந்நகர் எல்லைநாலினும் சூழ்ந்துகொண்டிட
வெளிதெரி யாமலெங்கும் பொழியுமுகிலேழையும்
விலக்கி விடவேவிரைந் தனுப்பியபோது
௧௧ திருநானு மாடமாகி உயர்ந்துசுற்றும் வளைந்துசங்குகள்
தெரியாமல் இணங்கிட்டகூடாரமென்னவே போர்த்திட...
புரத்தி னுள்ளவரோன அமைச்சர்கள் சேனைகார
சாத்துவ னேமுனைனும் யிருந்திடப மேவ
௧௨ மலைமேலுச் சியில்சொரிந்தது ...ன்னவினை... டமீதுநதி
வலைவீசி யெதிர்த்திடத்துளி உடை... துனனசீ சொரிந்துவாரிதி
வருட்கும் முகிலுடலம் வெளுக்க பொழிந்துவெட்கம்
பிறக்கத் துலிகுளிந்து காக்கசென்றோட
வருணனும் கண்டுமானம் கெட்டிறைன்.

வருணன் சுந்தரேசரைப் பூசித்தல்.

விருத்தம்.

சுத்தமே கங்களும்பெய் திளைக்கக் கண்டே
சலாதிபனச் சம்பூண்டு நடுங்கிப் பின்னும்
சித்தமதி லேயெருசுக நோக்ஷம் தோன்றச்
செழும்பொற்ற மரைக்கரையுந் திடுமுன் தன்னைச்

சுற்றிநின்றவயிற்றுநோ யெரியைக் கண்ட
துய்யபஞ்சு போல்மறையத் தெரிந்து தோய்ந்தே
நித்தனைச்சார்ந் தற்றதுபெற் றிடலா மென்றே
நேசிப்பான் விதிமுறையால் பூசிப்பானே.

சுருட்டி, ரூபகம்.

பல்லவி

வருணன்பூசைபுரிந்தானே சுந்தரேசனை வருணன்பூசைபுரிந்தானே

அநுபல்லவி.

௬ வருண பதுமினி யாடி வாக்குமன மெய் கூடி
திருநீறிட் டுக்கொண் டாடிச் சிறந்தருத்ராக்ஷம் சூடி வருண

சரணங்கள்.

௧ கங்கைய முனைவாணி முதலாம்நதிப் பெண்கள்பலரும் தோணி
தங்கள்குடம்நெடுக்கத் தண்ணீர்வாசம்தொடுக்க
கங்கணம் பூண்டடுக்க கையைநீட் டிக்கொடுக்க வருண
௨ இன்னம்சந்தனவிழுதும் மருவொழுகும் வன்னமலர்கள் முழுதும்
பொன்னுடை யும்கனக பூஷணமும் அணிகப்
பின்னுள்ள தும்கற்பகம் பெருக்கமுடன்தருக வருண
௩ ஐந்துகனியைந்தமுதம் கவ்வியம்விந்தை விந்தையாயமுதுசிதம்
கந்தமிருந்த தாமம் கதிர்விளக்குகள் நேமம்
சிந்தைபெருகக் காம தேனுவளிக்க நாம வருண

வருணன்சுந்தரேசரைத் தோத்திரஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

வருணதே வனுதித்தப் படிசை வாக
மந்தனிலே சொல்லியவா றியைந்து பூசைக்
கொருமையுடன் வேண்டியசா மக்கிரியம் சேர்த்
தன்மையுடன் செய்துதிக்கும் வெள்ளி போலே
அருமைதந்து நிலவொழுகும் நித்தி லங்கள்
ஆயிரம்கொண் டகமகிழ்ந்தீ ரைந்து நூறு
திருநாமம் சொல்லிஅருச் சனை புரிந்து
திகழுமிரா பணிந்தெழுந்து புகழுவானே.

சுருட்டி சாப்பு.

பல்லவி.

சாமிசோம சுந்தரா த்தழைக்கும்நீல கந்தரா

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீமதுரை நாதனே செல்விழிச மேதனே
மாமன்தேடும் பாதனே மன்னும்தத்வ போதனே சாமி

சரணங்கள்

அர்த்தநாரி பாகனே அழிவில்லாத தேகனே
சத்தியசைவ யோகனே தவளநதிவாகனே சாமி

உ காலனுக்குக் காலனே கண்ணிலங்கும் பாலனே
ஆலமுண்ட சீலனே ஆதிதேவ மூலனே சாமி
௩ தொண்டருக்கு நேசனே தோற்றிடும்பு தேசனே
பிண்டமண்ட வாசனே பிறவித்துன்ப நாசனே சாமி
௪ வரமருள்பிர தாபனே மதனைவெல்லும் கோபனே
பரபிரமஸ்வ ரூபனே பாண்டியவம்ச தீபனே சாமி
௫ மானணிந்த கையனே மதிமுடிக்கும் ஐயனே
ஞானமீயும் துய்யனே நம்பினோர்க்கு மெய்யனே சாமி
௬ இந்திரவிமா னத்தனே இசையுமஞ்செ முத்தனே
ஐந்துமாமு கத்தனே அளக்கொணாப்ப ரசித்தனே சாமி
௭ மலைவளைத்த தீரனே மங்களஉதாரனே
பொலியும்நாக ஹாரனே புரமெரித்த சூரனே சாமி.

சந்தவிருத்தம்.

வருணனிசை கூறவீசன் உனதுமன தாசையாது
வகையுடனே யோதுவாயென வுமோத
மடியினுமதி தீதிலாத உதரவலி சாதரூப
மரையினுடல் நோயலால்வி லகலானேன்
அரிபிரமர் காணொணாத உனையளவு காணவோதும்
அடல்புரிய லானதீது நலமாக
அணிவதடி யார்கள்பாலுன் அருள்செயமு கோவிலுடைச்
அதிபதிச்சா லாலேகாண வரலானேன்
இருவிழியிலேசாழி தரிசனம தாலேகுழும்
இருவினைகள் ஆகநீடி வருநோயும்
இவைகளுமலாமல்வாழும் உரியமணியா தியாலும்
இகழ்வதற தானநோயும் இறலானேன்
தரணிதனில் ஈடிலாத அடையபவரி தானவீடு
தனையுமுற லானதாலே கனிபோலே
தருமமுத லானநாலும் ஒருமையுட னேகைமேலே
தருகுமிது போலேகாணல் அரிதாமே.

இறைவனுரை

சலபதியில் வாறுரைத்தென குறுநமி ரண்டும்
சுடியித்தருள வேண்டுமெனத் தாழ்ந்தெ முந்து
பலவரமும் பெற்றேதன் பதிபுகுந் தான்
பகவன்விடு முகில்நாலும் கூட லாலே
குலவுமிசை சேருமது ரையுமா டமாடக்
கூடலென விளங்கினதி துவரப்போர் கேட்போர்
நிலமிசைபோ கமும்பெற்று முடிவில் நெற்றி
நேத்திரன்பொன் னடிநிழலில் நிலைகொள் வாரே.

ஆக விருத்தம் (௫) சந்தவிருத்தம் (௧) கீர்த்தனை (௧) தரு (உ) ஆக (
நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

நாடுமுக் கண்ணன் வேணி நான்முகி லால்நான் மாடக்
கூடலாப் பெயரமைத்த கொள்கைமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
தேடிவந் தெல்லாம் வல்ல சித்தராய்த் திருவே டம்பூண்
டாடிய விளையாட்டத்தின் அருமையை யினிச்சொல் வேனே.

சுந்தரேசாசித்தராகவருதல்.

விருத்தம்.

முத்திபுரம் தன்னில்விமா னத்துள் வாழும்
மூவருக்கும் முதலான மூர்த்தி நாளும்
பத்திமிகுந் தபிஷேக பாண்டிய னுக்கும்
பட்டணத்துள் ளோர்களுக்கும் அடியாருக்கும்
நித்தியகல் யாணமும்சம் பத்துமென் மேல்
நிலைகொளவும் நற்கதியைப் பெறவு மன்பு
வைத்தவரெல் லாம்வல்ல சித்த ராக
வருகின்றார் கருணைமிகப் பொழிகின்றாரே.

பந்தவராளி, ஆதி.

பல்லவி.

மதுராபுர நாதர்வந்தாரே சித்தவேஷரா மதுராபுர நாதர்வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

மதுரா புரவீ தியிலே அரிநால் வதனனுக்குமரிய பதம்நிலத்திற்படிய மது

சரணங்கள்.

௧ வட்டப்பினசடை யாருமாமுடி இலங்க இருகாதினி லும்தொங்க
விட்டவார்குழையின் சோதிகண்டிருள் பதுங்கத் திருநீறணி நெற்றியில்
சட்டமாத்திலதப் பொட்டெதிர்க்கவர் மயங்க ஒளிசூழவு மேயணி
ஒட்டியாண [illegible] த்திருவிடை விளங்கப் பெருகும் யோக
பட்டமேவியரம்தொட்டபூணல்சிவந் திட்டகையிலணிகட்டுவாங்கமுடன்
மதுராபுர

உ பாதமீதணியும் வேதகிண்கிணி சிலம்பம் கைக்கையினி லேதொடும்
சாதகும்பமய மாயொளிவீச பிரம்பும் வெண்ணிறமீ படவர
மீதிலேபடிக மாலையாடிய தழும்பும் கருணாரசம் பெருகிய
போதமேவுதே னுண்டொழுகு முகத்தில்அன்பும் பொலிந்தி லங்கத்
தாதுலவியசெழும்போனதிகொடியில்ஒதுமுபனிடதபா துகையையணிந்து
மதுராபுர

௩ புள்ளிமேவுகொடு வீரசேங்கைதையை யுரித்து உடைசேவண மாயிடை
தள்ளவேயிடது தோளில்பட்டிகை விரித்து யோகாதிசயந்தனைக்

கொள்ளவேவலைது தோளில்பொக்கணம்பரித்து உலகின்றவ ராகிய
வள்ளலேயிவரென் றெண்ணவேஒளி தரித்து வந்ததோ வென்றங்
குள்ளபேர்பலருமுள்ளவேயுயரும்வெள்ளிமால்விடையைத்தள்ளிவீதியிலை
மதுராபுர (ட

மதுரைவீதியில் சித்தர்விளையாடுதல்.

விருத்தம்.

மதுரைநா யகனித்த வாறு சித்த
வடிவம்பூண் டிளநகைபூண் டருளைப் பூண்டு
மதிமுகத்தில் குறுவெயர்வு பூண்டு நீண்ட
மாளிகையுப் பரிகைமுங்காற் சந்தி நாலு
விதமுலவும் சித்திரகூ டங்கள் வீதி
வீதியிலுள் ளோர்தமக்கா காச கங்கை
குதிகொண்ட தெனவுவகை கொள்ள வந்து
கூடினார் பலபலசித் தாடி னாரே.

வண்ணத்தரு. — நவரோசு.

க பூங்கதம்ப வனத்துநாதரிவை பாங்குகொண்டெயர் தெற்குவீதியிடை
நிலைபெற்றும்வட திசையுற்றும்பொலி
வொடுமெற் றகுணக் கறுபெற் றவர்பச்
சிமமடைந்துவெகு ஜனங்கள்கூடவும்
வீழ்ந்தபல்லும் நரைத்தகேசமொடு சூழ்ந்திசைந்த விருத்தர்தாருணியம்
அடையச் சென்றெதிர் மொழியச் சிந்தையில்
அருள்வைத் தவர்கட் கெழில்மத் தகமத்
தியில்பிரம்புபவரு டியன்புபூணுவர்
சேர்ந்தஅம்முது மக்கள்ருபமதை வார்ந்தவங்குத லைக்குமாரர்மிசை
வருவித்தும் மல டிகளுக்கும் தனை
யர்கள்பெற் றிடவெட் பொடிகெற் றியின்மத்
தியிலணிந்து கருணைதந்து நாவெர்
மாதாட்சி பெற்றுவளர் பாகனார்

உ பூண்டிடும்கிழ வர்க்குமேபருவ மீண்டுவந்து சிறக்கவேபவர்கள்
மனைவிக்கும் இள மையினைத் தந்தெழில்
பெருகக் கருவுற் றுமகப் பெறவைத்
தொளிசிறந்த பொடிசாற்றிந்து மேமிக
வீங்குகொங்கை யுருக்கள்மாதியழ கோங்கிடும் புரு டர்க் குநேரிசையும்
வடிவொக் கும்படி செயவித் தும்புரு
டரையத் தெரிவைக் கிணையொப் பவுருக்
கொடுவமைத்து வர நினைக்குமே பொருள்
தாங்குசெல்வர் மனைக்குளானதனம் ஏங்குகின்ற தரித்திரர்ள்பவனம்
அடையத்தந்துள மிகவிஷ்டங்கொளும்
இருவர்க் குமனப் பகைமுற் றிடமெத்
தவர்கைகொண்டு மிகவிலங்க வேசெய்வர்.

மால்பூட்டும் வெள்ளைவிடை வாகனார்

௩ ஆன்றுவந்தடர் குஷ்டமானதுற மூன்றுகுணம யிற்றுநோயொடுத
லைவலிக்கும் நய னவலிக்கும் கா
ணவலிக் குமதற் குளவுச் சிதமைத்
துகளெறிந்து விலகவும் செய்தே ஒளி
தாழ்ந்துகண்குரு டற்றபேர்செவிடு தீர்ந்திடும்படி சித்தமேயருளி
முடவர்க்கும்முடல வனைவர்க்கும்குறள்
உருவர்க் குமவை தொலையக் கிருபைவைத்
தவைபிரம்படியில் அகன்றுபோகவே
தாங்தெரிந்து படித்திடாமலிருள் ஆர்ந்தசிந்தையர் சுத்தஞானமையுள
றுவர்திக் கின்றமொழியினர்க் கும்பல
கலையொட் டுமெடுத் துவுரைத் திடற்
கருணைதந்து பொடிவழங்கு நாயகர்
வாதாட்டமுன்னிமட மாடினார்

௪ வாங்குமம்பர யத்திமீதுக வாங்கமுந்தி நிறுத்தியூசியடின்
மிசைநட்டும் பெ ருவிரல்வைத்தும் சா
கரெனச்சுழலப் பணிமத் தகம்வைத்
திருபதங்கள் சுழ லவும் செய்தே யுயர்
பாம்படின்பகை வற்குநேரவெளி தாம்பறந்து தடித்துமேகமிடி
யொடுகைக் கொண்டுபி ழிபுனற் கண்டதி
சயமுற் றிடமற் றவையைக் ககனத்
திசைஅமைந்தி டவி டவுஞ்செய்தே வெயில்
காய்ந்திடும்பக லுக்குளேஇரவில் ஆர்ந்திடும்பொருள் முற்றுமேதெரிய
வருவித்தும்பக லினில்மெய்க்கும் பொருள்
களைமிக் கவிருட் டிடமெத் தவெளிப்
படவுமிந்த அதிசயங்களேசெய்வர்
மாமோக்ஷ மெய்மைதரும் ஈசனார்

௫ வாஞ்சையிஞ்சு மதிர்சியமாகருஷ ணஞ்சனங்கிரியை ஒத்தவாதவசி
அவயஸ்தம்பமிவைகள்மெய்க் கும்படி
அறிவித் தவர்பற் பலசித் திணையக்
கணமிணங்க வெகு விதம்செய்தே கதி
வாய்ந்திடும் குதி ரைக்குநேர்கழுதை ஏண்டிவந்துரு வொக்கவே விரைய
நடையிட்டும் மெதி தனிலொக்கும் படி
கருதிக் கழுதைக் கிணையப் பரியைத்
திரியவிந்தைபல புரிந்துமே வலி
பாய்ந்தெழுந்த மதத்துயானைதலை சோர்ந்தஅங்க மினைத்தபூனை வடி
வமதொக்கும் படி தெரிவித்தும் கடு
வனைமற் றவைப் புலியொத் திடவைத்
துளமகிழ்ந்தி வைகள் செயும் நயாபரர்
வானோர்க்கு முன்னரிய நாளினார்

௬ நீங்கிடும்பருவத்தில்வேகவதி ஆங்கெழுந்து மிகுக்கவேபெருகி
டவழைத்தும் மறு படிவற்றும் வகை
தருவித் திருபக் கமும்மொய்த் ததருக்
கனிலிறைந்துகனி குறுங்கவே சில
வேம்பினெட்டி மரத்திலேமதுர மாம்பழங்கள் குலுங்கவேயருளி
யுமினிக்கும்புளி லியுவர்க்கும்படி
வருவித் துவரப் புவினைச் சுவைமுற்
றிடவுமிந்த வகை புரிந்துமே படி

மாண்டழிந்த மரத்திலே தளிர்கள் நீண்டெழுந்து பலிக்கவே நெடிய
தருவைக் கொணடு றுகிடத் தந்துகு
றுகல்நெட் டுறவைத் ததிமொத் தமெசிற்
றுருவமண்ட அருள் புரிந்த நாயகர்
வாகிட்ட முள்ளகண நாதனுர்

௭ காண்கின்ற பெருத்தமா மலைகள் தாங்கரைந்து சிறுக்கவே சிறிய
கறடொட்டும் நெடு மலையாக்கும் நெறி
தெரிவித் தருகுற் றதையெட் டவேவைத்
தகலநின்றதரு கடைந்து காணவே
வாய்ந்தடர்ந்த நெருப்பிலாமலெரி கூர்ந்தெழுந்து சொலிக்கவேசகல
மலிதூர்க்கும் தெரி யவழைத்தும் குளிர்
ச லற் றவிடத் தொளிரக் கினிசத்
துவமடங்கியதும் அவிந்து மேபலர்
ஆய்ந்தறிந்தவர் மெய்க்கவே ஒருமை கூர்ந்துவந்தித யத்திலேமிகவும்
உவகைக் கொண்டு ழலகிற் கின்றவர்
அவரெப் படியெப் படிசெப் புவர்அப்
படிஇசைந்தீ பலன்கள் ஈகுவர்
பாரார்ந்த வெள்ளைமதி சூடினூர்

௮ ஊர்ந்திடுங்கதிர் தெற்கிலே யுதயம் ஆர்ந்திசைந்து வடக்கிலே மறைய
அறிவிந்தும் பலபலசித்தும் அறி
சயமுற் றிடமெத் தவினைத் திடுமற்
புதமறிந்தெவர்கள் புகழ்ந்துபாடுவர்
வான்சிறந்திடு புட்கள்சாருவகை கான்சிறந்த கயத்தையாழியுள
மிருகமொடம்பல உருமுற்கொண்டவ
டிவினைத் திரிபுற் றிடவைத் திவைபற்
பலவிதங்களெதிர் தரும்தயாகரர்
வாழ்ந்துயர்ந்த துறக்கநாடுமிக ஆழ்ந்துநின்று செழிக்கும்நாகருல
கினில்மெய்ச் சும்பொரு ளையுமத் தொன்னகர்
இடையிற் பெருகத் தருமுத் தமசித்
தரும்அனந்தமிவை விளங்கஆடுவர்
வாழ்நாட்கொ ரெல்லையிலி யோகனுர்

விருத்தம்.

சித்தரிந்த வாறுசெய்யும் விளையாட்டின் மேல்
செலுத்தியகண் களும்மனமும் திருப்பொ ணுமல்
சித்திரப்பா வையைப்போ ன் விளை
திருநகருள் ளவைவரும்கூற திரு
அத்திறமை வேந்தனறிந் தரை இங்கு மக
வழையுமென உழையவராங் கடைந்து தங்கள்
சித்தமகிழ்ந் தவராடல் பார்ந் திருக்கத்
தேர்ந்தமைச்சர் களைத்திரும்பச் செலவிட் டானே.

இதுவுமது.

மந்திரிகள் வந்துரைக்கச் சித்த ருங்கள்
மன்னவனை வென்பயனென் றோத மீண்டு
வர்ததனை அரசனுக்குச் சொலத்தேர்ந் தீசன்
வரமதுபெற் றிக்பாரும் வெறுத்த யோகர்
இந்திரன்மா லயனைமதிக் காத வல்லோர்
எமைமதிப்பா ரோவவரென் றிருந்தா னிதைச்
சிந்தையுவர் துரைப்பவர்கேட் பவரா ரோக்யம்
செல்வமும்பெற் றரனுலில் செல்து வாரே,

ஆக விருத்தம் ௫, கீர்த்தனை க, வண்ணத்தரு க, ஆக எ.
இருபதாவது படலம் முற்றும்.

———

உ

சிவமயம்.

இருபத்தொன்றாவது,

கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

கரும்பிசை வனைக்கும் கூடற் சுந்தரன் சித்தராக
விரும்பிவந் தாடல் செய்த விசித்திர முரைத்தே னிப்பால்
திரும்பவச் சித்தசாமி தென்னனுக் காக நின்ற
கரும்பைக்கல் லானைக் கீந்த கதையினி விளம்ப லுற்றேன்.

அரசன் சித்தரைக் கண்டு சம்பாஷணம் செய்தல்

விருத்தம்.

சித்தமகிழ்ந் தபிஷேகபாண்டியன் பின்னும்
தேர்ந்தறிய பெரியோரென் றுணர்ந்து டாய்
இத்தொலைநா யிருக்கெனியார் பேசல வே
தேவினதா லென்குறைவந் திடும்மோ வெறே

சித்தபதா ...ம்போய்ச்...ண் போமென் றுள்ளம்
சிறந்திருக்கும் றுயிப்பையறிந் ததற்கு முன்னச்
சித்தர்விமா ...த்தனக்கு வடமேற் றிக்கில்
இருந்தினர் சிவயோகம் பொருந்தி னரே.

கல்யா... சாப்பு.

த் ...த்திரம்இன்னம் அறிந்திலேனும் முனிவோரே (க
...னக்கு ...டேற்கிருக்கின்ற வாரணம் பார்த்திரு... தாரே (ய
...தபிஷேக பாண்டியனைத்திங்களன் றுதிக்கின்றதைநாடி செய்
...வகயத்திடம் ஆயும்...ராபு ரேசன்திருவடி ...தேடி (ன்
...யுடனேவணக்கிப்ரதக்ஷணம் பண்ணிவருங்கால் ...ன் ...லே மதோ
மத்தர்களாகிய கிங்கரர்கூடி வரும்போ தவர்க்கெதி... ...ராலே (வை
ச வீற்றிறவெம்புலித்தோலிலேயோகம் விளங்கக்கட்வாங்கத்தின்மீது கை
ஏறிட்டுக்கொண்டு சிவயோகம்சாதித் திறமாந்திருந்தாரப் போது
ரு புத்திதெரியாத சித்தாஎழுந்துபோ போவென் றடிக்கடி கூறக் கண்டு
சற்றுமசையாமல் நிர்ப்பயராகத் தரி...கின்றார் ஆனந்தம் மீற (ன்
சு பின்னும்வெகுண்டுநெருங்கிக்கனசப் பிரம்பாலே தண்டிக்கநினைந்தார் உட
பின்னேவருகின்றபாண்டியனன்பு பெருகவந்தண்டையி லணைந்தான்
எ நிச்சலமாக இருக்கின்றசித்தரை நேரிட்டுக்கண்ணாரக்கண்டான் கண்டு
மெச்சியமன்னனதிசயம்பூண்டுபின் மென்மேலுமானந்தம் கொண்டான்
அ தேவரீராரெந்த காடெந்தவூரும் திருநாமமேதென்க ...ஊரில் வந்து
மேவியதென்னவருவித்தையைமென்று மீனவன்கேட்டதன்பேரில்
கூ நாநாதேசத்திலும் நாடுபுரத்திலும் நாடிவரும் சித்தர் ஆமே இப்போ
தானாலும்காச்மீர தேசத்தில்காசி அதனில்வசிக்கின்ற தாமே (சை
ய மற்றுமகாதன்தனித்துப்பிச்சைப்பெரு வாழ்க்கைகொண்டுங்கிலம் பகழு...
வத்தலமெங்கும் திரிந்துவந்தோமிங்கும் வந்தடுத்தோம் ஞானம்திகழு...
கக முத்திபுரத்தில்வசிக்கின்றமானிடர் முற்றுஞ்சிறக்கவைத்தடுத்தோமெந்த...
சித்துவிளையாடல் காட்டிஅவரவர் சிந்தித்ததெல்லாம் கொடுத்தோம்
கஉ காணுமறைமுதல் நாலிரண்டெட்டுக் கலையினும்எம்போலிப்பூமேல் கல்வி
ஆணவம்பெற்றோரொருவருமில்லைபெல் லாம்வல்லசித்தர்நாமாமே (கை
கந எண்டெமக்குன்றனுலேபெறத்தக்கது யாதுமில்லையெனறுமொழிந்தார்க
பூண்டகத்தானந்தச்சித்தரின்வண்ணம்பொருந்திவிருந்தருள்பொழிந்தார்

விருத்தம்.

... கவனே சித்தர்வ்வா றுரைக்கத் தென்னன்
பார்... கல்வா... லையளப் போமென் றெண்ணி
மி... கல்வியிலோர் உழவன் வேந்தன்
அகத்தும்வல் லவர்களில்வல் லவரோ இக்கல்
...னையிக் கரும்பருந்தச் செய்வீ ராகில
...ல்லவரும் பெருமானும் நீர்
...ன் கேட்டதிய லாமென் றனே.

கல்லானைகருக் கரும்பருந்தியது.

விருத்தம்.

செல்லிவிலங் கிட்டவனிவ் வாறு கூறச்
சித்தரிள நகைபுரிந்துன் றலை மக்கொன்
றெல்லும்வகை யாதுமில்லை கண்டாய் நாமே
உனதாசை தீர அருள் வதலாற் கற்ற
வல்லவத்தி தொருபெரிதா மோவென் றெண்ணி
மனம்கொண்டு கடைக்கண்ணால் நோக்க வேயக்
கல்லானை யக்கரும்பைக் கடித்தருந்தக்
கண்டிட்டான் ஆச்சரியம் கொண்டிட் டானே.

தோடி, ஆதி.

பல்லவி.

கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய வலலாண்மையைக் கேளும்

அநுபல்லவி.

கல்லாக்கலை கற்றவரிவரென்று பல்லாரும்துதிக்க எல்லாம்வல்லசித்தர் கல்

சரணங்கள்.

க அடியார்தமக் கருளும்திருக்கடைக்கண் ணாலேகொஞ்சம்பார்த்ததினாலே
மடைவாய்திறந் தாப்போலேமும்மதம் வழிந்துபெருகிடமென் மேலே
இடிபோலதிர்ந் தம்பரம்பிளக்க எழுந்துகர்ச்சனைகொண்டிப் பாலே
நெடிதாகிய துதிக்கையை நீட்டிப்பாண்டி
திருபன்கை யிலிருந்து சுவைமிகுந் தெருக்காலே கல்லானை

உ பற்றிப்பறித் தகனும்கடைவா யிரு பாலும் சாறுவழிந் தோட
சுற்றிப்பல வரிவண்டினங்க ளுண்டு சூழ்ந்து மயங்கிஇசை பாடத்
தித்திக்கக்க டித்திர சத்தையுண்டு திரண்ட துதிக்கையூச லாட
வெற்றித்தனுக் கடைந்து வெறித்தங்குதன்
மெய்சிலிர்க் கண்டுசீறி வெகுண்டுகர்ச்சனைபோட கல்லானை

ந மதியாமலே பரிசோதனை செய்த மன்னன்மனத்திலயம் மாற
விதிமாலுக்கும் காணவரிய திருவிளையாடலென்றுபலர் கூற
மதிசூடிய நமதுசோமசுந்தர வன்ளலோவென்றுள்ளம் தேற
மதுராபுரத்தனை வோரும்இவரேயெல்லாம்
வல்லசித்தரென்றேசொல்லியா னந்தம்மீறக் கல்லானை

சித்தர் பாண்டியனுக்கு புத்திரபாக்கியங்கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

கன்னலைக்கல் லானையுண்ணச் செய்த சித்தர்
கடைக்கண்ணால் மறுபடிநோக் கிடஅவ் வானை
தென்னவன்கண் டத்தணிமா லையைப்ப றிக்கத்
தெரிந்ததன்மேல் கஞ்சுகர்க ளெழுந்து சீற்றம்

தன்னுடனக் களிற்றையடித் திடக்கே லோங்கச்
சமீபத்தி லுளவரும்கன் செலவந்துநோக்க
மன்னனும்கண் செலக்தவர்மேல் மிகவும் கோபம்
மன்னினன் மன்னியவன் அன்னிலனே

மத்தியமாவதி சாப்பு. (ரூம்க்து

க தென்னவன் ஆனந்தச் சித்தரைப்பார்த்துச் சினம்பூண்டிருக்கப் போதும்
தன்னருகேகின்றும் சிங்கார்சித்தரைத் தண்டிக்கவந்தாயப்போது
உ சித்தரிளநகை செய்துகைகட்டிச் செறிந்தோரை நில்லுமின்னென்றார் அவர்
வைத்தடிபேர்க்கவொண்ணுமவே சித்திரம் மன்னியதுபோலநின்றார்
ங மன்னவனந்த மகிமையறிந்து மகிழ்ந்துவெகுளியைமாற்றினன் சித்தர் (ன்
பொன்னடியிற்பணிந்தென் றன்பிழையைப்பொறுத்திடவேண்டுமென்றேத்தினே
ச பத்தபராதீன ரன்புற்றரசனைப் பார்த்துன்னபீஷ்டமேதென்றார் மன்னன்
புத்திரபாக்யத்தைக் கேட்கத்தமதருள் பூரித்தவ்வாறளிக்கின்றார் (து
ரு பாலுறும்யானைமேல் பின்னும்கடைக்கண்பதிக்கத் துதிக்கைகயிறலே முத்
மாலையைநீட்டிக் கொடுத்திடவேந்தன் மழைக்கையிற்பூண்டாளிப்பாலே

அபிஷேகபாண்டியன் சுந்தரேசனைத் தோத்திரம்செய்தல்.

விருத்தம்

நித்திலமாலையைவேந்தன் வாங்கு முன்னே
நேரிருந்த சித்தர்திரு வுருவம் காணான்
வெற்றிமத யானைமுன்போ லாகக் கண்டான்
வெருவியடியவர்க்காயில் வாடல் செய்த
சித்தனெதிர் சென்றுனதா டலைச்சோதித்த
நேரமென்மேற் குறித்திடா தருள்வா யென்று
பத்தியுடன் அபராதம் சாந்தி மறைஞ்சிப்
பரிவின்றுன் எழுந்துதுதி புரிகின்றனே.

ரூகாரி, ஆதி.

பல்லவி

சாமிசதாசிவஸ்வரூபா அடியேன்பிழை சகிக்கவேணும்யோகப்ரதாபா

அநுபல்லவி.

மாமுச்சிறப்புசேர்ம் மதுராபுரத்தில்வாசம் சாமி

சரணங்கள்.

க மத்தகஜத்தையுரித்தோனே பஞ்சபாணனை நெற்றிவிழியாலெரித்தோனே
பத்தர்க்கிவதிந்தேவப் பசுவானவனேயென்றன் சாமி
உ பரிபூரணனே சதானந்தா சர்வக்ஞரூபா பரனே நித்தனே சிதானந்தா
அரியமுத்திகொடுக்கும் அருள்வாரிதியேஎன்றன் சாமி
ங ஆலமுண்டும்பரைக் காத்தோனே கால்தலையை மாலயனும்காணுப்பெம்மா
காலன்தனைக்கடிந்த கதம்பவனேசாஎன்றன். சாமி (னே
ச பரமானந்தம் அருள் வைபோகா தென்னனுகயித் தரணியாண்டவாவிடை
வரைஅரசனுக்குற் மருகனேஐயாஎன்றன் சாமி (வாகா

ரு புரத்தைச்சிரித்தெரிக்கும் தீரா நம்பினவர்க்கு வரத்தைக்கொடுத்தருள்
பரத்துடனேஇகசம்பத்தைஅருளுமென்றன் சாமி (கெம்பீரா

விருத்தம்

மிக்கவன்போ டேத்திஅரண் மனை புகுந்து
விக்ரமனைப் பயந்துபன்னாள் உலகம் காத்துத்
தக்கவரோ டம்மகனுக் கிறைமை ஈந்து
தழைக்கும்எல்லாம் வலைவித்த அருள்நோக் கத்தால
நற்கதிசேர்ந் தாரெனயபி ஷேகபாண் டியன்
நம்பியிதைப் படிப்பவர்கேட் பவர்கள் சித்தி
ஒக்கவும்போ தமுமடைந்து ஞான மேற்கொண்
டோங்கியந்தத் தாளுலகைக் காணகு வாரே.

ஆக விருத்தம் எ, கீர்த்தனை உ தரு ௨. ஆக கக
கல்லானைக்குக் கரும்பருத்தியபடலம் முற்றும்

உ

சிவமயம்.

இருபத்திரண்டாவது,

யானையெய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கருத்துடன் கேளு ஈசன் கரும்பைக்கல் லானைக் கீந்த
சரித்திர முரைத்தே னப்பாற் சமணர்பாண் டியன்மேல் விட்ட
பெருத்தயா னையும் தன்னைப் பெருகுமுப் புரத்தை முன்னாள்
எரித்தவெங் கணையால் வென்ற தினியதை விளம்பு வேனே.

கல்யாணி, சாப்பு.

பல்லவி.

விக்ரமபாண்டியன் செங்கோல்செலுத்திய விதம்மொழிந் திடக்கேளும்

அநுபல்லவி.

முக்கண்ணுடையவர்தன் முன்செய் தருளினும்
தொட்டால லுகும்செறி சனம்செய்து டிபணிந்து விக்ரம

சரணங்கள்

க மன்னர்பணிந்துதரும் சப்பமுதலா மிக்க
வளர்ந்துசெம்பொன்மேரு மலைபோலே குவிக்க
அம்பரயம்செய்யும் கலிப்பகையை மறைக்க
ஆதிலொருபங்குகொண் டவளியெங்கும் செழிக்க விக்ரம
உ சதிசெய்யமணர்முத லாகும்களை சுடிந்து
தருமாகப்பயிர் தழைத்தரசச் சிறந்து
அதிசேகவினையும்பயன் ஆரும்கொள்ள உவந்து
அரசர்க்குரியமனு வசனப்படி நடந்து விக்ரம

௯ நித்தனிருந்திலங்கும் நீடிய விமானத்துக்
குத்தரபாகத்தில் ஓராலயம் அமைத்துச்
சித்தசாமியாகிய திருவுருவைத் தாபித்துப்
பத்தியுடனிதமும் பணிந்தெழுந்து தரிசித்து விக்ரம

சந்தவிருத்தம்.

விக்கிரம நாளிலோரு கச்சிநகர் மீதுவீறு
மிக்கமனர் பாதைகூடி ஒருசோழன்
வெற்றிவளர் மாறனோடெ திர்க்கவெரு ளாவேகுது
வித்தைகளி னுலேதானே இகலகோலி
அக்கிரம மாகவேசெ ருத்திடவு நிலமாதி
அஷ்டகிரி மேலும்வாழ மனர்போல்
அக்கரையி னுல்வெவேறு வக்கணையொ டேடிஷிதி
அச்சமறு மாதராலே விடமேலே
சிக்கெனவே நாலிராயி ரத்தவரும் ஏகமாக
செக்குரல்கள் போலேகூடி நின்றயாக
திக்குலவு நீலமேக மொக்குமிவர் மேனிபோலே
சித்தமிருள் மூடவேய வனிமீது
ஒக்குதலி லாததாத மெத்தொடையன் வாயிலாளி
உத்தரவி னுலேயிவி யநேனேடே
உட்புகவு மேமகிழ்ந்து கொற்றவனி லாவுதானைப்
உற்றுறைதல மேயினுர்கள் முறையாலே.

சமணர்கள் ஆபிசார ஹோமம்செய்தல்.

விருத்தம்.

மன்டிவந்து சமணர்களெல் லாரும் சோழன்
மாமுடிமேற் பீலிகைகைத் தானி கூறக்
கண்டவரை நோக்கிவசிய முன்னுறும் கை
கண்டவரே நீக்ளபாண் டியன்றன் பேரைக்
கொண்டாபி சாரம்செய் தவன்பி ராணன்
கொன்றுனுங் களுக்கேமெது காட்டிற் பாதி
விண்டுதரு வோம்விரைந்து செய்வீ ரென்றே
விதிக்கின்றுன் அதற்கவர்சம் மதிக்கின்றுரே.

காபி, ஆதி.

பல்லவி

ஆபிசாரஹோமம் செய்தாரே சமணரெல்லாம் ஆபிசாரஹோமம்செய்தாரே

அநுபல்லவி.

பாபஹோ ஹவாம்வல்ல பாண்டியன் தன்னைக்கொல்ல ஆபி

சரணங்கள்.

௧ பாலாற்ற தினோரத்திலே மூன்றுகாதம் சாலைவிஸ்தாரத்திலே
கோலியோசனையிடை குழியைக்கல்லியவற்றுள்
மேலும்அஷ்டகோணமா வேள்விக்குண்டமமைத்து ஆபி

௨ பொல்லாஎட்டிவிறகென்னெய் நிம்பநெய்விராய் நல்லபாம்பினைகுறியக்
எல்லாம்முதலாகச்சேர்த் தெரிகுண்டத்தைநிறைத்து (நெய்
கொல்லாவிரதம்பூண்டார் கொடியபழி நினைத்து ஆபி

௩ தங்குள்பனமும்கருக சந்தனவனம் தங்கியசோலையும்கருக
கொங்கலரும்பூவோடை குளம்வாவியும் வெதும்ப
மங்குலும்தியச்சிகை வளர்ந்துகுண்டத் தெழும்ப ஆபி

விருத்தம்.

சித்தமிருண் டமணரிவ்வா றபிசாரம்
செய்தெழுந்தா ருதிசெயுங்கா லக்குண் டத்தின்
மத்தியிலே யிருந்துகம னெழுந்தாற் போலும்
மைம்மலைபோ லும்மதநீ ரொழுக வாயில்
குத்தியகொம் புகளிடையில் துதிக்கை யாடக்
கோலியகாற் றெழுந்செவியி ரண்டு மாட
மத்தமத வாரணமொன் றெழுந்து சீறி
வரக்கண்டார் தங்களுக்கெ திரக்கண் டாரே.

சமணர் ஏவியபானை ஆலவாய்மீது வருதல்.

விருத்தம்.

மகசலத்தால் ஓமத்தி யவிய இநத
வண்ணமெழும் யானையைப்பார்த் தமணப பேய்கள்
மதுரையுடன் பாண்டியனைச் செருக்க நீபோய்
மல்லமர்செய் வாயென விடவர்கள் பின்னே
சதுராமுன சேனையுடன் வரமுன் சென்றத்
தந்திகமிம் கோடையிடி யிடித்தாற் போலே
அதிர்கொளவே கர்ச்சனையிட் டொலித்தவ் வாறே
ஆலவாய்ப் புறத்துவந்த ததிகுவீரே.

வியாகடை, ஆதி.

பல்லவி

ஆலவாய் மீதினிலே யானைவந்ததே

அநுபல்லவி

ஆலவாய்நகரைச்சுற்றிக் கோலியெழும் தமூன்றுனில்
மாலயன் மகிங்கவரும் ஆலமது போலேயெழுந் தாலவா

சரணங்கள்

௧ அடியுளவ தாழும்நாக லோகமட்டும் நாடவே
அந்தரமட் டும்உயர்ந்தெழுந்தமுடி நீடவே
இடிவிழுந்தாற் போல்ஒலிக்கின் றதசெவியின்கூடவே
ஏழுமேக மும்பயம்பெற் றேகிவிட் டோடவே
மூடவில்வரும்பெருங் காற்றிருகதிலும் பிறக்க இந்தநகரம்
யுமோவென்றனை வோர்களுக்குமஉயிர் பறக்க மூன்றிடத்திலும்
கடம்பெனவொழுகி வருமதநீர்மடை திறக்க அதுசிதறி
படமெனவெபெரு மழையதுபோலவே இறக்க வரக்கண்டவர்

நெடியபயம் பிடித்துள்ள நீலகிரி போலேநன்ன
படியிரண்டா கவேவிள்ளப் பண்ணுமோவென் றெண்ணங் கொள்ள ஆல

௨ காரைவயிற் றைக்கிழித்தன் ணுந்தீர் குடிக்கவே
சையெடுத்து பக்கலுட திர்த்திடத் துடிக்கவே
சேரும்சந்த்ர சூர்யரைக்க வளமாய்ப் பிடிக்கவே
நீடியகொம் பாலெண்மலை தன்னையும் இடிக்கவே
வீரமுடனேயெதிர் வருவதுகண்டும னத்தில பயமிகுந்தெல்
லோருமிதென்னவணு ரி காலமோவெனக்கக னத்தில் முட்டுமலையை
வேருடனேபிடுங்கி நீளுங்கையாலதனைப் பற்றி முன்னுளிற்பெரு
வாரிதியிற்கடையு மத்ததுபோலசு முற்றி திரிக்கக்கண்டு
வாரணக்க ளெட்டும் வாடி மயங்கிமுகி ல்குழும் கூடி
ஒருருவ மாகச் சாடி உலகில்வந்த துபோல் ஓடி ஆல

௩ அண்டமத னைஞ்சியிரு காதையும் புதைக்கவே
தாரணியி டிவிழுந்தாற் போலவே பதைக்கவே
கொண்டுவீதிட் டேயொருகாலெயெடுத்துதைக்கவே
கூறும்ஆதி சேடன்முடி தன்மணியி வைதைக்கவே
அண்டியதருக்களைச் செவிவரும்காற்றுகள் முறிக்க ரிவிழியி
ரண்டினுமிருந்தெழுந் தேபலகாரப்பொறி தெறிக்க அவைவின்னவர்
கணடதிசயித்தென்ன காரணமென்றுபயம் குறிக்க நாற்றங்கண்
டெண்டிசையினுமுள்ள யானைகள் திடுக்கென் றுவெறிக்க பாதபத்துடன்
வண்டராம் சமணர் வெல்ல வாதுபுரிந்துபின் மெல்ல
மண்டிவந்த தென்னைச்சொல்ல வடவையனல் போலேகொல்ல ஆல

சுந்தரேசர்வேடுருவங்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

ஆனையிந்த வகைஉரத்தேர்ந் தாசன் கூடல்
ஐயன்முன்னேய் முறையிடஅம் பரத்தில் நின்றிம்
மாநகரிக் கீழக்காக வோரட் டான
மண்டபம்செய் தாமோருசே வகனு வந்து
மானமிலாச் சமணர்விடும் கரியைக் கொன்றுன்
மனக்கவலை நீக்கிடுவோ மெனக்கேட் டவ்வா
றுலதொரு மண்டபத்தை வருக்கு முன்னம்
தடுத்திட்டான் வேடுருவம் எடுத்திட்டானே.

மத்தியமாவதி, ஆதி.

பல்லவி.

வந்தானே சேவகனவந்தானே சோமசுந்தரன் வந்தானே

அநுபல்லவி.

வந்தானே இந்த்ரன்போலே வாசிமேற்சங்கம் பூட்டிமுன் றலே
நந்தானும்தேடிக்கா ணுமுடிமேலே மயிலிறசணிகலைக் கொடுருக் காலே
வந்தானே.

சரணங்கள் (சு

க வாரிதிமத்தியில்முளைத்து வரும்ரவிபோல் மருக்கிற்செங்கச்சையைவரித்
தோரிவாளிடையிற் கட்டியேபுட்டில் தலங்குமுதுகில்விசித் தணிந்துபகட்டி
திரும்வீரகண் டாமணிகட்டி ஆரணம்தேடும்இரு காலும்கில முட்டி
வந்தானே (தொங்கமாட்டி

௨ மேலும்த டக்தோளிலேகோட்டிச் சிலைவார்பூட்டும் வில்லொன்ற திலே
பாலுறையுமையொருபா தியில்மன்ன பாக்கலைசேர்ந்திருப்பதோவென்றுதன்ன
மாலொருபாதிபெற் றிசைந்ததோ வென்ன வன்னமிடையெங்கும்பசந்தொளி
வந்தானே (மின்ன

௩ கண்டுகாமனும்ஆசைகொள்ள எழில்பெருகும் காளைப்பருவமொடு நள்
மண்டலமளந்திடு மாயன்போல்வந்து வழுதிதன் னிடுக்கத்தைத் தீர்க்கநினைந்து
மண்டபத்தேறியானை தன்னை எதிர்ந்து வரவுபார்க்கும்சிங்கம் போலே எழுந்து
வந்தானே

ஆனை இறந்துவிழுதல்.

விருத்தம்

சரிதேவன் வேடுருவம் பூண்டட் டான
மண்டபத்திற் சேர்ந்தியானை வரவுபார்த் தென்
மாதிரவா ரணம்பகுக்கச் சிங்கம் போலே
மாமுழக்கம் காட்டிவில்லில் நெடுநாண் பூட்டி
நாதமதன் டாக்கிஇடக் கரத்தி லேந்தி
நாரசிங்கக் கணைதொடுத்திட் டிடக்கால் முன்னூல்
காதளவும் வாங்கிவிட அதனுல் மஸ்த
கம்பிளந்தக் கரிஇறக்கக் கண்டிட் டாரே.

காம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

ஆனை விழுந்ததைப் பாரும் சமணர்விட்ட ஆனைவிழுந்ததைப் பாரும்

அநுபல்லவி.

ஆனை தன்னுயிர் பதறி அவையவமெல்லாம் உதறி
வானின்மேகம்போற்கதறி மஸ்தகம்ரண்டும் சிதறி ஆனை

சரணங்கள்.

தெண்டிசைசூழும்பூமி வெடிக்க சேடனுயிரம் சென்னியும்சிதைந்து துடிக்க
அண்டமும்விண்டதோவென்ன ஆனையெட்டும்திடுக்கென்ன
பண்டருண்டதுபோய்முன்னம் படைத்தவிறுடனே மன்ன ஆனை

௪ கரியுரித்தவன்தா னாலே உதைக்கவிழும் காலனைப்போலேமண் மேலே
இருள்முகம்பிளந்தொதுங்க எழுமிரவிபோல் இலங்க
குருதிநெற்றியிற் பிதுங்கச் சூழித்தசெம்பட்டெனவிளங்க ஆனை

௫ புன்னெறியமணராலே சொல்லும்நெறியைப்பூண்டசோழன்கொடுங்கோ
தன்னிருகொம்பாகவெல்லத் தாக்கிவந்தமதில் நல்ல (லே
தென்னன்கோனுயன்வல்ல சிங்கவாளியாகக் கொல்ல ஆனை

பாண்டியன் சமணரைத்துரத்தி அடித்தல்.

விருத்தம்.

மலையிடிடி விழ்ந்ததெனக் கணைபாய்க் திட்ட
வாயிலும்வா யிலும்குருதி சோரவே இக்
கிலமிசவீழ்ந் திறந்தவர் ரனைத்தைக் குழ்ந்து
நெருக்கிடும் சமம்பிகா சுகள்பூ தங்கள்
மொதலுமொலென மொய்த்திடச்சே னையுடன் தென்னன்
முயன்றவ்வா னையின்பின்சா ரமணப் பேய்கள்
தலைதடுமாற் றத்துடனோ டத்துரத்தித்
தடிக்கின்றான் சிசைவுசெய்து முடிக்கின்றானே.

நாதநாமக்கிரியை, ஆதி.

௧ இந்தவி தம்தென்னனு வந்தட்டா ள மண்டபத்
திருக்கும் வீரனருள்தன் மேலே நாடவே
கந்தரம் போர்க்குழுத்தொ வந்தவ் ணர்படைகள்
கடுவனைக்கண்டவெல்லி கள்போ லோடவே
௨ தடிகொண் டெறிந்தவரை மறித்தவர் கைப்பீலியைத்
தட்டிப்ப றித்துப்பின்னும் கோப மூட்டினார்
இடையி லுடுத்தபாயு முடனே பிடுங்கிக்கிழித்
தெறிந்தாற்றில்விட்டவமா னம்செய் தோட்டினார்
௩ செய்த மாயம்பிழைத்து சேனையுடன்முடிந்து
தீராப்பாவத்தின்மூழ்குண்டே யொதுங்கினார்
வைதெல்லாரும்பழிக்கத்தலையான பேரும்தங்கள்
மானம்குலைந்தோரிடத்தே பொதுங்கினார்

விக்கிரமபாண்டியன் துதி.

விருத்தம்.

வீரமுடனீ சமணரைக்கோல மாக
வெருண்டோடச் செய்தபின்விக் கிரமத் தென்னன்
வாரணத்தைச் சங்காரம் செய்தட்டாள
மண்டபத்தில் இருக்குமய்யன் தன்னை நாடிப்
பூரணமாக் கருணைசெய்தெக் காது மிங்கே
பொருந்திவா யாரணத்துக் கருத்தம் சொன்ன
காரணனே என்றுசொல்லி மனத்தி லன்பு
கதிக்கின்றான் அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றானே.

பலகரி, சாப்பு.

௧ அட்டாளசுந்தரனே மனமொழிக் கெட்டாமைக்கந்தரனே
௨ மேருவளைத்தவனே ஷடா தாரமா யுற்றவனே
௩ சந்த்ரகலாதரனே கருணை சிந்துவா கும்பரனே
௪ முத்தொழிலபூண்டவனே தொழும் பத்தரையாண்டவனே

௫ சூலம்அயின்றவனே அடியார் கோலமா கின்றவனே
௬ சோகநிவாரணனே லோக மோகன காரணனே
௭ சுத்தவித்யாநீதனே பரி சுத்தகுரு போதனே
௮ நிர்த்யாபரனே மழு மானணியும் கரனே
௯ முப்புரம்சுட்டவனே அடியார்பி றப்பறுத் திட்டவனே
௰ கங்கைமுடித்தவனே அயன் கங்கைப் பிடித்தவனே
௧௧ ஆனையுரித்தவனே ஐங்கணை யோனை எரித்தவனே
௧௨ பன்னகபூஷணனே உயிர்தோறும் மன்னிய முக்கணனே
௧௩ கன்னன்தேடும்தாளனே கயற் கண்ணி மணவாளனே
௧௪ முத்திபுரவாசனே சிவன் முத்தி தரும்ஈசனே
௧௫ சண்டனைமாய்த்தவனே மார்க் கண்டனைக் காத்தவனே
௧௬ பஞ்சபூதாத்மிகனே சாமின் பஞ்ச விதமுகனே
௧௭ முக்குணம்போனவனே தூய நிர்க்குண மானவனே
௧௮ உம்பர்கள்தேடுவோனே வெள்ளி அம்பலத்தாடுவோனே
௧௯ பூர்ணசதானந்தனே பரி பூர்ணசி தானந்தனே
௨௰ சற்சனரக்ஷகனே வினைக்காத் துற்சன சிக்ஷகனே
௨௧ சங்குலசேகரனே! முதல் வம்சர க்ஷாகரனே

விருத்தம்.

விக்கிரமனட் டாளசுந் தரனை ஏத்தி
வெகுவாம்பெற் றுலவாய்ப் பிரானைத் தாழ்ந்து
திக்குகளெல் லாம்புகழ வருநாள் ராச
சேகரனைப் பயந்துலகாண் டிருந்தா னிப்பால்
கன்னர்விடும் கரிமலையிற் செம்புளாகி
இங்க வடிவமுமா யதே யித்தை
மிக்க தொதுவர்கேட் டோரபி ஷேடம்
மேல்விருந் தரனுலகிற் கேர்வ்தாமே

ஆக விருத்தம் கூ கீர்த்தனை கூ தரு உ ஆக அட்டாலதுது முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்துமூன்றுவது,

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

திருத்தன்சே வகனுவர்து நிசம்கெட்டசமண ரேவும்
பெருத்தவா ரணத்தை வென்ற பெரும்புக ழுரைத்தே னிப்பால்
விருத்தராக் காளையாய்ப்பின் விளங்கிய குழந்தையாக
உருத்தரித் தாடல்செய்த உண்மையை இனிச்சொல் வேனே.

புன்னாகவராளி, சாப்பு.

க வேதமுனிவர்களே கேளும் விக்கிரமபாண்டியன்பு விக்கரசா
நீதிசெலுத்தையிலே புகழ்நீளும்மதுரையில் வாழுகின்றான்
உ பாரும்ஒருமறையோன் விரு பாக்கனெனும்நாம மேற்குமவன்
நாரிசுபவிரதை என்னும் காமதேயம்பெற்ற மாமனையாள்
ங குழவியில்லாக்குறையால் அவர் கூர்ந்துபல தர்மம் வாய்ந்துசெய்து
எழுமாதரைப்பணிந்து தவம்ஏற்கச்சிவனரு ளாக்கமதால்
ச கேளும்ஒருகன்னியைப் பெற்றுக் கௌரியென்றேஅழைத் திவ்வகையா
வாழும்வயதெந்தினில் சென்ம வன்பிணிதீர்ப்பதற் கன்புடனே
ரு தந்தைஅடிபணிந்து இச் சனனமொழிக்க மனனம்செய்யும்
மந்திரம்யாதென்வே கேட்க மாமகள்மேலன்பி னுள்மகிழ்ந்து
சு தேவிதன்மந்திரத்தை உப தேசக்கிரமத்துட னேசொல்லவே
நாவில்வடுவறவே இ ராவும்பகலும தேவிளம்பித்
எ தாதைமகள்தவத்தைக் கண்டு சைவஸ்தலவாசம் செய்பவனுைய்
ஆதிவருணைடத்துக் குள்ள ஆரணமாத்திரந்த பூரணமாக்
அ கற்றறிவுள்ளவனுக் குலம் கண்டாலுயர்ச்சிலைக் கொண்டிதெல்லாம்
உற்றவற்கேமகளைத் தர உள்ளம்தனில்நேமம் கொள்ளவுமே
கூ சதிக்கும்பிராயமெட்டில் திருக் கல்யாணத்தைச்செய்ய நல்லதெனும்
நதிக்குள்ஒருபகலில் பிரம சாரிதிருநாம தாரிநிதம் (பார்த்
௰ கடைதோறும்முட்டிகொள்வோன் தன்னை கந்தனிற்பிச்சைக்கு வந்திடப்
திடவேயுறமுறையார் தன நில்லான்முதலாகச் சொல்லாமல்
கக ஒலிக்காமல்மந்திரநீர் எடுத் துப்பஅவன்கையில் பெய்யவுமே
சலிப்பாகப்பந்துக்களும் பெற்ற தாயும்திந்துளத் தாயாசமாய்க்
கஉ குலமும்குடிநலமும் கல்வி கோத்திரமும்செப்ப குத்திரமும்
தலமும்அறியாமல் பல் சாஸ்திரம்ஆராய்ந்து பார்த்து நந்தும்
கங விதியின்வழிமனத்தைச் செல்ல விட்டுவயினைவப் [illegible]
மதியாமல்பிச்சை [illegible] வந்து வந்ருத்திருமக னைக்கொடுத்தால்
கச குற்றம்என்றெண்ணமல் ஏன் கொடுத்தாளென்றேறு மதித்தாருடன்.
பெற்றமகள்விதியும் வீட்டில் பிச்சைக்குவந்தவன் நல்வினையும்
கரு பல்லோர்களும்அறிய விரு பாக்கன்மனத்தினி லூக்கமுடன்
செல்வமிகுமகட்கு ஒளி சேரும்பொன்னுலலங் காரம்செய்து
கசு மங்களமாப்பிரம மண மாட்டிசெய்தக்கினி சாக்ஷியாக
மென்கைமலர்பிடித்து யாரும் மெய்க்கமருமகன் கைக்கொடுத்து
கஎ சகலவரிசைகளும் செய்து தம்பதியோடவன் தன்பதியாய்.
நகரிற்செலவிடுத்தான் பின் னடந்தவன்வீட்டுக்கு வந்தடுத்தான் வேத

விருத்தம்.

வறுமையுளோன் நிதிகண்ட தென மணந்த
மகளுடன்தன் இற்புகக்கன் டவனே சன்றார்
பிறகுவந்த கௌரிசைவக் குறிப்பை நோக்கிப்
பிரித்துவெளி வைத்திகழ்ந்தோர் நாளிற்பூட்டி

நிறைமனைத்துக் கவர்அயலூர் உறப்பி கைஷக்கு
மெடுநாம தாரிகள்வந் திடுவ தல்லால்
கறைமலிகந் தரனடியார் வராதால் இன்றென்
கண்மாசு படுவதெனக் கலுழ்ற்றாளே.

சுந்தரேசர் திருத்தொண்டராக வருதல்.

இதுவுமது.

ஆண்டவன்தன் திருவடியார்த் தரிசனஞ் செய்
யாக்குறையால் தனந்தனியே இருந்திவ் வண்ணம்
வேண்டிமன மயக்கமுறக் கவுரி மின்னாள்
மெலிந்திருப்ப தனைநோக்கி மௌலி வேய்ந்து
பாண்டியனா யிருந்துலகை யாண்ட கூடற்
பரமனவள் குறைதீர்க்கும் பொருட்டால் அன்பு
பூண்டடியார் வடிவேதம் வடிவ மாகப்
பூண்டிட்டான் விருத்தராத் தோன்றிட்டானே.

மோகனம், ஆதி

பல்லவி

திருத்தொண்டனாகவந்தானே சோமசுந்தரன் திருத்தொண்டனாகவந்தானே

அநுபல்லவி

திருக்கண்டத் தும்உரத்தும் சிரத்தும் புயத்தும்மலர்க்
கரத்தும் உருத்திராக்ஷக் கண்டிகை யைத்தரித்துத் திரு

சரணங்கள்

வெருவாத் தமையொத்த வேதமா புஸ்தகத்தைத்
தகை [illegible] ரித்துக்கொண் டன்பினாலே திரு
[illegible] தரைத்தன் னாடிநடை
திரிந்துமேல் [illegible] சென்னியெங் கும்பூசித்து திரு
புயமீதுத்தரிய [illegible] பெருடுக்கொண்டு தண்டத்தைக்
கைபிடித்தன் றிக்கையால்மேலக் கவிகையும் தாங்கிநலல திரு
பூணலரும் நூல்வலத்தில பூண்டசையவ ரத்தில்
காணும்விபூதியின்னக் கணைத்துக் கவிழ்ந்தன்ன திரு

விருத்தம்.

விருத்தமறை யவராயிவ் வாறு வந்து
வெகுநாட்பட் டினிபோல மயங்கி வாடி
திருந்தரே கௌரியின்றன் இருக்கை தேடி
நேர்வரப்பார்த் தெழுந்துபசரித் துப் பீடத்
திருத்திவணங் கிச்சிவனை யிங்கு காண
என்னதவம் செய்தேனோ எனக்கேட் டெண்டி
அருத்திவிடாப் பசிப்பிணியால் வருந்தி வந்த
தாமென்றார் இன்பால்வந் தோமென்றாரே.

விருத்தம்.

நீடியபொன் மலைவளைத்துப் புரமெரித்த
நிமலனிந்த வாறுரைக்கக் கௌரி கேட்டென்
வீடடைந்துப் போயினர்காண் எமர்களென்று
விளம்பிடத்தேர்ந் துனதுகையால் தொடுமுன்னாகக்
கூடியபூட் டுத்திறந்து போம்வேகத்தில்
கூர்ந்தசனம் செய்தளிப்பாய் எனநாடி
ஆடையணிந் தவ்வணம்பூட் டகற்றி யாவும்
அமைத்திட்டாள் கனப்பொருதிற சமைத்திட்டாளே

கல்யாணி, சாப்பு.

க மாதவமு னிவர்களே கேளும் மகிழ்ந்து புகழந்
தோதியகௌ ரிசமையல் பண்ணி யெழுந்து
உ கையிலேசெம் பிற்சலத்தோ டன்பு புரிந்தாள் சாமின்
ஐயனேயெ ழுந்தருளு மென்று பரிந்தாள்
ங ஆதரவு டன்வெளியி லேவரு வித்து மலர்ப்
பாதம்விளக் கியுளமெய் வாக்கொரு மித்து
ச அள்ளியந்நீர் தன்முடியின் மீதிலே கொண்டாள் பின்னும்
உள்ளமாகி ழுளவம்பிக் கொள்ளவே உண்டாள்
ரு சிந்தைமகிழ்ந் துள்ளழைத்துப் பீடமேல வைத்து நறும்
சந்தனம்புஷ்பாக்ஷதாதி யால்அருச் சித்து
சு சாலமுள்ள வாழையிலை போட்டு விரித்து அதில்
பாலடிசில் வெள்ளிமலை போலே குவித்து
எ தங்கமலை போலவேப ருப்பு மின்னவே பசு
ணங்கதிசுற் றுள்ளமலை யாகத் துன்னவே
அ நெய்யருவி போலோடு ஜலக்கூழும் ஓட அதில்
பெய்ததேனும் பாலுமேத [illegible]வும் கூட
கூ இன்சொலால் மொழிந்துபட்ச ரிகை பாராட்டி ஐயன்
தன்செவிக்க முதமாய டிக்கடி யூட்டி
ய ஆயும்சுவை ஆறும்கையா லூட்டினாள் மேலே விருத்தர்
ஆயிருந்த முதருந்து வாரோ இப்பாலே
கக தேவியவி ருத்தரூபம் தன்னை விண்டாரோ பதி
றுவய துக்குமார னாகக் கண்டாளே

விருத்தரோர் குழந்தைவடிவெடுத்தல்.

விருத்தம்.

அன்னமருந் தையில்மூழி கலவை யாக
அஷ்டமா லைகள்பொன்னு பரண மாக
முன்னுளமுப் பெவ்வளமா கப்பயந் தோர்
மூலையிலே கௌரிமிக வெளிக்க வாடம்
தன்னையுடைத் தயவாரிற் சென்றோர் வந்து

தாக்கிடுமுன் இருந்தயௌ வனத்தைமாற்றி
அங்கிலைகாப் பணிந்துகுழந் தையைப்போல் மாறி
யாடினார் ஓர்வடிவம் சூடினாரே

புன்னாகவராளி, ரூபகம்.

பல்லவி

குழந்தை வடிவெடுக்கின்றாரே

அநுபல்லவி.

நிதமும்—விழைந்தாருக் கன்புசெய்து விளங்கும்முனிவோரே குழந்

சரணங்கள்.

க சுருதிமணிச்சிலம் பொலித்துக் கலிக்கத்
தெண்டருள்ள திருவம்மலரோ டையிலிலவிக சித்து
அரியசி வானந்தத்தேன் உதித்துத் ததும்பும்
அம்புயத்தி னுறும்சிற்றடிப்பெருவிரல் சுவைத்தாக குழந்தை
உ மையணிகண் ணீர்பெருகக் கேளும் கதறி
வாய்விட்டழு தொருசிறிய பஞ்சணைமேல் நீளும்
வையகத் தைப்படைத்து நாளும் காக்கும்
வள்ளலன்னை யைப்பிரிந்து கலங்குதல்போல் வாழும் குழந்தை
ங மேலும்அடிக்கடி தாங்கிட்டுத் தேம்பி
வீறிட்டழு துவிறைக்க நோக்கிப்ரம்மம் தொட்டு
மாலய னதிகள்வாய் விட்டு அழுமா
மறைகளழக் கௌரியன்பின் வலையி[illegible]கப் பட்டுக் குழந்தை

விருத்தம்.

மகவுருப்பெற் றிசன்விளை யாடக் கௌரி
மாயியென்னும் முழுமாயக் கள்ளி மிக்க
செருளியுட் னிம்மக[illegible]னைக் கேட்க
விமலனுக்கன் [illegible]டையவனோர் தேவ தத்தன்
மகளிருட னிக்குழந்தை [illegible]ன்னை [illegible]ங்கு
வைத்தெனைப்பார்த் துக்கொள்கென் றகன்றான் என்றுத்
திகழுமவன் கண்கலங்க வேட்டைநாய் போல
சீறினள் சேர்ந்தபடி கூறினாளே.

விருத்தம்.

காட்டுளசாம்பற் பூசியென்பணிமுக் கண்ணுதற் கனபர்சே மினைநீ காத்ததாலெமக்கா காயெனவெளியே கடத்திறை ரிரக்கமற் றோர்கள் நாட்டுமோர்தரவில் லாக்குழந்தையைப்பார்த் திரங்கிநின்றலவாய்ப் பிரானை எண்ணியேகௌரி மந்திரம்செபிக்கவேயழும் குழந்தையின் னிடையில் காட்டிவெள்விடைமேல் அரனுருவாகக் கௌரியேஉமைவடிவாகக் கண்டவர்அதிச யித்திடத்தேவர் கற்பக மலர்மழை பொழியத் தாட்டிகமாக நடந்தனரிதனைச் சாற்றுவோர் கேட்பவர்தமக்குச் சகலஆர்த்தியுநீங் கிமேலால்முடிவில் சங்கரன் உலகில்வாழ்குவரே

ஆக விருத்தம் (எ) கழிநெடில் (க) கீர்த்தனை (உ) தரு (உ) முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்துநான்காவது,

மாறியாடினபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

கூடலெம் பெருமான் மூப்பாய்க் காளையாய்க் குழவி யாயும்
வேடமெ டுத்துச் செய்த விசித்திர முரைத்தே னிப்பால்
தேடரும் வெள்ளிமன்றுள் தென்னனுக் காக மாறி
ஆடிய விளையா[illegible]த்தின் அருமையை இனிச்சொல் வேனே

இராசசேகரபாண்டியன் அரசாளுதல்.

விருத்தம்.

நன்னிலத்தை விக்ரமபாண் டியன்தா னின்ற
ராசசே கரபாண்டியன் திறமை நோக்கித்
தன்னுடைய முடியும்செங் கோலு மீந்து
சதுமுகன்மா யவனுலகம் தனிலு மிக்க
உன்னதமா கியசிவலோ கத்தைச் சேர்ந்தான்
குமாபதிபொன னடிநிழல்வீற் றிருந்தா னிப்பால்
இந்நிலத்தை மனுமுறைசெய் தாநிலோர் பங்
கேற்கின்றன் குறைவறவே காக்கின்றனே.

சாரங்கம், சாப்பு.

பல்லவி.

ராஜசேகரன் மெளவி பூண்டனனே திருவாலவாய்
ஈசனடிதொழு துளைக ழூண்டனனே

அநுபல்லவி.

ஈசனுடைய பரதநூலிலன் றிசைந்ததனைக்கற்கொணுதெனவொழித்துப்
பேசமறுபத்துமூன் றுகலைக்கும் பிரியமுடனுவக்தொருமையாகக்கற்று ராஜ

சரணங்கள்.

௧ பொன்னிகாடதனில் மன்னும் ஆனைக்காவில் நாளும் வாழும்
புண்ணியனைத்தொழுதேக் கலைகளும்கற்றுல காளும்
சென்னியெனும்கரி காலனிடத்தன்பு நீளும் கல்வி
தேர்ந்தொருபுலவன் தனதவையில்வந்து கேளும் எம்
மன்னவனுக்கென்னென் கலையும்பிர சங்கிக்க
வருகுமுனக்கொன்று வருகாதது மிக்க
என்னவெனிலாடும் பாதம்நீ படிக்க
இலையென்றுதன்னை இகழ்ந்தவனு ரைக்க ராஜ
௨ ஓரும்அறுபுலவன் மொழியக் கண்டு மானம்
ஒங்கியாருளம் தனைமனதினிலே கொண்டு

வேதமுடியுறும் சோதிதனைநம்பி அன்போடும் தொண்டர்
விரும்பியபடியே அருள்புரியும்புகழ் மண்டும்
காதலுடலைத் தானுமே தெரிந்து படிக்கவேண்டுமென் றகத்திலேநினைந்து
ஈதென்குலதெய்வமாகவே பொருந்தும் எம்பிரான்கருணையேயென உணர்ந்து ராச
௩ பரதசாஸ்திர நெறிகள்முழுதும் ஆராய்ந்து அதில்
பகர்ந்தபடியாடும் நாடகமுறைமை தேர்ந்து
அருமைசேர்த்திடும் புலவர்களையன்பு கூர்ந்து தன்பால்
அழைப்பித்தவர்களுக் காதரவுபுரிந் தோர்ந்து
வரிசையாகவே அவருடன் அடுத்து வஸ்திரமணிமுதலளவில்லா தெடுத்து
பரிவுடனேமகிழ்ந் தடிக்கடி கொடுத்து படிக்கஆரம்பித்திப் படிமுறை தொ
ராச (டுத்து

ஈசன்ஒருகாற்கொண்டேநடிக்கக்கண்டிராசசேகரன்வருந்துதல்.

விருத்தம்.

ராசசே கரனிவகை பாவம் தாளம்
ராகமிம்மூன் றின்முறையாற் பரத மென்னும்
பேசரிய நூலாராய்ந் ததனிற் கூறும்
பிரகாரம் நடித்திடுங்கால் தன துடம்பா
யாசமிகப் பூண்டிருந்த வருத்தம் வெள்ளி
அம்பலத்தில் ஒருகாற்கொண் டேந டிக்கும்
ஈசனுக்கெவ் வருத்தமதுண் டாகுமோ வென்
றெண்ணினன் மிகவருத்தம் நண்ணினனே.

காம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

வருந்தியிருந்தானேதென்னன் ஐயன்மேலன்பு பொருந்தியிருந்தானேமன்னன்

அநுபல்லவி.

வருந்திநானமுகனும் மாயனும் தேடரிய
வள்ளல்காலொன்றேநோவு கொள்ளுமேயந்தோஎன்று வருந்தி

சரணங்கள்.

௧ உரியநடநூலாய்ந்தும்ஆடும்வருத்தம் தேர்ந்தும் உணராதுருகும் ஆமா
அரியபோகமும்வீடும் கொடுக்கும்கடவுள் செய்யும் ஆடல்தடுக்க லாமா
எப்படிநான்சென் — றடுப்பேன் அதைத் தடுப்பேன் உயிர் விடுப்பேன்அன்பு
அருந்தவத்தோருள்ளத் தமருமவிழும விண்டு (தொடுப்பேனெனும்
வருந்துமேசரணமென் றுமனத்துட் கொண்டு வருந்தி
௨ உள்ளநடுங்கியிதற்கிதுவே துணிவென்றெண்ணியுடனேசென்றன்பிறைலே
வளனுக்குற்றசிவ ராத்திரியிற்கதம்ப வனத்தனுக்கு மென்மேலே
குறைவில்லாமல்—மனநயாகமமுறையாலொன்றும்குறையாமலேநிறைவாகவே
மதிமகிழ்ந்தபிஷேகம்செய்துமலர் கொய்து
விதியிசைந்துசாமம் நாலும்அர்ச்சனைசெய்து வருந்தி

௩ அண்டர்பிரானடியிற் போற்றிப்புகழ்ந்துவெள்ளி அம்பலந்தனை நாடித்
தொண்டரகத்தில்மேவும் சோதியாடல்கண்டின்பம் தோய்ந்துசந்தோஷம்கூடி
கண்புனல்சோர— சூழ்ந்து வந்து தாழ்ந்து மண்ணில் வீழ்ந்து அன்பில் ஆழ்ந்து
அங்கமேவு திரிகரணமொன்றாக் குவித்து
செங்கைரண்டுமிணைத்துச் சென்னிமீதிலேவைத்து வருந்தி

விருத்தம்

பாண்டியர்கோன் சாமிதிரு நடம்பார்த்தன்றும்
பதம்தூக்கித் தூக்கியகால் நிலமீதூன்றி
ஈண்டினியான் காண்டிடவேமாறி யாடி
எனதுகுறை மாற்றிவாய் மாற்றாயாகில்
பூண்டவடி வாள்மேற்குப் புறவீழ்ந் தாவி
போக்கிடுவே னென்றுநட்டான நடுமுன் கூடல்
ஆண்டவனப் படிவலக்கா லெடுத்து மாறி
ஆடினன் கருணைமிகக் கூடினனே.

ராசசேகரபாண்டியன் துதி.

இதுவுமது.

வலக்காலை வீசியிடக் காலையூன்றி
மதுரேசன் மாறிநடித் திடவும் தென்னன்
விலக்கரிய கவலையுமப் பாசமும் போய்
மெய்யறிவா னந்தவெள்ளத் தாழ்ந்தெ ழுந்து
நலக்குரிய கரணமொரு மூன்றும் கூட்டல்
நாதனது வேயாகக் குவிய அன்பு
பெலக்கவுமே யவ்வடிவத் தடமேன கண்ணீர்
பெருகிவரத் தாழ்ந்து துதித் திடுகின்றனே.

காம்போதி, சாப்பு.

௧ இந்திரன்முதல் அந்தர்தொழும்சுந்தரா சரணம் நீல கந்தரா சரணம்
என்றனுக்காகமாறிநடித்து வந்தோய் சரணம் விரும்பி வந்தோய் சரணம்
௨ ஏகநாயகனே அழிவில்லாத்தேகா சரணம் சிவ யோகா சரணம்
நாகபூஷணனே கயற்கண்ணி பாகா சரணம் விடை வாகா சரணம்
௩ மாயனுக்காழி கொடுத்தருளியனாயா சரணம் தொண்டர் நேயா சரணம்
ஆயுமறையின் பொருள்சொலுமலர் வாயா சரணம் சம்பிர தாயா சரணம்
௪ தண்ணுலவிய மதியணியுமுக் கண்ணா சரணம் அந்தி வண்ணா சரணம்
புண்ணியம்புரி யாதவர்க்கிடம் நண்ணாய் சரணம் அருள் பண்ணாய் சரணம்
௫ பாலமார்க்கண்டன் மேலுறும்கால காலா சரணம் அநுகூலா சரணம்
ஆலமுண்டுயர் வானவர்க்கருள் சீலா சரணம் திரிசூலா சரணம்
௬ வெய்யமழுவும் மானும்தரிக்கும் கையா சரணம் என தையா சரணம்
செய்யவிபூதி தரித்திலங்கியமெய்யா சரணம் என்றும் துய்யா சரணம்
௭ விரித்தகைதனைக் கொடுக்குமானையுரித்தோய் சரணம் ஆனையுரித்தோய்
புரத்தையோர்கணத் தெரிக்கவேமென்னச் சிரித்தோய் சரணம்கங்கை த
௮ அந்தமாதியி லந்தபரமானந்தா சரணம் சிதா நந்தா சரணம் (ரித்தோய்

சிந்தைதனில்நினைந்திடுமுன்வினைந்தோய் சரணம் வளர்ந்தோய் சரணம்
௯ ஓதருமறைமுடிவுறும்பரஞ்சோதியே சரணம் அநாதியே சரணம்
வேதனும்மாலும் தேடரும்கூடல் நாதா சரணம் மலர்ப்பாதா சரணம்

விருத்தம்.

இத்தலத்தி லிக்கூத்தைக் காணுமினரு
மேபார்க்க நடித்துவர வேண்டுமென்றே
கைத்தலமேற் றிடஐய னவ்வா றின்றும்
காணநின்றான் இராஜசே கரன்று னின்ற
புத்திரனும் குலதுங்க னுக்கு மௌலி
புனைந்திச னடிநிழலிற் கலந்தா னித்தைச்
சித்தமுவந் துரைப்பவர்கேட் பவர்போ கத்தைச்
சேருவார் சிவனுலகைச் சாருவாரே.

ஆக விருத்தம் ௯ கீர்த்தனை ௨ தரு ௧ ஆக ௧௨ முற்றும்.

௨

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

ஆலவாய்ப் பெருமான் தென்னவன் அன்பினுக் கிரங்கி மாறிக்
காலெடுத் தாடல்செய்த காதைமுன் னுரைத்தே மிப்பால்
பாலனஞ் செய்யும் தென்னன் பழியஞ்சும் நெறியா ராய்ந்தன்
பாலவன் உளத்தைத் தேற்றும் ஆடலை இனிச்சொல் வேனே.

அந்தணன்மனைவி இறந்தவாறு கூறுதல்.

விருத்தம்.

பார்த்திபரேத் தும்குலோத் துங்கன் கூடற்
பரமனைத்தாழ்ந் தினிவயர்பத் தாயிரம்பேர்
வாய்த்தவனம் மாதிரிலொவ் வொருத்திக் காறு
மைந்தர்பிறந் தவரில்அரந் தருண னென்னும்
மூத்தமகன் திறநோக்கி யுலகா ளுங்கால்
மொய்குழல்பைங் குழவியுடன் திருப்புத் தூர்விட்
டாத்திரந்தோ டொருமறையோ னொரு வாய்வந்
தம்மானைப் பார்க்கவழி யடுக்கின் றனே.

ஆசிரி, சாப்பு.

௧ பகவான்திருப்புகழைப் பரிந்துபரிந்துகேட்பீர் மாதவோரே முல்லை
நகையாளுடன்மறையோன் நாடிவரும்வழியில் மாதவோரே
௨ தாகமிகுமனையாள் தன்னையத்தடத்திலே மாதவோரே விரி
வாகும்வடதருக்கீழ் முடித்தவரையிருத்தி மாதவோரே

௩ விரும்பியுண்ணீர்தேடி வேகத்துடனேசென்று மாதவோரே அவன்
திரும்பிமனையாளிடம் தெண்ணீர்கொண்டுவருமுன் மாதவோரே
௪ அப்பெருவடத்தின்மேல் ஆரோமுதனுளெய்தோர் மாதவோரே அம்பு
தப்பியோர்கொம்பில்மாட்டித் தளர்ந்தாடியிருக்கையில் மாதவோரே (ன்
௫ மரத்தின்கீழிருக்கின்ற மடந்தைதன் னுதரமதனில் மாதவோரே காற்றி
உரத்தாதுலேந்தக்கணை புடனாதப்பிவிழுந்தது மாதவோரே
௬ சித்திரைசெயுமந்த கோடைவயிற்றினில் மாதவோரே கணை
தைத்துவயிறுருவத் தளர்ந்துயிரிழந்தாளே மாதவோரே
௭ அந்தவேளையில்வில்லும் அம்பும்தொட்டொருவேடன் மாதவோரே ஓடி
வந்துவெயிலுக்கஞ்சி வருந்தியோர் நிழல்தேடி மாதவோரே
௮ அவ்வாலநிழலைவந் தடைந்தவனிளைப்பாறி மாதவோரே செங்
கைவாளிபுடனிற்கும் காலத்தம்மறையவன் மாதவோரே
௯ தெண்ணீருடன்வந்தினாந் தேயிருக்கமனைவி மாதவோரே அறுப்
புண்ணீரொழுகவுயிர் போய்க்கிடப்பதுகண்டு மாதவோரே
௰ கணையேறுண்டுயிர்விடும் கானமயிலைப்போலே மாதவோரே ஆவித்
துணையோனிருக்கநீ தொலைந்துவிட்டாயோவென்று மாதவோரே
௧௧ கடையுந்தயிர்போல்மனம் கலங்கியழுதுவிழுந்து மாதவோரே இந்தக்
கொடியபழியாரேற்றுக் கொண்டாரென்றாரத்தையில் மாதவோரே
௧௨ தைக்குமம்பினையேறிட்ட சாபத்துடன்வேடன் மாதவோரே தன்னைப்
பக்கந்தனிற்கண்டுபெண் பழிசெய்தோனிவனென்றே மாதவோரே
௧௩ வாயில்வந்தபடிக்குப் பேசிமடிபிடித்து மாதவோரே உள்ளம்
காயவெகுண்டவ்வேடன் கன்னத்திலடித்தென்று மாதவோரே.

அந்தணன் அரசன்வாசலில்வந்து முறையிடுதல்.

விருத்தம்.

அந்தணனிவ் வாறுன்றவ் வேடன்றன்னை
அரசனுழை யிற்றம்பிக் கொண்டு மாண்ட
மைத்தொடிக்கைத் தன்னுதுவின் மெய்ந்தோட்பன்னை
பயோர்தாப்பான் குறித்ததுநீ மிவையும் கண்ணீர்
சிந்திடவே மார்பிலணைத் தால வாய்க்குச்
சென்றுதென்னன் அரண்மனைவா சலிலே வந்து
முந்தியவித் தவனேச்சட் டகமேல் இட்டு
முறையிட்டான் அந்தோவென் றனறயிட் டானே.

எந்நாளும்போதி; ஆதி.

௧ பூண்டிடுக்கதிர்வேலனே முறையோ குலோத்துங்க
பாண்டியமகிபாலனே முறையோ
௨ மாமதிகுல தீபனே முறையோ செய்யதாமரைப்
பூமகள்வளர்மார்பனே முறையோ
௩ கீர்திமன்னவர்சிங்கமே முறையோ நீதநூலை
ஓதியனுருத்துங்கனே முறையோ

௪ சிஷ்டஜனத்தைரக்ஷிப்பாய் முறையோ தீவினைசெய்யும்
துஷ்டஜனத்தைச்சிக்ஷிப்பாய் முறையோ
௫ எற்கும்தர்மத்தை யீட்டுவாய் முறையோ நித்திரையிலும்
ஆக்கினையாளுல காட்டுவாய் முறையோ
௬ கீர்த்தியிருந்திருக்தென்ன முறையோ இவ்வேடனையுயிர்
மாய்த்திடாத வரையிலே முறையோ

அரசன்வேடனைஉறுக்கிவிசாரித்தல்.

விருத்தம்.

முறையிடுமவ் வுரையைநூத ராலேவேந்தன்
முழுவதும்கேட் டாவெனவா யிலின்முனை வந்தே
மறவனையும் அழும்குழந்தை தனையும் கண்டு
மாண்டமனை யுடனெதிரே அழுது நிற்கும்
மறையவனைப பார்த்திரங்கி யுனக்கிச் சோகம்
வந்ததே தெனநடந்த தவனும் சொல்லச்
சுறுசுறெனக் காய்ச்சியவே லதனைக் காதில்
சொருகினற் போல்வருந்தி யுருகி னானே.

ரீதிகௌளை, ஆதி.

௧ வேதமுனிவரேயவ் வேதியன்சொல்லறிந்தவ்
வேடனைப்பார்த்திறைவெ குண்டு உள்ள
தோதென்றுகேட்கப்பணிந் தயாவெம்பிரானேயென்
றொடுங்கியிருகைகூப்பி நின்று
௨ என்றன்மீட்டிலேவில்லைம் பேந்திவருங்கால்வெயில்
எறிவருந்திஅத னாலே தேடி
வந்துயுருக்கேன்பெரு வழியில் இருக்கும்ஆல
மரத்தின்நிழலில்ஒரு பாலே
௩ ஐயனே யானும்கொன்றுஇல்லை ஒருவர்கொன்
றதுவும்கண்டதில்லைகோ மானே இந்தத்
தையல்அம்பேறுண்டுயிர் போனதால்எதிர்நின்றோர்
தன்மேற்சொலும்உலகம் தானே
௪ இத்தப்பழிவிளைந்த வாறென்றும்யான்அறியேன்
என்றவ்வேடனுரைக்கக் கண்டே பின்னும்
மந்திரிமாரிறும் இந்தக்கொலைசெய்திடும்
வன்கணன்மெய்யுரைப்ப துண்டோ
௫ மயிலேமயிலேஒரு இறகுகொடென்றால்அந்த
மயிலிறகீந்துபெறல் ஆமோ உயர்
சயிலவிற்புயனே கரும்பேகரும்பேயென்றால்
சக்கிரசம்கையுறல் ஆமோ
௬ வண்டனிலையது போலேதண்டக்காமல்மெய்
வருமோவெனமன்னனிட் டாலே கட்டித்

தெண்டனை செய்யச்சொல்லி நெஞ்சிற்றுணிவுடைய
சேவகர்க்குவிளம்ப மேலே

௭ பின்னப்படத்தண்டித்துக் கேட்கவுமுன்சொன்னசொல்
பிசகாமலேசொல்லுவ தல்லால் சாமி
இன்னம்நீரத்தெளிவீ ரென்றவ்வேடனுரைக்க
இராஜன்யோசிக்கின்றனி தெல்லாம்

௮ உள்ளபடிக்குச்சிக்ஷை செய்யஅஞ்சாமற் சொல்லின்
உறுதியுமொன்றதாகை யாலே கொன்ற
கள்ளனுகில்வதைத்தக் குறிப்புமுகந்தனிலே
காணவில்லையேஇவன் பாலே

௯ சத்துருவோமிருகமோ பக்ஷியோகொன்றடவி
சாலவழிதனிலே சார்ந்து இந்தப்
பொற்றொடியைக்கொன்றென்ன லாபந்தனையிவ்வேடன்
பூண்பானென்றுமனதி லோர்ந்து

௰ சதிசெய்தவன்னவனே தானேபிறத்தியரே
தானேபின்னொருவேடன் ஆனேன் நின்று
சதிபிலொருவிவைகை எய்தவம்புதப்பியிக்
காரிகைமாய்ந்ததோபின் ஏனே

௧௧ என்றுவிநேந்த்ராச னிதற்குத்தருமநூலில்
என்சொல்வதுயிக்கோரே என்றான் அவர்
கன்றிபுரியுந்நூலில் அமையாது தெய்வத்தால் இந்
நாயம்தெளியத்தக்க தென்றார்

௧௨ மன்னனதிக்கம்மறையவனையுளக்கவலை
மாத்திடுவேனென்றன்பு செய்தான் இப்போ
துன்னிவைகடனைக் கழித்துவாவென்றனுப்பி
உடன்அவ்வேடனைச்சிறை செய்தான்

விருத்தம்.

மன்னவனில் வாறுவிசா ரணைசெய்தென்றும்
வகைபுரியா துழந்துமம் மறையோனைப்பார்த்
துன்றுடைய மனைவிகடன் முடித்துவாவென்
றுரைத்தனுப்ப அவ்வகைசெய் தவனும் வந்தான்
தன்னரண்மனையின்வாயி லவனை வைத்துத்
தன்குடிக்கோர் குலதெய்வ மாகு மீசன்
பொன்னடியிற் பணிந்துவனைத் தேத்தி யன்பு
பொழிகின்றான் மனத்துளதை மொழிகின்றானே

அரசன் அசரீரிவாக்கால் உண்மையறிதல்.

விருத்தம்.

மறையவனில் லானையில்வே டன்கொன் றானென
மற்றொருவர் வேறொன்றாற் கொன்ற தோஎ

தறநூலா லும்புரியா துழன்றே னுன்றன்
அருளாலே தேற்றுகவென் றிரக்க விண்ணின்
றிறைவாஅக் தணனுடனிந் நகர்ப்புறஞ் சென்
றேவணிகத் தெருவினிலே மணமோர் வீட்டில்
உறுவதறிந் தாங்குசெல்லத் தெரியலா மென்
றொருவாக்குக் கேட்டரசன் உவர்திட் டானே,

மோகனம், ஆதி.

௧ திருவாக்கறிந்தரசன் அந்தணனுடன்செட்டித்
தெருவிலிருட்டுவாக் கண்டு தன
தருமாறித்திருமண வீட்டிலொருபக்கத்தில்
உற்றனனிசனருள் கொண்டு

௨ கருமலைபோலேபாசக் கையினராயிரண்டு
காலதூதர்வந்தங்கு நின்று நம்மை
தருமராசனிங்கிந்த மாப்பிள்ளையாருயிரைத்
தரச்சொல்லிச்சொன்னானன்றே என்று

௩ காயத்திலேபிணிகள் ஒன்றுமில்லாமல்வேறோர்
காரணமுமில்லாமற் கொன்றால அது
நியாயத்துக்கேலாதென்றே அதிலொருவனிதற்கோர்
நியாயமிருக்கின்றதென் னென்றால்

௪ வடதருவிலேறண்ட கன்றையைநெதுங்கவந்த
மறையோனில்லாளைத்த வாறு வீசிப்
படரும்வாயுவினாலே தள்ளிக்கொன்றதுபோலப்
படியிதற்கும்சொல்கிறேன் தேறு

௫ இக்கலியாணக்கொட்டு முழக்கத்தினாலேவெருண்
டிசைக்கும்தும்பையறுத்துச் செல்ல அதோ
பக்கமுறும்பசுவை விடுத்திவனைக்கொல்வது.
பாபமென்றேகுறித்துச் சொல்ல

௬ அம்மொழிகேட்டரசன் அந்தணனுக்குரைக்க
ஆனுலிவ்வாறிங்கு நடந்தால் கேளும்
என்மனையாளுயிறந் ததுவுமப்படியேயென்
றிறையவனுடனேறும் இருந்தான்

௭ கொட்டுமுழக்கத்தாலே வெருண்டுதும்பையறுத்துக்
கொண்டவ்வணமிளைந்து தாவி வந்து
முட்டியதாலேயந்தத் திருக்கலியாணப்பிள்ளைக்கு
முடிந்துபோயிற்றன்னான் ஆவி

௮ பாரும்மணக்கோலமே பிணக்கோலமாகமணப்
பறையேபிணப்பறைய தாகக் கொட்டக்
கூறும்கருவிழியார் வாழத்தொலிபோயழுகைக்
குரலாகவேமுடிந்து போக

௯ ஓரிக்கணத்திலிங்கு பிறந்திழிந்திடுமிந்த
உடலாலவருபயனைக் கண்டோர் உள்ளில்
பேரறிவுடையவ ரல்லாமலறிவில்லாப்
பேதையர்பெறுவது முண்டோ
௰ பார்த்தவேதியனென்ன காரியஞ்செய்தோமென்றுதன்
பாரிபோனசந்தேகம் மாற்றி உண்மை
வாய்த்தவனுடன் அரன் மனைசென்றமைச்சர்முதல
வருக்குமரசனிது சாற்றி
௧௧ மறையவனை அழைத்தே இன்னமுனக்கொருவி
வாகம்பண்ணிக்கொள்ளென்று முன்னே கையில்
நிறையஅரும்பொருளை வாரிவாரிக்கொடுத்து
நீபோவென்றனுப்பிப் பின்னே
௧௨ சிறையில்வைத்தவேடனைக் காலில்விலங்ககற்றச்
செய்தவனமேலருள் புரிந்து மூலம்
அறியாமல்நாமுன்றனைத் தண்டித்திடவும்பொறுத்
தாயல்லவோவென்று பரிந்து
௧௩ வேண்டும்பொருளைக்கொடுத்தேவிடுத்தாக்கவனை
விடுத்தாசிம்பமலர் அணிந்தான் தனை
தாண்டவன்தன்னருளை வேண்டித்திருவடியில்
அன்புசெய்துமனந்து ணிந்தான்

விருத்தம்.

அந்தணன்தன் னையும்வேட னையும் ஹுப்பி
ஐயனைத்தாழ்ந் தென்றனுக்காப் பழிகண் டிருசும்
சந்தரு னவனேயென் றேத்திப் பூசை
தொல்சிறப்பு டனேநடத்தித் திங்கெல் லாமன்
இந்தஉல குக்குயிரா யிருந்த வேந்தன்
இறைமாகுழி புரிந்திருந்தா னிதனைச் சொல்வோர்
சிந்தையிலன் புடன்கேட்போர் மாதொ பாதி
தீர்ந்துசிவ னுலகமேதிற் செழிப்பா காமே.

ஆக விருத்தம் எ தரு ச ஆக கக. முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

இருபத்தாறுவது

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

பந்தம்தீர்த் தருளுமீசன் பழியஞ்சுந் தாதருளி
விந்தையா யாடல்செய்த விசித்திரம்சாற்றே னிப்பால்
தந்தையைக் கொலைசெய்திட்ட தனயனைத் தொடர்மாபாத
கந்தனை விலகச்செய்த கதையினி விளம்புவேனே.

மோகனம், ஆதி.

௧ தவமுனிவரேகேளும் குலோத்துங்கன் குவலயந்தனையாளும் நாளினில்
புவியிலவந்தியென்னும் புரத்தில் இருக்கின்றவன்
கவனித்தறியுந்தன்னைக் காயுஞ்சினம் விட்டவன்
௨ ஒருமறையோன்மருவும் தாயவி அருமைமாதியுந்திருவும் மன்னால்செய்த
உருவும்இக்கிக்கும்ருபம் உள்ளவளாக இந்தத்
தரையிற்சித்திரப்பாவை தனக்கிணையாயி சைந்த
௩ பூவிழைவயிற்றிருந்து மகனென்றோர் பாவிபிறந்துதணிந்துகொலைமுதல்
தீவினையெல்லாம்கொள்ளச் செய்தகப்பலைப்போலே
தாய்வருந்திவளர்க்கச் சதைக்கொழுப்பேறிமேலே (னும்
௪ கோடிகோடிவில்லெடுத்து அதிற்கணை கோடிகோடிதொடுத்து அதில்பின்
கோடிகோடிவிகாரம் கூட்டியாதனை செய்யக்
கோடிகோடிமன்மதன் கூடிக்கெண்டுவந் தெய்ய
௫ பதினறுவயதுதிக்க காமமும் விதியும்மதியைச்சதிக்க உள்ளத்தில்
பதியும்நெறிமுறையைப் பாலேபோக நிரம்ப
அதிபாவிதன்னைப்பெற்ற அன்னைதன்னை விரும்ப
௬ அன்னையென்பவள்பாலே பதிவிரதை என்னும்மொழிமுன்னாலே காப்பாக
மன்னும்மனத்தில்நாணம் மடமுதல் நாலுமாகத்
தன்னைவிட்டகன்றிடத் தானும்ஒத் தவளாக
௭ இன்பமோசிறிதாகும் அதில்வரும் துன்பமோபெரிதாகும் கரையில்லா
அம்புதிபோல்வருமென் றறிந்திடாமற் பொருந்தி
வம்பனுணர்வுகெட்ட மாடுபோலே வருந்தி [லே
௮ சந்ததம்மயக்கத்திலே தாயைப்பு ணர்ந்தொழுகுமச்செயலைக் குறிப்பா
தந்தைஅறிந்தயலார் தமக்குரையாமல் மிக்க
அந்தவிசேஷத்தையுள் அடக்கிப்பேசா திருக்க (மேல்
௯ வேற்றொருநாட்சகிக்கும் சமயத்திற் பார்த்துன்மத்தசகிக்கும் தகப்பன்
ஆத்திரத்தாலுன்னைவிடக் கடிப்பேனென்வருண்டு
வாய்த்தமகன்காதலை மாதாபிடித்துக் கொண்டு (சொல்ல
௰ தாய்கெட்இன்பமுறவாய் தகப்பனைக் காய்ந்தென்பயன்பெறுவாயெனச்
சீயகாமுகர்க்கன்னை செனகனுண்டோவென்றெள்ளித்
தோயுமன்னையைச்சீறித் தூரப்பிடித்துத் தள்ளி (கன்
௧௧ மண்வெட்டிதனைஎடுத்து தகப்பனென் றெண்ணிக்கைதனைவிடுத்து காமக்
உண்டமயக்கத்தாலே ஒன்றுந்தோணாமல் தாவி
துண்டமிரண்டாய் வெட்டித் துணித்துப்போட்டான்மாபாவி தவமுனி

மாபாதகனைப்பிரமஹத்திபற்றிக்கொள்ளுதல்.

விருத்தம்.

காதகன்தா தையையிராவிற் செகுத்தெ ரித்துக்
கைக்கடங்கும் பொருளையும்தா யையுங்கொண் டேகும்

பாதையிலே கள்ளர்மதித் துள்ள தெல்லாம்
பறித்தன்னை யையும்பிடித்துக் கொளஇம் மண்ணில்
ஓதுவது தாரொன்றை எண்ணத் தெய்வம்
ஒன்றையென்று வதுசிசமாச் சிறந்து போன
தாதைபாதகத்துருவத் தடன்ம கன்பாற்
சாடினன் சாடிவந்து கூடினனே.

சௌராஷ்டிரம் ; ஆதி.

பல்லவி.

பாதகத்துருவாய்வந்து பற்றினனே நேரவே

அநுபல்லவி.

தாதையைவெட்டினபழி தானேவந்து சாரவே — பாத

சரணங்கள்.

௧ கோவெனக்கூவிக்கரத்தைக் கொட்டிவந்த டாமலே
பாவம்பாவம் ஐயோநிழல் பாவைபோல்வி டாமலே — பாத
௨ நல்லசிவ க்ஷேத்திரத்திலோடவும்ஒட் டாமலே
அல்லதுயர் தீர்த்தங்கள்கண் டாடவும்விட் டாமலே — பாத
௩ சீர்த்திமிகும் நாமங்களைக் கேட்கவுந்தோ ணாமலே
வாய்த்தபெரியோரிடத்தில் மன்னிடப்பூ ணாமலே — பாத
௪ பின்னைசென்ற வன்கொடுக்கைப் பிடித்துவந்திழுக்கவே
துன்னியிரவும்பகலும் தூங்கொணாமல் அடுக்கவே — பாத

விருத்தம்.

மெத்தவடர்ந் திடும்பாத கத்தைக் கண்டு
வெருண்டினியென் செய்வோமென் றுலக மெல்லாம்
சுற்றியலைந் தறிவிழந்து மனமு மின்று
சொல்லுமிலைக் கொன்றுப்பா தகன் றனாலே
முத்திபுரந் தனைக்குறுகிக் கொடிய பாவம்
முற்றிடவுஞ் சயந்தனுடன் கடவு ளன்பு
வைத்தொருவே டனும்வேடப் பெண்ணு மாக
மனங்கண்டார் அவன்வருகு முனங்கொண் டாரே.

காமத்தின்கெடுதிகூறல்·

இதுவுமது.

வேடனும்வே டப்பெண்ணு மாகத் தோன்றி
விளங்கியகோ புரத்வாரத் தருகோர் பொழில்
நாடியம்பும் வில்லுமொரு பாற் கிடக்க
நாயொன்று கண்டகனுப் புறத்தே காப்ப
நீடியசூ தாடல்புரிந் திடுங்கால் யார்க்கும்
நினைக்கரிய கொடியமகா பாபியிங்கே
கூடிவரு நிலைப்பாரென் றுவமையைநோக்கிக்
கூறுவார் மால்விடைமீ தேறு வாரே.

பந்துவராளி, சாப்பு.

பல்லவி.

காமமேபாவத்துக்குக் காரணமாமே

அநுபல்லவி

மாமன் வியாதியை வளரச்செய் திடுவதும் — காமமே

சரணங்கள்

௧ உருவிலியாலே தினம் உயிரைப்புண்டு மனம்
அருவிச்செல்விட மினம் தோன்றவொட்டாது முன்னம் — காமமே
௨ குடியொழுக் கங்கா வாது கொலைசெய்வ தற்கோ ராது
உடலுக்கூனம்பா ராது உயிர்போவ தும்தே ராது — காமமே
௩ கன்னைக்குடித்தல் லாது கருத்தழிக் கவொண் ணாது
உள்ளக்கா ணவி டாது உருக்குமனமெப் போதும் — காமமே
௪ கொள்ளைகன்னமதி ருட்டு கொலைகள்ள குத்தல் தொட்டு
நன்றுமல்லாதி ருட்டு நாசித்திடத்தும் மூட்டும் — காமமே

மாபாதகனுக்குபிரமஹத்திநீங்கும்வழிகூறல்·

விருத்தம்.

தையலுக்கிவ் வாறுரைக்கும் போது மாபா
தகனொருக்கி வருகையில்வே டுருவம் பூண்ட
ஐயனருட் பார்வையினற் சிவபுராவம் தேய்க்
தறிவுறத்தான் செய்ததெல்லாம் மொழிந்திப்பாவம்
மெய்யுருவாய் தனைப்பிடித்து முன்றெங்கும் போய்
விலகாமல் இங்குவந்தே னெனவு ரைக்க
வையகத்தி லிக்குவிட்டாற் றீரா தென்றவ்
வன்பழிதீர்க் கக்கருதி வழுத்து வானே.

அடாணா; ஆதி.

௧ வாராயுன்றன் பேர்சொன்னவர் வருக்கத்துடன் ஞ்ழ்க — என்றும்
தீராநரகினிலேவந்து சேர்ந்தாற்போலே வீழ்க
௨ கருதிச்செய்த மாபாதகம் கழிப்போரெவர் உண்டு — நம
தருளாலுனக்கெளிதிற்றீர அறைவோம்தேர்ந்துகொண்டு
௩ விசுவாசமாயருளேதய வேலைக்கெழுந் தாய்ந்து — நிதம்
பசுமைத்தளிர் அறுகுகொய்து பசுமாடுகட் டிக்கு
௪ சிறப்பாயுயர் நிம்மாவகர் திருக்கோயிலை நாடி — வெளிப்
புறத்தேதொட்டித்தீர்த்தத்தில்முப்பொழுதும்மகிழ்ந்தாடி
௫ கங்கைச்சடையோன்கற்பகர் கத்தைவலம் நண்ணி — உவந்
துங்கப்ராதக்ஷணம்நாற்றியெட்டனுதினமும் பண்ணி
௬ ஐம்புலன்தொருபோதன்னம் அருந்தல்செய்திப்பூமேல் — துய்ய
மெய்யன்திருவடியாரிட்ட வேலைசெய்திப் போமே

மாபாதகனுக்குவுபாக்கியத்தகாரணம்கூறல்.

விருத்தம்

இக்கொடி தின்றல வேரோ டிப்பாவம் அறுமென் றய்யன்
சொன்னதற் கனை யித்தத் தார்த்தனை யளவில் காலம்
நன்னிட காஇற் போட்டும் தொலையாப் பாவிக்கு ரங்கல்
என்னெனக் கேட்கஅன்புற் றேயவட் கோது வாரே.

மத்தியமாவதி, ரூபகம்.

க பழிசெய்யும்சீச ராகினுமென்னைப் பயப்படும்பழிக் காளாய் இந்த
அழிமகன்செய்மா பாதகம்தொலை வதுயிலை இனிக் கேளாய்
உ காப்பவேறொரு வழியுமில்லாமல் மாய்வனுக்கதை மாற்றி மண்ணில்
காப்பதல்லவோ காப்பதாமெனக் கருணையக்கடல் மூர்த்தி
ங அவனிமீதொன் றுசெய்த துக்கும்செய் யாமைக்கும்பின்னும்வேறு நன்று
கலவித்தொன் றுசெய் வதற்குமெதற்கும் காரணாகக் கூறும்
ச தேவரீர்நினைத் தாலெப்பாதகம் செய்தோராயினும் நல்லோர் அவர்
ஆவதுசெய்வ தமதருள்வினை யாட்டென் றுரைப்ப தல்லோ
ரு என்னுளமகிழ் தங்கயற்கண் இயம்பிடஅன்பு நிறைந்து தெரும்
குன்றிடைவளர் வெட்டுருபத்தைக் கொண்டிருந்தவர்மறைந்து
சு மேகம்மறைந்த இடத்திலமின்னும் விடாதுசெல்வது போலே உறும்
பாகுமொழியாள் தொடரவெள்ளியம் பலத்திருக்தாரிப்பாலே
எ ஆதாரமியும் பார்த்ததிசையித் தாலவாயையன் கேளும் தனக்
கோதியபடிக் கேதவம்செய்ய உறுதியைப்பெற்று நாளும்
அ பண்ணிவரையில மகியம்மூன்றில பாதகம்நீக்கப் பார்த்தான் இந்த
மண்ணினுயரும் தெய்வப்பிரமனை வடிவுன்னபடி யேற்றான்

விருத்தம்.

பாதகம்நீங் கிடமறையோன் ஐயன் தாளில்
பணிந்தேத்தும் போதாகன் முதலோர் பார்த்திக்
காதகனுக் கீசனை ணிக்கும் கிட்டாக்
கருணைவைத்த தேதெனக்கன் னிர்து ளும்ப
ஓதியன்னை யைப்புணர்ந்தப் பனைக்கொன் றானுக்
குறுபாவம் நீக்கிவி டவித்தாற் குட்டம்
ஆதிவியா திமைநீக்கல் அந்நீர்த் தத்துக்
கரிதாமோ என்றுரைத்தாங் ககன்றிட் டாரே.

அந்தணன்மா பாதகம்நீங் கிடப்பார்த்துத் தென்
னவனுமமைச் சருமூரு ளர்மற் றோரும்
அந்தரரும் நோக்கியிப்பா தகனுக் கையன்
அருளியதுக் கேதுயா தெனவே கண்ணீர்
சிந்திடவே திருவால வாய்ப்பி ரான்றன்
திருவடியிற் றெழுதேத்தி யுவந்தா ரித்தைச்
சிந்தையிலன் புடனுரைப்போர் கேட்போர் பாவம்
தீர்ந்துஇக பரயிரண்டும் சேர்வர் தாமே.

ஆக விருத்தம் அ சேர்த்தவை உ சரு ரு ஆக கரு. முற்றும்

உ

சிவமயம்.

இருபத்தேழாவது,

அங்கம்வெட்டினபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

மாதவ ரோதென்கூடல் வள்ளலோர் மறையோன் செய்த
பாதகம் அகற்றிவிட்ட பான்மையை புரைத்தே விபால
கோதறும் கல்வியீந்த குருவின்பத் தினியை மேவக்
காதல்கொண் டவனையங்கம் கண்டித்த தினிச்சொல் வேனே

சித்தனென்பவன் குருவுக்கு த்ரோகம்செய்தல்.

விருத்தம்.

பூதலத்தைக் குலோத்துங்கன் ஆளும் நாளிற்
புறத்திருந்து வயதினில்மூத் தொருவன் கூடல்
மாதலத்தில் வந்தானைத் தினம்ப ணிந்து
வாள்வித்தை பழகிவைத்துக் கொண்டு வாழ்வோன்
சாதகமா யவனிடத்திற் கற்கும் பேர்கள்
தக்களுக்குக் கரையேற்ற முணராப் பாவி
காதகனும் சித்தனென்று மொருவன் யாவும்
கற்கின்றான் குருவுடனே திர்க்கின் றானே.

கல்யாணி, ரூபகம்.

பல்லவி.

குருத்துரோகிதுர் நடத்தைசெய்தது கேளும் கற்றுக்
கொண்டேண்டவீட்டுக்கு ரண்டுநினைத்தானெக் நாளும்

அநுபல்லவி. (குருத்
வருத்திவைத்த குருவுக்குக்கெத்தை மனத்திலெப்போதும் நினைத்திருக்கின்ற

சரணங்கள்

க ஆயுதவித்தைபீ ருலேதன்னையாரும் மதிக்கத் தக்க
தானதனுலகம் பெற்றேஆசானிலும் கதிக்கத் (த்தை
தியவன்தானு மொருவித்தைக்கூடத்தைச் செய்துபலர்களும் கற்கவும்வாள்வி
ஆயதாலன்று குருவினும்மேலாக ஐசுவரியம்த னக்குவந்துண்டாகக் குருத்
உ இருவராயுதவித்தியுமொன்றாகச் சேர்த்துக் கொள்ள
எண்ணிக்குருஊரை விட்டோடிப்போம்வழி பார்த்துக்
குருபத்னிஅன்னை யென்னுமுறைமாறிக் கூடிச்சுகிக்கக் கருதிமயல்மீறிச் (றும்
செருவுறச்செய்து பெற்றதாயைமுன்னம் சேர்ந்துசுகித்தவ னுக்கனுசனென்
ங எத்தனைதொர்தர வற்றுறும்பூமியைப் போலே பொறுக்
கின்றவனில்லா விடத்தவன்பத்தினி பாலே (இக்கப்
டத்திப்பரியாச வார்த்தைகள்போதிக்க நடைப்பாவைபோ லவள்மோனம்சா
பத்தியபெத்தபித் தஞ்சாதேநீயென று பகர்ந்துபகர்ந்தகல்வாளினம்உண்டு குரு

௩ பிந்தியொருபகல வந்தவள் அங்கையைப் பிடித்தான் தள்ளிப்
பெருங்கதவை மெடுத்தாள்முத்தகம் அடைத்தாள் [லே
செய்தைதக்கற்புடை யாள் தன்னை நியாலே சிந்தித்துளக்காவல்பூண்டிருக்கமே
அத்தநிலையைவிட் டப்பால்அகன்றிட அனங்கத்தீதன தங்கமெங்குஞ்சுட குருத்

குருஉருவங்கொண்டஈசன் சித்தனைப்போர்க்குவிளித்தல்.

விருத்தம்.

சித்தனிந்தப் படிசெயத்தன் பதிக்கும் சொல்லாள்
சிந்தையில்லைத் தீசனையே நினைத்து நொந்தாள்
மெத்தவுமே புறம்பொருவர் செய்த பாவம்
விலக்கிவைக்கும் கூடல்மகா தேவன் தானே
இத்தரையி லுயிர்தோறும் சாக்ஷி யாக
இருப்பதனைத் தெரிக்குசித் தனைத்தெண் டிக்க
வெற்றிபெறும் கிழக்குருப்போ லுருவம் பூண்டு
வெலவுவான் வந்தவன்பாற் சொல்லு வானே.

பரசு, ஆதி.

பல்லவி

சித்தனேவெற்றிவாள் வித்தையைக்கற்றதைத் தேரலாம்நீமே

அநுபல்லவி

சித்தா மெத்தவில்வித்தை கற்று யெமக்குமிகர்
உற்று யெனும்புகழ்ப டைத்தா அல்லவோ அட சித்த

சரணங்கள்

௧ காளைப் பருவங்கொண்டிந் நாளிற் புயவலியைச்
சூழத் திறம்பெற்றது நானைத் தெரியும் அட சித்த

௨ தாடி மன்ரத்தமூப்பினி லாடியிருக்குமெமைக்
கூடிக் களத்திலமா டிடச்செயிப்பாய் அட சித்த

௩ என்தன் வலியும்பெற்ற னைதன் வலியும்காண
இந்த நகர்ப்புறத்தே வந்து சேரடா அட சித்த

குருஉருவங்கொண்டஈசனுக்கும்சித்தனுக்கும்சண்டை.

கழிநெடில் விருத்தம்.

பத்தருக்கெளியோ னிவைசொலநாலாம் பாதகன்சரியென மொழிந்தான் படிக்கவைத்தவருக் கிடராபுரிந்தோன் பாதகம்போலிருள் மூடிச் சித்தனைச்சிதைக்கத் திட்டிபவான்போற் செங்கதிருதிக்கவன் றிதனைத் தின்றவன்சண்டி கையைப்பணிந்தேதந் திச்சிறந்தகச் சிடையிலவைத் தணிந்து வெற்றிவாள்கேட கம்தரித்துரைத்த வெங்களம் குறுகுமுன் தாமும் வீக்கியேயிடைகசச் சணிந்துவெண்ணீறும் விளங்கிடப்பரிசைவா ளேந்தி நெற்றிமேற்கண்ணும் பிறையுந்தாற்புயமும் நீகைண்டமுமறைத் தெழுந்து நிகழ்த்தியகுரவன் போற்தனம்புதி கோர்த்தமராடல்செய் தனனே

பந்துவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

ஆசானுருக்கொண்ட ஐயனுஞ்சித்தனும் அமர்புரிந்தாரே

அநுபல்லவி

வாசாமகோசர மாகச்சினத்துடன் வன்கையைமார்பினுந் தங்கமுடன்தட்டி

சரணங்கள் (யோர் கையில்

௧ எதிர்த்துப்பின்சென் றிருவருங்கோடை இடிபோலொன் றுக்கொன்றதட் டெத்தியகேடகத் தன்மைதங்கேயுதித் தேயொளிர்வாளைச்சுழற்றுவார் பிதித்திடம்வலம் சாரிகைபோய்வீசி வெட்டிவிலக்கித் திரும்பியகம்பேசிக் கொதித்துவீர கைப்புரிந்தேவீரம் கூறியேமாறியே ரேறியிந்தப்படி ஆசா

௨ ஓடிமுதுகிடுவோர்போலேபோய்க்கண் ணுருட்டிவிழித்துவந்துதிப்பார்எதித் தோன்றியவாளாலே மார்பைப்பொளிசெய் தோளுங்குதித்தப்பிக் குதிப்பார் கீடியிவ்வாறிரு பத்துவிதத்துடும் நெறியிலிருவரும் போர்செய்திடும்போது ஆடலைநோக்கும் அனைவோருக்குங்காண ஐயனேவெற்றி யடையுங்குறிதோண

௩ தேசிகனில்லாளை யெண்ணிய நெஞ்சத்தைத் தீரயுரைத்திட்ட நாக்கைப் செக்கையைப்பற்றி இழுத்தகரத்தினைச் சேரவேபார்க்கின்றமோக்கை (பிறும் வீசியவாளாலேசொல்லிச்சொல்லிவை அவெவ்வேறவைகளைச்சித்ரவதைசெய்து ஈசன்சிரசை முடவுயிரண்டாக நிக்ரகஞ்செய்தியாருமெய்க்கஅவனசாக ஆசா

விருத்தம்.

கருணைவள்ளல் சித்தனைக்கொன் றகன்று ரத்தைக்
கண்டமா ணுக்கர்பின்சென் றவனில்லாள் முன்
குருவெங்கே யெனக்கேர்பிற் புகுந்தா ரென்றக்
குயில்மொழிகூ றுங்காலை ஏனவ ரக்கண்
டோமுடைய சித்தனைச்சங் கரித்திரோ ஆம்
குமைக்காணு நிக்குவந்தோம் என்ன என்போல்
உருவெடுத்தார் வந்தவனை மாய்த்த தேயோ
உமைபாகன் செயலோவென் றுரைத்திட்டாளே.

இதுவுமது.

மாமகனி துரைக்கஇல்லாள் சித்தன் தன்பால்
கவின்றதெலாம் சொலத்தெரிந்தக்கண்டள் தன்பாற்
போயிறைஞ்சக் கண்டுகுலோர் அங்கன் கூடற்
புரத்தவரோ டசைறுவனைக்கொண் டாடிச்
சேயனைந்த குணனுக்கு முடிசூட டித்தன்
தேவியுட னானந்தச் சேர்ந்தா னிதை
கேயமுட னேதுவர்கேட் பவர்கள் பாக்கியம்
நீடியிருக் தானுலைக நாடு வாரே.

ஆக விருத்தம் ௬, சித்தனை ௩, ஆக ௯.

உ

சிவமயம்

இருபத்தெட்டாவது.

நாகமெய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கம்கையில் அணிந்த ஈசன் களத்திற்சேவகனு ஆட்கொண்
டங்கம்வெட் டிதலைச் செய்த ஆடலை உரைத்தேனிப்பால்
திங்கள்வங் கிசமன் னன்மேற் செல்லெனச் சமணரேவும்
செங்கண்வா ளரவை வெட்டும் திறமையை யினிச்சொல் வேனே.

அனந்தகுணபாண்டியன் அரசாட்சி.

மத்தியமாவதி, செம்பை.

பல்லவி.

அனந்தகுணபாண்டியராசன்தானே

அநுபல்லவி

என்றும் — கனந்தருஞ்செங்கோலைக் கைப்பிடிக்கின்றானே

சரணங்கள்

க ஆதிநாயகனுருவம் போலே விளங்கும்
ஐந்தெழுத்துடனே உருத்திராக்ஷமணி மேலே
ஓதரும்வெண்ணீறு முதலாலே வேண்டும்
உறுதியேபொருளென்றெண்ணி உளத்திற்கொண்டன்பாலே அனந்த

உ ஓரைந்தெழுத்தொலிமிகவும் ஓங்கப் பூதி
ஒளியாலும்அகத்திருளும் புறத்திருளும் நீங்கப்
பாரும்நன்றுடைந்தும் தேங்க ஆதி
பகவன்திருவேடமாக உலகெங்கும் காண்க அனந்த

ங சந்ததமும்சிவதருமம் கதிக்க அன்பும்
தாங்கிமிகத்தேர்ந்தொழுக லாலெவரும்துதிக்கத்
தந்தைமுதல்முன்னோரினும் மதிக்கத் தேடும்
தலையானகீர்த்தியைக்கொண் டாடிநலம் பதிக்க அனந்த

சந்தவிருத்தம்

அவனியை யனந்தகுண வழுதிமுறை கொண்டுயரும் அரசியல்புரிந்தனொருநாள்
அகமிருளடைந்தசுண மதனிலுமிழிந்தகுண வமணர்கள்திரண்டு வெகுவாக்
கவலையில மூந்தியொரு புலமதில்மகஞ்செய்பது கடிகைபகல்பந்த விடையே
கனமதில கழ்ந்தகுழி நடுவிறகினங்களடு கனலிடையெழுந்த புகைபோல்
புவனமிசை யம்பரம தனிலுடுவினங்கள்பல பொதிகளெனவுஞ் சிதறவே
புகலருமகஞ்செய்ததில் நடுவினிலெழுந்தஎரி பொருதிளொர்குன்ற மதிலே
குவடதிலெழுந்ததென அசுரனக னென்றுபெயர் கொடுபடம்விரித்த ரவபோல்
குவலயம் நடுங்கவொரு சமனென வெழுந்திவகை குதியுடனெழுந்த ததுவே.

சமணரேவிய அசுரன் மதுரையை விழுங்கவருதல்.

விருத்தம்

மதியைவகிர்ந் திணக்கினது போலே பல்லும்
வன்சினத்திப் பொறிபறக்க விழித்தெழுந்து
அதிபசித்தி வடவையினு மிகக்கொதிக்க
அடங்காத தாகமுமேற் கொளமுன்னின்று
சதிகாரர் தமைநோக்கி உங்கட் காகத்
தக்கபணி யாதெனத்தென் னவையடுத்து
மதுரையுடன் விழுங்கிவா வெனஅப் போதே
வந்திட்டான் அவ்வகைவ ளைந்திட்டானே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

ஆசுரனொருவன் அம ராடவந்தனனே

அநுபல்லவி

மாசடைந்திடும்உட அமணர்விடுக்க நாக
வடிவதனையெடுத்திப் படியில்ஆலவாய்மீதில் ஆசுரன்

சரணங்கள்

க படியிலிருந் தண்டமட்டும் நேயுமுடல் தெரியவே
பல்லிடுக்கின் துளைவழியே விடம்பெருகிச் சொரியவே
வடவையனல் போலெழுந்து விழியிரண்டும் எரியவே
வல்லிருள்அடைந்தகுகை யென்னவாயும் விரியவே
அடரும்உழையைத்தேடி ஆர்க்குமேகங்களன்றும்
இடம்பெருகியமலைக் கிளையாகியிர்க்குமன்றும் ஆசுரன்

உ பாதலலோகத்தில் [illegible] வேளை [illegible]னவே
பாதியுட லழுந்தநிலம் விண்ணுமெய் [illegible] தானவே
மோதிவரும்விழியழல்பார்த்தெதிர்த்தவர்கள்நாணவே
முனைந்துயர்ந்த ருக்கள்முதல் முகங்கருக்கப் பூணவே
பாதபங்களில்தங்கும் [illegible] யொழுத்
திதிலைகப்பட்டிரு சிறகும்பொசுங்கிவிழ ஆசுரன்

ங பாரதுநடுங்கஆதி சேடனும் நடுங்கவே
பகலவன் நடுங்கராகு கேதுவும் நடுங்கவே
சீருயரும் அஷ்டதிக்கின் நாகமும் நடுங்கவே
தென்றிசைக்க திபதியும் பார்த்துளம் நடுங்கவே
ஆரும்வக் ரதந்தத்தை அருக்கிக்கையைக்கூடி
வீரமுடன் நகர்க்கு மேலைத்திசையைநாடி ஆசுரன்

விருத்தம்.

அசுரன்வரத் தெரிந்தாலவாயிலுள்ளோர்
அரசன்முன்போய்ப் பெரியவிட நாக மேலைத்

திசையிலண்ட பிண்டமுடன் விழுங்க வாயைத்
திறந்துவரு வதைக்கொல்வா யெனவஞ் சாமல்
இசைபமுன்யா னையைவிடுத்தோர் ஏவல்தா னென்
றெண்ணிமதி குடிஇருக் கின்று னென்று
நிசமுடனே சன்னிதியிற் பணிந் தெழுந்து
நிற்கின்றான் தன்குறையு ரைக்கின் றனே.

அனந்தகுணபாண்டியன்நாகத்தைச்சங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

நெடியமா லாயடிமை செய்திப் போது
நீசர்பாம் பிற்கர்மேல் விடுத்தா ரத்தைக்
கடிவதுநின் கருணையென்று கருது மென்னைக்
காத்தருளிச் செய்வதுநின் கடனென் றோதி
அடிபணிந்த னுமதிபெற்று வெளியில் வந்தே
அம்பும்வில் லும்மேந்திநெடும் கொடிகின் றடும்
குடதிசையைக் குறித்தரசன் வில்லின் அம்பைக்
கோர்த்திட்டான் அரவையுயிர் மாய்த்திட் டானே

பந்துவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

அனந்தகுணபாண்டியன்தானே வாள் அரவைக்கொன்றுசங்கரித் தானே

அநுபல்லவி

மனக்தனில்அரனடி மறவாமலேநினைந்து
தனக்திவியேகடந்து சாமியுபபலங்கொண் டனந்த

சரணங்கள்

க படமுநாக்கதிரோனைமறைந்து திக்கம் பரமெங்குமிணியிருள் நிறைந்து
திடமுடன் விஷப்பையைப் பிறக்கி வக்ர தந்தங்களையுதட்டி லதுக்கி
நெடுமூச்செறிந்துபெரி தானவாயைப் பிளந்து
நீபவனமெங்கெங்கும் ஒருங்காகவே வளைந்து
தடையில்லாமலெடுத்து விழுங்கவந்தது போலே
தானவனுருமாறி வாய்தெரிந்துமென் போலே அனந்த

உ சிங்கமெனமுழக்கம்தொடுத்துத் தீயன் திடுக்கென்றுநிலைகளில் எடுத்து
புங்கமோடுருதலைவாக்கி நாணைப் பூட்டிஅக்கினிக்கணை இணைக்கித்
துங்கமுடன் விசிக்கக் கணைகள்முழுதும் உண்டு
துர்த்தன் அவன்வாயாலே கடித்துமிழ்ந்திடக் கண்டு
கங்கையணியுஞ்சுந்தரேசர் அடி நினைந்து
காத்திரவிப்பதுந்தம் கடனென்றுளம் துணிந்து அனந்த

ங மின்னும்பிறைவாயம்பென்றேதும் அதை விடுத்தவனுடல்துண்டாம் போ
துன்னுமிடிபோலொலிசிட அனல் சொரியோர்அருக டைப் (து
பின்னும்நெடியவுடல் பூமிதனிலே தாழப்

பிளந்துபாயும்கூர்வாளால் தெளிந்துபுவியில் வீழ
முன்னுள்வருகும்ஆல காலம்போலே பெருக்க
மூடிவருங்கறை பிருள்போலேவிஷம் கக்க அனந்

விஷமயக்கம்நீக்கப் பாண்டியன்சுவாமியைவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

பகுவாய்நா கம்மடிய விஷம்நி ளம்பிப்
பறந்திடவூ ருள்ளவர்கள் உறங்கினோர் போல்
அகநிலைத விர்ந்துவெயர்த் துடல்தி மிர்த்தே
ஐம்பொறியும் தடுமாறிக் கபமே லிட்டுச்
சகலரும்மா வறண்டுமூச் சொடுங்கிச் சிவன்
தத்தளிக்கப் பார்த்தரசன் உளம் நடுங்கிப்
பகவான்முன சன்னிதியைத் தேடி வந்து
பணிந்திட்டான அபயமெனத் துணிந்திட் டானே.

மத்தியமாவதி, செம்பை.

க முன்னவனே சரணம் ஆதி முதல்வாநின் சரணம்
இங்கர்க்கென் றும்அரசா இருபபவனே சரணம்

உ மூலவித்தில ளாமல் வந்து முளைத்தவனே சரணம்
ஆலமுண்டு தேவர்களுக் கபயஞ்செய்தோய் சரணம்

ங எளியவர்கள் யாவருக்கும் இரங்கிடுவோய் சரணம்
வளரும்நெற்றிக் கண்ணுடைய வானவனே சரணம்

ச அடுத்துவந்த சலதிதடுத் தாண்டவனே சரணம்
கடுத்துவந்த பெருமழைய கலவிடுத்தோய் சரணம்

ரு மதம்பொழியும் வாரணத்தை மாய்த்தவனே சரணம்
நிதம்பெருக இக்கரை நிலைக்கவைத்தோய் சரணம்

சு நெடுகவந்த ஆபத்தெல்லாம் நீக்கிவைத்தோய் சரணம்
விடமயக்க மின்றகற்ற வேணுமையா சரணம்

விருத்தம்

துய்யவனை யெத்தருமுடி மதியில் நின்று
சுதைத்துளிவீழ்த் திடப்பாலில் பிரைபோற் சேர
வெய்யவன்முன் இருட்போலே விஷமகன் றார்
மிக்கமலம் பெற்றிடலால் அனைவோ ருக்கும்
துயமகன் றறிவுவந்து களிக்கச் செங்கோல்
அனந்தகுணன் பெற்றிருந்தா னிதனைச் சொல்வோர்
வையகத்தில் கேட்பவர் மேலுமீஷ் டத்தை
மன்னுவார் சிவனுலகில் துன்னு வாரே

விருத்தம் சு, கீர்த்தனை ங, தரு க, சதகம் க.

சிவமயம்

இருபத்தொன்பதாவது.

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கடையராஞ் சமணரேவும் கட்செவி வதனைக் கூடல்
உடையவன் அருளால்தென்னன் ஒழித்தவா றுரைத்தே மிப்பால்
மடையர்பார்த் ததற்குப்பின்னும் மாயமாப் பசுவொன் றேவ
விடையினா லதனைவென்ற விசித்திரம் இனிச்சொல் வோமே.

சமணரேவலால்மாயப்பசுமதுரைமேல்வருதல்.

கழிநெடில்விருத்தம்.

சொலுமனத்தருணை பாண்டியன்பாம்பைத் தொலைத்தபின் பின்வருஞ்சமணத்
தூர்த்தர்மாருதங்கண் டேறுமே கம்போல் தொகுப்படைந் தொடியேபோன
பலருமன்றிருள்போல் ஒருவிடம்சேர்ந்து பட்டதுமுன் விடுத்தவாரணம்போல்
பாம்பையும்இன்று செகுத்தனர் இனிமேல் பண்ணுதல் யாதென வோர்ந்து
கலமுறும்பசுவைக் கொன்றிடார் பழிக்கு நாணுவார் ஆகையால் இதுவே
தனதென இசைந்து சூழ்ந்துமுன் போலே மனையிலே ஓர்மகம் தனைச்செய்
தில்லுமக்கினிகுண் டத்திலோர் அசுரா எழுந்தொருகொடியவெம் பசுப் போல
எதிர்வரக்கண்டு பண்டுபோல் மதுரைக் கேகென விடுக்கவந் ததுவே

பத்தவராளி, சாப்பு.

பல்லவி.

மாயப்பசுவெழுந் தாலவாயுளோரைப் பாயவுறப் பட்டதே

அநுபல்லவி

மாயத்தனிலும் செய்துமதி கெட்ட தியச்சமணர்கள் சேர்ந்துவரவிட்ட மா

சரணங்கள்.

க மேடையின்மேலே விளங்கும்கொடி போலே
மேகத்தைத்தாக்குந்திக்கோத் தாம்பெருங்கொம் பாலே
சேடன்முடியும்பொடியாகமண் மேலே
சீறிச்சென்றடி இட்டுவலி ஞாலே மாய

உ சாயும்மெருமூச் செறிந்து பிறக்கவே
சராசரங்களும் அசோற் பறக்கவே
காயும்கோபாக்கினிட் லகம் இறக்கவே
காலாக்கினிவந்த தென்ன சிறக்கவே மாய

ங கூடிப்பறவை மிருகங்கள் வெருண் டோடக்
கொம்பாலெடுத்தெதிர் தேவாயுப்போற் சாடத்
தேடித்தொடர்ந்துபல் லோருடலருண் டாடச்
செய்துயிர்வாங்கி இடிபோல்ஒலி நீட மாய

கடவுள்கட்டளையால் நந்தி விருஷபமாகவருதல்.

விருத்தம்.

பாருமொரு காவலன் வருவதுபோல் மாயப்
பசுவரத்தேர்ந் தனந்தருணை பாண்டியன் கூடல்
வாருளதக் கோருடனே லயம்பு குந்தே
உளக்கவலை நீங்குமுறை வேண்டக் கொன்றைத்
தாருடையோன் அருட்கண்ணால் நோக்கி நந்தி
தனையழைத்துத் தீப்பசுவைச் செகுத்து வந்து
சேருவாய் எனவுரைக்கக் கேட்டவ்வாறு
திக்கின்றுன் விடையுருவெ டுக்கின் றானே

சங்கராபரணம், ஆதி.

பல்லவி

நந்திபகவான்வந்தானே பசுவைவெல்ல நந்திபகவான் வந்தானே

அநுபல்லவி

சந்ததம்வளரும்சோம சுந்தரமூர்த்தியருளால் நந்தி

சரணங்கள்.

க ஏமனும்மதிர்கண்டஞ்சி யேநடுக்கங் கொள்ளவே
மாமலையும்வெஞ்சினத்தீ யாலழன் பிள்ளவே
நாமுகம்அழாவக்கலையை வாயின் நுரை விள்ளவே
வியோமமட்டும்தலைநிமிர்ந் தேதழாவி நள்ளவே நந்தி

உ நெற்றியில்திமிர்ந்தவெளி ஒற்றைகொ ளைபைத்துன்னவே
தொத்தியநவமணிப்பூண் மெத்தவெளி மன்னவே
சுத்தவெண்பிறையைநாகம் சுற்றியதோ வென்னவே
முத்துவெண்கதிர்போலவேணம் முழுதுமொளி மின்னவே நந்தி

ங சிருங்கமாம்பிறையின்கிர ணங்கள்போற் றுலங்கவே
வெண்கவரிக்கற்றைலலா டத்தனில் இலங்கவே
நாகமுகவட்டுமித்தி லங்களால் விளங்கவே
தொங்கியசதங்கைபிலபக் கங்கலென் றிலங்கவே நந்தி

ச கண்டத்திற்பாய் புகாவசைக் கின்றதெனத் தோணவே
கெண்டைநாவசைக்கமுந் துத்தண்டையாருங்காணவே
மண்டியகிண்கிணிக்கோர்வை விண்டவொளி நீளவே
வண்டாளச்சிலம்புகால் அண்டநாதம் பூணவே நந்தி

ரு தாளெடுத்திக்கிலம்பதித் தாகைத்துள்ளக் கூடவே
நீளமுசசெறிந்துகொம்பி லேகொடிபோல் லாடவே
கோளுறுமுமிலைக்குத்திக் கோர்த்துக்கொண்டுகூடவே
வாளிருகண்ணழல்கொட்ட வேபசுவைச் சாடவே நந்தி

மாயப்பசுஇறந்தது.

விருத்தம்.

நந்தியிவ்வா றெழுந்துவெள்ளி மலைகாத் தெண்டு
நடந்ததுபோல் சினந்தாவை நாற்றம் பற்றி
வந்துகிழக் கதுமேற்கு வடக்குத் தெற்கு
மாதிரந்தோ றும்மாறி முடுக்கிக் கொம்பால்
கொத்திமுது கினைக்கீறத் தள்ளித் தூக்கிக்
குன்றுபோ லெறிந்துவிளை யாடியே தன்
சுந்தரத்தைக் காட்டமலர்க் கணைபட்டாவி
சோர்ந்துவீ ரியம்விடுத்து மாய்ந்த தாமே.

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு.

க மாயப்பசுமாளக் கண்டார் ஒரு
மலையாக்கண்டவை வோரும் சந்தோஷங்கொண்டார்
தீயச்சமணர் பயந் தேக நந்தி
தேவன்பேருருவையி டவமலை யாக
உ நிறுத்தியிலிங்கதேகத் தோடே வந்து
நீபவனேசனைப் பணிந்தான் அன் போடே
கறுத்தகந்தரனருள் புரிந்தான் பண்டு
காணுமுருவம்பெற்றிங் கிருவென்று பரிந்தான்
ந அனைவருஞ்சன்னி யடைந்தார் பாண்டி
அரசனுந்நந்தியைத் தொழுதபின் நடந்தான்
மனதி லன்பருக்கருள் சுரந்தார் நந்தி
மகிமையைப்பார் துமை யுடன்களித் திருந்தார் மாயப்ப

விருத்தம்.

இந்தவா றமைந்தமலை மேவி ராமன்
இலங்கைசெகர்க் கேகிடவா னரக்கள் சூழ
அந்தமிகுந் தம்பியனு மான்சுக் ரீவன்
அனைவருடன் வந்திருந்தா னதுகண டாங்கே
விந்தமடக் கியமுனிவந் தாலவா யின்
விசேஷமுரைத் திடத்தெரிந்தம் முனிவ னோடே
சுந்தரமூர்த் தியைப்பணிந்து முறைநூ சித்துத்
துதிக்கின்று மனத்திலன்பு கதிக்கின் றானே.

பேராசிரியம்

இந்தவகைகோதண்ட ராமன்துதித்துயான் என்னிவருகருமநன்றாய்
இசையும்வாறெவ்வண்ணம் அவ்வண்ணமருள்புரிந் திடுமெனப்பணிய ஈசன்
இரவிகுலராமனே கேளெந்தமக்குநேர் இலகுதென்கிழத் திசையிலே
ஏகிவாரிதிசேது பெந்தனஞ்செய்துபின் இராவணனை முடிகள்பத்தும்
சிந்திடச்செய்துனதுமனைவியுடனே அயோத் திக்கேகிமுடிபுனைந்து
செங்கோல்செலுத்திவெகு நாளினிதிருந்துமேல் சிறந்தவைகுந்த பதிலே

116608

செல்வாயினிக்கவலை கொள்ளவேண்டாமெனச் செப்புமசரீரி கேட்டுத்
தென்மதுரைநாதனடி தாழ்ந்துபின்விடைகொண்டு திருமனமகிழ்ந் தேகியே
சந்தவேதப்பொரு ளுரைத்தவன்சொன்னபடி தான்செய்திலங்கையெய்தித்
தசமுகனைவென்றவன் செல்வமெல்லாம்விபீஷணனுக்களித்தெழுந்து
சந்தோஷமாயிராமேசுவரங்கண்டாங்கு சம்புவைப்பூஜைசெய்து
தாழ்ந்துவிடைகொண்டுமீண் டாலவாயையனைச் சரணம்பணிந் தெழுந்து
அந்தமுடனேதனது சொந்தநகரெய்தினன் அனந்தகுணபாண்டியனென்போன்
அருமைமகனனகுல பூஷணத்தென்னனுக் கரசுரிமையீந்து பகவான்
அடிபணிந்தரனுலகடைந்திருந்தானிதனை அறைபவர்கேட்பவர்கள் தமதிஷ்
டார்த்தங்கள்பெற்றுமேல் அரனுலகிலேமுடிவில் அடைவரென் றறிகுவீரே.

ஆக விருத்தம் ச கழிநெடில் க பேராசிரியம் க கீர்த்தனை உ தரு க ஆக க

உ

சிவமயம்.

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டுப்படலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

பாவியாஞ் சமணரேவும் பசுவினைக் கடவுள் நந்தி
தேவனால் மாயச்செய்த செய்கையின் னுரைத்தே விப்பால்
காவலன் தனக்காச்சேல கம்பூண்டு மெய்க்காட் டிட்டு
மேவியோ ராடல்செய்த விசித்திர மினிச்சொல் வேனே.

நீதிகௌளை,

க மாதவரேகேளுங்குல பூஷணபாண்டியன்இந்த
மண்டலத்தை யாண்டுவரும் போது
சேதிராயனென்றொருவில் வேடனகன் கொண்டுதன்னொடு
செய்யவிடுத் தான்தனக்குத்
உ அந்தவன்கயதிக்குச் சந்தாச மக்தசே
னுபதிதன் னுடனே ராய்ந்து
இந்தவிஷமமது பொன்னறைதிறந்துசெம்பொன்
எடுத்தெவள வேவேண்டினும் ஈந்து
ந இன்னமும்பதினாச்சில சேனையைச்சே கரம்பண்ணி
எடுத்தெழுதிக் கொள்ளச்சொல்ல அடுத்து
மன்னவன் சொன்னபடியே பொன்னறைதிறந்துளத்த
வாவடங்க வேண்டும்பொரு ளெடுத்து
ச ஆண்டவன் ஆலயம்புகுக் தாடகத்தா மரையடிந்
தாலவாய்ப்பிரானடியில் போற்றி
ஈண்டெனத ரசனென்னும் வாறுமுடிப் பாயென்றும்பொன்
யாவும்நூ னுக்காச்செல வாற்றி

௫ வானளக்குங் கோபுரமும் ஆயிரக்கால் மண்டபமும்
வஜ்ரகோள கையும்விலை யெய்தும்
ஆனகண்டி கையும்முத்துக் கவிகையும் கொடிநிரையும்
ஆதியாப் பலவாச் செய்து
௬ விண்ணவர்க்கா கச்சிலந்து வேள்வியும் சுமையாறுடன்
வேதியர்க்கன் னமும்பிரமத் தியானம்
பண்ணரும் துறந்தவருக் கையமும் வேறுவேறுகப்
பலதருமத் துடன்செய்தான் தானம்

சாமந்தன் அரசர்களுக்கு ஓலையெழுதுதல்.

விருத்தம்.

தருமநெறி யாற்றிடும்சா மந்தன் சைவ
சாதனமுள் ளோரெவரா னாலும் கண்டால்
அரனெனவே நினைத்தசனம் அருத்திச் சேஷம்
அருந்தியின்றைக் காயிரம்நா ளைக்கிரண்டா
யிரமிவ்வா றுகவரும் பொருள்க ளெல்லாம்
ஈவதுமன் னவனறிந்த தறிந்து பன்னுட்
டரசருக்கும் வெவ்வேறுப் பரிசித் தோலை
அனுப்புவான் போல்பவந்த மாற்று வானே.

சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

எழுதுசீக்கிரத்திலே எல்லோர்களுக்கும் ஓலை எழுது

அநுபல்லவி.

முழுதும்காத் திரக்ஷிக்கும் முத்திபுரே சனைவேண்டி எழுது

சரணங்கள்

௧ பல்லவர் கொங்கணர் வங்கர் பப்பரர் ஒட்டியர் அங்கர்
வில்லவர் கேகயர் கங்கர் மெதினிபுகழும் கொங்கர்க் கெழுது
௨ மச்சரானர் கர்நாடர் மாளவர் காஞ்சி மராடர்
குச்சரர் சிந்து விராடர் கொங்கணர் கன்னோசிநாடர்க் கெழுது
௩ மகதர் சிங்களர் கலிங்கர் மதுரைகௌடர் குலிங்கர்
குருதர் ஆரியர் தெலுங்கர் குருநாடர் வருமா தங்கர்க் கெழுது

விருத்தம்

மேவியசா மந்தனெங்கும் இவைபொய் யோலை
விடுத்திருக்கும் போதரசன் றிங்க ளாறுய்ச்
சேவகர்வா ராதிருக்கத் தெரிந்து நானைத்
தினமுதிக்கு முன்சேனை யெல்லாம் கொண்டு
வாவெனவே அழைத்துரைக்க அதற்கு ஏற்று
மாறிகட மாடிவிளை யாடு மாதி
தேவனா லயம்புகுந்து சன்னிதிக்குள்
செல்லுவான் பணிந்தெழுந்து சொல்லு வானே.

விருத்தம்.

அன்னவே யரசளித்த பொருளெல் லாமென்
றுற்பணிகொண் டிரேவன் சேனை யீட்டும்
வன்னமியா தெனக்கேட்க அடியார் துன்பம்
மாற்றுவதே விரதமாப் பூண்ட நெற்றிக்
கண்ணனரு ளாலேசே னைகளை நாளைக்
காணலாம் நீயுமர சவைக்கெய் தென்று
விண்ணிலெழுந் தெய்வவாக் கறிந்தா னந்தம்
மீறினன் தனதுறை ஆதி ஞனே.

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு.

௧ சாமந்தனென்றசே னுபதிசனைத் தாழ்ந்துதன தில்லத்துறைந்தான் இந்த
மாமண்டலத்தை விளக்கிடும்சூரியன் மைக்கட லுக்குள்ளே மறைந்தான்
௨ மெத்தஇருள்வரப்பார்த்தவனென் றுவிடியும்விடியுமென் றெண்ணினன்பரி
சுத்தமாகித்திரை இல்லாதடிக்கடி தோன்றித்தனதிருகண்ணினால் (வரும்
௩ விண்ணினுடுக்களை அண்ணாந்துபார்த்து விடியுங்காலாச்சென் றுதளர்ந்தான்
கண்ணுதல்சேனை எழுச்சியைக்காணக் கருதியிரவெலாமளந்தான் (ன்றை
௪ ஆரணந்தேடும்பரஞ்சுடர்தாமொருஅன்பன்பொருட்டருள்பொழிந்துகொ
தாரைமறைத்துத் திருவுருவம்கொண்டு தாமேபுரவிமேல் எழுந்து
௫ தானையுடன்வரக் காணவந்தாற்போலே சாகரத் தாடிஅன்பாலே இருள்
ஆனதுகளை அலம்பிவிளக்கம்செய்தா தித்தன் தோன்றிடும்காலை
௬ அட்டாலசுந்தரநாயகன்முன்பணிந்தன்பு ன வேண்டிக்கைஇரந்து சந்த்ர
வட்டக்கவிகை நிழற்றிடவேந்தன்மனை விட்டு வரும்போது விரைந்து
௭ மண்டியசங்குகன்னன்முதலானபிர மதகணத்தோட னேகம் பெரும்
குண்டோதரனுதி பூதகணங்களும் கோனுடைக் காலாளாக
௮ கூறும்வடிவாள்கோ டாலிவில்தோமரம் குந்தம்முதலாக ஏற்க மூ
வாறுபடையுடன் வாயுவிலும்கடி தாகப்புறம்பெங்கும் காக்க
௯ நந்திபிருங்கிமுதலவர்புண்டரம் கண்ணுதலில்அணிந் திலங்கப் பெற்றப்
பந்திபந்தியாவ டிவாள்பிடித்துப் பரிச்சேவகராவந் திணங்க (இருந்
௰ கொற்றவிடையைத்தா னேதுய்ய கொய்யுளைக் கோலப்பரியாக்கி மேல்
தொற்றைச்சேவகரா மாறிநடிக்கும்ஒருவர்வந்தாரேபின் னாலே
௧௧ பல்லியமன்ளர் புரவியொலிஆரபாரத்துட ன்வர லாலே எழு
செல்லொலிமக்கமுன் னுள்நகர்மேல்வந்து சிறியவாரிதி போலே

சாமந்தன் அரசனுக்குச் சேனைவரும் நாட்டுவிவரம் கூறுதல்.

விருத்தம்.

சேனைவரக் கண்டுடன்சாமந்தன் வேந்தன்
திருவடியிற் பணிந்துரைக்க அவன்ம கிழ்ந்தாங்
கானதொரு மண்டபத்தி லேறிச் செம்பொன்
அரியணைமீ திருந்துபகை வோரை வெல்லும்

தானைவரும் சிறப்பறிந்தெத் தேயத் துள்ளார்
சாற்றெனப்பொற் பிரம்புகையிற் றரித்து நீட்டி
நானிலத்தி லவரிருக்கை யொவ்வொன் றாக
நாட்டிவான் அணியணியாக் காட்டு வானே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு.

பல்லவி.

மன்னுசேனையின் தன்னுட்டிற்சில தென்னுலேசொல்லக் கேளாய்

அநுபல்லவி.

கன்னுவல்ர்கள் தங்காவுக்கினி தெக்நாளும்பெற வாழும் மன்னு

சரணங்கள்

க கொங்கணரிவர்ஐய சொல்லும் சிங்களர்இவர் ஐய இவர்
அங்கரவர் கலிங்கரவர் தெலுங்கரிவர்கள் ஐய மன்னு

உ மச்சரர்இவர் ஐய இவர் குச்சரரிவர் ஐய அவர்
இச்சகத்துளோர்மெச்சும்வீரர்கள்நிச்சயமாகும்ஐய மன்னு

ங பல்லவரிவர்ஐய இவர் வில்லவரிவர் ஐய இவர்
கொல்லரிவர்கள்மல்லமர்செய்து வெல்லுவரிவர்ஐய மன்னு

விருத்தம்

இன்னவா றுரைக்கவெகு தேசத் தாரை
இங்கழைத்த தறிசயமென் றரசன் சொல்ல
உன்னதரும் பொருள்முழுதும் கணக்கில் லாமல்
உதவினதால் வந்தனரென் றுரைக்கப் பின்னும்
மன்னுமிப்ப டைக்குப்பரிமே லேற்றுறைச்சே
வகராக நிற்பவரியா ரென்று கேட்கத்
துன்னியஇச் சேனையில்யா ரென்ற றிந்து
சொல்வதெனச் சாமந்தன் சொல்லி னனே.

பூரி, ஆதி.

சாமந்தனிவ்விதம்புகன்றுன் அவர் தம்மைஇங்கேஅழைப்பியென்றுன்
சாமந்தனைவென் றவன்பாலே வரக் கண்டரசனுவந்தன்பாலே
ஆடைமுதலளிக்கக்கண்டு உள்ளத் தன்புவிடான்பொருட்டால் கொண்டு
கூடிவந்தமர்க்கும் அளித்தான் தாமும் கூடத்தரித்துமனம் களித்தான்
ஆனவப்பரியைஓட்டிக் கதி ஐந்தும்தனிநடத்திக்காட்டிச்
சேனையுடன்பொருதும்போது வேடச் சேதிராயன்புடவிமீது
வேட்டையாடையிற்புலி யாலே மாண்ட விதத்தைத்தூதர்சொல்லமேலே
நட்டுமுகமலர்ச்சி அடுத்தான்சேனைக்கிறைவனுக்கும்வரிசைகொடுத்தான்

விருத்தம்

பரிசெந்த வாறுகொடுத் திடவே சேறு
பதிபுவந்தச் சேனையைமெய்க் காட்டித் தந்து
விரைவினிலே தங்கள்தங்கள் இருக்கை செல்ல
விடைகொடுப்பான் போல்நிற்க ஆங்கே நின்ற

திருவால வாய்ப்பிரான் மனித ரூபம்
சிறந்தசே வகருடனே மறைந்திடப் பார்த்
தாசன்ஐய முறநோக்கி யிதுநம் கூடல்
ஐயன்விளை யாடலென்றே அறிந்திட் டானே.

இதுவுமது.

கண்டுகண்ணீர் வரப்புளக முறத்தனக் கெக்
காலும்உயிர்த் துணையாம்சா மந்த னைப்பார்த்
தண்டர்பிரா னேஉனக்கே எளிதில் வந்தான்
ஆனதினல் எமக்கவனே யாக நீயே
உண்டெனவே வரிசையளித் துளக்க ளிப்புற்
றுலகியலைச் செய்துதென்னன் வாழ்ந்தா னித்தைக்
கொண்டுரைப்போர் கேட்பவர்அபீஷ்டம் பெற்றுக்
கொள்வர்பின்பு சிவனுலகிற் குடிகொள் வாரே.

விருத்தம் அ, கீர்த்தனை உ, தரு ங, ஆக கங. முற்றும்.

உ
சிவமயம்

முப்பத்தொன்றுவது,

உலவாக்கிழியளித்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

செழியன்முன் பரிமேற்றுமோர் சேவக னுகிமூன்று
விழியுளோன் மெய்க்காட்டிட்ட விருஞ்சில துரைத்தே னிப்பால்
மழைமறுத் தயர்வுகொள்ளம் மன்னனுக் குலவாச் செம்பொற்
கிழிகொடுத் தாடல்செய்த கீர்த்தியை யினிச்சொல் வேனே.

குலபூஷணபாண்டியன் அரசுபுரிதல்.

காம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

குலபூஷணபாண்டியன் ராஜ்யபாரஞ்செய்த கொள்கைகேளும்முனி வோரே

அநுபல்லவி

பலபூவெடுத்திசன் பாதந்தனி லணிந்து
நலபூசனைசெய்திடும் நடத்தையிலே துணிந்து குல

சரணங்கள்.

க நவிலும்வ்ருதங்களுக்குட் சிரேஷ்டமென் றன்பினுலே
நயந்துசோமவார வ்ருதம்தொடுத் தொருக்காலே
சிவவ்ருதமுள்ளதெல்லாம் தப்பாம லேமென்மேலே
திரிகரணமுமொன்றுச் சேர்ந்துசெய் தானிப்பாலே குல

உ என்றுன்பசித்திருக்க அன்னதானத்தில் மனம்
இசைந்திடுவதுபோலே சதுர்வேதப்பொரு ளினம்

ஆன்றமறையவரை யிகழ்ந்திட்டதாலே கனம்
அகன்றுமழையில்லாமல் போச்சுதேநெடுந் தினம் குல

௩ படிக்குட்பயிர்விளைப்போர் தமக்குமனம் வெறுக்கப்
பசும்புல்நுனிகாணுமற் பல்லுயிரும் மறுக்கக்
குடிக்கத்தண்ணீரில்லாமல் வளங்களெல்லாம் சிறுக்கக்
கூடல்நாடெங்குப்பஞ்சக் கோலங்கொண்டு வறுக்கக் குல

௪ மறையோர்க்குரியவேதம் முதல்மறந்து திருந்த
வானோர்முனிவோர்முதல் வேள்விசெய்ய வருந்தப்
புறநாடணைந்திழிந்த தொழில்செய்தன்னம் அருந்தப்
புகலும்குடியும்அவ்வா றகலும்எண்ணம் பொருந்தக் குல

விருத்தம்.

இந்நிலையா வரும்வருத்தந் தெரிந்து வேந்தன்
இந்துவா ரத்திலம்பொற் கஞ்சத் தாடி
அன்னைமீ னாக்ஷிசுந்தரன்முன் பேசி
அங்கைகுவித் தனைத்துயிர்க்கும் உயிராய் நின்றோய்
மன்னுயிரெல் லாம்பசியால் நோதல் என்னை
வருத்துவதால் மிகக்கலங்கி யேவந் தேன்உன்
தன்னருளால் என்குறைநீக் கிடுவா யென்று
தனதிருகை விரித்தெழுந்து சாற்றி னானே.

இ துவுமது

மன்னவனிவ் வாறிரக்கத் தவறு கொஞ்சம்
மனங்கொண்டு வாய்பேசா திருக்கப் பார்த்துத்
தன்னிடம்சென் றீசனருள் பெற நினைந்து
தரைமீதில் உறங்கஅவன் கனவின் கண்ணே
பொன்னவிர்சங் கக்குழையும் திருவெண் ணீறும்
புனைந்துசரி கோவணமும் தயங்கக் காட்டி
அந்நிலையே சித்தவடி வம்பூண் டாங்கே
அடுக்கின்றார் சாமிசொல்லத் தொடுக்கின்றா ரே

மத்தியமாவதி, ஆதி.

௧ வாழும் பாண்டியமகிபா மணி மாலைதொடு மார்பா நம்மைச்
சூழும் பலநாளா வேண்டித் துதிக்கும்குல தீபா
௨ அனகாபுரிக் காசேஉல கான்டாய்வெகு நாளா யதில்
இனியோர்குறை உனக்குண்டதை இசைப்போம்கெகஞ்சம்கேளாய்
௩ வீட்டின்திரு விளக்கைவிட்டுவெளிக்குப் பந்தம் போலே விரதம்
நாட்டித்தினம் புரிந்தேமகம் இகழ்ந்துவிட்ட தாலே
௪ சதுராநமக் கிசையும்சிங்கா சனமாவது மறையே இனி
அதுவன்றிநமதுபாதுகையாய்க்காண்பதும் மறையே
௫ மேலும்நமக் கேறும்துய்ய விடையாவதும் மறையே இரு
காலுக்குமநூபுரமாயொலி கதிக்கின்றதும் மறையே

௬ அசையாமலே தரிக்கின்றகோ வணமாவது மறையே அதி
விசுவாசமா யதிரம்முடை விழியாவதும் மறையே
௭ மூலமுதலாகின்றநம் மொழியாவதும் மறையே நெடு
மாலோடயன் தேடுமெந்தம் வடிவாவதும் மறையே
௮ மலைக்காதநம் ஆக்ஞாசக்தி வடிவாவதும் மறையே விதி
விலக்காஞானம் பொருத்திச்சகம் விளக்குவதும் மறையே
௯ குலவும்பல உயிர்க்கும்போகம் கொடுக்கின்றதும் மறையே பல
பலபேதங்கள் போக்கும்விதி பகருவதும் மறையே
௰ தகைகொண்டமைப் பிரியாமுத்தி தருகின்றதும்மறையே வளர்
அகிலாண்டமும் செலுத்தச் செங்கோ லதுவானதும்மறையே

பாண்டியனை யாகாதிசத்கர்மம்செய்ய ஆக்ஞாபித்தல்.

விருத்தம்.

சித்தரிந்த வாறுரைத்துப் பின்னு மந்தச்
செழுமறைகட் குறுதியா குவரச் சொல்லுக்
கொத்தபடி கலிநோய்சி திடவேள் வித்தி
யோங்கவளர்த் தெம்மிடத்தி லன்பெக் காலும்
வைத்துயர்வே தியராலே செய்யும் வேள்வி
மழைக்கேது வாகுமிவர் தம்மை மைந்தா
அத்தகைமை யோரைநற்றி யாதா லிவ்வா
றுச்சென்றார் கேட்பாயோ பேச்சென்றா ரே

பரசு, சாப்பு

பல்லவி

பாண்டியபூ பதியே வேண்டுவாய் சுருதியை

அநுபல்லவி

பாண்டியபூ பதியே யினம்தேடிப் பலதருமமும்நாடிப் பண்ணுவாய்நீடிப் பாண்

சரணங்கள்

௧ நன்மகம்செய் மறையோர் தமைக் காணு
தமைப்போல வரைப்பேணு நன்மையைப் பூணு பாண்
௨ தருமநூல் வழியே மனம் சார்ந்து
தழைக்குஞ்செங் கோலேந்து சத்திடம் சேர்ந்து. பாண்
௩ வாசவனு தியருக் கவிர் பாகம்
மறையோர்செ யும்யாகம் மழைக்கு யோகம் பாண்

விருத்தம்.

திருவருட்கொண் டிவையுரைத்துத் தங்கப் பாளம்
செறிந்தவுல வாக்கிழியொன் றீந்திப் போதிவ்
வரியகிழி தனிலெவள வெடுத்தீந் தாலும்
அவ்வளவுக் குக்குறையா திருக்க லாகும்

பொருளிதனைக் கொண்டுனது வறுமை யெல்லாம்
போக்கெனவே யவன்கவலை நீங்கும் வண்ணம்
நிருபனுக்குத் திருநீறிட் டகத்தி லன்பு
நிறைந்திட்டார் திருவுருவம் மறைந்திட் டாரே

குலபூஷணன்பொற்கிழியைப்பூசைசெய்தல்.

விருத்தம்.

மறைந்திடுமுன் கனவும்நன வாகத் தானே
வணங்கியெழுந் தீசனடி போலே யம்பொன்
நிறைந்தகிழி யைத்தலைமேல் வைத்து வந்து
நின்றொருமு கூர்த்தமனா வும்கூத் தாடி
அறைந்தகழ லமைச்சர்படைத் தலைவ ராதி
யனைவருக்குங் காட்டியறி வித்து வேந்தன்
சிறந்துயர்சிங் காசனத்தி லேற்றிச் சிந்தை
தேற்றுவான் கடவுளெனப் போற்று வானே.

பரசு ஆதி

பல்லவி.

பூசனைசெய் தானே குலபூஷணன் றானே

அநுபல்லவி

ஈசனருளும்கிழியைவைத் தெங்கும்புகழ்ந்திடச் சங்கமுழங்கிடப் பூச

சரணங்கள்

௧ வாய்ந்தவேதங்கள் சொலிக்கவேபல வாத்தியங்களும் ஒலிக்கவே
ஆய்ந்தபூமாலை யணிந்து தூபதீ பாராதனையுப சாரா திகளுடன்
பூசனை

௨ கங்கையணியும் சோமசுந்தரக் கடவுளேயெனத்திடமுடன்பணிந் (லமு
தெங்கணும்புகழ்தங்குமைந் தெழுந் தெண்ணிப்ரதக்ஷணம்பண்ணித்தி
பூசனை (கு

௩ அம்பொற்கிழியை யவிழ்த்தந் தணர்க்கும் ஆவலுடன்செய்வேள்விகளு
தென்புடனேகொடுத்தியாவர்களுக்கும்செல்லும்செலவுக்கீந்தெல்லைவ
பூசனை (யாப

௪ அடியவருக்குக் கொடுக்கக்கொடுக்க அளவுக்குக்குறை யாமலெடுக்க
முடிவில்லாதபி ரமானந்தம்போலே முத்திபுரத்துள்ளோர் திருப்தியடைந்தி
பூசனை

விருத்தம்

இன்னவகை பூசைசெய்தக் கிழிப்பொன் றாலே
ஈசனுக்குத் திருப்பணிகள் முதலாச் செய்து
முன்னர்குறை யாதநிதிக் கடலை மொண்டு
மொண்டுகுல பூஷணமே கர்தான் பெய்ய

மன்னியதெய் வத்தருமப் பயிர்க ளோங்க
வாரிதியைக் குடித்துமுகில் சொரித லாலே
கன்னிநா டளகைநகர் போலே யாரும்
கதித்திட்டார் தழைத்தோங்கி மதித்திட்டாரே

இதுவுமது

கறைவளர்கண் டன்புகழைத் [illegible]திப்போர் வையா
கரணர்மகத் திக்கனைவாழ் [illegible]ப்போர் தூய
மறைவல்லோர் மறைமுடிச்சொல் லாய்வோ ருண்மை
வழங்குமிரு திகளுணர்வோர் முதலா நீங்கா
துறைதலினற் பாண்டியநா டளகை போலே
ஓங்கியே வளர்ந்ததிதைப் படிப்போர் கேட்போர்
குறைவிலாநிறைந்திருக்கும் பொருளா கூடித்துவம்
கூடுவா ரின்பமிக நாடுவாரே.

ஆக விருத்தம் ௮, கீர்த்தனை ௪, தரு ௧, ஆக ௧௩. முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்றபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

பூதநாயகன் தென்னற்காப் பொற்கிழி யதனை யீந்தே
ஆதரித்தாடல் செய்த அதிசய முரைத்தே னிப்பால்
மாதிருவிளங்குகின்ற வணியர்பெண் களுக்கா அந்த
வீதியில் வளையல்விற்ற விதஞ்சில இனிச்சொல் வேனே.

ஈசன்காபாலியாகத்தாருகாவனத்திற்குவருதல்.

விருத்தம்

சீருயர்பா ண்டியகுலபூ ஷணன்செங் கோலைச்
செலுத்திவரும் நாளையிலே முன்னாட் டெய்வ
தாருகா வனத்துமுனி மடவார் கற்பின்
தகைமைதனை யளவறிந்து பார்க்க வென்றே
மானைமழு திக்கண்ணுற் பொடிசெய் திட்ட
மறவனொரு காபாலி யாகத் தானே
பெருமையரும் திருவால வாயை விட்டுப்
பேர்ந்திட்டான் அவ்வனத்தைச் சார்ந்திட் டானே.

சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி

தேவதேவோத் தமன்தாரு காவனம்வந் தானேபாரும்

அநுபல்லவி

பூவயன்மால் தேடரிய சேவடிநி லம்படியத்

சரணங்கள்

க பாதபங்கயத்தின் பாலே பாதுகைதொட் டொருக்காலே
ஓதுமன்மதன்தன் னூலே உற்றதவம் பூண்டாற் போலே தேவ
உ ஒண்மதிமுகம் விளங்க உடம்பெங்கும் நீறிலங்க
உண்மகிழ்ந்து கொண்டு துங்க முடனேபார்த் தோர் மயங்கத் தேவ
ங வேதகௌபீனம் தாங்கி மென்கனிவாய் கீத மோங்க
மாதவர்சிலைப்பைக் காண மாரீசம்பூண் டையம் வாங்கத் தேவ

முனிமங்கையர்மயல்கொண்டுசுவாமியைப்பின்றெடருதல்.

விருத்தம்

வள்ளலெனு மாலவாய்ப் பெருமான் கோடி
மன்மதர் திரண்டுருவாக வருகும் போதே
உள்ளரிய காற்சிலம்பி னொலியும் கீத
ஒலியுங்கைத் துடியொலியும் செவிக்கே றக்கண்
டுள்ளமதைப் பிளந்துநிறை கலைந்தி மூக்க
ஒணமொடியா ரனைவர்களும் பலிகைக் கொண்டு
கள்ளவிழ்கூந் தலும்வளையும் கலையும் சோரக்
காண்டின்றூர் மையல்மிகப் பூண்டின் றூரே

பரசு, ஆதி

பல்லவி

மங்கையர்பின்றொடர்ந்தார் தவமுனி மங்கையர்பின்றொடர்ந்தார்

அநுபல்லவி

மங்கையைப்பாகத்தி லெப்போதும்வைத் தவன்
மாமுடிமீதொரு பெண்ணைமறைத் தவன்
செங்கையிலேதுடி பெற்றுவணம் வந்து
சேர்ந்ததறிந்திடை தேய்ந்துதள் ளாடிய மங்கை

சரணங்கள்

க வாக்குமனத்துக்க கோசரமாகிய
மாலவடிவம்பெற்ற தேவனைக் கண்ணூரப்
பார்க்கவென்றுசைமுன் பற்றியிழுத்திடப்
பாவோட்டமாத்தாரு காவனத்தி லுள்ள மங்கை
உ இல்லின்புறம்வந்த ருத்தவிரபிட்சை
இந்தாரும்இந்தாரும் என்று தரவுடன்
இல்லுமில்லுமென்று சொல்லித்தண்ணீர்மிக
நீயபறைடைகண் டோடிய மான்போல மங்கை
ங கையில்வளையும் கழுவவுடுக்கும்
கலையும்கழுவத் தலையில்முடிக் கின்ற
செய்யமலரும் கழுவமயல்பூண்டு
தேனைக்கண்டோடும்வண் டானவைகள் போல மங்கை
ச புன்சிரிப்புற்ற முகம்கண்டவரைப்
புணரநினைத்தாபரணமுதல் ஏந்தி

பஞ்சசாரனுலே நெஞ்சம்துளைபட்டுப்
பள்ளத்தைக்கண்டோடும் வெள்ளத்துக்கொப்பாக மங்கை
ரு வைத்தகண்வாங்காமல் பார்த்துமனம்திருப்தி
வாராமலேநமஸ் காரம்புரிந்துசெங்
கைத்தலத்திற்சில வஸ்துக்களும்பெற்றுக்
காற்றுள்ளபோதேநெல் தூற்றிக்கொள்வார்போல மங்கை
சா ஆண்டவன்தேகத்தைத் தீண்டிஞ்சி பாலுமென்
றல்லையிற்சர்க்கரையும்கொண்டுளைத்தாசை
பூண்டிருபக்கமும் பின்பக்கமும்சென்று
புத்தமுதத்தைஈ மொய்த்தது போற்சுற்றி மங்கை
எ சாமியைக்கட்டி அணைக்கசமீபத்திற்சென்று
சாருமுன்னேநெடுந் தூரம்செல்லத்தங்கள்
மாமோகத்தால்வரும் காமம்வெளிப்பட
மன்னியஆனந்தம் தன்னை மனத்துற மங்கை
அ பாலும்நெய்யும்தயி ரும்தேனும்நல்ல
பழங்கள்முதலா வழங்கஅவர்மெய்யில்
சாலவும்பூமழை போலவிழ்த்துப்பூர்ண
சந்திரனைக்கண்ட சகோரங்கள் போலவே மங்கை

முனிமங்கையர் சுவாமியோடு சரசவழக்காடுதல்.

விருத்தம்

துய்யமுனி மடந்தையரிவ் வாறு சோம
சுந்தரனைத் தொடர்ந்தவர்க ளோக்கி வந்த
ஐயமுடன் கையம்பொன் வளையும் பெய்வார்
அகத்திலுறும் நாணுமறை நாணும் சோர்வார்
செய்யமத னம்புடனே மலர்க்கணைம்பும்
திரண்டெழுந்த கொங்கையின்மேற் சொரிய மிக்க
மையலடங் காதுபர வசமாச் சிந்தை
வாடியே சரசவழக் காடு வாரே.

கல்யாணி, சாப்பு

க காமகோடிசுந்தரரேகருணைசெய்தெங்கள் கைவளைதாரும்பெரியோரே தவ மாமுனிமடவீரேயுங்கள்கந்தரத்தல்லோ மற்றதுள்ளதென்றறிவீரே (யோரே
உ உம்புவேண்டாம்கையைவிடுமென்றுல்போற்றுருமுடுக்கும்கலையைப்பெரி மெத்த — இடும்புகள்பேசவீருங்கள்முகமதியில் இருக்குதஃதென்றறிவீரே
ங இளைத்தவேளைதெரிந்துதவுதல்போலமை திடைகண்டினங்கீர்பெரியோரே அது பளிச்செனமின்போலாவீருங்களுக்கிடைகண்ணுல்பார்க்கக்காணுதறிவீரே
ச இலவுகாத்தகிளிபோலானேம்பண்டுருவளித் தினிவிடைகொடும்பெரியோ ரே வம்பு — குலவாமலேபேசமடவீர்கடலிலேசென் றறங்குவதனையறிவீரே
ரு நல்லோர்போலிருக்கிறீர்ல்லாமல்எவளாவும் நடுவுமக்கில்லைபெரி யோரே

செட்டிச் — நல்லமருக்குழலீர் சடுவின் நாமையுங்கட் குடுத்ததல்லவோ அறியீரே
௬ காலில்விழுந்துபிரந்தாதவுமதுமன்றோ கல்லுக்கினையாம்பெரியோரே மிக
மாலும்மடவீரும் மார்பின்முலைகளென்னபோ வலியகல்லாமறியீரே (கேளும்
௭ குதகம்நீக்கும்இவ்வகன்கையினைச் சாமல் சுமப்பதேஅக்குப்பெரியோரே
மாதர்களே நீங்களிடும்பிழைகளையெல்லாம் யார்குதற்கென்றறியீரே (எத்தி
௮ மெத்தப்படித்தவர்நீருமது ஏழைப்பெண்ணைபோல விளங்கிற்றேதும்பெரியோரே
எத்திப்பேசும்மடவீர் உங்கள் தலையினைப்போல் இருக்கிறதென்றோ அறியீரே
௯ கல்லாக்கலைகள்கற்றீர் தமது தெண்ணிமித்தமும் கத்தாயிகப்பெரியோரே
கட்டிப் — புல்லவருமடவீர் பிதற்றுவீர் உமதுமொழிவதற்கென்றறியீரே
(நம்பெரியோரே நல்ல
௰ எமைப்போலும்விழிக்குள்ளே உங்கள்மடவாருடன் எமையும்சேர்த்தி
துமதுவிழிக்குளெம்பேய் கேலியுரைக்கன் றுந்துகீர்பார்த்தறியீரே
௧௧ செல்வன்சொல்லுக்கஞ்சாது போலேதத்தாமெது செப்பினீர்தாளும்பெ
ரியோரே இது — சொல்லவேணுமோ தெற்றி விருந்துபார்த்தாற்றுனே தோ
விருத்தம். ன்றுமடவீரறியீரே

வேளையெரித் தவருடனில் வாழுவாது
விளம்பியெமைத் தழுவாமல் விடுவீராகில்
மீளவும்நீர் விழுந்தகலை யுடுத்து மெங்கள்
விரகதோ யநீந்தன்பர் நீவகுளர முன்னம்
ஏளனமாக் கழற்றிவிடு் வளையெங் கையில்
எடுத்திடுமென் றவளொர்களும் வேண்ட நோக்கி
நாளைவந்து வளையிடுவோ மெனப்பு கன்று
நடந்திட்டார் தமதிருக்கைப் படைத்திட் டாரே

காம்போதி, சாப்பு. (நம

௧ பின்னைமதியைச் சடையில்முடிக்கும் பெருமான்மதுரையைச் சேர்ந்தான்
துள்ளமும்நாணும்பிரான்கொண்டுபோகத் திருப்பவொண்ணுமலேசோர்ந்தார்
௨ தந்தம் மருங்கி லுடுக்கும்கலைகளும் சங்கவளைகளும் துள்ளத் துள்ள
கந்தர்ப்பன்வாளிது ளைக்கப்பசலைதம் காயமெங்கும்மூடிக் கொள்ள
௩ புத்தியயர்ந்து விருந்தாரிருப்பதைப் போதமுனிவர்கள் கண்டார் கண்டு
குத்திரமாகவே பொய்ந்தவராய்வந்திக் கோலம்செய்தோரியாவர்என்றார்
௪ தங்கள்மடந்தையர்கற்பையுநாணையும் சாங்கமாக்கைப்பற்றிப்போன திரு
டன்கன்னிகாநகரத்திலேவாழும் கடவுளேயாமென்று தோண
௫ ஒப்பிற்றவலியாலேமுக்காலமும் ஓர்ந்தவர்பார்த்தொருக் காலே நிறை
கற்புத்திரிந்தபின் னூர்களைநோக்கிக் கருத்தழிந்திரத னாலே
௬ கன்னிபுரந்தனில் வாழும்வணியர்கள் கன்னியராகவே நீரே சென்று
வன்னன்முடனே யவதரிப்பீரென்றும் மாதவர்சாபமிட்டாரே
௭ சாபமடைந்தவ ரெங்கட்கெப்போதிந்தச் சாபம்விலகுமென்றோர்க்க இனி
நீபவனேசனைக் துங்கைசெய்யும்போது நீங்குமென்றுரை தாக்க

௮ சிந்தைதளர்ந்தம் மடந்தையர்கூடல் திருநகரந்தனில் வாழும் மிக
அந்தமிகுந்த வணிகர்குலத்தில் அவதரித்தார்பின்பு கேளும் (தார்வளர்
௯ தன்னுங்குணமும் வடிவுநிறைந்தும்பர் நாட்டுள்ளபெண்கள் போல்வளர்ந்
தென்னரும்பேதைப் பருவம்சென்றங்கு ரிருபாலகன்றிடத் தளர்ந்தார்

சுந்தரேசர்வளைச்செட்டியாகவருதல்.

விருத்தம்.

பெருந்தவக்கன் னியர்களவத் தவியர் வீட்டுப்
பெண்களாய் மருங்கொசிந்து தளம்பி யன்னுந்
தரும்புமுலை வளர்ந்திருந்த பருவ நோக்கி
ஆலவாய்ப் பிரான்புகழும் கதைசி னைந்து
கரும்புயல்மே னியனறியாத் திருத்தா ளிந்தக்
காசினிப்பெண் முதுகுடைய இறைவன் பார்போல்
சரும்பினைசயும் குழல்மடவி ரெனக்கூப் பிட்டுச்
சொல்லுவார் ஆவணத்தில் செல்லு வாரே.

கௌளிபந்து, ஆதி.

பல்லவி

வளையோவளையென்று வாணிசன்வந்தான்

அநுபல்லவி

வளமாம்வே தார்த்தம் சொல்லும் மணிவாய்திறந்து வளை

சரணங்கள்

௧ கங்கைமறைத்தநீல கண்டம் மறைத்து உரக
கன்னமும்மழுவும் மானும் மறைத்து ஒருபால்
மங்கைமறைத்து விடை வாகம் மறைத்து நெற்றிச்
செங்கண்மறைத்துச்சடைத் திங்கள்மறைத்து வளை
௨ சுத்தவெள்ளைவஸ்திரம் அரையில் தரித்து அதுபோல்
உத்தரீயமுமேலே முன்காய் விரித்து விளங்கும்
ஒழுத்தவெண்பட்டிடையில் சுற்றி வரித்துக் கொஞ்சம்
விருத்தவைசியர்போல வேஷம் தரித்து வளை
௩ சந்தனப்பூச்சம்கையில் தாம்பூலம் மின்ன முகத்தில்
சிந்தும்குறுவேர்வையைச் சிறுதகம் துன்ன வழித்துப்
பைந்தொடியார்கள்மேலே படவேணுமென்னத் தெறித்து
வந்துநிலைதம்மெத்தி மத்தியில் மின்ன வளை
௪ கடகாங்குலிகுண்டலா பரணம் அணிந்து கரத்தில்
குடையும்தாளிலேபாதுகையும் புனைந்து முனிவர்
மடவாரிடமுன்பெற்ற வளையை மகிழ்ந்து தோளில்
அடியார்அணியும்மாலை யாகச் சுமந்து வளை

விருத்தம்.

எங்கள்கோ னியனிக் வாறு வந்து
கன்னியரே வளைகொளுமென் றுரைக்கும் போது
புங்கமிகும் காவொலிகே ட்டெழும பூரம்
போயெழுந்து மாளிகைவாய்ப் புறத்தே வந்து
செங்கைவளை யிடத்தருவா ரெனவே தங்கள்
திருமனைத்தைத் தாம்புரிய வருமின் னுரைக்
கொங்கைகுலுங் கிடஇடைதள் ளாடச் சூழ்ந்து
கொண்டிட்டார் வயிர்பெண்கள் கண்டிட் டாரே.

வளையல்அணிந்துகொண்டமாதர்கள்செய்கைகூறுதல்.

இதுவுமது

கண்டவுடன் கட்டிமுத்த மிட்டுக் கொள்ளக்
காதல்கொண்டு காணமுதல் நான்கும் நீங்க
வண்டுடையும் குழல்சரிய மனம் உழன்று
மருவிவிளை யாடலுக்கா அணையச் சூழ்ந்து
தண்டையிலம் போலிகண்டா பரணம் காஞ்சி
தரித்திடினும் வளைகைக்கில் லாதே போனால்
ஒண்டொடியார் தமக்கழகுண் டாகு மோவென்
றுன்னுவார் வயிரிடம் தான்று வாரே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

க ஆதிபகவன் தானே வளைபோலவளையென் றுரைத்
தாவணம்வரக்கண்டார் — சிலமாதர்
காதுடன்வாதாடும் வேல்விழியார்சித்திரம்போல்
கண்ணிமைக் காமல்பார்த்தார் — சிலமாதர்

உ தயவுசெய்தெம்கைக்கேற்ற வளைபோடவேண்டு மென்றே
தளிர்க்கையை நீட்டிவந்தார் — சிலமாதர்
கயல்விழிகைப்பிடிக்கும் காத்தால்விரல்நொடிக்கக்
கருத்தில்ஆனந்தம் கொண்டார் — சிலமாதர்

ங ஐயவிடும்வளையை உடைத்துப்பின்வேறுவளை
அடுக்குமென் றுவந்தார்கள் — சிலமாதர்
கையில்வளைபூட்டுதல் போலாசைபூட்டமோகக்
கடலிக்கி மூழ்ந்தாழுறார் — சிலமாதர்

ச அனங்கன்கணை தொளைக்க வருந்திடுமெனக்குவளை
அடுக்குமென்றோடிவந்தார் — சிலமாதர்
முனைக்கொள்வளைகழுவல் வாங்கிவேதிடுமென்று
முழித்துக்கை நீட்டிவந்தார் — சிலமாதர்

ரு வளையும்கலையும்சோரச் செய்வதிவ்வளைபோல்முன்
வரக்கண்ட தில்லையென்றார் — சிலமாதர்

இளையகன்னியரேகல் வளை இந்தாவென்னவெமக்
கெமக்கென்றோடிவந்தார்கள் — சிலமாதர்

சா ஏதையாதேகம்மயிர்க் கூச்சிடுவதிவ்வளை
எவ்விடத் துள்ளதென்றார் — சிலமாதர்
போதைநிகரும்தங்கள் தங்கள்கையைநீட்டுவார்
போலாசை நீட்டிவந்தார் — சிலமாதர்

எ செங்கைதொட்டையன்வளை யிடுகிறுற்போலஅதே
தியானமா கவிருந்தார் — சிலமாதர்
தங்களாசையைத்தாய்க்கும் தெரியாமலேஅகத்தில்
தானேம றைத்திருந்தார் — சிலமாதர்

அ தினமும்வரவேண்டுமென் றுரைக்கநல்லதென்னையன்
செப்பக்கண் டுள்மகிழ்ந்தார் — சிலமாதர்
புனையும்வளைக்குவிலை பெறுமென வளைவாங்கிப்
போவோமென் னமகிழ்ந்தார் — சிலமாதர்

கூ வீடுதோறும்வளையோ வளையென் றுரைக்கக்கேட்டு
விரகத்துடன்பின்செல்வார் — சிலமாதர்
கூடிவரத்தொடங்கார் உடலும்நிழலும்போலக்
கோயில்மட் டும்பின்செல்வார் — சிலமாதர்

விருத்தம்.

ஒருவணிகரானவள்ளல் போ[illegible]வி மானைத்
துள்ஒளிசேர் திருவுருக்கா[illegible]பித்தார் அப்பனை
வருமடந்தை யரும்பலரும் கண்டு முன்னம்
வளையலிட்ட வணிகர்மங்கை பாகராமென்
றிருதயத்தில் வியந்துவகை வெள்ள மூற்றுற்
றெழுந்தகுமி ழியைப்போலத் ததும்பிக் கண்ணீர்
பெருகவதி லாழ்ந்துகளிப் படைந்தார் அந்தப்
பெரும்பதியுள ளவரும்அவ்வா றடைந்திட் டாரே.

இதுவுமது

வணிகர்பெண்கள் ஐயன்மலர்க் கையால் தொட்டு
வளைபோட்ட மூலமவர் கருப்பம்கொண்டே
அணியணியாப் புத்திரரைப் பெற்று வாழ்ந்தே
அந்தத்தில் சிவபுரம்சேர்ந் திருந்தா ரிப்பால்
குணமுடையம் மைந்தர்கள்பே றனைத்தும் பெற்றுக்
கொண்டிருந்தா ரிதையுவந்து படிப்போர் கேட்போர்
மனைமுறைவாழ்ந் தவர்முடிவிற் சிவலோ கத்தில்
மகாதேவர் அடிநிழலில் வசிப்பர் தாமே.

ஆக விருத்தம் ய, கீர்த்தனை உ, தரு உ, ஆக கசு.

உ
சிவமயம்

முப்பத்துமூன்றாவது,

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

முத்தியை விளக்குங் கூடல் முக்கணன் வசியர் வீதி
மத்தியில் வளைபகர்ந்த வளம்சில வுரைத்தே னிப்பால்
பத்திபூண் டிறைஞ்சும் யக்ஷப் பைந்தொடிமாருக் கஷ்ட
சித்தியை யுபதேசித்த திறமையை யினிச்சொல் வேனே.

சுந்தரேசர்தெட்சிணாமூர்த்தியாகஇருந்தல்.

விருத்தம்.

திங்கள்வந் திசைக்குலபூ ஷணன்செங் கோலைச்
செலுத்திவரும் நாளையிலே முன்னா ளுண்மை
தங்குமறை துதிக்கஇசைந் தால வாயில்
சத்தபா தலம்பிளந்து முளைக்கும் மூல
லிங்கமே பராபரனு ருவம்பின் னுண்டாம்
லிங்கமெலாம் பராக விளங்கு மீசன்
ஒண்கயிலை தனில்வாழ்வா லின்பாற் றூறு
உருக்கொண்டார் தென்முகமா யிருக்கின் றானே.

பந்துவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

தெக்ஷிணாமூர்த் தியாத்தேவ தேவனிருந்தானே

அநுபல்லவி

பக்ஷமாவெள் ளிமலைச்சாருள் பார்வதிகொ டுத்தல்நீக்கித் — தெக்ஷி

சரணங்கள்

௧ பிருங்கிநந்திமுதலாகப் பெருங்கணத்தோ ருமன்பாக
வருஞ்சனகாதியோக மாதவத்தோரும் முன்பாக — தெக்ஷி
௨ தவமிகுத்தவருய்யத் தாளிறைஞ்சிக்கண்ணீர் பெய்ய
சிவகதையாகும் துய்ய செங்கரும்பருந்தச் செய்ய — தெக்ஷி
௩ தருமாகமமும்வல்ல தத்துவஞானமும் புல்ல
அருமையாம்நூலுள்வல்ல அரியபொருளைச் சொல்ல — தெக்ஷி

விருத்தம்.

தெக்ஷிணா மூர்த்தியிவ் வாறிருக்கும் போது
தேகமெலாம் திருவெண்ணீ றணிந்துள் ளத்தில்
பக்ஷமுடன் சிவபூசா நியமம் பூண்டு
படர்ந்தசடை முடித்தவய வாதி தோறும்
அக்ஷமா லையுந்தரித்தே மூன்று முன்னாள்
ஆறிரண்டு கையனுக்கு முலையீந் திட்ட

யக்ஷமடந் தையரா றுபேரு முன்வந்
திணங்கினார் திருவடியில் வணங்கி னாரே.

அட்டமாசித்தியக்ஷப்பார்வதியைப்பூசிக்கச்சொல்லுதல்.

இதுவுமது.

வணங்கியெழுந் திருகைவிரித் தடியேஞ் சென்ம
வாரிதிநீக் கிடுங்கருணை நிதியே சைவக்
கணங்குலவும் ஸ்வாமியஷ்ட சித்தி யோதிக்
காத்தருளு மெனவிரக்க மடியில் மேவும்
மணங்கமழும் குழலியர்காள் மகளிர் நீங்கள்
வந்தனஞ்செய் தனுதினமுந் துதித்துப் பூசித்
திணங்குமெனத் திருக்கரத்தை நீட்டியே யன்
பீட்டொடுமொழிந்தவர்க்குக் காட்டி னாரே.

சுருட்டி, ரூபகம்.

பல்லவி.

இவளைப்பூசைசெய்குவீரே அஷ்டசித்தியும் எளிதிலடைகுவீரே

அநுபல்லவி

நவநாத ஸ்வரூபியாம் காமேயவளேயாக
அவளைச்சித் திகளாமும் அஷ்டசித் தியாக்குமும் — இவளை

சரணங்கள்

௧ சித்திமுத் தியைப்பரிந்து கொடுக்கும்பராசக்தியென் பதுதெரிந்து
புத்திவாக் குமெய்யொன்றும் போதமுடனே நின்று
அத்வைத சிவனென்று அறியமலைவத் [illegible] கொண்டு — இவளை
௨ அகிலபுவனதாரி நித்யகல்யாணி [illegible] ஓங்காரி
சகலதுக் கமும்போக்கும் [illegible] தைஉண்டாக்கும்
பகருமா [illegible] பரிபூரணியாய் வாய்க்கும் — இவளை
௩ ஆதிசத் திநிரந்தரி வேண்டியசித்தி அருளுந் திரிபுரசுந்தரி
ஞானகுரு [illegible]
வேதன்மா லுமதியா விமலையென் [illegible] அறியா — இவளை

இயக்ஷயாதர்களைப்பாறையாகச்சபித்தல்.

விருத்தம்.

குருபரஞ்சோ தியிவ்வா றஷ்ட சித்தி
கொள்ளுவதற் குபாயமுரைத் தவர்மே லன்பு
பெருகுமனம் கொண்டிருந்த சித்தர் [illegible]
பேதையரவ் வாறநுஷ்டிக் காமற் றங்கள்
கருமவசத் தால்மறந்தார் பின்பக் குற்றம்
காரணமா யவர்தம்மை நோக்கி மன்மேல்
கருகிநற்கொள் கல்லாகப் போவீ ரென்று
சாய்ந்திட்டார் சாபமப்போ தீந்திட் டாரே.

அடாணா, ஆதி.

பல்லவி.

பாறையாகப்போகக் கடவீரே ஆறுபேரும் வேறேவேறயாகமடவீரே

அநுபல்லவி

தேறும்பாண்டியராஜ்யம்அதிலே ஸ்ரீபட்டமங்கைகிராமந்தனிலே பாறை

சரணங்கள்

௧ மேகமண்டலம் வரைக்கும்உயர்ந்து விரிந்த இலைகளாலேநிறைந்து
சாலைகையோசனை தூரம்பரந்து தழைத்திடும்வட தருக்கீழ்இருந்து பாறை

௨ காயும்சருகும் பழுப்பும்நிறையக் கனிகளுதிர்ந்து உடலம்மறையச்
சாயும்பக்ஷிகள்கூடியறையத் தருக்கள்செடிகள்முளைத்தங்குறையப் பாறை

௩ கொள்ளுமுல்லைக் கொடியுஞ்செறுத்துக் குமுதங்காத்தம்மேலே அறுத்து
உள்ளும்புறம்புந் தமத்தைப்பொறுத்து உங்களுருவம் மறுத்துக்கறுத்துப்

சுந்தரேசர்ஸ்ரீபட்டமங்கைக்குவருதல்.

விருத்தம்

பாறையாச் சபித்திடவும் இயக்க மாதர்கள்
பயந்திதுநீங் கிடுவதெப்போ தெனவும் பத்து
நூறுவரு டமும்நீங்கு காலம் கண்ணால்
நோக்கியிச்சா பந்தீர்த்துச் சித்தி யெட்டும்
கூறுவோ மெனப்பட்ட மங்க லத்தில்
குன்றுக ளாகியுங் கிடந்தார் சொன்ன
வாறுநாட் கழிந்து பின்னுங் கயன்மால் தேடும்
மதுரேசன் குருவடிவாய் வந்திட் டானே

மாளவி, ஆதி

பல்லவி.

அந்தஸ்ரீபட்ட மங்கையிலேசோம சுந்தரர்வந்தனரே

அநுபல்லவி.

சிந்தையினன்புபெருகத் திருவாக்வாய்நின்று
அந்தமுடனேதக்ஷி ணாமூர்த்தியாக அந்த

சரணங்கள்

௧ மூவிரண் டெனுமடவார் முறுஞ்சாபந் தீர்க்க
ஆவலுடன்கடைக்கண் ணருள்கொண்டு நோக்க அந்த

௨ கொங்கவிழ் கார்த்தெய்தல் கொடிமுல்லைகள் நீடிப்
பங்கபழுதற்பூத்த பாறையை நாடி அந்த

௩ கரும்பா றையுமிச்சப்பொன் கதிர்போலொளியோங்க
வரும்பாழுமுன்னிருட்போல் வசையது நீங்க அந்த

௪ மாலயன் றேடவரிய மலர்த்தாளிலம் படிய
ஆலமரத்தடியில் அருள்மழை பொழிய அந்த

௫ சிஷ்டர்கள்புகழ்ந்தோது திருவிளையாடல் நன்னை
அஷ்டசித்தியும்பரிந்தனுக்கிரகம் பண்ண அந்த

யட்சகன்னிகைகளுக்குஅஷ்டமாசித்தியுபதேசித்தல்.

விருத்தம்.

வாழுமிறை யோன்வரச்சா பந்தீர்த் தெட்ச
மாதர்தவக் கொழுந்தெனப்பண் டுருவாய்த் தாளில்
தாழுமவர் குகற்குமுலை யூட்டி னத்தால்
தமதுமைபோல் சென்னியில்தன் கையால் நீவிக்
கேளும்அணி மாமகிமா லகிமா வோடும்
கரிமாப்ராத் திப்ராகா மியமீ சத்வம்
சூழும்வசித் துவமிவையெட் டாகு மென்று
சூட்டுவார் அருள்புரிந்து காட்டி வாரே.

காம்போதி, சாப்பு.

௧ ஏகமனதாயிருந்தறிவீருமக் கின்னமும்சொல்வோமின்னாரே மகா
யோகியர்க்காகின்ற அஷ்டமாசித்தியின் உண்மையைக்கேளுமின்னாரே

௨ அணுவும்சின்ன வுயிர்தோறும்தாம்பரமாணுருவாகி மின்னாரே சென்று
தானாயிருக்கும்சிறுமையணிமாவாத் தாமறிவீர்கள்மின்னாரே (ஒன்றி

௩ பொறைகொண்டாறு தத்துவத்துள்ளும் புறம்பும்விடாமல் மின்னாரே
நிறையும்மகிமை மையமகிமாவென் றுநிச்சயிப்பீர்கள் மின்னாரே

௪ சலமிலாமலை போலிருக்கும்யோகி தன்னையெடுத்தால்மின்னாரே மெத்த
இலகுவானதூலம்போலேதோணுவதிலகிமாவா மின்னாரே

௫ சாரும்பரமாணுப் போலிருக்கும்யோகி தன்னையெடுத்தால்மின்னாரே மிக
பாரம்போலொத்தது வேகரிமாவென்று பார்த்தறிவீர்கள்மின்னாரே

௬ விரும்பி ஆழும் பிலத்தினிலேநின்று வேதனுலகில் மின்னாரே சென்று
திரும்பியும்பிலத் தக்குவருகின்ற தீரமேபிராத்திமின்னாரே

௭ வானமீதேறப் பரகாயத்திற்செல்ல வாஞ்சித்தபோக மின்னாரே யாவும்
தானிருக்குந்தலத் தெண்ணியவாறு தருதல்பிராகாமிய மின்னாரே

௮ ஈசனைப்போலவேமுத்தொழிலுந்தன திச்சைபோற்செய்துமின்னாரே எழு
வாசியுடையோன் முதற்கோன்பணிசெய்ய வாழ்வதீசத்வ மின்னாரே

௯ புட்கள்விலங்கவு னர்மனிதர்பல பூதங்களோடு மின்னாரே எட்டுத்
திக்கினருந்தன் வசமாகக்கொள்கைவ சித்துவமாகு மின்னாரே

விருத்தம்

சித்தனிந்த வாறுரைத்தெத்தமைவி டாமல்
வினைத்திடும்யோ கியர்வற்றை விரும்பா ரேனும்
இத்தரையில் அவனரிழுத் போல்வி டாமல்
எப்போதும் அவர்மகிமை விரித்துக் காட்டும்
சித்தியெட்டும் தெளிந்தறியும் வாதி யக்கத்
தெரிவையருக் குபதேசம் செய்தப் போதே
முத்திபுரந் தனைநாடி யெப்போ தும்போல்
முறைகொண்டார் ஆலவிக்கத் துறைகின்றாரே.

இதுவுமது.

தேவதே வேசனுப தேசஞ் செய்த
சித்தியைமுன் னுரைத்தபடி தேவி தன்னைப்
பாவனைசெய் தம்மகிமை யாலா காசப்
பாதைசென் றம் மடவார்கள் ஆறு பேரும்
மேவரிய கயிலையிலவ் தெப்போ தும்போல்
வீற்றிருந்தா ரிக்கதையை மொழிவோர் கேட்போர்
பூவுலகில் பலபலசித் திகளும் பெற்றுப்
பொருந்துவார் புகழ்பெருகத் திருந்து வாரே.

ஆக விருத்தம் ௬, கீர்த்தனை ௪, தரு ௧, ஆக ௧௪. முற்றும்.

—0—

உ

சிவமயம்

முப்பத்திரலாவது,

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

அவதாரிகை ௧ விருத்தம்.

அஷ்டசித் திமையியக்கர் அரிவையர்க் குபதேசித்த
திட்டம துரைத்தே னிப்பால் சென்னிக்கா வடக்கு வாயிற்
சட்டமாத் திறந்தடைத்துத் தம்விடைக் குறியிட் டீசன்
இஷ்டமா யாடல்செய்தம் பிசைந்ததை யினிச்சொல் வேனே.

காடுவெட்டிச் சோழன் அரசாட்சிகூறுதல்.

விருத்தம்.

சோமகுல பூஷணன்கா னையிலே முன்னாள்
தோன்றுமுகா தியிலேகாம் பரனைச் சூழும்
தேமருவும் வனமழித்தா லயமுன் போலே
திருப்பணிசெய் தானடியார்க் கடிமை யாகச்
சோமவா ராதிநோன் பிழைத்துக் காஞ்சித்
தொன்னகரில் வாழுமக்கா ரணத்தி னாலே
பூமருவுங் காடுவெட்டிச் சோழ னென்றே
போற்றுவார் யாவர்களும் சாற்று வாரே.

மணிரங்கு, சாப்பு.

பல்லவி

காடுவெட்டிய சோழன்அரசியல் கைக்கொண்டிருந்தானே

அநுபல்லவி

பாடும்வண்டொலிக்கிசைந் தாடுமயிலு லாவும்
பச்சைப்பொழில்கள்சூழுங் கச்சிநகரில்வாழும் காடு

சரணங்கள்

௧ சித்தனடியவர்களுக்குத்தமனெனும்பத்தி நிறைந்துமகிமைசிறந்து மெத்த
விழுத்தமணக்குஞ்சீத னுதிருசுமவகை யீதிலாசையைத் துறந்து தூய

புத்திதெளிந்துநவ ரத்னபரண முதற் பூணுவதனை மறந்து பரி
சுத்தவிபூதிருத்ரா ட்சத்தைமெய்க்கணியாகத்
துணிந்தவயவந்தோறும் அணிந்தறிவு பிறந்து காடு

௨ சிவனடியார்களுக்கறுசுவையோடன்னம்தினமும்பரிந்துகொடுத்துமூன்று
புவனம்புகழுமேகாம்பரநாதர்திருப்பணி புதிதுபுதிதாத்தொடுத்து அருந்
தவமானதுசிவ விரதமல்லாமல்மற்றோர் தவத்தில்மயக்கம்விடுத்து ஏழு
பவநாசர்திருத்தாளே தனக்குத்துணையென்றவர்
பாலன்புடனேபூசா காலந்தோறுமடுத்துக் காடு (பண்ணி பர

௩ வேதாகமந்தோறும் விளங்கும்பொருளிதென் றுவிரும்பிச்சோதனையைப்
நாதனேபரதத்வ மாகுமெய்ப்பொருளாக நாடிமனதிலெண்ணிக் கேளும்
ஆதிசிவபூசையும் ஐந்தெழுத்தையுந்திய மாதியாகவே நன்னி இரு
காதென்னும்வாயாலே ஈசன் கதையமுதைக்
கருத்துக்கினிமையென்றே திருத்தியாவுண்டிம்மண்ணில் காடு

விருத்தம்

காஞ்சியிலே சோழனிவ்வா றிருக்கும் நாளிற்
கம்பநதி யாடவரு முனிவோ ராலே
தீஞ்சுவைத்தே னும்பாலுங் கலந்துண் டாற்போல்
திருவால வாய்மகிமை யறிந்தப் போதே
வாஞ்சைகொண்டப் போசுந்த ரேசன் தாளில்
வணங்கிடுவோ மென்றுளத்தில் அன்பு பூண்டு
தான்சயனித் தன்னினைப்பே நினைப்பாச் சாக்ரம்
தன்னுவான் இடத்துயில் கொள்ளு வானே

சுந்தரேசர்உத்தரவால் சோழன் மதுரைக்குச்செல்லுதல்.

இதுவுமது

செம்பியனிவ் வாறுதுயி லும்போ தாங்கே
சித்தராய்க் கதம்பவன நாதர் தாம்வந்
தெம்பதிக்கு வரக்கருதும் அரசே நீவே
திலக்கணம்பூண் டொருத்தனாத் தனித்து வெள்ளி
அம்பலத்தில் வந்தெமைநீ யிறைஞ்சு வாயுன்
அகத்திலொன் றினுக்குமஞ்ச வேண்டா மென்றுந்
தம்பதிக்கே யெனவிழித்தவ் வாறு செய்யத்
தலைப்பட்டான் சிவனடிக்கு விலைப்பட் டானே

கல்யாணி, சாப்பு.

பல்லவி.

காஞ்சிபுரத்தைவிட்டுப் புறம்வந்தான் சோழன் கன்னிபுரத்துக்கு இனிவந் தான்

அநுபல்லவி.

காஞ்சிபுரம்விட்டுக் காணமொருமைப்பட்டு
வாஞ்சையுடனிருட்டு வரக்கண்டுள்மகிழ்ந்திட்டுக் காஞ்சி

சரணங்கள்.

க அரன்திருநாமமே வாளாக அய்யன் அருளேவழித்துணைக் கேளாக
வருக அன்பெனும்பரி மாமேலிசைச் திலங்க
பெருகுஞ்சிவஞானமே பிரகாசமாய் விளங்கக் காஞ்சி
உ வானைத்தொடவளரும் கன்னலும் கூடத் தாவுத்தெழுந்துயரும் செந்
ஆனபூமியினிடை ஆழிசேரும் அனேக (நெலும்
மாநதிகளும்தாண்டி வழிக்கொண்டொருத் தனுகக் காஞ்சி
௩ உணங்கும்செடிநெருங்கும் பாலையும் கல்லும் இணங்குமலையும் கடுங்
கணம்பெற்றமைச்சர்சேனை காலாளையும் விண்டு (சோலையும்
மணக்குளவுங்கதம்ப வனத்தன்சொற்படி யண்டும் காஞ்சி

வைகைநதிபெருகியதுகண்டுசோழன்வருந்துதல்.

விருத்தம்

சோழனிந்த வாறுவைகை நதிவ டக்குத்
துறைக்குவரும் போதுகொதித் தெழுந்து பொங்கிச்
சேழிலகுந் தருக்களனே கம்வே ரோடே
கீண்டெடுத்துப் பெருகிவெள்ளம் வரப்பார்த் தேங்கிச்
சூழ்வரு முடிவொருக்கு மொத்து மில்லாச்
சோமசுந்த ரேசர்திரு வடியிற் சென்று
தாழுவதற் கிடையூறு தாச்சென் றெண்ணித்
தயங்கினன் மிகவருந்தி மயங்கி னனே.

புன்னாகவராளி, சாப்பு.

க மாதவரேபொற்க லத்திலநுகவை வைத்துண்ணும்போ திரு கண்ணீர் கர
ஓதிவிலக்குவர் போலிங்கிதித்தண்ணீர் உற்றுத்தடுத்ததென் றெண்ணி
உ ஓடியபாம்பைத்தடைக்கட்டினாற்போல் ஒடுங்கிக்குறுகுமத்திருந்தா னிங்
காடுவெட்டித்தெனி லக்குவதாரென்று வாக்குமனம்வெறுத்திருந்தான் (கு
௩ பாண்டியனல்லாமல் வையையுங்கூடப் பகைவராய்ப்பெருகின தாலே விடுக்
தாண்டவனைத்தொழ லாகுமென்றுதைத் கட்டிவருகுதென் மேலே
௪ கோலமிழந்தகுருடனைப்போற்றனிக் கொண்டபேரதவித்தானே இது
ஆலத்தையுண்டவன் சோதனைதானோவென் றய்யனைக்கைகுவித்தானே
௫ என்னுக்குனென்னெய்போல் எங்குநிறைந்த நீசென்றிருவுளத்தறிந்தான்
வெள்ளந்தைநோக்கிநேர்க்கியத்தன்மெலிவையகற்றிடநினைந்தான் (வையை
௬ கன்றுக்கிரங்கி வரும்பசுப்போல்முன் சனவினில்வந்தது போலே வெள்ளி
மன்றுள்நடிக்கும் ஜகதீசன்சித்த வடிவத்தைப்பூண்டாரிப் பாலே
௭ உள்ளக்கருத்தினைவள்ளலறிமென் றுண்மைவெளிப்படலாய்த்தார் வந்து
பள்ளத்தைநோக்கிவரும்வையைவற்றும் படிக்கருட்கண்ணுறே லபார்த்தார்
தம்மைநினைந்துருகும்சோழன்பக்கத்தில்சாமிமுன்போலவந்துநித்தார். கண்டு
செம்மக்குருடனுக் குத்தெய்வங்கண்டந்த செய்கைபோலேமனம் களித்தான்
௮ வற்றியவையைக் கரையிருக்கும்சோழ மன்னவனைக்கூட்டிக் கொண்டான்
சித்தரவாசல் திறந்துநகரத்துக் குள்ளேயிருவரும் சென்றார் (கொண்

காடுவெட்டிச்சோழன்துதி.

விருத்தம்.

வருத்தமுறும் சோழனையிவ் வகையாக் கூட்டி
வந்துபொற்று மறைமன்னி நாடச் செய்து
பருத்தொளிரும் சொர்ணவிமா னத்துள் வாழும்
பராபரனை யுதமையும் பணிவித் திப்பாற்
சாரத்தொடக ரத்தையுமின் றனைத்துங் காக்கும்
சபராகூரி யையுந்தொழச்செய் திடவும் நோக்கித்
திருத்தமுடன் சித்தரைத்தாழ்ந்தெழுந்து சிந்தை
தேறுவான் மகிழ்ந்துதுதி கூறு வானே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

சாமிசோம சுந்தரப்ரபோ கூடல்வாழும் சாமிசோம சுந்தரப்ரபோ

அநுபல்லவி

சாமியடியேன் சேமகப்படியே முடித்திடப்பரந்
தாமனேசெய்யும் வாமனே சரணம்

சரணங்கள்

க நீருமறையெங் நாளும்கண்டறியா அங்கயற்கண்
ணுளிணங்கும ணுளனே சரணம்
உ சாத்திரமறை வாய்த்திடுமுனிவோர் தங்களுக்குவே
தார்த்தமொழிந்த மூர்த்தியே சரணம்
௩ பாவஉடலம் ஓப்பில்லாதெடுத்தேன் இனிமேலப்படி
மேவிடாதருள் தாவய்யா சரணம்
௪ மண்ணிலிறக்கு விண்ணளவுயரும் இவ்விமானத்துள்
நண்ணியருமுக் கண்ணனே சரணம்
௫ உன்தனடியில் வந்துதாழ்ந்ததனால் இவ்வுடலொன்றே
சொந்தமாமெனக் கெந்தையே சரணம்

விடைக்குறிவைத்திருத்தல்கண்டுபாண்டியன்சந்தேகித்தல்.

விருத்தம்

இந்தவிதம் துதித்துப்பல் வரங்கள் வேண்டும்
இராசனைப்பார்த் தமைத்தெரிசித் திடசீ யிங்கு
வந்தவகை பாண்டியன்கண் டாற்பொல் லாங்கு
வருருமென்றக் கணம்வந்த வழிக்கொண் டேகிச்
சுந்தரர்சேர் சித்தர்வையை வடபால் மட்டும்
துணையாவந் தவனுதலிற் றிடு திட்டேச்
சிந்தைமகிழ்ந் துனதிருக்கை யடைவா யென்று
செப்பிடத்தேர்ந் தவனுமதற் கொப்பி னனே.

ரீதிகவுளை, சாப்பு.

க சித்தர்வளவனைச் செல்லென் றவன்மனம் தேற்றினார் மீண்
டுத்தரவாசற் கதவைமுன்போலவே சாத்தினார்
உ சாத்தியபின் விடை முத்திரைவைத் துடன் நடந்தார் ஒளி
வாய்த்தபொன்மேருவி லோங்கும்விமானத் துள் அடைந்தார்
ங கங்குலின்கையைக் குறைப்பானெனும் வலியாலே பல
செங்கரம்நீட்டித் தினகரன்தோன்ற இப் பாலே
ச ஈசன் விடைக்குறி வைத்திருக்கின் றதைக் கண்டார் கண்டு
வாசற்றிறப்போரி தேதென் றுசந்தேகங் கொண்டார்
ரு பின்னுள்ளவாசல்கள் மூன்றிலும்போய்க்குறி நாடினார் நாடி
முன்னுள்ளவாதிருக் கக்கண்டரசன்முன் ஓடினார்
சு வேகதேவடவாசல் மீனக்குறியாரோ மாற்றினார் மாற்றி
வாய்ந்தவிடைக்குறி வைத்தனரென் றதைச் சாற்றினார்
எ அக்கணம்மன்னனும் வந்தவ்விடைக்குறி நோக்கினான் துணிக்
திக்குறிவைப்போர் எவரென் றுளத்தையந் தாக்கினான்

சுவாமி விடைக்குறிமாற்றியவிபரம் பாண்டியற்குத்தெரிவித்தல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதம் அரசனுளமுழந்தையங் கொண்
டெழுந்தரண்ம னைக்குள்வந்து விசாரிக் குங்கால்
வந்ததுபோ னதுவொன்றும் வெளியா காயல்
மனமழிண்டே பூணுமலர்ப் பாயும் நீக்கி
அந்தரணி மேற்சயனித் திருக்கும் போதே
ஆலவாய்க் கடவுள்அவன் கனவிற் றோமே
வந்துசித்த ருபமுடன் இருந்தை யத்தை
மாற்றுவார் உண்மைசொல்லித் தேற்று வாரே.

மாஞ்சி, ஆதி

பல்லவி.

சோழனுக்காகக்காம்செய்த சூழ்ச்சியறிவாய்மன்னா சோழ

அநுபல்லவி

வாழுங்குலபூஷணனே மாமதுரபாஷணனே சோழ

சரணங்கள்

க ஆத்திமலர்த்தொடையான் அன்பகத்திலுடையான்
அடியவர்க்கநுதினமும் அளித்துவருங்கொடையான் சோழ
உ கச்சியிலமுன்னாலே காடழித்தெம்பாலே
பட்சமாத்தொழுதெக்காலும்பத்திபூண்டானதனாலே சோழ
ங எந்தமடிநினைத்து இரவில்வந்தானதனித்து
இந்தவடவாசல்திறந் தெமைத்தரிசனஞ்செய்வித்து சோழ
ச மீளவுமேவிடுத்தோம்தாளைமுன்போல்தொடுத்தோம்
காளைமுத்திரைவைத்திட்ட காரணஞ்சொல்லஅடுத்தோம் சோழ

விருத்தம்

சாமிசித்த ராகியிவ்வா றகத்தி லுள்ள
சந்தேகம் தனைத்தெளிவித் தகன்ற பின்னே
மாமனத்தி லையமகன் றெழுந்த குண்டு
வணங்கியெழுந் துடன்குலபூ ஷணனுந் தென்னன்
கோமனைவிட் டகன்மெலியோர் தமக்கா ஈசன்
கொண்டுசெய்த திருவிளையா டலையா வர்க்கும்
வாய்மலர்ந்து வெளிப்படுத்தித் தெளிவித் துள்ளம்
மகிழ்ந்திட்டான் உரைத்துரைத்துப் புகழ்ந்திட் டானே.

இதுவுமது

சித்தமகிழ்ந் துடன்குலபூ ஷணன்தா னேந்தும்
செங்கோலு மணிமுடியுங் கொடையு மீன்ற
புத்திரனா மிராஜேந்திரன் தனக்கீந் தீசன்
பொன்னடியிற் பணிந்துவிண்ணு டேகி வாழ்ந்தான்
மெய்த்தவத்தோ ரேயிதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
விளங்கும்வனந் தானுண்டாம் பயம கன்று
நித்தியமங் களகரமா [illegible]பாதி யத்தே
நீடிப்பின் சிவனடியை [illegible]ாடு வாரே.

ஆக விருத்தம் ய, கீர்த்தனை ஏ, தரு உ, ஆக கக. முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தைந்தாவது,

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

அவதாரிகை:— விருத்தம்.

சுந்தரன் றனியேவந்த சோழனை விடுத்தவ் வாயில்
வந்துதா னிருக்கிமுத்திரை மாற்றிய துரைத்தே னிப்பால்
சந்ததம் போற்றுந் தென்னன் தன்படைக் காகத் தண்ணீர்ப்
பந்தல்வைத் தருளிக் காத்த பான்மையை யினிச்சொல் வேனே.

காடுவெட்டிச்சோழன்செய்தவஞ்சனையைக்கூறுதல்.

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி

காடெறிந்த சோழனாலேவந்த காரணங்கேளுமுனிவோரே

அநுபல்லவி

நாடேக்குலபூஷண பாண்டியராசகுமாரன்
ராஜேந்திரபாண்டிய ராஜனெனுங்கம்பீரன்

சீரேம்புகழுடையோன் சுந்தரமூர்த்திதாளில்
நிதமும்வணங்கியரா சியலைநடத்துநாளில் காடே

சரணங்கள்

௧ வரவரவெளிப்படை யாய்த் தானே கதம்ப
வனத்தில்வருகமெள்ளத் தொடுத் தானே இப்பால்
உருசைகண்டபூனை உறியைஉறியைத் தாவும்
உவமைபோலடிக்கடி அடுத் தானே ஈசன்
சரணம்பணிந்துவரும் போதுபாண்டிய னுக்குத்
தரும்வரிசையனுப்பிக் கொடுத் தானே அந்த
வரிசைகளுங்கைக்கொண்டல்வமுதிதனக்கனுப்பும்
வரிசையும்பெற்றுத்தூது வரப்போகவிடுத் தானே காடே

௨ பின்னுஞ்சோழன்நயந்தத் தென்னனுக் குத் தனது
பெண்ணைக்கொடுக்கத்தூது புரிந் தானே தான்
சொன்னபடிக்கவனும் சம்மதிக்கின்று னென்று
தூதுவர்வந்துசொல்லத் தெரிந் தானே பாண்டி
மன்னவனுக்கினிய ராஜ்கேசரி யந்த
வகைகண்டாவையைவிட்டுப் பிரிந் தானே அண்ணன்
தன்னையறியாமலே தானந்தப்பெண்ணைக்கொள்ளச்
சதுரங்கத்துடன்காஞ்சிப் பதிவிரப்பரிந் தானே காடே

௩ நாற்றிசையும்படையோ டடுக்கும்ராச சிங்கனை
நாடியெதிர்சென்றழைத் திட் டானே உடன்
வாய்த்தஅரண்மனைக்குள் ளேயாசனத் திருத்தி
வரிசைசெய்துபசரித் திட் டானே பண்டு
மூத்தவனுக்கிசைத்த பெண்ணைப்பின் னவனுக்கு
முயன்றுமணம்நடப்பித் திட் டானே தனக்
கேற்றமருகனுக்கவ் வரசுரிமை யளித்து
ராசேந்திரனைப்பிடிக்கத் தான்சம்மதித்திட்டானே காடே

சோழன் போர்க்குவந்ததுகண்டு பாண்டியன் சுவாமிமுன் சென்றுமுறையிடுதல்.

விருத்தம்.

மருமகனு மிராசசிங்க னுடனிவ் வாறு
வனமெறிந்த சோழனிசைந் தமரை நாடி
முரசறையத் திரண்டுகரி பரிதேர் காலாள்
மொய்த்திடவே யெழுந்துமது ராபு ரத்தின்
அருகினிலே ரிரண்டுயோ சனைக்கப் பால்வந்
தடைந்திடும்போ தொற்றரினால் அறிந்து தென்னன்
திருவால வாயையன் கோயி லுக்குள்
செல்லுவான் புனிந்துமுறை சொல்லு வானே.

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி.

சாமிகாடெ திந்தசோழன் றனேயிந்த மாநகர்மேற்
சண்டைக்காரம் பஞ்செய் தானே

அநுபல்லவி

சாமிசோம சுந்தராவுன் தன்னடிய னுமென் மேலே
மாமழைக்கொ துங்கவந்து மனைக்குவழக் காடல்போலே சாமி

சரணங்கள்.

௧ முன்னேசிசி வேளையில்வந் துன்னடியைச் சார்ந்தானே தன்னகர் சேர்ந்
பின்னுமுன் திருவடியைப் பேணியடிக் கடிவந்து (தானே
அந்நிலையெ னக்குசித மானவஸ்துக் களுந்தந்து சாமி

௨ உறவுபோலவேயிருந்து குளவிபோலேகொட்டினனே உண்மைபோற்பகட்
உறையிலடங் குங்கத்திபோல் உள்ளத்தில்வஞ்சகம்வைத்து [டினனே
முறைபிசகிக் கடைசியில் மோசத்தொழி லினைத்து சாமி

௩ அளந்தறத்துக் குள்ளுமாகப் பாவத்துக்குப் புறம்பாயே அன்றுநின்றநீயே
களவனுக்குட் கைகொடுத்த காரணம்போற்செய்தாய் முந்த
உளவனில்லா மலெங்காவ [illegible]ழிவதுண்டோ யென்தன் சாமி

விருத்தம்.

ராசபுரந் தானிவ்வா றுளைக்கக் கூடல்
நாதனரு ளானுனது சேனை யோடே
பூசலிட வருமவரோ டெதிர்த்து நின்று
போர்புரிவாய் வெற்றியுன்பா லுண்டா மென்னும்
வாசகமொன் றாசேகே னென்று காசு
வாணியுரைத் திடச்செவிக்கொண் டன்பு பூண்டு
தேசுலவும் தனதிருக்கை யடைந்தா னந்தம்
தேக்கினன் விடியுங்கால் நோக்கி னனே.

சோழனுக்கும்பாண்டியனுக்கும்யுத்தம்.

இதுவுமது

கங்குலிந்த வாறகனும் போதா சாசம்
கண்விழிக்கு முன்னக விழித் தெழுந்து
புங்கமுடன் நித்யகன்மம் செய்து ராச
புரந்தரபா ண்டியன்விமா னத்துள் வாழும்
கங்கைவே ணியற்பூசை செய்தெ ழுந்து
கடுகிவரும் சேனையுடன் சோழ ராசன்
அங்கமுடன் பொரநிற்கும் அமர்க்க ளஞ்சென்
றடுத்திட்டான் சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட் டானே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

சோழராசனும் பாண்டியராசனும் தொடுத்தா ரேசண்டை

அநுபல்லவி. (காலே

சோழராசன்படை மேலுரத்தாலே துலங்கும்பாண்டியன்சேனை கலங்கொருக்
குழுமலைபாவும் ஆழியின்மேலே தொடர்ந்துவந்தொருநதி அடர்ந்ததுபோலே

சரணங்கள்

க பேரிதடாரிமல் லாரிகள் இருவரும் அடிக்க செயமிகுந்த
வீரியம்பேசியே பட்டுக்கள் கட்டியம் படிக்க விண்ணிலிருந்து
பாரிலிறங்கிடும் விழுதுகள்போற்கொடி பிடிக்க மனந்துணிந்து
போரிடுவோர்புய மீதினிலே தும்பை முடிக்க நீருண்டகாள
மேகத்தைப்போலேயொலித் தேகத்திலார்ப்பரித்திடுவோர் தீயினுமுக்ர
மாகக்கடுத்திடிபோல் வீரத்துடனே சிரித்திடுவோர் அமரிற்றங்கள்
தேகத்திலுக்குமான மெயணியாகத் தரித்திடுவோர் சிலைக்கொண்டதி
வேகத்துடனுதட்டில்மேற்பல்லழுத்திப் பொருத்திடுவோர் இருதிறத்தோர்
தங்கள்படைநெருங்கி வந்தொன்றுக்கொன்றுகைகலந்தார் பொல்லாதிராச
சிங்கனதட்டக்கண்டு தென்னன்படைகொஞ்சம் பயந்தார் பயந்ததுகண்
டங்கையறைந்துகைத் தடுத்துச்சென்னிபடைமிகுந்தாரப்போது தென்னன்
கங்கைவேணியைத்திரிகரணமும்பொருந்தநினைந்தான் நினைக்குமுன்னே
கன்னிமாடன்படைதான் கொஞ்சமாகக்கருதுஞ்சோழன்படைதனக்குமுன்பாக
பன்னகாபரணன்அருளில்நன்றாகப் பார்க்கும்போதொன்றுணர்ந்த மாயெதிராக

சோழ

உ பேரியொலியும்த மழையைச்சொரியும்கெசத்தொலியும் மலைபோல்வரு
தேரினொலியும்பரி சேர்ந்துகனைத்துவரு மொலியும் மறவர்தங்கள்
போரினொலியுந்தோளிற்புடைத்துவரும்வீரர்களொலியும் இவைகளுடன்
ஓரொலியாகவே விளங்கிடும்வாரிதி யொலியும் அடங்கிநிற்கச்
சிலையெடுப்பவருடன் சிலையெடுப்பவர்திரண்டெதிர்த்தார் மல்லயுத்தத்தில்
மலைபயில்பவருடன் மலைபயில்பவர்கள்வந் துதித்தார்சஸ்த்ரமெறிக்கும்
கலைதெரிந்தவருடன் கலைதெரிந்தவர்வந்து குதித்தார் வேலையெறிந்து
கொலைபுரிபவருடன் கொலைபுரிபவர்மிகக் கொதித்தார் மும்மதம்சிந்தும்
கரிநடத்துவருடன் கரிநடத்துவருமே கூட கற்பயின்ற
பரிநடத்துவருடன் பரிநடத்துவர்களென்று சாட தேர்களாகிய
இரிநடத்துவருடன் இரிநடத்துவரெதி ராட மிகச்சொலிக்கும்
எரியின்மேல்வரும்வாயுவெனக்கைகலந்துபோராடப் பாசத்துடனே
கூற்றெழுந்துமேல் வருகினும்சென்று கூடியொருகைபார்ப் போமெனநின்று
ஆற்றலுடையகாலாள்கள்திரண்டு ஆலமும்வடவையும்போலொன்றுக்கொன்று

சோழ

௩ தென்னன்படைவிடுக்கும் வாளிக்கெதிரேதப்பித் துய்வார் உய்தவாதின்
பின்னும்விடுக்கும்அம்பும் வில்லும்அறுக்கவேறம் பெய்வார் எய்கையினுரம்
தன்னிலுழையும்அம்பைப்பிடுங்கிக்கொண்டேசிஜனை செய்வார் அந்தவாளிகொண்
டொன்னலர்தலைகளை யரைக்கீரைபோலவே கொ [illegible]
சோனைமழைபோல்வாளி கொடுத்துச்சொரிந்து [illegible]
ஆனவம்புக்கெதிரே தப்பித்தொதுங்கிநின்று [illegible]

கூனலம்பைத்தனுவிற் கூட்டியடுத்தெரிந்து விள்ள இப்படிமாறன்
சேனைத்தலைவர்சென்னி சேனையைத்தவிடெனத் தெள்ள ரணகளத்தில்
தானறுந்தவர்தலை தகர்ந்துமுண்டமாயுருள் வாரும் கிரிநிகர்த்த
தோளறுந்தரமெங்கும் துளைபட்டெயிரகலு வோரும் துதிக்கையற்று
மாளுங்கரியில்வரும் சோரியோராறாகவே சேரும் அதனைக்கண்டு
கூளிகழுகலகை கூடிக்கொண்டிரைக்காக நேரும் இந்தவகையா [ிட்டு
இடைவிடாமற்சேனைகள்தலைப்பட்டு இணைந்தொருவர்க்கொருவர்சினந்தெதி
அடல்புரிந்துசூரியோதயந்தொட்டு ஆக்கைநிழல்அடிக்குள் அடங்குமட்டும்

சோழ

வேனிலின்வெப்பத்தால்சேனைகள்வருந்தியதுகூறல்.

விருத்தம்.

தென்னவன் சோழனோடே செருக்களத் தமர்செய் யுங்கால்
தன்னடித்தான்மிதிக்கும் நதியெங் கெங்கும்வெப்பம்
துன்னவே முதிர்வேனிற்கால் சூழநீர் விரும்பிச் சேனை
சின்னபின் னங்களாகத் தெறிபட்டார் முறிபட் டாரே.

தோடி, ஆதி.

பல்லவி.

சுற்றிக்கொண்டது கிரீஷ்ம காலத்துவெய்யில் பற்றிக்கொண்டது எங்குமே

அநுபல்லவி

சுற்றிக்கொண்டலெங்கும் தோய்ந்துகொள்ளவேயீசன்
நெற்றிக்கண்ணிலுண்டாகும் நெருப்புக்கிணையா வீச சுற்றி

சரணங்கள்

க எங்கநதியும்நீர் மாறவே வானும் இந்தவுலகுங்கு [illegible] வேறவே மிகும்
அந்தரத்தேசரும்வெப்ப மீறவே உயர் மந்தாகினியும்காய்ந்து வீறவே
ஞாலமழன்றுபிளக்க பிலத்துடனே கோலமலைகள்பிளக்க செழித்தமுளர்ச்
சோலைமரங்களபிளக்க இதல்லாமலும் மேலும்விண்டலம்பிளக்க உக்கிரஞ்செ
பானுவெங்கதிர்மிகவுடவே தாக மானதெவர்க்கும்வந்துநீடவே பவர் (காஞ்செ
கானலைநீரென்றெண்ணியோடவே சுடும் வேனிலின்சூடுடனேகூடவே
தீயரைச்சேர்நல்லோரும் தீயவராவர்போலே
ஆயிரலவுங்காற்றும் சுடும்படிக் கொளுத்தாலே சுற்றி

உ குஞ்சரத்தின்மதங்கள்தேங்கவே செருக் குஞ்சினமுமகலவாங்கவே அமர்
அஞ்சிடுங்கிமன மேங்கவே தலை துஞ்சிசுடக்குமநடை [illegible] தூங்கவே
காற்றிலுயிருக்கோட்டம் புரிந்துகதி வாய்த்தகுதிரைக்கூட்டம்நாக்குவறண்டு
ஏற்றமடையினீட்டம் சிறுதென்றல போற்றணர்வெவோட்டம் பெறநடக்க
காய்ந்தலைகைத்தேரி லாரவே குறை தோய்ந்தகால்களும்பாக னாரவே வேனி
வேந்தனெழுந்தெழுந்து சேரவே கண லார்ந்தகணைதொடுக்கச் சோரவே (ல
ஆனவிருமன்னரும் அமரைவிட்டுத்துறக்கத்
தானைகலந்துதண்ணீர் தண்ணீரென்று பறக்கச் சுற்றி

௩ இரக்கமேயின்றிவாழுவார் இடத்திரக்கவேசென்று குழுவார் எவ
ருத்தங்கொண்டுழன்றுவீழுவார் கள்ளி மரத்தடிபுகுந்துதாழுவார் (லவேளரி
தம்மிலுமெலிந்திருப்பார் பக்கத்திற்சென்று செம்மையடையநினைப்பார் போ
வெம்மையாலெரிமுதற்போய் உக்கியிருக்கும் பொய்ம்மரத் தருகுறப்போய்
ஒன்றுவரல்லார் — கரியின்நிழலுறத்தொடங்குவார் தேர் பரியின்நிழலிலேயொ
டங்குவார் குடை — விரியும்நிழலுக்குள்முடங்குவார் வட்டப் பரிசைநிழலுக்
குள்ளடங்குவார் — செல்லிடம்வேறில்லாமல் செருக்களத்திலேநட்ட
கல்லுமுதலாநிழற் கருதியோடவு முட்டச் சுற்றி

சுந்தரேசர்பாண்டியன்சேனைக்கருகுதண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தல்.

விருத்தம்

ஓதரிய வேனிலிவ்வா றுழற்றும் காலை
உயிரனைத்தும் மன்றளிக்கும் தாய்மீ னாட்சி
நாதனெவர்க் குஞ்சமனாய் நின்றோன் தன்னை
நம்பியதென் னன்படையைக் காக்க வேண்டி
வேதமது நாற்கால அங்க மாறும்
விட்டசட்ட மாப்பீடம் எழுத்தைத் தாமேற்
சிதளவெண் மதிவிரித்து நடுவே வந்து
நிக்கின்றான் நீர்ப்பந்தர் வைக்கின் றானே

கல்யாணி, சாப்பு.

பல்லவி

பாண்டியராசன் படைக்கருகே நாடினாரே தண்ணீர்ப்
பந்தலைவைத்தருள் செய்துவிளையாடி னாரே

அநுபல்லவி

நீண்டவனும்அயனும்தேடிக்காணாத நித்தம்வளர்சிவன் முத்திபுரநாதர் பாண்

சரணங்கள்

௧ புண்டரீகத்தங்கிய நெற்றியுங்குண்டலம் பூண்டசெவியின் மலரும்தரித்தடி
முண்டகமேலொற்றைக் கிண்கிணியோத முழக்கப்புலித்தோ லுடையும்விளக்க
பாண்டி (ள்ளம்

௨ பார்த்தவர்கண்ணுமனமும் திருப்பப் படாமலுட் கொள்ளும்சிறுநகையுமு
வாய்த்தகருணைப் பெருக்கமுந்தோன்ற மறைக்குள்மறைநதோர் அருந்தவராக
பாண்டி (ண்டேயொருவருக்

௩ கொன்றைச்சடைக்கங்கை நீராலேபூரித்த கும்பத்தைச்செங்கையிற்கொ
கொன்றாய்ப்பலர்க்குப் பலவாய்த்தமர்கொண் டொழுகவிட்டுத்தண்ணீர்த்தா
பாண்டி கந்தவிர்த்திடப்

சோழன்சேனைதோற்றோடுதல்.

விருத்தம்

பன்னகா பரணனங்கே வைத்த தண்ணீர்ப்
பந்தலுக்குள் வந்தடைந்து வாரநீ தோய்ந்த

தண்ணீருண் டினைப்பகன்று வலிமை பெற்று
ரசேந்திர பாண்டியன்றன் படைகொச் சித்துப்
பொன்னிநா டன்படைமே லேறிச் சீறிப்
போர்முன்போற் செயதிடவா ரிதியு டைந்த
தென்னவே வருந்திநின்ற படைக ளோட்டம்
எடுக்கின்றார் தமைத்தொடர்ந்து முடுக்கின்றாரே.

மோகனம்; சாப்பு. (தார்

௧ தென்னன்படைமுதிர்ந் தடித்தார் சென்னி சேனைமுறிந்தோட்டம் பிடித்
பின்னேதொடர்ந்துபற் கடித்தார் பல பேரைக்கைகால்முத லொடித்தார்

௨ செப்பியசோழனைத் தகைந்தார் ராஜ சிங்கனையுங்கூட வளைந்தார்
கைப்பிடியாப்பிடித் துவந்தார் பாண்டி காவலன்முன்புகொண் டுவந்தார்

௩ பாண்டியன்சோழனைக் கண்டான் மோசம் பண்ணும்தம்பியுடன் நின்றான்
மீண்டிருவோருடன் சென்றான் கங்கை வேணியன்முன்புரைக் கின்றான்

௪ உந்தன்கருத்தினுக் கேற்கச் செய்வ தோதவேணுமென்று கேட்க
சிந்தைக்கொத்தபடி யாக்கச் சிட்சை செய்யென்றனைவர்க்கும் தாக்க

௫ ஆகாயத்திற்சொன்ன தறிந்து மகிழ்ந் தய்யன்திருவடி பணிந்து
வாகாஅரண்மனை புகுந்தான் ஜயமங்களம்பாடவே உவந்தான்

விருத்தம்.

சோழனை இவ்வாறுவென்ற வனைய ழைத்துத்
துய்யபரி யானைமுதல் அளித்தூன் னூரில்
வாழெனவிட் டிராசசிங் கனைய ழைத்து
வரும்பொருளிற் கொடுத்து வேறு வைத்துக்
கேழிலகும் இராசேந்திரன் வீற்றி ருந்தான்
கேட்பரிதோ துவர்பரிதா கத்தி னாலே
குழுதலற் றிசைவிசய மநகைப் பூண்டு
தொல்வினையற் றாலுலகிற் றுலங்கு வாரே.

ஆக விருத்தம், அ, கீர்த்தனை ௫, தருக, ஆக கசா முற்றும்.

———0———

உ

சிவமயம்

முப்பத்தாறுவது,

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அத்தன்பாண் டியர்கோன்சேனை யதனிடைத் தண்ணீர்ப் பந்தல்
வைத்தவன் றன்னைக் காத்த மகிமையை யுரைத்தே னிப்பாற்
பத்திபூண் டாடும்நாட்டியப் பாவையா ளொருத்தி தன்பாற்
சித்தம்வைத் திரதவாதம் செய்தவா றினிச்சொல் வேனே.

பொன்னனையாளென்னும்ருத்ரகன்னிகையின்தன்மைகூறல்.

விருத்தம்

நன்னிலத்தை யிராசேந்திரன் ஆளுங்காலந்
நாட்டிலவையை மருங்கிற்பூ வணமென் றோதும்
அங்ககரி லுற்றசரா சரமி லிங்கம்
ஆகநினைத் துடைக்கருங்கோள் களும்வி லக்க
மன்னிவளர் கடவுளைச்சூ ரியனிந்திராதி
வானவர்பூ சித்துவர மடைந்தா ரந்த
முன்னவன்கோ யிற்கடிமை பூண்டொ ருத்தி
முறைகொண்டாள உளத்திலன்பு நிறைகின் றாளே

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி

கன்னியொருத்தியவள் தன்னொழுக்கமுமுள்ளக் கருத்தையும்சொலக்கேளும்

அநுபல்லவி

பொன்னனை யாளென்றுபேர் பூண்டத்தலத்திலீசன்
சன்னிதி யிலெப்போதும் பணிசெய்கின்ற ருத்ர கன்னி

சரணங்கள்

௧ வண்டிசையுங்குழலாள் அண்டருக்குமன் பாலே
மயக்குறவிதரிப்பாள் கடலமுதினைப் போலே
கண்டுமொழியாள்வீணை கொண்டிசைக்கொருக்காலே
கானம்பண்ணுவாளின்னம் கேளும்மென் மேலே ருத்ரகன்னி

௨ பரதநூலிற்சொல்லும் படிக்கினைந் தாடுவாள்
பைந்தொடியார்நலமும் பெருமையுந் ரூடுவாள்
அருமையரம்பையரில் மிகுத்தெழில் கூடுவாள்
அல்லாமலொழுக்கத்தால் அவருக்கும் நீடுவாள் ருத்ரகன்னி

௩ மன்னிவரும்நாள்தோறும் விடியுமுன் எழுகுவாள்
மாதேவனை நினைத்து நன்னீரில் முழுகுவாள்
அன்னபூரணிக்கன்பன் அடியிணை தொழுகுவாள்
ஆதரவுடன்விரதமா யொழுகுவாள் ருத்ரகன்னி

௪ ஆண்டவனுக்குமுன்னே நாட்டியம் பொருந்துவாள்
அடியாரேபொருளாக அர்ச்சித்து வருந்துவாள்
வேண்டுமறுசுவையூண் அருத்தியே திருந்துவாள்
மிஞ்சியதைநிய மம்கொண் டருந்துவாள் ருத்ரகன்னி

சுந்தரேசர்பூவண நகரிற்சித்தராகவருதல்.

விருத்தம்.

ஏயையன்பை யுலகறியப் பூவ ணேசன்
இரணியத்தால் தமதுருச்செய் யென்ற வட்குத்

தாமருளத் தெரிந்தலகை கருவாற் செய்து
தனக்குநாள் தோறும்வரும் பொருள னைத்தும்
நேமமுடை யடியார்க்கல் லால்மிஞ் சாதால்
நினைத்துமுன்னம் பொற்கிழிதென் னனுக்கீந் திட்ட
மாமதுரே சனைவேண்ட அவ்வா றேபூ
வணநகரிற் சித்தராய் வருகின் றாரே.

மத்தியமாவதி, ஆதி

பல்லவி.

சுந்தரர்வந்தனரே சாமிசோம சுந்தரர்வந்தனரே

அநுபல்லவி.

கந்தமிகும்பூவணம் வாழுமேமை பரிந்து
சிந்தையில்நினைத்தவ ரந்தருக வெழுந்து சுந்தரர்

சரணங்கள்

௧ துய்யபூதியணிந் தெழில்பாவிய மெய்யும்
கையில்விபூதிப்பையும் காட்டிக்கொண்டருள்செய்யும் சுந்தரர்
௨ கட்டுவாங்கமலர்க் கையிற்றரித்து யோகப்
பட்டமிடையிற்றங்கப் பரிந்தமையாள் முன்பாக சுந்தரர்
௩ உடையுங்கோவணமும் ஒழுங்காயசைந் திலங்கப்
படிகமாலையும்பூண்டு பதுமமுகந் துலங்கச் சுந்தரர்

பொன்னனையாள்சித்தருக்குத்தன்மனக்குறையைக்கூறுதல்.

விருத்தம்

சுந்தரரிவ் வாறுபூ வணநகரில் மேன்பு
தொடுத்திருக்கும் பொன்னனையாள் மனையை நாடி
வந்தனவில் லாமலங்கே யமுதருந்த
வருமடியா ரொடொருவ ராகக்கூடிச்
சிந்தையின்மிகு மெண்ணமடைந் தக்கூடத்தில்
சேர்ந்திருந்து தெய்யவமு தருந்திடாமல்
புந்திமகிழ்ந் தின்னகைமேற் கொண்டேயன்பு
பொருந்திட்டார் தனித்தொருபா லிருந்திட்டாரே.

வசந்தபைரவி, ஆதி.

௧ சுந்தரரிவ் வாறுவந்தொருபால் இருந்தார் அங்கே
வந்தமுதருந்தினரெல் லோரும் நடந்தார்
௨ சித்தரைய டிச்சியர்கண் டுதொழு தின்றார் அமுது
பெற்றிடவெழுந்தருளும் அய்யனே யென்றார்
௩ உங்களைச மானியெங்கே யென்று தொடுத்தார் அவனை
இங்கழைபு மென்றருளிச் செய்து விடுத்தார்
௪ நங்கள்குருடியரோமை யாளிடஞ் சென்றார் ஒரு
சித்தர்வந் திருக்கின்றார் என்று புகன்றார்

௫ அந்தமொழி யேமையறிந் தக்கணம் வந்தாள் பல
பந்தமகற் றிடும்சித்தர் பாதம் பணிந்தாள்
௬ சித்தனடி யாரென்றெண்ணியுள்ளங் களித்தாள் உவமை
அற்றவருக் கர்க்கியபாத் தியாசன மளித்தாள்
௭ எத்தவஞ்செய் தேனிங்குற வென்று வாக்கினால் மொழிந்து
சித்தர்மேனி யும்அழகும் சேர நோக்கினுன்
௮ புன்னகையரும்பநின்றஞ் சலிசெய் திட்டாள் சித்தர்
தன்னகமகிழ்ந்தருளும் கண்வலைப் பட்டாள்
௯ அய்யாவுள்ளே வரலாமென் றன்பு மொழிந்தாள் அடியேன்
உய்யவுமக் கேற்கச்செய்வே னென்று பரிந்தாள்
௰ ஏமையிந்த வாறுபசரிக்கத் தெரிந்தார் சித்த
சாமியவள் மேலேயருள் நோக்கம் புரிந்தார்
௧௧ உன்னிடையைப் போலுன்போ றனில் நல்லாய் கொஞ்சம்
என்னகாரணத்தினல் இளைத்தது சொல்லாய்
௧௨ கூறெனச்சித் தவுருவம் கொண்ட மெய்யனே கேளும்
வேறெருகுறையுமெனக் கில்லை அய்யனே
௧௩ எங்களையன் திருவுருத் தங்கத்தினலே செய்யத்
தங்குமாசை யாற்கருவு ருச்செய் தேன்மேலே
௧௪ என்கையிலே நாள்தோறும்வ ரும்பொருள் தன்னல் தொண்டர்
தங்கள்பூசைக் கேசரிக்கட் டுதென்று சொன்னுள்
௧௫ எண்ணியபடி முடிக்கக் கல்லை யணிந்தார் என்ன
பண்ணுவாரோ வென்றுமலர்ப் பாதம் பணிந்தாள்

விருத்தம்.

சித்தனைத் தாழ்த் தேமையிவ்வா றுரைக்குமின்சொற்
றிருக்கியதே னெனச்செவிக்கே றிடவுருக்குந்தம்
புத்தமுதைப் போலவளன் புதித்திக்கப்
பூரண னந்தமுடன் கருணை கூர்ந்து
முத்தநகை மேயிளமை யாக்கை செல்வம்
மூன்றுநீர் மேதுதிக்குங் குமிழி போலே
மித்தையெனக் கண்டறிந்த சிவதர் மத்தை
விரும்பியிழைந் தாயெனப்பின் விளம்பு வாரே

சித்தர்நவலோகங்களைக்கனகமாக்கியருளித்தல்.

இதுவுமது.

அதிகமாம் சிவதருமந் தொகுக்கினற் சிவபூசை அடியார் பூசை
இதனிலொன் றுக் கொருநிகம் ஆனதிக் தடியார்க்கே யீந்தாய் பின்னும்
மதியணிவோன் திருவுருவங் காணவினைந் தனையதற்குன் மனையி லுள்ள
உதவியில்லா நவலோகம் யாவுமிங்கே கொடுவாவென் றுரைத்திட் டாரே.

ஆனந்தபைரவி; சாப்பு.

௧ சாமியிந்த வாறுரைக்க ஏமை மகிழ்ந்தாள் திரு
மாமனைக்குள் ளேவேக மாகப் புகுந்தாள்
௨ வங்கஞ்செம்பீ யம்புவெள்ளி பித்தளை தரா உள்ள
வெண்கலமு ருக்கும் [illegible] குதிர்குதிர
௩ தேயுமிவை [illegible] கொண்டுவந் தாளே கொண்டு
போயிருக்கு [illegible] சித்தர்முன் என்று வைத்தாளே
௪ வைத்தப்லோ கத்தையும்வெவ் வேறு குவித்தார் கேளும்
சுத்தனெ [illegible] சித்தர் தெரித்தார்
௫ இத்தை [illegible] விட்டெடு யொன்றும் எடுத்
தத்தை [illegible] செய்யென்று சொன்னுர்
௬ இன்றிரவுக் [illegible] குந்துவீர் நான்
வின்றபடி [illegible] குந்துவீர்
௭ மன்றுளன் [illegible] போமென்று புகன்றுர் நீல
கண்டம் [illegible] டலென்றுர்
௮ மானேகூடச் சித்தர் யுமென் [illegible] மறைந்தார் மறைந்து
போனபின் மனையாளம்பி ராளென நறிந்தாள்
௯ வாய்த்தவரே கச்சிறிதயர்ச்சியைப் பூண்டாள் கவலை
மாற்றினுரென் றேபெருமகிழ்ச்சியும் நீண்டாள்
௰ சித்தர்சொல்லைப் புத்திபூர்வமாக நினைத்து வன்னி
மத்தியிலே வைத்தனள்பல் லோக மனைத்தும்
௧௧ ஈசனடி யையடைந்தோர் காட்சி யைப்போலே எல்லாம்
மாசகன்ற சொர்ணமய மாகினதக் காலே

விருத்தம்.

சித்தர்சொன்ன வாறுலோ கங்க ளெல்லாம்
செம்பொன்னு வினைத்திடலால் ஏமை நோக்கிச்
சித்தமகிழ்ந் தருவிலா வுருவஞ் செய்து
திருவுருவைப் பார்த்தனர்ந் தரனே யென்று
பத்திமிகுந் துள்ளிருந் தம் கொண்டுபின் னம்பிற்
பழுதிலா ராகப் பிரதிஷ்டை செய்து
நித்தமுதல் நடத்திச்சின் னுள்வாழ்ந் திவ்யம்
நிறைந்திட்டாள் சிவபதத்தி லுறைந்திட் டாளே.

இதுவுமது

அய்யனைச்செய் தேமையந்நா யகன் கபோலத்
தன்னிமுத்த மிட்டநகக் குறியுங் சொன்ன
செய்யகா ரணக்குறியும் கொண்டு செம்பொன்
திருமேனி வேறுமி விளங்கி நாளாம்
பொய்யுகத்தோர் தமக்கேர்க்கத் தக்க தாகப்
பொருந்திநின்றுர் இக்கதையைப் படிப்போர் கேட்போர்
வையகத்தி லேதுயர மகன்றின் பத்தை
மன்னியிருந் தரனுலகிற் றன்னு வாரே.

ஆக, விருத்தம் ௮, கீர்த்தனை ௨, தரு ௨, ஆக ௨. முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது.

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

பொன்னனை யாளுக் கரசப் புராந்தகன் இரதத்தும்
தன்னைமுன் செய்து வந்த சரித்திர முரைத்தே யிப்பாற்
சென்னியை மடுவி லாழ்த்தித் திருவடி நம்பும் பாண்டி
மன்னனை யளித்த காத்த மகிமையை யினிச்சொல் வேனே

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு.

க அருந்தவர்களே பாண்டிநாடா சாட்சியைச்செய்து வாழும் ராஜ
புராந்தரபாண்டியன் சிவனுலகத்திற் புகுந்திட பின்பு சேனும்
உ அவன்மகனிரா ஜேசபாண்டியன் அநுதினமுமவன் பாலே கதம்
பவனநாதனைப் பணிந்தவனியைப்பரிக்குமானே இப் பாலே
௩ ராஜகம்பீர னென்றவன்றுகந்து ராஜ்யம்வகிக்கின் றானே இராம
தேசமெங்கிலும் ஈசனைத்தொழச் சிவப்ரதிஷ்டைசெய் தானே
௪ பாண்டியவம்சப்ர தீபனென்றவன் பாலகனொருக் காலே புவி
ஆண்டசேகரன் இருந்தரசனை யடைந்திட்டானதின் மேலே
௫ புரந்தரசித்தன் அவன்மகனிந்தப் புவிவகித்திசை பூண்டான் நலம்
பொருந்திடும்அவ மாலையாவரும் பூசைசெய்துல காண்டான்
௬ பத்தியிருந்த பாண்டிவம்சப தாகனென்றவன் பாலன் சொல்லும்
இத்தரணியில் யாவரையும்சிவ பத்தராக்கிய சீலன்
௭ கருத்தறிந்தசுந்த ரேசபாதசே கரனென்றவன்கு மாரன் புகழ்
திருத்தமாகவே பலர்புகழ்ந்திடச் சிவபத்தியிருந் தீரன்

விருத்தம்.

பத்தபதி பாலனுஞ்செய் சுந்த ரேச
பாதசே கரபாண்டிய ராசனென்போன்
பத்திரதம் நாலுனை ஈரைந் நாறு
பரிபதினா யிரங்காலாள் இவர்கட் காக
எத்தனைபொன் சிலவாமோ அதுபோய் மிச்சம்
இருந்தபொருள் அனைத்தும்விமா னத்துள் நாடிச்
சித்துருவாய் விளங்குகின்ற சிவனுக் கேற்பச்
செலுத்துவான் புண்ணியத்தை வலுத்து வானே.

காம்போதி, சாப்பு.

க இந்நிலத்தைப்பாண்டி மன்னவர்கோன்வகித்தாண்டான் கூடத்
பன்னகபூஷணன் றன்பணிக்கேயன்பு பூண்டான்
உ கண்டிகைவச்சிரமு டிமுதலாபர ணங்களும் சந்திர
மண்டலமடமேம் வளர்க்கயரும்கோபு ரங்களும்

௩ அல்லாமலின்னும் அநேகவிதஞ்செய்து சோக்கினான் சனக்
கில்லாமலேபணி யெல்லாம்புதிதாயுண் டாக்கினான்
௪ பத்தசிரோமணி யென்றிவ்வுலகத்தின் மீது புகழ்
பெற்றறத்தருமப் பயிரைவளர்த்திடும் போது
௫ தென்னவன்சேனைச் சிறுமையைச்சோழனறிந்தான் அவன்
தன்னுடைசேனைய நாடமனத்திலறிந் தான்
௬ ஆவதுடனேயோ ராயிரம்வாம்பரிக் குந்தான் ஒரு
சேவகனுக விருதணிந்துகொண்டெ ழுந்தான்
௭ கூடியநால்வகைச் சேனைப்படையுடன் கூடினான் கடல்
சீறிவருவது போலேமதுரைமேல் நாடினான்
௮ நாடிவருவதைத் தென்னன்பயந் தோடினான் சங்கை
குடிமுன்றன் குலதெய்வப்பணிந்தமன் றாடினான்
௯ உன்பலத்தாலல்லா லன்வைதரியாமல் எண்ணினான் அவன்
தன்பலத்தாலென் றன்சேனையைவெல்லகவெண்ணினான்
௰ காவிரிநாடன் பெருஞ்சேனையோடுவந்தன் பாலே வட
வாவனல்போலே வளைந்தானென் முதலின் மேலே
௧௧ புத்தமதில்நாம்வருவோஞ்சயமுனக் குண்டாம் என்றோர்
உத்தரவிசனருளால்எழுந்திடக் கண்டான்

விருத்தம்

வானிலெழு மொழிகேட்டு நாதன் றனில்
வணங்கிமுக மலர்ந்துவந்து முரசியங்கச்
சேனைகள்சூழ்ந் திடநடுவே பரிமேற் கொண்டு
செப்பரிய சோழமன்ன னுடனே மேவும்
தானையெனும் கடலுடனே சமரெ திர்க்கும்
தன்மையைப்போ லெதிர்க்கஅவர் தங்கட் கெல்லாம்
மீனவர்கோன் படைகடற்போல் தோன்றிற் றங்கே
மேலேதான் ஈசனருளாலே தானே.

சுந்தரேசர்வேடுருவம்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்

தென்னவர்கோன் சேனையைப்பார்த் திந்த வண்ணம்
செம்பியர்கோன் சேனையதிர்த் திருக்கும் போது
வன்னமிகு மேருமலை வில்ல தாக
வாசுகிநா ணாகநெடு மாலம் பாகப்
புன்னகைவெங் கனலாசப் பூண்டு முன்னாள்
புரமெரித்த ஆலவாய்ப் பெருமான் றானே
ஒன்னலரைச்செயித்திடவே டுருவம் பெற்றுக்
குதித்திட்டான் அமர்க்களத்திற் குதித்திட் டானே.

மத்தியமாவதி; ஆதி.

பல்லவி.

வேடுருக்கொண்டுவந்தானே தென்னனுக்காக வேடுருக்கொண்டுவந்தானே

அநுபல்லவி

தேடியஅரிபிரமர் கூடியதேவர் முனிவர்
தேடியவெள்ளியம்பலத் தாடியதேவாதிதேவன் வேடு

சரணங்கள்

௧ தேவைதமேபரியாவிளங்க ஏறியேமுடி மீதுமயிற் றோகை இலங்கக்
காதிலணிகுந்தத்தோடின் காந்திமதிபோலே மின்ன
ஒதரும்வெண்முத்துமாலை புரத்தி லுடுக்களோவென்ன வேடு

௨ அங்கிதலைப்பாகுஞ்சூட்டி தங்கக்கடகம் முன்கையில் துலங்கமாட்டித்
திங்கள்வங்கிசத்தரசன் சேனைக்கனு கூலனுகச்
செங்கதிர்க்குலத்துதிக்கும் சென்னிக்கோருகாலனுக வேடு

௩ ஆலமுண்டநாமுன்னுண்டே கழுத்தில்தங்கி மேலெழுந்த வந்தாற்போலே
நீலமேனியுந்திவந்த கேத்திரமுடை னெடுத்துக்
காலவன்னிபோற்கர்ச்சித்துக் கையிலொருவேலெடுத்து வேடு

விருத்தம்

தேவதே வோத்தமனிவ் வாறு வேடத்
திருவுருவம் பூண்டுபொன்னி நாடன் முன்சென்
றுவவுடன் சார்த்தூலம் போலே கர்ச்சித்
தார்ப்புபரித்தா யிரம்பரிக்கு மட்டும் நீயோர்
சேவகனென் றெனினைத்து வந்தா யல்லோ
செப்பவொண்ணுப் பரிக்கொருசே வகன்யா மென்று
கோவமிகுந் துரைத்தடி போய்கா துக்குள்
கொண்டிட்டான் றிடுக்கெனவே நின்றிட் டானே

மத்தியமாவதி; சாப்பு.

௧ மாதவரேகூடிவாழும் லோக நாதன்மகிமையைக்கேளும்
ஒதரும்வெண்பரிமேலே வே டுருவுடன்சோழன்முன்னுலே

௨ மின்னலிலங்கிடக்கூடிச் செல்லும் மேகத்தைப்போலவோடி கையிற்
சொர்ணமுபவேலையெடுத்தானை வலம் சுற்றியேயுங்காரித்தடுத்தான்

௩ ஆயிரம்வாசிக்குத்தானே வீரனுமென்றெண்ணியிருந்தானே நோக்கிக்
காயம்கடுக்கமென்மேலே பயந்தைக்கொண்டினியிவ்வேலாலே

௪ மாளுவதிக்குமெய்யாமே தும் வல்லபமெல்லாம்பொய்யாமே கொல்லும்
ஊழிதேயென்றெருக்காலே வெருண் டோட்டம்பிடித்தானிப்பாலே

௫ காமனைவென்றவன்மறைந்தா னதுகண்டுவழுதிபின்றொடர்ந்தான் சோழ
மாமன்னனேடத்திலமர்ந்துறனடிப் பெருமிறுன்றோவென்றுபார்த்தான் (மு

௬ வேடன்மறைந்ததுங்கண்டான் பயம் விண்டான்வழுதியைக்கண்டடுன்கண்
கூடலளவும்தூரத்தினன் பயம் கூர்ந்துமதுராபுரத்தினன்

[illegible]

தோடி, சாப்பு.

பல்லவி.

நல்லானடியார்க்கு நல்லன் அவன் குணம் எல்லாம்சொல்லக்கேளும்

அநுபல்லவி

நல்லானுழவர்க்குள் நல்லான் அறத்திற்கும்
நல்லானைநேர்த்திக்கும் நல்லா ளைவருக்கும் நல்லான்

சரணங்கள்.

க இல்லறத்திற்கன்புருவாயிசைந் தொத்த
ஏந்திழைமார்கள் துதிக்கும்படி மெத்த
நல்லதருமசீலையெனும்பே ருற்ற
நாயகியைத்தனக் காதரவாய்ப் பெற்ற நல்லான்

உ பல்லேருழுதுவரும்பலத்தின் முந்தப்
பார்த்திபனுக்கிறை யீந்துபின்மி குந்த
தெல்லாப்பொருள்களும் சேகரித்து வந்த
ஈசனடியாரைப் பூசைசெய்து வந்த நல்லான்

ங சாரியடியார் வெகுபேர்களுக் கன்னம்
தன்னையறுசுவை தன்னுடனே முன்னம்
கேமமுடனே யருந்தச்செய்து பின்னம்
நேரிமையாளுட னேபுசிப்பா னின்னம் நல்லான்

ச தூய்யவிபூதிருத் திராட்சத்தைமெய்க் கொண்டு
சூலதரன்பூசைசெய்துபொருள் மொண்டு
செய்யவடியாருக் கீயுந்நலங் கண்டு
தெண்ணீர்மணற்கேணி போலேநிதி மண்டும் நல்லான

நல்லான் இல்லாமையால் வருந்தியது.

விருத்தம்.

பத்தருக்கு நல்லானிவ் வாறெக் காலும்
புரிந்துதவும் நாள்வளங்கள் குன்றி னதும்
சித்தமது மாறுபடா னென்னுந் தன்மை
இன்புவியில் யாவருக்கும் காட்ட வேண்டி
மெத்தஅவன் தன்வயலில் விளைவு குன்றி
மெலிவுகொள்ளும் படிக்கால வாயில் வாழும்
வித்தகனும் எம்பெருமான் கருணை கொஞ்சம்
விலக்கினன் அவன்மனசைக் கலக்கி னனே

நீலாம்புரி, சம்பை.

பல்லவி.

இல்லாமையடியார்க்கு நல்லான்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

இல்வாழ்க்கைத் துணைமைம்பூண் டிசைந்தடியார் தமக்குதவப்
பல்வாழ்க்கைதருமீசன் பரிசோதனை யாலே இல்லா

சரணங்கள்

க தனதுவிருத்திகுறையுமென்று கடன்வாங்கிவாங்கித்தொண்டர்
தம்பூசைகுறையாமல் அன்புடனே செய்து
தினமுங்கடன்கிடைக்காமல் எடுத்தவிரதத்துக் குறுதி
செய்யவகையில்லாமல் மெய்யையொறுத் தானே இல்லா

உ கொடுப்பவரேவிளைவுக்கடன் கொடுப்பவரையும் தேடுக்கில்
குலையத்திலதைவிலக்க எவருண்டென் றெண்ணி
அடுத்தவர்கள் தன்பங்களைக் தடியார்க்கசன மருந்தும்
அந்நியமந்தடைப்பட்ட தென்னசெய்வோ மென்றே இல்லா

ங அடியார்க்கசனமுட்டியல்லாமலுண் ணுத
அருந்தவத்துக்குயிர்த்துணையாம் தருமசீலை யுடனே
முடியாதபட்டினியாக் கிடந்துநெஞ்சம்புண் ணாக
மூண்டபசித்தீமிகவும் ஈண்டியுடல் புழுங்க இல்லா

ச உழுவார்க்கழகுவிருந் தோடுண்டலென்பது குறைய
உலையிலிட்டமெழுகுபோலே உருகிப்பரி தவித்து
அமுதளிப்பொறிக்குத் தெய்வமேதுணை யாமென்
றரியவயிற்றைப்பசியா லெரியிற்கட்டிக் கொண்டு இல்லா

ரு ஊருமணற்கேணிபோலே தருமமேசெய்ந் தருமென்
றுலகிலுள்ளபெரியவர்கள் உரைத்தமொழி பொய்யோ
கூறுமீசன்பண்ணுந்திருக்கூத்துக்குகாமென்ன, செய்யக்
கூடுமென்றறிந்துமுகம் வாடியினம் வருந்தி இல்லா

நல்லான் சுந்தரேசரைத்தன்வறுமைநீக்கவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

இல்லான்தன் னுடனடியா ருக்கு நல்லான்
இந்தவிதம் வருந்திமொந்தே நிலைமை சற்றும்
இல்லாத பொய்யுடம்போ டிருந்தும் மண்ணில்
இனிப்பெறும்பே றேதுளதென் றேங்கி யட்ட
தெல்லாம்நம் மையனுக்குச் சொல்லிப் பின்னே
இவ்வுயிரை யொழிப்பதுவே கருமமென்றுன்
கல்லாருங் கந்தரன்முன் னடைந்தாக் கந்தை
அடுக்கின்றான் பணிந்துசொல்லத் தொடுக்கின் றானே.

ஆரபி, திரிபுடை

பல்லவி.

வந்துசொல்வாய்

அநுபல்லவி.

அந்தரத்தவருப்பஞ்சமு தாகவருந்தியமெய்யனே
உன்தனடியவர் பூசைக்கிடையூறு யென்தன்வயல்விளை வட்டனே கு
றைந்தவிதமென்ன ஐயனே வந்து

சரணங்கள்

க உய்யும்வகைகடன் கொடுக்கத்தக்கவர் ஒருவருமில்லாமல் வருந்தினேன்
வையகத்திலே கடன்கொடுக்கின்ற வல்லவரிருக்கும் ஊரையும் புகழ்
செல்லும்அவர்குடிப் பேரையும் வந்து

உ சட்டும்மதிநதி சூடும்மெய்யனே எனக்குக்கடன்கொடுப் பவர்களைக்
காட்டிடாவிடில் மனைவியோடுயிர் கழித்திவ்வுடற்சுமைமாற்றுவேன் தருமங்
களைச்செய்யாதகுறை யாற்றுவேன் வந்து

௩ சலிலமழையே புவிக்குப்பாரமா இருக்குந்தேகியைப் போலவே
பூவினெல்லையும் சுகையில்லாமல் புல்லனுக்குவந்து ஞாயமோ சாமி
அல்லநீதென்ன ஞாயமோ வந்து

விருத்தம்.

தொண்டருக்கு நல்லானிவ் வாறு வேண்டச்
சோமசுந் தரக்கடவுள் அருளி னாலே
அண்டமதில் ஒருமொழியே யானா மன்று
அரிசிப்பை யொன்றனைத் தமைத்தோ மத்தைக்
கொண்டுபூ சித்ததில்நாள் தோறு மொன்னக்
குறையாதன் பருக்கிந்தே யறத்தைச் செய்திம்
மண்டலத்தில் வீற்றிருந்தென் மலர டிக்கீழ்
மன்னுவா யெனக்கேட்டு மகிழ்ந்திட் டானே.

நல்லான் அரிசிக்கோட்டையைப்பெற்று தருமங்கள் செய்தல்.

இதுவுமது.

இப்படியே யந்தரத்தில் உரைத்தி டத்தேர்
இன்பமடைந் தடியார்க்கு நல்லானேதச்
சொற்பொருளைப் பணிந்தில்ல மடைந்து முன்னுன்
தொகுத்ததவப் பயன்திரண்டு தோன்றிற் றென்ன
ஒப்பிலன்பர்க் கானறும் கதியைப் போலே
உலகறியக் கோட்டையைப்பார்த் ததிலை யோடும்
அப்பொழுதே பூசனைசெய் ததிலி கைக்கொண்
டடுக்கின்றான் யாவருக்கும் கொடுக்கின் றானே

பாகம்ஆதி.

பல்லவி.

அடியவர்க்குநல் லானெனவருள் அரிசிக்கோட்டையைத் தனக்குலவாது
ஆஸ்தியாக்கொண் டறஞ்செய்து மகிழ்ந்தானே

அநுபல்லவி.

படிபுகழுந்த ருமசீலையெனும் பத்தினிதன்னுடன்நித்தமுந்தப்பாமல் அடி

சரணங்கள்.

க மாமதிசூடும்சோமசுந்தரர் தாமளிக்கின்றகோட்டையை கல்
மனையிருந்தசந் தனம்புகைசுடர் பனிமலருடன்தினமுமருச்சித் தடி

உ வழக்கப்படிக்குவிளக்கமாமடி சிறுக்குமதற்குவேண்டும் பல (முக்—தடி
வகைப்படுக்கரு விகட்குமேயது விலைப்படுத்திக்கொண் டகத்தினில்மடி
௩ கொண்டலைப்போலே தொண்டர்களுக்கும் பண்டிதர்மறையவர்க்குமன்பு
கூர்ந்தைம்புலத்திலார்ந்தவர்க்குளம் வாய்ந்தெவர்கட்குமீந்தனனமடி

விருத்தம்.

அன்பனடி யார்க்கினியா னிந்த வண்ணம்
அனைவருக்கும் வேண்டியதிந் தனகே கன்போல்
தன்பிரிய மனைவியொடும் புத்திர பௌத்திரர்
தங்களொடும் சுற்றத்தார் தமர்க ளோடும்
அம்புவியில் இன்பமுடன் வாழ்ந்தந் தத்தில்
அரனருப்பெற் றனிதனை யறைவோர் கேட்போர்
இன்பமடைந் தல்லைகள் திசையைப் பூண்டே
இருநிதத்தி லுபாதியற்றே யிருப்பர் தாமே.

விருத்தம் ௭, கீர்த்தனை ௪, ஆக ௧௧. முற்றும்.

——()——

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனுகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

காமனை யெரித்தோன் றொண்டர் களுக்கினி யான்றன் பத்தைத்
தாமறிக் காலவாக் கோட்டை தந்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
தேமலர் முல்லைத் தாரார் சிறுதகை வணிகற் காக
மாமனு வழக்கு ரைத்த மகிமையை யினிச்சொ ல்வேனே.

தனபதியின்செய்திகூறுதல்.

விருத்தம்.

தென்னவர்கோ னுலகந்த சேக பாத
சேகரனில் வுலகாளும் நாளிற் கூடல்
தன்னிலுறை வணிகருக்குட் குபே ரனைப்பாம்
தனபதியென் னும்பெயரோன் றனைவி யாளும்
அன்னநடை சுசீலையென்பாள் அவளோ டில்லத்
தகமகிழ்ந்து வாழ்ந்திடுநாள் மைந்த ரில்லா
தின்னலுடன் இருவருமக் குறையே மேற்கொண்
டெண்ணினார் மனவருத்தம் நண்ணி னாரே

பைரவி; ஆதி.

பல்லவி.

தனபதிசெய்திகேளும் தவமுனிவோரே.

அநுபல்லவி

தனபதிபோற்செழிக்கும் சம்பன்னனுக்களிக்கும் தனபதி

சரணங்கள்

க பிள்ளைப்பேறின்மையாலே பெருமைகுன்றிமென் மேலே
உள்ளத்தில்நொந்தொருக்காலே ஒண்டொடிதன்னோடன் பாலே தனபதி

உ தங்கைமகனைத்தாம்பெற்ற தனயனுக்கக்கொண் டுற்ற
மங்கைகைக்கொடுத்தான்சுத்த மனையாள்வாங்கி மிகுத்த தனபதி

௩ கண்டிகைகட்டியும்பூட்டிக் கைவளைகுண்டலம் மாட்டித்
தன்டையரைஞாணுங்கூட்டித் தழைக்கச்செய்தான்சீ ராட்டி தனபதி

விருத்தம்

தனபதிசந் ததியில்லா தவனா னாலும்
தன்மனையா ளிடத்தில்உற்ற வாஞ்சை யாலே
அனுசையிடத் தனுதினமும் பூசல் செய்ய
அவனுமொரு நாள்கோபித் தன்னா ளிந்த
மனமகிழ்ச்சி யேன்விளங்கும் பிள்ளை யில்லா
மாபாவி யுனக்கிருமை வரும்பே றெல்லாம்
எனதருமை நன்மகனா லன்றோ வென்றே
யேசினள் நேர்ந்தபடி பேசி னனே.

தாயத்தார்தனபதியின்பொருளெல்லாம்அபகரித்தது.

இதுவுமது

தங்கையிந்த வாறுரைக்க வெட்கம் பூண்டு
தனபதியின் றொருசென்மத் துக்கா னாலும்
அங்குழந்தைப் பேறடையத் தவஞ்செய் வோமென்
றவன்பொருளெல் லாமருகன் றனக்கே யாக்கி
மங்கையுடன் சென்றான்பின் வராது கண்டு
வலிமையினால் இல்லாத வழக்குப் பேசிப்
பங்குடைய தாயத்தார் அந்த மாக்கைப்
பற்றினர் பொருள்முழுதும் சுற்றி னாரே.

காவேரி, ஆதி.

பல்லவி

பாரும்பாரும்தாயத் தார்கள்மிகுந்த தன பதிமுதலைக்கொண் டாரே

அநுபல்லவி

பாரும்விளைநிலம் அடிமையா பரணம்
பசுக்கள்நவமணிகள் கணக்கில்லாத தனம்
செம்பெட்டிகள்யாவும் இழந்தகண்ணீர் வடிக்கச்
செருகிர்தபுட்போலே செயுந்தாயும் துடிக்கப் பாரும்

சரணங்கள் (ராலே

௪ அகதிக்குத்தெய்வந்துணை யல்லவெல்வேறுண்டோவென் றனையுமகனும்துய
அகமெலிந்தேழைசொல் லம்பலமேறுமோவென்றுலவாயரன்முன் னாலே
புகழுமடியவர்க்கோர் ஆதாரமா விளங்கும் புண்ணியாவெனப்பணிந் தன்
சகமதற்குத்தந்தைதா யாகவீர்ஙகட் கன்னையும் (பாலே
தகப்பனும்அன்றோவென்றே முறைகூறவொருக்காலே பாரும்

௫ என்மகனையெனக்கு முன்னேன்மகனில்லாமல்எவரும்காணத்தகுதியாகவே
அன்மகனைப்பெற்றிப் பாலேகாணிபொன்மனை சகலமும்எங்கள்வச மாகவே
தன்மானங்கொண்டளித்து மனைவியுடன்றவத்தை நாடிச்செயவேணுமென் றே
வன்வமயினாலேதாயத் தார்களவைக திரல்லாம் (கவே
வவ்விநொன்றுசொன்னான் பின்னுங்கூர்மையாகவே பாரும்

௬ ஒருத்திமானெனக்கய்யா ஒருமகனிவனென்றும்ஐதரியானேழையல்லாமலே
கருத்தறியாதசிறு யேனெங்களுக்குவேறு கிளைகளுத்தாங்குவாரில் லாமலே
வருந்தமுற்றேமேயுயிர்க் குயிராய்நிறைந்தோவெந்த வாளாறுங்கா னுவாய்
அருட்கடலேநீயன்றி யாரிருக்கின்றா ரென்றே (சொல்லாமலே
அடிபணிந்தோதிவீழ்ந்தாள் அகம்வேறுசெல்லாமலே பாரும்

தன்பொருளைத்தரும்படிவணிகமகன்ஞாதிகளைத்தடுத்தல்;

விருத்தம்.

அடபிடவழக்காச் செய்துதா யத்தார் அரும்பொருள் கவர்ந்திட வருந்தி
அன்னையும்மகனும் சாமிமுன் னுரைக்க அவாரு ளாலுறங் கிடுங்கால்
விடிவரைஞாதி கனாமதித் தவையில் வேந்தன்மே லாணையிட் டிருத்தவ்
வேளைவந்துன்து வழக்கைநாம் தீர்த்து விடுவோ மென்னக்கனா வதனில்
வடிவுறுமறையோன்போலுரைத்தகன்றார் மகிழ்ந்தெழுந்தெளியருக் குந்தெய்
வந்துணையென்ப துறிமன னென்னா வணங்கிவந் தகப்புகுந் துரைத்த
படிபெழுந் திசன் கோயில்முன் பணிந்து பலர்களும் புகுந்துஞாதிகளின் பக்
பக்கம்வந்தெமது பொருள்களைக் கொடுத்தப்பாலேபோமெனத்தடுத்தனனே.

கௌளிபந்து, ஆதி.

பல்லவி.

அநியாயஞ்செய்து கொளுஞ்ஞாதிகளேஎம்பொருளைத்தாரீர்

அநுபல்லவி.

பன்னாவலுனை தன்னையேயிட்டேன் பின்னொருபக்கமும் செல்லவுமொட்டேன் அநி
அன்னமுந்தலாப்புசிக்கொட்டேன்

சரணங்கள்

அடிபொறுத்தொருபால்மட்டக்கூடாது அடுப்பிலேநெருப்புமூட்டக்கூடாது
படிவாசலுந்தாண்டக்கூடாது அநி (சார்வீர்
ஒழுக்கமுடையவர் அகமிலேசேர்வீர் ஒழுக்கமிருந்தர்மச் சபைக்குள்ளே
வழக்குத்தீர்த்தபின் அப்பாற்போவீர் அநி

சுந்தரேசர்வழக்குத்தீர்க்கமாமனாகவருதல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதந் தவேக்கையில்லா திகள்வனுக் கொண்
டிழுக்குரையால் வைதுதள்ளி யடித்தோட் டுக்கால்
வந்துதர்மச் சபைமுன்னே முறையோ வென்று
மாறுரைக்கத் தெரிந்தறத்தார் அவள்பின் னோடே
தந்திடுஞ்சே வகருடனே சென்று மாற்றார்
தமையழைத்துக் கொண்டுவந்தாள் வரும்போ தாங்கே
புத்திதனி லாலவாய்ப் பெருமா னன்பு
பூண்டிட்டான் தனபதிபோல் தோன்றிட் டானே.

மோகனம், ஆதி.

பல்லவி.

மாமனாகவந்திட்டானே வழக்குத்தீர்க்க மாமனாகவந்திட்டானே

அநுபல்லவி.

சேமிதரனுமல ரயனுந்தேடரிய மாமதுரையில்வளர் சோமசுந்தரமூர்த்தி மா

பேகா, ஆதி.

௧ துங்கமாங்கா திற்குண்டல மின்னே வரைநிகர்த்த
தோளிலங்கதம் பளப ளென்ன இருளகற்றும்
கங்கணமுன் கையிலொளி துன்ன உருத்திராட்சக்
கண்டிகை திருக்கழுத்தில் மின்ன மதுவையுண்டு
பங்கயத்திதழிலு றங்கும்வண்டுகள் போலே
தங்குமணிமோதிரச் செங்கைவீசிமென் மேலே
தன்கையையுஞ்சேயையும் தள்ளிவிட்டோர்முன் னாலே
சிங்கவேறுபோல்வீதி லங்ககடந்தன் பாலே மாம

௨ திருமுகமாகுந்தாமரை வாடிப் பிள்ளைக்குச்சதி
செய்ததாயாதிகள்மேலே மூடி உடனேதமக்
குரியதிருமகன்மேலே காடித் தன்னைவிநயந்
துளமகிழ்ச்சிதனை மிகக் கூடி நீதிதெரிந்த
அரசனில்லையோபெரி யோரில்லையோ சிறந்த
அரசன்செங்கோலுங்கொடு தாச்சோறால்கள்மொழிந்த
உரியதெய்வமுங்குடி யோடிப்போச்சோ உயர்ந்த
தருமமும்போச்சோவென்று தருமச்சபையில் மூந்த மாம

௩ பாதகத்தாயாதிமார்கள் கண்டு விம்மிதமுடன்
பகட்டுமனவலியிழந்து டண்டு தீர்த்தவழக்க
கீதமுரஞ்செய்தோமென்றுள்ளம் பிணடு அச்சமுமாணும்
கெருந்திபேதமைவிழுங்கக் கொண்டு கட்டுவிழிக்க
ஆதரவுடனேதம் மருமகனை சேரிட்டுச்
சோதரியுடனுரைத் தேதழுவிக்க [illegible]

வேதியர்சாமகானம் ஓதுதல்போல்வாய் விட்டு
ஆதுலானிரக்தோ அக்தோவென்றேகூப் பிட்டு மாம

மருமகனைத்தழுவிஅழுதுவருந்துதல்.

விருத்தம்.

மாதுலன்போல் வந்தசுந்த ரேசன் றனில்
மைந்தனும்தா புங்கண்ணீர் சொரிய வீழ்ந்தெம்
தாதையே யென்றலறி யழுகு மையன்
தடக்கையா லெடுத்தணைத்துக் கட்டிக் கொண்டு
ஆதரவோ டவர்தமைத்தம் கண்ணீர் வெள்ளத்
தாழ்த்திமகன் றனைப்பார்த்தென் னப்பா வுன்றன்
ஓதரிய பணியெல்லா மியாவர் கைக்கொண்
டுய்இன்றார் என்றுரைத்து நைந்தின் றரே

ஆஹிரி, ஆதி.

௧ பாலனேயுன்மார்பிற்சரப் பணியெங்கே காணேன் சிறு
காலணிச்சிலம்புஞ்சதங் கைகளுங் காணேன்
௨ பட்டையரைஞாணிடையில் கட்டவுங் காணேன் சொர்ணக்
கட்டியமுகத்திரைசையும் கட்டியுங் காணேன்
௩ மின்படுங்குண்டலஞ்செவி தன்னிலே காணேன் பிள்ளை
தன்பணிகளைக்கவர்ந்தென் பெறுவரோ காணேன்
௪ அஞ்சாதேவேறொன்றுக்கும்ம னஞ்சலிக் காதே கொடும்
வஞ்சகர்வழக்கிழந்து மறைவாரிப் போதே
௫ மித்திராடத்தில்வஞ்ச கத்தைச்செய் தேனே நம்பி
வைத்தவர்பொருட்குமாறுட் டத்தைச்செய் தேனே
௬ நாடிவேற்றோர்க்கில்லையென்றே யூடிவிட் டேனே வட்டி
கூடிவாங்கியுஞ்சிலர்போல் தேடிவிட் டேனே
௭ ஏலலசிங்கம்பொருளைப் போலேமன் [illegible] தருமத்
தாலேயீட்டும்பொருள்வரும் தன்னுல்மேன் மேலே

விருத்தம்.

மைந்தன்மனத் தேற்றியீ சனைக்கும்பிட்டு
மாணிக்கத் தேற்றிவிற்றும் வணிக ரேறே
அந்தரணி பன்செங்கோல் நண்ணும் கட்டும்
அறத்தட்டில் லாவென்னும் துலைவிட்டு
இந்தஅற வோராலெம் வழக்கு மாறு
ரியற்றும்வழக் குக்குக்கித் தெரியா யென்று
சுந்தரனுக் தனபதிவேண் டிடவே மாற்றார்
சொடுக்கினர் சபையிலுள்ளோர் [illegible] றரே.

வணிகர்தாம்தனபதியென்றுமுறையோடடையாளஞ்சொல்லல்.

இதுவுமது.

ஒருவியாக் கிரமன்றன் கூறக் கேட்டே
யுளம்நடுங்கித் தருமசபை யுற்ற சான்றோர்

இருவர்வழக் கையுமேற்கொண் டனுவா தித்தாய்ந்
திவற்றில்ரு திகள்வழக்கே இழுக்கென் றேத
வெருவியவ ராடெடுத்த கள்ளன் போலே
விழித்தவரித் சிலர்கன்தன பதியல் லென்று
திருமுறுகாய்ப் பேசியவ டையாளங்கேட்கச்
சிறுவர் மற்றதனைக் கூறு வாரே

மோகனம், சாப்பு

பல்லவி.

முறையோடே அடையாளம் மொழிந்தார்

அநுபல்லவி

மறையின்பொருளுரைக்கும் மதுரைநாயகன்நெறி முறை

சரணங்கள்.

க தந்தையன்னை மாமனும் மாமி தாயாதிதமக்குமுன் னுண்டானோர் சிறும்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தோரும் பந்து
மனைவியைமுதலான அனைவர்கள்பேரும் முறை

உ குலமுறைநடத்தைசொரூபம் திறன் குடிப்பிறப் பளவோசை வரும்லா
தலைமுறையோர்கள் பிரதாபம் சத்தியம் (னோடும்
தயவுதாட்சண்ணியம் பயம்பச்சாத்தாபம் முறை

ந செல்வம்வயதளவுதாரம்தொழும்தெய்வபத்தியொழுக்கம்தருமம்விஸ்தாரம்
கல்விபுத்திகுலமைதிரம்பட்டன்
காணிநலகைமபெலம் முதலாங்கெம்பீரம் முறை

விருத்தம்

அடையாளம் இந்தவண்ணம் உரைத்திடக் கேட்
டரியதன பதிவணிகர் இவர்தா மேமென்
றுடையதுரைத் திடத்தாயத் தார்வ ழக்கில்
ஓயின்டைக் தாமெறுப் பவென் றெண்ணி
நடையிருந்தில் நூக்குப்போய் வருகே னென்றும்
நான்குளத்துக் கேகியிதோ வந்தே னென்றும்
இடையிலவ் வாருதங்கண் டெழுமே கம்போல்
எழினுர் சிதைந்தொளித்துப் போயி னாரே

இதுவுமது.

ஞாதிகள்சேந் திடச்சபையோர் தனப திக்கே
நற்பொருள்முற் றும்சேர்த்தா வணம்வ ரைந்தார்
கோதிடப்பின் னதைவாங்கி மைந்த னுக்கீந்
தாலசேன் மறைந்திட்டான் சுந்த ரேச
பாதசே கரன்மகிழ்ந்தி சனைப்போற் றித்தன்
பாலதனும் வரகுணற்கு மகுடஞ் சூட்டி
நாதனடி சேர்ந்தனனி துரைப்போர் கேட்போர்
நலம்பொருந்திச் சிவனுலகில் நண்ணு வாரே

ஆக விருத்தம் ய, கழிநெடில் க, கீர்த்தனை ௫, தரு க, ஆக மொ, முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

காப்புதாவது

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

முதலிடை யீறில் லாத முக்கணனை வணிக னுமி
எதிர்வழக் காடி வெற்றி யிசைத்தவா றுரைத்தே னிப்பாற்
பதிவர குணனைச் சூழும் பழிதொலைத் தால வாயில்
கதிதரும் சிவலோ கத்தைக் காட்டிய தினிச்சொல் வேனே

வரகுணபாண்டியன் அரசாட்சி.

விருத்தம்

நிஷ்டையிலே முக்கணன்பால் அன்பு பூண்டு
நெறியறிந்து தவஞ்செய்முனி வோரே கேட்பீர்
இஷ்டமிகு மிசமான விரவி யிந்தோ
டெரிவாளம் நிலஞ்சலிலங் காலென் றேதும்
அஷ்டமூர்த் தியின்வடிவும் தானு யோங்கும்
ஆலவாய்ப் பிரானைமன மெய்வாக் கொத்துச்
சிஷ்டர்புகழ் வரகுணபாண் டியன்முக் காலும்
சிந்திப்பான் துதித்தடியில் வந்திப் பானே

முகாரி, ஆதி.

பல்லவி

வரகுண பாண்டியன்புவி யாண்டான் மகுடஞ்சூடி வரகுண

அநுபல்லவி

வரமிகவருளும்சுந்தரபாண்டியசேகரபா[illegible]
டியனுதவியபுதல்வனெனுந் திருவுள வரகுண

சரணங்கள்

க வேதமுதற்கொண்டொருக் காலே உள்ளகலைகள்
ஓதியுணர்ந்தறிவி னாலே பலகாரியமும்
நீதிதவிராமல்மென் மேலே செய்கையாலமலர்
மீதில்வளரயனைப் போலே விளங்கிப்பின்னும்
பூதலமன்னவர்தன் பாதந்தொழுவிசயம்
சேர்தலினாலேபுரு கூதனிலுந் துலக்கும் வரகுண

உ புகலுங்கற் புடைமையைச் சூடிப் பங்கயமலர்
மகளிரைப் போல்நெறியில் நீடி வருமில்லாளோ
டிசபோக முறைமையைக் கூடி வாழ்க்கையினாலே
முகில்வண்ண னுமென்றிசை நாடிச் சுகித்துப்பின்னும்
மிகவெழிலபரிய மகிமையி னலிந்து
மகிழ்நனும்இவனுக்குநிகரோவென விலங்கும் வரகுண

௩ முறைமாறிக் கொண்டெப்போதும் தோற்றி இகல்புரியும்
பொதிகரனுதிபகை மாற்றி மொழிதப்பாமல்
அறிவால்முற் றுமுணரும் கீர்த்தி கொண்டதாலெங்கும்
இறையுமீசனென்றியாரும் ஏத்திச் சொல்வதல்லாமல்
நிறைவுதருமெய்யொளி பெறுவதினாலுலகில்
கறையிருள்கடிபகல் இறையவன்போல்விளங்கும் வாருண

௪ ரதகெச துரகப தாதி பெலம்பெற்றோங்கும்
நிதியிற்குபேரனிலும் மியாதி பூண்டுதெளிந்த
மதிமான னுதினமும் பாதி மதியணிந்தே
மதுராபுரேசன் அடி மீதில் பத்தியுடனே
நிதமுந்தொழுதுபல துதிகள்மொழிந்த திவு
முதிரவுவந்துகூடற் பதியில்நிதம்விளங்கும் வாருண

விருத்தம்

மேதினியில் வாருண் வரும்காலோர் நாள்
வேட்டையின்மேற் காதல்கொண்டா ரணியஞ் சென்று
போதகம்வெம் புலியேன முதலா யாங்கே
புக்குவிலங் குகளோடத் துரத்தி மாலைப்
போதளவும் வார்சிலையிற் கொடுங்கூ ரம்பைப்
பூட்டியனே கம்வேட்டை யாடி வேந்தன்
வாதனிலுங் கடும்பரிமேல் ஆல வாய்க்கு
வருகின்றான் மனத்துவகை பெருகின் றானே.

ஆனந்தபைரவி, ரூபகம்.

௧ மதிகுலசிகாமணியெனத்திகழ் வருணன்வேட்டை யாடிக் க
வனவாம்பரி தனிலேயானை மகிழ்ச்சிகூடல் நாடி
கதியுடன்வரும் வழியிலேநாகம் கடும்பசிமையடை யாலே
கலையாயொரு மறையோனுறங் கையிலேயவன் மேலே
௨ அயமடிநடு வராத்திலறைக்கவே யாருயிர் இழக் தானே
அறியாமலே தலைதூக்கிரு அரண்மனைபுகுக் தானே
உயிரகனுமவ் வுடலைக்கண்டுரிய யோர்விடியுமுன் னெடுத்தார்
உலகாள்பவன் தலைவாயில் தோவென்றிடத் தொடுத்தார்
௩ அதையறிந்துதென் னவன்றனதுளத் தருண்டமைச்சரோ டெடுத்து
அறவோர்கையில் பொருளீந்துகர் மாதிசெய்ய விடுத்து
சதிதரும்பழி தனைநினைந்தகம் தனில்வெருவய ரடைந்தான்
சாரும்மந்திரி மாரும்பது தலிக்கவன்று டைந்தான்

வாருணபாண்டியன்பாபசாந்திசெய்தல்.

விருத்தம்

வாருணனிவ் வாறுவலைப் படுமான் போலும்
வன்னிதனி லேவிழுந்த வெண்ணெய் போலும்
உருத்தல்கண் டமைச்சாபுரோ கிதர்கள் சூழ்ந்தே

ஓகோ இப் பழியறியா மையினால் வந்தன்
அருகுறலா லிதுநீங்கும் வண்ணஞ் சாந்தி
அதிவிரைவிற் செய்யவேண் டுமென வையைக்
கரைதனிலோர் சாலையெடுத் துடனே செய்யக்
கருதினன் யாவருடன் பொருதி னனே.

துசாவந்தி, ஆதி.

பல்லவி.

பாவசாந்திபண்ணினனே பிரமகத்தியாதி பாவசாந்திபண்ணினனே

அநுபல்லவி.

தேவதேவநீலகண்டன் சேவடிபணியும்தொண்டன்
காவலர்தமக்குமிண்டன் மாவாருணவுத் தண்டன் பாவ

சரணங்கள்

௧ வேதியர்க்கன்னமாராய்ந்து அறுசுவையோ டேதினந்தினமுமீந்து
பூதனம்பசுத்தொடுத்து ஒதுமுறைமையடுத்து
ஆதரவுடனெடுத்து ஹேமதானங்கொடுத்துப் பாவ
௨ அகமருஷணத்தினாலே திலம்கெய்யோமம் சகலமுஞ்செய்துமென்மேலே
புகலுமைங்கவ்வியமுண்டு வகைபலதானமுங் கண்டு
நிகரில்லாப்புகழைக்கொண்டு தொகையிலாப்பொருளைவிண்டு பாவ
௩ மூவருருவாகவாழும் அரசைநிதம் ஆலவாய்வளர்ந்துகேளும்
கோவிருகொம் பில்நீர்பெய்து ஆவலோடன்னீருண்டெய்து
பூவதுகுதேடிக்கொய்து ஆவினுக்கருத்தச் செய்து பாவ

வாருணபாண்டியனைபிரமகத்திபிடித்துக்கொள்ளுதல்

விருத்தம்.

சாந்தியிந்தவாறுமுறை யோடே தக்கோர்
சாற்றுதலுக் கிரண்டுபக்கத் தனத்தை யீந்து
வாய்ந்துசெய்தும் அம்மகா பாவத் துக்கு
வலிநீங்கா மையினாலே மேலிட் டேறிக்
காய்ந்தவெய்யிற் பத்தியதி னாமந் தன்னைக்
காட்டியழு லெழுந்தலைகை போலே தோன்றி
வேந்தனரு கேயுருவத் துடனே* வந்து
விடக்கண்டான் தன்னைவளைந் திடக்கண் டானே.

கல்யாணி, ஆதி

பல்லவி.

தத்திக்கொண்டுபிரம கத்திவாருணனைச் சுற்றிவந்தாளே கொடும்பற்றியே

அநுபல்லவி.

*சுற்றித்தலைமயிர்விரித்துப்பு கையெழுமு
கத்தைக்கொடுவக்கிரத்தைத்தையவித்துத்தத்தித் தத்தி.

சரணங்கள்

க முன்னேசென்றாற் பின்னே முடுக்கும் இருபக்கமும்
மோதிநிழல் போலேகூடக் கூட அடுக்கும்
முறுக்கும் மீசையைத்தொட்டே யுறுக்குங் குகைபோலவாயைத்
திறக்குஞ் செக்கலிகொட்டிக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக
முதிர்ந்தமலைநேருருவந்தக்கிடி அதிர்ந்ததெனவா ரொலியும்செய்திவை (தத்தி

உ வாரும்பிள்ளா யென்று சொல்லும் சீக்கிரத்திலே
வன்பழிதா வென்றுவாயை வாயை மெல்லும்
வாங்கும் பெருமூச்செறிந் தோங்கும் வெகுதூரத்தில்
காண்கும் பக்கத்திலேவந் தோங்கும் கையையெறிந்து (ம் தத்தி
சிறந்தவொருவன் முசலங்கொண்டுகை அறைந்தழுதுபின் நகையுஞ்செய்தின

ங இட்டிவந்து கையைப் பிடிக்கும் இழுக்கும்விடும்
கெம்பிக்கெம்பி வக்கதம்பிப் பல்லைக் கடிக்கும்
கேளுத் திசைகள்தோறும் சூழும் உருப்பிசகித்
தாழும் நெருப்புப்பொறி வீழும் கணையுருட்டிக் (தத்தி
ளெம்பி(...முன் ...டரும்பின்குதி கொளும்பெரியமை யுடலோடிவ்வகை

...பழிநீங்க வரகுணபாண்டியன்சாமியைவேண்டுதல்

விருத்தம்

வலியப்பழி சூழ்ந்திடத்தென் னவன்மா சுண்ட
மணிபோலும் பாம்பின்வாய் மதியைப் போலும்
மலமுறத்தேர்ந தந்தனர்பார்த் தாசே யுன்றன்
மஸ்தகத்தில் விதித்ததற்கா லவாய்ப்பி ரானை
வலமுறநா ளொன்றினுக்கா யிரத்தெட் டெண்ணி
வருகிலிது நீங்குமென்று ரந்த வாறே
விலகுமென்றே ரந்தணனி சைந்த நாளில்
விதித்திடக்கேட் டய்யன்முன்போய் விளம்பி னானே.

எமுனகல்யாணி, ஆதி.

பல்லவி.

போலேயென் பாதகமும் போக்கடிப்பாயே

அநுபல்லவி.

...யெனு ...மிடும் கோலத்...க்கன்றி கந்தையுன் ...த்தீர்பண்டி அது போலே

சரணங்கள்.

க ஆதியிலே வேதியன்மா பாதகம் தீர்த்தாய்
பின்னுக்காத்தாய் கதி சேர்த்தாய் அதுபோல்
உ இந்திரனைத் தொடர்ந்தபழி சிந்திட நீயே
எதிர்த்தாயே தொலைத் தாயே அதுபோலே
ங அன்னையமார்க் கன்டனுக்காச் சண்டன்முன்னின்றாய்
...தைத்...றாய் ...ம் வென்றாய் அதுபோலே

விருத்தம்.

வருந்திமன்ன னிவ்வாறி ரைந்து வைகல்
வனைந்திடப்பார்த் தய்யன்விண் ணின் றாசே யெம்மைப்
பரிந்துகித்ம் வனைவதற்கோர் அசுவ மேத
பலனினுமேற் கொண்டோம்இப் பழியோ வென்றால்
விரிந்தபடைச் சோழன்அமர்க் கடுப்பான் நீயும்
வெகுண்டெழுந்த வனைத்தூரத்திப் பிடிப்பாய் போற்சென்
றிருந்தமையாம் அருச்சிக்கும் தலஞ்சென் றற்போம்
என்றுதான் சொன்னதுவாக் கொன்று தானே.

காம்போதி, சாப்பு.

தேவதேவனருட்பெற் றேவரகுணத்தென்னன் பணிந்தான் பணிந்
தாவலுடனிருக்கை மேவியிருந்துமன துலந்தான்
சிலநாட்சென்றபின்சோழன் சலதிபோற்படையுட னெழுந்தான் கூடல்
தலமீதுபாண்டிகா வலன்மேலமர்புரிய வனைந்தான்
அந்தவகைதென்னன றிந்தமர்புரிந்திவி லக்கினான் பெருஞ்
சிந்துவினுக்கொரு மந்தரமெனவேக லக்கினான்
கலக்கச்சேனையுடனே மலைந்துச்சோழன்முதுகிட் டோடினான்தென்னன்
வலுத்துக்குதிரைமேற்சென் றாரத்துப்பிறகேபற்றிச் சாடினான்
திறையும்மலர்களிரு புறமும்துலங்கும்பொன்னி கூடினான் புகழ்
நிறையுந்தைமதிப்பூசத் துறைகண்டுளமகிழ்ச்சி சூடினான்
புண்யதேசமும்மேலும் புண்யதினமுநேரக் கண்டான் கூடப்
புண்யஸ்தலமுந்துய்ய புண்ய காலமுந்தெரி ன்றான்
சங்கற்பவிதிமுறை யங்கத்துடனேமொழிந் தாடினான் மனச்
சங்கையறவேசுகு அங்கத்துடனய்யனைத் தேடினான்

வரகுணபாண்டியன் துதி

விருத்தம்.

மாகதிதோய்ந் ததன்தெற்கா லயத்தின் கீழ
வாசல்கடக் துட்புகத்தன பழிபா வங்கள்
ஆனதுடன் புறங்கிடக்கச் சுருதியாம் வன்
டதுபுறஞ்சூழ்ந் தாற்றமரு திடையில் வாழும்.
தேனைவிழி வாயங்காந் தருந்தித் தாழ்ந்து
நீயமித்த நவநீதப் பாவை போலே
தானுருகிச் செபதுரையற் றுணர்வாய் நின்று
சாற்றுவான் வரகுணன்றேர்ந தேத்து வானே.

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி

திருபாதியிலேசரணம் எனைத்தொடர்ப ழிபாவந்தீர்த்தோய்சரணம்

அநுபல்லவி — வளர் கிருபா

கிருபாகிதோஜத சபாபதியே தொண்டர் உபாதிநீக்கிடும்சிவ குருபாமருதில்

சரணங்கள்

க பராபர புராதன ஹரா சூலபாணி கொன்றைவேணி நாக
தாரசோமசேகரா திரிபுர ஹரா சங்கரா சுந்தரா மருதில்வளர் கிருபா
உ வேதாவுந்தாமோதரன்விண்ணுநாதியென்னும்விண்ணவர்கள்நண்ணரிய
பாதாடமைநாதா லீலாவினோதா சுபோதா நன்னீதா மருதில்வளர் கிருபா
௩ மாரைப் பலநூலாய்ந்திடு மேலார்புகழ் மாமிகுந்தசாமகான
லோலாபர்த்த பாலா காலகாலா னுகூலா இதுலா மருதில்வளர் குபா

விருத்தம்

இப்படிக்குத் துதிக்கநெடு திறுமென் பத்த
ரேநேகேள் வாயிலே பிரமச் சாயை
நிற்பதெனித் தெளிவேண்டாம் மேவாயான்
நீங்கிக்கூடலுக்கேகென் றுசா சத்தோர்
சொற்பிறக்கத் தெரிந்துமரு திலைவணங்கி
சூழ்ந்தவாய் தோறுமடைக் கடிவிழ்ந் தேத்திப்
பொற்புறமேல் வியல்செல்வான் தன்பே ராலே
புதிதாக்கோ புரந் தென்னன்புனைவித் தானே.

புன்னாகவராளி ஆதி.

க திருமணிக்கோபுரமுதலாத் திருப்பணிமென் மேலே
தென்னவர்கோன் தன்பெயரால் செய்தெழுந்திப் பாலே
பாவியெனன் திசைநிதித்துப் பயணஞ்செய்தன் பாலே
பரன்கோயில் வழிதோறும் பணிந்தேயொருக் காலே
உ புகழ்பெருகும் மதுரையென்னும் பொன்னகரடைந்தான்
போக்கரிய பழிதொலைந்த புண்ணியனைப் பணிந்தான்
வகைவகையா மேற்கட்டிசாமரைதூவசக் கவிகை
மாமுடிகோளகையணிகள் வஸ்திரங்கள் சிவிகை
௩ பத்தியுடன் இதுமுதலாப் பரிந்துபரிந் திந்தான்
பார்புகழ்ந்தே யாதிலொருபங்கெடுத்து வாழ்ந்தான்
அத்தனடியாரடவோரனைவருடன் அடுத்தான்
அரன்புகழைச் செவிக்கமுதாயனுதினமு மடுத்தான்

விருத்தம்

வழுதியிவ்வா திருக்கையிலே தாக மாதி
வழுத்துவதிற் பெரிதுருத்ர லோக மென்றே
மொழிவதுகேட் டப்பதியைக் காண, வேண்டும்
மோகமுடன் செல்விழிநா யகன்முன் சென்றே
எழுபவகீவ் யெவையுயா ரும் நீவீர்
திருந்திலகும் சிவபுரத்தைக் கண்டுன் பாதம்
தொழுவதற்கோர் கருத்தெனக்குண் டென்று சொல்லத்
துணிவின்றுன் அன்புடனே புனிதன் றானே.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகத்தின்வளங்களைக்காட்டுதல்

இதுவுமது

வரகுணன்வேண் டியபடிநந் சிவலோ கத்தை
மதுரையிலே காட்டிவைப்போ மென்றே அய்யன்
திருவுளத்தி லோர்ந்திடுங்கால் கோடி திங்கள்
திரண்டுதித்தாற் போலுதிக்கச் செய்து நாதன்
பரிவுடனந் தியையழைத்தெம் பாலன் புற்ற
பாண்டியற்கு நமதுலகைப் பண்பாக் காட்டென்
றருளினு ரந்தவண்ணம் நந்தி தேவர்
அங்கவற்கு விதிப்படியே யறிவித் தாரே.

மத்தியமாவதி, சாப்பு

க சுருதிமாலயன் தேடியுங்காணுத சோதிர்மயானந்த மாகவிளங்கிய
பருதியானுஞ் சிவபுரத்தையுற்றுப்
பாண்டியனே நேராய் மனத்தன்பு பூண்டிதனைப் பாராய்
உ பத்தைந்திருபது யோசனைவாசிக்கும் பங்கயப்பூவிதழ்நா ருயிரத்துடன்
சித்தஞ்செழித்திருக் கும்மலரோடைகள்
நீடெதும் நேராய் பலநதி யோடுவதும்பாராய்
௩ சுரும்பிசைக்கினை யாகவேநாரதரும்புருவேழிசை கூடியவீணைகொண்
டிரும்பும்கீர யுருகவிசைக்கின்ற
இன்னிசையும்நேராய் மொழிகின்ற நன்னிசையும் பாராய்
௪ பொன்னரவிந்தத் தடமும்மரதகப் பூஞ்சோலையும்அமு தவாவியும் ஒளி
தன்னில்மிகுந்திருள் ஓட்டிடவானவர்
தங்கும்பதம்நேராய் சிறந்துவிளங்குமிதைப்பாராய் (யும்
௫ இலங்கும்பாற்கடல் போல்நீரகழுமெயிலும்பொற்கோபுரமும்மணிவீதி
துலங்கும்கொத்தளமும்கிரையாகிய
சூழிகையும்நேராய் உயர்ந்திடும் மாளிகையும்பாராய் (ள்தொறும்
௬ வெம்பியகால்வகை யுண்டியுமாடலும் வீணையும்சாந்தும்பொன் னாரமும்நா
ஐம்புலத்துக்கும் விருந்தாகவேகொண்
டருந்துவதைப்பாராய் சித்திரம்போற் பொருந்தியதைப்பாராய் (யும்
௭ தங்குமுருத்திர மின்னொருடன்ருத்திரர் சார்ந்திருக்குமுயர் மாளிகைப்பந்தி
பொங்கமிகுஞ்செல்வ முங்கலையில்லாப்
போகத்தையும்நேராய் அவர்பெற்ற யோகத்தையும்பாராய்
௮ புண்டரீகாட்சன் பதமிதுவேதன் புரமிதுருத்ரத் தலைவர்பதியிது
எண்டிசையிலுள்ள காவலர்தங்கி
இருப்பதிதுநேராய் மனதில் விருப்பமுடன்பாராய்
௯ அடுத்துநீராடி வெண்ணீறணிந்தா லயம்சென்று விளக்கிடலுங்கொய்து
தொடுத்தரன்புகழ்கட்டிவந்திங்கு
சுகிக்கின்றனநேராய் லோலகத்திருக்கின்றதைப்பாராய் (மெய்யனை
௰ நந்திபுரந்தன்னும் புறம்புமொனருகலே ஷோடசோபசாரந்தோடேம்

பத்தியுடன்காணக் குவித்தர்ச்சனை
பண்ணினவர்சேரய்ச் சாமீபத்தை நண்ணியதைப்பாய். (கு
கக காற்றிருவன்னியை மூட்டியிடையின் கலைநெப்பாதை யெழுமதியின்
ஊற்றமுறுண்டு நம் பீசன்வடிவை
உளங்கொண்டவர்சேராய் சாரூப வளங்கொண்டதைப்பாராய் (வ
கஉ பகலன்மூலம் மகஞ்செய்தவேதியர் பாரிவர்சீர்ப்பக்த லாதியாம் தா
புகழ்மறந்து நிராசையினுலே
புரிகின்றவர்பாராய் வினையைப் பிரிகின்றதைப்பாராய் (கு
கங உறுதிகீறனி மெய்யினைரக்கெழுத் தோதியவாவினர் ஈசன் புக
முறைமையுள்ளவர் வினைவலியை
முடிக்கவந்தோர்பாராய் இங்குவந் தடுப்பதனைப்பாராய்
கச தவளகீறட்ச மாலையணிந்தவர் தங்குதியுங்குல மும்குறிக்காமலே
சிவனென்றென்றனும்அன் பாலெபிறவிநோய்
தீர்ந்தவர்கள்சேராய் இவிடத்தில் சார்ந்ததனைப்பாராய் (இன்னமு
கரு தொண்டருக்காவன செய்தோரானவத் தொண்டரைப்பூ
தொண்டர்வழியே நீயமாயுயர்ச்சியைச்
சூட்டினவர்சேராய் எழுந்திக்கு நாட்டினதைப்பாராய் (பதி
கசா ஆலவாயீசனுக்காலயஞ்செய்வித் தணியவும்செம்பொற் பணிகளும்
ஞாலத்தையாண்டிங் கடைந்தவுன்வங்கிஷ
ராசர்களும்சேராய் நமதய்யன் நேசமுற்றுர்பாராய்

வரகுணன்சிவலோகநாதனைத்தரிசனஞ்செய்தல்

விருத்தம்.

நந்திவேத் திரங்கொண் டிவ்வண் ணஞ்சிவ லோகங் காட்டிச்
சிந்தையில் அன்பு பூண்ட திருத்தொண்ட ரெதிர்வந் தேத்த
அந்தமா தியிலான் முன்சென் றதியென விடுக்கத் தென்னன்
வந்தமா முடிமேற் செங்கை வைத்தவ னெதிர்கண் டானே.

தோடி, ஆதி

பல்லவி

தேவதேவனைக் ககண்டானே கண்டுமகிழ்ந்து
தென்னர்கோனைக்தக் கொண்டானே

அநுபல்லவி.

கூவுமறைநசைவாக மாதிவடிவம் நீடக்
கொண்டிருபக்கத்திலும் நின்றுவந்தேத்திக்கூட
ஆவலுடன்தும்புரு நாரதரிசை பாட
அரம்பையராடத்தேவர் பதம்விடையாமல் நாட

சரணங்கள்

க தந்திமுகமைந்தனும் தாருகனைப் பொடித்த
கந்தனுக்தக்கன்வேள்வி கலைத்தவீரபத் திரனும்
தந்தம்முடிமாலைத்தேன் றுளிர்பிந்தத் தொழுது
பத்தியாதரின்றேவைத் பணிவிடைசெய்து நிற்கத்

உ தொங்குந்தானையொதுக்கித் துணைக்கைகொண்டுவாய்பொத்திப்
பங்கயன்மால்தங்குறை பகர்ந்தேயொதுங்கிநிற்க
அங்கமுடனிந்திராதி யஷ்டதிக்குப்பாலரும்
கங்கில்நின்றுதாஞ்செய்யும் காரியக்குறைசொல்லத் தேவ
ங தண்டம்வனைதடியும் தரித்துப்பல்லையதுக்கி
மண்டும்பைசாசத்தலை வருமல்லாதொருகோடி
சண்டனுஞ்சவேருலம் தாங்கிப்பூதருங்கூடிக்
கொண்டுதலைவாசலிற் குவிந்துகாவலாய்நிற்கத் தேவ
ச சித்தசாரணர்கள் திருவர்கருடர்தோளில்
வைத்தயாழினர்கின்னரர் தானவரியக்கர்
உற்றமாதவர்நாக லோகர்கிங்கரரின்னம்
சுற்றயோகியர்முதல் சூழ்ந்தெல்லோரும்பரவத் தேவ
ரு இருவினையறத்தெம்மை யிரட்சியெனத்தமன்பிற்
பெருகிவருங்கருணைப் பேரமுதையானந்த
அருவிவரும்விழிவா [illegible] டல்குளிரத்
திருமுனிவர்சனகர் சிவனென்றேறு திமுழங்கத் தேவ
சா தூயவரத்தப்பாமற் றொழுதுவேண்டியவர்க்கும்
ஈயும்வரன்முறையால் ஈந்திடத்திலெப்போதும்
தாயுமையாள்முகத்தில் நல்லநகையரும்ப
ஆயிரங்கதிர்வீசும் அரியாசனத்தின்மேலே தேவ

விருத்தம்.

வரகுணனிவ் வாறுசிவ லோக நாதன்
மலரடிகண் டிறைஞ்சியுரோ மஞ்சிலிர்ப்ப
உரைகள்தடு மாறிடவே கருணை யாகும்
உததியிலன் பாழ்முழ்க மிதந்து போதக்
கரைபிறந்த வானந்த வமுதை யுண்டு
கரணமுமைம் புலன்களுந்தன் வசமாக் கொண்
டரியபே ரன்புடம்பு பூண்டு தன்னை
யாக்கண்டான் பின்புபண்டு போற்கண் டானே.

இதுவுமது

பின்புமது ராபுரமாக் கண்ணிற்கண் டேம்
பிராட்டியுடன் பிரானும்பண் டிருந்த வண்ணம்
பண்புயர்கக் திருமூர்த்தி யாக்கோ யிற்குட்
பதிந்திருக்கப் பார்த்தீசன் அருளால் வந்த
தன்பெருமை யாய்த்துவகை மனங்கொள் ளாமற்
றனதன்போ டிசைந்துவெளிப் பட்டாற் போலே
கன்புளகந் தம்பிடனாக் குழறத் தாழ்ந்து
கதிக்கின்றன் அஞ்சலித்துத் துதிக்கின் றனே

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

அரகரசிவனே யாண்டவா சரணம்
புரகரவரகம் பூண்டவா சரணம்
ஆலவாய்விளங்கும் அண்ணலே சரணம்
மாலயன்அறியா வள்ளலே சரணம்
என்னைவந்தருட்டும் இடுபழிமாற்றி
அன்னைபோற்கருணை அளித்தவா சரணம்
கண்டிடாச்சிவலோ கந்தனைக்காட்டி
பண்டுபோலருளுந்திரு பாதிதே சரணம்
முடிவிலாந[illegible]ல் மூழ்கவைக்காமல்
அடியனு[illegible]ன் பளித்தவா சரணம்
தெ[illegible]பேழும் தோற்றம்நாலாகும்
பல்[illegible]சுற்றும் பரமனே சரணம்
உலைவி[illegible]வினைவே ரறுக்கியேசந்திர
குலமதைவிளக்கும் கோ[illegible]ரணம்
அங்கமாயடியார்க் கருள்சிவபுரத்தை
எங்களுக்கறிவித் திசைத்தவா சரணம்

விருத்தம்

ஏத்திநின்ற வரகுணனைப் பனுக்குப் பொன்பூண்
இசைத்திருந்தா னெனக்கேட்டம் முனிவோ ராங்கே
வாய்த்தரும்ப முனிவனைப்பார்த் தன்னுள் இந்திரன்
வன்பழியன் னையைப்புணர்ந்தப் பனைக்கொல் பாவம்
தீர்த்ததென் மதுரையிலே நடந் திருக்கத்
தென்னவன்றன் பழியையிடை மருதூர் தன்னில்
போய்த்தணித்த காரணமியா தென்று கேட்கப்
புந்திமகிழ்ந் ததின்விபரம் புகலு வாரே.

இதுவுமது

குன்றைவில்லி தனதடியார் பாத கத்தைக்
கூடலிற்செய் யாதொழுகும் படி நினைந்து
வென்றிவர குணன்பழியை மருதூர் தன்னில்
விலக்கிவைத்தா ரென்றிடக்கேட் டகங் களித்தார்
அன்றுதொட்டு மதுரைசிவ புரமெனப் பேர்
ஆனதிந்த லீலைதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
கொன்றபழி பாவமகன் றமரில் வெற்றி
கூடியிருந் தாலுலகில் நாடு வாரே

விருத்தம் ௰௬, அகவல் ௧, கீர்த்தனை ௧, தரு ௪, ஆக உ௰, முற்றும்

௪௧

நாற்பத்தோராவது,

விறகுவிற்றபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

மறுவளர் கண்டன் பாண்டி மன்னனுக் கால வாயில்
முறையினால் சிவலோ கத்தைக் காட்டலை மொழிந்தே லிப்பால்
பொறையிரும் பத்திர னுக்காப் பூமிசை நடந்தா னாகி
விறகுவிற் றுடல் செய்த விசித்திர மினிச்சொல் வேனே.

ஏமநாதன்மதுரைக்குவருதல்.

விருத்தம்.

இந்தரணி முழுதும்வா குணத்தென் னன்கோல்
ஏந்திமக வான்போலே விளங்கும் நாளில்
உத்தரத்தி லிருந்தேம நாத னென்னும்
ஒருவீணை கானவல்[illegible] னொன்றெங் கெங்கும்
மெத்தவெற்றி கொளும்விருது பட்டுக் கூற
மிகவீறு டனேசோழ னிடத் திருந்து
வித்தகருள் பெற்றமன்னன் சபையிற் செல்ல
சேர்ந்திட்டான் மதுரைநகர் சேர்ந்திட் டானே.

மத்தியமாவதி, ஆதி.

பல்லவி

ஏமநாதன் வந்திட்டானே பாண்டியராசன் கோமனை புகுந்திட்டானே

அநுபல்லவி.

பூமியிலுள்ளமன்னவர் மாமிகுஞ்சபையிற் சென்று
மேன்மையாய்பெற்றபரிசை யேமிகப்புகழ்ந்துவந்து ஏம

சரணங்கள்

௧ எழிலுடன்வீணையெடுத்துத் தழுவியேசு ருதிகூட்டி
வழுதிகாதி லேயின்னிசை பொழியும்அமுதம்போ[illegible] ஏம
௨ தென்னவன் மகிழ்ந்துமுடி தன்னையசைத் துப்புகழப்
பொன்னிழை மணிப்பூணாரம் உன்னதமா கப்பெற்றிட ஏம
௩ ஆனைகுதிரைகள்முதல் ஆனபரி சுகள்பெற
மானமேற்கொண்ட கோனத்தில் வல்லவர்ப லர்கள்குழ ஏம

விருத்தம்.

ஏமநா தன்வந்தேவழு தியின்பால் இசைந்திசை புரிந்துசம் மானம் (வில்
ஏற்றொரு விடஞ்சென் றிசைவலார் தம்போல் இல்லெனச் செருக்குற மன
கோமகன் றனது பத்திரனை யழைத்துக் கூர்ந்தேம நாதனுக் கிளையாக்
கொண்டுநீ பாட வல்லனோ வெனக் கூடல்நா யகன்திரு வுளார்[illegible]
பாடிசை பாடி யவன்திரு முடன்வீ ழிறந்திடச் செய்குவே மெனவே
இ[illegible]விசைதனைப் பாடலா மெனத்தேர்ந் தில்லில்வந் திருந்திடும் போ[illegible]து

நாமணிவீதி வீதியா வந்த வாணர்கோன் தமரிசை கேட்டு
வரும்பெய ருரைக்கும் வன்மையா லுளத்தில் அலைத்ததி சயித்திருந் தனனே.

சுந்தரேசர்விறகுவிற்கவருதல்.

விருத்தம்

பாணர்கோன் பத்திரனிவ்வா றறிந்து நாளைப்
பாடிவெல்ல வகைதெரியா தென்னி யன்பு
பூணுமது ரேசனைத்தாழ்ந் தடியேற் கின்று
பூங்கருணை செய்வாயென் றிரக்கில் வந்தான்
நீணும்வருத் தத்துடன்வந் திரக்தோன் நெஞ்சில்
நினைந்தவண்ண மேமகா தனைச்செ யிக்கத்
தோணியொரு விருத்தவடி வம்பூண் டன்பு
தொடுக்கின்றான் விறகுசுமை யெடுக்கின் றானே

பரசு, ஆதி

பல்லவி.

விறகோவிற கெனச்சொல்லிக்கொண்டு வீதியில்வந்தான் தொண்ட
வேண்டும்படிக்கே யருளும்திருவால வாயில மர்ந்தான்

அநுபல்லவி.

பிறையணிமுடி வருந்திடச் சுமை
பெரியதென்றும் உலர்ந்ததென்றும் பின்னும்
திறமாகின்றே பெரியுமென்றே சொல்லித்
திண்ணமுடன்நாலாம் வர்ணவுருப் பெற்று விறகோ

சரணங்கள்

௧ தலையிலணியும் வெண்பிறையிது தானோ வென்ன இமை
தனில்வலப்பக்கத் தொருசொடுவாளைச் சொருகியின்ன
கலையமுக்கடைத் தரையில்விளங்கக் கஞ்சன்திருமால்வே தாகமம் தேடிய
கனாடிக்குப் பழஞ்செருப்புத்தொட்டு வன்மையிற்றேகைபின்னே செருகியே
விறகோ

௨ கிழிசலாயொரு பழயகௌபினை போர்த்தி லங்கத் தோளிற்
கேளும்புராதன மாயொருவீணையை மாட்டித்தொங்கக்
குழையணித்திடும் இருசெவியிலும் குண்டலம்போற்றரித் தின்றபசுங் காயும்
தழையுங்கேசம் சரியச்சுமையடைதன்னைக்கொடியாலே பின்னி வைத்தணிந்து
விறகோ

௩ செறிந்தவிந்தனம் எடுப்பவன்போல்முன் சென்னியதுங்க பின்
சென்னியிலேயெடு தாயெபங்கி பறிந்து பிதுங்க
சிறந்தசோதி மாலையைத்தமது திருவரைத்திரு பானுமணிந்துகொண் (வைத்து
டறைந்தகல்கைக்கும் மெய்யுறைமங்கைக்கும் அறிந்திடாமல் திருமுடிமல்
விறகோ

௪ ஆக்கையினைத்தா காரமில்லாமல் என்புதோணக் கண்டோர்
அகங்கனிந்தன்பு தோன்றியேவந்தி ரங்கிக்காண
ஏர்க்கும்திருவ தனத்திலேவெயர் வெழும்பமலர்வாய் குவித்தொலியிட்டு
வாக்குமனத்துக்கெட் டாததிருத்தாளை மாநிலப்பெண் தவத்தாலேமுடி சூட
விறகோ

௫ எடுக்கவரிய சுமைக்கனங்கொண்டி ளைப்பினாலே மெள்ள
இறக்கிநெடுமூச் செறிந்துகற்சுமை தாங்கிமேலே
அடுக்கமடுநீர் குடித்தலைச்சு டாற்றியிருகரத் தாலுமடிக்கடி (விறகோ
எடுத்தெடுத்தெடுத் தேத்தி யேந்திமிக ஞயாமணியாக வேவிலையைச் சொல்லி

விருத்தம்.

இந்தனயிவ் வாறுசுமக் கடுத்துக் கேட்போர்க்
கிசையாத விலைபகர்ந்தே ராச வீதி
சந்துமுடுக் குகள்தோறும் சென்று சென்று
சதுமுகன்மால் தேடரிய முக்கண் மூர்த்தி
புந்திமகிழ்ந் திசையில்வெல்லும் ஏம நாதன்
புக்கமனைத் தலைக்கடைவா சலையே நாடிச்
சிந்தையுவந் [illegible]டையுடன் வந்து
சேர்த்திட்டான் மாலைவரத் தேர்ந்திட் டானே.

செஞ்சுருட்டி, சாப்பு.

௧ நீலக்கழுத்தன் விறகுசுமையை யிறக்கினான் அப்போ
மாலைப்பொழுதென்னும் மங்கையுருவம் விளக்கினாள்
௨ தக்கணவன்பிரி வாற்றாமையாற்கண்ணீர் வடிய செய்ய
பங்கயங்கூம்பப் பருதிமேலைக்கடல் படிய
௩ மங்கைமணாளன் வருமுன்னழைப்பது போலே வாயைச்
செங்குமுதங்கள் திறக்கமதிவர மேலே
௪ வண்டினந்தம்பேடை வாய்த்தேனருந்தியே யடுக்க வந்து
தண்டாமரைப்பள்ளி யிற்சயனித்துக்கண் படுக்க
௫ வானரக்கூட்டம் மரத்தின்முழைக்குள்ளே யொருங்க பல
ஆனினங்கன்றுக்கி ரங்கிமனைதோறும் நெருங்க
௬ ஓதியவோலைக் கணக்கொலிக்கின்றது மோயச் சேரும்
காதலர்நெஞ்சத்திற் காமனெரிகணை பாய
௭ பட்சிகள்வாய்புதைத் துப்பேடைதன்னுடன் விளங்க இரு
பட்சமதாலே யணைத்ததின்கூட்டிலடங்க
௮ கூவியவாரிதி யாகும்கரும்படம் மூடப் பூமி
தேவிதுயில்வது போலேயிருள்மெள்ள நாட

விருத்தம்

மாலைவரத் தெரிந்தொருபால் விறகைச் சார்த்தி
வைத்தடுத்த திண்ணையிற்சார்ந் திளைப்பாற் றிக்கொண்
டேதும்வீ ணையையெடுத்துப் பாடினான் கேட்
டேமநா தனும்இசைபா டுவரியா ரென்றே

ஆலமுண்டோன் முன்னேவந்து நீயா ரென்றான்
அரிபிரமன் முதற்றனக்க டிமையாட் கொள்வோன்
ஆலவாய்ப் பத்திரனுக் கடிமை யானென்
றறைகின்றான் தொண்டருளத் துறைகின் றானே.

சுந்தரேசர்வீறுகானம்பண்ணுதல்.

இதுவுமது

பத்திரன்றீழ்க் கற்பவர்அ னேகம் பேரால்
பாடக்கேட் டியானும்சில பாட லானேன்
புத்தியில்லா வெள்ளோக்கி வயது மூத்தாய்
புரியுமிசைக் காகாயென் றவனி கழ்த்தான்
இத்தொழில்பூண் டெனதுதரம் வளர்க்க லானேன்
என்ன இசை வளத்தெரிந்த வேம நாதன்
சித்தமுமுந் தினியொருகால் பாடென் றோதத்
திரும்பியும்அவ் வாறயன் செப்பு வானே.

ஆனந்தபைரவி, திரிபுடை

பல்லவி.

வீறு கானம்பண்ணி னானே ஜெகதீசன் வீறு கானம்பண்ணி னானே

அநுபல்லவி.

கோனும்லே தந்திரியோடிசை கூடையிற்றளிர் கொண்டதில்வண்டுகள் (வீறு
பாணர்க்கிடும் நாதமுந்தனித்தனிப் பகுத்தறிவோரும் அறியாமல் மயங்கிட

சரணங்கள்

க உதரக்குழியல் அழுமுகங்காட்டல் ஒக்கும்புருவம் கோணலதலையசைட்டல்
பறியுமிடறு தடித்தல்கண்ணுட்டல் பற்கள்தெரியும் படிக்குப்பாராட்டல்
இதுவன்றிவாயங் காந்தவெனச்சொல்லுமில் வெட்டுமைய மலத்தொழிலா
அதுசெயிரதப்பாடகனடியாவரும் அமரர்களைப்போலேயிமைக்காமற்கே
வீறுகானம்

உ வெள்ளைமந்த மாயெழுமோசை வெடிகுரலமுக் கடைத்தல்கி ழோசை
உள்ளம்நெரித் திரட்டிக்குமோசை உரைக்கும்நெறியைக் கடந்தபேரோசை
விள்ளும்பெருமூச்சோடவிளைத்தவிசதவிதமாகும்துள்ளலென்றிவையாமெ
ஒள்ளியபாடல தொழிற்குற்றங்கிக்கியேஉசிதமுசித மாகமதுவொழுக
வீறுகானம்

ங மந்திரமத் திமதாரமிணைத்து வாருடன்றுள்ளல் தூக்கலகண்டமிந்து
சிந்தைதிருந்தி மெலிவதுதெரிந்து சிறப்புடனு ரசயந்தனம ஒழுந்து
உந்தியிலிருக் தெழுமிசையோடமு தொழுகவேபாட லோசையும் வழுவ
அந்தமுடனே விருந்தெனக்கா துகொண்டியாருமருந்தித் ததிககவருள்புரிந
வீறுகானம்

ச பாதபங் களுஞ்சலிக்காமல் பருப்பதத்தரு வியுஞ்சலிக்காமல்
ஓதயிருக்கட லுஞ்சலிக்காமல் ஓடுநதியுஞ் சலிக்காமல்
வேதனுமா லும்பாலனந்த வேலைபடிய விண்ணவர்கோனுடல் (வீறுகா
ஸ்ரீதேவிமி போலவே காதுகள் விளக்கப்பெற்றே மிலையே யென்று ஊர்ந்த

விருத்தம்

சந்தமுட னிந்தவண்ணம் கானம் பண்ணிச்
சராசரமுந் திசையுந்தன் மயமா யாக்கிச்
சிந்தையுமக் கழுமுருக வேம நாதன்
செவிவழியா லைம்பொறியும் புகுந்திடச் செய்
தந்தரமி ஷந்தனிலே பத்ர னேவல்
ஆளாகவந்தவரெப் போதும் பேலே
இந்தனபா ரத்துடனவ் விடம்விட் டிம்மென
றேகினர் பழயவடி வாகி னாரே

ஏமநாதன்பயந்தோட்டம்பிடித்தல்.

இதுவுமது

செழித்தவள்ளல் மறைந்திடப்பார்த் தேம நாதன்
சிந்தைதளர்ந் தெழுந்தருண்டித் தேவ கானம்
வழுத்தியது முக்கணனே யல்லால் வேறோர்
மானிடரா லாமோவென் றதிச யித்துப்
பழுத்தகிழ மகன்பாட்டுப் படியா னலப்
பத்திரன்பாட் டெப்படியோ வென்றே சூழ்ந்த
குழுக்களுக்குங் குலைகுலைந் திடவச் சத்தைக்
கூடினான் இருள்வழிக்கொண் டோடி னானே

நாதநாமக்கிரியை, ஆதி.

பல்லவி.

எடுத்தானேயோட்டம் ஏமநாதன் விடுத்தானேகூட்டம்

அநுபல்லவி.

மடக்கியபலகலை அடக்கிய பேழையும்
தொடுத்தபணிப்பேழையும் எடுத்தவன்றனியே எடுத்தானே

சரணங்கள்.

நம்பியவீணை விற்றுவெடுத்தது சற்றிலும்வைத்தவி டத்திலேகிடக்க
முற்றியமானமும் உற்றிடும்அச்சமும் பற்றியிழுத்திட உத்தரம்நோக்கி
எடுத்தானே (கயார

கவிகையொருவழியும் சிவிகையொருவழியும்கவரியோர்வழியுமாக் குவிளை
சவரியோர்வழியும் அபிடபோர்வழியும்உவகையிழந்துபா தவிதவித்
எடுத்தானே (தலைய

பாணபத்திரன்துதி

விருத்தம்.

விரைந்தேம நாதனிவ்வா றகன்றான் கூடல்
விமலனன்றே பத்திரன்சொற் பனத்தில் வந்து
பரிந்துவிற கெடுத்துன்றன் அடிமை யென்று
பாடினேன் கேட்டதின்று ஒன்று கூறத்.

தெரிந்துவினைக் கரியசொற்கேட் டெனை மூக்கு
செங்கதிரோ னுதிக்குமுன்றெ லயஞ்சேர்ந் தன்பு
சுரந்தமறைப் பொருள்வடிவைக் கண்ணுற காணத்
துணிந்தெழுந்து பணிந்திரங்கிச் சொல்லு வானே.

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு.

பல்லவி

இந்தகோலங்தேன்சாமி அடியேன்குறை யிரக்கவந்தேன்சாமி

அநுபல்லவி

மதிக்கொழுந்தையணியும் மதுராபுரநாதனே
கதிக்குமெதற்குமூல காரணவுனை நாடி இதற்

சரணங்கள்

க காரிருள்செருங்கிய கானகத் தரிக்கவோ
காஷ்டம்பிளந்துகைக்கொப்பளித்துகோவெடுக்கவோ
ஆரணத்தரும்பொருள் மொழிந்தசெங்கனி வாயால்
அடியேன்மூலமாயிழி வானசொல் விடுக்கவோ இதற்

உ நீண்டவன்முதலான சகலதேவருந் தேடி
நிகமமாகியகிரிச் சிகரங்களுங் கூடி
காண்டறியவொண்ணுநின் கமலத்தாள்கடக் துள்ளம்
கால்வெள்ள ளும்பாத்தேய வோவிசைந்துனைத்தேடி இதற்

௩ இச்சைகொளும்விதிக்கும் எட்டாதமுடி மேலே
ஒச்சமாகவிறகு சுமைசுமந்தொருக் காலே
தச்சனடித்ததலை வாசல்தோறும் திரிந்து
உச்சிகுழியவோநான் கச்சிவந்துதான் பாலே இதற்

௪ ஆதிமுடிவும் கடந்துநின்றமெய்ஞ் ஞான
ஆனந்தபோதசித்தி யானந்தமய மான
சோதியதனைமறைத் தொருமனிதனைப் போலே
சுமைசுமந்துடல்வருந் திடவோவுரைக்க வான இதற

விருத்தம்

கன்னிபுரே சனைத்துதித்து வந்து பத்திரன்
காவலனைப் பணிந்திடப்பார்த் தேம நாதன்
தன்னையழை யெனத்தூதர் போய்க்கா ணுமல்
சார்ந்துவிசா ரித்திடகேற் றிங்கி ருந்தான்
பின்னேயொரு கிழவனிந் தனஞ்சு மந்து
பெயர்பெருகும் பத்திரனுக் கடிமை யென்றே
பண்ணிசைவீ ணையையெடுத்துச் சுருதி கூட்டிப்
பாடினுன் எனச்சிலர்சொல வாடி னரோ

இதுவுமது.

பாண்டியபின் னடக்ததறி யோம்இன் னைக்குப்
பயந்தோட்ட மெடுத்தானென் றிடக்கேட் டொற்றர்

ஓடியர சனுக்குரைக்க அநுமா னித்தாங்
குற்றிருக்கும் பத்திரனை நோக்கி என்ன
பேடிபிடித் தேமநா தன்போம் வண்ணம்
பிரயத்தினம்நீ யாதுசெய்தா யெனவுங் கொன்றை
சூடியரு ளாலேகடக் ததெலாம் சொல்லத்
தொடுக்கின்றுன் மன்னனைத்தாழ்ந் தடுக்கின் றனே.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

மன்னவாகேற் றுன் மலரடிவணங்கிப்
பன்னகாபரணன் பதம்பணிந்தெனது
குறையிரந்திருக்கை கூடிநாவிருக்கக்
கறையிருளினிலென் கனவில்வந்தீசன்
சாடியுன்பொருட்டிக் தனச்சுமையெடுத்து
வாடியுன்மாற்றான் மனைப்புறமடைந்து
வீணையையெடுத்து மீட்டியாம்பாட
நாணமுற்றேமநாதனோடினனென்
றின்னவாறுரைத்தே யேகினன்விழித்தேன்
மன்னவர்நடந்த வகையிதென்றுரைக்க
ஒற்றர்கள்போய்வந் துரைத்ததும்பாண
பத்திரன்கண்டசொப் பனமுமொத்திடத்தேர்ந்
தீதுநங்கூடல் எம்பிரான்செய்த
சூதெனத்தெளிந்து தொல்புவியாள்வோன்
பத்திரன்அன்பையும் பகவான்அருளையும்
உத்தியாலியோசித் தவனுடனெழுந்து
மதுரைநாயகனை வணங்கிநின்றேத்திச்
சதிருடன்பாடும் தனதுபத்திரனை
மத்தமாவீதில் வாத்தியமொலிக்க
வைத்தியமாநகரம் வலம்வரச்செய்து
மனமுவந்திடநல் வரிசையும்செய்து
தன்துன்மகிழ்ந் தரணிபுரன்பின்னும்
அரியயன்முதலா ஆட்கொளும்தேவன்
உரியநும்மாளா வுருவெடுத்துவந்தே
உங்குறைமுடிக்க வுற்றனனதனுல்
இங்கினிவோரும் ஏவலாளுமக்கே
ஆதலினுலென் ஆண்டவர்நீரே
ஓதியவடியேன் உமக்குமானினிமேற்
றொன்முறைவழக்குச் சொல்லலாவதுவோ
என்மனக்குறையொன் றிருக்குதின்றுமுதல்
வேதநாயகன்பால் விரும்பிநீர்பாடல்
ஓதுதல்கடனென் றுரைத்தனுப்பினனே.

விருத்தம்.

காவலனாற் பெற்றபூ ணாடை யாவும்
கற்றறிந்த நாவலர்மா னவர்யா வர்க்கும்
ஆவலுடன் பகிர்ந்தீந்து வரிசை யாக
அடுத்துவரும் சுற்றத்தா ருடனும் சேர்ந்து
மாவரிசை பெற்றிசைவல் லார்கள் சூழ
மனமகிழ்ந்து பத்திரனிற் புகுந்தா னித்தைக்
கூவுவர்கேட் பவர்அபீஷ் டமியா வுங்கைக்
கொள்ளுவார் அரனுலகில் களர்ளு வாரே

ஆக விருத்தம் கஉ கழிநெடில் க அகவல் க கீர்த்தனை ரு தரு க ஆக உய

உ

நாற்பத்திரண்டாவது.

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

மானனிமதுராநாதன் வருமேமநாதன் றன்னைக்
கானமார்ந்திசையால்வென்ற கதைசிலதுரைத்தே னிப்பாற்
சேனைசூழ்சேரனுக்குத் திருமுகங்கொடுத்துப் பாணர்
கோனவன்றனக்குச்செம்பொன் கொடுப்பித்தஇனிச்சொல்வேனே

பத்திரன்பலருக்கும்பொருள்வழங்கல்.

விருத்தம்

வரகுணபாண் டியன்காணி லேம நாதன்
மதமடக்கும் பத்திரனக் காட்கொண் டேதன்
அரசனுடை திருமனையிற் சென்று பாடு
வதனைவிட்டுத் திரவிமா னத்துள் வாழும்
பரமன்கோ யிலைத்தேடி நிதமுஞ் சென்று
பணிந்தேத்தி முக்காலும் பாடிக் கொண்டு
வருகையிலே யாவருக்குங்கொடுக்க வாஞ்சை
வைக்கின்றான் தினம்பிரதிகொ டுக்கின்றானே.

மாஞ்சி, சாப்பு.

பல்லவி

பத்ரன்கொடுக்கத்தொடுத்தான்கேளும்பாடும் பாணர்முதலானவர்க்குநாளும்

அநுபல்லவி

இத்தொழிலேயல்லாமல் மற்றோர்தொழிலும்தனக்
கேதுவில்லாமலீசன் பாதம்தனிற் பணிந்து பத்ரன்

சரணங்கள்

க தன்பால்வறுமையின்புன் டாகக்கண்டான் கூடச்
சாம்பமூர்த்தியுடனே சொலிக்கொண்டான்

அன்புக்குரியவன தற்கிசைந்து பாண்டி அரசன்றன்அரண்மனைக் குட்புகுந்து
செம்பொன்அறையிற்பொருள் திருடிப்பாடும்போதெல்லாம்
முன்புகாணிக்கைவைக்க முடிப்புமுடிப்பாவாங்கி பத்ரன் (நாள்
உ மெய்யாபரணங்கள் தனைச்சிலநாள் தூய்ய வெண்சாமரைப்பிடி கனைச்சில
செய்யபொற்கலைவகை கனைச்சிலநாள் சொர்ண சிம்மாசனத்தகட் டினைச்
பையப்பையவேஇந்தப் படியெடுத்தெடுத்தய்யன் (சிலநாள்
மையரிசிவேலையில் வழங்கவழங்கவாங்கி பத்ரன் (சொல்லாமல்
ஈ வாய்ந்தபொருள்தருவோ ரல்லாமல வேறே மனிதரொருவருக்கும்
காய்ந்தசெருப்பினிலிட் டேயுருக்கிப் பல கண்டதுண்டமா கநறுக்கிச்
சார்ந்தவர்இரந்தவர் தன்கைபார்த்துண்பவர்க்
கீந்துபிறர்க்குமாறு நீந்துட்கவழி தள்ள பத்ரன்

விருத்தம்

பத்திரனிப் படிகொடுக்கக் கொடுப்போன் பின்னப்
பரிசமறுத் திடலாலே போய்ப்போய்த் தாழ்ந்து
சித்தமுழுந் தொக்கவுட னொக்க வாடிச்
சிறுமையடைந் திருக்கஅவன் கனவின் கண்ணே
சித்தராய் வந்தரசன் கோசந் தன்னில்
திருடியளித் தனமுன்போல எம்பா லன்பு
வைத்தவனீ தநிகநிடில்காப் போர்க்குத்தண்டம்
வருமெனவே மொழிந்துபின்னும் வழுத்து வாரே

பத்திரன்திருமுகங்கொண்டுசேரன்நகர்க்குச்செல்லுதல்.

இதுவுமது

காவலுமுத் திரையும்பூ ணாரமும் நிற்பக்
கவர்ந்துகவர்ந் தீந்தகள்வன் சேர னென்னும்
காவலன்பே ராலேயொரு திருமு கத்தைக்
கவியாக வரைந்தளிப்போ மெனஅவ் வாறே
மேவுமறைப் பொருளுரைத்த வாக்கினாலே
விசாரியவா றெழுதிஎங் குடன்ம றைந்தார்
ஆவலுடன பத்ரன்விழித் தெழுந்தா னந்தம்
அடைந்திட்டான் அப்படியே நடந்திட் டானே.

சாவேரி, சாப்பு

பல்லவி.

சேரன்மாநகர்குறித் தெழுந்தான்பத்திரன் திருவாலவாயோனைப் பணிந்தான்

அநுபல்லவி.

பாரும்திருமுகத்தைப் பட்டாடைமேல்வைத்து
நாரிபாகன்கோயில் வலம்வந்ததிவேகமாச். சேரன்

சரணங்கள்

க அலைகடலையுடை போலேபூணும்நிலமகள் தனக்குமென் மேலே
மலையேமுலைகளாக மாமுகத்திலெழுதும்
திலதமாகவேயிந்தச் செகத்திற்புகழ்சிறந்த சேரன்

௨ தன்மைசேர் திருமகளாக்கமும்கீர்த்திகளுமாதபோர்மக(ளாக்)கமும்
தென்மொழிவடமொழிச் செஞ்சொன்மக(ளாக்க)மும்
தர்மமகளாக்கமும் தப்பாமலே (தழைத்)து சேரன்
படர்ந்திடுமருதமும் முல்லையும்நெய்தல்அடர்ந்தெழு(குறிஞ்சி)யும் கொல்
லைடக்குபலவின்சுளைக் கனிகாவில்இடறிட (லையும்
கடக்குகடக்குமலை காடிடைவிற் (சி)றந்து சேரன்

விருத்தம்.

திருமுகம்பெற் றெழுந்துசே ரன்பு ரத்தைச்
சேர்ந்தொருசீர்ப் பந்தலில்வந் திருந்தா னவ்வே
இரவினில்வந் தவ்வரசன் கனவிற் கூடல்
எம்பிரான் தனதுதிருத்த வடிவங் காட்டி
ஒருமையுடன் நமது திரு முகம்வாங்கிக் கொண்
டவ்விடத்தில் இருக்கிறியம் பெறவெம் பாங்கின்
றருமையுடன் பாடிவரும் நமது பத்திரன்
அடுக்கின்றான் என்றுபின்னும் தொடுக்கின் றானே.

இதுவுமது

பத்திரனுக் கரும்பொருளீக் குறியே சுத்தில்
பயணஞ்செய் தனுப்பியென மறைந்தான் சித்தர்
கொற்றவன்றன் றுறக்கமகன் றமைச்ச ரோடே
கூர்ந்திரவில் கண்டகனா வுரைத்த போதே
முந்திபுர நாதர்திரு முகங்கொண் டிங்கு
முயன்றுவந்த தாரெனவே தூத ராலே
வித்துவா னிருக்குமிடந் தெரிந்தே யத்தை
விண்டிட்டான் கண்டாரக் கண்டிட் டானே

கல்யாணி, ஆதி.

பல்லவி.

கண்டானேதிரன் சுவாமிதிருமுகம் கொண்டானேசேரன்

அநுபல்லவி.

தண்டளிர்த்திலங்கிய தண்ணீர்ப்பந்தலிலே
தக்கிரிக்கிழவனதன் செந்திருக்கரத்திலே கண்டான்

சரணங்கள்.

௧ தேடித்தேடித்தனது சேனைகாவலருடன்சென்றெதிர்கொண்டுவந்து நாடி
(ச்சூடிப்
திகிகனை முமொன்றுக் குவித்துச்செங்கைக்கமலம் சென்னியில்மேல்விளங்க
பாடிப்பாடித்திருக்கூத் தாடியாடித்தடிபோலப் பணிந்துபணிந்துமுன்னே நீடி
பண்ணுக்கவப்பமீனென் றெண்ணித்தேனையருந்திப்
பாண்மிழுத்தும்வண்டுபோல் தானுவந்துகொண்டாடிக் கண்டான்
(கொண்டு வந்து
௨ செங்கைகிரண்டும்விரித் தேய்வெவாங்கித்தனது திருக்கண்ணிலொத்திக்
தேசெழுமுடிமேதாம் பூமாலையைப்போலவே திருமுடிமிசையே யணிந்து

கண்களிரண்டினிலும் இருந்துபெரானந்தக்கண்ணீர்துளித்திடப் பரிந்து
காயமுழுதுக்கடித் தோங்கியெயிர்க்குச்செழக்
கதம்பவனேசர் திருக் கையெழுத்துத்தெரிந்து கண்டான்
௩ முத்திபுரேசனியா மெழுதியனுப்புந்திருமுகஞ்சேரமாபாலன் காண்க
முகில்போற்புலவருக் குதவும்சின்பாலேயெம்பால் மூதிரும்பேரன்பன்கவி கீ
பத்திரன்நம்மிடத்திசை பாடிவருபவனுன்பால்வருகிறான்புக ழோங்க (க்க
பரிக்தேயிருநிதியம் கொடுத்தனுப்பென்றெழுதும்
பாடலைக்கண்டானந்தம் கூடிமகிழ்ச்சிதேங்க கண்டான்

விருத்தம்.

சேரனிந்த வாறுதிரு முகத்தைப் பெற்றுன்
செம்பொன்னின் தனிகையில்வைத் தானை யேற்றித்
தாருலவும் பத்திரனை முன்வைத் தப்பின்
தானிருந்து சகலவிரு தகளும் சூழ
நாரியரென் மங்கலங்கொண் டெதிரே தோன்ற
நன்னகரை வலஞ்செய்வித் தரசு வெண்ணிச்
சீருயர்நன் னிராட்டித் தவிசின் மேலே
சேர்க்கின்றான் பூசனைசெய் தேற்கின் றானே

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு

௧ அம்பொன்னாசன மீதி விருத்தினன் பூசைபண்ணி
அறுசுவையுடன் அன்ன மருத்தினன்
௨ செம்பொன்னிறச்சந் தனத்தைப் பூசினன் கரும்புகைமுதல்
திருமுகத்துக்கு வாசம் வீசினன்
௩ வெற்றிலையடைக் காய்தக் கோலமும் பொற்றனிகையில்
விதிமுறைப்படி யீந்தெக் காலமும்
௪ சித்தனெழுதும் திருமு கத்திலே பூசைசெய்து
செஞ்சுத்தனிலு வந்தட் சத்திலே
௫ பொன்னலதனைத் திறந்து காட்டினன் காட்டியிதுள்ள
பொருளெல்லாமுமதென்று சாட்டினன்
௬ முன்னவனடி யாரே யாகுவீர் ஆதலாலிப்பொன்
முழுதுமிங்கே கைக்கொண் டேகுவீர்

விருத்தம்

சேரனிந்த வாறுரைக்க கீரு வக்கு
செய்ததுவே போதுமெனப் பொற்பூ ணுடை
வாரணமா முதலளித்தே முடிபின் சென்று
மகிழ்ந்தனுப்ப வுந்திரும்பி மதுரை வந்து
காரியா கிலைப்பணிந்து கொணர்ந்த பொன்னை
காவலர்தொட் டியாவருக்கும் அளித்தான் பத்திரன்
யாரிதையோ துவர்கேட்போர் அவர்கள் சம்பத்
துடைத்திறில் சிவனுலகை யடைவர் தாமே
ஆக விருத்தம் ௪, கீர்த்தனை ௩, ஆக ௨௰(?)ம்.

௪௩

நாற்பத்துமூன்றாவது.

பலகையிட்டபடலம்

அவதாரிகை — விருத்தம்

கூடலெம் பெருமான்பத்திரன் குறையினை யகற்றச்சேரன்
மாடொரு திருமுகத்தை வரைந்தீந்த துரைத்தேனிப்பால்
கூடவோ ரிரவிலன்பு கூர்ந்தவன் றனையிருந்து
பாடெனப் பலகையிட்ட பான்மையை யினிச்சொல் வேனே

பத்திரனுக்கிடையூறாகமழைபொழிதல்.

விருத்தம்.

வரகுணன்றா ளையிலேபத் திரன்சே ரன்பால்
மாநிதியம் பெற்றுமது ரேசன் றனில்
திரிகாலும் பணிந்தர்த்த சாமத் தும்போய்த்
தினம்விடையின் பின்னின்றே படிப்பா னோர்நாள்
இரவினிலம் பிகைநிருப்பன் வியறைக் கையன்
எழுந்தருளும் போதிடையூ றேதும் றனும்
வருவதுல கறியவிளை யாட்டால் மாரி
வரக்கண்டான் எங்குமிருள் தாக்கண் டானே.

பந்துவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

மழைசொரிகையில் அய்யனைவந்திக்க வந்தானேபத்திரன்

அநுபல்லவி

தழைபுமாலயன்தேடியகொன்றையர் தாமனுக்கன்புசெய்மாமுனிவோர்களே (மழை)

சரணங்கள்

க தடித்திரளிரு கண்கள்பிதுங்கச் சாருந்திசைதெரியாமல்மயங்கத்
துடித்துக்கொண்டிடவாய்ப்புயங்கம் சோர்ந்துசுருண்டு நடுங்கிப்பதுங்க (மழை)

உ வரையிறசரிந் தோனேவலாலே வருணன்முன்னுள் முடிக்கமென்மேலே
வாவிடுத்த முகிலேழும்போலே வளைந்துகொண்டதெ னவொருக்காலே (மழை)

௩ ஆழியைத்தூக்கியெடுத்தொருமிக்க ஆகாயந்தன்னிற்கவிழ்த்ததையொக்க
வீழும்பெருந்தாரை யெங்குங்கதிக்க மிக்கவிருப்புத்தூண் போலேதடிக்க (மழை)

௪ கல்லார்மனம்போல் அகம்புறம்மூட காணுமுன்பின்னும் இருபாலுமூட
அல்லாமற்கீழ்மேலும் தோணுமல்மூட அங்கந்தெரியாமலேயிருள்மூட (மழை)

விருத்தம்

மழையினால் நனைந்ததுயு மாரி யாக
மகிழ்ந்துதிருக் கோயில்வந்தி சனைப் பணிந்தே

அழகுடைய வீணையவிழ்த் திடவத் தின்பின்
அம்புயத்திற் சாத்திநின்று சுதிகூட் டுங்காற்
பழுதகனும் தந்திபொலி மழுங்கச் சேற்றிற்
பாமழுந்தக் குறுக்குவலி வாங்க வீணை
விழிமயிலோ டய்யனந்தப் புரத்துள் வந்து
மேவையிற்பத் திரன்பாடி விளங்கி னானே.

இதுவுமது

இத்தகையாப் பாடுமிசை செவிக்கே றுங்கால்
எம்பிரான் கருணைகொண்டம் பரத்தில் நின்று
பத்திரா வெனக்கூப்பிட் டதன்மேற் றங்கிப்
பாடுகென்று மணிப்பலகை யிடப்பார்த் தாங்கே
பத்தியுடன் சாமிசொன்னக் கருணை யப்பொற்
பலகையின்மேல் ஏறியிசை பாடிப் பின்பு
சித்தமுவக் கவிடம்விட்டப் பலகை தன்னைச்
செங்கைதனில் எடுத்தில்லிற் சேர்த்திட் டானே

பூரி, சாப்பு

க சாமிதிருவடி பணிந்தான் பத்திரன் தன்னிருக்கைகாடி நடந்தான்
மாமேகம்மின்னுடனே நீங்கஅகல் வானம்பிரகாசம்பெற்றோங்க

உ முன்புமுனியாலேவறந்த போது முத்தும்மணிகளும் நிறைந்த
அம்புதிபோலவே யுடுக்கள் உதித் தம்பரத்தில்லொளிவிடுக்க

௩ தீயவிருள்வலி யிழந்து ஓடச் செங்கதிரோன் விழித்தெழுந்து
ஆயிரங்கைவிரித் தோதும் திரையாழிக்கிவரும்போது

௪ இத்தலையாளும்சம் பன்னன் இசை ஏற்கும்வரகுணத் தென்னன்
பத்திரன்மெய்யன்பைப் புகழ்ந்து மணிப் பலகைபெற்றது தெரிந்து

௫ நல்லணம்பத்திரனை வாழ்த்தி சாமிதந்தபலகைமேலேற்றி
பட்டமுடன்அன்னை தன்னி கூடல் பாலிவனேயென் றெண்ணி

௬ ஆனைகைகண்ணிப் பூணும் பொன் னுடைநிறைந்தொகை நீளும்
மாநிதியத்துடன் தந்தான் நல் வரிசையாலடைத் திவர்ந்தான்

விருத்தம்.

பகலோற் பலகைபெற்ற பத்திரனுக்கிப்
படிவழுதி வரிசைசெய்யப் பெற்றுக் கோயில்
அகமடைந்து நாற்காலும் வணங்கி யில்வந்
தமைந்திருந்தான் இப்பால்ராச ராசனுக்கே
மகிபாப்ப நீந்துவா குணன்சா ருபம்
மன்னிடவே சிவபுரஞ்சேர்ந் திருந்தானித்தை
புகலுவர்கேட் பவர்செல்வம் சௌக்கியம் வாழ்நாள்
பொருந்துவர்பின் கானகில்திருந்துவாரே.

ஆக விருத்தம் ௫, கீர்த்தனை ௩, தரு ௩, முற்றும்.

௯

நாற்பத்துநான்காவது,

இசைவாதுவென்றபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

இறையவன் பாணபத்திரன் இசையைக்கேட் டவர்க்குத்தாமோர்
இறைமணிப் பலகையீந்த கிமையையு முரைத்தேனிப்பால்
மறுபடி யவன்றன்கற்பின் மகிமைசேர் இல்லாள்றானோர்
விறலியை யிசைவாதாடி வென்றவா றினிச்சொல்வேனே.

விருத்தம்.

ராசரா சத்தென்னன் செங்கோ லோச்சும்
காலிலவன் றேவியஞ்ச ருட்சி யென்பாள்
ஈசனுக்கன் புடையபத்ரன் மனையா ளுக்கும்
இறைவனுக்கன் புடையவொரு இசைவல் லாட்கும்
பூசலிசை யாதுறவே யிசைவல் லாளைப்
புறத்திலிருந் தழைத்தவவள் புரிந்த வண்ணம்
மாசகலும் பத்திரையைச் செயிக்க வேண்டி
மன்னனொரு விறலிதனை வருவித் தானே

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

க [illegible]பாண்டியனீழ நாட்டிலின்னை வருத்தினன்
ஆசையோடவன்மேலன்புற் றுதாரோ டிருத்தினன்
உ வந்தவளரசனிரு மலரடி வணங்கினள்
பந்தமாயெக்களிப்புடன் பாடுதற் கிணங்கினள்
ங வல்லகியீட்டிச் சுருதி வகைதெரிந்து கூடினள்
சொல்லுமேழிசையுடனே சோபிதமாய்ப் பாடினள்
ச பாடினிகானத்திலிமனம் மகிழ்ந்தரசன் தோகினன்
கூடியவன்மேமேகமையல் கூர்ந்துமதி போக்கினன்
ரு பத்திரையைநம்முடன் பாடப் பகர்ந்திடென்று கூறினன்
உத்தரங்கேட்டதக்கவ ளுரைத்தனக்கு மீறினன்
சு காமவனுக்குச்சார்பாக கவிலிரும்பி நாமவே
நீமடிபிடிவழக்கா இழுத்தடியே டாமவே
எ நாலுபேர் முன்றலைகுனிந்து நாணமுண் டாகவே
மேலும்வாயில்வந்தபடி விளம்புகிமின் டாகவே
அ என்றுகிலதீந்தவளை யிருக்கைசெல்லென் றனுப்பினன்
நன்றுநாளைவந்திடென்று ராசராசன் விருப்பினன்
கூ கற்புளபத்திரையையழைத்தக் கணம்அவட்குக் கூறினன்
இப்போதொருத்திபாடவந் திருக்கிறுளென் றேறினன்
௰ இங்கவளுடன்பாடுதற் கேற்குமோவென் றுரைக்கவே
கங்கைவேணியருளுமென் கற்புந்நிறைந் திருக்கவே
௧௧ பாடிவெல்வேனென்றுசொல்லி பத்திரையிற்சென் றிருந்தனன்
காடியவளைவித்து ராசராசன் இருந்தனன்

விருத்தம்

மற்றநாள் விறலியிரு வரையும் பாண்டி
மன்னனழைந் திசைகேட்கு முன்னி முத்தில்
உற்றவள்பத் திரையைப்பார்த் திகழ்ந்து வீணைக்
கோதியநூல் முறைப்படியுந் தாங்கள் சொல்லி
மற்றெறுடன் பாடுகிலெ யாதில மெத்த
வழுவனக்கா மென்றுரைக்கக் கேட்டுக் கற்புப்
பெற்றவரும் பாடினியாள் அவளைப் பார்த்துப்
பேசுவாள் சபையறிய வசை வாளே

இதுவுமது.

பெருக்கமுறும் கல்வியும்வா திண்மை யூக்கப்
பெருமையும்பல லோர்விரும்பும் அழகும் பூண்ட
செருக்குடைய நின்னுடனே னென்முன் வாது
செய்யும்பூ சலுக்கெதிர்நா னல்லேன் கண்டாய்
தருக்கமிடு முன்போல்மட னம்விற றன்னும்
தாசியரே யுனக்கெதிரா மெனக்கேட் டாங்கே
விரைக்குழலா ளிருவருக்கும் ஞாயஞ் சொல்லி
விலக்குவான் போலரசன் றுலக்கு வானே

பந்துவராளி, ஆதி.

க ஈசன்மகிமையை யுங்களிதயமுவந்து கேட்டீர் மெய்த்தவோரே ரா
ராசனிருபாடினிக்குமிராகிபோல விலக்கியபின்மெய்த்தவோரே
உ பாடினியிருவரையும் பாடுக வென்றுமொழிந்தான் மெய்த்த... வெற்றி
சூடினவருக்கினித்தோர் தொண்டுவேலை செய்வனென்றான் மெய்த்தவோ
ங மன்னவன்சபதமிந்த வண்ணமுரைத் திடக்கண்டு மெய்த்தவோரே ஈழ
நன்விறலிருந்து வந்தவள்தலைஎடுப் போடேனே மெய்த்தவோரே
ச வீணைஎடுத்தேழிசையில் மீட்டிபாடத் தொடுத்தாள் மெய்த்தவோரே முடி
பூணுமன்னவன்செவியில் புத்தமுதெனச்சொரிந்தாள் மெய்த்த வோரே
ரு பத்திரையெனும்பாடினி பாடத்தொடுத்துவந்து மெய்த்தவோரே சபை
யுற்றிடும்பலர்கள்காதி லும்மமுதம் போற்சொரிந்தாள் மெய்த்தவோரே
சு தென்னவன்மனக்குறிப்பி தென்றறியாமலங்குள்ளோர் மெய்த்... பத்திரை
தன்னுடைகானத்தைத்தானே சகலபேரும்புகழ்ந்தார் மெய்த்தவோரே
எ பின்னுமரசன் விறலிபிரசங்கத்தை மெய்க்கக்கண்டு மெய்த்த... மன்னிற்
கொற்றவன்சொல்லும்படிக்கே கூறுவதியல்பல்லவோ மெய்த்தவோரே
அ ராகமதுவுண்டமன்னன் தன்றுதிதறியாமலே மெய்த்தவோரே இன்றைக்
கேகிநாளைக்குவருவீர் என்றவர்க்குத்தரவீன்றான் மெய்த்தவோரே
கூ பாண்டியன்றனதிமைசையைப் பரிந்தபரிந்தாம் மெய்த்தவோ... எண்ணி
மீண்டவிறலிபஞ்சணை மீதிலதுகக்கொண்டிருந்தாள் மெய்த்தவோரே

விருத்தம்.

பத்திரைவந் தாலயஞ்சென் றய்யன் பாதம்

பணித்துகண்ணீர் சொரியத்தென் னவனுக் கோல்கொண்
டித்தலத்தை யாளும்பாண் டியனென் தன்பால்
இசைகேட்டக் கிரமஞ்சொலப்பின் யாருஞ் சொன்னார்
சத்தியமா யுரைப்பவரா ரென் றிரக்கத்
தையலே நானிவெல்வா யெனவின் னின்றோர்
சத்தமெழுந் திடத்தெரிந்து சுனை வணக்கித்
தனதுமனை மகிழ்சிறுக்கை தனிலவந் தாளே

இதுவுமது

இருக்கையிலே மறுநாள்முன் னாட்போல மினனோர்
இருவரையும் அழைத்தரசன் பாடக் கேட்டுப்
பெருக்கமுடன் முதனாளிற் சொன்ன வாறே
பேசிடத்தேர்ந் தவைஞரும்அவ் வாறே சொன்னார்
மருக்கமழுங் குழலாள்நற் புடையாள் பாண்டி
மன்னவனை நோக்கியிம் நிலைமை தானேத்
திருந்தமுட னாக்குணாங்கோய் கேளா யெனது
செப்பிடவாக் கறிவுள்ளோர் ஒப்பி னாரே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி

பல்லவி.

மகாராசா சபாஞ்சுய முன்னமே நிசம்சொல்லாய்

அநுபல்லவி.

ஜெகமெங்கும் நீர்வழியே செங்கோல்செலுத்திவரும் மகாராச

சரணங்கள்

௧ ஈசன்முன்போய்பாடிவோம் இருவர்பாட்டுக்குத்தி மகாராச
௨ இன்னவன்வென்றானென்றும் இவன்தோற்றுப்போனானென்றும் மகாராச
௩ அனியாயமாகநீயேசொன்னால் அவையோர்சொல்லக்கேட்பானேன் மகாராச

விருத்தம்

சற்புயிற்கு மாடினியின் வாறுணைக்கக்
காவலனைப் படியேசெய் வோமெனக் கேட்
டிற்புகுந்தி ருந்தனர்பின் னேவேந் தன்கோ
யிற்புகுந்த மைச்சரினை வலவர் தம்மோ
டற்புதமண் டபத்திலிருக் தலைத் ததர்
அழைத்திடவே பத்திரையை யாமே யின்னறக்
கெப்படியும் வென்றிடலா மெனலுங் கைப்பா
டினியிந்தாள் பேரவையக் தனிலவந் தாளே

இதுவுமது

ஆய்ந்தபுய சற்புளபா டினியின் வேபோ
லணியமிலவந்தாள் ஆங்கொருவா வலர்போற் கூடலை
[illegible]யந்தபிரா னுஞ்சபையில் வந்துற் றான்முன்
வந்தபா டினியிலையா டக்கேட் டான்கே

சார்ந்தவர்கள் ஒன்றுமுரைக் காதிருந்தார்
தவமிகும்பா டினியினை தன்னைந் தோளிக்
கத்திமிசை யோர்ந்தாலை வாய்ப்பிரானை
யேத்தினள் பலர்புகழ வாழ்த்தி னாளே

ஆனந்தபைரவி, ஆதி

பல்லவி.

சாமியுன்தன்மகிமைகண்டெக்கிலிஞம் சாற்றிமுடியுமைய்யா

அநுபல்லவி.

சாமியலைசா சாத்தும்பொருவாய் நீயே
சாட்சியாயிருந்தாசாடசெய்துவிளக்கும் சாமி

சரணங்கள்

௧ அக்கைகீரும்பத்திரமும் சத்தியுன்னையர்ச்சித்தோர்க்
கரியயனிந்திரபத மருள்செய் தனிப்பாயுன்னைச்
செங்கையிலேபொலம் தரித்துபவதிபிட்சாத்
தேகியென்றிரந்தாயென்றிவர்க்கென்னசொல்வேன் சாமி
௨ மாதனாக்கன்மேயக் காதவர்க்கேவிடென்று
வாய்த்தமைப்பொருளை ஆய்ந்துமொழிந்தாய்நீயே
பாதியுடற்பெண்ணுரு வாகினுமென்றுயிறர்
பழித்தாலவர்க்குவந்த [illegible]சொல்வேன் சாமி
௩ மானையிடமேசெல்லும் மிருந்திலயிடக்கி
மன்னுயிர்க்குமுத்திசை [illegible] னிலவன் [illegible]
[illegible] யோக
தெரியனைக் [illegible] னைசொல்வேன் சாமி

விருத்தம்

இடவனா கனற்கதுரைப் [illegible]
இசைதானி [illegible] வாய்த்து
யிடனுமின் கான்விழியி னைக்கான் [illegible]
வெளிப்படாள் பருவமேல் பியிரான் சுன்னம்
குடிகொள்ளாள் பத்திரையா னிடர்கா துக்கோ
சார்செலிக்கும் நாவில்லினை பருத மாக
அடைவுடன்பா டிடக்கேட்டுக் குழைக வந்தை
யார்க்கிட்டார் மண்டபத்திற் சார்த்தி [illegible]ரே

இதுவுமது

தென்னவன்கை தவனேனும்சா மத்துத் [illegible]
தெரிவிப்பா னுகவினை பாடக் கேட்டுக்
முன்னுரைத்த படிமொழிய நினைத்தி ருந்[illegible]
மூக்கனைந்நான் வருளால்அவ் வெண்ணம் நீக்கி

தன்னிதய மகிழ்ந்துபொது வாக நோக்கித்
தவசிகும்பா டினிதானே யென்று சொன்ன
சொன்னதுகேட் டக்குயன்னமேசை யைக்குள்
தோற்றினார் யாவர்களும் சாற்றி னரே.

பூரி, ஆதி.

க பாண்டியன்சாட்சிசொல்லியிப்பாவே ஏழும் பாடினதிருக்கழுத்தினமேலே
ஏண்டியதவப்பாடினி மாது தன்னை இருந்தெனவே இருந்தும் போது

உ ஆண்டவனுரும்காவலன்கண்டான் கண்டதற்புதமற்புதமென்றிதென்றான்
(பயந்தான்

பூண்டவைகாணபின்போலேமறைந்தாள யாரும் புகழ்ந்தனர்தென்னன்கண்டு

ங அய்யன்திருவிளையாட்டி தென்றார் மிகஆச்சரியக்கொண் டிவந்து நின்றார்
துய்யவடியாள்ளையும் நோக்கிச் சேரம அந்தரனருள் நிமுறம் தாக்கி

ச தங்கள்கண்ணினுலேகிர் அளித்தார் ஆனந் தம்பெருகும்வாரிதி குளித்தார்
இலக்கைப்பாடினிமேலிருந் தாளை மன்னன் இதக்கிவித்தவனுக்குமுன் னூலே

ஆணிமுத்தாரங்கள் முதற் றெடுத்தான் செம்பட் டாடையவிலைசகள் மிகக்கொ
ராணிபேசின்றபாடினிக்குத்தான் உடையவன்னிடத்திலகீலைதந்தான் (டுத்த

ரு காவலர்போலேவந்துரையாடிப்பின்னே மறைந்துவிமானத்தாக்குள்ளேகூடி
தேவியேடிருப்பவரைப் பணிந்தான் அய்ய செம்பொ னாமுதற்கொடுத்துவந்
(தான்

விருத்தம்

மைப்படிகண் டனுக்கெல்லா நீத்து வேந்தர்
வலிபெல்லாம் ... நக்கின் வலிமுன் ... ல்லா
தப்படித்தெய் வஞ்செய்யும் வலியெல் லாமுன்
னவன்வலிமுன் வல்லாதென் றுரைப்ப தெல்லாம்
கற்புடைபா டினியிடத்தி ற் கண்டோ மென்று
காவலன்வீற் றிருந்தான் அவைப்போர் கேட்போர்
இப்புவியில் ஆபத்தாகிற வேற்றி
எய்தியிருக் தானுலகில் உய்கு வரே

ஆக விருத்தம் கூ, கீர்த்தனை டு, ஆக ..., முற்றும்.

+ ---- +

ரு

சாற்பத்தைந்தாவது,

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப்பால்கொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

முன்னவ ... ருளாக்கற்பின் மொய்குழல் தனக்குமாரும்
... ன் விசைவாதாடி வென்றவா றுரைத்தேவிப்பால்
பின்னக மிராக்கெக்காட்டிற் பிறந்திய பன்றிக்குட்டிக்
கன்னியா முலையீந்தாளி பளித்தவா றினிச்சொல்வேனே

விருத்தம்.

மகராச ராசனுடை காளும் காளில்
வைவைபதித் தென்கரையில் குருநீர்த் தத்தில்
மகவான்வின் னவரேத்த வாவ. முன்பு
மணிபீடத்தில் சாட்சியா வைத்தோன் வியாழ
பகவான்மெய்த் தவஞ்செய்ய வேவ ரக்கள்
பரிந்தித்து குருவாத வெனப்பேர் பூண்டு
கலைகள்ஆய்ம்பாவ விளக்கும் மாளிர்
காணுவீர் மனத்திலன்பு பூணு வீரே

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

க முக்கணனுக் கன்புடைய.முனிவர்களே கேளும்
மொழிக்குரு தீர்த்தமென்னும் முதாகலில் வாழும்

உ தக்கவனோர் வேளாளன் தன்பெயர்சு கலனோ
தனதுமனை யாள்சுசீலை தன்னொருவெவாழ் பவனோ

ங அவர்களுக்கீ ராறுமைந்தர் அமகழகாய் பிறந்தார்
அருமையுடன் வளர்க்க ... தாய் அப்பனுமி றந்தார்

ச அவியவேபின் வேடரைச்சேர்க் தரியவனம் புகுந்தார்
அக்கிரமஞ்செய் தொழுகிபிரண் டறவகுடி குந்தார்

ரு இத்திறங்கொண் டொருபுதர்க்குள் ளேயவர்கள் சென்றார்
இத்தரனுக்கா னாள்தவமதி இருந்தியதாக் கண்டார்

சா கைத்தலக்கொட் டிச்சிரித்துக் கல்லயர்மேற் பெய்தார்
காயமதி லேயருந்தக் கருதித்தலைஞ் செய்தார்

எ தவமிகமைக் கொடாகச்செய் கல்லியம்செத் தித்தார்
சாதித்தொழில் மறந்துமல்லோர் தங்கள்மேற்றி ளாத்தார்

அ அவனியிலே வோரேயன்றி யாலிரென்று சவித்தார்
அப்பனுமன் னேபுதிற்கத்தே யவிலென்றைற் தவித்தார்

கூ இப்படியாச் சவித்திடப்பன் னிருவரும்ப யந்தார்
எக்களுக்கெச் சாபத்தீர்வ தெப்போதென்று பணிந்தார்

ய மைப்படியுங் கண்டவிரு மகரடிமை திகைத்து
மா...ம் தனித்தவர்மேல் மனதிரக்கம் புனைந்து

கக உமக்கு ... து சாபிவ்வமாரும் ஒருவன்வாக்கே மன்னை
புருவெடுத்து முலைப்பாலீந்த அமிராளித்துப் பின்னே

கஉ அமைச்சர்களாக் செய்வன்தென்னன் அருகினிலே பன்னுள்
அமைந்த தற்பின் சிவனுலகை யடைவீரென்று சொன்னார்

பாண்டியராசன் வேட்டையாடுதல்.

விருத்தம்.

குருமொழிகேட் டவிடம்விட்டப் பன்னிரண்டு
குமாரகளும் குருதீர்த்த மெனுமி ...

கருவில்லாத் துன்னயன்றிக் கெல்லாம் வேந்தன்
ஆக்குதன்கோ லப்பேடை யமிர்தீந் தெனறு
குருளையாய்ப் பிறந்திருக்கும் காரித் தென்னர்
கோவெருநாட் படையுடன்போய் நடையக்குறித்துத்
திருவால வாயைவிட்டவ் வனத்தில் வந்து
தேடினான் மிருகவேட்டை யாடி னானே.

பந்துவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

வேட்டையாடினனைதக்கேறும் பாண்டியராசன வேட்டையாடி

அநுபல்லவி.

வேட்டையாடினனைதக்கேறும் காட்டகத்தன்னிலேவாழும்
வெம்புலிகளையானைகளைக் கும்பலாய்த்தங்குமிதானம்
வேடர்கள்தெரிந்துகொண்டு ஓடினார்துரைக்கக்கண்டு
வேட்டைக்காரரெல்லாம்கூடிக் கூட்டமாகவிரைந்தோடி
விரைவினந்தையொதுக்கி மலைச்சரிவிலேகி
வெருட்டுகொண்டுவிரட்டி யுருக்குவலையைக்கட்டி
வெற்றிமாவைநதனைக்கூடச் சுற்றிலும்படைசூழ்ந்தாட
வீரமுடனேதுவிக்க வாரணத்தின்மேலிருந்து — வேட்டை

சரணங்கள்.

௧ சுற்றிலுமுழுக்கம்வாய்த்து பெத்தவொலித்திடப்பார்த்துச்
சொலிக்கக்காய்ச்சியடுவேலை வதுக்கப்பாய்ச்சிறுதப்போலே
துனைக்கச்செவிக்குட்பட்டுக் கனைத்துசலம்போலாட்டுத்
தோல்விவந்ததெனப்போட்டிப் பார்வையனேகமாக்காட்டிச்
சூரமிகும்புலிக்கூட்டம் தீரமிகும்பன்றிக்கூட்டம்
சொக்கிவிழுமான்கூட்டம் மிக்கவேபயத்திலோட்டம்
சூழவிற்பவர்முன்னுலே கேருமலைகளின்மேலே
தொனிக்கும்வில்மணியாட்டிக் குனித்துக்கயிற்றையாட்டிச்
சுடுகணைதாக்கிவிட்டார் செருக்குமான்கள்
உடலைப்பண்ணுக்கிவிட்டார் காலருந்துனை
தொண்டையிலும்வரும்ரத்தம் மண்டிமோதிலைதல்லாமல்
தும்டமிருகத்தின்சோரி ஆஷ்டகெசங்கள்
பட்டதுபோலவாரிக் கொண்டுபெருகத்
தொப்பெனவேவிழுந்தவா மையபினத்தாலியோடுங்கத்
தடிக்குஞ்சிலதுமிருகங்களை கண்ணிலையப்பலாமல்
கடிக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் பொறிகலங்கிச்
சோர்ந்துவிழுந்துபயம் தேங்கியோடமெடுக்கத்
தெரு[illegible]ம்சிலதுமிருகங்கள் பக்கத்திலேவரத்
தடிக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் வலையைத்தாண்டித்
துள்ளிவிழுகைவில்லாயக்கள வெள்ளெனத்துகடித்துப்பின்னே

தொடாக்சிலதுமிருகங்கள் ஓடவும்பின்னே
அடர்க்சிலதுமிருகங்கள் இப்படியாகத்
துணிக்கவீரர்கள்வைராந் தணிந்திறந்துபோகச்
சொக்கமுன்னசிலை [illegible]கங்கள் வலைக்குட்டலை
லைச்சதக்கேசிலமிரு[illegible]கள் சூழ்ந்துவலையைத்
தெட்டிநாந்துபோரைவிட்டு எட்டி [illegible]க்கின்றவர்மேல்
தொத்திவிழுஞ்சிலமிருகங்க[illegible] சிலரோடேய
திர்த்துவிழுஞ்சிலமிருகங்கள் முட்டிவலையைத்
துளைத்தகளும்புலிகள் துளைத்தகளும் [illegible]கம்
துளைத்தமிருகமனேகம் அதனைசுற்றி
வளைத்தவீரரனேகம் பின் தொடர்ந்து
சொல்லினுங்கடித்துச்சாடிக் கொல்கையிலவிழுந்தமிருகம்
தொகைசொல்லிமுடியாது தப்பிப்போனதின்
வகைசொல்லிமுடியாது மதியையிரு
துண்டமாப்பிளந்துகொண்டிக்கொண்டதுபோற்கொம்புடைய
துங்கலின்காது[illegible] வேலாக்குத்தி
[illegible]இடையேயதனிலே இருகுதிரம்
சாந்துங்கொம்மைவில பாகதவெரியைப்போலே
தோணுமகலைவிழெங்கும் அந்தப்படியே
பாணுங்கெம்புபடவியெங்கும் வீரவொலியும்
துடிவெறிலியும்வாளால் மடியுமிருகவொலியும்
சோபிசோடாப்மாறொலியும் அதனைத்தொடர்ந்
தோபிசென்றமாவொலியும் ஆகாசத்தில்
தொனிசுருக்கருமேகத்தைக் கிணைத்துவிளக்கும்போது
தோற்றமேலைத்திக்கிலே பாண்டியனைப்
போற்றுகைந்திருக்கையிலே அந்தவனத்தில
சூகரக்குக்கிறைவன் ஆகவேயுதருக்குனே
தோல்குட்டன்றிமையாடி பலபனியும்
கோர்த்தொருடிக்கக்கூடி எனகோரசே
சலைதமாயிந்தவனத்தில் இத்தனைநாளினுமொரு
தொந்தரவுங்கண்டறியோம் உன்னைநிராலோர்
சிந்தனையுங்கொண்டறியோம் இப்போதேவென்றால்
துப்யமதிகுலமன்னன் அய்யவோசேனையுடனே.
தோணிமிருகவேட்டையாடினன் வில்லைவளைத்து
சாணிதூக்கிககளைசாடினன் பலமிருகங்கள்
தொலைத்துபோனதுசலையமல் வனசுதெக்கள்மெய்வெங்கும்
துளைத்ததென்னொன்றுசொல்லோம் நமதுகூட்டம்
இளைத்ததென்னொன்றுசொல்லோம் எல்லாரும்பணிந்து
கொல்லவுங்களித்துப்போரிலை சொல்லவும்தென்னன்படையைக்
கொல்லவும்அமர்க்களத்தில் வெல்லவும்நினைத்துவா — வேட்டை

உ வராகமெல்லாங்கூடிவந்து வராகராசனைப்பணிந்து
வந்துரைப்பதனைநோக்கிச் சிந்தையெக்களிப்போடேகி
மங்கையாம்பன்றியைப்பார்த்து நங்குழந்தைகளைக்காத்து
வைத்துநீயிங்கேபொருந்து இத்தொல்லையில்வரும்இந்து
வங்கிஷத்தரசனேரில் இன்றுவிட்டெழுந்துபோரில்
வாகுபெலமுடன்வெல்லப் போருவேறுவென்றுசொல்ல
மாநிமலமாம்விண்டு பிரிவதுமுண்டோவென்று
வாகுயிரைவிட்டகன்று தேகமிருக்குமோவென்று
வருந்திநின்றுரைத்[..]து கணவனுள்ளங்
கரைந்திடும்படி[..]ழுது மனைவிவேண்ட
மைந்தரைப்பிரிந்தப்ப[..]லே அந்தமுள்ளபரிமேலே
மகிழ்ந்திருவருமேற வராகவீரனைப்
புகழ்ந்தெச்சரிக்கைகூறப் பல்லவைச்சாதி
வந்தவராகம்திரண்டு முற்படையாகவேசென்று
வழுதிபடைமேற்சீற மன்னவன்கண்டு
விழிகளிற்பொறிதாவ வருகுமுன்னே
வரிவில்வளைத்துமள்ளர் சொரிபுகணைகள்பட்டு
மாண்டதங்கேசிலஏனம் உரத்திலம்பு
பூண்டதங்கேசிலஏனம் தேகத்திற்சின்று
வாரிவாரியாப்பெருகும் சோரியோராறுகவோட
மறிந்ததுசிலஏனம் மணிக்குடல்கள்
சரிந்ததுசிலஏனம் என்புதகர்ந்து
வழும்புமூளைபதிந்து எழும்பவொன்றுமல்மண்ணில்
மடிந்ததுசிலஏனம் சந்துகள்முதல்
ஒடிந்ததுசிலஏனம் தூப்படியாக
மன்னவேகொன்றிடக்கண்டு பின்னுள்ளபன்றிவெகுண்டு
மண்டியேபடையிற்பாய்ந்து துணிந்துசெய்த
சண்டையொன்னசொல்வேன்காய்ந்து பன்றிகளெல்லாம்
செந்நிலேபடபடத்து
வன்சமர்வெற்றிபிடித்து முண்டமாயுடல்
மள்ளரிற்சிலரைமுடித்து கெத்தனையுடன்
துள்ளவேசிலரையடித்துக் துளையமார்பிலேகுத்தி
வளையுங்கொம்பினாலெற்றித் முலைக்குமூலை
வாயினாலேஇரத்தங்கக்க சரீரமெங்கும்
சாயவேயுதைத்துநோக்கச் கரணம்போட்டுவிழுந்து
மாணவலிப்பெடுத்துக் நெருசபினத்து
மாய்ந்தாரேசிலபேர்கள் இதுவல்லாமல
சாய்ந்தாரேசிலபேர்கள் கைத்தலம்பிளந்தபேரும்
மஸ்தகம்பிளந்தபேரும் தனித்திலங்கும்
வலக்கைகள்அற்றபேரும் துடைகளற்று
இடக்கைகள்அற்றபேரும்

வாழ்நாள்சிதைந்தபேரும் ஊழ்நாளமைந்தபேரும்
வாள்களொடிந்தபேரும் மலைகள்போலே
தோள்களொடிந்தபேரும் காலொடிந்தோரும்
மன்னியில்மரக்கள்பட்டு தன்னுயிரகனுமுன்னே
லைப்பினிலேவிழுவோரும் சிலசிலர்கள்
குப்புறவேவிழுவோரும் பலவிதமாய்
வாதைகொண்டிப்படிச்சேனை சேதம்வரக்கண்டரசன்
மந்திரியின்சிலபேர்கள் மனக்குறிப்ப
றிந்தெழுந்தார்சிலபேர்கள் வெகுண்டெமன்போல்
வல்லிருப்புலக்கைவீசிக் கொல்லுகவிருதுபேசி
வரக்கண்டேனவீரன் கர்ச்சனைகொண்டு
சாக்கென்றெழுந்து[..] கூடவெதிர்க்கும்
மானமிகுந்தபெண்பன்றி சேனையெல்லாம்போச்சதினி
மாள்வதுபெருமையென்று தப்பிப்பிழைத்துப்
போவதேதாழமை[..] மொழியப்பார்த்து
வல்லகலைகளைத்தெரிந்தும் நல்லறிவுபெற்றிருந்தும்
மாதரறிவென்பதெல்லாம் பேதைமையாகும்
ஆதலால்நீசொன்னதெல்லாம் உன்றனுக்கேற்ற
வண்ணமுரைத்ததல்லாமல் என்னறிவுடையோர்க்கெல்லாம்
மண்ணிலிழுக்காவது நண்ணிடுமென்றேயுரைக்க வேட்
ஏனராசனுக்குச்சொந்த மானபெண்ணெனமொழிந்த
தென்னிருசிங்கக்கூடித் தன்னிருங்கையினாடி
இடையிற்சென்றிருஏனம் தடையின்றிச்சலபானம்
இனித்துன்பதுசராகம் தனித்திரண்டுவராகம்
எதிருங்கைவிற்சிங்கம் சாருமோநமதுக்கம்
இப்படியிருக்கவுந்தன் சொற்படிநடக்கவெந்தன்
இருதயந்துணியுமோ பெருவீரந்தணியுமோ
என்பலங்கண்டறியாமல் முன்பின்னையுங்குறியாமல்
ஏராதவார்த்தைசொன்னால் வசைபோடொக்கல்
பாராமல்மொழிந்தாலென்றும் ஆகிறுங்கேளும்
இந்துகுலமன்னன்வீரனை சிலந்திடவெனக்குத்திரம்
இல்லாமற்புவிமீது அவனையேநாம்
வெல்லாதிறந்தபோதும் கடல்வளைந்த
இத்தரையுள்ளவரைக்கும் பொய்த்திடுமுடம்பொழிந்தும்
இசைபுடம்பழிவதுண்டோ நித்திலம்போலே
இசையெங்கும்பரவுமன்றோ ஆனதாலேநீ
இங்கிரென்றுரைத்தகற்றி நங்கையேனத்தைநிறுத்தி
எரிபறக்கவேகொதித்துப், பாண்டியனுக்குச்
சரியாகவேகுதித்து வராகவீரன்
இங்கிவந்துனைத்துப்பிலக் தன்னைவெளியாக்கிமிர்க்

நெழும்புந்தகளிலுலே விண்ணைமறைக்கக்
இளம்பிவந்தெறிராலே வரவும்வில்லை
எடுத்துவளைத்துக்கனை தொடுத்துப்பெருமழைபோல்
இலக்காகவெய்துசொரிந்து விடக்கண்டுள்ளம்
மலைக்காமல்முறித்தெழுந்து சிலைகளையை
எம்பிவாயினுடையே சம்புல்லைவேலகழத்
தெறித்துசிலைகளைவை காலாற்றேய்த்து
முறித்திடச்சிலைகளைவை வாலினாலே
இன்னமுள்ளகளையும் சின்னபின்னமாகொறுக்கி
எதிர்கொண்டுவாக்காய்ந்து மனம்பொறுமல்
ம்திருதைத்தவினோர்க்கு ஆனையின்கையில்
இருப்புலக்கைகொடுத்து வரக்கண்டுபன்றிவீரன்
இடிபோல்முழக்கிமொளித்து துதிக்கையினாக்
இடவேகொம்பினுற்கிழித்து விடக்கண்டுதேர்
எதிரேயிலையக்கழத்திச் சிறிவிடவுமகற்றி
இரதக்கால்வேபாய்ந்து தகர்த்துடைக்க
பரியில்மீதிலேபாய்ந்து [illegible]
எடுத்தெறிந்துமுன்னே யடித்துப்பரியில்வீரைந்
தேறிக்கொம்பினுற்குத்தவே குடல்சரித்து
போகப்பரியைமொத்தவே தென்னவன்பொறுத்
திப்புலியிலேகுதித்து கைப்படிருப்புத்தண்டால்
இரத்தம்சொருக்காலே பெருகவடுக்
சிரத்திலடிக்கமேலே மணிவிழைத்த
இந்திரவிமானத்திலேற அந்தரர்பூமாரிதூவ
இருந்திருசெவிகுளிர தேவகானம்
புரிந்திடமனமினிரப் புத்ரமுதன்றி
இந்திதம்பெருகும்தெய்வ மங்கையர்களைத்தடவி
இனக்கிபுவலைகுழுந்து வின்னுலகுள்ள
கணங்களுடனேவழுந்து இருக்கும்போது
என்களவன்மானவிக்கே தம்பிருப்பதுகண்டபோ
என்றுவரப்பெண்கதிக அமர்புரியக்
கண்டுதென்னனடம்பிரமிக்க பெண்ணினத்துடன்
இறைவர்க்கமர்புரிதல் ஆனைவலவெல்லுமே
கெசமானைவேவிறந்தான் சந்சாரென்னபோன்
விசைகொண்டதனைவளைந்தான் அவனுடனே
என்னையில்லாமலேசண்டை பண்ணியவன்றன்னைமண்ணில்
இறந்திடச்செய்யுங்காலே அவன்கையிலே
இறந்தகொண்டத்திலுலே இம்மெனவோங்கி
பரகடித்தலையிலடித் தனைஅதுமாண்டிடவி
மானமேறிக்கனவனால் வாழுலகிற்சென்றிருக்க வேட்டை

விருத்தம்

வழுதியிந்த வகைவேட்டை யாடிச் சென்றான்
வராகம்விழுந் ததுமலைய வில்ல தப்போ
மொழியலாச் சன்றுதொடுத் ததிற்கு வந்தை
முயன்றுயவர் விடலைந்த சென்று ரவ்வா
திழியான குகாரு பக்குன் றின்மேல்
இருந்துதவஞ் செய்தகா ரணமியா தென்னப்
பழயகதை யெடுத்தம்மா தவர்கட் குக்கும்
பத்திவிதித் தெழுந்தருளி பகரு வாரே.

அடாணா — ரூபகம்.

௧ மாதவரேவித் தியாதரனொரு வானகையில்வீணை கொண்டே யவன்
குதியபுலவ னியன்றவத்திறுக் [illegible]கப்பாடக் கண்டே
௨ பன்றியாகவே சபித்திடக்கண்ட[illegible] படியேசாபத்தைப் பெற்றான் பெற்
றென்றெனைக்கித்தச் சாபந்தீர்க்[illegible] தென்றவன்பின்பு கைத்தான்
௩ தென்[illegible] செறிவினக்கெல்லா மழியச் செய்து
[illegible]ன்னைமாய்த்திடப் பின்னிவருவாம் [illegible]றுமென் றம்முனி மொழிய
௪ அத்தவாறேவந் திறந்தபன்றொரு வடைந்தான்புண்ணியத்தாலே பன்றி
குத்தவிஞ்சயன் மகமாகவந் திசையவம்முகில் மேலே
௫ பாசமகவே துறந்தவர்கண்ட வம்புரிவெ[illegible] காணும் மது
[illegible]சகுமக்க மலவிலையுவ[illegible] தினக்குவ[illegible]ன்னால் கேளும்
௬ [illegible]வீரனும் பெடையோடவனைத் தேவிகந்திட போது தனி
[illegible]னயன்னிரு குருளையுக்தவித் ததுக்சொல்லிமுடி யாது
௭ [illegible]த்தார்முலைப் பாலேவேட்டினம் கைத்துயிழுலை விரும்ப மெய்
யாடியெம்பகி [illegible]கவருந்திட வுருத்திலைவிலால் வெதும்ப
௮ தேவதேவன்வி மானத்திலேறிச் சேவைபுடன் வந்தான் அந்த
மாவலைக்ததனிற் றானிச்சையாலே மகிழ்ந்தாடல்செய்திருந்தான்

விருத்தம்.

கூடியிவ்வா குடையாய் ஆதரன்றி
குருளைகளும் வருந்திடநெஞ் சின்றுன் கோலம்
கூசுறக் கண்டவைதம் அன்னை யென்றே
சந்ததமும் கத்ததனும் பரிவால் மிக்க
வாஞ்சனும் பார்த்திரங்கி முலையிற் றேவ
வழுவுறக மட்டாகச் செய்த கன்றுர்
நவிற்றோ அவர்கேட்போர் சாப நாசம்
கவிபதன்றி யாரவிற் சகிப்பர் தாமே

ஆகவிருத்தம் [illegible] [illegible] முற்றிற்று.

—(0)—

௪௬

நாற்பத்தாறாவது

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்·

அவதாரிகை — விருத்தம்

பன்னகா பரணன்பன்றிய பாலர்பன் னிருவர்க்காக
அன்னையா முலையீந்தாவி யளித்தவா றுரைத்தேனிப்பால்
பின்னவர் கிளையமைச்சாய்ப் பிறங்கிடச் செய்தந்தத்திலை
உன்னருஞ் சிவலோகத்தி லுறச்செய்த தினிச்சொலவேனே.

அங்கயற்கண்ணி சுவாமியை ஓர்சந்தேகம் கேட்டல்·

விருத்தம்.

இருமுலைப்பா லீந்தபிரான்மறையப் பன்றிச்
சேயர்கள்பன் னிருவரோ டிறுத்தாற் போலே
பருவதத்திற் றுனைத்தபல கலைக ளாய்ந்து
பாங்குறவீற் றிருக்குங்கால் கூடல் வாழும்
ஒருவனருள் மகிமையைக்கால் கைகயாத் தோற்றம்
உயிரினத்துக் கும்பொதுவா யிருக்குந் தன்மை
இருநிலத்தி லியாவருக்குந் தெரிய வேண்டி
ஏர்க்கின்றாள் அங்கயற்கண் கேட்கின் றாளே.

மோகனம், ஆதி

பல்லவி.

சாமியொரு சந்தேகந்தீர்க்கவேணும் சாமி

அநுபல்லவி.

நேமிதாங்கும்பாரெங்குங்காணரியசித்தியானந்தபரி பூரணாருமென்றன்சாமி

சரணங்கள்

௧ சகலலோகநாதனுகிலாக்குந்துலிர்த்தமே
சரிக்குமிருகங்களையும் திருத்திடுத்திர்க்கப்பூமேல
அகலமதனிற்பாகம் அதில்துஞ்சிட அதமிருகத்தின்றேகம் போலே வேஷம்
பகலனிபெற்றதப்பன்றிக்குட்டியின்மேலே
பவமறாகவே ...
ராஜ்யமசெய்துருவா சட்டுவளித்தவென்ன சாமி
௨ அஷ்டமிருகாதியாலே புண்டாருந்துப்பன்றிக்குத்
தொடுக்கும் பொருட்டா வேட்டையாடும்ஒன்றிகளை
இஷ்டமாயும்மாலே பேர்ப்பாடா இருக்கக்காண்பதாலே உலகத்தில்
திட்டமாயதுவும் சாதுர்மனத்தேரி செய்யுமிதியும் அபுவமாயிருக்
கிப்படிச்செய்யலாம்பு தப்பட்டதுலமென்ன சாமி
௩ வேட்டையின்றேதுக்கட மாமிருகங்களைக்கொன்று
விருப்பம்பெற்றேர்க்கதுனல் பாபமேஇல்லையென்று
காட்டுவழுக்கமிருக்க உமதுமையில்பணவி மிருகமும் இருக்க சருணைப்பால்
ஊட்டியவளைகளுக்குக் கிலக்கறிவகற்றி உத்தமனோபரதத்துவமுமிய
கர்த்தர்பேரருள் வைத்ததுசொலுமென்றன் சாமி

சுவாமி அம்மையைநோக்கிச் சொல்லுதல்·

விருத்தம்

சத்தியிவ்வா றங்கயற்கண் கேட்கும் போதே
இவ்வுலகிற் பலமலவே தாக மாதி
சாத்திரமெல் லாம்நம்மைச் சகல ஜீவ
தயாபரனென் றுரைத்துமுறை யிகை யாலே
புத்திநிருந்தே தனம்தே தனமி ரண்டும்
பொருந்தவிசா ரிக்குங்கால் அபேத மாக
வாய்த்திருப்ப தாலனைத்தும் சரியென் றேத்தில்
மன்றுவார் கருணைசெய்து சொல்லு வாரே

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி

அங்கயற்கண்ணியே அறிந்திலாயோ

அநுபல்லவி.

சங்கைதீர்க்கின்றோம் சாம்பவி நிரந்தரி அங்கயற்

சரணங்கள்.

௧ அன்னைபோயிட்டபிறகே அழிபசிகொல்லுமேலே
கன்றும்வெய்யிலில்மூன்று காட்டிற்றனியேயமுன்று
காயுமேனக்குட்டிகளுக் காயுமாய்முலைகொடுத்துச்
சேயினுமதிகமாக வேயருள்சுரந்தளித் தோம் அங்கயற்
௨ எல்லையில்லாதபலமும் எண்ணெழுத்தறிகலமும்
வல்லமையும்மெய்ஞ்ஞானமும் வழுதிக்கபிமானமும்
வந்தமைச்சராகவேயி ருக்குநயல்லாம்பெருக்கி
அந்தமதில்நக்கணத்தி னைக்கிருக்கவேயளித்தோம் அங்கயற்
௩ யாவருக்குந்தேகம்சொந்தம் எப்படியப்படிக்கெக்தம்
பூவையன்முதலனேகம் பொருந்துஞ்சிவன்கள்தேகம்
புல்பூண்டுகுத்தஅவய வங்கள்போலேஸ்தாவர
ஜங்கமவடிவாமுன் கெக்கஙும்பிரியமென அங்கயற்
௪ குருவுக்கபசாரித்து கோலமாச்சுபத்தைப்பெற்றுத்
திரிவதுமதுநீக்கத் திரும்பொருட்டியாமடுத்து
செப்பிமுலைப்பாலகொடுத் தேபோலத்தாகவிப்பரோ
அப்போதிருமென்றவா னுக்கிரகப்படிசுகித்தோம் அங்கயற்

சுவாமியின்கட்டளைப்படி பாண்டியன்செய்தல்.

இதுவுமது

பாரபரன் பராபரைக்கிவ் வாறு தேற்றிப்
பாண்டியன்சொற் பனத்தில்வந்து வேந்தே கேளாய்
வராகமெலா தனிலாதி ரண்டு பேர்கள்
வராகமுக மாயவிருந் திருப்போர் தம்மைச்

சார்கமா புன்னிடத்துக் கறைத் தமைச்சர்
தங்களைச் செய்குகவென் றுரைப்பத் தேர்ந்து
நாரிபன்கண் விழித்தெழுந்தவ் வாறு செய்ய
நாதனுன் மனத்திலன்பு குடி கொண்டனை
சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.
பல்லவி.
பத்தராதினர் சொற்றவிரமமே பாண்டியன்செய்தானே
அநுபல்லவி.
சத்திவிளங்கும் அமைச்ச ருடனே தன்
சொற்பனத்திற்கண்ட அற்புதத்தைச்சொல்லி (பத்த)
சரணங்கள்.
௧ அத்தமலக்கே யமைச்சரை விட்டுடன் காண்டு சோலை
மைத்தனைக்கூட்டிவரக்கண்டு சொகுசாகவும் பூண்டு
சித்தமகிழ்ந்தவர் தாழ்ந்திடுதலுமேந்தன் மீண்டு உன்று
வந்தேயவர்களை மந்திரியாக்செய்திடலம் வேண்டிநீ
விந்தையாகப் பலநல்லதிசையும் மென்மேலும்செய்து தரக்குப்புதிய
மந்திரிபெண்களைக் கல்யாணம்செய்வித்து வைத்துலகெங்கும் பிரசித்தமாக
பத்த (விண்ணம்
௨ சாரடைற்கு முடிபொன்றுதாமெனச் சேர்ந்து அன்பம்
சோலையிலும் மதிபோலொளியுடன் சேர்ந்து
பூர்மனத்துடம்பாடுஞன் விசை சார்ந்து என்றும்
போதகல்விப்பயன்போல்மகிழ்ச்சிதந் தேர்ந்து
காசவின்பாலுஞ் செந்தேனுங்கலந்தன்ன கற்றோருரைக்கு மதிநுட்பருமாமிச்
சீராருஞ்சொல்லாய் அமைச்சரும் கேட்கச் செப்பிப் பிற்பொற்பணிக்கவர்
பத்த (ந்திடப்
௩ சேர்ந்தநிகரம் படைத்தோமென்றேமக்கும் படையார் கைவல்
வாய்த்திடுமெக்கலைப் போலொளிர்மிப்பவி சடையார்
வேந்தன்பொருள் விழைந்துபோலவிளைந்ததைப் படையார் நியைக்
சார்ந்தவர்போலச் சாதுசனைநெறி புடையார்
காய்ந்தபாதப்பொருளுடன்சத்துருக்களைவென்றுபொருகின்றுஞ்சோமனே
ஆய்ந்தருகுக விருக்கும்பொருளை அரனுக்கீட்டிப் பொருளாகச்செய்திடப்
பத்த
௪ தம்மனக்கொள்கை தனைத்தம்முனாள்கொண்டு பரிந்து அய்ய
திம்மையானகன்றும் கிழத்தோலே தெரிந்து
தன்மருடனிருந் தாலநிலாவிசை புரிந்து அ
தர்மமாகவிருந் தாலக்கவியத்தில் பிரிந்து
அம்முறையாலே தமக்குள்ளாக்குமாம் அன்புசானும் படிக்கவருளியும்
ஒன்மனத்தாலும் நினைக்கக்கூடாத தலைக்குற்றமற்றிரிசையைப் பெற்று மகிழ்
பத்த (திடப்

விருத்தம்
மந்திரியைப் பன்னிருபேர் களுமிவ்வாறு
மாதருமம் புகழீகை விசயம் நான்கும்
அர்தமுடன் மன்னனுக்குப் பெருகச் செய்தே
அந்திகத்தில் சிவனுலக டைந்தார் தென்னன்
இந்திரோ கம்புகுந்து கீர்த்தி குர்தான்
இக்கதையைப் படிப்பவர்கேட் பவர்கள் நல்ல
மைந்தர்மனை விசயம்பெற்று வாழ்ந் திடுக்கண்
மாற்றியசத் தாநிலத்தில் மன்னுவாரே
ஆகவிருத்தம் ௯. ஆகஅ

உ
நாற்பத்தேழாவது.
நரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம்.
அவதாரிகை—விருத்தம்.
ஆண்டவன் வாய்தக்கிசைய நாயன் விருமார் தம்மை
பாண்டியாத் ககைச்சாகப பண்ணிய துரைத்தேனிப்பால்
வேண்டிய பாதத்துவாச விகசத்துக் கருட்கண்டுகம்
பூண்டியல் நிரோபதேசம் புரிந்தவா றினிச்சொல்வேனே
நரிக்குருவிவிளையாடல்
விருத்தம்
மகராசா ராசபாண் டியனின் னுட்டில்
வாழ்ந்திருந்தான் அவளின்று மைந்தநுஞ்ஞன்
தருபான வன்பெலத்தில் சிங்கம் போல்லான்
சத்துருவோ டமர்களஞ்சென் றடிப்பார் செய்வான்
கருணையான் டிமனைப்போர் பூண்டோ னிச்சத்
தொல்லுலகை யாண்டுவரு தின்ற நாளில்
பகவனடி யார்கேட் பீரென் றன்பு
பரிக்கிலனும் ஓர்கதையுஞ் சரிக்கின்றேனே.
செஞ்சுருட்டி, ஆதி.
பல்லவி
மாதவத்தைச் செய்யமாமுனிவோரே கேளும்
அநுபல்லவி.
பூதலத்தொருவன்செகு புண்ணியமேசெய்தான்முன்னே மாத
சரணங்கள்
௧ ஜனமாக்கிலதுபாவம் இயற்றியதும். மறந்தான்
ஆனதாற்சரிக்குருவி யாகவந்து பிறந்தான் மாத
௨ நாகமுதனைமேபோற் கண்டபடி யடிக்கத்
தேகமெங்கும்இரத்தமாகச் செனியாலே வடிக்க மாத

௩ புட்களுக்குள் எளிதாய்ப் புரத்துன்னை — யுகந்தி
புட்டிவனத் திட்டுட்டானே புறையுந்தேக — மொழிந்த — மாத

௪ பாதையிலேயிருக்கும் பாதபத்தின் — மேலே
ஏதுசெய்வோமெனவேங்கி இருந்து அன் — பாலே — மாத

மதுரைக்கலக்கின்மாண்பிம்கூறல்.

விருத்தம்

கரிக்குருவி யாப்பிறந்தில் வகை வருத்திக்
கார்தொகு மாத்திருக்கத் திருவெண் ணீறும்
திருத்தமுடன் கண்டிகையுந் தரித்துக் கொண்டு
தீர்த்தயாத் திரைகுறித்தம் மாந்தின் கீழே
வருத்தமுடன் ஒருமுனிவன் கடை தனித்து
வந்திருக்கும் போதுவழிச் செல்வோர் பார்த்துப்
புரத்தைதீர் குறித்தெழுந்தி சொனக்கேட் டாங்கே
புக்கின்றார் தமக்கவரு ரைக்கின்றாரே

காம்போதி, செம்பை.

பல்லவி

நான்வந்ததனைச்சொல்லேன் காணும் நீங்கள் நால்வரும்இங்கிருந்து கேட்கவே

அநுபல்லவி

நான்மைதகாரியமிசாளிலமெங்குஞ்சுற்றி — நான்

சரணங்கள்

௧ நன்மைதரும்தலம்தீர்த்தம் மூர்த்திபுயிப்புவி — மேலே
தொன்மதுரைபொற்கமலத் தக்தரேசன் — போலே
மும்மதிமையுஞ்சேர்ந்து மூளைப்பதரித்த — துலே
என்மனக்களித்ததன்மேல இச்சைகொண்டொருத் தரலே — நான்

௨ ஓரிடத்திம்மூன்று மூன்றுமாகநோக்கச் — சென்று
பாரிடத்தித்தகையிலைமுதல பார்த்ததுயில்லை — யென்று
சொலவமதுரையிம்மூன்று மொருமையுடன் — நின்று
பெருவைமதுபோலே பிதிதுதலையா — தென்று — நான்

௩ அக்கதம்பவனநாதன அன்படையோர்க்கு — மாநிக்
கைக்கனிபோலமைனநிற் தருதம்பொருள் — தியாகி
முக்திமாச்சிவனுடன் முத்திகொடுக்குமி — யோகி
பக்கமுன்னவை மறுமைப் பயன்தருவதா — வேதி — நான்

கரிக்குருவி ஆலவாய்க்குவருதல்

விருத்தம்.

மதுரைமா மகிமையையோர் முனிவ னிந்த
வகையுரைக்கும் போதிலந்த மரத்தோர் கொம்பிற்
பதிவிருக்கும் கரிக்குருவிக் குறிவு வந்து
பட்சியாத் தான்சனித்த வகையும் பின்னும்

உதயமா வதனையுமோர்ந் திச்சென் மத்தை
ஒழிப்பதற்கே யிதுபோல்லே தில்லை யென்று
மதியிலுணர்ந் தோருநதி யாற்றுன் பத்தை
மறந்தெழுந்து கூடலுக்கு வாய்க்குத் தானே.

பமுகுகல்யாணி, சாபு.

பல்லவி

கரிக்குருவிபறந்துவந்த காரணத்தைக்கேளும்

அநுபல்லவி

கருக்குள்மறைந் திருக்கைவிட்டுக் கருக்குஞ் சென்மமொழிக்க — கரி

சரணங்கள்

௧ நீமெலர்க் காபிர்தன்னிக் கூடல்நகர் தேடிக் — கரி
௨ கலைகக்கஞ்சப் புனலிற்றுய்ய மனமுற்றுடல் நனைக்கக் — கரி
௩ அங்கயற்கண் பங்கனை வலங்கொண்டு துதிக்கக் — கரி

விருத்தம்

பறந்துவந்திப் பதிமூன்று நாட்க ளன்னை
பதுமினிதோய்த் தண்ணலைச்சூழ்ந் திருக்கும் போதே
அறம்பெருகும் அங்கயற்கண் பணிந்து நோக்கி
அய்யனேயிக் கரிக்குருவி செய்யும் செய்கை
இறந்தெனக்குத் தெரியவுரைப் பாயென் றோதத்
திருத்துமதின் செய்திமெல்லாம் முறையாற் கூறிச்
சிறந்தபத்தி பூண்டதைக்கண் டதின்மே லன்பு
நேத்தினார் கடைக்கண்ணால நோக்கி னாரே

இதுவுந்து

காட்டமிம்மைக் காமலையைப் பார்த்து முக்கண்
நாதன்மூன்று சொருமார்க்கண் டதுக்கா யன்பு
காட்டியுழி யாமையவிந் தெமனைக் காய்ந்த
மூலமித்திரு சயமந்திர மூபதேசிக்கக்
கேட்டவுடன் புல்லறிவு நீங்கிப் பின்னும்
கேளுமந்தக் குருவியிரு வினைகளை நீக்க
ஓட்டரிய கலைமொழித் துனைத்தி லேயன்
புதித்தெழுந்து துதித்ததுவி வயர்ந்து தானே

மத்தியமாவதி சாப்பு.

௧ தேவாதிதேவா சரணம்சரணம் நாதிசனே — சரணம் — மன்னிக்
தாவர ஜங்கமம் தோறும்நின்றிய தற்பரனே — சரணம்
௨ என்னிதாகுஞ் சகலவுயிர்க்கும் இருதயனே — சரணம் — தாய
வெண்மதிகொன்றை நதிமலர்சூடிய வேணியனே — சரணம்
௩ ஒருமெய்புண்ணிய பலனுகவேவத் துதிக்குவனே — சரணம் — ஸ்வாமி
மாதுசிரோமணி யங்கயற்கண்ணி மணவாளனே — சரணம்

௪ பூமியிலேழை யெளியோர்க்கிரக்கத்தைப் பூண்டவனே சரணம் மிகத்
தீமையைச்செய்தினை ருமென்னையுமிரட்சை செய்தருள்வாய்சரணம்
௫ இம்மையிலிம்மந்திர முபதேசித்த வென்குருவே சரணம் மேலும்
மும்மையுநன்மை யடியேன்பெறச்செய்த முக்கண்ணனே சரணம்
௬ ஆயினுமென்றனுக் கையாவொருகுறை யானதுண்டே சரணம் அது
தீயபழவினையெல் லாமென்னைத் தண்டித்தல் தீரவேணும் சரணம்
௭ மாலயனுந்தேடிக் காலுந்தலைகாணாத வல்லவனே சரணம் என்னை
காதுபெருமேத மாறெளிமைகொண்டு நம்பிவந்தேன் சரணம்

கழிநெடில

கரிக்குரி இதுநீகேட் டெம்பிரான்பட்சிகளுக்கெலாம் வலியருகெனப்பின்
கழல்பணிந்தடியேன் மாபினுக்கெல்லாங்கதித்திடும் வலியனென்பதெனத்
தரித்துமெய்ப்போதும் நீசொன்னமந்திரம் தனைச்சொலிச் சொல்லியாய் கவீ
தன்னளுங்கருணை செய்தடியேற்குத்தா வென விரந்திடக்கண்டு (மையத்
திரியெழுத்தாலே முடித்தவம்மனுவைத்தெய்வத மிருடிசந்தமுடன்
சிறந்திடுமாத மூன்றுடன்றிரட்டிச்செப்பிய குருமொழிகேட்டுக்
குருவிதன்குலமும் தனக்குளபெருமைகூர்வலி யானெனும்பெயரைக்
குவலயம்புகழ நிறுத்திடிபகருவேக்குன்றடி மிழைடைந்ததுவே

விருத்தம்

இக்குருவி தானடைந்த வரத்தை யொக்கல்
எல்லவரும் எளிதினிற்ப் பெறலாஸ் மன்னிற்
நக்கதொரு வன்வாழக மேரயும் வாழ்க்கு
தழைக்குமெனும் பழமொழியை விளக்கிற் றிப்பால்
முக்கணனுக் கன்பிவர்போல் எளியோ ரில்லை
முழிக்குகன்பு பூண்டவர்போல வலியோ ரில்லை
இக்கதைகேட் பவர்படிப்போர் இகபோ கத்தை
எய்தியிருந் தானுலகில் இருப்பர் தாமே

விருத்தம் ௭ கழிநெடில் ௧ கீர்த்தனை ௬ தருக ௬௬ ௧௨ முற்றிற்று,

௨௰

இலையம்

நாற்பத்தெட்டாவது,

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

பத்திசெய் திடும்பட்சிக்காப் பன்னகா பரணன்மந்திர
சித்தியீந் தருளிக்காத்த செயலினை யுரைத்தேனிப்பாற்
புத்திசேர் திறைஞ்சிக்கும்ந்து போற்றுமோர் நாரைக்கேக
முத்தியீந் தருளிக்காத்த முறைமையை யினிச்சொல்வேனே

அருமிரைக் கம்மின்க ளாகா தென்றே
அகமதிலே மிகவுதிவுற் றமைந்து தானே

நாரைதிருவாலவாய்க்குவருதல்.

இதுவுமது.

மனம்வெறுத்தாங் கிருக்கையிலந் தவத்தோ ரந்த
வாவிபடிந் தேகித்தய சுருமை செய்தே
வினைமுடனே பசிமந்தோர் மடை பத்தில்
இருந்தீசன் மகிமையையர்க் கிருக்கும் போது
புனலருகில் சுற்றிவந்தல் கிடந்திற கூடப்
புராணமுரைச் சிருப்பதுகேட் டறிவு வந்து
தனிவளரும் திருவால வாயைத் தேடித்
தயங்கி யந்த நாரைவந்த தனைச்சொல் வேனே

பெலகரி சாபு.

பல்லவி

பறந்தெழுந் தொருநாரை வந்திடுதுகேளும்

அநுபல்லவி

சிறந்தமுச் சிவபுடன் செழிக்கு முகடையொடுப்

சரணங்கள்

௧ சித்தறி வயின்வாய்கத் திகிலைப் பாசம் மிக்கப்
புத்திதெளிவுற் றேங்கப் போதக்கொண்டுவந்தேகப்
௨ கனகத்தா மரையாடக் காணவென் றுக்க கூட
மனதிற்றுயர் விட்டோட மதுரேசன் பக்கம் நாட
௩ அப்புவா வெனதிருக்க அறிவுயர்த்து கதிக்கத்
தனபிற விபசிக்கத் தனியிருக்கு தியானிக்க

நாரைசுவாமியைத்துதித்துவரங்கேட்டல்.

விருத்தம்

பறந்துமது ரையில்வரை வந்தோர் பட்சம்
பகவானைப் பூசைபுரிந் தந்த நாளிற்
பிறந்த மறைபடியும் போறுந் தீரத்
பதினை கலையருந்த நீர்த்தல் வெண்ணம்
ஈசன் அருள்கருதி யிருக்க லாங்கே
மதுரேசன் வந்துனக்கு வேண்டும் வன்மம்
அறைந்திடு யெனக்கேட்கத் தாழ்ந்தே மூர்த்தே
அதுதுதிக்கும் வண்ணமின்னி யறிகு வீர.

புன்னாகவராளி, ஆதி.

பல்லவி.

மாந்தரக்க டாக்ஷம்செய்யப் புகும்

அநுபல்லவி.

சிரதரமு உன்னடியேன தெஞ்சிதுநவேணும்

விருத்தம்.

அம்புவியைக் கருணையா லுயர்ந்தோ வேந்தி
யாண்டுவரும் சுந்தரனை யடையா நாட்டின்
தென்புலத்தோர் புகழிலையைக் கூம்பி நாடத்
திறமாழுந்து சிரிலையத்தே கங்கை யாயு
அம்புயத்தர் வயிரொன்று நிமிலமு மீன்கள்
அளைத்துண்டுயவர் நேராகமென்று மரிசேரர் காணி
பின்பொருநாள் டகரந்தர்ப யிடம் விடுப்ப
பேர்கொருவ னத்திடையிற் சேர்ந்த தாமே.

காபி, சாப்பு.

பல்லவி.

ஒருநாரையிருந்த தடம்விட் டெழுந்ததுபின்
உற்றுக்கேளுமுனிவோரே மனத்திலன்பு வைத்துக்கேளுமுனிவோரே

அநுபல்லவி.

ஒருகான்மலைமுயற்றவ வோடைமீனுமற்றுத்தன்
விருமையுமலரப்பதாமே வகுக்க மேலே ஒருநாரை

சரணங்கள்.

௧ சித்திரமுழுத்திரையை விரும்பிவிருக்குங்காலை திருத்திசெலவுப்பண
மெத்தப்பசியுடனே பறந்துவருங்குழியில் மீதொருவனக்கானச்
சத்தானசுக்கடலிற் றேருமுனிவரக்கேருமுக்கலிலு தானா
சத்தியநெறியுடையோர் இருக்குமோராச்சிரமத்
தனுதன்னுக்குத்தானே அறிவுபூண ஒருநாரை

௨ அந்தவனத்திலிக் ஒருகூப்பிற்றாம் அமைவசந்... மாகச்
சுத்தாமிருந்தசந்தியா மடமும்பசுத் தரையயம் றவக்கொளியும்...
சந்தனமிலவேங்கை மருதம்பாதிரியாசக் சண்பகமுங்கமலகப்
பைங்குருக்கத்திசூழ ... யொருவாவியைப்
பார்த்தகூவைநீக்கத் தண்டடைக்க ஒருநாரை

௩ பின்னும்அவ்வாவியின் பேர்பொற்றாமரையென்று சிறக்குமதனைநோக்கி
... வருகும் ... கண்டு ... திக்க
மனமுங்களிகள் செபியுகந்தாகத் ... தாக்க
மன்னுமாதவராம் போந்திருந்தீர்கள
இக்கண்கொண்டதுப்பார்க்க நாமதுதிக்க ஒருநாரை

விருத்தம்.

நாரையிந்த வாறுவினை இடும்வ வாவி
மற்கரையில் பயிலுமவன் திருக்கும் போதச்
சீரணிந் தேய்க்குத்தாய்த் தாமு மேலோர்
செஞ்சடைதோட புகம்பான வதன்மேல் மீன்கள்
பாருமினை பாடக்கைய தயத்தோர் மெய்யித்
பரிசிக்க எத்தவஞ்செய் தவமோ வென்றே

சரணங்கள்.

௧ என்றன்பிறவித்துயராம் மாற அடியேன்
உன்றன்சிவலோகத்திலே சேர்த்துக்கடைத் தேற வரம்

௨ இன்னமென்ன வேண்டுமென்று கேட்பாய் அடியேன்
உன்னைப்பிரியா வொருவாகத் தயவுசெய்துகாப்பாய் வரம்

௩ படைத்த பாவபசியுமண... நாமல் இந்தத்
தடந்தனிலே மீனைத் தைத்தானெடுத்துண்ணுகல் வரம்

௪ எப்பவுமீசனிடத்தில் ... காமல் அடியேன்
செப்பியதற்குப்புகழ தேவர்சொல்லாமல் வரம்

விருத்தம்.

வாயிரக்கும் வண்ணமளித் திசன் சென்றான்
மனமகிழ்ந்த நாரையாரும் பெற்றுச்
சாரன்று மழைபொழிய விமான மேறித்
தாதுநியவம் போயிடைத் தேசன்று
... புக்கிடீர் காருஞ் சிவன்
... மரையின்று முந்தக்கொண் டகல
உரைசெய்யவர் தேட பவர் சூவா ... பெற்
றேருவார் ... கேளுமாம்.

ஆக விருத்தம் சேர்த்தன ௯. ௬௧௯. முற்றும்.

கூடற்காண்டம்முற்றும்.

—(0)—

௩.

சிவமயம்.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

எழுபத்தொன்பதாவது.

திருவாலவாயானபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

செஞ்சுடர் ... நாக்குங் சிவனல கதனைக்கூடற
... சகனிக்கிட்ட பான்மையை புகர்த்தேனிப்பால
... யருக்கிந்தி நானமாடக் கூடலதன்னை
ஆலவா யாகசெய்த ஆடலினிசொல்ல வேலே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு

... திருத்தசித்தமெய் வாக்கொழிக்க மாமதுரையில் வாழும்
பாருஞ்சுருண பாண்டியனுக்குப்பின பாண்டியன்பெயர் கேளும்
... சித்திரகுன்னன் சித்திரக்கல சொல்லும்
சித்திரவர்மன் சித்திரமனன் சித்திரவிக்கிரமன் ...

௫. ராஜமார்த்தாண்டன் ராஜசூடாமணி ராஜசார்த்தூலத் — தென்னவன்
ராஜகுலோத்துங்கன் ராஜகுஞ்சரன் ராஜ[illegible] — மாறவன்
௬. உக்கிரசேனன் மகாசேனைக் குருஜயந்தி — மந்தன்
தக்கவீம பராக்கிரமப் பிரதாப மார்த்தாண்ட — வீரன்
௭. விக்கிரமகந்தக் [illegible] கோலாகலனை மேல[illegible] — கிரமன்
இக்கணக்குடன் அதலசித்திரியா [illegible] — வருமன்
௮. சதிருடனிவ பொருவர்க்கொருவர் [illegible] — [illegible]
அதலசித்திக்குச் சித்திபூஷணை [illegible] — [illegible]

விருத்தம்.

[illegible] செயசெயத் திருமாவில
[illegible] காசுகள் [illegible]
[illegible] தோமெனும்
பூத்தியச் சலத்தால் [illegible] போனவை [illegible].

[illegible]

பல்லவி.

பிரளயகாலம் வந்ததே பாரும்பிரபு பிரளயகாலம் வந்ததே

அநுபல்லவி.

திரிகரணமும் [illegible] உடனே கேளும்
அரிய [illegible] — பிரளய

சரணங்கள்

க. இத்தலமுடன் [illegible] பொன்னுலகமும்
[illegible] பெட்டிக் குலாசலமும்
சக்கிரவாளகிரியுடக் குடமலைமுதலா
[illegible] — பிரளய
உ. சேரும் [illegible] மலை [illegible]
[illegible] வளைமும்
[illegible]
[illegible] — பிரளய
௩. [illegible]
[illegible] திருப்ப
[illegible]
[illegible] — பிரளய

கட்டளை.

[illegible]
[illegible] — வருத்து
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

முக்திபுரேசர் சித்தராய் வருதல்.

விருத்தம்.

கைத்தலத்தைக் கூப்பியித்துப் பரிசுஞ் சூழ
காரணனே [illegible] இருக்க முன்னே
[illegible] வரம்பு காணென்
[illegible] காட்டென் [illegible]
பத்தபாத [illegible] நின்று
[illegible] புக்கேவிய [illegible] தோன்றிச்
சித்தர் மகாமண்டபத்தில் [illegible]
சேர்த்திட்டார் கருணைமிகக் கூர்ந்திட்டாரே.

தோடையம்.

பல்லவி

முக்திபுரேசர் சித்தர் வேஷம் பெற்றருள் புரிந்தார்

அநுபல்லவி

பத்தியுடன் மாதும் பக்கமும் — தேவும்
சத்துச்சித்தானந்தத் தன்மையமா — சிவம் — முக்தி

சரணங்கள்.

க. [illegible] — [illegible]
[illegible] — மின்ன — முக்தி
உ. [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] — முக்தி
௩. பக்குவத்தார் [illegible] — பாடே
[illegible] — பாடே — முக்தி

விருத்தம்.

சித்திரமா மண்டபத்தில் வந்து நின்று
செங்கையணி வாலவாயானைப் பார்த்தே
இத்தரைக்குக் கெல்லை [illegible]
டென்றிடவப் பாம்புடனிச அடியேன் போசொன்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

பன்றிபோல் பட்டணமமைத்தல்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தாக்கத்தக்கோன் டக்கணமே கருணை டாக்கச்
சக்கரவை சர்வதயகழ்க தெரித்த வக்கு
கோட்டையைக் கிலதுபோக் செய்ய வெல்லே
கோவிலுள் வருதியடி கேவி னுனே.

கல்யாணி, ஆதி.

பல்லவி.

பட்டணம்பண்ணுமே யெங்கிருக்கே பாண்டியனே மந்திரனே

அநுபல்லவி.

கஷ்டமுற்றப்பருளும் அடையாளத் திங்கேயாக்குள
கிஷ்டப்புகழ்ச் சூரைக்கும் திருவாலவாயென்னும் பட்டணம்

சரணங்கள். [மந்த

க. தெற்றிலிலக்குத்திருப்பரங்குன்றமும் டக்குத் திசையிலிடக்குள் நதூ
நிக்கிடைக்க ருக்கிமுக் குதநிகவசிந்செழிக்குழ்பூவணமக் கும் பார்க்
மிக்கவிளக்கி வக்கமிரணமுருகுக்கியவாயக்காருக்கெகலையாகவே (குள்
சக்கரவை விரிக்கின பாகவ வேதகுமெழுச்த மதிடகளைக்கிடப்
பட்டணம் (டாநிகளும்

உ. மெத்தவுயர்த்திசிக்கொத் தள கணும்மேலைக்கொடிமேடைகளும்பமைன்
கெந்நிபுக்படைல கோபுரங்களும், வ கிதநரசலையும் மூஞ்சாலைகளும்
உத்தமமாநி புரிக்கல மைத்திசெதிரசவயை முத்தைரயிலே முத்தெரசர்
பித்தியமெத்தவிரிதிர மேடைகள்சத்திரபாளிகைகேடத்துக்களக்கிடப்
பட்டணம்

௩. அந்தணர்வீதியும் க்ஷத்திரியவீதியும் தம்நித்தனகையர் வீதியும்
மிக்கவேளாளர் குடியிருக்கும்வீதியும் பெருகவிசனமிட்டகை வீதியும்
சக்கரமாக வலக்குரவேபவ கதைகலியாடு வைமக்நிசேகாலையும்
அக்ரரோம் புரக்தர்ன்வரமூல சுக்தலிகேசெழிக் தக்துவினக்கிடப்

பட்டணம்

விருத்தம்

பட்டணமில் வாதமைக்குக் குடிய லோகம்
பணிபோல் விமரத்கனு வாமெயனப் பேர்
கஷ்டமிக்கும் சொலவினைத் தம்மன் மெய்க்கை
பாணமினைத் தாதிகுல சேகரன் போல
கிஷ்டப்புகழ் வக்கிதை கானைப் பெத்துத்
திருமுடிகுட் டிக்கொத்தி தூஷிணன் குன்
கெட்டிய கிலதுலைக யடைத்தான் சொலலோர்
கேட்பவர்க்குப் பத்திமுத்தி கிடைக்கும் தானே

ஆகவிருத்தம்௩, கீர்த்தனை௩, சிந்தனை௩, ஆக௩௬, ருகக, முற்றும்.

———(...)———

௫௰

சிவமயம்.

ஐம்பதாவது.

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

"சந்தம் போற்றுச்சென்னன் றனைபொருட் டாகநில
சேதரன் மதுரைக்கேகலி காட்டிய துரைத்தேனிப்பால்
வைதமர் புரிந்தசோழ மன்னவன் பகையை வெல்லச்
சுந்தரப் பேரம்பெய்த சூழ்ச்சியை யினிச்சொல்வேனே.

சோழன்பாண்டியனோடு சண்டைக்குவருதல்.

விருத்தம்.

வக்கிலகூசே கரபாண்டியன் குடைக்குள் ளோக
மகரும்பூ மகரும்பார் மகளுக் கூடித்
தங்கைலம் டெறவாழ்வுந் திருக்கூம் காளிற்
குளையுடன் வந்தெதிர்த்தோர் சுருவ மார்த்தி
மக்கலை கையட்புகுலிக விபக் சோழன்
மதுரையின்மேல அமர்புரியப் பொன்னி யாற்றின்
கக்கிலகி கக்கடல்போற் சூழ சேஞ்சிற்
கருதினன் எழுந்துவந்து பொருதி னுனே.

பூரி, ஆதி.

பல்லவி.

சோழன்படையுடன்வந் தடுத்தானே மன்னாத்
தூர்டத்தைச் செய்யத் தொடுத்தானே

அநுபல்லவி.

சூழும்பொழிலும்வாசம் தோயுமாறுடனே
வாழுந்திருக்காவிரி மாநதியின்பக்கத்தில் சோழன்

சரணங்கள்.

செல்லுஞ்சதுரங்கத்தைக்கூடி உத்தரத்திசையிலிருந்துவந்தோடி
மல்லுஞ்சேனையுடனே மகிழ்ந்திடிபேரொலிமீறிப்
பலவியங்களொலிக்கப் பரிந்திரதத்தி லேறிச் சோழ
துவ நிதண்டாட்டைகள்பருத்த சிலம்தோள்திப் பாண்டியனசட்டிநபு
சண்டைக்கெம்பிடிமா டிபிடியென்பது போதும் [குசஅ
மண்டிவரும்பல்பசு மாட்டைக்கொண்டுமென்மேலும் சோழன்
மகர்மலிவேரியோடையுடைத்துக் கடல்மாசுகர்க்குளகுளகுத்து
பலபண்டத்தையும்சேப் பாதைகட்டிப்பதித்துக்
கலகம்விளைத்துப்பயம் காட்டியமர் குறிக்க சோழன்

விருத்தம்.

இன்னவா றமர்க்கடியிட் டதுதென் னனகேட்
டசலைத்தாழ்க் தெழுந்துசென்னி படைபோ டிச்தக்

தொன்னகர்மேவ்சமர்க்கெழுந்தா னவன்போத் சேனே
குழுவெனக் கிடையேவென் நிரக்க வினையின்
துன்னதுசே னையுடனமர் புரிவாய் நாம்சக்
துணக்குதவி செய்துவெற்றி யளிப்போ மென்றே
முன்னவன்சொன் னதுகேட்டவ் வண்ணஞ் செய்ய
முறைகொண்டான் அண்மையவா துவற்றின் ருனே.

சோழனுக்கும்பாண்டியனுக்குஞ்சண்டை.

இணைமது.

திறத்திறக்கை காத்தென்வன் இருக்கச் சோழன்
சேனையுடன் இடைமயே நாண்புக் கூடி
புறத்தனிலே பேசகி போலே குக்க
போர்புரிய கத்திடத் தேர்த் தறிலே கத்தோ
டகறத்திடும்பல் லியமுழங்கத் தேரின்மேற்கொண்
டக்கமுடன் சென்றதிசைக் கினக்கு நிற்ப
இல்லார்திருவர் படைகளும் ஒன்றுக் கொன்று
நேரிட்டார் கைகலந்து போரிட் டார்கே.

தோடையம்தி.

பல்லவி.

பொலவின்கோடையும் சண்டைகா வளம் போர்செய்யத்தொடுத்தாரே

அநுபல்லவி.

என்னகொல்லோன் வையம் புரிச்சங்க முழங்க
[illegible] நாதிகள் இரைக்க
வன்னமேவுடேரி பூண்டேர்தின் [illegible]
வைரிகரும்புயத்தில மாலைபூண்டோருக்காலே பொன்னி

சரணங்கள்.

க செயமொத்ததேரும் தேருங்கரிபரித்தலைகளும்தலைகளும் துன்னவே
வையமைத்துபடையை விக்குறின்று மகுடம்மகுடம்சேர்க்க [illegible]
கையுலவியவடி வேலரும்பலரும்வில்லரும்வினரும் முன்னவே [illegible]
செய்யமுனைவரும் சுளருமிகத்துடன்கெமிர்த்த துபோல் மன்ன [illegible]
எப்பமையுதத்தோடு யுதகணத்தக்து மொலியும்
இரதம்துரகக்குதிரை யொலியுமியானை பொலியும்
அபயகைத்திகழ்ந்த காக்குமவீர சொலியும்
பன்னியத்திறெளியும் வீரனவி யொலியும்
பகைமொலிகளும்வேது பாடகன்முகலிக்க
மன்னருயிரவியும் மதியும்போலே மொலிக்க
அடிக்குங்கபடத்துக்கிக்ன யாகமெறிக்துகொண்டு
தொக்குமுமெதிக்குதிக்கை யாடவே
மத்தநிருண்டனா மேகத்துடனே மேகம்
தாக்கிறுபோலெனா துக்கொண் டாடவே

இடிக்கினையாகவிரிட் டிருப்புலக்கைகொண்டெறிக்
கிடவிழுந்தாப்போல்சோரி யோடவே
அடித்துவிழும்வெஞ்சினம் பூண்டமதயானைகள்
ஆவிகமழுகைகம் கூடவே
எடுத்தெய்தவெவ்கணையை விலக்கிவோர்திரும்ப
எய்யும்வாளிதம் மார்பும் தோளுந்துளை திரம்ப
விடுத்தவராண்மைகோக்கி வர்துகை யெழும்ப
வேலெறிந்திடவரும் விசைகண்டதனை முன்ப
வெற்றிவடிவாளையெடுத்தெறிந்துகுறைத்து
மற்றியிலேதுண்டுபட நித்திடவே கனத்து பொன்னி

உ பித்திடாமலிரு வோருடனும்வருரும்
பெரும்படையுமொத்தமர் கொள்ளவே
அந்தவேளையில்சென்னிக் குத்தரதேசத்துள்ள
ராசர்துணையாவக்து ன்னவே
[illegible]த்தவுலகழிக்கும் மானிலேகுறைக்காத்
தெழுந்ததிவேகத்துடன் தன்னவே
இத்துவன்னிவந்தது போலேவெகுண்டெதிரத்
தென்னன்படைமுறிந்து வின்னவே
பத்திபத்தியாவிரர் வாளும்வில்லு மிழக்கப்
பருகைசிரதமெனு துரகமும்போய்த் தவிக்க
இத்தவிதமாகவே வழுதிவலிகொக்க
இழக்கத்தெரிந்துசோழன் இதயந்தனிலே மிக்க
இறுமடைத்துயானைய யும்புனைத்துகர்வங்கொண்
டெடுத்துச்சங்கமுழக்கந் தொடுத்தாசையமிருக்கப் பொன்னி

விருத்தம்.

இந்தவிதம் வேதிரு வோரும் போர்செய்
திருகையிலே தமதருட்போல் குளிர்ந்த தண்ணீர்ப்
பந்தரைவைத் தன்றிமு விருந்து மோடை
பந்தியுமுன் பகைவிலக்க வந்தாய் போலே
அந்தவண்ண மேயொருவே டாசன் போலவ்
நாகுலத்தில் முழ்கியதென் னன்பாற் சோம
சுந்தரநா யகன்சேனைத் தலைவ னாகத்
தோற்றினன் அவன்குறையை மாற்றி னனே.

காம்போதி, சாபு.

க மேருமலைவில்லாகவளைத்திட்ட வேடன்வசேத்துவில்லெடுத்தான் அதில
கிருபாசுந்தர னென்னுந்தனுமக்கதை திட்டியவாளிகள் தொடுத்தான்
உ வெற்றியடைத்தாமென் றெண்ணம்பெருஞ்சோழ வேதனைக்குச்சேனை
மிதே குழு வைத்தகைக்கனை தாண்டவிடுத்திடு மாபுட்டனின்றவப் போதே

௯ அக்களையெவ்வொன்று நூறு நூறு ஆயிரா ருயிரையுண்ணக் கண்டு மலைத் திக்கலையொன்றினுக் கில்லையோ வென எண்ணியனுமானம் கொண்டு (அறில
௧0 அந்தமுளைவாளி தன்னைக்கொண்டு கொன்றதை வாங்கி வாசித்துப்பார்த்தான் சுந்தரனென்ன வரைந்திருக்கக்கண்டு சோழன் மனத்தையம் தீர்த்தான் (சோழ
௧௧ தென்னனுக்காவாயப்பன் துணை செய்த செய்கையெல்லாம் நேயச்சத்தாழ்ந்து மன்னனுமீண்டு நடந்தான் நடக்கையில் மாதப்பர் கேரு மாப்ப்து.
௧௨ உத்தரதேசத்தி லுள்ளவருக்கரும் ஒட்டவரும் அடுத்து நடுத்து அமர்க் குற்றத்தையாக நாகளிருக்கையில் நுழைவான்னென்று நடுத்து (இந்தப்
௧௩ போருக்குவந்தயினை போரிலுடைத்தோடிப்போனுனுன் நன்மானை மெய்யாகும் பாருக்குளாண்மை நிலைக்கும்படிச் சண்டையடைத் திரும்பென்று சொன்னார்
சொல்லவுஞ்சோழன்பெரும்படை தென்னவன் சிறும்படைக்கு அமைப்பிசாரம் தா
வெல்லவாமென்று வெவ்வேறு கச்சொல்லிவும் வேகமாகக்களைச் சொரிந்தார் (ம்
௧௪ குன்றைமுன்றுளில் வகைத்தது போலக்கலைக்கூர்த்துவகைத்த நிலம் பியறுறும் வாளி ஒன்று தொடுத்தவன் எய்தவுடம்பம் ஒட்டுக்கு நீக்கினான் பிறனும் (த்து
௧௫ பத்தம்பிறுவாளி நஞ்சதாரகத்தைப் பற்றுக் கொடுக்குள்ளை யெய்துதான் ப பத்தம்பிறும்பநி ஆயிரமக்களைத் தப் பாரிடன்னைத் தக்குள் வகுத்தான (வே
௧௬ ஆயிரம்பான்று ஆயிரமக்கத்தை அப்படிதலியெய்தி, கெடுத்தான வெல் ருயிர்த்தவண்ணம் கணக்காகவே கூறாக்கப்படைகளை மடித்தான்

சுந்தரப்பேரம்பினுல்சோழன்சேனைமடிந்துபோகுதல்.

விருத்தம்.

சுந்தரப்பே ரம்பினாலே இருவம் பூண்ட
சுவாமியில்லா நெய்திடலாற் சோழன் சேனை
சிந்துசித்ராப் புயங்களுந்தாள் களும் சிதைந்து
சிரஞ்சிதைந்து தும்பையா லையுஞ் சிதைந்து
வசுதிரத கெசதுரகங் களும் சிதைந்து
வல்லவர்கள் மாண்டபடு களத்தை நாடிப்
பந்திபந்தி யாகவரும் அலகை பூதம்
பருக்குகளமாய்க் கின்றுநின்றுப் பகரு வேனே.

மத்தியமாவதி, சாப்பு.

பல்லவி.

சுந்தரப்பேரம்பினு லேமடிந்திட்ட விந்தையை யென்ன சொல்வேன்

அநுபல்லவி.

சிந்தையிலன்புறும் தென்னவன்றனுடன்
வந்தெதிர்த்தசோழ மன்னன்படை முற்றும் (சுந்தர

சரணங்கள்.

௧ ஆவிமுன்செல்லத் தாமும்பின்வருவனமென்ற லத் தாருகச்செல்வது போலம்பர கூவிவெறும்பி னிழுந்தவாடக்கைகொட்டிக்கவந்தமைன கூடித்தாளவ்கொட்ட நேமிவேதந்தலைவெட்டிஞேர்மெய்யிற்கைவோலாறுளுறையுடன்குத்தித்கொலல வெட்ட (முடக்

கோவமுடனே விழுந்து பெயர்த்து கொல்லிகளுயிக் கனந்நிலைகளை நட்டப் புவியிலருகமேசேர்ந்து விழுந்திடப் படைக்கொண்டுக்கொண்டு வாய்குதப்பினை
௨ கிவைசாலுமைத்தேனைனமிந்திட நேசித்தெழும்பிப் பாடிநடித்திட சுந்தர
சுந்தர
வரிசையாகப்பருந்துகழுகாதி மயக்கேதரைக்கண்டுளை வாய்த்ததேன் றுவக்க இருநிதைகாதுயோரியடிய நிருபாதும் நூலைப்பட்டிமீசைவதொக்கக் (விழுக்கவ
௩ ருவியாத்திலடுக்கும் தேசப்பேயின் குட்டிகள் நூழ்ந்தெய்ய்வொன்று சுக்க குருமகத்தியிலேவாரிகப்பல்லக்கிக் சாய்க்குமகரம்போல்லுக்கு தென்னுவைக்க ஒருபக்கல்கரகம் கத்திவிழுக்கவே ஒருபக்கம்பருந்து கொத்திவிழுக்கவே ஒருபக்கம்பூதக்கள் பற்றிவிழுக்கவே ஒருபக்கம்கூளிகள் போத்திவிழுக்கவே சுந்தர

௪ தொங்கியசோதேவருமைகவாலே துடைப்பமதாகப் பதமேயுரைக்கச் சிறுக்கலையுமக் கையகைந்துளிற் செனிக்கின் நடித்திலங் கள்குண்டை மாகத் துக்குதும்மைத்த கவேயமிப்பாச் செஞ் சோரிதெருப்பாக்கன் ஊக்கலங்களாக பக்கவில்லாதுசெய்மைக்கமிக்காலைப் படுகளம்படைப் பள்ளிக்கிளையாதக்
செங்குருவியாத்தைப் பிவைத்திரு வைடத்துச்
செறிக்குன்றுயும் பேயைக்கண் டுதைத்தகத்துடைத்து
பொங்குருசோரியையோர் பூதம்வாய் மடுத்துப்
புசிக்கலையையுண்ட பூதம்பே றடுத்துச் சுந்தர

விருத்தம்.

சுந்தரா மக்களையாத் சோழ னுக்குத்
துணைவரவந் தவருமெட்டி மாத்தைச் சார்ந்த
சுத்தனரும் நீப்பட்டாப் போலே மாண்டுகர்
தாரகலைக்கள கக்கழுகோட கையைச் சேர்த்து
வந்துவெவ்வே றிழுத்திடுதல் கணடிராசன்
மதியமந்தித் தம்பிநின்ற படைக ளோடே
சுந்தரமா கலைக்கண்ட மேகம் போலே
கவிக்கடக் குவனிருக்கக கண்டிட் டானே.

கலியாணி, சாப்பு.

௧ பொன்னிவளநாடன் ஒதுபம் போய்த்தன்னிடம் புகுந்தான் துளி
மன்னியவிற்கொண்ட வேடர் மன்னன்கண்டு அருந்தான்
௨ முந்தியிருந்த தென்னன் மனம் முகம்பார்த்தருள் புரிந்தான் கொஞ்சம்
சுந்தரநாதருஞ்செய்த வேடம் வடிவத்துடன் மறைந்தான்
௩ வாறுநிலைந்தியவிக பூண்டு மதயானைமே லேறி வகி
விழந்தாரிகள்மக்கைமேல் நிடைவிக்குவர்வந்து சேர்ந்தி
௪ விடுப்பிளைவேடம் பூண்டு வியைத்தந்த மூர்த்தி நமக்
கமலைகொமிறப்புப் பூசை பாரிகிறைப வேற்றி
௫ மாமெருவிற்று ஆறு மென்ன மாரிவின்றுட னுந்தான் திரு
மாமெருவியமட சம்பும் கையுஞ்சாத்தி யிருந்தான்

சுந்தரேசர்சங்கப்பலகையோடுவருதல்.

விருத்தம்.

காவலரிவ் வாறுசங்க மண்டபத்தில்
கண்விட்டிப் பார்த்[illegible] தமிழ்ப் பண்டோர் குள்ள
பாவலர்கள் [illegible] சங்கம் [illegible]
படாமல்முறை [illegible] குன்றிப் போகத்
தேவதே வசிப்பணிக்தெங் கருடன் வாது
செய்வதுக் [illegible] பெருமை நீக்க
மாலைஞ்சே ரொருபலகை யருள்வா யென்று
வாழ்த்தவொரு புலவரைப்போற் றோற்றி னரே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

ஆலவாய்ப்பெருமான்சங்கத் தார்முன்வந்தாரே

அநுபல்லவி.

மாலுடன்மால்தேடிய மலையைப்பூவிலேலைத் தா[illegible]

சரணங்கள்.

பாடும்புத்திரர்க்குத்தானே பலகையைத்தந்தோன் தம்மை
நாடுக்கொண்டிக்கோயாவிட்டால் பிரயோசனமில்லையென் றவிளக் தால
உத்தமாங்கத்திற்தரிப்பா கொழுந்துடன்கட்டிக் கொண்டு
அஞ்சடைகுறுதக்கொண் டாபரணம் பூண்டொழில்பெற் ஆல
[illegible] னதா இரு
பாறுமொத்திக்குங்கினும் பண்புசேர் பலகையுடன் ஆல

விருத்தம்.

சாமிபித்த மாறுவர்தும் கவிமொழி தேர்குச்
சாவிரணம் வளர்த்திருக்கை கொடுக்கு மித்ர
மாமணிப்ப மை கயுங்கட் கணடு கோலா
மன்னுமிது கவிவாணி மணி யென்று
[illegible] யுருக்கொருமா வளருக் கிர்தான்
[illegible] நேரும் கைக்கொண்
டேமணிவி மாசமதை வினைக்கு சங்கத்
திருக்கின்றர் மனமகிழ்ச்சி பெருக்கின் ருரே.

புலவர்கள் நாற்பத்தெண்மரும்சங்கப்பலகைமீதேறுதல்.

இசைவமது.

கவைறவர்கத் தாளித்த விர்த்த ருதால்
கப்பலகை மால்மேண்ட [illegible] வந்த
கைதுபொருளும் வாசமிருக் [illegible] பால
[illegible] காக்கிமிருக் [illegible]
நுதைதபுடனே சார்திமனம் [illegible]

முதலிரெட் டெசாத் துடனே புகிக்
நிறைபாவன்சொற் பயமதின்மேல் நக்கீரன்முன்
னேதிடப்பார்த் திபாவரும்பின் னேதினரே.

அடாணா ஆதி.

பல்லவி.

பலகைமேலேறினரே வருஞ்சங்கப் பலகைமேலேறினரே

அநுபல்லவி.

கயிமையணியும் கதம்பவனேச ஒரு
புலவர்போலேவடிவம் பூண்டுபோந்துகொடுத்த பலகை

சரணங்கள்.

க பலகையுமுணர்த்த பாவலரை [illegible] ாக்கும்
இலகுமுடையறியிருக்கவிடத் கொடுக்கும் பலகை
உ பொருளுஞ்சொல்லிக்கருக்கிப் புலவோர்க்கெல்லாமிலக்கும்
கருதும்பொருள்விரித்துக் காட்டும்நூல்போல் விளங்கும் பலகை
ங [illegible] பிழைக்கத் தேறிக்[illegible] விளக்கும்
[illegible] வாதால் [illegible] த்தாமை மளக்கும் பலகை
ச [illegible] சொற்பொருளின் [illegible] நல்ல
பாடல்தனித்தனியே பரிக்குவோருஞ் சொல்ல பலகை

சுந்தரேசர்சங்கப்புலவர்முன்வருதல்.

விருத்தம்.

பலகையின்மே லிருந்துசங்கத் தார்வெல் வேறு
பாடசெய்தோன் றுக்கவர்த்து இடக்கும் போது
பலர்மொழிய மான்பொருளும் வேறு வேறு
பாடுதெரி யாமலை யொன்றுக் கொன்று
தமையத்தி என்பாட [illegible] பாடல்
[illegible] மாதுபா [illegible] ந்தக்கே
[illegible] சென்முன்போற் புலவ ருக
[illegible] சங்கம்வசந்து [illegible] ருரே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

சாமிவந்தானே சங்கத்திற்குளே சாமி

அநுபல்லவி.

சாமியோர் புலவனேபோ லேமண்ட பத்தவிலே
மாமொழியும்பொருளும் தாமாருக்கூடல்வளர் சாமி

சரணங்கள்.

க நாவலர்கள்மொழிக் [illegible] விளக்கங்கொண்டே
[illegible] சாமி
உ [illegible] பாடலிலைகை
[illegible] சாமி

௩ சங்கப்புலவர்களித் தெங்களுடனேசேரும்
தங்கியிருப்பீரென்றி லக்குத்தவிசிருத்த — ராகி
௪ மன்னும்சாவலமொன்றும் துன்னுமணிக்குடே
மின்னும்காயகமணி யென்னம்வீற்றிருக்க — சாமி

கழிநெடில்.

மதுரைநாயகரோர் பாவலன்போலே வைகுகவென வுரைக்கவரும் வலைப்பிடவுமது பாடலென்றின்முன்வைத்திட வவரவர்கவியின் விதமுறிச்செடுத்திடு மிடைகளித் திலகோர்வியந்தவர் முகவெங்களுடனே விளக்குவீரென்று சங்கத்திருத்திட வவ்விருசையர் குழுமணியாகக் கதிர்விடும்... கமணிபாச்சங்கத் திலவீற் றிருக்கவல்லியமே சாரன்றனைங்கிசருடாமணிதனை யிக்காமினிக் கரசனுசெய்து சதிருடன்இவ்வை கத்திருந்தனனீ தலைப்படிப் பக்கள் கேட்டவர்கள் சகலர்க்கியபோக்கியம்பெறுவரா லெற் சகலருமிலவாழ்கு வரோ.

ஆசிரியவிருத்தம் ... கழிநெடில ... கீர்த்தனை ... முற்றும்.

௫௰

ஐம்பத்திரண்டாவது.

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

அந்தர வுணர்ந்தான் சங்கத் தார்களை வீற் றிருக்க சீனத்
தந்தசேர் பலகையீந்த சரித்திர முரைத்தே னிப்பால்
மிக்கவுமன்னு மையாலே வேண்டிய தருமிக் குச்செம்
பொற்கிழி யளித்தாக்காத்த புதுமையை யிசைச்சொல்வேனே.

விருத்தம்.

செங்கோல் சூடாமணியான டியன்செங் கோன்மை
வகுத்துவரும் நாளிலே மதுரை காதன்
பங்கயன்கள டியோர முடிக்கேற் பசெண்
பகமாது ராங்கிரதை முங்கோ கொண்டு
பங்கயல் விலைபுன்று கக்கு ருக்கை
பாதிரிகை விளமுதலாச் செழிக்கச் செய்து
மங்களருசேர் சண்பகக் தனமொன் றும்பே
வைத்திடப்பார்த் தியவர்களு மொய்த்திட் டாரே.

சவுராஷ்டிராகம் சாபு.

௧ பாருமுனிவர்க்கோ லதிச்சருடாமணி பாண்டியனுலாவரும் — காசம்
சோரும்பல்மலருட னுறுக்கனுமெழுந்து செயறிருக்கலிந் தேறும் (பல
௨ மணமேவருமந்து கர்ந்தன் கொண்டபொழுதெல்லாம் மணமெல்லாம் பரிதானக
மடிவளக்களம்மலர் மதலைக்குழந்திலைகலையுந்தி ...
௩ மங்கைப்பெண்ணைப்போலே சண்பகம்பல ... காசமிழ்ப்பட் டிசெதும்

புக்கலருக்கவரும் கண்டேன்னமுடைத்திடப் பூத்துவிளக்கும் போது (ஸன்
௪ சித்திரைமாசமும் சித்ராபௌர்ணமியும் சேருந்தினத்திலேந்துக் தென்
மதுத்திப்ராதன் திருமேனிக்கபிஷேகம் முயன்றுசெய்திடத் தொடுத்து
௫ பத்தியுடனேகொம்புத்தேனும் தயிரும்நெய்யும் பாலுங்கனிகளும் பரித்து
சுத்தம் மெத்தவுளசந்தனம்பனிநீர் முதலானவைமெய்குளிர்ந்திடச்சொரிந்து
௬ திவ்வியவஸ்திரமுடன் திவ்வியாபரணமும் திவ்வியமலருஞ்சாத்தி இன்னம்
கல்வரிசைபுடனே பதினாறுபசாரமும் நடத்திமுறைசெய் தேத்தி (ர்த்து
௭ சண்பகமலரெடுத் தாய்ந்துமாலைதொடுத்துச் சுந்தரன்முடிக்கணிந்து பா
சண்பகசுந்தரனென் றொருதிருநாமம் தன்னைமொழிந்து பணிந்து (தானங்
௮ தன்னையுகமலருள்ளோர் சண்பகபாண்டியனென்றுச்சரிக்கப்புகழ வாழ்ந்
தன்னுடன்விளங்கிப் படித்தினம்தினஞ்செய்து சந்தோஷக்கட லாழ்ந்தான்

விருத்தம்.

சண்பகபாண் டியனெனும்பேர் கொண்டிவ் வாறு
சண்பகச்சுந் தரனடியை வழுத்தும் நாளில்
வெம்புமனி ளக்குவி செய்யுந் தென்றல்
மென்காற்றும் வேறெரினல் காற்றை வேண்டப்
பைம்பொழிலும் பின்னொருனஞ் சோலை வேண்டப்
பங்கயவாவியுமற்றோர் தடத்தை வேண்ட
அம்புலியும் பின்னொருதன் மதியை வேண்ட
அதித்துமுதிர் வேனில்வர வதித்திட் டானே.

கழிநெடில்.

பங்கயங்களாகி பேச்துலன்குளங்கள் பாடமாக் குயில்முழவோக்கம்
பைங்கிளிகடிழ்ந்து மங்கலமைரும் பாக்குயர் தானமுலாவோனத்து
அங்கமாவசந்த ராசனைக்குளிர்பூஞ் சோலையில் முடிபுனைந்திருப்பத்
துயவாஞ்சந்திர காந்தமண்டபத்துஞ் சோலையி லிடத்துமங்கையர்கள்
கொங்கைகளிலிடத்துங் கூபரிடத்தும் கோலமாடத்துமல்லாமுக்
கோடையால்வருந்தி முழுகிடங்காறுங் கூடல்வாழ் மைந்தர்கள்போத
மங்கையருடனே விந்துமலிவிதும் வளர்ந்து நப்பொழுதிலாபு
வந்தசமதிற்று சுந்தரமுத்த மாமுதலிநாத்தனனே.

சவுராஷ்டிராம் ரூபகம். — எ...மாதிரி.

௧ மதயானையின்மேற்கண்டர வம்போர் ...துவாரும் — தாக்
திரகாம்பரிமேலேமைவானைபோத் ...ல்வாரும்
௨ செக்குமிரனிலைப்போற்பரித் தேர்மேற் ...வாரும் — வாளித்
கல்லென் றுளிம்பொலிக்கக் கால்லிநின் ...ரும்
௩ வெய்யமதன்றனைபோர்ப்பரிமேலே ...ரும் — மனர்க
கைபோரிகைகோர்த்து ...டன் ...ரும்
௪ பிடியானையின்மேலெயொரு ...போத் ...ம் — மிகக்
கயல்கொண்மலரான்போ ...ரும்
௫ அன்னம்போலேநடந்து ...யரும்பிறுக் ...வாரும் — க்தகள்
வன்னமுலைகுலுங்கிடத் ...மாரிடன் ...சொல்வாரும்

௩ சரியுங்குழலுடனே பூமாதவிநீழல் சேர்வாரும் ஐ
வரிவேல்விழியாடந்தாழை மலர்நீழல் சேர்வாரும் மதயானை

விருத்தம்.

மைக்குழுமா தருமாகந் தனவ னத்துள்
வக்குமலர் கொய்துவிளை யாடத் தோகை
பைத்தொடியார் கூந்தலைக்கா ரென்று நாடிப்
பார்த்தவர்கள் அளைக்களையென் றஞ்சி யோட
அத்தமிரும் அவருருமாத் தனிசென் றெண்ணி
அமுத்தகுயில் அவர்மொழிகேட் டொதுங்கி நாண
கந்தமலர் கொயும்போதாங் காசன் வந்து
கண்டிட்டான் ஆச்சரியங் கொண்டிட் டானே.

புன்னாகவராளி ஆதி. — கொண்டிச்சிந்தமாதிரி.

கேளும்பவனத்தில் பாண்டியன் இட்டிமனைவியுடன் இஷ்டம்பெற
வாழும்பரிவைகளின்மேல் ஏறிபு வந்தவ்வனத்திலுள்ள விந்தையைக்கண்
டிருதயமகிழ்ந்திருக்கும் சாற்சென நீளிடத்திலுக்கும் வாசமுட
வருகுங்கயல்விழியாள் பரிமள வாசனைகுடிகொளுங் கேசமுதல்
அலங்கரித்திருக்கையிலே காந்தன அம்புயமீருடன் சம்பந்தித்து
இளங்காற்றலையங்கள் கேசத்தி லேயுள்ளவாசமுந் சேரவெழுந்
தாசன்தனக்கெதிரே வருகும்போ தாக்ராணஞ்செய்துற்றுப் பார்த்திம்மனம்
வருமிளங்காற்றுக்குண்டோ சேர்க்கையால் வந்ததிதென்றும வாக்தனிலே
கிளைவிவெல்வாசனை யா வன்றெண்ணி தீர்மானிக்கும்படிக் கருதியேதன்
மனையாள்குருக்குழலில் பொருந்திய வாசனையைக்கண்டு பேர்சசென்செய்
தாராதிதுவென்ற மனத்துள்ள ஐயமறிந்துபாடல் செய்பவல்லோர்க்
கோராயிரம்பசும்பொன் தொகைசரி யொக்கவேகட்டிய பொற்கிழியை (து
ஈவோமெனமொழிந்து கைவிந்கொண்டே மின்சங்கத்துள்ளோர்முன் றுகலந்
தூவியமண்டபத்தில் கம்பமதி தூக்கமுட்டனகட்டித் தூக்கினனே கேளும்

தருமிசந்தரேசர்முன்தன்குறையைச்சொல்லிவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

அருங்கிழியைத் தூக்கிச்சங் கத்தார்வெவ்வே
று [illegible]சன் கருத்திறைக்கொள் வாமப் பாடி
இ[illegible]ம்போ தாகினை வரிறுகித் தோன்
[illegible]தந்தை தாயுமிலையன் தருமி யென்போன்
[illegible]மணஞ் செய்யமனத் தாசை கொண்டோன்
[illegible]ன்றும் தேவிமது சேரன் முன்போய்
[illegible] பணிந்து சொல்ல
[illegible] ழிந்திட் டானே.

ஆனந்தபயிரவி சாபு.

பல்லவி.

சுரவரனே திரிபுரகரனே [illegible]கல சுரவரனே

அநுபல்லவி.

வரம்புருதக மலர்க்கண்ணிபாகனே மதுரைமாநகர் திவ்வளர்யோகனே (னே
அருவுருவாய் விளங்கும்வைபோகனே அன்படியார்க்கருளும்விடைவாக

சரணங்கள். (னே

௧ தந்தைதாய் எனக்கில்லையெய்யனே தக்கமணஞ்செய்ய வேண்டியெய்ய
சிந்தையிலே தயவு கொண்டுமென்றனுக்கு தீர்க்கவுவையல்லாம வேறு
சாவர [செயலில்லை

௨ வேதாகமங்கள் முறையப்படிக்கிலும் விளம்புமந்நெறி தப்பாமலிருந்திலும்
ஓதுமில்வாழ்க்கை கெதிவிலாமல்வெல்லும் உன்தனடிக்கு தருவேறு
சாவர (சொல்லும்

௩ புலியின்பாதத்தெரிசனவனே திருப்பூழியனுள்ளத்திலெண்ணமிருந்தே
று — கவிபுரைத்தனைக்குத்தர வேணும் கருணைவாரிதியேயல்லிசைந்தும்
சாவர

விருத்தம்.

தருமியிந்த வாறிரந்து கேட்க வய்யர்
தன்னருள்செய் தொருபுலவ னாக முன்வை
தரியதமிழ்க் சொற்பொருள்சேர்த் தொருபா டற்செய்
தருளிறைசதைப்பணிந்து வாங்கிக் கொண்டு
பெருமிதத் தலன்போற்சங் கத்தார் முன்போய்
பெருமையுடன் கீய்டையா வர்களும் பார்த்துப்
பொருளுஞ்சொல் வளமும்நல்ல தல்ல வென்று
புவித்தார் மிக்கவஞ்சத் தோவித் தாரே.

இதுவுமது.

நக்கவியை யாசன்முன்று வார்சொல் வத்தன்
நற்கருத்துக் கொத்தவிறுத் தலைய கைத்தே
அக்கணமா யிரம்பொனுயித் தமிழ்கொ ணர்ந்த
அந்தணன்கிக் கிடுமெனச்சங் கத்திற் றேல்லாம்
பொற்கிழியை யறுக்கவிக்கில் லெனத் தீரன்
பொருட்குற்றம் இக்கவிக்குண் டென விளக்க
நக்கனன்பாற் றருமியென்போன் [illegible]
முறையிட்டான் நெஞ்சமுளைந் தளவி[illegible]லே

சவுராஷ்டிரம் ஆதி.

௧ ஆதியங்கயற்கண்ணி பாகா [illegible]பொதிகொண்டுவிட[illegible] (மூன்
௨ உன்தன்செய்யுளைக்கொண்டு போனேன் சங்கத் தெக்க[illegible]
௩ நாவலரிவை வருகும் பார்த்தார் கவிப பழுதிலையென[illegible]
௪ என்னுடன் அவைபோருமெழுந்தார் பழுதுடமென[illegible]
பொற்கிழிதனையெனக்கிந்தால அதைக் கைக்கொண்டு[illegible]
கிலதிகெவன்கொலித்தந்தான் [illegible]
மெத்தப்பரியாசமனாக்களை வக்கையட பழுதிலுந்[illegible]

அ செய்யும்படிக்குக்கவி நீயே பாடி அய்யாவெனக்குக்கொடுத் தாயே
௯ குற்றமுள்ள கவியைச் சொன்னால் கதி யற்றவெனக்குப்பல னென்னும்
௰ வறுமையிலுழன்றுழந்தேன் மெய்யா உன்றன் பெறுபொருளையிழந்தே னய்யா
கக எவர்க்குமேலானவனே கேளும் உன்றன் கவிக்குக்குற்றஞ்சொல்வாரும்
கஉ பாரினுள்ளசிற்றறிவுள்ளோர் சொன்னால் ஆருனகவிமதிக்க வல்லார்
கங இந்தவிகழ்ச்சியுள்ள தாமே யல்லால் என்றனுக்கில்லையிந்தப் பூமேல்

சுந்தரேசர்சங்கத்தைநாடிவருதல்.

விருத்தம்.

தருமியவ் வாறுசிந்தை தன்னில்சோ யுழக்கிரக்கச்
சுருதியும் பொருளுமான சுந்தர மூர்த்திசங்கத்
திருமணி மண்டபத்திற் சென்றிட வெழுந்தபோதே
ஒருபுலவரைப்போலேவந் துரைக்கும்வா றறிகின்றாரே.

மத்தியமாவதி சாபு.

பல்லவி.

வந்தான்வந்தான்புலவான் சங்கத்தைநாடி வந்தான்வந்தான்புலவான்

அநுபல்லவி.

வந்தானொமோனுக்கும் சந்தாமரையோனுக்கும்
முந்தமறைந்தோன்வெளி வந்தோர் புலவனுக வந்தான்

சரணங்கள்.

க காதினிலொளிவிளங்கக் குண்டலம்பூண்டு கழுத்திற்கண்டிகைவிளங்க
மோதிரங்கையிற்றுலங்க மேனியொருபம் முழுதுங்கொள்ளைகொண்டிலங்க
ஒருக்குமிழிலைபோனெனுங்குறிகேற்றி
வீதபுண்டாமாயிருள் விலக்கவெளிப்படுத்தி வந்தான்
உ அங்கிதனைப்பட்டாகவிக்து சிறந்தபோற் பட்டாடையிடையிற்புனைந்து
அக்கமுடிச்சவியைச்சுக்குகளாசியுடன் அடப்பையேவலர் சுமந்து
கந்தல்வரவேழுந்துக் கவிகைகொண்டுநிழறத்
தக்கப்பிரியமைத்த சாமரங்கள் சுழற்ற வந்தான்
ங அரிபன்றியுருவெடுத்துக் காணுதெனப தறியப்பண்டுருவெடுத்துச்
சுருதிமலிமையெடுத்துப் பாதுகையாகத் தோன்றலடியிற்றெடுத்துப்
புரியுமதுமொழியைப் போலேசுதங்கவிபிக்க
அருமையென்பதுளங்கத் தாரறியத்தாவிக்க வந்தான்

விருத்தம்.

பொருந்திவிவ்வா றிச்சொரு புலவ வேடம்
பூண்டெங்கத் தாரவைசேர்ந் தெதிரே நின்றன்
இருத்தவரை நோக்கியெந்தன் கவிக்குக் குற்றம்
யாரியம்பி யதுவெள்ளை றோன் தானே
திருந்தமொழித் தேவொன்று ஞறை லெக்தங்
திணகவிக்கு யாதுகுற்றம் எனவுஞ் சாற்றன்
அருந்தமிழைக் கர்த்தனு நுனேயுண் டென்றே
அடுக்கின்றுன் வாதுசெய்யத் தொடக்கின் றுரே.

கலியாணி, சாபு தரு.

க ஆதிகவிபாடுக் கர்த்தனுயுநீயுண்டென்
றவமாகின்றாயவையோநற் கீரனே இங்கு
கீர்த்திப்பதும்அதை யாம்பூசிப்பதும்கவி
செழிபெற்றோரறியட்டுங் கீரனே
உ சோகத்துடனேயெந்த விதமாயிகழ்ந்தாயென்று
நவலந்தாப்கவி கீரனே வார்
சேசத்திலுக்கியந்தை யாகவாசகையில்லை
கேளும்ஆதிகவி கீரனே
௩ பதுமினியினுடைய கேசத்திலுமைவாசம்
பரித்திருப்பதனைக் கீரனே உல
கதிகொக்கும்பிரசித்தமா னிளங்குலாரன்றுசொலின்
அறியத்தகவில்லைத் கீரனே
௪ சேர்பத்மினிசாதி யாகும்ஸ்திரீகளுடைய
கேசவாசமும்கவி கீரனே வாசம்
குழும்மலர்முடிப்ப தாலேவந்ததல்லாமல்
சுயவாசமிலைகவி கீரனே
௫ தேவஸ்திரீகளுடைய கேசத்திலுக்கும்வாசம்
செயற்கையாலேதானோநற் கீரனே அறவும்
பூசாசனையிலேயல்லாமலியற்கையைப்
பகலக்கூடாதுகவி கீரனே
௬ ஆறுபத்மினிதேவ ஸ்திரீஇவர்கள்கேசம்
அதுகெந்தமுடைத்தென்று கீரனே அது
மூறுலோகத்திலுள்ள வல்லவரனைவரும்
மொழிவதறியவோநற் கீரனே
௭ எனடிக்கடிநீறுப் பேசுறும்மணமதற்
கியற்கையேயில்லைகவி கீரனே நறும்
தேவெழுமியபரி ஞாதமலர்கஸ்தூரி
செயற்கைகொண்டதாலகவி கீரனே
௮ மொழியும்பத்மினிதேவ ஸ்திரீகேசத்துக்குங்குணம்
மொழியத்துணிந்தாயோநற் கீரனே பல்
விழியான்கேசத்துக்கும் வாஸ்யமாமுண்டாமுக
ன்னம்பிடலாமோநற் கீரனே
௯ சயற்கையிணீசைகரும் மந்தாரமுதல்வாசம்
கலந்ததாலகவி கீரனே அறிஞ்
செயற்கையில்லாமலே யிருந்ததாலுவாசம்
செலித்தவிடுமோகவி கீரனே
௰ திருக்காளத்தியிலுள்ள பூங்கோதைக்கும்வாசம்
செயற்கைதானோமொழிவாய் கீரனே செய்வ
மருக்கமழுமலரின் செயற்கையினுலல்லால்
வாசனையில்லைகவி கீரனே

விருத்தம்.

மீட்டெரித்தப் படிவாதஞ் செயுங்கீரன்மேல்
வெகுண்டிடேனை நெற்றிக்கண் திறந்து கொஞ்சம்
காட்டவிக்குக் கண்போலா யீரக்கண் மெய்யிற்
காட்டினுமுன் கவிகுற்றம் குற்றமே யென்
றீட்டியுரைத் திடும்போதவ் விழிக்கீ யாலே
யெரிக்கவெரித் தம்பொற்றா மரையில் வீழ்ந்தான்
பாட்டிசைத்த சுந்தரனே யுனைமெய் முற்ற
பண்டிருந்த படியினைக் கொண்டிட்டாயே.

இதுவுமது.

மூத்திருபோ சம்மதைக்கா னருமி யென்போன்
முடிப்பமையலுத் தானன்பால் திகழ்ந்த சோதி
வாத்திடவு மணியா சனத்தி லேற்றி
மதுரேசனுக்குவகை வருமபோ ரூட்டாய்
பக்தியுடன் பூசனைசெய் தம்பொன் பூமி
பாண்டியனீந் தவருடனே பரிவாய் வாழ்ந்தான
இத்தையுரைப் பவர்கேட்போர் துயர்போய்ச் செல்வம்
எய்தியிருந் தானகத்தில் இருப்பர் தாமே.

ஆக விருத்தம் ௪௨ கீர்த்தனை ௨ தரு ௫ ஆக ௪௯ முற்றும்.

—(*)—

௫௩

ஐம்பத்துமூன்றாவது.

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.

அவதாரிகை

செக்கரஞ்சடையான் கைக்கொள் திருவன்மேலருள் புரிந்து
தக்கபொற்கிழியீந்திட்ட சரித்திரமுரைத்தேனிப்பால்
பொற்கமலத்தடாகப் புனலுழன்கீரன் தன்னை
அக்கரையேறச்செய்த வாடல்விளம்புவேனே.

சங்கப்புலவர் நக்கீரனைக் குறித்து இறைவனிடங் கூறுதல்.

விருத்தம்

மண்டலம்புகழ் திருவுடை மணியா நகரக்
கைக்கேந்து நெற்றிவிழித் தழலா லம்பொற்
பண்டரீ கத்தடம்வீழ்க் கீரனைப்
புலவனில்லா திருப்பதுக்கா ளம்பொருமல்
அண்டர்பிரான் றனைக்குறுகிக் கவிஞர் யாவர்
தலைநகுமருள் புரிந்திடுவாயென வுரைக்க
மண்டபத்து மாலைமேல் கொண்டுக் சிந்தை
முதிர்ந்தொன்று பணிந்தெழுந்து துதிக்கின்றாரே.

ஆனந்தபைரவி ரூபகம்

பல்லவி.

சரணஞ்சரணஞ் சிவன் தப்பிதத்தைப் பொறுத்தவன்
சந்தாபத்தைத் தீர்த்தருள் சுந்தரேசா (சரணம்)

அனுபல்லவி.

பரிவுடனுக்கும் தேடக்காணுத முடியடிதோன்றாத் தனிச்சுடரே (தன்) சரண
முதலானபுரத்தவனே வேதத்தின் சென்னியின்மேல் நடத்தினைச் செய்யுமுன்

சரணங்கள்.

௧ அங்கயற்கண்ணவளே அனுதினமுந் தொழுந்தொண்டர்
தங்களுளத்தே வசிக்குஞ் சந்திரகலாதரனே
கங்கைவளர் வேணியனே கருணைபொழிதிருவே
மங்களகரனே குமரனே ஆகரனே சம்போ
எங்கள்சமையா இல்லை நீடு கிருபைபோலே காட்டு ஐயா உன்றன் (சரணம்)

௨ இந்திரவிமானத்தான் முனித் திருப்பதுவேறு
சுந்தரனே செருக்கடர் காணாதுகைத் தானே
அந்தரர் தானவர் மனிதர் யாரியர் சிக்கும்பதுர
விந்துமூட்டையவரே வேதாங்களைவேவினம்
இந்துவின்கலாவிரவு போல் எங்களையும் விளக்கு ஐயா உன்றன் (சரணம்)

௩ சமயம் இல்முன்னூறித்தவனே தற்பரனே சருவக்ருமே
சகலநியருள்பவனே சோமசுந்தரேசனே வெள்ளி
பகலவனிக்குவிழியாப் பரித்தோனே பல்லுயிர்க்கும்
இகபரந்தருஞ்சிவ பூ வேகிட்டனையே கேட்டிடும்
புகழும் சூரனையில்லாக் கல்வி போலே சக்கமானதாலே ஐயா உன்றன் (சரணம்)

௪ ஆரணமாதிபவனைத் துன்னிபோ தெய்வமுதலவனே
வாரணத்தோல்போர்த்தவனே வாழும்சித்திபா னந்தனே
பூரணனே மாமதுரை புண்ணியனே விட்டிடு
சாருமம் பிறைபாகனே தருமாத்மிகைத் தருங்யோகனே
காருங்காயமணி ஊனக் கண்டிகைபோ சக்கம் கொண்டதையா உன்றன் (சர)

௫ பல்லுயிர்க்குந்தாயும் தந்தையுமாகுமுனதிருவை
ஞாயமை புரிந்தார் ஊமெய்ன்பதும்
மல்லுவாரை கவிஞருள் வாக்கியத்தைக் குறிக்கின்றை
சொல்லின் திறத்துள்ள விழிச்சுடரால் வெதும்பியுள்ள இப்பிழைமு
அல்லைத்தீர்த்தே நக்கீரனையா பொறுத்தருள் செய்யவேணுமுன்றன் (சரணம்)

விருத்தம்.

பாவலரின் வாறுணர்ந்து நீரருட்கண்
பார்த்திடவுந் திரண்டே தினகவுன் பாவால்
ஆலவனுடைத் தார்த்துரைத்து இன்று கேன்ன
அங்கயற்கண் ஞானடனப்பொற்று மரைக்குக் கிந்தேபால்
மாமதைற் கீரனுற்கியக்கேட்டன்னம்

மகிழ்ந்துமையோ டன்பரைக்கண் டேற்றல் போலக்
காவலர்வேண் டியவண்ணம் அவனைக் கைப் பற்றி
நற்கரையேற் றிக்கருணை நாட்டி னாரே.

இதுவுமது.

அகம்பாலை யைபத்திக் கரையேற் றிட்ட
திருவுருவா ரிதியைத்தாழ்க் தங்க வந்தன்
அம்மைதிரு வடியினுக்தாழ்க் தெழுந்து குழந்தே
யன்புடனே தன்மைதீ மைகளி ரண்டும்
இம்மையிலே காணா மென்றுப் போலே
வியற்றுவோர்க் கிடருமன்புங் கொடுத்த வாது
வன்மனத்தோ டொருசெய்புள் செய்து மீன்
நாவோன் மகிழ்ந்துதுதி பாடி னானே

புன்னாகவராளி ஆதி தரு.

க திருவால[illegible]யில்வளர் சிவக்கொழுந்தே சரணம்
வரியர[illegible]பல்லிழியம் மையேயுனது சரணம்
உ தக்கன்மகமழித்தபெருந் தலையுடையோய் சரணம்
நற்றுணைசேர் தண்டிக்கருள் நாடிச்செய்தோய் சரணம்
௩ கருவியகாலனைக்காலாற் கடிந்தவனே சரணம்
சிறுவனுக்காயிரைசெகோன் செழிக்கச்செய்தோய் சரணம்
௪ சலந்தரன்மெய்பிழியாழி தரித்தவனே சரணம்
வலந்தருமாரனையரிக்கா மகிழ்ந்தளித்தோய் சரணம்
௫ மலர்ச்சிமிம்பு வயன்றலையை வகுத்தரிந்தோய் சரணம்
சிவகிரியைகன்முடிதரிக்கச் செய்தவனே சரணம்
௬ புரம்பொடியச்சிறுநகையைப் பூண்டவனே சரணம்
சரணம்புகும்மூவர்க்கருள் தந்தவனே சரணம்
௭ பொருமதனங்கனலாற் பொடித்தவனே சரணம்
இரதிபொருட்டவனுக் கீந்தவனே சரணம்
௮ சேர்ந்தடர்வோர்சிரக்கிருமிச் சிகையில்வைத்தோய் சரணம்
கூர்ந்தெவிக்காருவுலகும் கொடுத்தவனே சரணம்
௯ உன்கயிலைபேர்த்தவன்றே னுரமிதித்தோய் சரணம்
பின்பவன்பூசனைக்கெதிரே பேணினின்றோய் சரணம்
௰ பருக்கமதயானைபுலி பன்றியரிமான்மீன்
இருக்குநளாமைபுரிந்த விகல்கடந்தோய் சரணம்
௧௧ குரக்கரவெறும்பலவன் கோழிகழுதேரை
கருங்குருவிநாரைக்கிரங்கி கருணைசெய்தோய் சரணம்
௧௨ முடியப்பிழைசொனமென்றும்மேல் முனிந்தவனே சரணம்
அடியன்றன்சொல்மாலையைக்கேட் டாண்டவனே சரணம்

விருத்தம்.

அன்னையையும் அப்பனையும் இவ்வா றேத்த
அன்னவரை வருமென்றே றுத் தருக்க
இன்னருள்கீ ரனுக்குத்தவி ருமென் போற்றென்
திலக்குமண்ட பத்திருப்பா மென்று சேறும்
சொன்னதிரு வாக்கையே கருணை செய்து
சுருபமறைந் தாலவாய்த் திரவி மார்
தன்னிலமர்ந் திருக்கீர னவர்க ளொன்றுக்
சார்ந்திட்டார் சங்கத்து சேர்ந்திட் டாரே.

இதுவுமது.

நற்கீர னுங்கவிஞ ருடனே சங்கம்
மண்ணிமண்ட பத்திருந்தா னதையுற் றிருந்து
பொற்கிழியை யந்தணனுக் கீந்து வேந்தன்
புரந்தியடி பணிந்துபல வரிசை செய்தான்
இக்கதையைப் படிப்போர்கேட் டறிவோர் யாரும்
இகபோகத் தனையடைந்து சுத்தாத் மாவாய்
முக்தியமா கியசிவனோ சுத்திற் சென்று
முக்கணன்சே வடிநிழலில் முடிப்பார் தாமே.

ஆகவிருத்தம் கீர்த்தனை உ தரு உ ஆக ௬ முற்றும்.

——(*)——

௫௬

ஐம்பத்தாறாவது.

கீரனுக்கிலக்கண முபதேசித்தபடலம்.

கொச்சகம்.

பணிமேவு மணிபீசன் பொற்பங்கயத்தாழ்ந்த கீரன்
தனையரனே கரையேற்றிட்ட கதிர்நீர்முனைத் தெளிப்பாற்
பிறுமைவழிவிலக்கணத்தைப் பெருந்தமிழ்க்கிவருப்ப
முனிவனுக்குணர்த்தச்செய்த முறையினிப்புகலுவனே.

விருத்தம்.

கண்படகடாண டியனுறிற் கூடல் நாதன்
தனதுயக்கி னைப்படியே போய்க்கங் கத்தார்
கும்புவுடன் சங்கமண்ட பத்தைச் சேர்ந்து
கொண்டிகத்தீ ரணமனக்கோட் டந்தீர்க் குள்ளத்
தன்புநிறை திபமைந்த குறுமுனிமுன்னே
அந்தமை மாதவனைத்த விறையாணர்ந்து
பின்புமுக்கா லுமைசாயிற் செல்லு முதக்கம்
பெருகின்றுள அலம்பணிந்து வருவீன் றுசொ.

மோகனம் ஆதி.

பல்லவி.

சரணம்பணிந்துவந்தானே கந்திரனக்கணமுடை ...ரளித்தானே

அநுபல்லவி.

சரணந்தனைக்குற்றத் தன்மை தனைப்பொறுத்த
திருவாலவாய்முனைந்தசிவக்கொழுந்தினை மெத்த சரணம்

சரணங்கள்.

௧ ...க்குத்தன் றுயர்சாடி மாலயனுங் கூடித்
தேர்க்...படாதைத்தேடித் தீர்த்தனைக்கொண் டாடி சரணம்

௨ தெற்றி...ளக்குக்கண்ணினை நெருப்பாலுழந்திம் மண்ணிலை
பொற்கு...ரவின்றண்ணீர் புகுந்துபிழைத்த தெண்ணி சரணம்

௩ பத்திவிகை...ண்டு பணிந்துபணிந்து ...ண்டு
சித்தமிப்படி...வண்டும் நியமந்தன்னைப ...ண்டு சரணம்

அங்கயற்கண்ணம்மைசுவாமியைப்பார்த்துச்சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

கலக்கமறக் கீரனிவ்வா றுரைக்கும் போது
கதம்பவன நாதன்மகிழ்ந் திவனுக் கின்னம்
இலக்கணம்வா ராமையினுக் வழுச்சொல் நற்சொல்
லென்பதறி யான்மயங்கும் மயக்கந் தன்னை
விலக்கும்வகை யாய்த்தமிழ்க் கேள்வி புள்ள
விதரணிக முடையவரார் யாரைக் கொண்டு
சொலத்தகுமென் றெண்ணிடத்தேர்ந் தங்க யற்கண்
துணையடியிற் பணிந்தெழுந்து சொல்லு வாளே.

சங்கராபரணம் ஆதி

பல்லவி.

அய்யனே கருணைசெய்யும் மெய்யனே

அநுபல்லவி.

கையில்...ர்க்க...ற்க கலமுந்தெரிந்தவனை
அய்யந்தனக்குத்தாரம் அருளைக்கவல் ...லைன் ...டனே

சரணங்கள்.

௧ பண்டொருநாள்வெள்ளிப் பருப்பதத்திலேயுன்பாற்
கொண்டல்போலியன் குலிசதாருடனே
அண்டர்சனகாதியர் அரியதவருங்கூடிக்
கொண்டிருக்கையிலீசன் குவலயந்தாங்காமல் அய்யனே

௨ உத்தவடதிசைதாழ மென்மேற்கெல்லை
...த்தனைமாரிதெரக்கி விண்ணோர்கள்பணிந்து ...
[illegible]
இந்நாள்... [illegible] அய்யனே

௩ [illegible]
[illegible]

அலைகடலைக்குடித்த அகஸ்தியமுனிவனை
மலையாசலத்திலிவைத்திம் மண்டலந்திருத்தும்போ தய்யனே

௪ தெக்கணைத்தனிற்றமிழ் சிறந்தநாகையாலங்கே
புக்குமனிதரெல்லாம் புகழ்ந்துதமிழ்தெரிந்த
தக்கவனென்றென்னைச் சார்ந்துகேட்டிருமைக்க
லக்கணத்தையம்முனி நாயகனைக்கேட்கும்போ தய்யனே

அகத்தியமகாமுனிவருதல்.

விருத்தம்.

கும்பமுனிக் கிலக்கணம்நீ யருளிச் செய்யக்
கொண்டிடெடி யென்றுகாண் படுதனக்கேட்கத்
தென்புவியில கதம்பவனத் தன்னி லெம்மைத்
தெரிசனஞ்செய் வாயெனஅவ் வரம்பெற் றேகித்
தம்பதியோ டேபொதியத் திருக்கும் அம்மா
தவனுளத்தக நினைந்ததே லவனுல் எம்மை
சம்புமிவற் கிலக்கணத்தை யுணர்த்தென் றன்னை
மவிலஅவ்வா றய்யனென்ன வவன்வந் தானே

துசாவந்தி ஆதி.

பல்லவி.

கும்பமுனிவன்வந்தானே தமிழ்க்குரிய கும்பமுனிவன்வந்தானே

அநுபல்லவி.

சம்புதனைக்கின்றவண்ணம் அம்புவியோர்கள்புகழும்
தென்புவியிற்பொதியமெ னும்பெரும்பதியில்நின்று கும்ப

சரணங்கள்

௧ சிவைதயிலன்புமிருந்து வந்துஆனந்தங் கதித்து
அந்தமாக்கரங்குவித்துத் தன்தலைமேல்அஞ் சலித்து கும்ப

௨ அருந்தமிழ்தேர்ந்தொருக்காலே பெருந்தவவிமான மேலே
இருந்தமனைவிதன்பாலே பொருந்திடவான்வழி யாலே கும்ப

௩ செங்கைநாதனுடனேகூடி அங்கயற்கண்ணுடன் கூடித்
தங்குமாலயந்தைத்தேடிக் கங்கைவேணியைக்கொண்டாடி கும்ப

விருத்தம்.

மாமுனிவன் இந்தவிதம் வந்துகூடல்
வள்ளலைத்தாழ்ந் தருகிருக்கும் போது செம்பொற்
றுமமைதோய்ந் தெப்போதும் போலே கீரன்
சன்னிதியில் வரத்தெரிந்தம் முனியை நோக்கி
மாமுனக்கோ தியதமிழி லக்க ணத்தை
மவிற்றிவனுக் குன்வாக்கா லென்று நோயும்
ஆய்மருந்து மானவர்சொல் விடக்கேட் டவ்வா
றுத்திறுவன் அவன்மயக்கந் தீர்த்தி றுனே

இதுவுமது.

புறமொழியி னன்மை மேலும் காது
பொருளுயிர்க ளுறுகுமுத்தி யொருகா லேட்டும்
உறவினைக்கிக் குற்றமே னைக்கும் நீக்கி
யொர்த்தாதி நூலமுறைநீ யுணர்க்கோ நக்கால்
குறுமுனியைத் திருக்காத்தார் நடமீ யுள்ளம்
குளிர்ந்திடச்செய் தலைநுரையன் மயலை பேறும்
குறையறவீக திருக்கைவிற்கொல வெளவைத் தாரம்
கொடுத்திட்டார் விமானத்தன் னடுத்திட் டாரே.

காம்போதி சாபுதாளம்.

௧ மன்னும்பொதியத்துக்கு வந்தான்றமிழ்மனைக்கும் வாக்கினுனே அதின்
பின்னர்கயற்கண்ணிதன் பெருமான்றிருமுகத்தை நோக்கினனே
௨ உனதுவரக்காவிவத் குனைத்திடாதேயென்று வாழ்க்கின்றனே குற
முனிவனுக்குரைத்திய முறையெனக்குரையென்று கேட்கின்றனே
௩ நானும்வழிபடுவோன் கற்பொருளிப்போன்மகரா மீறக்தோன் இன்னம்
கேளுங்கெள்ளுன மொழியைக் கேட்கிடப்போன்றநீ யுணர்ந்தியக்தோன்
௪ இச்செய்கையுடையவர்க் கேய்னைத்துக நற்குணகையாலே கிரன்
மச்சாத்திருவென்முன் வாதபுரியக்கண் டோ மாகையாலே
௫ நாட்டுக்குறுமுனியால் மிவக்கெசாதே நடைநுதாற்றினுரே அதைக்
கேட்டுளத்திக்மகிழ்ச்சி கொண்கக்கயவிளையவிட்டேத்தினனே
௬ கற்றகிரன்முன்சொன்ன கவிகள்முறைமையாக்கதுபார்க்கினுரே மொழிக்
குற்றக்களுங்குற்றத்தைக் கூட்டம்யக்கண்டயம் நிக்கினுனே
௭ குற்றமுள்ளமகா குருகுறத்திக்கைபோய போதோனே கிரன்
அத்தனுடனேவா தாடும்பினமையாலெய்து தாமேதான்
௮ அற்பவித்துலானுக்கு அதிகெமன்மைநன்று தேர்க்கிட்டானே ஈ
இப்புவியிலுரைப்ப தெனக்கேகவியானுமென் றேர்கிட்டானே
௯ அனனல்திருவுளதெ யபாநம்பன்னிளை நிஸ்தினுலே நெற்றிக்
கண்ணெரியாலெழுந்ன கழுகன்டத்தெரிந்தன்றே மென்மேலே
௰ நிதுபுரிந்திடாது செய்தாற்பாடல்பெம் செய்தேபோலே இந்தப்
பூதலத்தளவிலோர் புகழும்படியாக்கத்தனை தெருக்காலே
௧௧ கைத்தமருக்களித்துக் கம்பினியாற்றிகம் வாருபோலே தன்
புத்திதெளியும்படி போதித்த தென்னிமகிழ்ந் தாளப்பாலே

விருத்தம்.

பூதா யகனுறைவ னகன்றிய ஞிலே ...
போதிக்கப் பெற்றுத்தமி ழிலக்க ணத்தைத்
ஆதரவு செய்துக்க நாக்குக் கீரன்
அகமகிழ்ந்தே கொண்டுணையப் போதித் தய்யன்
பாதயங் கயம்பணிந்து சங்க மண்ட
பந்தனிலெப் போதும்போல் இருந்தா னிந்தத்
யோதுவர்கேட் பவர்கள்பரு டார்த்தம் நான்கும்
ஒருங்குடனேபெற் றுயவிப்ப துண்மை தானே

ஆகவிருத்தம் ௭ சேர்த்தனே ௩ தருக ஆக ம்ச இசைநூற்றுக்.

உ

ஐம்பத்தைந்தாவது.

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை.

இந்கனமேபோனைக்காய்த்த ஆலவாயப்பிரானை தென்னூலே
அங்கேயோ டேநகிரற் கருளியதுரைத்தேனிப்பாற்
சங்கதா லவர்கள்பாடும் தமிழைப்பாய்த்துமறுபை
புங்கவ்ரிகைதிர்த்திட்ட புதுமையையினிச்சொல்வேனே.

சவுராஷ்டம் ஆதி தாளம்.

௧ பூமிவைக்கிஷ நடமணியாண்டயன் இளுஞ் போது
மாமுனிவோர்களேர்மனமுவக்க கேளுக
௨ வேறுமெனுகவெவவள ளூறபுலவரும் மே தமிழ்
கூறியொன்றுக்கொன்று மாறுபாடாக்கவிப் மலை
௩ கோலாய்மைக்குமன் றுலையைகையக் கொண்டு தந்தோர்
பாலமொழிதாற்றன் றுலவெளியாகு முன்று
௪ முன்னேமுசலைக்கலைச் சொன்னகுருமுன்னோ கண்ணி பணி
பொன்னடிதாழ்ந்தவன் றன்னேயிசைத்துதி டன்னி
௫ தொண்டர்களாக்கனா யுண்டுசெய்யுந்தமிழ் நோக்கி அதில்
நன்றிதுதீதிது வென்றுவேறுபாடு தாக்கி
௬ காட்டியதிறப்பமுதோட்டிவாவென்று வாழ்த்திச் சொல்லக்
கேட்டதெலவாமுனைக் கிட்டியகெத்திக்கன மூர்த்தி
௭ மூலலிங்கத்திருச் சொலமிகோவார்முன் ஜோதித்து வித்வான்
போலவேமோக்கருங் கோலமுடனைத்து ஒதித்து
௮ கழியனிக்குமிப் பதியிலேவெகு தனிகன் தன
பதியென்னும்புகழ் அதிகமாய்பெற்ற வணிகன்
௯ உத்தமியாமெ பத்தினியோடொருக் காலே தவம்
பெற்றபயனலகை குற்றமுடியாவை பாலே
௰ சண்முகனேதவத் துனைமைதெரிந்தவ தரிதுதான் ஒரு
மனமதன்போல்ருகத் தன்மையனோனைதமிழ்படித்தான்
௧௧ உலகென்கவிமுழு தும்கொண்டவனிடம் மொழிந்தால் அவன்
கன்றுணர்ந்தாலே கொள்ளும்விளங்குமென் றறைதான்

விருத்தம்.

சங்கரனின் வாறுரைக்க நமை கொங்கள்
தமிழைமுக்கேட் டென்னையிப் பாட லுக்குள்
நன்றுதிது கதிதீது வென்று சங்க
நாவலர்கேட் டிடஅவனுக் கேற்கச் சொல்லும்
தங்குபொரு ளுருகிக்கித் புளகங் கொண்டு
தலையசைத்துக் கண்களித்தி சொரியா நுங்கள்
வங்கலகம் தீர்த்திடுமென் றுரைத்திம் மென்றே
யுரைத்திட்டான் மூலலிங்கத் துறைதிட் டாரே.

புன்னாகவராளி சாபு.

க ஆதிசிவ குருமொழியைக் கொண்டார் சங்கத்
தார்களத்தவணிகளிலலம் சேரகடக் கின்றார்
உ ஓதரிய குலமணியைக் கண்டார் அன்பால்
உடனழைத்துப்போறிச்சங்கத் தடமண்டபத் சென்றார்
ங பொன்னாசனத்தின்மிசை வைத்தார் கரிய
பூமாலைசந்தனத்தால் அவனையருச் சித்தார்
ச முன்னாக விருந்துமேசங் கத்தார் தாங்கள்
மொழிந்ததமிழ்அனைத்தையும்அன் பொருடெப்ப டித்தார்
ரு சிலர்சொருளை யிகழ்ந்துசொல்லை மதித்தான் சில
சிலர்மொழியையிகழ்ந்தனுட் செம்பொருளைத் துதித்தான்
சு சிலர்மொழியும் பொருளையும்பு கழ்ந்தான் சில
சிலர்மொழியைப்பொருளுடனே சேரவேயி கழ்ந்தான
எ சிலர்மொழியில் இரண்டினையும் கண்டான் சில
சிலர்மொழியில இருதின்மையும் தேர்ந்தகத்திற கொண்டான்

விருத்தம்

இத்தகையா லுகலெனன்போன் சங்கத் தார்கள்
இயற்றமிழ்ச்செல்லமைக்கொண்டதற்குள் ளேன்
ஒத்தகபிலன்பரணன் இவர்கள் சொல்லும்
உரைக்கடலம் புனகடைக்கு தவிது லக்கி
மூத்துமுத் தாக்கனனீ சொழுக முத்து
முதல்கிறப்பா னெனமொழியும் பொருளுந் தூக்கிச்
சித்தமது வந்தறிவித் திடவெவ லோரும்
தேறினுர் தம்மிலிக்கம் மாறினரே.

இதனமது

சங்கநா லைதிகளில் வன்னம் மரபுச்
சகலருமுந கனமகிழ்ந்த தமிழோர் மூன்றும்
புங்கமிகும் பாடலுக்கே நிகரு மாகப்
புகழ்த்திமைத்தும் கவரவர்கள் பனுவ லாய்ந்தே
சங்கையற வெகிலனைப் பெருகச் செய்து
தங்கள்தங்கள் மனதுமகிழ்ந் திருந்தா ரித்தை
நன்குணர்வர் கேட்பவர்தம் மரண காலம்
நமிக்கமற்றே யிருந்துகதி யனைனு வாரே.

ஆகவிருத்தம் ச தரு உ முற்றும்.

ட

ஐம்பத்தாறுவது.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை.

நம்புவோர்க் கருளுங்கூடல் நாயகன் சங்கத் தார்மேல்
அன்புவைத் திகல்மாற்றிட்ட வதிசய முறைத்தேனிப்பால்
பின்புதம் புகழையோதும் பெருமைபூண் டவிடைக்காடன்
தன்பிணக் குத்தீர்த்திட்ட சரித்திரம் இனிச்சொல்வேனே

விருத்தம்.

உம்பர்கோ னுக்குவரும் பழிதீர்த் தம்பொன்
உலகளித்த சோமசுந்த ரேசன் றனில்
அன்புடனே சண்பகத்தார் தொடுத்துச் சாற்றி
அனுதினமும் வந்தனைபூண் டடிமை செய்யும்
சண்பகபாண் டியவேந்தன் அந்தி கத்தில்
சதுமுகனமால் தேடரிய சிவலோ கத்தில்
இன்பமிகும் செல்வமடைந் தானந் தத்தை
யேற்கின்றான் வினைவலியை நீக்கின்றனே.

மத்தியமாவதி ரூபகம் தரு.

க சண்பகத்தென்னன் சக்கிரம்பிர தாபகுரிய மன்னன் அவன்
தனயின்வம்சத் துவசன்ரிபுமர்த் தனனெனுமொரு தென்னன்
உ மகிழுஞ்சோழவந் தொந்தகன்சேர வகுசாந்தகன் தேசம் புகழ்
திகழும்பாண்டியன் றேசனெந்திர சேமணிபாண்டி யேசன்
ங குலத்துவசன்வந்தி பூஷணன்புகழ் கொண்டபர் சோம சூடா மணி
நகத்தின்மிகுத்த குலசூடாமணி ராசசூடாமணி கூட
ச இளம்பூசூடா மணிகுலேசபாண் டியனென்றைவர் பிறந்தார் இப்பு
வனம்புகழவே நெறிமுறையோடும் மண்டலத்தனித் திருந்தான்
ரு இராமாவந்தவர் தங்களுக்குட்கு லேசபாண்டியனென் றறைப்போன் இலக்
கணமிலக்கிய முழுகலாசலக் காசினிபுரக் திருப்போன்
சு செப்புமெய்ய நூல்கட்கு எல்லை தெரிந்தவனுத லாலே சங்கம்
ஒப்பிலியடங்கா செகப்பெற்றிசை யோகவாழ்ந்தான்மேல் மேலே

கழிநெடில்.

கதித்திசிங் குலேச பாண்டியன்மிகவும் கற்றறிந் தோனெனக்கேட்டு
கபிலனுக்கன்பா குலிடைக்காடன் கருதிய மன்னன்மேற்றமிழால்
மதித்தொருபாடல் செய்துவந்துரைக்க மனத்தினிற் பொறுமையிறலே
மகிழ்ந்துகேட்டோன் றும்மொழிந்திடாமையினுல் மானமாதுபுதந்தன்
அதிர்த்தெழுந்தீசன் முன்புசென்றவனைமேல் அருந்தமிழ்ப் பாடியானுரைக்க
அஃதினைக்கிளையா யிருக்கவமதித்தான் ஆனதால் அக்ஷரவுருவா
உதித்தவன்தனையும் பொருளாகடிய னைஉன்னையும் அமைதித்ததலால்
ஒச்சமென்தனக்கே தெவமுனிந்திறைஞ்சி யுடனெழுந் தவனடந்தனனே

விருத்தம்.

வெங்கோபம் பிடித்திழுக்கக் குறையொழிந்து
மேவுமிடைக் காடனுக்கும் கவிஞனுக்கும்
மங்காமல் அருந்துணைக விளங்க ஞானா
மயமான விபுகளே மறைத்தெழுந்து
தங்காத வங்கயத்தகண் ணுடனே அப்பன்
தரைமீது நடக்குதங்கே விருக்கு மேரோ
சிங்கார மாளவட பாலில் வையைத்
தென்பாலோ ரலயத்திற் சிறக்கின் றானே.

எதுகுலகாம்போதி சாபு தரு.

க அயயன் கூட்டமெய்யன் தனதங்கயத்கண் ணுடன் பங்கயச்சேவடி
மையை நடத்துயனைவையை கன்னதிக்கென்கலை தன்னிலோர்ாலயம் (வந்தி
உ கண்டான் நிலைகொண்டான் இடைக் காடன்சங்கத்தார்களோரமூ சன்செல்
சென்றுர்க்கடக்கின்றார் அங்கு செல்விழியோடய்யன் மேவியிருப்பதைப்
ங பார்த்தார் அன்புபூத்தார் துதி பாடியனைவரும்படியிருக்கையில் (கத்தை
காத்தாலியில்வாழ்த்தார் முக் கண்ணனைத்தெரிசனம்பண்ணப்போய்விங்
ச காறு தொன்றும்தோறுமலே கண்ணீர்வாரத்துயர் நண்ணிமனதுதேய
நுளுக் கொடி போல்கலங்கவன் போடியரசனைத் தேடியவர்புறம்
ரு வந்தார் பதிபிரிந்தால்மருகும் மக்கையைப்போற்றிருமக்கையைநீங்கிய
செக்தாமரையுந்தான்போதும்தென்மதுரைநகர் வன்மையுங்கண்டேன்
சா அரசன் முன்னேமுறைசெப்பிட அநுதினமாக இக்கருசெப்பவேவந்து (க்க
பரிவாய்ப் பணிந்தொருவாய்த் திருப் பள்ளிதிருக்கோலம் கண்ணித்தெரிசி
எ போனேம் புகலானேம் என்றும் புக்கவிருந்து விலக்கவைருபத்தை
தானே காணேமேனே என்று சாத்தரசரசையா தேத்தியதுநில்லோ
ஆர்ந்தான் கண்ணீர்சோர்ந்தான பொற்பின் காசனத்திலிருந் தோவாக்கூவி
வேந்த அபதாழ்ந்துவெடவீறுவளம்போலே தாழ்ந்தூர் துயிர்
அ ஒங்கத் தேசம்நங்க மன்ன னுறுவளம்போலே தரையிற்ன் காவலனை
வடக்க அறியங்கவெழுக் துயகைகுவித்துவ ருக்கண்ணீர் வெள்ளத்தித்
கூ குளித்துநத்தளித்து என்ன நுத்தம்செய்தானும்பொறாத்த ருணமந்போன்
மலேக்கோ அங்கயிலேக்கோ என்றியட்டுத்துக்கோ வைமையில்லாவேதத்
௰ தலேக்கோ பெத்திலக்கோ அப்பாலுமலமதந்தன்போ பின்னினிப்பவ
னத்தோ எத்தவிடத்தோ எனக்குற்றதெய்வமேயெங்குந்தனேயோ என தய்யா

விருத்தம்.

தென்னவன்கொத் திடத்தியாங் கடைந்து வையைத்
தென்பாலோர் கோயிலின்கண் மாயன் சேதுவன்
தனதுடன்கா வலர்குழ விளங்கும் வண்ணம்
சாத்திடக்கேட் டக்கமைச் சத்தாழ்ந்து தேறி
அன்னிலேசென் றவனுடன் அப்பனேக் கண்
டானந்த வாரிதியி லாழ்ந் தெழுந்து
பொன்னடிதாழ்ந் தன்புருக்கும் கண்ணீர் வெள்ளம்
பொழியின்று னக்குருந் மொழிந்தி னானே

இதுவுமது.

எக்கையேயெர் தாமாற்றுர் இருடராந் காட்
டைவன்றும்விலக் காலிடையூ றில்லா நாட்டில்
அக்கணர்கள் தமதொழுக்கங் குன்றி னூரோ
அரிதரு மக்கள்கள் குறைந்தோ வென்று
சந்தமிகு மில்லறத்தோர் துறவ றத்தோர்
தவமிதமென் செய்தனரோ அறிவே னுன்தன்
புந்தியிலென் தனைத்தொட்டென குறைபோ வென்று
போற்றினன் மானனெழுந் தேத்தி னுனே.

தரு எதுகுலகாம்போதி கேதாரகவுளம் சாபு.

க மாயையன்வருத்தியுங்கா ணுத வள்ளலேதிரு
ஆலவாய்அமரும்லோக நாதா
உ வேதம்தெதொளுந்தேடித் தேற வொண்ணுதவுந்தன்
பாதமலர்கொத்து சிவப் பேற
ங அங்கயற்கண்ணியாகிய மாதோ டொருமையாக
இக்கெழுந்தருளி வந்ததேதோ
ச என்தனுற்குற்றமுளதோ அய்யா அல்லதெனக்கி
சைந்தவராற் குற்றமுண்டோ மெய்யா
ரு கள்ளராற்சத்துருக்களால் காட்டில் வருமிலங்கால்
புள்ளினுறு டாதியில்லாநாட்டில்
சா ஒன்றுமறியேனிதென்ன சூதோ இதெந்தவிதம்
என்றனைக்கழிவித்தவா காதோ
எ கொன்னையணிவேணியனே சரணம் கருணைபெருகு
மின்னுவாரிதியேஅய்யா சரணம்
அ மால்விடைக்கொடியுடையோய் சரணம் மறையதியாக்
செல்விழியணவாளனே சரணம்
கூ கற்றணிப்பயர்தவனே சரணம் வேதமுடிக
டந்தஞானத்திவ்விளவோய் சரணம்
௰ [illegible]பரனவனே சரணம் நால்முனிவோருக்
கோதியபரம்பொருளே சரணம்
கக அய்யனேமனித்தவனே சரணம் தக்கனேத்தக்
செய்புகத்தையழித்தோய் சரணம்
கஉ கன்னனுக்காழியளித்தோய் சரணம் வள்ளலேவந்தி
வண்ணனேமுதற்பொருளே சரணம்

பாண்டியனைநோக்கிசுவாமிஅசரீரியாகச்சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

கண்ணிமித்த வாறரசன் ஏத்தும் வண்ணம்
காண்மாடக் கூடலெக் காதும் வாழும்
கனைகுறுமுன நுடையபிரான் திருவாய் மலர்ந்தித்
கருணைபுரிந் திருசெவியும் குளிரக் கொண்டு
விண்ணிடைநின் றமசேகின் றொலிதாம் கேட்டு
மிகமகிழ்ந்தாம் ஆதியுமொன் றானு செங்கோம்

தின்னருடன் கேளென்வென் றவன்றன் பத்தைச்
சேதிப்பான் ஒருவாக்குப் போதிப் பானே.

ஆனந்தபைரவி, சாபு.

பல்லவி.

மன்னனே கேளாய் பாண்டி மன்னனே கேளாய்

அநுபல்லவி.

மன்னியமேரு மந்தாரங்கயிலாசம் வாரணவாசிகாளத்திசிதம்பரம் (மன்ன
இந்தியாதித் தலங்களில் ஆலவாய் ஏற்றமென்றே மறைசாற்றுமல்லா தின்னம்

சரணங்கள்.

க ஆனந்தம் சயம்புவாயுள்ள தாக்கியக்கர் அமரர்முனிவரர்
தானவர்சித்தர் மனிதர்களாலே தாபித்தலிங்கமிப் பூமிக்குளுண்டின்னம் மன்
உ இதுமிலிங்கங் களுக்குள்ளிரெட்டொல் உத்தமமாமதில் உத்தம யோரெட்டு
மாதிரத்தேவர் பூசித்ததிரெட்டோழன் வைத்துப்பூசித்த தித்துறைந்தோமின
எத்தலமுமொருகாலத்தழியும் இஷ்டலிங்கத் துறைந்தோ முறைதுமான்
உத்தரவாலவா யென்றேயின் றமுதல்லுதத்தருவதிம் மாதலத்தையின்ன மன்
கூடலிவிட்டொருபோதெனும்நீக்கக் குறியோமாகுமெம்பேருகல்லவன்கண்டாய்
காடன்றமிழையிகழ்ந்த திருலெவ் கருணையவன் மேற்புரியவந்தோமின்னம் மு

விருத்தம்

திடம்பெறவிவ் விண்டிரன் கூறக் கேட்டுச்
சிறியோர்செய் பிழைபெரியோர் பொறுப்ப தென்னும்
படிபெருமை பூண்டவர்க்கே கடனென்று
பதம்பணியக் கண்டவன்மே லருள் சுரந்து
கடிகளிக்குச் செலவுறப்பி யன்னை போதும்
கத்தரித்த புலவரொடும் எப்போ தும்போல
வடவால வாயினில்வீற் றிருந்த வள்ளல்
வந்திட்டார் முன்போலே யமர்ந்திட்டாரே

அடாணு, சாபு

க மதுராபுரி நாதன்தன்னி மானத்த — னடைத்தான் — ஐய
மதிவேத்தன்பின் றொடர்ந்துவிடை வாங்கிக்கொண்டு டேடைத்தான்
உ துணைப்பாடிவக் தலயோயர் தமிழ்வாணரைச் — சார்ந்தான் — அர்ச்
மனைக்குட்புகுதிளரும்சடா மனிமண்டபம் — சேர்ந்தான்
௩ முறைப்படிகவரிவாளமுக முகுவாலவி — தானம் — மாலை
நிறைந்திக்கும்ப நீடமுதல் சிறப்பித்தவி — மானம்
௪ மாடத்தனில் சுற்றிவசபி லவ்விளார்ஆறும் — பொருத்தி — இடைக்
காடன்றன்னைப் பீடத்தவைக் காத்து — இருத்தி
௫ தானமும்சிகா சனத்துமன்வென்னைத் தாமதத்துடன் — பொருந்தும் — ஒளி
பிறும்பணி யாரம்பலிரைக் திருபமதிற் — திருத்த
௬ காத்தியவன்ன முழக்கலாக்கம் மறையோர்கூறவிட்டும் — பெண்கள்
சாற்றிசையும் வாழ்த்தப்பெர்க்கன் பாடித்தமிழ் — செல

௭ தமிழ்ப்பாடியவிடைக்காடவன் றனக்குஞ்சங்கத் — தார்க்கும் — வாசம்
சமழாரம்பொன் அணியாடைகள் கனகத்துட — னேர்க்கும்
௮ பின்குரியானை குதிரைநிலம் வேண்டியது கொடுத்தான் — அவர்
பின்னேமுடி நடந்தான்மிகப் பேணிச்சொலைத் தெடுத்தான்
௯ கடிவேர்களை யிப்போதிடைக் காடரை யிகழ்ந்தான் — என்றும்
ஆற்றம்பொருத் தென்மேலருள் கூர்வீரென்று பணிந்தான்
௰ ஆயுமா சேயுனமொழி யாருமறு தாலே — கோபத்
தீயெங்களுக் காதிறவ்யன் செயலாலொருக் காலே
௧௧ செல்வம்புகழ் கல்விமுதற் சிறந்தனக்குண் டாக — என்று
நல்வாக்கருள் செய்துதமிழ் நாவலர்களேக
௧௨ கனமெமன்னன் கயற்கண்ணிபா கனைத்தாள்பணிந் தெழுந்தா — மிக
மன்னிமுலவைகயுடன் அரண் மனைக்குள்ளே வந் திருந்தான்

விருத்தம்.

சங்கா வலர்க்கருளும் குலேச பாண்டியன்
தனக்கின னருளாலே புதித்திப் பூவில
புக்கமிகும் அரிமருத் தனத்தென் னறத்துப்
பொன்முடியைச் சூட்டியுவ கானை வைத்துச்
செங்கனமா லயன்மகவான் முதலாத்தேடும்
சிவபுரத்தில அரனடிசேர்ந் திருந்தா னிந்த
அங்கமுடன் படிப்பவர்கேட் பவர்சென பாக்கியம்
அடைவதலாற் சிவனுலகை யடைகு வாரே.

ஆகவிருத்தம் அ.சுழிக தரு எ கீர்த்தனை க ஆககை முற்றும்.

———(*)———

௬௭
ஐம்பத்தேழாவது
வலைவீசினபடலம்.

அவதாரிகை.—விருத்தம்

கன்னகையை முடித்தோன் றென்சொற் கவியிடைக் காடன் பின்சென்
றங்கவன் பிணக்குத்தீர்த்த வாடலை யுரைத்தேனிப்பால
மங்குலசேர் கடலின்மீது வலைவீசி வலைஞர்கோன்றன்
மங்கையை மணஞ்செய்தாயம் மகிமையை யினிசொல்வேனே

விருத்தம்.

தராதலத்தை யரிஅருத்த னத்தென னனகோல்
தாங்கிவரும் நாளிமைமைறப் பொருளைக் கூடற்
பிரானுமைக்கோ ரிடத்தில்வே திருத வாக்கப்
பிரியமுமா தரவுயின்றிக் கரணம் கூடி
பிரமமிலே தோவசட்டை யாய்க்கேட் டக்கண
புருளடைந்த மனத்தழை மாரிபோற் றம்பால்

பராமுகமாக் கேட்டகுற்றந் தனையுள் ளத்தில்
பாவிப்பான் அநுகிமித்தம் கோவிப் பானே.

புன்னாகவராளி ஆதி தரு.

௧ தேறிய முனிவர்களே யாறனிபும்கூடமய்யன்
செவ்விழிசெய்தவிழைமை யென்னினன்
கூறியதவந்தருமம் மாறிமிழிந்தவலைஞர்
கோன்மகளாகெனச்சாபம் பண்ணினன்

௨ பண்ணுமுன்பயந்துமைமுக் கண்ணனே நினைப்பிரிந்து
பாரிலவாழுவேனேவென்று போற்றினள்
அன்னவும்அவ்வாறுகயற் கண்ணிசொற்கிரக்ஷிப்பீரும்
அனுக்கிரகம்செய்தன்புடன் தேற்றினன்

௩ தாமரைக்கரைவலைஞர் கோன்மனைவிலீவளரும்
தாழையிலுன்தனைத்தேடி யன்பினல்
மாமணஞ்செய்யவருகிறேனமொழிந்தேயுமை
மாதினைவிடுத்திருந்தான் தென்பினல்

௪ அன்னதறிந்தீர்வைத்தான் முந்தினவந்திக்கநாதமுன்
டானவராசாறனைத்தும் [illegible]றிந்தான்
தன்னொலிக்கையிலைங்கே மன்றுமின்கதப [illegible] தான்
சகலமும்வாரிக்கடலயீ

௫ கந்தனுமிதையறிந்து தந்தைகைகடுவேளைப்போதும்
கானவிளக்கிப்போத றாலே
வந்துவேதத்திரப்பறித்தே றிந்தனையென்றென்று சொல்லென்
வாரிதிமத்தியில்அண்மனன் போலே

௬ மைந்தர்களிவண்ணம்வந்து தொந்தரவுபண்ணக்கூடல்
வள்ளல்வெகுண்டுமந்திரைய [illegible]
உந்த [illegible] க்தக் கிரந்தமுழுதும்போனதிங்
குன் [illegible] வந்ததென்று தாக்கினன்

௭ நீங்குசெ [illegible] ன்னைவிட்டு நீங்கெடமகாமீனச்
செனித்திடுவாயென்றுசாபங் கொடுத்தான்
ஓங்கியதிரைகடலில் தேங்கியகிரிநிருந்து
உழலுவாயென்றய்யன்சொல்லி விடுத்தான்

௮ முன்மகனைச்சவித்திட்டாற்றன்னை வந்துசாருமென்று
மோனமாயிருந்துள்ளத்திலே மதித்தான்
சண்முகன்றனைவணிகர் தம்மகத்திலுமையாகச்
சாருவாயென்றாலவாயோன் விதித்தான்

விருத்தம்.

மதுரேசன் சவிக்கவுந்தென் குட்டின் கீழ்பால்
வாரிதியோ ரத்துறைப்பா கத்தி லுள்ளோன்
விதிமுறையா னம்பரொப்பான் முன்னுட் கொருசம்
வெய்யவினை யால்வலையர் குலத் துதித்தோனை

மதலையில்லாக் குறையுடையோன் சிவபிரான் பொன்
மலரடிக்கண் னன்பகலான் இனைஞர் சூழ
உததியில்மீன் பிடிப்பதற்கா வலைகைக் கொண்டே
யொருநாள்தன் பகற்போது வாவி னானே.

வலைஞர்கோன் மகவைக்கண்டெடுத்தல்.

இதுவுமது.

கரையோர [illegible] த்தென் னைனி டத்தும்
மன்னுயர்வாக தன்னகை [illegible] யாலே
ஒருசிறிய மகவாய் [illegible] யுஞ்செய்
[illegible]
[illegible] வலைஞர்கோன் வந்து கண்டான்
[illegible]
[illegible] கொண்டு [illegible]
அந்நிலையன் மனைவிகையிற் கொடுக்கின் றானே.

காம்போதிராகம் சாபு

பல்லவி.

மகவைக்கண்டெடுத்தான் வலைஞர்கோன்றன் மனைவிகைக் கொடுத்தான்

அநுபல்லவி.

அகமகிழ்ந்தனைவரும் வலைஞர்யாம் பரித்திட
[illegible] பயந்திட
[illegible]
[illegible] மகவை

சரணங்கள்.

௧ [illegible] நகருமே
கொங்கை [illegible] முலிமேலே
முத்தமிட்டு [illegible] விளைத்திட
மெத்தமுகம [illegible] வளர்த்திட மகவை

௨ அங்கமிருந்தகயம் [illegible] பணிகள் வேறும்
ஆரமுங்கா [illegible] பூணும்
சக்கமுடன் [illegible] செய்த்
தாழ்விலைா [illegible] செய்ய மகவை

௩ மலர்களாய்க்கெடுத்து [illegible] தேன் றளிக்க
வார்குழலிலணிந்து [illegible] குளிக்க
வலைஞர்பெண்ணினத்துடன் கூடிக்கரை யடுக்க
வண்டல்படிஉமுத்து [illegible] கொழித் தெடுக்க மகவை

நந்திதேவர்சுறாமீனைவந்திருத்தல்.

விருத்தம்.

மகவைவித்த வகையெடுத்து வலைஞர்கோன் றன்
மனைவிகையிற் கொடுத்திவகை வளரும் நாளில்

அகமகிழ்ந்து சித்திடையுஞ் சுந்த ரேசன்
அளந்தமா ளுக்கேய வரக்கண் டிந்தச்
சகமதனி லுயிர்தோறும் வளர்ப்பாள் தானோர்
நனையையாய் வளரஅய்யன் உரைத்த வாறே.
மகிமைதரும் நந்திபெறும் கடலுக் குள்ளே
மறைமின்றூர் சுறுவுருப்பெற் றுறைகின் றாரே.

சங்கராபரணம் சாபு.

பல்லவி.

நந்திவந்திருந்திட்டாரே வாரிதிக்குள்ம ழைத்துவந்திருந்திட்டாரே

அநுபல்லவி.

சந்தமலரயனும்வை குந்தனுக்கே ரெங்கூடலிற்
சாதத்தம்விளங்குஞ்சோம சுந்தரன்சொன் னபடிக்கே நந்தி

சரணங்கள்.

க கந்தனுக்கரிமுகனும் முந்தியெதிர்த்திடு வேதம்
மந்திரபுஸ்தகங்களைத் தந்தயிலிடைவீ சடக்கி
அந்தருடனோதிதிமைந்தர்களுக்கூட மூன்றுள்
சிந்துவிற்கடையப்போகும் மந்தரகிரியைப் போலே நந்தி
உ கிட்டிவருந்தோணிபட கொட்டுமேபிறிய வலைகள்
தட்டியாகக்கடத்தின்மேல் இட்டசாக்குடன் சாய
முட்டிவருஞ்சுறுவெல்லாம் எட்டியோடவே முடுக்கி
வெட்டுமெங்கொம்பிலேகோத்து மட்டிலாமீன்களை வீசி நந்தி
௩ கன்னியவலைச்சேரிக்குள் அன்றுமலைபோ யக்கத்
தண்ணீர்குடித்துமேகம் கொள்ளுகுலகிழியப் பாயும்
முன்னுநீண்டகொம்புடனே யுள்ளுறநிறைத்து கொண்டு
தென்னுநீர்த்துறையிலடை கொ[illegible]ரும் [illegible] நந்தி

வலைஞர்கோன்மகரமீனை [illegible] வலைவீசுதல்.

விருத்தம்.

நந்தியொரு மகரமீ னுருவைப் பெற்று
நாடிவந்தி ருந்துசெய்யும் செய்கையைக் கேட்
டெகதவித்த் தாலேயாம் இறைவி அப்போம்
எனதுதிறை மகனை வலைஞர் கோனதன்
பகனுடன் எழுந்துபெரு வலைப்பா சங்கைப்
பறியதி வேகமுடன் திரைகொ ழிக்கும்
சிந்துவினிற் றெணிமேல் வேறிக் கொண்டு
செறிதினறன வலைவீசி யெறிகின் றனே.

வியாகடை ஆதி.

பல்லவி.

வீசினானே வலையை வீசினானே

அநுபல்லவி.

ஈசனடியில்நிதமும் பூசைபுரிந்துதகத்தில்
கேசமுனிவோரேகேளும் ஓசையுதறியின்மேலே வீசி

சரணங்கள்.

க படகினையுடைக்கவேறோர் தோணியின்மேல் காடவே
பாய்ந்துமற்றுதோணியையும் உடைத்தெதிர்ந்து போடவே
கடுகியொருமரக்கலம்பு குந்துவலை சாடவே
காயத்தோறும்மாறிவருஞ் சிவன்போலே கூடவே வீசி
உ முன்னேவீசினதற்குப் பின்னேவந்து முனைக்கவே
முயன்றுபின்னேவீசினலோ முன்னேவந்து கிளைக்கவே
பின்னும்வலத்தில்வீசினல இடத்தில்வந்து விளைக்கவே
பிறகிடத்தில்வீசவதைத் தெழுந்துவந்து வளைக்கவே வீசி
௩ வன்புனவலைக்குட்சிக்கிக் கொண்டதுபோ லாகவே
மகிழ்ந்திருக்கையின்மூவிப் போகமனம் கோகவே
செம்பொருளாசைமங்கையர் மீதறிவு போகவே
சிந்தைவைத்துழல்வோர்க்குப்ப ரம்பொருள்[illegible]பாலேகவே வீசி

சுந்தரேசர்வலைஞராகவுருவெடுத்[illegible]வருதல்.

விருத்தம்

வலையெறிந்திவ் வாறுமீ னகப்ப டாமல்
மனமுழந்திம் மீன்பிடிப்போன் றனக்கே யென்தன்
குலமகளைக் கொடுப்பேனென் றிளத்தார் முன்னே
கூறிநின்றான் வலைஞர்கோன் ஆண்டு கூடற்
றலமதில்வாழ் சோமசுந்த ரேசன் ருழ்ந்த
சாதிவலைக் குலமகனை வேட்க வேண்டி
திவ்விசையின் றடந்துறைப் பாகம் வந்து
சேர்ந்திட[illegible]திகளையைச் சார்ந்திட் டாரே.

[illegible] ஆதி.

[illegible]

ஆண்டவன்வந்தான் [illegible] வளாரும் ஆண்டவன்வந்தான்

அநுபல்லவி.

நீண்டவனும்அயனும் தேடிமனமயங்கும்
சித்தியானந்தபரி பூரணமாய்விளங்கும் ஆண்ட

சரணங்கள்.

க பொருதியகருங்கச்சை பூண்டிடையதின் பாலே
சரிகைகொழுந்திதிதோளில் சோமந்துகந்தலே மேலே
முறுக்குகொண்டுநல்லயலே முடித்துக்கொண்டொருக் காலே
திருமணங்கொண்டுகேளும் திருமண்தலைய போலே ஆண்ட
உ தம்பெருங்கணத்துள்ள தம்மையெனைசொல் லட்டும்
இன்பமுடனேசெட்ட [illegible] லிட்டு
மென்புறத்திலைக்குப் பின்னும்டையும் தொட்டு
பின்புமடக்குவாய் [illegible] மட்டும் ஆண்ட

௩. கமழுந்தாமரைமுள்ளிக் காவிக்கடர்ந்த — நீடு
அம்நநகைமலம்செய்தல் அடிக்கும்படைத்திரிந் — கூடு
கமக்கநகலையிற்கண்களைச் செரியும் [illegible] — நாடிக்
குமுதம்வாயைத்திறக்கும் கோவலைச்சேரி — தேடி ஆண்ட

விருத்தம்

ஆண்டவனின் வாறுவலை மகளைப் போலே
அருமையாக் கண்டரிய தகத்தினாலே
ஈண்டமுத மொழியாளைப் பெறுக பெரிதே
இசைபெருகும் வலைஞர்கோன் உளத்தி லன்பு
பூண்டுமுகம் நோக்கியழ குடைய மீயார்
புகலைத்தேன் மதுரையில்வாழ் வலைஞர்க் கெல்லாம்
நீண்டபுகழ் எழுதக்கை போற்றிருக்கும்
நெறியென்றான் தமதிருக்கை யறியென் றானே

சுந்தரேசர்வலைவீசிமீனைப்பிடித்தல்.

இதுவுமது.

இன்னமும்வான் படைத்தளித்த முப்பேல் விண்மீன்
யாவையுமென் வலையெறிந்து பிடிப்பே னென்று
சொல்லியதுகேட் டாறுலித் துறைக்கு னோர்மீன்
தோன்றிமறைந் திருப்பதனைப் பிடிப்பா யானால்
என்னுடைய குலமகளை மணத்தைச் செய்ய
ஈந்திடுவேன் எனவலைஞர் கோன்சொலக் கேட்
டக்கிலையோர் படகேறிப் பாய்ந்து குக்ஷமம்
அதிர்ந்திட்டான் வலைவீசி யெறிந்திட் டானே

துசாவந்தி சாபு.

பல்லவி

வீசியெறிந்துவிட்டானே மீனைப்பிடித்தும்வலையின்கரையிட்டானே

அநு

கேசவன்பிரமன்தேடும்இடபாருடவலையன்போல்
ஏசலதிதனினிலமர்த [illegible] வலையை — வீசி

சரணங்கள்.

௧ மங்கத்தின்மேலெறிந்தாய சக்கெறியுந்த டக்கடலிலெறியப்பட்ட
எங்காகுணகாலையுந்துங்கமாக்கிருத்தோனிலே
தொங்கியிருடக்கமும்வி ளங்கியவலையை வாங்கி — வீசி
௨ விழியினலிருக்ககநோக்கிக் கூறதிர்தாக்கம் அழியவேமனத்தினூக்கி
முறையிலேயிருந்துவெளிக் கெழுமொருங்கசரிப்பாலே
எழுமையுடனேகர்ச்சித்துக [illegible] வலையை — வீசி
௩ ஏனும்வலைப்பட்ட மான்போல் படம்விரித்த நாகம் [illegible] விற்பட்ட மீன்போல்
ஆகவேஎழுபக்கமும் வாருடன் [illegible]
ஓலையுடன்னகத்தில் சாகாத்தகவென — வீசி

விருத்தம்.

அன்பின்வலைப் படுமீசன் வலையன் போலிவ்
வாறுவலை யெறிந்துமீன் றனைப் பிடித்தே
அம்புதியின் கரையிலுமொன் றேனை மொய்க்கும்
அளிகள்போல் மன்கோனும் கிளையும் பன்னூன்
றும்பலாய் வருந்தியிம்மீன் பிடிப டாதிக்
குமரனொரு வலையெறிந்து பிடித்த தாலே
நம்பியகம் தெய்வமகன்இவனே யென்று
நாடினார் வலைஞரெல்லாங் கூடி னாரே.

இதுவுமது.

கூடியே வலையர்தங்கள் கோன்மிகச் சந்தோஷித்தே
நீடினன் வலைச்சிமார்கள் நிறைத்தனர் குரவையாதி
பாடினர் பம்பையாதி பல்லிய முழுக்கமாலே
கூடியே மகள்கல்யாணம் தொடுத்துடன் நடத்தினானே.

மத்தியமாவதி, ரூபகம்.

௧ திருமணம்புரிந் திடனே அய்யனும்சேலையொத்த [illegible] னாளும் — மகிழ்க்
திருவரும்விடை மேலேவின்னிட விருந்திட்டார் பின்புகேளும்
௨ அத்தருணத்தில் மீனுருவத்தை யகற்றிப்பண்டு [illegible] கொண்டு — வேத
புத்தகங்களை யேந்திநந்தியும் பொருந்திநிற்பது கண்டு
௩ வலைஞர்கோனுக்குச் சிற்றறிவுபோய் மனத்திற்போதி வளர்ந்து — பூரண
மலையையில்லாக வனைத்திடும்வீரன் மலரடியினிற் பணிந்து — வந்த
௪ மன்னனி விழிக்கோன் என்னைரட்சிக்க மனங்கொண் டென்றனைப் போலே
புன்னியவடி வேயென்றுசொக் கலிப் போற்றி நின்றுன்மென் மேலே
௫ நன்னுமகளைப் பார்த்துப்பின்னையில் லாவன்வருந்த நெரிந்தோம் — சயத்
கன்னியையமக [illegible] காணவேமணம் புரிந்தோம்
௬ இம்மண்டலத்திற் றனதனைப்போலே யிருந்துபோகத்தை யடைந்து பின்பு
நம்முலகடை [illegible] வழி நடந்து
௭ உத்தரகோச மங்கையில்வேதத் துட்பொருளையன் பாலே — யன்னை
கற்றிடத்தெரிந் தய்யனங்கை [illegible] திருந்தாளிப் பாலே

விருத்தம்.

ஈசனுத் தரகோச மங்கையிற் றும்
இருந்தன்பர் அறுபதினு யிரம்பே ருக்கும்
பாசவினைக் கடலைவிட்டுக் கரையி லேற்றிப்
பரமானந் தப்பெருவீ டளித்தெக் காலும்
நேசமுறும் கயற்கணுடன் விடைமேற் கொண்டு
நீபவனம் சேர்ந்துவக் திருந்தா ரித்தைக்
காசினியிற் படிப்பவர்கேட் பவர்துக் கம்போய்க்
கல்யாணம் வளர்த்திடிற் கதிசேர் வாரே.

ஆக விருத்தம் கஉ கீர்த்தனை ரு தரு உ ஆக கக முற்றும்.

உ
சிவமயம்.
ஐம்பத்தெட்டாவது.

வாதவூரடிகளுக்குஉபதேசித்தபடலம்.

அவதாரிகை விருத்தம்.

வாரிதித் துறைவன்பெண்ணை வய்வீசி மதுராநாதன்
சீருடன் திருமணத்தைச் செய்தவா றுரைத்தேனிப்பாற்
பேருயர் வையையாற்றின் பெரும்புனல் வீசும்வாத
வூரருக் குபதேசித்த வுண்மையை யினிச்சொல் வேனே.

வாதபுரநாதர்அரிமர்த்தனனிடம்மந்திரியாயிருத்தல்.

விருத்தம்.

வையைநதிக் கரையருகில் வாத வூர
மாத்தியரி லொருமறையோ ரிடத்திற் கூடல்
அய்யனரு ளாலேசிவா கமனு லோக்க
அமனவிரு ளோடவினங் கதிர்போற் றோன்றிச்
செய்யமெத்த முதலீரெட் டாண்டிற் கற்றோர்
செவியப்ப தரிமருத்த னன்கேட் டுத்தன
வையத்திற் கவரையழைத் தமைச்ச ராக
வைக்கவும்அவ் வாறுவர்தி ருக்கின் றாரே.

காம்போதி, ரூபகம்.

பல்லவி.

வாதபுர நாதரரி மர்த்தன பாண்டியனுக்கு
மந்திரி யாய்விளக்கும் விந்தை கேளுமே

அநுபல்லவி.

ஓதமிகும் பெருங்கடலுக் குள்ளேயிருந் தெழுந்துதிக்கும்
சோதிபோலேஇந்தத் தேசமுழுதும் பிரகாசமதாச் செய்ய — வாத

சரணங்கள்.

௧ அரியகரு வியாறுனும் அட்சியனும் — தன்னாளும்
வரிசையாகக் கற்றுணர்ந்ததால் மன்னவனுக்குக் — கண்போலே
அருகிருந்து மந்திராலோசனைகளுக்கும் — தலையாகத்
தரணியுள்ளோர் புகழ்ந்திடச் சந்ததம்ராஜ — நந்தர்கமாக — வாத

௨ சத்துருக்கள் தமையடக்கித் தகைமையுள்ள — பொருள்கவர்ந்து
மற்றுமுள்ள பலதிபத்து மன்னவரெல் — லோரும்வணங்கி
தத்தமது தேசத்துள்ள தப்பொருள்கள் — தரவாங்கி
உத்தமனென் றேயொப்பற வொத்துலகெங்கும்பிர சித்தமாகச்செய்யவ

௩ காவலனுக் கிருவிழியும் கவசமும்போற் — காரியம்பார்த்
தாவலுடன் தன்னளிசெய் தவனியெவரும் — தங்கிளைபோல்
ஈவிரக்க முடன்காத்த திதுவரைக்கும் — இல்லையென்றே
புவுலகுள் ளோர்மன்னவனைப்போற் றும்படிவையகமாதமகிழ்ந்திட — வாத

விருத்தம்.

வாதபுர நாதரிவ்வா றிருக்கும் நாளில்
மறுமையும்இம் மையுங்கசந்தன் புயர்ந்துகூடல்
நாதனருள் கீழ்முத்தி சேர்த வாழி
நற்றவனை யொழித்தவருக் கதுபோ லென்று
வேதமுறைப் பதனுள்மெய்ப் பொருள் விளக்கும்
வித்தகனை வேண்டியுளத் திருத்திக் கன்னக்
காதலரை நினைத்தொழுகும் மின்னார் போலே
காவலன்சொற் படியுலகம் காக்கின் றாரே.

ஆனந்தபைரவி சாபு.

௧ வாதபுரேசர்நினைவிலே இந்த வண்ணம்மந்திரியாக விருக்கும்நாளிலே
தார்திவம்புரசன்பாலுவக்கு இருக் குக்காஸ்பரித்தவர் எதிராகப்பணிந்து
௨ அய்யாநம்பரிகளனேகம் அதிக் அவித்துபோனதுபோல் இருப்பதும்சோகம்
செய்யுநேருமல்லாகவெல்லா ஒரு சிறந்தவாம்பரிவேண்டி யரிசென்றுசொல்ல
௩ மன்னவனும்மொழியேற்றுன் உடன் வன்னவாதபுரேசர் திருமுகம்பார்த்
துன்முதவேமகதலைறந்து நீர் இருநிதிவேண்டிய தெரிந்து கொண்டுறந்து (நான்
௪ வாரிதித்துறைநாடித்தெரிந்து வெற்றிவாம்பரிகளை வாங்கிவாக்கொல்லிப்பரி
மன்னவனுரைக்கின்று னாம் வேறுபட்டமைச்சியலே திவிளித்தின்றார் [நீ
பொன்னைமறைந்தயம்வாக்க வேண்டும்பொருளெடுத்தாசன்பால் விடை
பெற்றேகச்)
(இருந்திமுன் விசித்தார்
சொன்னபடிக்கேசெய்யத்தொடுத்தார் செம்பொற் சமைமிகொட்டகத்தின்
கைநடுகேயிந்துளிஙம்பி சொர்ணக் கமலப்படித்துறிந்திக்கறி
நகயந்தன்னைம்பிராட்டிதிருஅடியிணைபணிந்தெழுந்தன்புபாராட்டி (வை
௫ வருணன்வயிந்துவலியாற்றி ஆண்ட மதுராபுரேசன்சேவடிபணிந்தேத்தி
அரனேயிப்பொருளெலாமுனக்குமுன்றனடியவர்க்குமுதவவேறுமென்றனக்கு
௬ காதலொன்றிருணையவிரித்துக் கேட்டுக்காலத்திலானருட் போது முத்த
புதிதைசலரிக்கீதுகொண்டு ஒரு ஆச்சகனோதிரேகத்தனித்திடக்கண்டு (நித்து
கண்ணொதிக்கேதுவிதென்றனிக்குசகுணம் நமக்கிதுபோலில்லையென்றெண்ணித்
துணிந்து—முன்னடயர்திருவடிபணிந்து கையை முகிழ்த்துத்தாவுபெற்றுமனக்
குறைறதனிதது)
(கைதாழ
௭ நவரிபோற்சதாங்கருமு வாத்தியம் ஒலிப்பதனைக்கண்டுவிண் முகிலே
கவரிகளிருபாலும்சமுற்றச் செம்பொற்கால்விளங்கியதுய்யமதிக்குடைநிழற்ற
௮ நீடியமணிப்பல்லக்கேதிக் கொண்டு நெடுந்தூரம்வருகுமுன்திருடைமாதி
ஆடிவிளக்குந்தயாபீடம் ஒரு அந்தவகுலகுரு வாத்திருவேடம்
௯ பூண்டுபசுபவசீடர்களா வாதபுரரைத்தமக்கடிமையாய்ப்பணிகொள்ள
வேண்டியேபெருந்துறைதேடிவந்துவீற்றிருக்கக்குருந்தையதின் கீழ்நாடி [மீது
புசித்துக்கந்தலந்தேருசபோது கண்ணீர்பொழிந்திடக்குவித்தகைத்தலம்தலை
பொருந்திடக்கலைக்கன்றுருகும் வெண்ணெய் போலேநெஞ்சுருகிடக்கிருபை
மிகப்பெருகும்]
(காடைந்து
௧0 குருவுள்ளவிடமிதென்றறிந்தார் கம்பிக்கொண்டியர்பெருந்துறைத் திரு
நிருதயத்தனில்மிக மகிழ்ந்தார் சேக திசனைத்தரிசிக்க ஆவல்பூண் டெழுந்தார்

வாதபுரேசர்தேசிகேந்திரனைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

பெருந்துறையில் வாதபுர ரிவகை வந்து
பெருமான்கோ யிலைநாடிக் குளித்தீ ராடிப்
பொருந்தியசந் நிதியடைந்து பணிந்தெ ழுந்து
புண்ணியனைச் சூழ்ந்துவலம் வரும்போ தாங்கே
வருந்தியுமா லயனுமறி யாத மூர்த்தி
மாமுனிவோர் தமக்குருவாய் கோலம் பூண்டு
குருந்தமரத் தடியினிலே பிரமா னந்தம்
கொண்டிருக்கத் தமதுகண்ணாற் கண்டிட் டாரே

மோகனம் ஆதி.

பல்லவி.

தேசிகேந்திரனைக் கண்டாரே வாதபுரேசர்
சிந்தையிலானந்தம் கொண்டாரே

அநுபல்லவி.

தேசமிகும்பெருந் துறையில்மிக் சிறப்போங்கும்
திருவாலவாயில்வளர் குருபரயோகியாகும் தேசி

சரணங்கள்.

௧ ஒருமருங்கிற் சீரணைக்கொண்டாட சிவாகமங்கள்
ஒருமருங்கில் வேதமுழக்கம்போட போதவாதமுதல்
ஒருமருங்கில் வேபுகழ்ந்துபாட சிதபுராணம்
ஒருமருங்கில் வைவாய்விட்டுத்தேட இலக்கணங்கள்
திருவிரண்டெபதெதிக்குமெய்க் காணும்
ஏதாவருஞ்சரிதையைமுதல் காணும்
கருதிகூறுமுறைதெரிந்துமென் பேணும்
சூழ்ந்துமானவர்கள்கொண் டாடவுங் பாடும் தேசி

௨ விளைவிலெவன் றமெய்யடியாரும் ஆதிதேவனுக்
கிளியபூசை செய்பெரியோரும் மாசிலயோகம்
தனைநிதந்தா தகழ்பண்ணும்பெரும் சத்தநீக்கேது
மனமதிற்கொண் டோரும்சூழ்ந்திரும் மகிமைகொண்டு
இனமுங்கேளும்கோன் பொழிந்தவ இணக்கும்
இரண்டேறுமைத் தவர்தம்மை செருக்கும்
சினமிகுந்தவர்மெய்ஞ் ஞானியர் அடக்கும்
சிவனுருப்பெற்றேரிவர் அனைவருடன் விளக்கும் தேசி

௩ இதயமாம் அம்பரத்திலேதோனும் ஞானசூரியனுக்
குதயமுடி விளைமையாலேகாணும் இராப்பகலென்ன
விதமெனத்தோ னுமல் நியானம்பூணும் பேர்களுக்குய்ய
விதனுஷ்டானஞ்செய்வோரும்காணும் கெனமீனத்துடனே
மதிமகிழ்ந்தகைமி விரதரும் அவரும்

மதியணிந்தபெரு மானடி யவரும்
முதலும்மீறுமில்லா விடத்துயில் பவரும்
முத்தர்கள்சூழஅவர் மத்தியிலே யமரும் தேசி

வாதவூரடிகள்பாதபூசைசெய்தல்.

விருத்தம்.

சித்தனித்த வாறுதிருத் தொண்டர் சூழ்ந்து
செருக்கிடேயோ காசனத்திற் குருந்தை யின்கீழ்
கைத்தலத்திற் சிவஞான போத மென்னும்
கருதரிய புஸ்தகம்வைத் திருக்கத் தேர்ந்து
முத்தியரு ளுங்கருணைக் கடலே யிங்கே
மூர்த்திகரங் கொண்டோ யேனுக் காக
இத்தலத்தில் வந்ததுவோ வெனக் குறிப்பாக்
எண்ணினார் பூசைசெய்ய வெண்ணி னாரே.

மத்தியமாவதி, ஆதி.

பல்லவி.

பாதபூசைசெய்தாரே வாதபுரர் பாதபூசைசெய்தாரே

அநுபல்லவி.

போதமுடன் றும்பிடப் போனதெய்வந்தனை நிதி
சேதரிசனத்தந்த தென்னவனமகிழ்ந்து பாத

சரணங்கள்.

௧ முன்பணிந்தெழுந்திரு செங்கர்முன் குவிந்து
என்புருகவுருகி யேகிரகின்மேல் வைத்து
அன்பின்வலைப்பட்டவர் அருள்வலைப்பட் டகந்து
செம்பதத்தொடக்கிவே வோரறக்க நிகழ்ந்துப் பாத

௨ காலமுன் றிலையுங் கடத்தவன்னைவிந் மலர்விள்
சீலமோடிக்குலந்த தேசிகனுமென தெரிந்தி
ஞாலமக்திரத்தானே மொழிந்தபிறேதகம் பண்ணி
மாகேசந்தனம்வாச வருக்கமணிந்து கண்ணிப் பாத

௩ ஆடியம்பலத்திலே யமைபுனைவு தேர்ந்து
கூடியநால்வருக்குள் கூர்ந்தவடிவு சேர்ந்து
தேடிவந்துதமக்காத் திருவுருவத்தைத் சார்ந்து
நாடிவிருக்குமிந்து ஞாதரியவென் றேர்ந்து பாத

விருத்தம்.

சிக்கிரத்தில் வாதபுர வேந்தர் பூசை
செய்யும்பெற்றி யறிந்தையன் கருணை வெள்ளம்
தேகமிய துலேயவர் மனத்தைப் போக்கித்
திருவடிப்பூச் சூட்டிமுடி மேற்கை வைத்துக்
குக்குமபஞ் சாக்ஷரத்தை யுபதே சிக்கத்
துலக்குமகம் புறம்பிகந்த பூர்ண கட

மாக்கியொரு விளக்கிலொரு விளக்கேற் றும்வா
றுவ்விடக்க ருணையவர்மேற் பூண்டிட் டாரே.

மோகனம், சாபு.

க ஈசனருட்பார்வையாலே காயும் இரும்புண்டநீரைப்போலே
தேசிகனுகவந்ததுவும் உபதேசம்புரிகின்றதுவும்

உ வாய்த்திருந்தமதஞ்ஞான முர்த்த மையுமறந்துமெய்ஞ்ஞான
பூர்த்தியாலொன்றுந்தோணுமல் வாத புரமுனிவர்கோனுமல்

௩ ஆவின்பாலுந்தேனும்பருகத் தித்தித் ததுபோலாலுள்ளமுருக
மேவியவுள்ளொளியுணர்ந்து இன்ப வெள்ளம்புறத்திலேகசிந்த

௪ தென்னவேமெய்ஞ்ஞானவாணி வந் திசைந்திடத்தம்நாவிற்றோணிச்
சென்னியின்மேற்கரங்குவித்துக் கண்ணீர் சிந்திடத்தேகம்புளகித்து

௫ சொல்லவுநாத்தழுதழுத்துத் தூய்ய சொல்லாகியமணியெடுத்து
வல்லவரேஅன்பாம்வடத்தில் முறை வைத்துத்தொடுத்தாசானிடத்தில்

விருத்தம்.

பரிந்துபா டலுக்கிரங்கிக் கருணை பூண்ட
பரமகுரு திருவடிமேற் றனது கண்ணீர்
சொரிந்தலம்பி மொழிமலர ணிந்து போதச்
[illegible]யமுதாட் டிஞ்ஞானக் கினிமி லோமம்
[illegible]ந்துபூ சனையாற்றிப் பலவே ரந்துப்
போகவுப னிடப்பொருளெல் லாங்கேட் டன்போ
டிருந்தவும் வாதபுர நாதரைப் பார்த்
தினஞ்சொல்வார் பின்னொருவ சனஞ்சொல் வாரே.

வாதவூரர் தேசிகரைப் பிரிந்திரங்கல்.

இதுவுமது.

கருணைவள்ள லினயினிக்கு மணிச்சொற் சின்னுள்க்
காதாரக் கேடகவுங்கைப் பொருளை எல்லாம்
அரியபெருந் துறைக்கோயில் பணிசெய் தற்கும்
அதைப[illegible]து வழுதிமுத்தி பெறவும் புத்த
இருளையகற் றிடவும்நினைத் தடியார் தம்மோ
டேசிலகா ரியமுண்டுங் கிருமெ னத்தம்
புரமதனைக் குறித்திம்மென் றெழுந்து வந்து
பெருகுதிறுர் வாதபுரர் வருந்தி னரே.

நீலாம்புரி, செம்பை.

பல்லவி.

என்னைவிட்டுத் தனியேவிட்டு எங்குற்றாயெந்தாயே

அநுபல்லவி.

தனவில்வந்துகாட்டிதலைபோல தனவில்வந்தன் திருமேனி
காட்டியென்னையாண்டருளைப் பூட்டியதேசிகனே என்

சரணங்கள்.

க எனதுடலைநெருப்பிடையில் விடுக்கிலென்னமலைமேல்நின்
றிருந்துருட்டிலென்னவாளால் அரிந்தாலென்னஅதுவும்
உளதுடைமையெனப்பயந்தேன் றானேயுமழியாதால்
டம்பிரியாற்றுமைநீக்க அன்புசெய்தேசிகனே என்னை

உ. பிறவிக்குருடன்கையில் வந்தமணிபோலுஞ்சிறு
பிள்ளைகையில்அகப்படும்பொன் வள்ளமதுபோலும்
சிறியேனுக்கெளிதிலேவந் தாண்டவனேயுன்மகிமை
தெரிந்தொழுகவறியாமல் இருந்தேனேதேசிகனே என்னை

௩ மண்ணுதிகளொன்பதின் வகையாய்த்துதமொழி
வருந்திமனம்புண்ணுகி யிருகுமுனமென்னைக்
கண்ணுவைகள்நீக்கப் பார்த்துயானெனதென்று
கருதாமலடியேனுக் கருளியதேசிகனே என்னை

௪ ஆகாசமுதலைந்தும் ஆனயோசைமுதலைந்தும்
அடுத்தமனமுதலநாலும் தொடுத்தவழிமாற
வாகானதெள்ளமுதம் தேன்பாலுமளித்தாப்போல்
வந்துபதேசித்தருள்புரிந்ததேசிகனே என்னை

௫ மறுவுடையமனவலியும் யானும்பிரியாமலே
வலிபாசக்குழியிலே விழும்பாவியென்னை
ஒருபொருளாகமதித் ததியாமைதனைநீக்கி
உன்பிறகேதனிருக்க அம்பருள்தேசிகனே என்னை

௬ வல்லராகியதொண்டர் அனைவருடனுங்கூடி
மன்னியென்னைத்தனிக்கவிட்டுத் தினமுடனகன்றாய்
நலாதநான்செய்த வினையல்லாலுன்னிடத்திற்
குறைகளுக்குற்றஞ்சொல்ல இடமுண்டோதேசிகனே என்னை

வாதவூரர்பெருந்துறையில்சிவதர்மங்களைச்செய்தல்.

விருத்தம்.

இன்னவகை மொழிந்தவனை நீருக் கன்றுக்
கினையாகக் கரைந்தநெஞ் சினராய் யாங்கே
உன்னதமாங் கோபுரவா யிலின்பக் கற்றென்
றூற்றிரங்க வரும்அரசன தமரை நோக்கி
வன்னமிகுங் கடும்பரிக ளெல்லா மாடி
மாதமுதல் வருமெனத்தென் னவன்று டேயாம்
சென்னபடி சொலநும்போ மென விடுத்துச்
சுவாமிகோயிற்பணியைத் தொடங்கி னரே.

பரசு, ஆதி.

பல்லவி.

பெருந்துறையிகோபுரத்தைப் படித்துச்செய்தாரே

அநுபல்லவி.

ருந்தவே வாதபுரநாதர் செய்யமதுளவா முய்யவென்றுநியமித்து பெரு

சரணங்கள்.

க பாண்டியனுக்குக் குதிரைவாங்க வேண்டியபொருள் முழுதுமேயக
கண்டியபசுங் குருந்தடியிலே காண்டருள்புரிந் தாண்டிபெம்மீல (பொற்
கண்டருக்கும் அவர்திருத் தொண்டருக்கும் அல்லாமலும் அண்டருக்கும் சிறந்த
காசுகள்காசக்கி வைபண்ணிக்கொண்டு
மாசிலே ஆதாச மையமும்போய்க்கண்டு பெருந்துறை

௨ தினமுஞ்சிறந்த பூசைகளுக்கும் இனமுந்திருவிழாச்செலவுக்கும்
தனமிகுந்தா ஞாயப்பணி தவமுதற்பல பலசெய்துள்ளன்பு (த்தனி
சார்ந்தவர்க்கும் சிவயோகம் சேர்ந்தவர்க்கும் அருந்தவம் கூர்ந்தவர்க்கும் தனி
சம்ப்ரமமாகப் பெரும்பொருள்முற்றுகதி
னம்பிரதியீக்தவர் சித்தைமகிழ்வித்துப் பெருந்துறை

௩ ஆர்த்தகடல்சூழ்த்தரையிலே பார்த்ததேயில்லே இதுவரையிலே
யேற்றயாகவிர் நாட்டிருப்பணி வாய்த்ததென்றவோர்களும்சொல்லும்
வாக்கியமும் பணிசெய்யும் யோக்கியமு மதனின்றி ஏாக்கியமும் தெரிந்தம்பர்
உச்சிதமென்றுள்ள மெச்சிமகிழ்ந்திட
இச்சைப்படிசெய்தெக் காலுஞ்சிறந்திடப் பெருந்துறை

வாதவூரர்மதாருக்குறையைநீக்க சுவாமியைவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

மன்னரிய பெருந்துறையி லேயில் வண்ணம்
வாதபுரர் திருப்பணிசெய் திருக்கும் போது
தென்னர்விடுத் திருமுகம்பார்த் தினிவே றென்ன
செய்பலா மெனவயர்த்து தமதுசிந்தை
தன்னிலே ராககனேத்தே யருளேர் பாய்ச்சிச்
சமமாக்கி யானந்த போகந் தந்த
முன்னவனு மியதேசி கன்முன் றாழ்ந்து
முறைசொலவார் தாதுமனக் குறைசொல் வாரே.

எமுனாகல்யாணி, ஆதி.

பல்லவி.

என்னுயகனே எனதுதேசிகனே என்னுயகனே

அநுபல்லவி.

எக்காலுமுமுந்த இருவிணைப்பாசஞ்சிந்த
உன்னுதாவுதக்க உத்தமனோ சிறந்த என்னு

சரணங்கள்.

க தென்னவன்பொருள்முற்றும் தேவரீரா லயத்தும்
தன்னடியாரிடத்தும் தருப்பியப்பொ ருந்தும் என்

௨ பன்னுதினமுமை பாடியின்கரு மறை
மன்னுபெருந்துறை வன்னவேயருள் திமை என்

௩ மதுரையிலேமல்லும் உருபிதனக்கு வெல்லும்
குதிரைகள்கொண்டுசெல்லும் கொள்கைஎப்படிசொல்லும் என்

விருத்தம்.

பொய்யறும்வா தபுரேச ரிந்த வண்ணம்
போற்றிடக்கண் டப்பதியி சன்வின வின்று
துய்யபரி யாவுமவர் இடமென் றேகிச்
சதுராக லக்கணுப்பெண் றுரைப்பக் கேட்டு
மெய்யுவந்தவ் வாதாரர் கோயில் போக்கி
வீற்றிருக்கும் போதுகதி ரோன்மறைந்தான்
வையகமேல் வாம்வேடை ந்வியமா ருக
வந்திட்டான் சந்திரனே மூந்திப் டாரனே.

இதுவுமது.

மனமுவந்து வாதபுர ருறங்கச் சுடல்
வன்னலன்ற வர்கனவி லிருந்தில் வந்து
தனிவடிவாய் வந்துபரி யீந்தகொ ணர்ந்தோம்
சபிதியில்முன் னேசெல்க்கன் டெழுந் திருந்து
வனமுவும் பெருந்துறையா ரடிப ணிந்து
வழிக்கொண்டு மதுரையைச்சேர்ந் தரண்ம னைக்குள்
முனம்நுழைந்து தென்னவர்கோன் றன்னை வந்து
முந்தித்தாம் மெதியுடனே சந்தித் தாரே.

ரீதிகௌளை, ஆதி.

க அறியாப்பதரிதருந் திருவாலவாயிலேவந்
தரசன்திருமனக்குட் சென்றூர் சென்று
செழியனுக்குத்தருந்த மரியாதைவாதபுரர்
செய்தவனுக்கெதிர்த்து இன்றூர்

௨ திற்கும்வாதபுரரை நோக்கிமதுசெம்பொன்
தீர்கொண்டுபோனதொகை யேதும் அதின்
நெய்க்கும்பரிகள்வாய்க்கு மென்றதுபோகக்கையில்
மீதிஎவ்வளவுமைக் கோதும்

௩ கொண்டுபோனபொன்னுக்கும் அளவேதுவிக்லேப்பரிகள்
கொண்டதும்அள்ளவில்லே காணும் பின்னே
முன்வரும்பரியைக் கண்டுமகிழ்வீர்கேடும்
... பூணும்

௪ இத்தவ்வலிஞ்சமை யேதுவாகையதியென்
றியாருஞ்சொல்லுவாரென்றன் பாலே சொன்ன
மந்திரிக்கம்மன்னவன் மரியாதைசெய்ததோந்த
வரிசையுடன்நடத்திய பாலே

௫ கனகத்தாமரைபடித் தாண்டித்திவிகைய
கனைவனைக்கொடுமுந்தி ருந்து பின்னே
தனியேமுனிந்தசேவக ரொழுக்கநயம்வயறகனனி
... னித்து

க முன்னவனேயரசன் றந்தபொருள்முழுதும்
முன்னேயென்றூற்பணிகொண் டாயே பாண்டி
மன்னன்வெகுளாமுன்னே பரிகள்வருதலெந்த
வகையென்றனக்குச்சொல்லு வாயே.

வாதவூரரை அடித்துச்சுற்றத்தார்வருந்திச்சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

அருமையுடன் வாதபுரர் வேண்டிடக் கண்
டரும்பரிகள் ரவிபரிபோல் வருமென் றய்யன்
திருவாக்கால் விண்ணிலிருந் துரைக்கக் கேட்டுத்
திருவடியிற் பணிந்துதிரு மனைக்கே குங்கால்
ஒருமையுடன் சுற்றத்தா ரோதி னார்
உற்றநட்பா ளரும்பிறரும் சேர்ந்து கொண்டே
அருகில்வந்து கருமமில்லாய் விட்டாற் போலே
அடுக்கின்றார் அவர்கள்சொல்லத் தொடுக்கின் றாரே.

பந்துவராளி, ஆதி.

பல்லவி.

என்னகாரியஞ்செய்திரய்யா வாதவூரரே என்னகாரியஞ்செய்திரய்யா

அநுபல்லவி.

முன்னும்பின்னும் யோசிக்காமல் மன்னவன்பொருள் முழுதுங்கொண்டு
சொன்னபடிசெய் யாமலேதோ ஒன்றுந்தெரியா தவர்கள்போலே (என்ன)

சரணங்கள்.

க வேதநூல்கற்றிலேயோ இராசனுக்குள்ளே
ஒருமந்திரியாக்கற்றிரோ
ஏதுமக்கற னல்லவாயினும் இலக்குமந்திரியாளெப்போதும்
நீதிமன்னவன் மொழிந்தபடிக்குநிறைவேற்றிடச் செய் யாமலே ஞாலித்தெனீ

உ அரசமைச்சியல் நூலினுக்கெல்லை தெரிந்திப்போது
புரிவதொன்றும் நன்றுவதேயில்லை.
அரசனுடனே காணிக்கனேக அசுவங்கள்கொண்டு வருவதாக
வரையறைசெய் தீரோநானை வருமோ இந்தபொல் லாதவேலைக் கென்ன

ந தழுவியகட் பாளர்வருள்ளோர் தக்கபெரியோர்
பழமையாட்டோர்கள் சார்புள்ளோர்
குழுவினைமுதற் காக்கநேரே குறிப்பில்லாதவர் போலநீரே
ஒழுகுஞ்செயலா லும்முடைச்சீர் புதைகேடழகாய் விருந்திட்டாற்சரி (என்ன)

விருத்தம்.

இத்தவிதம் இவர்சொலக் கேட்டுக் கூடல்
எம்பிரான் எந்தமையாட் கொண்ட வன்றே
சிந்தையில்லா னெனதென்னும் செருக்குந் தீர்த்தேம்
செல்வமைந்தர் மனைவிமுதல் யாவும் விட்டோம்

தந்தைதாய் குருதெய்வந் தையும் மறந்தோம்
சனனமே மும்பவகையென் றோர்ந்தோ மல்லால்
எந்தமக்கென் விசாரமென்று வாதவூரர்
இதயமுவந் தவர்களைப்பார்த் தியம்பு வாரே.

இதுவுமது.

அடுத்தாரெல் லாஞ்சமைந்த அன்னந் தம்ம
தவணியெல்லாம் பாயல்புறந் துணிகௌபீனம்
உடுக்கைநமக் குண்டரசன் ஒறுத்து மென்னை
உயிர்போகு துமெனயிருந் தாலு மென்னத்
தொடுத்திசன் அடியொருக்கா ளும்ம றக்கோம்
தொல்லைவினை வரிலதையார் வெல்வா ரென்று
தடுத்துரைத்தார் வாதபுரர் உரைப்போர் கேட் போர்
தாங்கள்புத்தி முத்திரண்டும் சார்வர் தாமே.

நகவிருத்தம் ௬௫, கீர்த்தனை ௭, தருவ ஆக ௨௫ முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது.

நரிபரியாக்கியபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

புராதனைப் பொழுதுதோன்றாத புரோசநுக் காசா ரூடு
உருவெடுத் தருளிச்செய்த வுண்மையை யுரைத்தேனிப்பால்
அரிமருத் தனத்தென் னன்பால் அசுவவா ணிகன்போல் வந்து
நரிகளைப் பரியாக்கி நடத்திய திறஞ்சொல் வேனே.

விருத்தம்.

அரிமருத்த னன்வாத புரரை நோக்கி
அசுவங்க ளெவ்வல்லே யென்று கேட்டான்
வருகுயின்று காணிவலைப் பரிகட் குண்ண.
வாவிகளும் நிலைகொளமுந் திரங்க ளுங்கண்
விரிவாகச் செயல்வேண்டு மென்று ரைத்து
விதமமைத்து வரையறுத்த நாளுந் தாண்டிப்
பரிகள்வரா திருந்திடப்பின் அமைச்சர் சொல்லப்
பார்த்திவன் காய்ந்ததிலப் பகரு வேனே.

நீதிகவுளை ஆதி.

க மன்னவன்அரிமர்த்தனத் தென்னவன்வாதபுரரை
வன்னிலைவருத்த சினந் கொண்டான்
தன்னருகிலிருக்குமந்த அன்னவரைப்பார்த்திக்கவனை
தன் ஆணையினையிட்டு புகலுவான்

உ கனடிதமாகவிப்பொல்லா வண்டனைத் தண்டித்துச்செம்பொன்
கக்கவைப்பிரென் றவிடை — கொடுத்தார்
மண்டியம்வன்னமேசுற்றிக் கொண்டுபொல்லொட்டு கொட்டென்று
மடியிலேன்கபொட்டிமுத்துத் — தடுத்தார்
௩ வெய்யிலில்வாதபுரேசவன்னம்க்குளியவைத்து
மேலேபெருத்தகல்லேற்றி — தேற்றினர்
தூய்யபொன்மலைவனைத்து வெய்ய முப்புகம்பொடித்த
சூரன் திருவடியினைக் — தேற்றினர்
௪ யாங்குறுமடியார்துன்பம் தாங்கவொருவனுண்டென்று
பாரக்தோற்றிடாமலோ — சாட்டினர்
ஆங்கதறிந்தக்கிங்கார் தாம்கொணுங்கோவத்துடன்பின்
அக்கைவிறும்காலுக்கிடடி — மாட்டினர்
௫ இக்கொடுமைசெய்வதிரா விக்கடவுள் கண்டிலியென்
என்னசெய்வாரோவென்றெலி — குறைந்தான்
நக்கவர்பமேம்பாட்டைச்ச இக்கொணுமலேபுடனே
சாகரத்திலேவிழுந்து — மறைந்தான்
௬ சுந்தரமூர்த்தியடியார் தந்துயரகற்றவெதிர்
தோற்றிவந்தருளுங்காட்சி — போலே
அந்திவானம்வந்திடப்பின் பந்தியாபுடிக்கனெல்லாம்
அம்பரத்துதிக்கவொருக் — காலே
௭ தாரைபொருப்பிறவிக்கடல் தாண்டலைக்குமையன்திருத்
தாளைகம்ப்வாதபுரர் — மீது
பாண்டியன்றண்டித்ததுலை பூண்டபழிபோலேயெங்கும்
பரந்தவக்இருள்செருங்கும் — போது
௮ காதகராகுங்கிங்கார் வாதபுரரைநதிரு
காலினும்வல்விலங்கினைப் — பூட்டினர்
மாதவத்தினைச்சிறையி லேதடுத்ததுபோற்சிறி
வன்சிறைமேலேயடைத்துப் — பூட்டினர்
௯ மிக்கவுக்கண்டத்தைச்செய்தொ ழுக்கமும்பொறுத்துக்கொண்டு
வெஞ்சிறைவெள்ளத்திலாழ்ந்து — கிடந்தார்
சக்கரமால்தேடரிய முக்கணனைதிருவடியைத்
தவனையாப்படித்துநிதி — கடந்தார்

விருத்தம்.

பொருதரிய சிறையிலிருந்த வண்ணம் வாத
புரேசரைக்கொண் டடைத்திருக்கும் போது கேளும்
அருள்பெருகும் சுந்தரனும் கயற்கண் ணாளும்
அமளிவளர் பள்ளியறை கேகும்வேளை
திருவடியார் சூழ்ந்துதுதி செய்யு மார்ப்பும்
செய்யநான் மறையார்ப்புஞ் சங்கத் தார்ப்பும்

இருசெவியும் குளிர்ந்திடக்கேட் டருஞ்சி றைக்குள்
இருந்திட்டார் இராமுழுதும் பொருந்திட் டாரே.

இதுவுமது.

சிறைப்படுத்தொண் டருக்காகக்கூடல் நாதன்
திறந்தரிப் பரித்தலைவர் இணங்கிச் சூழ
மறைப்பரிமே லாவணத்தில் வருதல் காண
வருவதுபோற் செங்கதிரோ னுதிக்கும் போது
திறப்படும்இக் கிராவிமா னத்தி லக்கும்
சொரம்பார்த் திருகைகுவித் திறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சிறைப்படவெ வாதபுர நாத ரனபு
நீடினார் குறைமொழிந்து பாடி னரே.

தேவாரம்.

க அருவாகியுருவாகி யகிலமெல்லாம் பெற்றவெந்தாய்
தருவானவர்முனிவோர் தாக்தேடி மென்னய்யனே.
குருவாய்ப்பெருந்துறையிற் கூடியருள் சின்றதுபோல்
திருவாலவாய்ச்சிவனே சிறியேற் கிரங்காயோ.
உ மூலமுதலாய் முதுமறையாய் அம்மறையும்
ஞலமிட்டிங்காணரிய உண்மையாய்ப் பூரணமாய்
மாயைதொடிந்திரதி வாணவருக் காகமுன்னாள்
ஆலமுண்டுகாத்தவனே அடியேற் கிரங்காயோ.
௩ இன்புவியாய்நீராய் தேயுவாய்க் காற்றுமி
யம்பரமாய்ரவிமதியாய் ஆகிஇவை யல்லாமல்
பண்பிசையாய்ச்சொல்லாய் பண்ணுமாய்த் தூயவெள்ளி
அம்பலத்தினாடுமையா அடியேற் கிரங்காயோ
௪ பொங்கிவருந்துன்பப் புணரிதனி லாழ்ந்தடியேன்
பங்கமுறும்வகைதெரிந்து பயப்படா தென்றிலையால்
எங்குமிருந் தாடையா வென்மொழியைக் கேளாயோ
அங்கயற்கண் ணுமைகனே அடியேற் கிரங்காயோ
௫ கொடிவேந்தனைவிழைல் கிங்கார்செய் கோயதிக்கு
கடிதின்வக்காராதுன் கருணைக்கு தேத்தலுமோ
படியாருமைனைகுறித்துப் பரிகாசம் பண்ணுவதோ
அடியேனுக்காக்கூடலைய்யா விரங்காயோ
௬ முந்திநின்றனப்பொருட்கும் முந்திநின்ற மெய்ப்பொருளாய்
பிந்திநின்றபுதுமைக்கும் பிந்திநின்ற பேரொளியாய்
அந்தமிழ்குபாண்டியனு ஆலவாய் தனிலுறையும்
சுந்தராயகனேயுன் தொண்டற்க் கிரங்காயோ

விருத்தம்.

வாதபுர கிரன்குதலை யழுந்தாய் காதின்
மன்னுதல்போற் கொண் ...
... மற்றுமுத கொலைக் கூவி

கனையா வணிமுலை நாளில் வேந்தன்
ஒருகைத் தொண்டரைத்தன் னிக்கு முன்னாட்
கொதியைப் பரியாக்கி யதன்மேற கொண்டுப்
போதானன் றீன்னிக்கள் செல்வீர் யாழும்
புரவியின்மேல் வருவமெனப் புகன்றிட் டாரே.

குதிரைத்தலைவர்வரத்தசிறப்புச்சொல்லுதல்.

இதுவுமது.

கூடல்நா யகனைச்சொல்வன்னம்செங்கோட வெழுந்துகாத
சாடருள கனைத்துளோரும்பரியெலாம் பரியாச்செய்து
சாடிய பவிகடத்தும் தலைவராய தின்மேலேறித்
தேடியா வர்களும்வந்த சிறப்பினைப் பகருவேனே.

கல்யாணி ரூபகம்.

பல்லவி.

குதிரைத்தலைவோரனைவரும் மதுரைத்திரு மாநகருக்குக்
கூடிக்கடல் போலெழுந்துவந்தாரே முனிவோரே யதிவீரேஇன்னம் குதிரை

அநுபல்லவி.

மதியணியும் கடவுள்வாதபுரவன்வலிபிக்கத்தைக் கொள்ளையிடத்தமக்
குதவியாகவாச்சொன்னவாரே புருவத்திருவும் மருவியாம்புகக் குதிரை

சரணங்கள்.

(ஐங்கை
செம்படத்தாதும் கரும்படத்தாதும்ப சம்படத்தாகுஞ்செம் பொன்படத்தா
வெண்படத்தாதுங் கவசங்கள்பூண்டதி வேகத்தி லேசெருத்தி தேகத்திலே
குதிரை (வெற்றிக்
புட்டில்முதுகினில்கட்டியுங்கேடகம் தொட்டுக்கும்பதிவெட்டியுதங்களும்
திட்டமுடனே கர்த்திறமிக்கின்ற தேசம் வெண்சேம் முன்டாகம்கிளம்பிட
குதிரை ம்
ஆக்கமுடனேதோல வீக்கியபாதமும் பார்க்கையிலேகோலத்தாக்கியகோக்கமு
ளாக்கின்றபுண்டா நெற்றியுமாக்கி டிபோற் றிடசென் றிடவே கைக்கின்ற
குதிரை
அடருநீத்திலக் குடைமிதப்பில்லிக் குடைகிறைமதிக் குடைகவரிகும்
குடைமுதற்பல குடைகள்மொய்த்திடக்கொண்டு வெகுண்டு திரண்டு பலபல
குதிரை

சுந்தரேசர் குதிரைவீரராக வருதல்.

விருத்தம்.

மற்றபரித் தலைவர்வர அறமு தற்கால்
எரிரண்டா கப்பரவச் சமர பட்சம்
சேதிரங்க ளாகவிதி வதை முக
கிடேதமதி லாலாக வண்டபிண்டம்
காத்திரமா கக்கும கண்டம் குளா
லண்டதிரு வெல்லாக வேதன் றுண்டம்

வாய்த்திமெக் ஆரையாகப் பொருத்தும் வேத
வாம்பரிமேற் கூடலைய்யன் வருகின் றாரே.

சாவேரி சாபு.

பல்லவி.

நாதன்வந்தனனே மதுரா நாதன்வந்தனனே

அநுபல்லவி.

ஆதிரியதந்தி ரங்களாற்புறத் துலவும்பூஷணம் விளங்கவே
பாதமீதுமந்தி ரங்களாற்பல பலசதங்கைகிலம் பிலகவே
சீதமதிரவி யிருவரும்வருந்திச் செய்தவைப்பயன் றல்கவே (நாதன்
வேதவாம்பரிக் கிருபுறமுகந்தி விளங்கும்படியாகத் தொங்கவே லோக

சரணங்கள்.

க. அமையுந்தாரக மந்திரங்கிளான மாவீவாய்கிறியப் பூணவே
கிமலவுபனிட தக்கலைபுறம் செருக்கயாவரும் காணவே
மமதைகொளும்புறச் சமயம்தினிதமு மாதிமுதிர்தோடி நாணவே
அமரிவெதிர்வரு கின்றபகைதனை யகற்றவந்ததுபோற் றோணவே லோக

உ. சுருதியால்கூடு திக்கும்வடிவாளின் சோதிகண்டிருள் ஓடவே
சரியுங்கொண்டையும் கண்டிதொடிமுடிச் சாத்துமக்திரொளி நீடவே
வரிசையாநெற்றி மீதுபுண்டர மன்னத்துமிவிடை கூடவே (லோக
அரியதொண்டர்கள் அகத்திற்பிரியாத வழகையாருக்கொண்டாடவே

ங. பேறதருங்கங்கை போலெங்கேக்கூடப் பேணவேளுமென்று மன்னவே
வேறிவத்துபொனனி தங்கபத்திரைமுதல் இரத்தல்போற்கவரிமின்னவே
ஆவமுன்றுபு ராணமும்படைத் தனித்தழிப்பதிவ னென்னவே
கூறமாதெறவியக்கள் முழக்கவென்குடைநாமகளெனத் துன்னவேலோ

ச. அடர்த்துவரும்பரித் தலைவர்மேற்றிசை யதனைக்குறித்தக மீறவே
படர்த்துவருமவர் நடுவிலொருமறைப் பரியிலனைவருக் தேறவே
தொடர்த்தநாவெழுந் தாளியண்டமும் குலுங்கிசையும்போயேறவே
கடக்துபோம்வழிதெத்வொழுமலி ரவிமலதத மாறவே லோக நாதன்

ரு. பாரிலெழுந்தகள் அம்பரத்தின் படிவதாலவகைய யொக்கவே
சூரியன் றேர்ப் பூட்டும்பரிகள்முன் கருபமறைத்தொடுக்கவே
வாரணங்களிரு மாமுகத்திலும் மன்னுகுங்குமம்போல் திறக்கவே
குருமதிசயந் தொள்ளப்பகல்மாலை யானைதுயத்து திக்கவேலோக நாத

விருத்தம்.

நாதனிவ்வா றெழுந்துபரித் தலைவர்சூழ
.நடுவில்வரும் போதெழுந்தா. விகளி றேல.
பூதலமா காசமே தந்தோ ளுக
புரவியின்காற் சிலம்பொலியு மாறு மேக
நாதமதா யுஞ்செவியே கண்ணுக் கொண்டே
னட்டியதின் விபாமதிக் தநவின் கண்ணுற்
பானதயிலே கண்டனேவோர் களுமாச் சரியம்
பரிக்கின்றா அவாவருக் சரிக்கின் றாரே.

நாதநாமக்கிரியை சம்பை.

க ஓசையுடைய்ந்தரங்க உததியொலியோவன்றி
யோக்கும்வாம்புரவியொலி யல்லவல்லவென்பார்
வாசவன்றன்குளிக்கவிரித் ததுபோலிக்காளுமிக்க
மாசுகளின்மேல்விரிக்க வருங்கடலோவென்பார்

உ அம்புவியிலிதுவரையிற் கண்டறிந்திலைப்பரிகள்
அமரருலகுள்ளவரிக் கொக்குயிதுவென்பார்
வெம்பரிதித்தேரிலேவிளக்கும்பரியோரேழும்
பைம்பரிகள்றியிதின் பண்புறுமோவென்பார்

௩ பாதமிருவேயெத்தப்பாரைப்பிளப்பதுபார்த்தால்
பணிகளுடன்போர்புரிய வெருண்டதுவோவென்பார்
கோதியும்பருவமெலாம் குதித்துவைத்ததோவென்னவே
மூன்காலின்னவைத் தாக்குதுபாரென்பார்

ச அக்காளிலோரமைச்சன் பொருட்டாசன்முன்னாக
அளவில்லாவாம்பரிவெ மூக்குவைத் ததுபோல.
இக்காளிலமைச்சரெனும் வாதபுராதர்பமே
இடுக்கத்தவிர்க்கும்பொருட்டிங் கெழுந்ததுவோவென்பார்

ரு வெண்ணும்பரியுத்தாந்தி ருக்குதெற்கின்மாருவதும்
விரைக்குதெற்கிதுள்ளபரி வடக்கின்மாறுவதும்
செக்குமபரியேறிநிருக்குது கிழக்கின்மாறுவதுமுன்செய்
சித்தர்விளையாட்டிதும்வி சித்திரமிதென்பார்

சா சிதயிருபொன்னி வளாகடனுள முடுக்கமிரும்
சேரனுளமுஞ்சமிருந் திப்பரியைக்கண்டால்
வாதபுரன்னவேபோ லாக்கும்பாண்டியராஜன்
மனதையுஞ்சமிகவருதும் வன்னியிதுவென்பார்

எ காமனிவனுக்குச்சரிக் கட்டவரிதென்பார்
கடப்பமலர்த்தாரணியுங் காக்கயனேயென்பிரர்
காமனிவனேயவனு மற்றிவையதென்பார்
மலைகளிருமிமுகரிந்த வாசவனேயென்பர்

அ மன்னையர்கள் அய்யன்திரு வழகினைப்பார்த்தவன்புயத்தின்
மாலைவிலைக்காகத்தங்கை வளையைமுன்னேகொடுத்து
இன்றுமதுமாலையைக்கொடுத்திடுமில்லைவரையில்
எங்கள்கையிலெங்கள்வளை யடுத்திடுக்குமென்பார்

கூ காந்திமிகும்ஐயன்முடி மாலையைத்தியதெடுத்து
கருங்குழலிலமுடித்தனங்கள் கனையைப்பங்கம்செய்வார்
சாந்துமுதற்சிறினைத் தனங்களிலேயணிந்தய்யன்
தழுவியதுபோலவில் வாயகிழ்ச்சிகொள்வார்

௰ படையிலிருங்கந்துகங்கள் இந்திரியமாகவிதின்
பாகரேமனமாக அம்மனக்கள்தோரும்
இடைவிடாதிசைக்குமுயிர் போல்வேறில்லொருவன்பரி
யேறிவரும்அதிசயத்தை யென்னசொல்வோமென்பார்

க குதிரையொலியும்வாத்ய கோஷமும்வீரகதை
கொண்டெருவாரொலியும் திசைசெவிடடைக்க
மதுரைக்கரக்கரைக்கரது வழியில்வரத்தெரிந்தவே
வாதபுரநாதர்முன்சென் றேகிடுவோமென்பார்

விருத்தம்.

மைத்தருமா தருமியவா நரைத்தோட் டத்தில்
மாக்கவிர் சிறையிருக்கும் வாத வூரர்
மூர்த்திவந்து கையரும்ப வமைச்ச ரேறே
முழக்குகடல் வருவது போற் பரிக ளெல்லாம்
அந்தயிருக் கோட்டையா சலிலவந் திப்போ
தடுக்கலா யிதனையுமன் னவன்முன் சென்று
சிந்தையமிழ்த் துரையுமெனக் கேட்டெ ழுந்து
தென்னவன்முன்போய்ப் பரிவரத்தைச் செப்பி னாரே.

வாதவூரர்இரங்குதல்.

இதுவுமது.

பரிகள்வரத் திறந்தனைக்க டகம் தெரிக்கப்
பாண்டியன்றன் சபையிருக்கும் அமைச்ச ருக்கு
வரிசைசெய்து கோட்டைவா யிலின்பக் கத்தோர்
மாட்டமதி விருந்தபரி வருமன் னோக்க
அரன்விளையாட் டறிந்தி டேனா மாலே
ஆசைவம்வா தறிந்தமைச்சர் போல வெருண்டு
அரியதன் டனைமுன்போற் செய்ய சாவென்
றுற்றிருர் சிறையிலிருந் தேந்தி னாரே.

புன்னாகவராளி ஆதி.

பல்லவி.

எந்தாய்சுந்தரேச மிக
ஏதுமுடன்சிறியே னேறியதுதெரிந்து
சாதேவமென்றுமொழியா திருக்கறதே — எந்தாய்

அநுபல்லவி.

சொந்தமுமைபோலும் தேடும்
அன்பைத்தந்து கூடலுஞ்செய்தாபொன்றாமி
மாயைக்கிருந்த கோலத்தானே — எந்தாய்

சரணங்கள்.

ஒன்சொலமைத்துசெய்யதும் இன்ன
தென்றுமேபணரைக்கின்றதுமெய்பெரில்
அன்றும்போலென்றன்முன் இன்றுவராயோ — எந்தாய்

கருசன்மாறுமேதும் அய்
கையல்விழிபாகனேயான் பய்துறும்வேளையில்
பயந்தேசெய்யாதிருப்புதான் தகுமிதுக்கிறதோ — எந்தாய்

௩ [illegible] நாதவேதவேத அப்ப
நாயினுங்கடைய [illegible] வீக்கப்புத்
தாயொருபொருளாக்கெய் தேவெல்லாமிருக்கொண்ட எந்தாய்
௪ [illegible] பக்தி
என்னுடைய முயிரும் [illegible] தேவாயிருக்க
இன்னவேயெயில்மேனத் [illegible] நின்றாய்

விருத்தம்.

வருத்திமெய்யா தபுரேசர் செவியி லேக்கும்
வச்சாத்துக் [illegible] கானத் [illegible]
பரிக்கொலிப்ப தேறச்செச் சுவெ றும்பப்
பார்த்தமைச்சர்க் காகம் [illegible] செய்து
விரித்தகதி சேர்ப்பரிபோத் பரிகளும் மேல்
[illegible] பாகருடன் [illegible] தேர்க்க
புரந்தரர்போ [illegible] ருவாம்
போதந்தென் [illegible] பாருக்கு [illegible]

[illegible]

௧ [illegible] பரித்தலைய [illegible]
பார்த்திவரில் யாரெயிவ [illegible]
ஆண்டவனுக்கு [illegible]
[illegible]
௨ அண்டமனைத்தையும் [illegible] தாரம்
ஆகியவேதக்குதிரை [illegible]
கொண்டொருகா [illegible]
கோனகத்தானைசத்தன் பாரே
௩ வாசுமாயிருக்கு [illegible]
வா [illegible]
தேசமிகு [illegible]
தே [illegible]
௪ இங்கதிருத்தக்கடந்தம் [illegible]
அ [illegible]
துக்கமுடன் [illegible]
சுரு [illegible]
௫ சத்தியகனாதரும் [illegible]
குறு [illegible]
இத்தலைபெரித்தலை [illegible]
திக [illegible]
௬ பா [illegible]
பா [illegible]
மே [illegible]
மீதி [illegible]

௭ [illegible] பரியிற்றங்கும் [illegible] யாவே
[illegible] சேனை
கிரணம்பரித்தலைவர் [illegible] வெள்ளி
[illegible] சான
மதிவெகுக. (சரி
[illegible] பொருள் [illegible]
[illegible]
[illegible] கொண்டு [illegible]
[illegible]
[illegible] தமக்கும்
[illegible] பகழ்த்து
[illegible] பரியின்மே லிருக்க.
[illegible] தொடங் [illegible]
மத்தியமாவதி சம்பை.

௧ [illegible] லின்
[illegible] வென்பார்
[illegible]
[illegible] தென்பார்
௨ [illegible]
[illegible] வென்பார்
[illegible]
[illegible] வென்பார்
௩ [illegible]
[illegible] வென்பார்
[illegible]
[illegible] வென்பார்
௪ [illegible]
[illegible] போது
[illegible]
மெய்க்கடையுடையபரி [illegible] மென்பார்

விருத்தம்.

தொடுத்திவகை போர்விளக்கும் பரிக ளாகும்
[illegible] பூண்டே
[illegible] பகைய டக்கும்
[illegible] தாம்
[illegible] பார்த்
[illegible] பரிக வெல்லாம்
[illegible]
[illegible]

க திருவைம் திற்றுமெய்விற கழிநுதிறக்கிருக்கும் வெட்சரும்
பரிவிதைபுடையவர்க்கு ஒருளும்பறுற்றுசெக்கைக் கேளுமன்று

ருமிளு.

வெள்ளைபொன்னிறத்தின் புக்கருப்பென்னும்
விளம்புநாக்கண்ணனுள் ஒருவேறுவேறுக்
கொள்ளைவகைப்புலன் வருமொன்று இவ்வியின்
கூறுவிக்கிரமரயச் சொல்லுவோனெனாய்
வெள்ளைமுத்திக்குயர்ல கருபளிப்போலும்
வெண்பரியுஞ்செம்பஞ்சகிரணம்போலும்
முள்ளிலைமலர்க்குப்பனசம்பு
முன்முருக்கையின்மலர்ப்போலச்செம்பரியும்
புள்ளிமயிலைகோவில் மணிகருமேகம்
போலவும்விளங்கிவரு கருங்கரும்பரியும்
ஒன்னொளியுஞ்செய்யகோ சாகலையும்போலும்
ஒத்தபொற்பரியுடன் கருத்தளிக்கின்றும்
[illegible]

கதியலந்தோரமைதோப்புந்தியுடனே
கொன்றுவாருக்கிந்த வர்தயலவருளும்
குதிரைகள்கதுன்ன செயவர்கீர்வாகல். பாண்டிய

சொல்துவைத்த பரிக்குவெடிபித் கெடுதலகழிதிருக்கிற வரு அயரும்
[illegible]

ருமிளு.

கண்டமையத்திவிரு கழியுள்ளபதின்
[illegible]

மண்டுரோமம்பிடரி மயிர்வாலிமூன்றும்
மன்னவனேயெலிதாயிருக்கவும்வேணும்
துண்டமொடுகெத்தாம் செங்கையிம்மூன்றும்
சொல்லுமழகாய்நீண்டிருக்கவும்வேணும்
பிண்டுமுக்குக்காது முதுகுஇம்மூன்றும்
பெருமனுயுங்குறுகி யுக்காவேணும்
மண்டைமுகம்நேத்திரம் பெருத்திடவும்வேணும்
வகையுடனிதொத்தபரி யிங்குண்டேனகம் பாண்டிய

பலவருணக் குறிலுள்ளே கலந்திருப்பரியுண்டோவென் பெருமையாடும்
வலுவுமதின் நீக்களும் கதிரும்வகைவகையாக்கேளுமன்று

முனிகு.

எந்தவிதவருணபே தங்கள்பிருந்தே
யிருக்கிலும்வெள்ளைபதி நூற்றிடுமேயாகில்
அந்தவன்னப்பரி கலந்துப்புக்சேப்
பசுவத்திறுமாவ துதாமாவதிலே
அந்தயிசைந்தசெல் வண்ணமதிருக்கில்
அளவிலாப்பாக்யபோ கஞ்செயத்தருளும்
முந்திபோதியநல பிரண்டிலும்வெள்ளை
மொய்த்திருக்கின்றதனை வையகமென்பார்
மைந்தனைத்தருக்மது பிடரியில்வெளுப்பு
[illegible] வெளுப் பானத்தருளும்
கந்தாமதில்வெளுப் புப்பொருள்கொடுக்கும்
கருநீமுகவெளுப் புச்செயத்தருளும்
சந்தாக்தருமுதுகி லேயுளவெளுப்புச்
சுகத்கொடுக்குமிடது பக்கத்தில்வெள்ளை
சந்தானமுஞ்செல்வ முந்தழைத்தோக்கும்
தனதானியத்தரும் வலப்புறவெளுப்பு
விக்கைதருவால்[illegible] முதுகுஇம்மூன்றும்
வெளுத்தபரிவெ[illegible]முத லானதைத்தருளும்
உந்திமுதல்முகமாவும் ரவிபோற்சிவந்தே
புறமின்பக்கம்வெ ளுத்ததிரைக்குச்
செந்திருமிமைந்[illegible]கல் வைதிகமெனும்பேர்
சிரசுமுதல்காயமட் டுக்கும்வெளுத்து
பித்தியபுறக்கதிர் பேசேல்சிவந்து
பிறந்ததிரைக்கொ ஸ்திகமென்பேர்
உன்தனக்கோதிய இல்க்கணமீரண்டும்
உள்ளபரியடியெடுத் தார்சேர்ந்தெனவும்
வந்துநின்றுமேவரப் ரூத்தங்கேயெனவும்
வகையொவித்தாசேர்சக் கிரசாபசிங்கம்

கத்தாம்போறுமுன் எத்துனித்தாலே
கந்தூடவம்போலும் வேகத்திலோ
கந்தவாகன்புலி குரக்குமுயலம்பு
கண்டாவங்களிறு மான்மனதுபோலும்
திக்திபியெனக்கூத்தில் நடமகன்போலும்
சேவடிநடக்கிலரி வாரணம்போலும்
கத்தமோகருசெய்தல் அகில்சந்தமெனவும்
கண்கொண்டுநோக்கிலு லோசிங்கமெனவும்
சந்தமிருவதனமோ குலமகள்போலும்
சந்தனம்புஷ்பமா லையிலிச்சையுட்னே
இந்தவகையுள்ளதனை யுத்தமப்பரியென்
றியம்புவார்பரிவேத மெல்லகண்டோர்கள் பாண்டிய

விருத்தம்.

உத்தமல க்ஷணமிவ்வா றுரைக்க வேந்தன்
உவந்துநரிப் பரிக்குமணிச் சதங்கை பூட்டிக்
கொத்தவிரா ரஞ்சாந்தந் தூப தீபம்
கொடுத்திறைஞ்சிப் பூசைபுரிந் தெதிரே நிற்கக்
கைத்தலங்கூப் பிக்கூடற் பிரானை நோக்கிக்
கயிறுமா றியேவாழ்த்திப் பரிகொ டுத்தான்
முத்தொழிலுஞ் செய்தேவர்க்கும் தெரியா முக்கண்
மூர்த்திதான் கேட்பவர்க்கு நேர்த்தி தானே.

வாரவி, ஆதி.

௧ முத்திபுரநாதர்செய்வி சித்திரமென்னசொல்வேன்முனிவோரே மகிழ
பெற்றுபரிடக்கலன வைத்தபரியன்றிமுனிவோரே
௨ மாயவாம்பரியெல்லாம் நாயவுக்கைக்கொண்டு முனிவோரே எழுந்து
போயவைதென்னன்குதிரை வாயத்திற்சேர்த்தான்முனிவோரே
௩ மன்னவன்குதிரையிந்த முன்னவன்தனக்குமுனிவோரே மகிழ்ந்து
வன்னமிகுந்தவெண்டுகில் தன்னையளித்திட்டான்முனிவோரே
௪ அங்கதனைப்பரிவிட்டு நங்கைவாங்கிக்கொண்டுமுனிவோரே இரண்டாம்
கங்கைபோல்முடிமீதில் வாங்கிவதரித்தான்முனிவோரே
௫ வேறுவேறுகப்பரிமேல் ஏறிவந்தவர்க்குமுனிவோரே மனம்
தேறிடமன்னவன் துகில் வீறுடன்கொடுத்தான்முனிவோரே
௬ இந்தவிதஞ்செய்தபின் வந்தவெல்லோருமுனிவோரே வேதக்
குதிரைகத்திலயபுறுவை [illegible]மறைந்தார்கள்முனிவோரே

விருத்தம்.

பரிகளைப்பாண் டியனுக்கிவ் வண்ண மீந்து
பரிந்த்வ ருடனப்பன் மறைந்தா னிப்பால்
இருமைக்குந் துணையான வமைச்ச ராகும்
இருபிறப்பா ளருக்கேற்ப வரிசை யீந்து

பரியுமிக்க குலவேந்தன் கதிரோ னுச்சி
புதியம்போ தெழுந்துசெம்பொன் னுலே செய்த
திருவளரும் மாடவீ ரண்ம னைக்குள்
சேர்த்திட்டான் மனக்கவலை தீர்த்திட் டானே.

இதுவுமது.

மனத்துயர்தீர்த் தரசனான் மனைக்குட் சென்றான்
மந்திரிமார் களுமகன்றார் பரிக ளாக்கம்
தனைத்தெரிய வந்தவரு மகன்றார் வேதச்
சைந்தவமேல வந்தபிரான் கோயிற் சென்றத்
தினத்தினிற்றும் பரிக்குவிளை யாட்ட லைத்தும்
செல்விழியோ டுரைத்துமகிழ்ந் திருந்தா னித்தை
நினைத்துரைக்கின் றோர்கேட்போர் செல்வ மென்மேல்
நீடியிருக் தானுபவைக தாமே வாரே.

விருத்தம் ௰௮, கழிநெடில் ௧, கீர்த்தனை ௪, தரு ௫, கப்பல் ௧, ஆக ௬௯ முற்றும்

௨

அறுபதாவது.

பரிநரியாக்கியபடலம்.

அவதாரிகை. — விருத்தம்.

இப்படிபுகழுங்கூடல் நகர்சம்புகத்தைக்கொண்டு
மெய்ப்பரியாகச்செய்த விசித்திரமுறைத்தேனிப்பால்
அப்பரி நரியாகக் ... டமைச்சர்மேலாசன் சீற
அப்போதேவவை ... யழைப்பித்ததினிச்சொல்வேனே.

விருத்தம்.

அரிமருத்த ... ண்டியன் றனக்கு மந்திரி
யானவர்மின் டனேகவாத் திரமு முங்க
கரிவரியாத் ... ளைகுழுந் திடமின் றேர்கள்
வந்தெதிர்மவ் கலமேந்த அரசவைத்
வரிசையும்பெற் றுடையார் பரைத் தோமும்
மகழ்ச்சிகொண்டு வேதியர்தம் மிடத்தி லன்பு
புரிதனுடன் தமதுதிரு மனைக்குள் வந்து
பொருந்திட்டார் இவ்வைதிக்கத் திருந்திட் டாரே.

சவுராஷ்டிரம், ஆதி.

௧ வாதபுர நாதர்திரு மாளிகையில் காடினார்
ஒதுஞ்சுற்றத் தாருகட்புள ளோரும்வந்து கூடினார்
௨ தொந்தமோபெசாத்துச் சூழ்ந்தவர்கள் செப்பினார்
வந்தவர்களைவருக்கும் வரிசைசெய்த னுப்பினார்

௩ முத்திபுராதனனை முக்கணன்றம் மீதிலே
வைத்தருள்செய்தத்தையென்னி மகிழ்ந்திருக்கும்போதிலே
௪ என்சொல்வேனுனையுமையன் யாவருக்குந் தோணவே
மண்சுமந்தாடல்புரிய மகத்துவமுங் காணவே
௫ சூரியன்றரிவெம்பரித் தானிதேகத்தடைத் தனன்
வாரிதியாடிவிரைவில் வருகவென்னிடத் தனன்
௬ கந்தகத்துளியாலண்டங் கனக்கமுற்ற காலவை
சந்திரிகையாருக்குங்காலே தானுடைப்பான்போலவே
௭ தன்சடையில்கவமணி சாருமெந்த நாளுமே
வெண்மதிமுளைத்தெழுந்தான்மேற்கதையைக்கேளுமே.

பரிகள்நரிபுருவடைந்துயோசித்தல்.

விருத்தம்.

மாதவத்தோர் ரேகேளும் இந்த வண்ணம்
வாதபுர வரதர்மகிழ்ந் திருந்தா ரிப்பால்
பூதலத்தை யாளுமன்னன் மந்து ரத்திற்
புகுந்தபரி யாவயிருட் கால்வந் துற்ற
போதினிலே பன்னகம்வெண் மதிக ரந்தை
பொற்சடையிற் றரித்தபிரான் விளையாட் டாலே
ஓதரிய நரிகளாத் தனியே முன்போல்
உருவமெடுத் தியோசிப்ப துணரு வீரே.

ஆனந்தக்களிப்பு, சாபு.

நரியோசிக்கின்றதைக் கேளும் முன்னே
பரிகளாயிருந்துபின் பண்டுருச் சூழும் நரியோசி
சங்கொலி பிணப்பறை யொலியும் சேசு
சரியவிட்டரிவையர் அழுங்குரலொலியும்
கொக்கைபீ தடிக்கறு மொலியும் காது
குளிரக்கேட்டிருக்காதிக் கென்னென்றனொலியும் நரியோசி
தலைக்கருகும் பரியுருக் கொண்டு காலிற்
றும்புசங்கிலிமுதல வாதமொடுக் குண்டு
பகலெல்லாம்சமைபோலே சுழன்று இப்போ
பண்டுபோலானதுவிதிவலை தென்று நரியோசி
காட்டிலேதிரிந்தோமே வண்ணி இந்தக்
கலைபொன்றதியாம விருந்து ... கண்ணிப்
பூட்டெல்லாக்குண்டகப் பண்ணிப் போட்டுப்
புலருமுன்னெழுந்தோட்ட பிடிப்போமெனநினைத்தோம் நரியோசி
வயதுறவிலருக்கு ... மறையும் ...
மண்டியகண் ... காமலிக்கிறையும்
பயதுகொண்டகட்டைபுல நிறையும் இதைப்
பகிர்ப்போனெனன்று மந்தாரத்துறையும் நரியோசி

விருத்தம்.

நரிகளித்தப் படியோடித் தொன்றுக் கூடி
நகருளோர்வேந் தனைச்சேர்ந் திருட்போர் கண்டால்
நரியலராய் நமைக்கொல்வர் விடியு முன்னே
நப்பியோ டிப்போத லதுவே நல்ல
கருமமென்று மனந்துணிந்து காலித் கட்டுங்
கயிற்றுடனே பதிற்றுமடங் கையப்பி நெகிழ்ச்
சரியாகச் சங்கிலிதாம் பறுத்தெ றிந்து
சார்ந்துமொன்றாச் சேர்ந்துசெய்த தனைச்சொல்வேனே.

நரிகள்ஓடிப்போனவிதம்கூறுதல்.

இதுவுமது.

பாரும்பரி யனைத்துமக்கொண் டுகச் சேர்த்து
பண்டிருந்த பரிக்கூட்டத் தனிற்பு குந்து
கூரியபல் லாலுதாங் கலைக்க டித்துக்
குடக்பதித்துண் டதினண்டக் கலைப்பி நெகிழ்ச்
சோரியுண்டு மூளையிட்டெ ழும்போ தாங்கே
தூரக்கரப் பலருதக்கம் தெளித்தெ ழுந்து
சாரிவிட்ட பரிகளெல்லாம் நரிக ளாகச்
சாடிவெருண் டோடிவிடத் தான்கண் டாரே.

சங்கராபரணம் சாபு.

பல்லவி.

அருந்தவர்கள்கேளும்நரிகளெல்லாம்வெருண்டோடினதைப்பாரும்

அநுபல்லவி.

அருந்தவர்களேகேளும் பொருந்தும்லாயத்தில்வாழும்
அயத்தலைவரைக்கண்டு பயத்தையுமாத்திரக்கொண்டு
அதிவேகத்தோடெழுந்து மதிமருண்டுவிழுந்து
அரசன்மாளிகைநீக்கிப் புரமுழுதிலுந்தாக்கி ... அருந்த

சரணங்கள்.

தந்தியொலியக்குதிநேர்க்கத்துகவொலியும்வாத்தியம்
தழங்குமொலியும்தமிழ் முழங்குமொலியும்வாணர்
தகைளொலியும்பின்றும்[illegible] ளலுருமொலியும்மறையச்
சரிக்கும்வீதிகள்தோ[illegible] கச்சூரலாகமதிட
டாண்டியோடுஞ்சிலநரி[illegible] சாளரவாசல்
தாண்டியோடுஞ்சிலநரிகள் இதலலைாமல்
சலந்தரைவின்வழியா யுல[illegible]றைழுந்து
சாடுஞ்சிலநரிகள் [illegible]திடவழி
தேடுஞ்சிலநரிகள் முடங்கன்தொலையு
சம்புகமுழுப்படைக்குதெரிபுதப்பியவோரியும்

தடக்குங்குருட்டுநரியும் வியாதிகளாலே
வொரிக்குக்கநட்டுநரியும் ஓடிப்போகச்
சத்திவிண்ணமக்குதிரைப் பந்திவிற்கிடக்கக்கண்ட
தட்டிவைத்தார்சிலபேர்கள் பிடிப்போமென்று
கிட்டிவைத்தார்சிலபேர்கள் கைத்தலக்கோத்
தாழவிழக்கடித்து வீழுமிரத்தங்குடித்துத்
தட்டியோடுஞ்சிலநரிகள் தடுப்போர்காணோ
மொட்டியோடுஞ்சிலநரிகள் நீடுறவோடுது
தாளைமுத்தோடவொண்ணுமல் வாலைவிட்டுழுதிரங்கித்
தத்திவிழுஞ்சிலநரிகள் வீட்டுடிக்கு
நித்தவிழுஞ்சிலநரிகள் இன்னமுங்கேளும்
தங்குஞ்சித்திரகூடத்திலும் தங்கமணிமாடத்திலும்
தாவுஞ்சிலநரிகள் மரக்கொம்பிலே
மேவுஞ்சிலநரிகள் தூதப்பாதங்கள்
தன்னுறக்கம்போய்விழிக்க வன்னமயூரம்விழிக்க
தழைக்குங்கோழிகள்விழிக் மதகரங்கள்
விழிக்கநேமம்விழிக்க மனைவிட்டு
சதையருக்கவருரும் உதரப்பசியினாலே
தவிக்குஞ்சிலநரிகள் அரிக்கலைக்குட்
பவிக்குஞ்சிலநரிகள் அடுக்கரிக்குக்
சட்டிபானையையுருட்டிக் கட்டசோறுடனேகுழம்பும்
தவித்துண்ணுஞ்சிலநரிகள் குடிக்குருடன்
இனித்துண்ணுஞ்சிலநரிகள் வாசல்முற்றத்தில
சகதம்படர்ந்திருக்கும் முத்திரிக்கொடிமுதலாத்
தழிக்குஞ்சிலநரிகள் அடிவேரோடே
பறிக்குஞ்சிலநரிகள் வாகைமுகரும்பைத்
தாறுமாறாகக்கடித்து நாரியதேன்குடித்துடல்
தடிக்குஞ்சிலநரிகள் மனதுவந்து
மடிக்குஞ்சிலநரிகள் அதையருந்தி
சாரகைக்குச்செம்மறிக்கிடாய் வாரணங்களோடேருதைக்
சதிக்குஞ்சிலநரிகள் அதையருந்தி
மதிக்குஞ்சிலநரிகள் சாலையுமனைவிட்டுத்
தடம்புயவீரர்கள் தொடர்ந்திடப்பலவாலே
வதைக்குஞ்சிலநரிகள் [illegible]சாலையாலைத்தக்கு
டுக்குஞ்சிலநரிக[illegible] ஆடுமாண்கோழிச்
சத்தமுஞானிகுலைத்[illegible]ம் சத்தமுமாராத்துவோர்கள்
சத்தமுமரிக்கூப்[illegible]டுக் கொந்தளமாகஇப்படி

விருத்தம்.

[illegible]ண்டியசும் புகக்களிக்கு வகைபு செக்கும்
[illegible]லைத்தோடிக் கோட்டையா சலைத் திறக்கக்

கண்டவேந்தும் இம்மெனவோ டிப்போய் நீண்ட
காரிருளாம் வனந்தேடிப் புகுந்த திப்பால்
அண்டர்பிரா னொண்டருக்கா மன்சு மப்பான்
அவனடியை வருடவருவதுபோல் வேண்டிக்
கொண்டிருளாந் தைந்துகையும் நீட்டி வெய்யோன்
குதிக்கின்றான் கீழ்கடல்வந் துதிக்கின் றானே.

அகவல்.

இவனடிக்கன்பு செயுமுனிவோரே
கவனமாக்கேளும் கதிரவனெழுமுன்
பரிப்பத்தியானர் பயத்தொடெவ்விதமா
புரைப்படுதென் றச்சத் துடனெழுந்தோடி.
அர்ச்சனைத்தாழ்த்திக் கையதேற்றுவந்த
பரிகள்முன்னிருந்த பரிகளுக்கெமது
நரிகளாயுதித்திக் நகரெலாஞ்சுற்றி
ஆனியந்தேடி யடைந்தவென்றுரைக்கக்
கோவமாந்தழல்மேற் கொண்டுகண்சிவக்கக்
கர்வலன முகத்தைக் கண்டவரொதுங்க
அமுதமுட்கொளும்வா யாலமுண்டதற்குச்
சமமதாமுதனுள் சார்ந்தவ்வாசிகள்கண்
டகமகிழ்ந்தவன்பின் தானைவாரியாக்
ககனமுற்றதெனக் கனலெழும்வருத்தி
அருகினிலிருக்கும் அமைச்சரைப்பார்த்தேதம்
பொருளெலாம்வாங்க புரனெனுக்கிருடன்
கொண்டுபோய்க்காட்டில் குடலெழுதப்பிடுங்கி
புண்டுமேதிரிந்தே யழுதுஞ்சம்புகத்தைக்
குதிரையாச்செய்து கொடுத்ததென்சொல்வேன்
மதிவல்லோரேயிம் மாயஞ்செய்தவனை
யாதுசெய்திடவா மெனவதற்கொன்றும்
ஓதிடாதமைச்சர் உற்றிடும்போது
வாதபுரேசா வைத்திடத்தெரிந்தப்
போதுகண்சிவந்து பொரியெழுநோக்கி
நம்பொருள்முழுதும் நாயமாக்கொடுபோய்
வெம்பரிகொணர்ந்து விட்டனையன்றோ
கூடுமன்னவர்கள் குறைதீமைவேற்றி
நீடியநீர்த்தி நிலைத்திடத்தக்கோர்
உனதுனக்கிணையெவ் வலருளாரென்றே
னைதுபாண்டியர்கோன் நவின்றிடக்கேட்டுப்
பரிகளுக்கென்ன பழுதெனவோத
புரப்பிவைக்குற்றம் புகலவதற்கிடமே
தர்த்தாரத்திரியிலு ணுல்வரும்பரிகள்

மூர்த்தமேகரியாய் மூலைத்தகப்பிட்டு
மூன்புனியுள் முழுதையுங்கடித்துச்
செம்புணிலோடத் தின்றெதிர்வந்து
யார்த்தமரக்கடித்திம் மாக்கர்கலைய
வார்த்திவிலோடி மறைந்தனவைமீ
கண்ணிருக்கிமைபோற் காரியமொழுகப்
பண்ணியேகாலம் பார்த்திடும்பகைபோல்
கைக்குளபொருள்கள் யாவுங்கவாவே
அமைச்சனுகவேலைக் கேதுத்தனையன் றிப்
பிரமைவக்கினைத்திற் பிறந்தனையென்றோர்
பெருமைபூண்டரிய பெயர்தரித்தாய்நீ
இவ்வினைசெயத்தான் செனித்தனையோவென்று
காவலனிவனைக் கடிந்துரைத்தனனே.

விருத்தம்.

இறைமகனிப் படிவாத புரர்மேற் சீறி
யிவனைவெளி யிற்கொடுபோய் வருத்தஞ் செய்து
குறையாமல் நமதுபொருள் முழுதும் வாங்கிக்
கொள்ளுமெனக் கேட்டுடனே தனிவுபூண்ட
மறவரெ மனைவந்துக் கதிரோன் றன்னை
வல்லிருளை யுத்திழுத்துப் போனாற் போலே
அறமிகுந்த வரைக்கொணர்ந்து வன்ன மேகும்
தடிக்கின்றார் கொடுமைசெய்யத் தொடங்கினன் [illegible].

இதுவுமது.

நடுப்பகலில் வாதபுரே சனைத் திருத்தி
ரவியைப்பார்த் தனனுந்து நிற்கச் செய்தே
வெடிப்புறகல் லினையெடுத்து நெற்றிமேல் வைத்
திருகையிலும் கொடுத்தச்சே வசப்பக் கத்தின்
அடித்தறிவிழ்ந்து பெரியமைக்க வெருண்டு சீறி
[illegible] யிலே [illegible] வேயந்து விழ்ந்து
[illegible] தன்னைக் கூவித்
துயர்க்கட [illegible] முழுகினான் றதிக்கின் றதே.

செஞ்சுருட்டி, ஆதி.

பல்லவி.

காலையோ கூடல் மாதவோ

அநுபல்லவி.

[illegible] காதவோ

சரணங்கள்.

க கேதமுடியில் மைதுதிக்குந்தவிப்
போதனைபோதமூச் தாண்டிப்பூரண காதவோ

உ அய்யனேயென்னுளத் தன்புகுவாகிய
மெய்யனேயென்றலை மேலவைத்தகைய நாதவோ
௩ சேரடியாலேயெ மனைவென்றதுய்யனே
ஆரணக்குதிரைமே லேவரும்சேவக நாதவோ
௪ அத்தனேமூட னெமெனையாட்கொண்ட
பித்தனேபொய்யைமெய்யாப் போதிக்குஞ்சித்த நாதவோ
௫ மத்தனென்னுளத்தெளி வித்தருள்தேசிக
முத்தனேமவுன மூர்த்திமயசுந்தர நாதவோ

விருத்தம்.

ஈசாவென் றழைத்திரங்க லய்யன் காதுக்
கேறவும்அவ் வாதபுரர் மகிமை யாவும்
தேசாருஞ் சபையிலே றவும்பின் னும்தம்
திருமுடிமண் ணேறவும்வி மான மீதிற்
குசாளோ டொருங்குவந்தி யேறவுஞ் சிந்
தையில்நினைந்து வையையைப்பார்த் தாழிநாட் போற்
கூசாமற் பெருகெனவப் படியே வெள்ளம்
கொண்டெழும்பக் கண்டவர்கள் கூறு வாரே

நாதநாமக்கிரியை திரிபுடை.

௧ ஓங்காரித்து வேகவதியின்பிர வாகமிகுந்து வேகமுடன்கரையை (கள்
புடைத்துக்கொண்டு போவதென்னசொல்வோமென் றுரைத்தார்சிலபேர்
மாகமுகின்பழங்களும்சிதறவ னேகமரங்களும்வாழைசாலியும்
வாரிக்கொண்டுகடுகிடநோக்கிமன மலைத்தார்சிலபேர்கள்
௨ அரவிந்தமேர் ராயிரமாமலர் திரையுந்தியே பரவியும்வருதல்கண்
டாகண்டலன் மேனிபோல்விளங்குதென் றறைந்தார்சிலபேர்கள்
மருமுல்லையும்நீலமுங்களை தும்பொருதிவருதலாயிரம்வில்லுடன்
வருமாரனுக்கிணைசொல்லலாமென் வகுத்தார்சிலபேர்கள்
௩ பங்கயமுகம்நீர்தாக்காதுசெவ்வண் சங்குதலாக்கத்திலெதிர்த்துருண்டும்
பைந்தொடியாருக்கிணைசொல்லலாமென்று பகர்ந்தார்சிலபேர்கள்
பொங்கியதென்பாலதுயிர்செய்கரும்பு தங்குமிரதத்துடன்கலந்தோடிவரு
புனரியையுவரகற்றவோசெல்வதென்று புகன்றார்சிலபேர்கள் (ன்
௪ அருகுள்ளசிலவிசேஷக்கடலின் திரையிலிலமரக்கலம்போலே தூக்கிக்கொ
டாலவாய்மதிலையுந்தள்ளியுட்புகக்கண் டுருண்டார்சிலபேர்கள்
பொருள்சேர்மணிவீதியும்கரிபரி திரைசாலையும்தெருவிலும்போய்த்தாவிப்
புகுந்திடக்கடலேவந்துவிட்டதென்று புரிந்தார்சிலபேர்கள்
௫ சிலர்மக்களையெடுப்பவரும்சில சிலர்மக்களைத்தேடியகப்படாமல்
தெருவீதியில்குழந்தாய்குழந்தாயென்று திரிவார்சிலபேர்கள் (சேரிடம்
குலமங்கையைப்பிடித்திழுத்துக்கொண்டொரு தலமெங்கேயென் றேவே
குழறும்படிகாணுமகேதிலை குலைத்தார்சிலபேர்கள்

௬ ஆடையாபரணங்கள் தனையெடுத்தோடியேபத்திரம்பண்ணிடச் சிலர்கள்
ஐயோநமதுபொருளைமறந்தோமென் றறைந்தார்சிலபேர்கள்
நீடுமாளிகைமீதினிலேறிநின்று நேடுநினைந்தவர் இக்கரைமுழுதும்மூ
ழ்கிக்குமோவெனமூக்கின்மேல்விரல்வைத்து நின்றார்சிலபேர்கள்
௭ ஒருஅதிசயம்கேட்டுப்பரிகரியாத் தெருவெங்குமோடப்பார்த்ததல்லாமது
மாரெங்கும்புனலோடவுமானதென்னென் றுரைத்தார்சிலபேர்கள் (மின்
னருமுதுதிமன்னவன்பண்டுபோலித்தத் திருநகரின்மேல்வெகுண்டதோவ
மன்னவன்கோற்கோணியதோவென்று வகுத்தார்சிலபேர்கள் (வநகம்
௮ கண்டைவிழியாள்பங்கன்விளையாட்டோ வென்றெண்ணுக்கொண்டிதையடை
கதம்பவனேசனையன்றியாரெனப்பு கலுவார்சிலபேர்கள் (ப்பவர்யாரெனக்
குண்டோதாராயிரம்பேரிருந்துண்டாலுமிதடக்குமோவெனக்கும்பல்
கும்பலாநின்றுமூலைக்குமூலைசொல்லிக் கொள்வார்சிலபேர்கள்
௯ ஆயிரமுகக்கங்கையைச்சடையினிலேயடக்கியசெய்கைபோலடங்குவ
தல்லாமலிதின்வெகுளியடங்குமோவென் றறைந்தார்சிலபேர்கள்
தூயவர்வாதவூரரையொறுக்கின்ற தீயவர்தமதகத்துள்ளபொருள்தேடிச்
சொல்லாமலேயோடுதல்பாருமென்று சொல்வார்சிலபேர்கள்

விருத்தம்.

மாதகரிப் படிமொழிய வாத வூர
வள்ளல்தமை யொறுக்கின்ற மறவ ரோடிப்
போனதுகண் டாலவாய்ப் பிரான்கோ யிற்குட்
புகுந்துமுறை கூறிவிசை பாடிப் போற்றி
ஞானசுக வாரிதிதோய்ந் தோவி யம்போல்
நண்ணியிருந் தாரிதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
ஆனபல பூமியும்பெற் றான்வனந்தன்
படைத்துசிவ னுலகிருப்ப ரதிக வீரே.

ஆக விருத்தம் ௰ அகவல் க கீர்த்தனை உ தரு ௩ ஆக கக. முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தொன்றாவது

மண்சுமந்தபடலம்

அவதாரிகை விருத்தம்.

பாலலோசனன்றொண்டர்க்காப் பரிகளைநரிகளாக்கி
மேலும்வேகவதியோங்க விதித்தவாறுரைத்தேனிப்பாற்
கோலமாமுடியின்மேலே கூடைமண்சுமந்துமேனி
மேலடித்தழும்புகொண்ட விசித்திரமினிச்சொல்வேனே.

வைகைநதிஉடைப்படைந்தல்.

விருத்தம். ௧

இத்தவிடைப் பரிக்கலம்போல் வெள்ளத் தாலே
திருவால வாய்நகரத் தெரிந்து வேந்தன்
மந்திரிகள் தமையழைத்தின் றேயு டைப்பின்
வாயடைப்பீ ரெனவிசித்தா ரவர்கள் வாய்த்தே
அக்கசிபி ஷேம்மதுரா புரவீட் டின்மேல்
அளந்துபறை முழக்குவித்தா ரதுகேட் டோடி
வந்தவரோர் களுந்தங்கட் களக்கு நீக்கும்
வண்ணமே யுடைப்படைக்க நண்ணி னாரே.

உ சாளி, சாபு.

பல்லவி.

உடைப்படைத்தனரே யடைத்தெங்கும் திடப்படுத்தினரே

அநுபல்லவி.

உடைப்படைக்கக் குடியிருக்கின்றவீ டொட்டுக்குவீதித்த திட்டப்படிக்கண்டு
சடைப்பில்லாமல் அவரவர்பங்குவீ தங்கண்டுருள்ளஜனங்களெல்லாங்கூடி —

சரணங்கள்.

௧ கூடைமண்வெட்டிகள் ஏந்திவருவாரும் குதிரைமரம்சுமந்துவருவாரும்
சீமெரத்தழையும்கைக்கொண்டுசேர்ந்துவருவாரும்
கோடிஜனங்கள்ஒருமிக்கவேகூட்டம் கூடிவருவதுவாரிதியைத்தேடி
ஓடிவருமேகக் கூட்டங்கள்போலவே
ஒத்துக்கரையெங்கும் மொய்த்துக்கொண்டேவிரைக் துடை

௨ பரிக்குத்தழை பெருமுருட்டியபாம்பைக்கெடுத்தித்த மழைகள்விரப்பியே
வருகுவோரும்தரந்தமோதின்னமனைவெட்டு கின்றோரும்
பரபரப்புடன் மண்சுமப்போரும்பின்பற்றிநடவென்று தட்டிவருவோரும்
விரிகரையிற்றுடுமெனவேகொட்டி
வேடிக்கையாகவே பாடிக்கொண்டேவிரைக் துடை

௩ கட்டுமண்ணையத் திரும்பவுடைத்திடக்கண்டேயங்குவை வைகநிஅன்னையே
தொட்டசினமிளி விட்டுவாவென்றேசொல்லித்தொழுவோரும்
வெட்டுவாய்காடியவரவருக்குள்ள வீதப்படிக்கேயடைத்தெழுந்திரை
யெட்டினதுங்கென்று முட்டடைவாயெவி
யிட்டுப்பறை முழக் கிட்டுக்கொண்டேவிரைக் துடை

விருத்தம்.

ஆலவாய் வீற்றிருப்போர்க் காகக் கூலி
யாளாப்பல் லோருமயன் றடைப்பு வாயில்
வேலைசெய்யும் போதிலங்கூர்த் தெனகீ ழுள்ளாள்
விருத்தையாள் நகரத்தொருத்தி யானவ் பர்க்கும்
சாலவுமெய்த் தவப்பயனை யுடையாள் பெற்ற
தாயிலார்க் குத்தாயை செய்வாள் யார்க்கும்

மாலவிக்கும் பிட்டுவிற்றூண் கழிப்பாள் காமம்
வந்தி, ஆ விலையெனவ ருந்தி னாளே.

இதுவமது.

வலைந்தமெய் யுடனேநரைத் தாண்டு மூத்த
வந்திநான் தொழுஞ்சமைக் கின்ற பிட்டை
உணர்த்துவீர் சுலைத்திப்பாவித் தருந்தி யிற்கும்
உறுதியே தவமாக்கொண் டொழுகு வாளுக்
களக்கெதாறுக்குத் தனதுபங் கடைக்கக் கூலி
யாள்கப்ப டாமல்மன்ன னெறுப்பா னென்றே
தளர்ந்தினியென் செய்வோமென் றெண்ணி யெண்ணித்
தவிகின்றாள் இரணுகையுந் தவிக்கி ன்றாளே.

கண்டை, சாபு.

முவர்தமக்கு ம் தலைவிளங்கிய சுந்தரேசா பிரம
தேவனுடன்மாலுந் தேடியுங்காணுத சுந்தரேசா
பிட்டுவிற்றுண்டு பிழைக்கின்றபேதையேன் சுந்தரேசா இந்த
மட்டிமுனது வலிகொண்டிருக்கினேறன் சுந்தரேசா
இக்காளிலுற்ற இடையூறினைக்கேளும் சுந்தரேசா மன்னவன்
தன்னுணைகொண்டெண்ணே த த அடைக்கவெண்ணசெய்வேன் சுந்தரேசா
சார்கதோருபிலலை தமருமெனக்கில்லை சுந்தரேசா இந்து
வாய்ந்ததுணையிலலை மக்களசுருயில்லை சுந்தரேசா ப
இன்பமெனக்குற வென்றவருமிலலை சுந்தரேசா எனக்
கன்பென்றுரைப்பதற காருமில்லையில்லை சுந்தரேசா
துன்பமெனைச்சுற்றிச் சூழ்ந்ததுஞ்சோம சுந்தரேசா கோழு
கொம்பிணைபூணுக் கொடிபோற்றுவிக்கிறேன் சுந்தரேசா
உற்றதுணையெனக் குன்னையலலாதிலலை சுந்தரேசா கான்
தத்தளிக்கின்றது தர்மமோவெகுதையே சுந்தரேசா
அண்டர்க்கும்காணா தாயெவள்ளவே சுந்தரேசா தொழும்
தொண்டர்க்கெளிமையில் தோற்றிவருஞ்சோம சுந்தரேசா
வாளரசன்றுதர் வந்துகடுகுமுன் சுந்தரேசா கூலி
யாளாவந்தேவல்செய் வாருக்கென்செய்குவேன் சுந்தரேசா

விருத்தம்.

வந்திவிதப் படிவருந்திக் கூலி யாளும்
வாக்காளே னொன்றுகணேனீர் வடிக்கப் பணமு
தந்திடம்பிட் டுவைகுலிய வாங்கி புனை
தற்காக்கும் பொருட்டிவைய மறியாத் தோன்றி
வந்திறைகல் லைகையிப்பிரியா று ருமைப் பூண்ட
வலைகாணக கயறகணைவனு சித்துக சோம
சுந்தரர்தம் முருமமைறத்தோர் கூலியாட் போல
தோறறினுர் அவளுயமை மாற்றி னுர்ச.

சுந்தரேசர்கூலியாளாகவருதல்.

அடாணா ஆதி.

பல்லவி.

சோமசுந்தரர்வந்தாரே கூலியாளாகச் சோமசுந்தரர்வந்தாரே

அநுபல்லவி.

மாமலரோனுந்திரு மாலுமுனிவர்களும்
காமனுந்தேடரிய கன்னிபுரத்திலவாழும் — சோம

சரணங்கள்.

௧ கந்தலாகவொருபழந்துணியதழுக்க
லடைந்துணியிடைக்க ணிந்துதோளிலழுக்க
டைத்தமண்வெட்டியுஞ்ச மத்துசுமடுங்கபா
லத்தினைக்கொண்டுசெய்க விழ்ந்தகூடையுந்தாங்கி — சோம

௨ தொண்டர்மகிழ்செய்தளிக் கின்றவமுதுமை
அன்னையிடவிருந்தூட்டி யின்றவமுதுமிக
உண்டுமடக்கொப்பரி கொண்டவனெத்தாலையக்
கண்டுபோதுன்னவெளிக் கண்டுகுழந்தைபோலே — சோம

௩ கோலமகுடமுடியின்மேலேவடக்குமிரு
காதுங்கிலர்தொடவி சாலவிதிவிடையித்
கூலிகொடுத்தென்றனை வேலைகொள்வாருண்டோவென்
றேலமைநமுழக்கல் போலேகூப்பிட்டுக்கொண்டு — சோம

விருத்தம்.

கூலியாட் போலேவந்து வீட்டு வாசற்
குறுகிவந்து வேலைகளுண் டோவென் றையன்
ஒலியிடக் கேட்டவளா குலத்தை மாற்றி
உடனேதா சித்திரன்பொன் மழுமைக் கண்டாற்
போலேமகிழ்ந் தருட்பெருகித் தன்பால் வந்த
புண்ணியனை யழைத்தெனக்கா ளுக்கு நீக்கும்
காலவெரிக் களைசுமந்தித் தாலா மோசீ
தாளெனக்கேட் டப்படிச்செய் வேனென் றுரே.

சுந்தரேசர் பிட்டுண்ணுதல்.

இதுவுமது

வந்திசொற்கேட் டன்று யேசீ சொன்ன
வண்ணமடைப் பேன்கூலி யதற்குயா தென்றும்
தந்திடுவேன் பிட்டெனக்கென் றுளா தனுக்
சம்மதித்து மிகப்பசித்தீச் சுடமெ லிந்தேன்
சிந்தியதெல் லாக்கொடுப்பா யதனை முன்னே
இன்றுபசி நீக்கியெனப் பார்த்திக் கொண்டே
உன்றனுடை கரையடைப்பே னெனக்கேட் டவ்வா
[illegible]வைய ளருந்தியெனப் போட்டி னுளே.

தோடி, சாபு.

பல்லவி.

அருந்துகின்றனனே பிட்டை அய்யன் அருந்துகின்றனனே

அநுபல்லவி.

திருந்தவேவந்தி பரிந்தன்னியெடுத் தருந்தப்பாவென்று வருந்தியளிக்க — அரு

சரணங்கள்.

௧ கூர்த்துவடைவிரித்தேந்திநன்றென வோர்ந்தவளன்புமவாய்ந்தொருயிக்க —
௨ கன்னமருடன் அன்னைமுலைப்பால்தன்னிலுமினி தென்னவேமகிழ்ந் — தரு
௩ ஒருகுன்கூடல் நாதனுனைவர்க்கெதருமென வோதிவாய்மலர்ந் — தரு
௪ கோலமுடியன் பாலனைத்தனைத் தாலமுண்டவாயாலுவந்துகொண் — டரு

விருத்தம்.

அரியபிட்டின் டன்னையிதா விலலாக் கூலி
ஆளாக வருமெனக்கோ ரன்னை யாயன்
கருணைகொண்டென் னினைப்பொழித்தா யினியுன் வீதம்
சுமைசுமந்தி வருவேனென் றெழுந்து வையைக்
கரையணுகித் தம்மைவந்தி யாளென் றேட்டிற்
கண்டெழுதித் தமதுபெயர் வந்தி யாளென்
றமைமனத்தா லைக்கரிய பகவா னுள்ளத்
துவக்கின்றுன் கரையடைக்கத் துவக்கின் றுனே.

அடாணா சாபு

௧ உடைப்படைக்கத் திருவாலவா யுடையான்றெரித்தானே — வேலை
கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று கருதிக்கும்பிட்டானே
௨ மண்டிவெட்டிவானம்மண்ணை வாரிக்கூடைநிறைப்பான் — தூக்கிக்
கொண்டுபோடக்கையிலேகனக் குதென்றேகொட்டிவி[illegible]வான்
௩ பாங்காப்பின்னும்வாரிமண்ணைப் பரித்தெழுந்து[illegible]டுவான் — கூடை
தாக்காதெனச்சுமடைக்கிழே தானேதன்னிவிடுவான்
௪ அசையாச்சுமையிறக்கிச்சுமடதனைக்கொண்டிறைந்தான் — தலைக்
கிசையச்செய்துபின்னும்மடித் தேகிக்கரைசொரிந்தான்
௫ நலியத்திரிகையிப்படி நடந்துமண்ணைச்சுமந்து — தங்கம்
மெலியக்காலுமிவக்கத்தலை மீதில்வைத்துமுழுந்து.
௬ கண்ணைத்தேடியறியாமலர்க் காலிலாத்தஞ்சுரந்து — செவ
வண்ணமுறநடந்தேயொரு மாத்தடியிலிருந்து
௭ அங்கயற்கண்ணம்மையறி யாமலுருமாறி — திரு
மங்கையையிணக்குமன மகிழ்ந்தேயினைபாறி
௮ அரியகங்கைமுடியைக்கூடை யினைமேலேவைத்தின்றுன் — அரு
வுருவாந்தமதுருவத்தை புனைந்துதுயிலகின்றுன்
௯ அந்தமரமேகீடிய வாலமாமென்னைச — சுற்றி
வந்துவேலைசெய்வோர்முனி வாராகவேதுன்ன
௰ சுத்தருபங்காட்டுதல்போற் றுயிலநீக்கியெழுந்தான் — பா
தத்துவசாமம்போலின்னிசை தனைப்பாடிமகிழ்ந்தான்

௧௧ தாமேசகைத்திடுவான்வேலை தன்னைச்செய்யமடப்பான் உடன்
பூமேற்சுற்றிலளைந்துக்கோடு போட்டுமண்குவிப்பான்
௧௨ தரைமேற்குதிப்பான்அரளெழச் சுடுகுடுப்பாய்த்திடுவான் மீள
கருவான்மதோன்முத்தனென வந்திமுன்வாய்த்திடுவான்

சுந்தரேசர்வேலைசெய்தல்போல்விளையாடுதல்.

விருத்தம்.

மெத்தவுமே வேலைசெய்து மெலிந்தான் போலே
மெய்வெயர்க்க மீண்டுவந்தி முன்சென் றன்றன்
பத்திதெரிந் தடைத்ததிகப் பசியால் நொந்தேன்
பரிந்திணியும் பிட்டளியென் றுரைத்தா னப்பு
வைத்தவளப போதிலடும் பிட்டை யீந்தாள்
வாங்கியகை யும்வாயுங் கொதிக்க வையன்
சித்தமகிழ்ந் திருகுடும் மாறி மாறித்
தின்றுடைப்பின் வேலைசெய்யத் திரும்பினானே.

மணிரங்கு, சாபு.

பல்லவி

திரும்பித்திரும்பிவேகம் தாதனைபணிப்போலவேலை செய்யவந்தபின் கேளும்

அநுபல்லவி.

விரும்பிவிரும்பிவந்து தரும்பிட்டுண்டு
வேடிக்கையாகவே பாடிக்கொண்டுவந்து திரும்பி

சரணங்கள்.

பிட்டைவாய்க்குநிரம்பக் கொட்டிக்கொண்டுமென்றதி
பெலவான்போலவெட்டுவான் கேளும்
வெட்டிம்மண்ணைக்கூடையில வாரித்தலைமேற்றூக்கி
வேற்றுப்பக்கம்போலகொட்டுவான் ஓங்கிக்
கோட்டுமுன்னுடைப்படை புட்டதுக்கதுகளி
கூர்த்துபுயத்திலதட்டுவான் அன்
கிட்டமின்றவர்களைக் கட்டியனைநிறைவந்து
கெடுகெடனவந்து நிந்திடெனவின்னம் திரும்பி
சேர்ந்தமண்ணினைச்சுமக் தாழ்றமக்கூடையுடன்
திக்கெனவீழுந்துறடிப்பான் போலே
ஆற்றிலவிழுந்துநீந்தி யவதிப்படுக்கொண்டுபோ
யப்பாறகூடையைப்பிடிப்பான் பிடித்
தேற்றகரைமேலேறி யீர்த்தகூடையைத்தூக்கி
யெடுத்தோங்கியாங்கியடிப்பான் உடன்
காய்த்ததலைச்சுமடைப் போர்த்துக்கட்டுவான்பின்னும்
மண்ணினைச்சுமக்கில் வருணமாகவின்னம் திரும்பி

௩ உரத்தமண்ணினைச் சுமக் தடைப்புவாயிலேகூடை
புடனேவீழ்த்தியெக்களிப்பான் பா
வாரத்ததனையெடுப்பான போலேநீச்சிற்குதித்துப்
பாய்த்தலையினிற்குளிப்பான் ஒரு
மரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு மிதந்துகரையேற
மாட்டான்போலே தத்தளிப்பான மிக
வரைத்தசுழியிலகப் பட்டமிழ்ந்துகிளம்பி
வந்துகரையேறி வித்தையாகவின்னம் திரும்பி
மண்வெட்டியைக்கழலச் செய்வானதற்குச்சிறுய்
வைக்கத்தேடியேயெடுப்பான் நன்றாக்
கல்லிடத்துளையிலவைத் திறக்கிப்பெருமூச்செழக்
கரையில்நின்றிளைப்படுப்பான் தானும்
செல்விதரும்பிட்டுண்டு பிறர்க்குங்காரியங்கெடத்
தின்னுமெனநள்ளிக்கொடுப்பான் மிக
நவ்வுஞ்சுவ்வுமாப்பேசிக் கரத்துடனகரந்தாக்கி
கைகபுரிந்துபல வகைதெரிந்தினமும் திரும்பி

விருத்தம்.

முத்தொழிலை நடத்திவிளை யாடல் செய்யும்
முக்கணனிவ் வாறுவிளை யாடும் போது
பத்திபத்தி யாகச்சே வகர்தி ரண்டு
பரிசோதித் தணைமுழுது மொப்ப நோக்கிப்
பத்துநூ றிளம்பிறைகண் டாருக் குள்ள
பங்கடைப டாமைதெரிந் தவளாற் கூலி
பற்றினவன் யாரெனவந் தேடித் தேடிப்
பார்க்கின்றார் வேரேவந்து நோக்கி னாரே.

சேவகர்கள் சுந்தரேசரை ஆரோவென்று ஐயுறுதல்.

இதுவமது.

சேவகர்பார்த் தேனடாபவ் ஷோர்பவ் வெல்லாம்
திடம்பெறவே யடைக்கவித்தப் பங்கு மட்டும்
யாரவனி தின்னமடைக் காத தென்ன
வென்றிடப்பே சமலிற மாப்பும் வீறும்
மேவியிருக் கையிற்பெருக்கா றடித்த பங்கின்
விரிகரையைப் பரித்திருந்தே போடக்கண்டு
கோலமுடன் மாறுகொண்டை யன்மே லோக்கிக்
கூசுவார் பயந்தவர்கள் பேச லாரே.

மோகனம், ஆதி.

பல்லவி.

ஆரோ வெந்தஆரோ வதியோயிவ னாரோ

அநுபல்லவி.

வெகு — பேராளுக்குள் சிறிய னொருவன் மட்டிக்கும்வேலை
பாராமலேமைக்கு சோம்பித்திரிகின்றனிவன் — ஆசே

சரணங்கள்.

௧ பித்தனேபேய்பிடிக்கின்ற மத்தனேவைகறையைத்தெட்டிடும்
எத்தனேஜாலம்புரியும் சித்தனேவல்லாமல்லிவன் — ஆசே
௨ ஆடியமைந்தனோவிசை பாடியமைந்தனோசெல்வம்
தேடியிருந்ததிழந்து வாடியமைந்தனோவிவன் — ஆசே
௩ மாரனும்விரும்புகின்ற பேரழகுடைய அலங்
காரனைக்கூலியாளாகப் பாரிலார்மதிப்பதிவன் — ஆசே
௪ அய்யனோவடியவனும் துய்யனோவெக்காலும்வேலை
செய்யதியானெனபதனை மெய்புரைக்குகின்றதிவன் — ஆசே

வந்தியாள் வேலைசெய்யாததை அரசனுக்குத்தெரிவித்தல்.

விருத்தம்.

கோத்தைய ரனைசே வகரில் வாறு
கூறிவன் கூலியுக்கொண் டான்க னக்கில்
தாக்கல்செய் திடவுமொழித் தான்பின் வேலை
தன்னையுஞ்செய் யான்சுகஞ்சொன் னது மச்செல்ல.
௰. பார்க்குள்மலை மேலையும் ததியே யாகப்
பண்ணியே பாராமுகஞ்செய் திவனு வித்தைச்
சிக்கிரத்தில் மன்னவன்முன் னுரைப்போ மென்று
செல்கின்றார் பணித்ததனைச் சொல்கின் றாரே.

மாஞ்சி சாபு.

பல்லவி.

தென்னவர்சிகாமணியே அடியேமெங்கள்சேதியைக்கேளும் சாமீ

அநுபல்லவி.

இந்நிலத்துமன்னவர்க்கு மன்னவனேயென்னசொல்வோம் — தென்ன

சரணங்கள்.

௧ ஆடிவெகுமோடியுடனே பாடிநடமாடிவினை
யாடிவிரைத்தோடியும்வா யாடிவிளைகாசிறுவன் — தென்ன
௨ இந்தநகரத்துவிலை யைக்தவர்கள்தந்தமக்க
ளந்தபடிவச்சுசெய்ய வந்திபகடைந்ததில்லை — தென்ன
௩ வேளி வழுதானவந்தி யாளார்சர்காலைவெய
னொனை யிலவேலையொன்றும் மாளவில்லை கேளுமெக்கள் — தென்ன

விருத்தம்.

மிக்கவை கே வகர்சொலக்கேட் டமைச்ச ரோடே
விரைந்தர ளெழுந்துவையைக் கரைதோ றம்பார்த்
தக்கரையில வந்திதன்பங் கடைப டாதால்
அந்தக்கரை கனுமியப் பார்த்துக் கோபித்

திக்கரையை யடைப்பவனெங் கெனக்கைப் பற்றி
இழுத்துயிர்தோ றம்மொளிக்கும் திருடன் றன்னைப்
பக்கமுறுங் கோத்தைய ரிவன்றான் வந்தி
பங்கடைப்பா னென்றுவிட்டுப் பகர்த்திட் டாரே.

சுந்தரேசரைப் பாண்டியன் பிரம்பாலடித்தல்.

இதுவுமது.

என்னரிய சராசரமெல் லாந்த மக்கே
இசைந்தவுவ யவங்களாப் பூண்ட நெற்றிக்
கண்ணனொரு கூலியாட் போலே நிற்கக்
கனன்றுபாண் டியன்றன்கைப் பிரம்பா லோங்கிப்
புண்ணாறும் படிக்கவன்றன் முதுகில் வீசிப்
புடைத்திட்டான் காரமுடன் றலைமேற் கொண்ட
மண்ணதனைக் கூடையுடன் உடைப்பிற் போட்டு
மறைந்திட்டார் உலகமெங்கும் நிறைந்திட் டாரே.

காம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

பாண்டியனடித்திட்டானே பிரம்பாலோங்கிப்
பங்கயன்மால்தேடரிய சங்கரன்றிருமுதுகில் — பாண்டிய

அநுபல்லவி.

பாண்டியனுக்குங்காதல் பூண்டமனைவியர்க்கும்
வேண்டியமைந்தருக்கும் ஆண்டவமைச்சருக்கும்
பாலியவீரமிருந்தோருக்கும் சிரமதிலேமுடி பெற்றோருக்கும்
பதித்திடப்பரிமீதினிலுங்கடகரிமீதினிலும்பட்டுப் — பாண்

சரணங்கள்.

௧ ஆதவனுக்குத்துய்யசந்திரருக்குமினைத்
தோதருய்மீனகளுக்கும் ஆதிரதிக்களுக்கும்
ஐந்துபூதங்களுக்கும் காலுவிதற்றி தத்துவதைகளுக்கும் இதுவல்லமல
அறுவிதமாஞ்சமயத்தோருக்கும் பெருமுனிவோர்களதவத்தோருக்கும்
அனைவருக்குமென்மேலுமரூந்திடத் தேவருக்குமெவ்வாறெயெழுந்திட — பாண
௨ புகைமணிதார்களெக னங்களுக்குத்தானவர்
தங்களுக்குமுன்மையினவருராளிகளுக்கும்
புள்ளுமிருகங்களுக்கும் எறும்புமுதல வுள்ளியசராங்களுக்கும்அசரமாகும்
புலனுமரங்கொடியானவைகளுக்கும் மலைதுராக்தளில வாழ்கின்றவைக்கும்
புனைபடத்தனி யெயுடலதனிடக கம்பமுற்றிட வேமிகுகொத்திடப் — பாண
௩ ஆலனுக்குளொரிதாரணனும்வெளுத்த
வாரணனுமித்தன்ன காரணமென்றவர்கள் (சித்தசாரனைக்
அருளொடுகொண் டேகப்பிடிக்க திருமுதுகில் பிரணடக்காய் பொலேவதிக்கத்

கடிபடமெய்யினி லேயுறுபுண்ணில் தடவினகையின ராகவேதன்னி
அவ்வவர்தம்மிலே காட்டிமயங்கிட இவ்விதமென்றறியாதுதயங்கிடப் பாண்டி

விருத்தம்.

ராசனெவ்வு பிருந்தாறு வறுவு மன்புக்
கெளியவனென் பறுக்காட்டத் தென்னன் கோலால்
வீசிடக்கொண் டொருகூடை மண்ணைக் கொட்டி
விரைந்தொளித்தான் உடலுடைப்ப டைந்து போக
பீசராமக் கோற்கையர் வந்தி முன்போய்
வெளிவாவென் றிழுக்கமது ரேசர் தன்னை
தேசமுட னென்னிமுன்வந் தானென் றென்றே
நின்றிட்டான் என்னசெய்தா னென்றிட் டாளே.

பாண்டியன்சந்தேகம்நீங்கசுந்தரேசர்ஆகாயவாணியாகக்கூறல்.

இதுவுமது.

வந்தியாக் கிடவய்ய னருணா லோலனி
மாலருடன் சுகித்தெனைத் தவர்கள் வந்தே
அத்தார்ப்பூ மழைபொழியத் தாயே வாவென்
றழைக்கவதி லேறியா ளுலகைச் சேர்ந்தாள்
வைதொருவன் கூடைமண்போட் டொளிந்த துங்கால்
வாய்பிழிந்த தவுத்தன்மேற் றழும்பும் நோக்கிச்
சிந்தையிலா சங்கைகொண்டம் மன்னன் தேறத்
தேற்றுவான் விண்ணினின்று சாற்று வானே.

[illegible]சாவேரி, ரூபகம்.

பல்லவி.

பாண்டியராசனேகேளொருசெய்தி பகர்வோம்கமதுன் பனுக்குநேச்சனே

அநுபல்லவி.

எண்டிசைம்பொருளைத்துமன்பு பூண்டவாதவூரன்யோகித்
தெமக்கும் எமைச்சமக்கும் தொண்டர் தமக்கும்மகிழ் தனித்தானளித்தான்

சரணங்கள்.

க எந்தமைப்போலமைதவாதவூரன்றனையொருக்காலே விலங்
கிறுக்கியேகாலில்மறுக்கநுசெய்திடப் பொறுக்காமலதனாலே
சிந்தையாலசம்புகங்களையீட்டி சினக்குப்பரிகளாகவேயுருக்காட்டித்
தந்திருட்டிலத்தப்பரிகள் முந்தியுள்ளவடிவமெடுத்துச்
சாடிவெருண்டோடி வனந்தேடிச்செல்ல விடுத்தோம்விடுத்தோம் பாண்டிய
உ தொண்டனைப்பின்னும் தண்டனை செய்யக்கண்டதனைநாமேமற்றும்அதைத்
துடைக்கவேயருள் அடுத்துமேவைவையை புடைக்கக்கடைக்கண்பார்த்தோம்
தொண்டிவந்திதந்தபிட்டருந்திக் கரை சுமந்துநாமேயாளாகப்பொருந்திச்
சென்றுதாய்போல்நின்றவவனை இன்றமைதுபேருலகத்தில்
சேர்த்தோம்துயர்தீர்த்தோம் சொல்லவாய்த்தோ பிழைகாத்தோம்காத்தோம்

க இத்தனையும்நடத்தியதும் பத்தனுக்காகத்தாமே செய்த
[illegible]ன்றும்வாதவூர நாதநதிந்திலானே
[illegible]திருமென்பால் வைத்திருக்குமன்பன் உன்தன்
[illegible]ளனமான பயமொழிக்கின்றன்பன்
[illegible]மன்தலத்திலேயி குத்தவன்சரணங்கள்கூடி
[illegible]றும் அகப்பற்றுஞ்சேரவொழித்தோன் ஒழித்தோன் பாண்டி.
௨ ஏதமகலம்வாதவூரரை ஆதரவுடன்தேடி அவர்க்
கேற்பவுமனையப்படியேவ டப்பியன்புடன்கூடி
வேதமோதுமின்றவழியின்றினின்று விளங்கியாயுசுபூரணமாகக்கொண்டு
கோதகன்றுநீதிசெய்து பூதலத்திற்செல்வவாரி
குளித்துமனங்களித்துஅன்பளித்துமண்ணில்வாழ்வாய்வாழ்வாய் பாண்டி

விருத்தம்.

விண்மறைத்தீசன்மொழியக் கேட்ட ருண்டு
வேந்தனதி சயித்தவ்வா றெங்குந் தேடி
மைம்மலிகண் டன்தோயில் புகுந்தி ருக்கும்
வாதபுரீ சர்தனைக்கண் டடிவ ணங்கி
இம்மையென் [illegible] ழ்கு மென்றத்
திகபாத்துக் கெலாக்த் தவப்பே றென்னச்
செம்மலினை யொழிக்கருந் தானி ரென்றே
செப்பித்தான் அ[illegible] டன்கி றப்பித் தானே.

இதுவுமது.

அரியாம னமக்குமான் செய்த பெல்லாம்
கனைத்துந்தீர் பொறுத்தருள்போற் காவல்பூண்டு
மறைவலரே யாண்டிநீ ரென்றிரக்க
மன்றுறைச மறந்துயன் னவனைப் பார்த்துச்
சிறுகையுட் கொண்மைக வான்போ லித்தத்
தின்புவியை யாண்டுநீர் திருப்பி ருங்கள்
கறைமலிக் தானுரும் வண்ண [illegible]
கழ்த்திடுவீர் என்றவர்பு கழ்ந்து வாரே.

ஆனந்தபைரவி சாப்பு.

க உத்தமனேயுனைச் சார்ந்தேன் சார்ந்
துலகியலமறைநெறி யிரண்டுமோராய்ந்தேன்
உ சித்தசுத்தியுண்டாகக் கண்டேன் கண்டு
தேவர்க்குமரிதான சிவபத்திகொண்டேன்
௩ பத்தியாலமாயையை யொழித்தேன் பிர
பஞ்சவாழ்க்கையிலவரும் துன்பத்தைவெறுத்தேன்
௪ சத்தியபொருளின்பமுற்றேன் துயன்
சானந்துக்குடிமையாச தன்மையும்பெற்றேன்

௫ மர்மந்தரங்கயிலை கூறும் மேரு
மலைவாரணுசிமு தற்றலம்தோறும்
௬ தாமேகின்றருள்செய்து வாழும் சங்
தாமூர்த்திகருணைபெற்றேனின்னங்கேளும் த்தமனே

விருத்தம்.

வாதபுர நாதரிந்த வண்ணம் பாண்டி
மன்னனையா தரித்துக்கண் வாதி யோர்க்கு
வேதநெறிப் பொருளைவிரித் துரைத்துக் காட்டும்.
விமலனனும் மதிப்படிக்குத் தில்லை யென்றும்
மாதலத்தக் கேகவேண் டும்நீ நெஞ்சம்
மதித்தனுப்ப வேண்டுமென மொழிந்து கூடல்
நாதனைத்தாழ்ந் தேத்திவிடை வாங்கிக் கொண்டு
நடந்திடத்தேர்ந் தரசனும்பின் றொடர்ந்திட் டானே.

பாண்டியன் தான்செய்த அபசாரத்துக்கு வருந்தித் துதித்தல்.

இதுவுமது.

அருமையுடன் வாதபுரர் பின்னே வந்த
அரசனைநீர் நில்லுநில்லு மென நடக்க
ஒருகூப்பி டளவுபின்சென் றடிப ணிந்தே.
புத்தரவு பெற்றுல வாயில் வந்து
குருமூர்த்தி யங்கயற்கண் மணாளன் முன்போய்த்
தானபிரம்பு கொண்டடிக்க முதுகு காட்டும்
கருணைவெள்ள மகம்நிறைந்து வாய்கொள் ளாமற்
கதிக்கின்றான் பணிந்தெழுந்து துதிக்கின் றனே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

அறியாமற்பிரம்பா லடித்ததும்பொறுத்ததோ அருமைத்திருமேனி

அநுபல்லவி.

அறிவின்றியொருவன்வில்லாற் குறிகொண்டடித்ததழும்பும்
பிறவொருவன்கல்லாலெறிந் தறுகின்றதழும்பும்போலே
கர்த்தனே யெங்கும்பிரசித்தனே மெத்தவும்
மத்தனுமெகடையேன் சிற்றறிவினால்செய்தவை அறி

சரணங்கள்.

மாலயன்முதற்றேவரும் மேலனவில்லையுயிரும்
ஞாலமுழுதுமுளது மேகாலமாக்கொண்டாய்மெய்மதிக்
கண்ணனையகதிவண்ணனையேயுன்போது
புண்ணெனக்கும்பட்டதாறுன் வண்ணமேனியிலேயுன்னை அறி

௨ கைக்குமருந்தினைகுணமினக்குமதுபோலென்றுவெ
ளைக்குமருந்தாகவேமுனைக்கினைவாதபுரர்க்கா

உன்தனையெப்போதுஞ் சிந்தனைசெய்யும
ருந்தவரென்றறியாமல் தொந்தரவுசெய்தமுன்னை அறி

௩ இயன்மைவடிவான நாதனேவிகடாத்தின்
மேடமெனக்குண்டாக வாதபுரேசர்வந்தன்போல
ஈட்டுநர் காவல்யா ரட்டினர் புகழை
நாட்டினாவர்மேற்கோபம் பூட்டியேயதேத்துமுன்னை அறி

௪ சித்தநேபொன்னைத்தமையா விருத்தியால்மயக்கியென்றன்
பத்தரைமொறுத்தலைதப்பொறுத்தநாரில்விழ்காமல்
ஐயனே கூடல் மெய்யனே அடியேன்
செய்யுமபசாரம்பொறுக்கவென்றுயேயுன்தனை அறி

௫ உன்தனையார்கெம்பிரிக்கருளமுநியுமி
ருந்தபாதகமாயிட்ட வந்தியவன்றக்தொக்காலும்
அன்னையே பில்லாவுன் றன்னையே வளர்க்கும்
அன்னையாயினாளைபுகழ முன்வமுனைரமனுன்னை அறி

௬ தொண்டனிவண்பின்பேக்கரியன்திருக்கண்டுவேடன்
கொண்டனித்தனைமுக்கணமண்டியவந்திமிட்டும்அ
ருந்தியே மனம்பொருந்தியே அவர்
சிந்தனைதீர்க்கவெளிநில வந்ததறியாமனுன்னை அறி

சம்புகங்களைகுதிரை க்கும்பலாநடத்தியான்த
ரும்படத்தைமுடிமேலே தலைபுடைதுரித்துவந்த
ரேசனே பாபநாசனே சிவனே
பாசமறுத்திடவந்த ஈசனென்றறியாதுன்னை அறி

விருத்தம்.

அன்புடனே துதித்தரசன் சுந்த ரேசற்
காபரண முதலீந்து வாழு நாளில்
முன்புபெருந் துறையவர்க்கும் தொண்ட ருக்கும்
முன்னளித்த பொருளனைத்தும் தழைப்ப தேபோல்
அம்புவியைக் கண்டபெருங் கடலைப் போலே
அளவில்லாச் செல்வம்பொன் றோறு மோங்கப்
பின்புசெக நாதனையும் புதல்வன் றனைப்
பெற்றிட்டான் றனையருளிப் புரந்திட் டானே.

வாதபுரேசர் சிதம்பரத்தில் கவிபாடியதெரிந்தல்.

இதுவுமது.

அரிமருந்த மன்மகனுக் கிலக்கமை யித்த
அரனுறையை விந்துரைத்த ன்பாலொ வாத
புரமுனிவர் பருதகனும் பாடல் செய்து
புருந்தபல பதிதோறும் புகழுந்து சேவித்
தருமறையார் செயுமகத்தில் புகைமே லோங்கி

யண்டமுக டண்டியெடு வரைபோற் றேன்றத்
தருமநெறி வளம்பெருகும் தில்லை வந்து
சார்ந்திட்டார் மனத்திலன்பு கூர்ந்திட் டாரே.

கலியாணி, ஆதி.

பல்லவி.

சிதம்பரந்தனிலேவாதபுரர் சிறந்திருந்தனரே

அநுபல்லவி.

நிதம்பெருகுந்திரு மாலயன்தேடரிய
நித்தன்நிருமல சித்தன்றில்லை வத்தனருளியகர்த்தன் தனியவர் சிதம்ப

சரணங்கள்.

க தேகமயிர்க்குச்செழ வீதிவீதிகள்தோறும் சென்றுதொழுதாலயந் தேடி
ஜெனனமரணமாகும் பஞ்சக்கொருவன்னிபோற் சிறக்குஞ்சிவகங்கையி
பாகம்வளருமையவளாடிப் பார்த்துமகிழுந்திருக்கூத்தாடி (லாடிப்
யேகநாதன்நிற்கும் யோகாதிசயங்கண்
டீசன்வெம்பவ நாசன்அம்பல வாசன்றொண்டர்கள் நேசன்றனிவளர் சிதம்ப

உ முன்புகுருந்தடியில் வந்துபதேசம்செய்த மூர்த்திநிசவடிவமீட்டி
முகமுமலர்ந்துவாயு மலர்ந்ததனை வாவென்று மொழிவதெனவேகுறிகாட்டி
அம்பலத்தில்நிற்கும் நிலைகண்டு அங்கைகுவித்துத்தலை மேற்கொண்டு
அம்புலியிற்பணிந் தன்புருவமாகி
அய்யன்நீறணி மெய்யன்மழுவுடைக் கையன்னடமிடு தூய்யன்றனிவளர் சிதம்

ங வரிபரவியபிரமரம்போலேபுண்டரீகமாமலர்தனில்விளைக்தென்றும்
மன்னிநிறைபுஞ்சிவா ~~...~~ யமுதனை வாரிக்கன்றுகும் வாயாலுண்டும்
திருவாசகத்துதனைப்பாடித் திருநடமாடிவன் னிவைக்கூடி
புருகும்வெண்ணெய்போலேயன் புருகவணைந்திச்சிவ
யோகன்பெண்ணொர் பாகன்வெள்விடை வாகன்திவ்விய தேகன்றனிவளர் சிதம்

வாதபுரேசர் சிவயோகத்தில்இருத்தல்.

விருத்தம்.

மறைதேடும் நடேசனைத்தாழ்ந் தருளாற் பச்சி
மத்திசையிலேதில்லை வனத்தைத் தேடிக்
குறையான உருவாமோ வாக்கொடு மூத்தின
கொடுவாளால் டெறிகரணக் காட்டை வெட்டித்
திறமுறுமா னதமாகும் நிலத்தி ருத்திச்
சிவயோகம் விதைவிதைத் தருள்நீர் பாய்ச்சி
பறவுருளை ... விளைத்தி டக்கொண்
டருந்தினார் சிவயோகம் பொருந்தி னாரே.

எழுகலியாணி சாபு

பல்லவி.

வாதபுரநாதர்தில்லை வனத்திலிருந்தாரே

அநுபல்லவி.

நீதன்லோகநாதன்றனைக் கோதறவின்றவரே வாதபுர

சரணங்கள்.

க விலைக்கின்பலகுலங்களெல்லாம் கலக்காமல்வந்தரிஞ்ச வாதபுர
உ ஆமசிகள்தாமீன்றகன் றுபோலெணக்க வாதபுர
ங கருவைக்கடலுருவத்தொழி திருவுற்றதுபோலே வாதபுர
ச கண்ணுலவருந்தண்ணீரையுள் ளுண்ணாத்தெரியாமல் வாதபுர
ரு தேகஞ்சலிக்காமல்சிவ யோகஞ்செய்துவந்து வாதபுர

விருத்தம்.

மாதவஞ்செய் திருக்கைலயிற்புத் தர்கள்தி ரண்டு
வந்துதில்லை மூவாயி ரத்தா ரோடே
வாதமெழு நாள்வரை யறக்க நோக்கி
மலைக்குமடி யார்கனவில் வாத ஆர
நாதனைக்கொண் டனிவாத செய்வீ ரென்று
நவின்றீசன் மறையவெழுந் தவ்வா றேயப்
போதவர்கள் கூடியிடக்கேட் டவர்வே றொன்றும்
புகலாம லேதவத்திற் பொருந்தி னாரே.

இதுவுமது.

பேசாது கண்டுமறை யோர்வ ருத்தப்
பின்னுமவர் கனவில்வந்தீ சன்மா ணிக்க
வாசகனென் றழையுமென் வருவ னென்றார்
மறுபடியு முறக்கமொழிந் தவ்வா றேபோய்க்
கூசாமல் சென்றவர்நா மத்தைச் சொல்லிக்
கூட்டியிழுமூன் னெழுந்துவந்தம் பலத்திற் றமுந்து
மாசகன்ற கனகமண்ட பத்தில் வந்து
மறையவர்சூழ்ந் திடவிருந்து மகிழ்ந்திட் டாரே.

புன்னாகவராளி ஆதி.

க ஆசையறுத்தமாணிக்க வாசகசுவாமிதில்லைமூ
வாயிரவர்சூழ்ந்திடவீற்றிருந்தார்
ஆசகலம்புத்தராம்பி சாசுகளுபூசைமுகத்தில்
ஆடுகள்போலவேவிழித்திருந்தார்

உ உங்கள்தெய்வமும்நூலையும் நம்பினோரெய்தும்பயனும்
ஓதுவீரென்றந்தணர்கேள்மொழிந்தார்
தங்கள்தெய்வங்காட்டியனு மானமுத்தேசத்தாற்காணத்
தக்கதென்றுரைத்தார்நீதியழிந்தார்

ங கைதவர்சொன்னமூன்றும்மறையடியார்வாதித்துக்
காட்சியின்றிவெறுந்தின்மையாலே

ஐயுறமுன்கள் கோளுநி செய்தமூன்றுமனுமான
அளவைக்கடங்காதென்றுரிப்பாலே

௪ சாவதேமுத்தியெனபார்பூ தேவர்பிரான்சொற்கொண்டெவ்வி
தத்திலுவிவர்வெலலாரென்றெண்ணியே
ஆவதுகாட்சியொன்றுவிய் கெம்மைவெலலும்பார்ப்போமென்று
ரைத்தவித்தார்மகதகாசம்பண்ணியே

௫ ஆரணங்களாளவை யாற்சுராரந்சிகைதமொழி
யாலளக்கொணுவொளியாயோதும்
சிறுபொங்களிறையும் பூதியும்பிரித்துக்கண்டு
தேர்ந்திடக்கூடாதென்றுரைப்போது

௬ உலகரீசனுக்குநிரு நீற்றுக்குழற்பத்தியெவ்வா
றுவவையசொல்லுமெனறுபுத்தர்புகன்றுர்
சங்கையறமுரைப்போம் நீங்கள்தோற்றபின்னுமக்குத்
தண்டனைகூறுமென்றுர்மெய்கண்டார்

௭ இக்கெனக்கலைவிலயிடை யிட்டெமையரைப்பதுவே
புத்தர்கள்தாமேயிசைந்தோமென்றுர்
முக்கணனன்பருலந்த கோமயத்தைவாங்கியக்கே
மூதெரியிடுஞ்சிவக்கவாங்கிறுர்

௮ நித்தமிப்படிவிளங்கு மெங்களய்யனமேனிபூத்த
நீறதுவமெனச்சைவங்காத்தார்
வைத்திடத்தெரிகதுபுத்த ரானவடர்கள்தமது
மானமுமுள்ளவயிருந்தோற்றுர்

௯ ஈனவிதம்புத்தர்தோற்ற தென்றதநிகழ்ச்சின்பமாமென்
றேயொருசேமழன்மனத்திகொர்சதான்
தன்னுடைத்துவத்தாற்பற்ற நுமைமகளைக்கொண்டுசி
தம்பரதேடிவந்தங்குசேர்ந்தான

௰ யாவர்வென்றலுமென்மகள் ஊமையைத்தீர்த்தோரேவென்றேர்
எவாரைக்கவீனமிகக்கொண்டு
பாலிகளமணியைமுதலை யூனத்தம்பிறையென்றேதோ
பண்ணைவருமைகைநீக்கமைகண்டு

௧௧ வாசகப்பெருமானமுன்செல் ஓதன்மகள்முகத்தைநீரோ
மாற்றமேனுமென்றாசனவற்றுன்
காசினிபுகழுநகூடல வாசனடிதினைத்தருட
கணணிறலவ்வுமைப்பெணணைப்பார்த்தார்

விருத்தம்.

அன்புடன் மாணிக்கவா சகர்க டைக்கண
ருலம்நாகிரி மடசனியத் திப்பா மலகால்ச
செம்பியனதன மகளுமை மாறப் பாடத்

தெரிந்துசிவ னேயெவர்க்கு மருளென் றெண்ணிப்
பின்புயர்மூ வாயிரவ ரடியிற் றழ்ந்து
பிறருபுத்தர் கனைக்கற்கா ணத்தி லாட்டி
அம்பலத்தில் நடேசனைத்தாழ்ந் தேத்திச் சைவ
ருகிறுன் தனதிருக்கைக் கேகி னுனே.

இதுவுமது.

புத்தரையிவ் வாறுவென்று வெகுளாள் வாத
புரேசர்வா சகமாலை சாத்திப் பூசை
பத்தியுடன் செய்துபின்பு சபையி லாடும்
பரமனடி நிழலிலடைந் தவியா னந்தச்
சித்துருவத் தொடுகலந்து நின்று ரெங்கும்
சிவனருளை வெளிப்படுத்த வந்தா ரிந்தச்
சித்தமகிழ்ந் துரைப்பவர்கேட் பவர்பூ லாபம்
சிறந்தபத்தி லாபமுஞ்சேர்ந் திருப்பர் தாமே.

ஆக விருத்தம் ௨௭, கீர்த்தனை ௧௧, தரு ௪, ஆக ௪௨. முற்றும்.

௨

அறுபத்திரண்டாவது.

பாண்டியன்சுரம்தீர்த்தபடலம்·

அவதாரிகை விருத்தம்.

இரத்தனின் மன்சுமந்து திருவால வாயோன் றேனைப்
பொருந்தம்வா சகன்ரக்காத்த புதுமையை யுரைத்தே னிப்பால்
திருந்துசம் பந்தராலே திமைசேர் கூனபாண்டியன்
சுரந்தனித் தடிமைகொண்ட சூழ்ச்சியையினிச்சொல் வேனே.

அடாணு, சாபு.

௧	பூதலத்தைச்சக நாதவழுதி	முனிவரே	புகழ்
	பூண்டுலகாண்டு சிவலோகஞ்சென்றுன்	முனிவரே	
௨	ஓதுமவன்புதல் வன்கீர்வாகு	முனிவரே	அவர்க்
	குற்றதிருமகன் விக்கிரமவாகு	முனிவரே	
௩	ஆங்கவன்மைந்தன் பராக்கிரமவாகு	முனிவரே	அவர்க்
	காதயிருஞ்சேயன் சுகதரபாண்டியன்	முனிவரே	
௪	தாங்குமவன்மகன் குங்குமத்தென்னன்	முனிவரே	அவன்
	தனையனுகும் கருப்பூரத்தென்னவன்	முனிவரே	
௫	மற்றவன்பாலகன் காருண்யத்தென்னன்	முனிவரே	அவன்
	மைந்தனெனும்புரு ஷோத்தமத்தென்னன்	முனிவரே	
௬	உற்றவவன்மகன் சத்துருசாதனன்	முனிவரே	வலி
	யோங்குமவன்மகன் கூனபாண்டியன்	முனிவரே	
	நானிலத்தைக்கூன பாண்டியன்தாங்கி	முனிவரே	பொன்னி
	நாடன்மகளாடன் றன்னையும்வென்று	முனிவரே	

௮ மூய்நாகமேத்தன் குடைக்கேழடங்க முனிவரே நானே
முறைபுரிந்து வருகையிற்கேளு முனிவரே
௯ பொன்னும்பணியுங் கரிகளுமீந்து முனிவரே தீங்கு
போலவேசோன்றன் நாடுகைக்கொண்டான் முனிவரே
௰ மன்னுந்தனது மகளைக்கொணர்ந்து முனிவரே சோழன்
மாமணஞ்செய்து கொடுத்துமலமாமல முனிவரே
௧௧ பின்னுமனேகமெய் யாபரணங்கள் முனிவரே தான்
பெற்றவளையீசனை யுந்துனையாக முனிவரே
௧௨ தென்னவனுக்கு மாகக்கொடுத்து முனிவரே தன்
தேசந்திலெப்போதும் போலவீற்றிருந்தான் முனிவரே
௧௩ பொன்னியரசன் மகளுடன்வந்த முனிவரே இவன்
புனற்குலதர்ம மந்திரியைப்பார்த்து முனிவரே
௧௪ என்னயமேவுந் தனக்கமைச்சாக முனிவரே செய்தீங்
காணிலத்தைத்தென்னன் காத்துவரையில் முனிவரே

கழிநெடில்.

கூனபாண்டியனிவ் வாறுலகாண்டு கொண்டிருக்கையிற்சம ணப்பேய்
கூடியவலையிற் சிக்கிசைவிளையும் குலமுறையொழுக்கமும் விட்டான
ஆனதாற்கன்னி நாடுமெவ்வாறே அமணர்போற்பூதிசா தனமற்
றுதியாஞ்சைவ சமயமுந்தனியே தாகமங்களும்நெறி குறைந்து
போனபின்னைவன்கூற பின்மனையாளும் புகழ்பெறும்அமைச்சனுங் கொடிய
பொய்யமணர்கள்மாள் டருமறைமொழியெப் போவிளக்கிடுமென வுருந்தி
மேனிமேற்றிருநீ றணிந்திடாதவராய் மெய்யரன்சார்பிலே நின்று
பிழ்க்கவுங்கவலை பூண்டுமாமதுரை விமலன்முன்பணிந்துரைத் தனரே.

ஞானசம்பந்தர் வரலாறு கூறல்.

விருத்தம்.

வேதமதின் பொருளேயம ணைப்போ லைக்கோன்
வேடம்பூண் டழிவுறுதன் அவனை மீட்டுன்
பாதமலர்க் கடிமைகொள்வா யெனத் தொழுகாற்
பாருமொரு மறையோனக டைகபு மெய்யிற்
பூதியும்பூ டருசிலவர் சீரா ரெனப்
புண்டரிக புரத்திருந்து வருகிட் டேமென
றோதிடவாங் கேபுதுமை யிருக்கு மாகில
உரையுமெனக் கெனகேட்க வுரைக்கின் றுரே.

ஆனந்தபைரவி ஆதி.

பல்லவி.

கந்தனேஞான சம்பந்தராயுதித்து வந்தபுதுமைகேளும்

அநுபல்லவி.

அந்தணர்சீகாழியிலே மைதசிவபாதசேகர்
மைந்தனென வாழுசீல சுந்தரனருளினாலே கந்தனே

சரணங்கள்.

௧ பாலசூரியன்போலேயுதித்தார் வயதுமூன்றில்
மாலிடவமேலீசன் உமையொடங்குவந்தான்
ஏதுமுலைப்பாலுடனளித்தாள் ஞானத்தையன்னை
கோலவள்ளத்திலேந்திக் குடியெனக்குடித்தார்
காலுவேதமாதிபல நூலுமாராய்ந்துமேலி
சாலபுராணங்களுமென் மேலுணர்ந்துமுணர்ந்து கந்த

௨ ஞானநாயகன்ஞானக்கலந்தான் கலந்ததனுல்
ஞானசம்பந்தரென்று திருநாமமொழிந்தார்
ஞானநாமகள்நாவிலமைந்தாள் அமைந்துவேத
ஞானவான்பொருள்முற்றும் தமிழாய்ந்தளந்தார்
மானணிதலங்கடோறும் கானவரிசைகளுடன்
தேனுறுமுருக்கெல்சொல்மாலை பாணலங்கொண்டோதிச்சாத்தி கந்த

௩ சித்தனருளாலொளிசேடி விளங்கிய
முத்துயானமும் முத்துப்பந்தலுங்கூடி
பொற்றாளம்படிக்காசுமாடிப் பெற்று
உற்றுமறைதொழுங்கோ யிலடைக்கப்பாடி
வெற்றிவிருதுடன்சிவன் முத்திபுராதன்செம்ப
தத்திலேதொழுகவிரைந் தித்தலம்வருவார்தேடி கந்தனே

விருத்தம்.

மாமறையோ னுரைத்திடக்கற் புடையா ளோடு
மைச்சருமன் நேயமனைப் பேய்நீக் கித்தம்
கோமகன்மெய்ப் பூதிசா தனத்தைப் பெற்றுக்
கோலமுறக் கொண்டோ டெதிபெற் றுப்போல்
ஏமகிழ்ந்து தங்கள்பெய ராலே ஓலை
எழுதியந்த மறையவர்கைக் கொடுத் தனுப்பிச்
சோமசுந்த ரேசன்முன்போய்ப் பணிந்தா னந்தம்
சூடினர் தமதிருக்கை காடி னுரே.

ஞானசம்பந்தர்மதுரைக்குவருதல்.

இதுவுமது.

அருமறையோன் ஞானசம் பந்தர் முன்சென்
றவ்வோலை காட்டிவா சிக்கும் போது
குருநாதர் திருவடிக்கே யடிமை யான
குலச்சிறைதென் டடீட்டுவிண்ணப் பயிக்கே ழுந்தே
அருளிவந்து சமணரா மிருளை மாய்த்தெம்
அரசனுக்குப் பூதியிசைத் தந்தாட் டோரும்
மறுவிடவே கருணைசெய்ய வேண்டு மென்றே
வரைந்திருப்ப தறிந்தெழுந்து வருகின் றுரே.

கல்யாணி ஆதி.

பல்லவி.

ஞானசம்பந்தசுவாமிவந் தாரே வந்துபாண்டிய
ராஜன்மனைவிமந்திரியுங் கேட்டுவந்தாரே

அநுபல்லவி.

வாதித்திரவேமுரச வாத்தியமொலிக்கமுத்து
மகரிக்கவரிசூழ்ந்த மணிக்கவிகைநிழற்ற
மணிப்பந்தலிலேமுத்து மணிச்சிவிகையிலுற்று ஞான

சரணங்கள்.

௧ புன்சமணிருளகற்றுஞ்சோதி யாகவேயீசன்
பொருந்தியதலந்தோறும்போய்ப் பாடலோதிச்
சென்னிதன்னுட்டைவிடுத்து தென்னவனுட்டையடுத்துச்
சேற்கண்ணுடனே திரி கோக்கணிருக்குங்கூடல்
பார்க்கவேண்டுமென்றதி சீக்கிரத்திலெழுந்து ஞான

௨ சத்தவிபூதிருத்திராக்ஷம்பூண்ட தொண்டர்கள்பலர்
சூழ்ந்துநின்றாகரவென் றருள்வேண்ட
ஒத்துமுத்துப்பல்லக்கின்மே லுற்றுதெல்பாற்கடல்மேல்
உதித்தெழும்பியநிறை மதிக்கிணையாகவொளி
கதிக்கவெவருக்கண்டு துதிக்கும்படியெழுந்து ஞான

௩ பொத்தகைச்சமணரெண்ணம்மாறத் தமக்குமுன்னே
போகும்பரிசனத்தார் விருதுகூற
மற்றுளபரசமய வாரணத்துக்கோரரிய
மனத்திமிரம்சிறிய முனைத்தசூரியனெனக்
கலைத்துபொன்னெடுஞ்சின்னக் தொனிக்குமோசைமுழங்க ஞான

விருத்தம்.

காமனைவென் றவன்மைந்தர் வருங்கால் வேறே
கண்டமனாருந்தேவத் தொழுக வந்தால்
ஏமமெழச்சி யுதுசின்ன மேதிங் கேவீ
தேதுஷவினில் யாரையென்றி ரெனத் துதிக்கத்
தாமரையா லாற்கட்ட மத்த வேழம்
தடைப்படுமோ வென்னவர் தடையை நீக்கி
மாமதுரா புரதன் கோவிற் குள்ளே
வந்திட்டார் அய்யனைப்ப ணிந்திட்டாரே.

இதுவுமது.

மதுக்கர் தனைப்பணிந்து முக்கு முர்த்தி
வஞ்சகரா கியசமணர் தெரிக வெல்லாம்
இதையடவே யாறுசெய்யக் கூறமை வேவுற
தேவர்ன பெனக்குமிதுமட பதிகம் பாடி

இதயமுவக் கருளடைந்து திரும்பி மெம்போ
தெதிராவா சேமுனி கண்டு வேண்டப்
புதுமையுடன் சம்பந்த ரவரில் வைத்திற்
பொருந்திட்டார் அமுதுசெய்திருந்திட்டாரே.

மோகனம் ஆதி.

௧ முக்கண்ணுக்கன்புசெய்யும் தக்கவர்களைசம்ப
மூர்த்திகூடத்துவந்து கேட்டுப்
பக்கமுள்ளதெருதோறும் புக்கவிருளாயிரம்
பாதகரும்வந்துகூட்டம் போட்டு

௨ முத்தமிழ்வல்லவரைக்கு நித்துடனேமம்புரிந்து
மூவெதிர்க்கடவுள் தனைக்கூவி
இத்தனைபேருக்குமொரு சத்துருவாக்கூத்தவனை
இருக்கையைப்பட்சித் துவாவென் றேவி

௩ தக்கன்மகத்திற்கைப்பான அக்கினிபகவானுஞ்சந்
தாங்களேயக்கினியைக்கொண் டோடிடும்
மிக்கவிருட்டிலொருவ ருக்குந்தெரியாமல்ஞான
வித்தகர்மடத்திலேவைக்கும் போது

௪ மண்டிபேபுகை யெழும்பத் தொண்டர்திரள் வைதிக
வாரணத்துடன்மொழியுங் காலை
தண்டமிழ்மதுரைநில ரண்டனைப்பாண்டியராசனை
தன்னைப்பிடிக்கவேந்தார் மேலே

௫ வெங்கனலெழுந்து சென் றங்கமதனிலேபற்றி
மேலெழுந்தபரணத்தாளாகப்
பங்கமுறஞ்சந்தனமுடன் கலவையும்பூசித்த
பாயதுஞ்சருகெழுந்து போக

௬ சோழன்மகளுக்குத்துணையாக் குலமந்திரியுமிக்கத்
துன்பமடைந்துபண்டிதராலே
கேளுமனேகமருந் தாலுமையில்லாமற்செய்யும்
வினைத்திசிருந்தாக்கணியதாலே

௭ ஆதவாலிகபாயம் தேதுமற்றசமணரால்
ஆனமட்டுக்கும்வருந்திப் பார்த்தார்
மாதவலைத்தாளுமற் றேதுவிதத்தாலும்தீர்க்க
வருத்தமென்றுனக்கவே பெற்றார்

௮ ஒத்தையாழியனானையும்கி சத்துமன்னவன்மருகனை
உத்துநோய்கைத்துதித்து தானே
பத்தியுடனேயாயிரம் கைத்தைமுக்கொண்டுதொட்டுப்
பார்க்கவந்து போனதித் தானே

௯ அந்தவேளையினிலேவசை வந்துவிட்டபயிர்க்குவேலி
யாமிருவரும்மன்னவன் முன்னதுல்

இந்தநோய்கொழிந்தின்று வந்திருப்போராலேயன்றி
யாவராலுந்தீராதென்று சொன்னார்
௰ ஓதியசைவர்வந்தால்வி பூதியிட்டுப்பார்ப்பதெமக்
கேற்குமோவென்றரசன்சொல் லின்றான்
ஏதாவிதத்தாலுஞ்சுர மேதணிந்தாற்போதும்
யாதானாலுங்கொணரு மென்றார்
௧௧ ஆதலவனியென்றன்முன் னாகவழைப்புமெனக்கண்
டாலவாயலங்காரஞ் செய்து
வேகமாகவேசகல லோகநாதருக்குமைந்தர்
வீற்றிருக்குமடத்தில்வந் தெய்தி
௧௨ கற்புடையவளுமீதி யொப்புமந்திரியுடன்பண்டு
காழிநல்ஞானமுதத்தை யுண்டார்
செப்பமாயன்றுகண்ணால்நி ரப்பவுண்டிருவருமாச்
சேவடியிலேவணங்கு கின்றார்

பாண்டியன்சுரந்தீர்க்கஞானசம்பந்தர்வருதல்.

விருத்தம்.

மந்திரியுங் கற்புடைய வளுமிவ் வாறு
வணங்கிடப்பார்த் தமணரைவென் றோரே யிங்கு
வந்ததே தெனவேதச் செல்வர் கேட்க
மகத்தான வுமதருளால் குறையே தெங்கட்
கெந்தையே யுமதருளால் எம்வேந் தன்மேல்
எழும்பியவெஞ் சுரம்பிடித்த தாகையாலே
யுந்தமது கருணையினால் ஒழிப்பீ ரென்றே
யுருகின்றார் தமக்கிரங்கி வருகின் றாரே

செஞ்சுருட்டி, சாபு.

பல்லவி.

வழுதிதன்சுரந் தீர்க்கஞானசம் பந்தமூர்த்திவந்தாரே.

அநுபல்லவி.

வழுதிதன்மனைவியுமந்திரியும்மொழியும்வண்ணமேகருணைபுரிந்து வழுதி

சரணங்கள்.

௧ முத்துப்பல்லக்கின்மேலேயிருந்து சுற்றிலுமறைமுழங்கக்கூன வழுதி
௨ சுத்தவிபூதிருத்திராக்ஷந்த ரித்தடியவர்நெருங்கக்கூன வழுதி
௩ வாயல்தோரணத்துடனே மணிவிளக்குகோலங்கக்கூன வழுதி
௪ தோயநிறைந்தபூர்ணகும்பமும் துவசங்களுடன்விளங்கக்கூன வழுதி

விருத்தம்.

வைகையிலே மணிச்சிவிகை மீதில் வந்து
வாய்த்திருந்து நோக்கமுக மலர்ந்து வந்த
தெய்வவடி வேயென்றே யாகத்தி யுந்தம்
திருப்பணிகொள் வீரனைவென் றிரக்க நோக்கிக்

கைவருந்தி வியர்புழுங்கி யுன்னலப்பா
கத்தனோ வினையுமந் தமையும் நீக்கச்
செய்வதுவே கருமமெனச் சொல்லக் கூனத்
தென்னவனும் அப்படியே செயுமென் றானே

ஆனந்தபைரவி ரூபகம்.

௧ தென்னவன்சொன்ன முன்னமச்சமணரென்னுங்குல ரீண்டிச்
சேகரமாய சோகனையதி வேகமுடனே . வேணவ
௨ மன்னியபீலிதன்னிலேயம மன்னன்மேற்றடைத் தாரே
மந்திரித்துசெலந்தனையும்வி ரைந்துமேலிறைத் தாரே
௩ எரியிலேநெய்யைச் சொரிவதுபோலே சுரமேலிடக்கண் டாரே
எவளவேனு மிலகுவிலலாமல்மிக்க கலைபெற்றிருக் தாரே
௪ திருஞானபூர்ணர் திருநீற்றையள்ளித் திருக்கையிலெடுத் தாரே
தீயவரது மாயநீறென வேயதைத்தடுத் தாரே
௫ தேவதேவன்றன் கோயிலுக்குள்ளே மேவியவர்க்கு நேரே
தெள்ளியமடைப் பள்ளிச்சாம்பலை யள்ளிவாருமென் றாரே
௬ காவலன்றன தேவலால்வா ருவலாக்கொணர்ந் தாரே
காயும்வழுதி நோயகற்றிட வேகைக்கொண்டனர் தாரே
௭ மந்திரமும ருந்துமெனச்சம்பந்தர்கானங் கூடி
மாதேவன்றன்வி பூதியைப்புகழ்ந்த தேவதிப்பதிகம் பாடி
௮ தந்திரசென்னுங் கந்தனிலப்பூ சவம்தாபசுர வேகம்
அந்தனத்தைத்தி மிர்த்துப்போற்ற ணிந்துவலப் பாகம்

விருத்தம்.

புரவலன்பே யமணர்தொடுத் தன்பும் ஞான
பூரணர்தொட் டதுநல்வெப் பொழிந்தே யின்பும்
இருவினையின் பயனைப்போற் றெரிந்தய் யாவென்
விடப்பாகச் சுரமுந்தீர்த் தடிமை கொள்ளக்
கருணைசெய்வீ ரெனவிரக்க நீறு தொட்டகை
கையாலமுன் போற்றெரிமுன் பழியச்சுரமும்
சுரமும்போய்க் கடைத்தேறித்த ஞானியைப் போலே
துலங்கினன் சுந்தரனு விளங்கி னானே.

இதுவுமது.

சுவத்தரபாண் டியனுக வலனே ஞான
சம்பந்த மூர்த்திபரி சத்தால் மோக்கால்
உலகதருளோங் கெழுத்துபதேச த்தால மேனி
யொண்மைகொண்டு சமணர்செற்றி யகன்றீ ழிலலாப்
படவத்தொலைக்கும் சைவசா தனத்தைப் பெற்றான்
பரிவுடிதனை புரைப்பவர்கேட் பவர்மெய்ஞ் ஞானம்
குவிந்துவினை வலிமலைக்கோர் குலிச மாகக்
கொள்ளுவார் அரனுலகி லென்று வாரே.

ஆகவிருத்தம் ௰ தழிசெயுலக ரேத்தனை ௬ தரு ௬ அக ளை முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்துமூன்றாவது.

சமணரைக் கழுவேற்றியபடலம்.

அவதாரிகை, விருத்தம்.

வழுதிவெஞ் சுரத்தைக் காழி மறையவ ரகற்றித் தீசன்
பழுதறத் திருநீ றிட்ட பண்புமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
குழுவுடன் வாதிற் றோற்ற குண்டரைப் பின்னுங் கூர்த்த
கழுவினி னேறச் செய்த கதையினி விளம்பு வேனே.

சந்தவிருத்தம்.

வழுதிமனையாளுமந்திரியுமொருமையாயிசைந்து
மகிமைமிகுகாழியந்தணனைநாட
மலரடியிலேபணிந்து எமதரசனேயுமக்க
வினையுமிலவாகவுஞ்செய் துறுபோலே
இழியமயானையின்று குழுவினுடனேயதுஞ்செய்
திடவுமெமதானையென்று சொலமேலே
இசையுமவரோடணைந்து மதுரைவளரீசன்முன்பில்
இனியமடமிலேவணங்கி யமணரை
அழிவுசெயவேணுமூர்த்தம் அருள்செய்கெனவோதவீவிர்
அறையும்வகையேநடந்திடது சரிதானே
அரசனுடனேமொழிந்து சயவருடனேயெதிர்ந்து
அகமகிழவீர்குவித்த கழுவேறி
விழுவரெனவேவினின்று மொழியவுடனேயிசைந்து
மிகமனநிலையுவந்து மறுநாளில்
வியனரசிலேதிணர்த்து சரியெனவமோதவைத்து
விரிமணியிலேயிருந்து மகிழ்வாரே.

சமணமாதர் தாம்கண்ட கனவுநிலைகூறல்.

விருத்தம்.

இப்படியோ ரித்திருக்க வமண ரில்லத்
தேந்திழைமார் அழல்சிறந்த நோக்கித் தென்னன்
வெப்பகற்று மலையொருமை தனக்குத் தோற்றி
வேந்தனும்பூ தியையணிந்து கவியிகழ்ந்தான்
வைப்பிலுமக் கிருப்பிடமே தெனவே காழி
மறையவரை வாதிலவை வெழுந்தார் பின்னும்
கைப்புணுக்குக் கண்ணாடி யேயாக கண்ட
கனவுநிலை கேளுமெனக் கழறு வாரே.

சங்கராபரணம் ஆதி.

பல்லவி.

கண்டகனவினைக்கேளும் குண்டரேயாங்கள் கண்டகனவினைக்கேளும்

அநுபல்லவி.

கண்டகனவைவென்றென்று விண்டுரைக்கலாகுமென்று கண்ட

சரணங்கள்.

க அந்தமிகுந்தம்பள்ளி யுந்திருவி[illegible]கஞ்சி
றந்தசடையரும்சீ ணிந்தமெய்யரும்குலஞ்ச
மந்தவருங்கையுபூணும் கந்தரும்புலித்தோலபு
னைந்தவருமாகச்சிலர் வந்துவைத்துலாவும்படிக் கண்ட

உ தண்டிலேகோவணங்கட்டி[illegible]வருஞ்செங்கையிற்க
மண்டலதாருநொந்தும் குண்டிகைக்கைகருந்தலை
முண்டமானவரும்நீல கண்டனுமத்தையேசொல்லிக்
கொண்டுவருவோருமிங்கு மண்டிவந்துலாவும்படிக் கண்ட

ந மத்தகெசமென்றுவந்து சுத்திவளைக்குமது
பத்தாரனவர்களைத்து ரத்திமுகேசிப்புட்பவ
னத்தையுமழித்துவண்டி னத்தையெழுப்பிப்பிண்டியைச்
சுத்தமாவேருடனேய பித்தெறிந்துலாவும்படிக் கண்ட

ச மூவிலைக்கழுப்பற்றி வேலிழுந்தக்கருக்குயிர்
போவதுகண்டோர்களும் ஆவிதமோதிமெத்தக்
கூவிமார்பிலடித்துக்கொண் டேவிழுமியல்சீர்பெருகப்
பூவணியுங்குழல்சோரப் பூவில்வீழ்ந்தழவுநாங்கள் கண்ட

விருத்தம்.

செப்பனக்கூ திக்கரிபாம் பானை யேவித்
தோற்றுக்கம்முன் னோர்கள்பட்ட பாடெல் கண்டோர்
இப்பொழுதோர் சிறுவனால் வலிவிழுந்தீர்
இன்றேகல் லன்றலவென் றுரைத்துப் பின்னும்
கைப்பிடித்து விழுத்திடப்பெண் டீர்சொற்கேட்டல்
காரியமன் றென்றுரைத்தும் வழியிற்செல்ல
அற்பர்கள்பச் சோத்திமுன்ம யூரஞ் செல்லல்
ஆவதுபோல் நடக்கமதித் தறைகு வாரே.

இதுவுமது.

தடுக்கையிலே நடக்கின்றீர் உமக்கு நாசம்
தலைப்படுமென் றரிவையர்கள் சபிக்கக் கண்டும்
நடக்கையிலே பட்சிமுதற் றடுக்கப் பார்த்தும்
நான்மாடக் கூடல்வந்தோ ரிடஞ்சே ருங்கால்
விடைக்கொடியோன் றனைவணங்கி ஞான பூர்ணர்
மீண்டுவரும் போதுமறித் தமணப் பேய்கள்
அடுத்தரசன் முன்சென்று சனத்திற் காழி
அந்தணர்வீற் றிடப்பொறுக்கா தறைகின் றாரே.

காதகாமக்கிரியை ஆதி.

க பாருஞ்சமணர்களெல் லோருஞ்ஞானபூரணரை
பரிகாசம்பண்ணத்தொடுத் திசை யொழிந்தார்
சேரும்மழலையின்னம் திரவியில்லாமைத்து
தீயோரெங்களுக்கெதி ரொரு பழித்தார்

உ கொம்பிற்சுரைக்கையேறப்பாம்பழம்விழுகின்ற
கொள்கையதாலுன்வித்தை மிக்கதோ வென்றார்
கிம்பயாலையதைத் தொண்டேய்பிணிதீர்த்தோமென்றே
நீகர்வத்தையடையத் தக்கதோ வென்றார்

ங மத்தம்கீர்வண்டுஞ்சென்[illegible] குருகோறுமெழுத்தாக
மன்னியதுபோலுன்[illegible]தையே யென்றார்
சித்தம்சாம்பலைநீவி மந்திரமுமருந்தும்போல்
தெட்டித்தென்னன்சார்ந்த னித்தையே யென்றார்

ச எங்கள்மந்திரத்தையும் உங்கள்மந்திரத்தையும்
ஏட்டிலெழுதித்தீயிற் போடுவ தென்றார்
அங்கியிலேவேகாமற் றங்கியதேவென்றதென்
றல்லாதவர்களினைத் தோடுவ தென்றார்

ரு இக்கூடலிலேசெய்யத் தக்கதன்றீசனிக்கா
விடத்திற்செய்வதேயெங்கள் காரியம் என்றார்
பக்கத்தொருதலத்திற் புக்கிருந்தாலும்வாதம்
பண்ணிச்செயிப்பதுவே வீரிய மென்றார்

சா மண்டிகைப்புறம்போய் மண்டலாதிபன்முன்னே
வன்னியிலிட்டால்வெளி யாமென் றெழுந்தார்
தண்டிற்சண்டைக்குப்போனால் ரெண்டிலொன்றென்பதெனச்
சமணப்பேய்களின்றுபார்ப் போமென் றெழுந்தார்

எ பட்டணத்தாக்னேயத்தில் வட்டமாயொருகுழி
பறித்தழற்சித்தலைப்புலையர்பா சாட்டினார்
கட்டுக்கட்டுகழிற விட்டெரிமூட்டித்தங்கள்
காரிகையார்வயிற்றுமூடிட்டு மூட்டினார்

அ காயினுமீனரையன் சேமயவிகழ்ந்திகழ்ந்து
ஞாமேசெயித்திடலாகுமென் றெண்ணினார்
ஆயுஞ்சம்பந்தரென்னி னாயிரந்தொண்டர்கு
அரசனுந்தேவியுமைக் கோடு எண்ணினார்

கூ தன்பாலருந்தியேயெழும்பியோடுக்கன்றின்பின்
தாயாம்பசுத்தொடர்ந்த துபோல் ஓடினார்
அம்பலத்தாடுமீசன் றனபின்னைச்செவ்வழிக்கொண்
டங்கயற்கண்ணியோடும் வந்து கூடினார்

௰ தன்னாலும்பச்சோலையில் என்னாயிரம்பேர்களும்

தங்கள்[illegible]ரகங்களெவ் வேறு குறித்தார்
தின்னமுடனேயோகம் பண்ணுதல்போலெரியும்
தீயிடையிலவ்வோலை யாவும் விறைத்தார்

கக கூடுமெரியிலிடுமேடுமைத்தங்கரும்பின்
கோதாயெரிந்துசாம்ப லாக நோக்கினார்
வாடுமுகத்தோடுன்னம் குடைமும்பிடத்திக்கரு
மார்ந்தோர்கண்டுசிரிக்க மானம் போக்கினார்

கஉ சத்தியவேதப்பொருளுரைத்தபுன்[illegible]கத்திலே
சம்பந்தமூர்த்திகை[illegible] சாத்தினார்
பத்தியுடனமுதளித்தவ[illegible]டு
பரிவாயவ்வேட்டையவ்வெரியிற் சேர்த்தினார்

கங கீரிவிட்டதுபோல ஞானமருவப்பாண்டி
திருபனுந்தேவியுமமைச்சனும் கண்டார்
சீரளிக்குஞானபூரணரைப்புகழ்ந்து
சிக்கையிலளவில்லா வானந்தம் கொண்டார்

கச அந்தவேட்டைப்பண்டுபோல் அந்தணர்கோன்கொளப்பார்த்
தமணர்குறும்பாடுகள் போலே கத்தினார்
சிந்தையுழந்தங்கள் மானமிழந்துபின்னும்
தென்னன்சபையிற்றித்திடப் பிதற்றினார்

கரு இன்றைப்பச்சோலைகள்வே கின்றதல்லாமலேநீ
ஏழுதியிட்டவோலைமாத் திரம் நெருப்பினால்
கன்றிவேகாமல்நீரில் நின்றவண்ணமானால்நீ
கற்றதுதான்வித்தையா மென்று செப்பினார்

கசா இன்னம்வேகயிதீர் தண்ணிலிடுவோம்விட்டாலும்
எதிர்க்குமிடேவெல்லுமே டாமென் றிழித்தார்
நான்[illegible]கடலைநோக்கிச் செல்லுமோலையேயினி
தோற்குந்தலையாமென்றமணர் மொழிந்தார்

கஎ வெற்றியடைந்தவர்க்கு மற்றவர்களடிமை
[illegible]தென்றமணர்களும் புகன்றார்
சித்தமகிழ்[illegible]வித்தகருக்குத்
தெண்டமிதுவோகன்றாக கேளுமே யென்றார்

கஅ மாலயன்தேடரிய நிலைக்கதனருள்
வலியாலேயோமுக்கலே வென்றதே யென்றும்
குலமுடையகழுமேலேயுங்களையெல்லாம்
தூக்கிப்போட்டுவிடுவதெம்வழக் கென்றார்

விருத்தம்.

இந்தவிதம் வரையறுக்கச் சமணரவ்வா
லினைக்கினைந்துசெலிப்பட்ட தஃதறிந்தே

மந்திரிநற் சர்கள்பலரை யழைத்து வைர
மாத்தாலே குளமுழைக் கழுச்செய் வித்து
வந்தரசன் முன்பாப்பக் காழி வாழும்
மறையவர்பார்த் திருநீறு சாதனம் பெற்
றுறநெழுந்து மோதிவினை யகற்று மென்
றுறைந்திடக்கேட் டமணர்வெருண் டுறைகின் றாரே.

இதுவுமது.

வன்னியின்றும் வென்றனமே சலத்தில் யாதாய்
வந்திடுமோ வென்றெமைப்பார்த் தன்பாய்ச் சொன்ன
நித்திலவிட் டகலா நினைத்த கன்றி
இனியும்வா திரைப்புரிதற் கேது வாகப்
பன்னகழும் எவ்புயனோ வெர்க்கா ளான
பசுவே நீ சொன்னதெனச் சமணர் கூற
அக்கிலையே வையைநதி பெருகிப் பொங்க
வதன்கரைவந் தனைவர்களும் அடுக்கின் றாரே

ரீதிகௌளை ஆதி.

க காசபுதனையுங்கண்புண் டாகினவரேசமணர்
நாலிரண்டாயிரம்பேரு மடுத்தார்
வேகமாய்த்திரித்து வேமைவித்தேடெழுதி
மீண்டுமுன்போலேயக்கினில் விடுத்தார்

௨ ஆணமேசத்தியமாளுந் காரணவேதெய்வமாளுல்
ஆற்றையெதிரேசெல்ல வேண்டிப்
பூரணஞானசம்பந்தர் நேரேபதிகம்வரைந்துப்
புனலில்விட்டெவிற்றிருக்தா ரீண்டு

௩ ஆலவாயீசன்கருணை யாலேயாசம்பற்றியெழுத்
தாலெ வேடெதிரேறக் கண்டார்
கோலமிழந்தவர்விட்ட நாலிரண்டாயிரமேடும்
குனைகட சாக்கண்டுளம் பின்டார்

௪ நீடியஞானசம்பந்தரேடெதிரேறத்தெரிந்து
நிர்ச்சாான்மனர்மைபெரு ழித்தார்
காடியதொண்டரானந்தம் கடவுமமணர்க்குள் ளழுந்தார்
கடுந்தியதுயர்க்கடல

௫ மன்னவனுங்கற்புடைய மன்னவனுக்குலதாம
மந்திரியம்பார்த்தாயக்கு வென்றார்
அக்கிலைதொண்டர்சம்பந்தர் பொன்னடிபணிந்தம்பரத்
தம்பரமெந்தர்துபிடிக் கொன்றார்

௬ நின்றமானமென்னனும்போய்க் குன்றியவமணரெங்கள்
நெறியழிக்துந்தோற்றதனுல் தீரே

சென்றவராகியெல்லதிர் சென்றுரைக்கப்பார்த்துக்காழி
வேந்தானபுடன்மோக்கி ளூரே

சமணர்கள்கழுவேறுதல்.

விருத்தம்.

கடைக்கண்ணாற் சம்பந்த மூர்த்தி யினனம்
காணுவோ மென்றவரைப் பார்த்து நீரேன்
மடுக்கடித்து கூர்வாளால் இறந்து போற்றீர்
சமதீச னடிக்காளாய் பிழைப்பீ ரென்ன
முடிக்கிறந்து மூக்கிறந்து அமண ரான
மூடர்கள்கேட் டருஞ்சிறிய மைந்தா வெங்கட்
கடுக்குமோ கியுரைத்த நெலவே கோட்டம்
அடங்கினர் கழுவேறத் தொடங்கி னாரே.

அடாணா ரூபகம்.

பல்லவி.

கழுவிலேறினார் மூடர்குலக் கழுவிலேறினர்

அநுபல்லவி.

குழுவுடனேசமணரெனும்பொய்யமொழியுமிகுநாலாயிரவரும் கழு

சரணங்கள்.

க நிலைகொளுமான முடையோர்தங்களே வலியவேயேறி யுயிர்பதைத்திடக் கழு
௨ தூய்யபூதிகண் டிகையணிந்தவர் கையினுற்றாக்கித் தாக்கியெறியக் கழு
௩ நூதருஞ்சிடர் பயந்துசிலர்வி பூதியணிந்து பிறப்பைவென்றிடக் கழு
௪ கட்டும்நீறுவிட் டாதவர்பசு மாட்டின்கோமயம் வாரிப்பூசிடக் கழு
௫ மற்றிம்முன்றுவிட் டாதவர்பூதி நெற்றியுடனே நெற்றிதாக்கக் கழு
௬ பாசமறக்குங் கோமயத்தினைப் பூசம்நெற்றியில் நெற்றியொற்றிக் கழு

ஞானசம்பந்தர்ஏடுகொணச்செல்லுதல்.

விருத்தம்.

ஏடர்களல் லாமல்மற்றோ கழுவி லேறிச்
செத்தவரைச் சூழ்க்துகரி காய்ந்தார் பிங்கள்
கூடிவந்து பிடிவைபுணக்கவந்த தென்னர்
கோன்காழி வேந்தரைத்தி னெதிரே யிச்சென்
றோடியவன் விரிவிட்ட வேடெங் கேசென்
றற்றதெனை சமதீசன் அருளா லொன்றும்
ஏடுவரு விப்போமென் றெழுந்து வையை
யின்கரையோ டேரேற விரித்செல் வாரே.

உசானி, ரூபகம்.

பல்லவி.

செல்லுகின்றனரே யமணரை வெல்லுகின்றனரே

அநுபல்லவி.

செல்லும்வழியிலோர் கொல்லையிலான்மேய்க்கும்
வல்லவரைக்கண்டிவ் வெல்லையில்விசேஷம்
மல்லதுண்டோவென நல்லவரேயொன்றும்
இல்லையெனவவர் எல்லவருஞ்சொல்லச் செல்லு

சரணங்கள்.

எந்தவிதத்திலும் இந்நாட்டதோர்வி சேஷந்தெரியவெனச் சிந்தைகொண்டுமே
கந்தரன்புகழ்ப சிந்துபதிகமொ ழிந்துமிகவும் மகிழ்ந்தன்புபுரிந்து
செல்லு
பாட்டின்மேலநள் பூட்டுமாவில்லக் காட்டித்தபம்புகாட்டக் கண்டன்புபா
ராட்டித்தாழ்ந்துசுற்றிக் கோட்டியெதிர்நிற்கக் கேட்டாசன்சேனைக் கூட்ட
செல்லு (முடன்வர
கண்டிகைபுந்திரிபுண்டாமும்விளங்க தொண்டர்கள்பரவி யெண்டிசையுஞ்சூழ
தண்டாளமணி மண்டுஞ்சிவிகைமேற் கொண்டுதமதேடு கண்டுவிரைந்து
செல்லு

விருத்தம்.

பாதையிலே கண்டவிக்கத் தீச ஞாற்றுப்
பத்துமதி கண்டவந் துணராத் தோன்றிப்
பூதியெடுத் தெமக்கினிய மைந்த ருக்குப்
பொருந்துவா யெனச்சாத்தி நிற்க முன்னாள்
ஓதருமெஞ் ஞானமணித் தோனெனத் தாழ்ந்
தற்றெனவே டிக்குவந்த தெனித்தோர் நீரே
ஆதலினா லஃதருளு மெனச்சீ காழி
அந்தணர்கோன் கேட்கவவ ரறைகின் றாரே.

இதுவுமது.

இனியுயிவரு மாளைமதி டந்தோ றுஞ்சென்
றிசைபாடும் பின்னம்வீ டடைவா யென்று
தனிவேதத் தாசமொழிந் திம்மென் றேயத்
துணராக வந்தபக ரன்மறைந் தான்
கனிவுடனே ஞானபூ ரணாய் வேட்டைக்
காவலற்குக் காட்டக்கண் டுவந்து தாழ்ந்தே
யெனதுயிழை பொறுத்தருள வேண்டு மென்றன்
பீன்றுரிற் காமினைய வேண்டி னாரே.

அடாணா ரூபகம்.

௧ முன்னவன்மலர்ப் பொன்னடிதொழு முனிவர்போயிகா நீளும்
தென்னன்சம்பந்த ரின்னருட்கொண்டு செய்துதின்னமுற் கேளும்
௨. நாட்டியவிலைக் காட்டிவேவணர் சனுக்கன்பி லுமே
நீட்டியவொளி காட்டிபகுப்ப சேருங்கோயிது மேலே

௩ மன்றுயக்களுங் கொண்டலைத்தொடு மாடங்கள்களுஞ் சமைத்தான்
விண்டலைத்தொடு மின்றகோபுரம் வீதிகளோ டமைத்தான்
௪ அந்தணர்முதல் எந்தவர்களுமே டமென்றதற்கு நாமம்
வந்தநாவிக்கு வைத்தலிங்கத்தை மன்னவன்கண்டு சேமம்
௫ பூண்டமனைத் தீண்டியபாவம் போக்கிட்டப்புகை புரிந்தான்
வேண்டியங்கேயோ ராண்டுசம்பந்த வித்தகருட னிருந்தான்
௬ அங்கவன்றுவி னங்கியதிரு வாலவாய்வந்து சேர்ந்தான்
தங்கியசெல்வம் பொங்குமெஞ்ஞான சம்பந்தருடன் வாழ்ந்தான்
௭ சிவநினைவிருந் தொருதினம்வட திசையிலங்கங்கே கன்னி
பலலிங்கங்களைத் தலமெங்குஞ்சென்று பாடவேண்டுமென் றெண்ணி
௮ கன்னிபுரேசன் றன்னையங்கையற் கண்ணியைப்பணிந் தெழுந்தார்
தன்னலமன்னவே பெற்ற ஞானபூரணர் நடந்தார்
௯ அரசனுங்கற்பு டையவளுந்தனி யமைச்சனுக்கூட நடக்க
பிரிதலின்றிக் குருவின்பமும் பின்வருத்திமுன் னிறுக்க
௰ தம்பின்வருஞ் சண்பகவரை சம்பந்தசுவாமி காண்டு
அன்புநீங்காத பண்புடன்பூதி அணிந்துகண்டிகை பூண்டு
௧௧ சந்ததம்நில சுந்தரன்திருத் தாளையேநினைக்க லொன்றும்
சிந்தையிலேமை நந்திடாமையைச் செப்பினிலுயி லென்றும்
௧௨ அருள்புரிந்தவர் மடக்கைம்மொழிச் சஞ்சிறுவரும் டணிந்தார்
திருவருமத் துரைகளுக்குத் திரும்பிவந்தவர் இருந்தார்

விருத்தம்.

ஞானசம் பந்தரொரு மதுரை வந்து
நாடறிய சுதம்பனைத் தனிலே கண்ணும்
ஈனமுறுஞ் சமணரெலாந் தருக்க லைக்கின்
றெடுத்துகீ ழுக்கியென்னிப் பாற்றித் தென்னர்
கோனவனுக் கட்டிகவைப் பூதி கொண்டு
கூனுடன் வெட்டமுந்திர்த்துக் காழி சேர்ந்தார்
மாநிலத்தில் இதையுரைப்போர் கேட்போர் போகம்
மன்னியிருந் தாநடைமற் றன்றோ [illegible]ரே.
ஆகவிருத்தம் ௧௧ கழிநெடில் ௧ கீர்த்தனை [illegible] ௧ ஆக ௬௪ முற்றும்

அறுபத்துநான்காவது.

வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமும்அழைத்தபடலம்.

அவதாரிகை.— விருத்தம்.

முன்னவன் திருச்சம்பந்த மூர்த்தியாற் சமணரைக்கூர்
அன்னியகழுவேற்றிட்ட ருத்திரமுனாத்தேனப்பால்
மன்னியவணிகக்கன்னி மணத்திற்குச்சாக்ஷியான
வன்னிகூபமிலிங்கத்தை வருவித்ததினிச்சொல்வேனே.

மோகனம் ஆதி.

க திருமாமுனிவோரே யதிருவீர் ஒருகதைதனையரீரே கடற்புறத்
தொருநகரத்திற்குடி யுள்ளவொருவணிகன்
திரவியத்தனக்கெல்லை செப்பவொண்ணுத்தவிகன்
உ மைத்துரில்லாமையாலே கற்புள்ள மைத்தொடியோடன்பாலே பலதர்மம்
செய்துவந்து செய்தாயிரஞ்ஞூறுமாது
வந்துதிக்கக்கண்டவன் மகிழ்ந்திருக்கின்றபோது (மனம்
ங அவன்மருமகனென்பேன் கூடலிற் பலனூடையோன் முன்போர்மா
எவருமதிச்சிடச்செய் திருப்பவர்க்கேமுயன்று
தவமுணர்ந்துபெற்றபெண் தனைக்கொடுப்பேனென்று
ச பலபெருக்குக் கருமறிய மொழிந்தவன் சிலசிலதினங்கழிய வழ்விளை
வலியி…லயக வணிகனுயிரிறக்கத்
தலைவியுந் தணிந்தவன் தன்னுடனேயிறக்க (செய்திலை
ரு பயிரிருவர்க்குமித்துச் செயத்தகும் கடனை பெத்தக்கள்முடிந்து அச்
உடனேமதுரைநகர் உற்றமருகற்கோலை
விடுக்கக்கண்டு இத்தீட்டும் விவரமறிந்திப்பாலே
சா இக்கேதத்தனக்குரிய மாமனே யென்னவிழி நீர்சொரியக் கரைந்தபின்
தன்னிருப்பிடம்விட்டுத் தனிவழிக்கொண்டுமாமன்
தொன்னகரத்தில்வந்து தோன்றினன்முல்லைத்தாமன்
எ மாதுலன்மனைபுகுந்தான் இளைஞர்வந் தாதரவோதவிருந்தான் ஒருவைகல்
காதலியோடெழுந்து கதம்பவனத்தைநண்ணி
மாதிருமணஞ்செய்யும் வண்ணமனத்திலெண்ணி
அ கேளுமாமனீட்டும் பொருள்முற்றும் ஆவின்…லயிக்கீட்டு வகைகொண்டு
அமும்பரிசனமும் தோகையுந்தானுமாக
சிறுமொருவைகலில் செடுந்தூரம்வேகமாகத்
கூ தங்குமுடனேநடந்து வருகையிற் செங்கதிர்வானமறைந்து இருட்டக்கண்
டுவ்விருந்துபோவோமென் றேமனதில்நினைத்து
புங்கயிருக்க…ப் புறம்பியத்திலிருந்து
௰ கோவிலுக்குமுன்னதி…ற்றிகும் கூவக்கிரிவாடி அக்குற்ற
மாவலங்கொண்டதொரு வன்னிமரத்தில்பக்கத்
தரவலோடன்னஞ்சமைத் திருந்திருந்தார்பிக்க திருமாமுனி

விருத்தம்.

அத்தலத்தி னன்கோயில் மருங்கி லேசார்க்
தவ்வணிகன் உறக்கையிஞம் விளையி ஞலோர்
மைத்தலைநா கக்கடித் திறந்தா னத்தப்
பைத்தொடிகண் டவன்பால்வீழ்ந் திரங்கிரண்டு
கைத்தலங்கொண் ரெத்திலறைந் தழுது சோர்ந்து
கனியேறன மெழுமயில் போல்வாய் விட்டு
முத்துமுத்தா கக்கண்ணீர் ஒழுக வோர்ந்தி
மொழிமின்றுள் தனியேயின் றழுகின் றளே.

தரு செண்டைசாபு.

க என்னாயகனே யெனதுகண்மணியேயென் பிராணநாதா என்
தாய்தந்தைவிடுத் துனை மருகாவெனநான் பிராணநாதா
உ செய்யவணிகக் குலமணியேயென்றன் பிராணநாதா ஒரு
கைபாவின்யாவித் பட்டினர்தாயோவென் பிராணநாதா
ங தேசத்தைவிட்டு நீமுவிருப்பதுண்டோ பிராணநாதா காக
லோகத்துமின்னுரை கற்றிடைத்தாயோ பிராணநாதா
ச விண்டலத்துள்ளாயின்னுரைத்தழுவேனோ பிராணநாதா என்னை
மண்டலத்திலேவிட்டு மறைந்தேகலாமோ பிராணநாதா
ரு தென்புலத்தம்மானைத் தேவியுடன்கண்டு பிராணநாதா அவர்
தம்பெருந்தோளுறத் தழுவிப்பணிந்தாயோ பிராணநாதா
சா உனனுடனேயானும் கூடவாராமலே பிராணநாதா நீ
தன்னந்தனியேசென் றென்னைவெற்றுபோவென் பிராணநாதா
எ உற்றவரில்லை மருமகனுனதான் பிராணநாதா என்னைப்
பெற்றவர்சேர்த்த பயனைவைத்தற்றதோ பிராணநாதா
அ இத்தவிதனம் வருமென்றேமுன்னோர்கள் பிராணநாதா மாய்ந்து
தக்கோதரிய பயனிதுபோதுண்டோ பிராணநாதா
கூ பெற்றவன்றேயுனக் கெனைமணவியாய் பிராணநாதா பண
மற்றத்தார்முன்சொல்லித் துணைவியுடன்மாய்ந்தான் பிராணநாதா
௰ அப்படிப்போலத்த ஞருயிர்போக பிராணநாதா எனி
குப்பதுராயமோ இன்பின்னேவாராமல் பிராணநாதா

விருத்தம்.

அரியதுணை யிழந்தவன்றி லேபோ லுங்கால்
அதவங்குன் றிடலீசன் றலத்தோ னுஞ்சென்
றருமையுடன் பாடிவரு ஞானசம்பந்தர்
அந்நகம்பந் தொருமுடனுஞ்சென் றிதுவெலாங் கேட்
டருகில்வருஞ் சன்னிவைப்பார்த் தியாதென் றாம்த்
தாதிமுதல் கடைத்தெலாம் ஒழித்தோர்ந்தேர்த்
தாய்மொழித் திறந்தவணி கன்மூர் யென்றும்
அருமருந்து வடிவாப்பார்த் தழுதின் றுளே.

கழிநெடில்.

வேதியர் தங்கோன் அருட்கண்ணைத் திறந்துன்
விழுந்திருந்தத் துறக்கவைக் தவன்போல்
விழ்த்திடும் வணிகன் எழுந்துகன் னியுடன்
மெல்லடி பணிந்துநிற் றுங்கால்
மாதுலன்மகளா யிருந்துதன்னன்பன்
மாண்டபோ திதுமவன் சிவன்
வந்தபோதிருமெய் நின்றிடாக்கதற்பின்
மணமைபார்த் துவாதமான்பெண்ணைத்

தாதுறுமுல்லைத் தாமனைகொண்டு
தனிவழி நடக்கொணு சிந்தத்
தலத்திலேதானே மணஞ்செய்தேனென வென்
தமர்களுஞ் சாட்சியு மின்றி
யாதுசெய்வதெனக் கொதிதுவன்னி
இலிங்கமுஞ் சாட்சியாச்செய்யென்
[illegible]ன்பொழிய அவ்வகைமணஞ்செய்
தேவிடை கொடுத்தனனே.

(ர்ந்தான்

பூரிகல்யாணி, ஆதி.

பூமணஞ்செய் துவணிகன் நடந்தான் திருப் புறம்பியம்விட் டாகவாய்வந்தம
மாமன்மகளைவேட்டதுதெரிந்து மிளைஞர் வந்துவகைதிடக்கண்டின்புற் றிருந்த
தன்பொருள்மாமன்பொருளுங்கூட்டிவாணிகத்தன்னைச்செய்தளகேசனைபோலி
இன்பமுடனேயிருக்கும்போது மக்களை இருவரும்பெற் றவளும்போது (ட்டி
மூத்தவள்பிள்ளை தஷ்டர்கள் நீடி இளையமொய்குழல் மகளுடனே சாடி
வாய்த்துவிளையாடலசெய்யுங் காலை இளையாள் மைந்தனைச்சீறியடித்தார் மேலே
பெற்றவள்மூத்தாள்மைந்தனைவைதா ளதற்குபதலிளையாளைமூத்தவள்வைதாள்
எத்தலமெச் சாதியார்க்குப் பிறந்தாய்நீயாவர்காண மணஞ்செய்து கொண்டாய்
என்கணவனுக்காசைகொண்டு வந்தாய்தாசிக்கேதுவாயும்வீறுமென் றுரைத்தாள்
அங்கிமுன்மணந்ததன் கோவென்றுர்சாக்ஷியாருனக்கொப்பியென்றபு கன்று
புங்கராஞ்சம் பந்தாருளாலேலனத்தன்புருடன்புறம் பியந்தன்பாலே [ன்றுள்
லிங்கமும்வன்னி மரக்கிணறின் முன்னுர்செய்துமேருமூணறு சாக்ஷியென்று சொ

விருத்தம்.

இளையாள்சொற் கேட்டுகைத் திதுபோல் கேர்த்தி
இலையுமனைத் துக்கேற்ற சாக்ஷி சொன்னாய்
வளைபிறந்தச் சாட்சிகளிங் கிருக்கு மாகில்
மணஞ்செய்த துண்மையென மூத்தாள் கூறத்
தளர்வோடுமேல் விரல்கெரித்து வயிற்றில் வைத்துத்
தனதுநன்னிர் உடலிகள் துடிக்க காணக்
கோளவுற்ற தெய்வமேயென் செய்வே னென்று
கூறினள் மனதழி மாறி னளே.

விருத்தம்.

அன்னைபிதா மாய்த்தபிறி யேனுக் காருண்
டன்னொருவ னிகனுக்கம் மாருத் தோன்றி
உன்னிவழக் குரைத்துரிமை யளித்தோ னேயென்
றுணவுறக்கம் நீக்கியம்பொற் கமலர் தோய்த்தன்
றென்னைமகிழ் கல்மணந்த தற்குச் சாட்சி
யென்னநின்ற தருவுங்கூ பமுநீ யும்வந்
திந்நிலைகா வாவிடில்யா னிறப்பே னென்றே
ஈசன்முன்வந் திறைஞ்சிமொழிந் தேத்தி னளே.

அடாணா, ரூபகம்.

௧ மாதவரேவணிகன் சின்னமனையாள் அன்பினாலே கனத்
தோதல்கள்பெரித்தா லவாயுடையான் அருளாலே
௨ மூன்னுளித்தொல்லிய சாட்சிகள் மூன்றும்யாருக்காண அவை
தன்னுல்வந்து திருக் கோயிற்சோமசுந்தலிங்கேஞனை
௩ அப்போதிளையாள் மூத்திடும் அரிவையுடன்சேர்ந்து தொடர்க்
கெப்போதுங்கருணைபெய்திடும் ஈசன்முன்னேதாழ்ந்து
௪ வன்னிகிணறிலிங்கம் எந்தன்மணத்திற்சாக்ஷியுடைய தவே
மூன்னேபோரென்றுரைக்கக் கண்டுமூத்தாள்நாணமடைய
௫ எங்கேபுள்ளதருவுங் கிணறிலிங்கத்துடன்விளக்கச் சாட்சிக்
கெங்கேவந்ததிசயங்கண் டெல்லோர்களுமயக்க
௬ அன்னைவிட்டதன்புங் கற்பினதிசயமுங்கொண்டு தேற்றிக்
கன்னனிளையாட்குச்செய்த கருணையையுங்கண்டு
௭ புத்தாககரோர்யாவரும் புகழ்ந்தாலைந்தத்தாழ்ந்தார் களும்
மூத்தாள்மட்டேதுன்பக் கடல்மூழ்கியதிலாழ்ந்தாள்
௮ ஓதும்வணிகன்மூத்த வளுடனேசினத்தாலே பொல்லாப்
[illegible]மென்[illegible]த்துச்சொல்லிமேலே
௯ பழுதற்றவள்தன்னுப் பழுதுரைக்கப்பட்டாய் எனைத்
தழுவுமனையளையாள் அல்லலைத்தன்ன்மிகழ்ந்திட்டாள்

விருத்தம்.

இன்னவா றிந்திளையாள் கணவனைத் தாழ்த்
திரக்கெனது கற்பைநிறுத் தினன்மாற் றுளன்
தன்னையில்லா லெனக்கன்னே யாருள் ளாரும்
அவனுமெயி றும்படவும் போல்வாழ் வேமென்
றின்னலகன் திருவரும்அன் புற்று வாழ்ந்தார்
இவர்களுடன் மியர்கே ளுஞ்சி றந்த
தென்னசொல்வேன் பிறுறு பேறும் பெற்றே
ஈசனடி தொழுதவர்த் திருத்திடு புரே.

இதுவுமது.

திருவால வாய்க்கடவுள் விளையாட் டெல்லை
தெரிந்துருக துரைத்தபடி கடந்திற் றென்றும்
வரமுனிவர் வசிஷ்டாதி முனிவர்க் கோதி
மகிழ்த்ததொரு பாவையுமக் கூடற்கண் பாக
தொருவிளையும் கிளைந்துபா வமை டைத்தே
புண்மையா னத்துளார்க் கிருந்தா ரித்தது
புரைசெய்வர் கேட் டவர் செட்டுப் பேறும்
முத்துவாழ்ந் திருந்துமுத்தி யுறவர் தாமே.

ஆகவிருத்தம் எழுகேடிக்க ஏறு ள [illegible] ஈசன முற்றும்.

உ

அறுபத்தைந்தாவது.

அருச்சனைப்படலம்.

அவதாரிகை.

மக்கைதன்மனைச்சாட்சிக்க வன்னிகூவயிலிங்கம்முன்
தவியுதலைத்தேன்கும்ப சம்பவர்தமையாங்குள்ள
பங்கலுமீனிவர்பூசை புரிந்தவருடனேகூடற்
சங்கரன்முன்போய்ப்போற்றுஞ் சரித்திரமினிச்சொல்வோமே.

விருத்தம்.

கும்பமுனி தமைமனையாளுடனே சித்தை
கூர்ப்புலசிந்தடாதிகள்அர்ச் சித்துக் கூடல்
எம்பிரானுடைலக்கேட் டெங்கள் காதுக்
கிசைந்ததுபோல் கண்களிப்பக் கண்டி ரைஞ்சி
இன்பமுற வேண்டுமென மகிழ்ந்தெம் முள்ளத்
தெண்ணியவா றுரைத்திரேன் றுரைத்தல் வாதே
அன்புடன்போய்க் கண்டுதெரி சனஞ்செய் தேத்த
வாமென்று ... செல் வோமென் றூரே.

இதுவுமது.

மங்கலமா ... கை யாழ் காசி
வன்னலத்த ... புனைம் மதுரா காதன்
பங்கயத்தாள் ஒருக்கெழுத் தைத்து மோதிப்
பணிந்துபணிந் தெழுந்துதவத் தேர்மேற் கொண்டு
புங்கவதெய் வலிளைக ளுந்த வந்தோர்
பொருந்துவனத் திருந்ததி சோக்கி நோக்கிச்
செங்கைகுவித் தங்கே மார்க்க மாகச்
செல்லுவார் தங்ககஸ்தியர் சொல்லு வாரே.

காதலாக்கிசியைதிரிபுடை. [ரபன்

க ராக்கதனைக்கொன்...மனுக்கூவிரு பாக்கன்றலமிதெரிவீழ்க் திடத்தோ
டெண்ணியபடி மாதி...றப்பீறும் இதுநிசைலம்பாரும்
திரக்கமுடைய படலின்செய்... பூர்த்தியுருவ யாயிறு விரவீகில்
திருத்தேர்வடத்துங்கோ கர்ணமெனும்திருத்தலமீதுபாரும் (கோட்டிய
கல்லைதியின் கையிலிற்கர்த்திரைத் திக்கலிற்காத் திசையிற்றே
கறைக்கந்தரன் வளர்சோமநாதமெனும்கனத்ததிதலைப்பாரும்
அக்கருடனே வேடனொக்கிலையுண்ட சங்கரன்வளர் காளத்தியீதிட
வடிவெடுத்தாடிக் காளியைவென்ற திருவாலங்காடிதுபாரும் (பவரன்
மாமரத்தின்கீழ் ஒருத்திதவஞ்செய்காஞ்சி யாயிதுமால் காத்தலைச்செய்
வலாடிபூசித் தேத்திநின்றிட திருமாற்பேரிதுபாரும் (ருக்கு
மாமனுமொழி வெல்லைசடைத்தகொன்றைத் தாலஞ்சத்தகூட்டியறுவே
சவைப்பாடிய திருவோத்தூர்செனும்வளர்பதியிதுபாரும்

௩ காறுமுடியுங் கோலமும்தன்கையும் காணருஞ்சடர் வளர்ஞ்சுமயீது
கழுவருக்கொண் டிருவர்வன்னோர்கு திருக் கழுக்குன்றமிதுபாரும் (வல்
மேலும்அழி யாமுகுனுறமீ தாலமுண்டோன் அக்ககாசுரனைக்கொல்கோ
வீரட்டமிது புரமெரித்தோனதிகை வீரட்டமிதுபாரும்
...த்தன்மகிழ்த் தாடேத்திக்கலியிது சித்தவர்முத்தி பெறுமாரூரிது
...கமங்கள்காலும் பூசைசெயும்வேதா ரண்ணியமீதுத்துப்பாரும்
இந்தரைமீ தரியயன்முதற்பிரள யந்திறவா மிடல்சேசதிசன்றே
பெற்றியவா திரண்டுபெயர்பொருந்தும் இதுசீகாழி பாரும்
மேவரியசம் பாதிசடாயுக்கள் ஆவலுடனேபூசைபுரியவாம்
...ங்கறுனும் மருந்துறைபுள் ளிருக்கும்வேளூரிதுபாரும்
யார்வதிமயி லாகப்பூசிக்கும்மயூரமிதுமுக் கோடிமுனிவ பூசை
பண்ணுந்திருக் கோட்டியீதம்பூசைபணூர்தர்மபுரம்பாரும்
பாலல்வெள்ளானைதன் கொம்பினை ஈலமுறற் தாருகன்முறித்திட
பணிந்தலைப்பெற்ற திருவெண்காடிது திருப் பனந்தாளிதுபாரும் (குடி
...முகத்தசுரனைக்கொன்றகெ சானனன்பூசை புரியுஞ் செங்காட்டம்
...ய்ச்சாயானடியில்வேறாருச்சித்ததிதுபாரும்
மதித்திடுஞ்சிறு வனைத்தொடர்காலனை யுதைத்தவன்வளர் திருக்கடவூரிது
வாரணத்தோ லுரித்தணியரன்வளர் வழுவூரிதுபாரும்
விதித்தவனின் திடுக்கலம்பெற்றான் மதித்தகண்டியூர் வீரட்டமிதுசெற்றி
விழியாலனங் கனையெரித்தகொறுக்கைவீரட்டமிது பாரும்
௬ மாமனுக்கசத் தலைதந்தமருமகன் றுமுறைபதி பரியல்வீரட்டமிது
வளவிற்குடிவீரட்டஞ்சலந்தரனை மாய்த்ததிப்பதிபாரும் (மிது
மாமலட்கண்ட விகைம்கினை றவன்னி தாமதுசாட்சி சொலும்புறம்பிய
வழுதிக்குப்பிரம கத்தியைத்தீர்க்கும்இடை மருதாரிதுபாரும்
௭ சத்தமயாமகத்தோறுமாடுவீராடும் மாய்த்திடுக்கங்கை வளர்கும்பகோண
ஈன்றவற்கு பதேசம்பரியம்திருவேரகமிதுபாரும் (மிது
வேதாமர்ச்சிக்கும் மாலுக்காழிகொடுத்தோன் வாய்த்திடும்விழி மழலையீ
திலகொண்டுதவம் புரியுமையாறெனும் தேம்பதியிதுபாரும் (துயர்சத்தி
கக சிலந்திகொம்வரைமகள்மாதவன் ...லந்தருந்தவஞ்செய்தருள்பெறுகின்ற
திருவானைக்காவ லிதுமகிமைபெறுமிந் திரிசிரகிரிபாரும்
பலத்தருமிதி லாடியபேர்வினை தொலைத்திடப்பெருகியபொன்னியீதிரு
யாதுமறையோர்கள்நிறைதிலங்கும்புன் புறமிதுபாரும்

விருத்தம்.

இக்கதிமுத் தாரமென விளக்குஞ் சோறு
டிதுதுறக்கம் வழுக்கமென் ணில் வீழ்த்த தொழும்
தென்னவர்மா மதிலுறம் வருதா தேனைக்
செய்வதி சிறவாய்க்கா லொத்த டாகம்

இன்னீர்க் குழியெனக்கே தமிழ்புல் மென்னச்
செழிக்கின்ற வாமைமுஞ்சன் எனைய யத்கள்
மன்னிய இ ளைப்பாத்தி யெனவுக் தோற்றம்
வகையறிவீர் எனமுனிவன் வருக்கின் றனே.

இதுவுமது.

பலவிதமாக் கிரிகள்பத்தி பத்தி யாகப்
பைங்கிளிசெம் போர்துமயி லன்ன மிந்தப்
புலமிசைசெல் வேறிருக்கும் வகையே போலப்
பட்சன்மிற கெனத்தோற்றப் பாசத்தில் வாழ
வலமிருந்த காட்சியெலாம் சண்டு சென்று
௨. நயனங்கள் விருந்தருக்கி மீண்டுமேவின்
புறைமுக்கொண் டேவலமாச்சென் றன் வன்பு
தருகுவார் பலமுனிவர் வருகு வாரே.

விருத்தம்.

பாண்டியநாட் டுத்தலங்கள் பாக வாயின்
பக்கம்வந்து வையையைப்பார்த் திறைஞ்சி யாடி
மீண்டவன்போ தயர்ந்த[illegible]
நியமமுட னட்புரக்க வீதி தோறும்
வேண்டியே பணிந்தெழுந்து கோயிற் சென்று
விதிமுறையால் பொற்கமலம் படிந்தே பக்கும்
பூண்டுறதி புடனெழுந்தத் தென்னி யாரும்
புகழ்ந்திடவே பலமுனிவர் மகிழ்ந்திட் டாரே.

முனிவர்களபிஷேகஞ்செய்தல்.

இதுவுமது.

சித்தமுவக் தகஸ்தியரை முதலோ ரெல்லாம்
தேர்ந்துசித்தி விநாயகரைப் பணிந்தெழுந்து
அத்தியரு செய் தங்கயத்தவர மைமை தாவிந்
தெருழுதுங்கின் அன்புகொடுத் தருளோ வாங்கிச்
சத்தியுடன் [illegible] தாவின் [illegible]த்தைத்
தொழுதகன்று கா[illegible]ழுத் தேத்த வாசிற்
பத்தியுட னெழுந்தெழுந்த முடைமை பூசித்
பரிகின்றார் அபிஷேகம் புரிகின் றாரே.

காம்போதி, சாபு.

பல்லவி.

பூரணஅபிஷேகமுஞ்செய் தருள் ஆரும்வருனைம்போலேசம்பூரணமாச்செய்துமகிழ்ந்தச (Gr

அநுபல்லவி.

ஆர்னைமுமாதும்பெண்ணுமொன வாரணமுந்தேவேந்திரு
அவைமேலெலாம் மூலலிங்கத்[illegible]க்குச்சமா வாகமப்படியேயோகமுனிவர்ச்
அவனைமையாம்மலி வேகமாகக்கூடிப் [illegible]

சரணங்கள்.

௧ கெந்தயிலுந்தயிலமுமோ மைசத்து கொலியமும்முஞ்சா முதலும்ஜலிஞ்
சிருதமும்பாலுர்தயிரும் மதுவுமிட்க வின்ரலமும் ஷொரதுமிச்சக்[illegible]
புக்திமகிழ்ந்திளநீரும் சந்தனக்குழம்பும்விருகமதமும் — சுருப்[illegible] (மும்
[illegible]ந்நமும்பம்பனி நீருமயிமக்கிரித்த பேறுகலைநீரும்ருத்திர சதமும்
பத்திமாய்ந்ின்று யிக்கேவ தகைகள் இரண்டாய்ப்பகுப்போல்
பத்திபூர்வமாகமெய்யாக் கொத்துருத் திராக்கமுதல
பண்ணுடனே மொழி தென்னரியதக்தி
வண்ணமுரும்மொழிக் கண்ணைமெய்குளிர பூரணஅபி

௨ பொன்னிழைவஸ்திரமும் நாணும் மின்னுமணிப்பூஷணமுஞ்[illegible] வாச
பூர்[illegible]சந்தமும்பச்சைக்கர்ப்பூரஞ்சவ்வாது குங்குமப் பூமுத[illegible]வாசவர்க்கஞ்
மின்னுமகுடமாலைமொளி துணுமுத்துமாலைமுதலசாத்தி [illegible]காளை,ற (சாத்தி
மா[illegible]தும்பமாலைவில்வ மாலையிருவாக்ஷிமுதல்மாலைவெவ் [illegible]வுருத்தொடுத்துச்
[illegible]ன்னமும்செய்தயிர்பால மின்னுஞ்சித்திரான்னம்அபூப [சாத்தி
[illegible]ம்பழங்கனிதேன் பாயசம்தக்ப்புலமுதல்
[illegible]ன்பொற்கலத்தனிக்கவேத்தியமுத் தங்கமு[illegible]க்செய்து பூர

௩ அர்க்கியபாத்தியாசமயனீயம் தக்கதம்தமலர்தை வேத்தியம்அ
[illegible]ந்திபாலத்தியாடி சோதிவெண்கவிருடை ஆலவட்டம்கீர்த்தநிதம் வாத்திய
[illegible] முக்கியமலமு காக்ஷிலியில்செய் மிக்கவும்பூரணருதிவையப்பணிப் பூசை
முற்றும்கட்டிமறையு ரைத்தமனுவாயிரத்தால் முஷிலைவிலவார்ச்சனை செய்
தக்கசுரும்பூதிப முக்கியதெரிசவஞ்செய்து [தெண்ணித்
தஞ்சமலர்க்கைமலர்கொண் டஞ்சாத்திக்கருணை
தர்திம்மெனப்ப லிக்தெழுந்தசோம சுந்தரலிங்கத்தின் சிந்தையிலுப்பப் பூ

விருத்தம்.

கும்பமுனி வசிஷ்டாதி முனிவோரன்பு
கூர்ந்தில்லை [illegible]பிஷேகம் செய்து வாச
தண்புனலும் [illegible]லரும்சாத்தி லேத்தித்
தாங்கள்செய் [illegible] பூசனையின் பயனோ வெள்ளி
அம்பலத்தி [illegible]யன் [illegible]
அனைவர்களும் [illegible] செங்கை கூப்பிக்
கண்புனல் [illegible] கந்தங்
கதிக்கின்றார் [illegible]

[illegible]

௧ இந்திரன்பழி தொலைத்தருள்சோம [illegible] சுந்தரசரணம் வெள்ளைத்
தந்தியின்சாபம் தீர்த்தருள்சீல [illegible] சுந்தரசரணம்
௨ கன்றும்பீபட விளைப்புர்கண்ட [illegible]ன்னலேசரணம் கயல்
கண்ணைத்தென்னன்போர் முகந்தந் [illegible]முக் கன்னலேசரணம்
௩ வெண்கித்தடாதகையைமணந்துல[illegible] காண்டவசரணம் தவம்
[illegible]ட்டொண்டருக் காட்டித்தருள் [illegible] புண்[illegible]சரணம்

௪ மொழிபுன்குமட்கசனக்தரும்செந்தி விழியனே சரணம் அன்னக்
குழிபிம்மவையையும் அழைத்தருள் தேவச் செழியனே சரணம்
௫ சந்தசாகர மாமிக்சயமைப் பித்தவா சரணம் மாம
கைத்தருவித்தி ருவருமாட இசைத்தவா சரணம்
௬ குகையுக்கிரச் செழியனுக்கு சகவனே சரணம் நிரு
மகனுக்கரசும் படைபுமீக்சஐ முகவனே சரணம் வளி
௭ ஞசைபுதி வறக்கவேலைவிடப் பேசுவோய் சரணம்
வாசவன்முடி தகர்க்கச்செய்தருள் ஈசனே சரணம் செ
௮ கடற்மேருவை புடைக்கச்செய்தருள் பூத்தவா சரணம்
தார்த்தவர்க் கருளிச்சம்சயம் தீர்த்தவா சரணம் கடல்
௯ அரசன்மகற்கு மணிகொடுத்தருள் அமரா சரணம்
வருணனனுப்ப கைக்கியதிரி புரகா சரணம் தேவ
௰ கூடல்நான்மாடக் கூடஞ்செய்தருள் நீடுவோய் சரணம்
தேடரும்வல்ல சித்தாய்விளை யாடுவோய் சரணம் சத்திய
௧௧ மாகல்லானைக்குக் கரும்புகொடுத்த யோகனே சரணம்
பேய்கள்விடுக்கவியைக்கொல்லநாசி பாகனே சரணம் தென்னன்
௧௨ விருத்தன்குமரன் பாலனுகிய கருத்தனே சரணம்
விருத்தமதிர்ந மாதிரடித்த திருத்தனே சரணம் மகர
௧௩ ஞதராம்பழி வஞ்சிமிம்லோக நாதனே சரணம்
பத்தகர்தவிர்த் தருளுமாதியா திதனே சரணம் படம்
௧௪ குருத்துரோகியைச் செருத்துயிர்ப கரித்தவா சரணம்
விரித்தகொடிய நாகமதைக் கரித்தவா சரணம் நலம்
௧௫ மாயப்புகவை வதைத்தருள் விடைக்கொண்டர் செயனே சரணம்
தோயுமெய்க்காட்டிட் டருளும்பித்த சகாயனே சரணம் வளை
௧௬ சித்தருமூல வாக்கொழிந்த சித்தனே சரணம்
விற்றுவணிகத் திருவிளையாடும்பிர சித்தனே சரணம் மீனா
௧௭ சித்தியோரெட்டும் இயக்கமாதர்க்கு யரைத்தவா சரணம்
முத்திரையழித் திடமுத்திரை வைத்தவா சரணம் ருத்திர
௧௮ தென்னன்படைக்கு நீர்பந்தல்வைத்த முன்னவா சரணம்
கன்விக்கிரதவாதஞ்செய்தருள் ..யாய் சரணம் உள
௧௯ வாய்த்தசோழனை மடுவிலவீட்டி முத்தவா சரணம்
வாத்தன் ..கொடுத்துக் கொண்டனைக் காத்தவா சரணம் தொழும்
௨௰ மருகனுக்குமா தலைனைவழக் குரைசெய்தாய் சரணம்
வரகுணனுக்குச் சிவலோககாட்டும் பரமா சரணம்
௨௧ அடுத்தபாணர்க்காகவிக்கன தொடுத்தவா சரணம் இலச
தொடுத்த..சேரனுக்குத்திருமுகம் கொடுத்தவா சரணம்
௨௨ பத்திரர்க்குப்பலகைகொடுத்த சித்தனே சரணம் சபா
பத்திமிக்கவன்..வென்றிடு முத்தனே சரணம்
௨௩ பன்றிக்குப் பாலூட்டியருள்செய் வித்தவா சரணம்
..பன்றிகுட்டிக்கு மந்திரியாகவருள் செய்தவா சரணம்

௨௪ கரியகுருவிக் குபதேசஞ்செய்த அரியனே சரணம் அன்று
புரியும்நாரைக்குச் சிவனுலகருள் உரியனே சரணம்
௨௫ தன்குமாலவாய் நகர்க்கெல்லைகண்ட கங்கணா சரணம் சோமசுந்
பங்கமுறச்சுந் தரப்பேரம்பெய்த தங்கணா சரணம்
௨௬ சங்கத்தாருக்குப் பலகையீந்தருள் சங்கரா சரணம் மிருக்
தங்கக்கிழியைத் தருமிக்களித்த புங்கவா சரணம்
௨௭ கீரனைக்கரை யேற்றியபரி பூரணா சரணம் தமிழ்
தேருமிலக்கணமதறிவித்த காரணா சரணம்
௨௮ நாலிருஞ்சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தருள் நீடுவோய் சரணம் இடைக்
காடன்பிணக்குத் தீர்த்தருள்மதி சூடுவோய் சரணம்
௨௯ ஓதநீர்க்கடல் மகரம்பிடித்த நீதனே சரணம் துய்ய
வாதவூரருக் கருளியகுரு நாதனே சரணம்
௩௰ சம்புகங்களைப் பரிகளாக்கிய சம்புவே சரணம் மீனா
வம்பரிகளை நரிகளாக்கிய நம்பனே சரணம்
௩௧ தொண்டிக்காகமண் சுமந்தடிபட்ட கொண்டவா சரணம் உமை
வண்டவழுதி சுரமகற்றுமந் சுண்டவா சரணம்
௩௨ சமணரைக்கழு வேற்றியகூடல் நிமலனே சரணம் கந்
பழையவட்டுமுச் சாட்சியழைத்த விமலனே சரணம்

விருத்தம்.

மாலயனுங் காணரிய கடவுள் நாமம்
வடிவுதனை மிலாதிருந்து முன்னுவென் றன்பு
சீலமிகு மடியார்க்கா விருபா லெட்டுத்
திருவிளையா டலைச்செய்த படியைச் சூதனால்
மூலலிங்கத் திருத்துறக்கொண் டெழுந்து கும்ப
முனிவசிஷ்டர் திகளைப்பார்த் தெமைப்பூ சித்தல்
ஞாலமுள்ள தலங்களுயிர்க் கும்பி றம்பி
நமக்குவகை யாச்சுதென்றே நவிலு வீரே.

கழிநெடில்.

முன்னவன்கருணை பூத்தகங்கியமா முனிவனை வருகென வழைத்து
முளரியங்கரத்தைச் சென்னிமேல்வைத்து முதுகினைத்தடவியெந் தமைநேர்
மன்னுநீயேயுன் மனைவியுமமைதெய்வமெனு வருக்குள தரிதாம்
வாமுனைக்கொள்ளும் இலையெனவிலிங்க வடிவுடனிருந்தன னிப்பால்
தன்னதுபெயரால் ஒருசிவலிங்கம் தாபிக்கவசிஷ்டாதி யோருந்
தங்கள்நாமத்தால் இலிங்கமுண்டாக்கித் தனித்தனிபூசைசெய்துநித்தி
யின்னிடைக்கயற்கண் ணன்னைமுன்று வேளையுந்தொழுதனைத் தாங்கே
யெய்த்துபோனமுன் டாக்கியமுனிவோர் மிகமகிழ்ந் திருந்தனரே.

சூதமுனிவர்திருவிளையாடற் புராணச்ரவணத்தின் மகிமைகூறல்.

விருத்தம்.

மதுராபு ரேசனையிவ் வாறு கும்ப

மாமுனிவர் வசிட்டாதி முனிவோர் தம்மோ
டெதிராகப் பணிந்தேத்தி யுவக்கிட் டோரென்
றியம்பிமைத்தும விழியுயர்ந்த சூதர் தாமும்
சதுர்களா லியலக்கி வீரிய துதி
நடித்தோரை நோக்கிஇப் சரிதை கேட்போர்க்
கதிபாவம் கேவியது மோக்கு மென்றே
அங்கயிலே மீதிலிருந் தனைந்து வாரே.

கலியாணி, ரூபகம்.

பல்லவி.

மதுராபுரநாயகன் திருவிளையாடலைமொழிவோர் கேட்போர்
திருவைப் போர்சகிருதமே சகிருதம்

அநுபல்லவி.

சதுமறையும் விதியும்வேமோதும் சதமகன்முதல் வானவின்னோர்களும்
முதுமுனிவரும் தேடியுங்காணுதலார்த்தியுந்தீர்த்தரும் சேதரமுங்கூடி

சரணங்கள்.

க தானங்களிலன்னதானமிரணிய தானகந்கன்னிகா தானம்பலபசுத்
தானம்விளைபூமிதானம்முதற்பல தானங்களுமுறைபோடே செய்யுங்கலைஞர்
ஸ்நானங்களிலகங்கா ஸ்நானம்அலைகடல் ஸ்நானமகாதீர்த்தஸ்நானம்பலதி
ஸ்நானங்கள்செய்யும்பலனையுந்தாதறந் தன்மையுமிம்மை மறுமையிலுந்தரும்

மதுரா

உ யாகங்களிற்பரி மேதம் ராஜசூய யாகமுதற்பலயாகமுஞ்செய்தலிற்
பாகங்கொடுக்கும்பலனும்பல இஷ்டி டன்னும்பலனுந்தவத்தைச் செய்யும்பல
யோகங்களிற்சிவபூரண ஷ்ட யோகங்களைச்செய்து நம்பலனும்பல (ரும்
வாகும்புராணத்தின்கேள்விபலனையும் அங்கையிலங்கும்செமுனகனி போற்ற

மதுரா

ங. முன்புரநகத்தை வேண்டினும் இது செம்பொருளை வேண்டினுமதாலவரு
மின்பமதைவேண்டினுஞ்சிந்தைமொழிகெட்டாதமோக்ஷத்தைவேண்டினும்
மம்புவிதன்னிலுறுந்சுகித்திருந்தகத்திலேந்தவியாவர்திலேதெய்வ[த்தரு
ரம்பைமுதற்குழவும்லகத்தில் தன்னிடமெண்ணிலவ்வண்ணமுதற் றரும்

மதுரா

ச இம்மையிலாதிவியாதிக்கன்மவினையையும்மாற்றிவைக்குமினித்
தென்மவழிபடைக்குமெக்காலமும் தீர்ந்தானருகாமத்தமுத்துஜன்மம்
தன்மையைத்தீட்டிப்பிலேசின்றுக்கிரகங்களும்சபத்தையேதரும்
தன்மையதந்தோரோகசகாருசாயுஜ்யமுந்தரும்

மதுரா [ரோகம்

ஞரோகங்களிற்குஷ்டரோகம்வெகுந்ததரோகமிருந்சாமித்ரோக மிஷ்டத்
தேகாபிமானத்திறைலேசயர்க்களம் தென்னுடுக்கிட்டுச்சாடியிடத்தரோகமும்
வகைபெறும்ராஜரோகங்கண்டுஞ்சரணைப்போலேமாயுமலவாதஷ்ட
போகதாந்தரீகமுந்சௌபாக்யமும் மோக்யமும்யோக்யமுஞ்சிலாக்யமாகத்தரு

மது

சு பாதகத்திலமகா பாதகம்பஞ்சமா பாதகமோவெர்பாதகங்கற்புள்ள
மாதுநயழிக்கின்றபாதகம்வீட்டிற்றீ வைக்கின்றபாதகமாதியாகும் பாதகமும்
நாதருஞ்சேவைதமுதற்பாதகம் உன்னரும்பாதகமெல்லாமுதிக்கின்ற (யுந்தரு
ஆதவனைக்கண்டவல்லிருட்போலேயே அல்லாமல்வல்லாண்மை நல்லாண்மை

மதுரா

எ இவ்விதப்பெரியோர்களைநிந்தித்தவினையுந்துஷ்டரோடுறவாடிய வினையும்
தீவினையும்புண்ணியத்தைக்கெடுக்கின்ற தீவினையுமழுக்கோடுசோதுந்தீவி
ஆவலுறவொருவன்குடியைக்கெடுக்கின்றதீவினைகளெல்லாம்
கோடைத்தைக்கண்டதவம்போலவேபோட்டம் கொண்டுவெருண்டுதிரண்டோட

மதுரா [வுந்தரும்

முனிவர்கள்சுந்தரமூர்த்திக்கபிஷேகஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

வெள்ளிமலை மீதிலிருந் திவகை யீசன்
விளையாட்டின் மகிமையெலா முனிவோர் கட்
குள்ளபடி யுரைத்தவரோ டெழுந்து சூதர்
உவகையுடைக் தாலவாய்த் தலத்தைச் சேர்ந்து
கன்னவிழும் பொற்கமலம் படிந்து சித்திக்
கணபதியைப் பணிந்துகயற் கணத்தாழ்க் தாதி
மன்னலைக்கண் டிறைஞ்சியா கமத்திற் சொல்லும்
வண்ணம்விரைத் தபிஷேகம் பண்ணு வாரே.

காம்போதி ஆதி.

பல்லவி.

திருவாலவாய்க்கடவுளுக்கபிஷேகம் செய்தார் சூதர்முதலோர்

அநுபல்லவி.

திருமாலும்விதியும் தேவர்க்கதிபதியும்அருமையானவேதாகமங்களுந்தேடும்
பெருமைசேருமன்பர்க்கெளிமையிற்காணக்கூடும் திருவால

சரணங்கள்.

க கந்தமிகுந்ததயிலமும்பஞ்சகவ்யமும்ஐந்தமுதமும்இருதமும்பாலுந்தயிலும்
செந்தேனுங்கரும்பிரதமும் அருணக்கனிகீருந்தெங்கிளநீருதகமும்வாசமிகுந்த
சந்தனங்களைந்தகுழம் புந்தங்க [redacted] ந்திரதீர்த்தமும்ருத்திர
சிந்தைவாக்குமெய்யும் சோஅன்புபொழிந்து (ந்தாதல்யோழிந்து

திருவால

மேனுமின்னுடையும்பொன்னூலும்அணியும்வாசம்கோலும்சந்தனமுமெக்காது
தேனும்குங்குமப்பூவும்சாலும் வாசவர்க்கங்கள் [கர்ப்பூரம்செவ்வா
அதுசெய்குளிரஅன்பாலும் சாத்திருத்திரவை மாலைவில்வமாலைகொன்றைமா
சாலுவிதபக்ஷணம் அன்னம்பாயசங்கதாட் (லைமலைமாலைபூட்டி
டூமுதற்பலவும்பொருந்தவைநிவேத்தியஞ்செய்து

திருவால